

சுவமயம்,

இரத்தினத்திரயம்.

பேரககாரிகை.

நாதகாரிகை.

மோக்ஷகாரிகை.

பரமோக்ஷநிராசகாரிகை.

இவற்றின் மூலமும் விரிவுரையும்

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

இவை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்துச் சுவமிக்ருத பண்டிதர்

நா. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகளாலும்,

விபாகரணசிரோமணி

மு. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளாலும்

மொழிபெயர்க்கப்பெற்று

சுடி சங்கத்துச் சித்தாந்த சாத்திரபோககர்

பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

தேவகோட்டை

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தாரால்

காண்க்கூடி

மூலியன் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

விலை]

பிரபவஞ் (1927)

[ரு. 2-0-0

உ.
செய்யபம்.

முகவுரை.

உலகத்திலுள்ள பல சமயங்களையும் அங்கமாகக் கொண்டு தான் அஃனியாப் ராஜாங்கத்தமர்ந்து விளங்குவது ஸ்ரீவித சைவ சமயமேயாம். இது அங்கமாயுள்ள ஏனைய சமயங்களுள் ஒன்று என்றேனும் தாழ்த்தித் தென்று நினைக்கிறதில்லை. ஏனைய சமயப் பொருளையே மேலான பொருளாகக்கொள்ளுதல் கூடாதென்ற அறிவிற்கும். ஏனைய சமயங்களிலுள்ள பொருள்களைத்தம் சைவசமயத்தில் அங்கங்களாகக் காணப்பட்டு ஏனைய சமயங்களால் உதயப்படாத பொருள்களும் காணப்படும். ஏனைய சமயங்களிலுள்ள பொருள்கள் அநீதத்தையும் சைவசமயங்கொள்வதுபோல் சைவ சமயத்திலுள்ள பொருள்களானதையும் ஏனைய சமயங்கள் ஒன்றுக்கொன்றுவதில்லை. ஆகையால் ஏனைய சமயங்களால் ஸைவ சமயம் தோஷியடையப்படுகிறதில்லை.

இத்தனையப் பொருளை வாய்ந்த சைவசமயப் பொருள்களை இனிது விளக்கும் நூல்கள் சிவாகமங்களேயாரும். இச்சிவாகமங்கள் முடிந்த முடிபாரிசுப்பதுபற்றிச் சித்தார்த்தமென்பதும். “சிவாகமங்கள் இத்தார்த்தமாகும்” என்றருளிச் செய்தனர் ஸ்ரீ அருணாந்தி சிவாகாரியரும். (செவ்வாச சித்தியார் அடங்கு-ம், செ. கதி.)

இச்சிவாகமங்கள் சரிதைய, விரிதைய, பேரகம், ஞானமென்றும் நான்கு பாதங்களையுடையன. அவற்றின் பதி, பசு, பாசமென்றும் பொருள்களின் உண்மைபிரியும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், பசுவானது பாசத்தில் நின்றும் நீங்கிப் பதிவையடைதற்குச் செய்யத்தரும் சாதனங்களையும், சாதனம் முற்றப் பெற்ற பின்னர் நிகழும் முத்தி நிலையினையும் தருக்க முறையில் செய்வனே விளக்குவது ஞானபாதம். இந்த ஞானபாதம் மிக விரிவாயிருக்கின்றமையால் அவ்விரிவானதையுடைய தொகுத்தப் பெரிவார் பலர் எட்டுப் பிரகாரங்கள் செய்துரைத்தனர். இப்

பிரகாணங்களை ஆக்கியோர் பலரவிரும்பினும் ஞானபாதப் பொருளின் சம்பந்தம்பற்றித் தொன்றுதொட்டு இவை, அஷ்டம்பிரகாணமொத் தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் சூது பிரகாணங்களுக்கு ஸ்ரீ அக்ஷர விவாகாரியரும், இரண்டு பிரகாணங்களுக்கு ஸ்ரீ பட்டராமகண்டரும் உரை செய்துள்ளார்.

சித்தாந்த சாத்திரப்பொருள்களைத்தாம் இப்பிரகாணங்களில் செய்வனே விளங்கும். இவ்வெட்டுப் பிரகாணங்களையும் இரண்டு தொகுதியாக நாகரத்திலும், முதல் மூன்று பிரகாணங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் இச்சங்கத்தினிருந்து முன்னர் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுது பகைய ஐந்து பிரகாணங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டுருக்கின்றோம்.

இப்பிரகாணங்களின் பெயர் வருமாறு :—

- க. தத்துவப் பிரகாசிகை.
- உ. தத்துவ சங்கிரகம்.
- உ. தத்துவத்திரய நிர்ணயம்.
- உ. இரத்தினத் திரயம்.
- ஞ. போககாரிகை.
- க. நாதகாரிகை.
- ஈ. மோக்ஷகாரிகை.
- அ. பரமோக்த சிவாசகாரிகை.

இவற்றுள், முதல் மூன்று பிரகாணங்களிற் கூறப்படும் விஷயங்களையென அந்தப் பிரகாணங்களின் முகவுமையில் கூறப்பட்டுள்ளன. பின் ஐந்து பிரகாணங்களுள்,

இரத்தினத்திரயம்.

வந்து, சிற்சந்தி, சிவம் என்னும் மூன்று பொருள்களை இரத்தினமாக உருவகஞ் செய்து, விந்துவை சிவனுடைய கிரியா சத்தியென்பாரை மறுத்து பரிக்கிரக சத்தியாகிய சடசத்தி யொளத் தாழித்தும், சிற்சந்திக்குப் பரிணாமக் கூறுவாரை மறுத்தும், சிற்சந்தியைக் காணமாகக் கொண்டு சிவன் எல்லாவற்றிற்குஞ் செய்கின்றனென்றுக் கூறுவது.

போககாரிகை.

ஆன்மாவிற்குப் போகமாவது கனம் முதலியவற்றின் அறிவு அளவும், அதற்குக் காதனம் நிலம் முகனிய தத்துவங்களெனவும், அவற்றின் தோற்றம் இவ்வாதனையும் இவ்வித விளக்குவதும்.

காதகாரிகை.

பொருள்களினறியு அக்காங்கனாநூல், பதங்கனாநூல், எப்போதத்தாதுமுண்டாகுமென்பாண மறுத்து காதத்திறுநூல்களாகுமென்று பகர்வது.

மோககாரிகை.

போக காதனமான கருவிகளை மாண்பில் சின்று இறைவன் தோற்றுவித்த அனற்றை உயிர்களுடன் கூட்டுதலானும், போகாதுபவத்தின் முடிவில் இருக்கையொப்பும் மலபரிபாகமும் கீழ்ப்பெற்றவுயிர்களுக்குக் கருவிகளை நீக்கி மோகாக்கதைத் தருதலானும், போக மோகாக்கதைத்தரும் கருத்தா பாமசெய்யையென்றும், பாச நீக்கமும் கருவருளுக் தன்மை முதலியவற்றின் விளக்கமும் மோகாவென்றும், இந்த மோகாக்கதை கீர்ணகீதும் முறையிற் பிற மதத்தர் உறும் மோகாந் போகாந்மாதென்றும் செவ்வனே செய்யுவது.

பாமோகா கிராசகாரிகை.

வேலத்தன்மையே முத்தியென்னும் காங்கியர் கொள்கைவும், சுத்துவமான பிரதானத்தை அடக்கிப்படுதே முத்தியென்னும் சுத்துவ புத்தியாடுகளின் கொள்கையும், பாமான் மாலியிடத்து ஒடுக்கமே முத்தியென்னும் வேதாங்கிகளுள் சிலர் கொள்கையும், அவ்விபாவிருதம் முதலியவற்றின் ஒடுக்கமே முத்தியென்னும் பாஞ்சாரத்திரிகளின் கொள்கையும், பாம செவ்வகடைய பிரமத கணங்களுள் முதன்மைபாபிருப்படுதே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்கையும், முத்திக்காலத்தில் ஆன்மா கருத்திருக் தன்மையின்றிச் கருவருளுக் தன்மை மரத்தியம் உடைபடுவாறுருக்கின்றனென்னும் சிலர் கொள்கையும், முத்திக்காலத்தில் ஆன்மாவிற்குக் கருத்திருத்தன்மை யிருப்பினும் பாமசெய்யை எவப்படுவதுவேயி நுக்கின்றனென்னுஞ் சிலர்

கொள்ளையும், குரியன் அக்வினியெஸ்ஸும் இவர்களுடைய சாமியமே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்ளையும், பாமநிய விதுஞ் சிறந்த தன்மையுடையனாகியிருந்தலே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்ளையும், மலநாசம் பார்திராமே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்ளையும், முத்தனே உலக கருத்தாயிராதிருக்கின்றான் பாமநியன் உதாரணமாகியிருக்கின்றென்னும் சிலர் கொள்ளையும், சிறந்த சரீர இந்நிரியங்களுடன் கூடி நகரத்திற் புலவர்தன் வசைப்பதே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்ளையும், ஞானம் கருத்திருத்தன்மை யென்னுமிவற்றின் ஈகாமே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்ளையும், அநாதனும் நாசமாதலே முத்தியென்னும் சிலர் கொள்ளையும், சர்வஞ்ஞன் தன்மையுடைய குணங்களின் உற்பத்தி முத்தியென்பார் கொள்ளையும், அக்குணங்களின் சங்கிராந்தி முத்தியென்பார் கொள்ளையும், அக்குணங்களின் ஆவேசம் முத்தியென்பார் கொள்ளையும் பொருத்தமற்றவையென விளக்கிக் காட்டுவது.

இம்மதங்களுள் சில மோஷுகாரிகையிலும் உற்பப்பட்டு மறுக்கப்பட்டுள்ளன. மோஷுகாரிகையில் சித்தாந்த முத்தியை நிர்ணயஞ் செய்யும் முறையில், பிறர் உதும் முத்திகளை அது விதித்து அனவ முத்தியாகாகெனக் காணங்காட்டி, மறுக்கப்பட்டன. இவ்வளவேபன்றிப் பிறர் உதும் பக்கமீதாத்தும் உற்பப்பட்டு மறுக்கப்பட்டன. இந்தப் பரமோஷ நிராசுகாரிகையில் பிறர்கூறும் பக்கமீதாத்தும் உற்பப்பட்டு, அனவ தருங்க முறையில் மறுக்கப்பட்டுச் சித்தாந்த முத்தியே பொருத்தமுடையதெனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே, சித்தாந்தத்தை நாட்டும் முறையில் பிறர் பக்கத்தை மறுத்தலும், பிறர் பக்கத்தை மறுக்குமுறையில் சித்தாந்தத்தை நாட்டுதலும், மோஷுகாரிகைக்கும் பரமோஷுகாரிகைகளுக்கும் வேறுதலையாகுமென்க.

தன் பக்கத்தை நாட்டுதற்பொருட்டுச் சங்கிராந்தியாகி உதும் புத்திகள் மிகப்பல. மிக்க சிரமத்தோடு தனது தனதுபயனு புத்திகளை பெடுத்துக்கூறும் சாமர்த்தியம் உடைமையற்ற இவர்கள் அறிஞர்களுள் பண்டிதர்களாக எண்ணுகின்றவர்களாகியிருக்கின்றவரெனக் கூறப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பிரகாசங்களை ஆக்கியோர் பெயரும், இவற்றின் உணர்வுகளியர் பெயரும் அந்தந்தப் பிரகாச ஐரம்பத்தில் கூறப் பட்டுள்ளன. தமிழிலே உள்ள சித்தாந்த சாத்நிரங்களில் கூறப் படாத பல ஆரிய பெரிய விஷயங்கள் இப்பிரகாசங்களில் காணப்படும். சித்தாந்த சிர்ணயத் தெரிய விரும்புலோர்க்கு இப்பிரகாசங்களின் ஆராய்ச்சி இன்றியவையாதது.

இம்மொழிபெயர்ப்புப்பேரலவேவடமொழியிலுள்ள ஏனை உலகையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மக்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்னுந் கொள்கையை மேற்கொண்டிருக்கும் இச்சங்கத்தின் கோங்கம் இனிது முற்றுப்பெறும் வண்ணம் வல்லாம் வல்ல செய்பெருமான் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

சிவாகம சித்தாந்த பரிபரலன சங்கத்தார்.

விஷய அட்டவணை.

அக்ஷரத்தின் தொழில் காணென்னும் அறிவு.	... ௨௨௨
அக்ஷரம் உண்டென்பது பிரகாச வாயுவைத் தொழிற்படுத்து வது பற்றியநிலைப்படி.	... ௨௨௩
அக்ஷரம், அறியப்பதற்குக் காரணமாக,	... ௨௨௪
அக்ஷரம் தோன்றியபொழுதே காலவகையினும் அக்ஷர களின் வாகன காலவகையினும் இறுதியிலுள்ள அக்ஷரத் துடன் சேர்ந்த பொருளை யறிவிக்குமென்னும் பூருவ பக்கம்.	... ௨௨௫
அக்ஷரங்களின் வாகன அக்ஷரங்களை யறிவிக்கும்படிப் பொரு ளையறிவிக்காதென்னும் சித்தாந்தம்.	... ௨௨௬
அகத்திபெண்படு விடயப்பிரவிருத்தியில்லாத அவித்தன்மை மூலியை.	... ௨௨௭
அகத்தமகமென்பது புருடத்தன்மை பென்னும் மனம்.	... ௨௨௮
அகத்த மாயை போதத்திற்கு உடும் உபகாரம்.	... ௨௨௯
அஞ்ஞானம் இருவகையுடும், அவற்றை ஒன்ற ஒரு பொரு ளின் தன்மை பிரிதொரு பொருளிடத்தில் ஆராய்ச்சியின் மையால் தோன்றவது. மற்றொன்று திரவியத்தால் உண் டாவது. இவற்றைக் மூன்றையது ஞானத்தால் கீங்கும். யின்றையது நினைவால் கீங்கும்.	... ௨௩௦
அஹ சதாவிவாகப் பசவாகக்கூறியது உண்மை.	... ௨௩௧
அகிட்டான பக்கமாவது கருத்திருத்தன்மை விருப்பினும் ஏவப் படுத் தன்மையிருக்கின்றதென்பது.	... ௨௩௨
அத்தவாகன் அகத்தியமென்றப் பொருள்வாதென்பது.	... ௨௩௩
அத்தவா (வதி) பெண்ப் பெயர் வருதற்குக் காரணம்.	... ௨௩௪
அத்தவிதத்தைச் சாதிக்கும், மயது, மாயு திருட்டாதம் பயனற்றது.	... ௨௩௫
அத்தவித தெதியின்பொருட்டு உபயோகிக்கப்படும் அதும னம் நித்தயவாய்ப் பேதத்தைச் சாதிக்கின்றது.	... ௨௩௬
அத்தவிதமென்பது தவிதத்தின் மேலு எப்பதனாகப் பேதது நெதிததது.	... ௨௩௭
அதுபலப்பிரகாரது ௧௪ மூலவியயற்றின் அறிவிக்கமை.	... ௨௩௮
அதுமகானத்தின் தொழுகம்.	... ௨௩௯—௨௪௦

அரசாசத்தையும் வேண்டாமென்ற பிறர் பந்தமும் மறப்பும். ...	ககஉ
அறிபவன் ருபமான் அறிவு சிவம். பிற பொருளைவறியும் ருப மான அறிவு சத்தி. ...	கஉச
அறிவப்படுந் தன்மையானது அறிவுகூடய ஒருவனும் பொருளுத் ருவ்வதன்றி இயல்பாகவென்றே. ...	உகக
அறிவு; அறந்மையாய் ததயவுசரபென்றிருவகைப்பட்டு மூன் னவது ஆன்மாவின்விடத்தும் பின்னையது புத்திவிளிநிதத் தும் இருக்குமென்றும். ...	ககஅ
அறிவுகூடய புருட்களே உலகத்திற்குக் கருந்தாவாதன் கூறும் (புருவபக்கம்.) ...	உருக
அனைத்த தேவருகூடய சரீர முதலியன சந்தாதத்துவகொண்டப் பறும். ...	௭௮
அனைத்த தேவருகூடய சரீரம் சந்தமாயா ஞானியம். ...	உஅ
அனைத்த அருவபக்கமானவையால் சவிரிப்ப அறிவேமடு கூடி அசந்த மாயவையால் ஞானியப்படுத்தினதென்றார். ...	கச
அனைத்தருக்குக் கரீரத்திடன் கூடியே கருத்திருந் தன்மை கொழும். ...	உக
மனதுவான பொருளும் காமகூடயுமென்பதறது அந்தந்தக் கிரியை ஞானித்துவம் பிரமாணம் (புருவபக்கம்.) ...	௭அஅ
அனுபவமும் கிரியையும் வேறு. ...	௭௮௭
ஆமெப் பிரமாணத்தினாலும் பெறவே கித்திற்கும். ...	கஅ
ஆதமத்தால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணி அந்த ஞானத்தால் சிவன் அறியப்படுகின்றான். ...	க௮௮
ஆசிரியரிடலென்பது. ...	உக௭
ஆசிரியத் தன்மைக்குப் பிரமாணமே உரியர். ...	உக௭
ஆசிரியரும் நினைக்கெய்வறவரும் சரீரம் கீழ்க்காமத்தின் முதற் யாவடிவென்றனர். ...	க௮௭
ஆசைக்கு மலம் ஏதுவா? அநாதம் காரணமாகும். ...	க௮௭
ஆனவமலம் முகாபாவவும் கன்மமலம் உதயாவவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ...	௮௭
ஆதிவாழை தேகமென்பது போலாதவத்தால் கன்மக்கலை காசஞ் செய்யுந் துக்கும் தேகம். ...	க௮௭
ஆப்த வாக்கியமென்பது சித்தாந்தமேவாகும். ...	௭
ஆவேசவாதி பரமசிவனது குணங்கள் அவனிடத்திலிருந்து	

கொண்டே முத்தியில் ஆன்மாவைப் பற்றுகின்றன யென்பன்.	...	௨௦௮
ஆவேச வாதம் கொண்டால் சுதர் சோன்ன்மைவே முத்தியாகும்	...	௨௦௯
ஆனந்தமென் னுஞ் சொல்லிற்றுப் புரிபூத்தியென்னும்பொருள் கொண்டாது உம் என்னும் பொருள் கொண்டு உமாச்சுரி வேதர்த்தி முத்தியேவர்	...	௨௧௦
ஆன்ம நிர்சந்திகள் ஆனேன்; ஒன்றென்றும் பொருத்தாது	...	௨௧௧
ஆன்ம நிர்சந்தி ஒன்றே ஆனேன் ரூபமென்னும் மயச்சம் மலத் தாதுண்டானது.	...	௨௧௨
ஆன்மாவுமே முத்தியென்னும் பூதவபக்கம்.	...	௨௧௩
ஆன்மா ஒன்றென்னும் வேதர்த்தக் கொண்மை பொருத்த மற்றது.	...	௨௧௪
ஆன்மா விபாபப் பொருளாயினும் ஆன்மாவைத் தேற்றுவிக் கத்தகை சகீரம் இருக்குமிடத்தில் ஆரியப்படுக.	...	௨௧௫
ஆன்மா மலத்தால் மறைக்கப்படவில்லையாயின் அதற்குச் சுவாதி சம்பந்தம் பொருத்ததாது.	...	௨௧௬
ஆன்மாவைப் பரமான்னியிடமிருந்து தோன்றியதாகக் கொண் டால் ஆன்மா சடப்பொருளெனப்படுக.	...	௨௧௭
ஆன்மா பிரதிபிம்பமாயின் போக்கியமாகும். அந்நினைப்புத்தி யறிபுமையின் புத்தி பேரத்தானாகும்.	...	௨௧௮
ஆன்மாவிற்குத் தனக்காகவே சாமர்த்தியமில்லாமையால் பாசக் கன் தானே தீங்கா.	...	௨௧௯
ஆன்மாவை ரூபமாய் ஞானச்சிகிரிவைகள் மயச்சத்தில் தயக்கப்பட்டி ருத்தலால் தொழிற்பாட்டிற்குக் கூல முதலியவற்றை விரும்புகின்றன்.	...	௨௨௦
ஆன்மாவை விபரபுகணை ஒப்புக்கொண்டேனென்றும்	...	௨௨௧
ஆன்மாவைக் களை வகுதென்பது, காரியம் களைமென்னு மிவத் தில் கண்மங்கலாணமாக புரி மமையை உண்டிபண்ணுதல்	...	௨௨௨
ஆன்மாவானவன், கிவன் மனம் மாயை யென்னுமிவற்றிற்கு கூடப்பட்டவருவி நுத்தலின் முத்தியைச் செய்யவன் என வரவே.	...	௨௨௩
ஆன்மாவைக்குச் சிருட்டிக்கருமென்றும் கூல முதலியவற்றின் கம் புத்தியில்லாமையற்றி மனதம் மந்தம் இவ்வெவற்றால்.	...	௨௨௪
ஆன்மாவிற்குப் புத்தி விருத்தியில் பிரதிபிம்பம் இவையாது.	...	௨௨௫

உவ்வென்று கொங்கின் பரிஞாமதோஷம் நீரமும். ...	230
ஆன்மாவிற்கும் அருத்தாத் தன்மை விடைபாது; செயப்படு பொருட்டன்மைதானும். ...	231
ஆன்மாவிற்குப் பெந்த முத்தி பிரிண்டதும் வியாபகத் தன் மையனும். ...	232
ஆன்மாவிற்குச் சேதாத் தன்மையும் சித்தியத் தன்மையும் சித் தித்தமம். ...	233
இம்மை, மனத்தினிடத்துத் தோன்றுகின்றியா சத்தியேயாகும். இம்மை முதலியன நித்தரல் கொண்டு மனம் முதலியன உவ் வுடன்பது சித்திக்கும். ...	234
இத்திரியங்கள் அருத்தாவனது. ...	235
இத்திரியங்களின் காரிய வேறுபாட்டிற்குச் சன்மங்காணம். ...	236
இரத்தினம் மூன்று, சிவன், சித்தாத்தி, மகாமாயை பெண்பன். இராத குணத்தின் விபாபாசம்-தொழில், குரத்தன்மை, குரு ரத்தன்மை பெண்பன். ...	237
இருவிவாபொப்பு என்பது உபகாத்தின் மழிவாணையும் அபகா ரத்தின் வேருணாவையுமாகும். ...	238
இளயம், போசம், அதிவாமென்னும் அவத்தை சிவனுக்கு உப சரமமாகும். ஆன்மாவுக்கு உண்மையாகும். ...	239
இளயபோச அதிவாசம் உரு விந்து காரணம். ...	240
இளய முதலிய அவத்தைகளைப் பரமசிவனிலும் வேருசக் கொண்மையிலையின், பரமசிவனுக்குப் பரிஞாமத்தால் சடத்தன்மை என்னும் குற்றம் விசமும். ...	241
இளய முதலிய அவத்தைகளை விவர்த்தமென்று கொள்ளுதலும் கூடாது. ...	242
உவ்வானுக்குக் கலை சரீரயின்வாணமபால் சத்தி சரீரத்துடன் கூடிய சரீரமென்றும் சித்திரமே. ...	243
உவ்வானும் பரிஞாம முதலியவற்றை அழகுபெற்றுவினனின் பரி னெண்பட்டில் காரிய விதித்தம் வேறுமேல் சகவாணக் கொண்மையென்றுமென்று வரம்பென்றியேயும். ...	244
சகவாணுக்குக் காரியயிருப்பதுகொண்டு சரீரம் வேண்டாம். இம்மை காதத்தித்தால் காரியம் விசமும். ...	245
சகவாணுக்குச் சத்தியே சரீரம். சத்தி சரீரமாயிருக்கும்பொழுது சகவாண சகவெண்ப்புவினனும். ...	246

செவ்வாறுக்கு மலமென்பது சத்திரூபம்.	உசக
செவ்வாறுமைய மரேசு பாளமும் பிரதிபிம்பித்தோது.	சுரு
செவ்வாறுமைய ரூபத்திரிபுயகம் மலநதால் தழிப்பட்டானு யால் தம் தொழிற்பாட்டிற்கும் உலா முதலிய துணைய வீருமபுணையால்.	உசக
செவ்வாறு புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கொட்டான்.	சுரு
உபலபதிமாலுது மக முதலியவற்றின் அறிவு.	சக
உலகை செவ்வாறுக்குச் சரிசமவிரும்பதாம் அநிலைத் தொழிற் புகித்துதற்கு வேறு சீரம் வேண்டாம்.	உரு
உலகை மாலையின் காரியமாகுமன்றிச் செந்நின் விளத்தையகாது.	சுரு
உற்பத்தி உதத்தின் மறுப்பு.	சுரு
உதப்பதிவாதி முத்தியில் ஆன்மாவாகுப் பதமென சாமிப ரூபம் என் புதிதாக உண்டானெனவெனவா.	சச
உதவாத சாத்திரமடங்கும் பிரமமாணியத் தன்மைபுண்டு.	சக
உலையோ உதம முத்தியெனில் மாணவர்க்குப் பிரவிரும்பி புண்டாசவையவின் பெருகுதி அதை மறக்கப்பட்டன.	சக
ஒருகை விளபிலும் பருசுவிருத்தியும் உண்டி	உச
ஒருகை மாலைய்க்கும் குதந்த சத்தியம் உண்டெனவாறுதற்கும், ஆன்மாவிற்கு துணைப்பு சீர்குதந்தும். உண்ம பஞ்சமாவ தற்கும் சிவமுன்றது.	உச
ஒரு பொருள்தான் உண்மெனவாறு அது தனிதம் செந்நிகாது.	சக
ஒரு பிரதியில் உண்மகத்தவத உததல் பொருத்த மற்றது.	சக
உண்மையு முதலியன பிரதிபிம்பத்தவ வேற்றுப் பிரகாரவாத பெயிற்றவாதமேயு; புத்தியும் செவ்வாய் பிரதிபிம்பத்தவ வேற்று அறிவாகுமென்றல் ஆய விசேசமாகும்.	சுரு
உண்டாயின் காரணவானது ஆகடயில் சகவெத்க்கும் உன் பதம் பொருத்தது.	சுரு
சுருத்தா எகம்பரூபமெனவென எவனோமெனவென திருநிறப் புகில்.	சுரு
சுருத்தா ஒருகனோ; பவாவன்	உரு
சுருத்தாத தன்மைவாகது அறிவான ரூபவிரும்புதொண்டு தன்னுடைய அறிவாக அறிபக்கடியது.	சக
சுருத்தாவும் போகவாதந்தவத் தொழிற்புகித்துமொழையபத் திப் போகவாதவாவன்.	உச

கருத்தாணிக்குத் தன்மையென்பது இரீதியைக்குப் பதற்கு
கோடாபிக்குத் தன்மையென்று இரீதியைப்பிடித்ததன்
தன்மையே. ௧௩௩

கருத்தா உண்டென்று சாதிக்கும் அநுமானத்தில் காசியா
விருத்தல் ஏன்னும் அது அப்பகுதியைப்போல நித்திகரு
மென்பது. ௧௩௪

கருத்தாவைச் சாதிக்கும் அநுமானத்தில் உற்பபும் திருட்டா
தத்தில் குயவன் அநுமானமுடையவருதலேபோல கருத்
தாவும் அநுமானமுடையவனென்பதான். ௧௩௫

கருத்திருத்தன்மையாவது தன்னிலும் வேறுவன் காசிகளைத்
தொழிற்படச் செய் வந்நிலம் தொழிற்படச் செய் பதற்குத்
தன்னிலும் கருத்திரமாயிருத்தல். ௧௩௬

கருத்தி சரணத்தையாளுவீடாகும் நூல்க்கிரியைகள் முத்திக்குத்
காசனமேகா. ௧௩௭

கரு உத்தியமுள்ள தத்துவம் முதலியனவாக சிவீருத்தி முத
லிய பெயர்க்காரணமும. ௧௩௮

கரு கருத்திரு சத்தியைத் தொத்தவியென்றது. ௧௩௯

கருமமேகையையும் மகை மேகைமேகையா ௧௩௮௩௩
மகைமேகையையும் தன்மையே வேண்டாமென்பதா தொன்மை
புக மதுபபுக. ௧௩௯-௧௪௦

கருமகாசனையுடன் கூடியிருக்கும் மகத்தியைச் சமகாசத்திற்கு
சுதுவாவிருக்குத் தன்மையுண்டு. ௧௪௦

கருமேகையியைத்தனன் புருவம் செறித்தல முதலியனவும்
அடங்கும். ௧௪௧

கருமேகையியைகள் எய் வெள்ளதும் உடல் முற்றும் விவாபித்
திருக்கும். ௧௪௨

கருமேகையியென்பது கரு முதலிய தானகாரியிருக்குரு
சத்திகள். ௧௪௩

கருமேகையியைக்குருவக முதலியனவையுப் பெயரிடுதல அக்
தத்த தானகாரியில் அத்தத்த துத்தியியைகள் விவேகமே
வறிட உபபதபததி. ௧௪௪

தன்மம் சாதனத்தின் விழியாக ஏற்றத்தா முயல்கா செய்புமன்றி
தேதே அகற்றத்த செய்வாது. ௧௪௫

காசனத்தன்மையாவது உடம்பொருள்வாரித்தில் தனது

[illegible]

உறுதிநாள்	சத
சத்தி ஒன்றே சூரண்கிரியா ரூபமாயிருக்கின்றது.	2.25
சத்தியைத்தந்திரு அண்டயானம்.	2
சத்தியிதழங்கு மலபரிபாகமே வானம்.	2.25
சத்தியே முதற்காரணத்தின் கின்று உலகேனைத் தோற்றவிக் ரூப வன்னும் பூருகப்பகம்.	2.25
சத்தியே முற்றறிவுவுடையதென்கிறி அது சகவானேயாம்.	2.25
சந நிலையன்றிச் சிவனுக்குக் காரியத்தைச் செய்யுந் தன்மை பின்மையால் சத்தியே கருத்தாவியிருக்கடமும். சிவ னைக் கருத்தானாகக்கொண்டவண்ணமென்றும் பூருக பக்கமும் மறுப்பும்.	2.25
சத்தியோ கிர்ணை திவ்யவிநில பிரசுத்தகண்மத்திற்கு காசம் ஏற்படும்.	2.25
சத்துவஞானத்தின் வியாபாரம், பிரகாசம், சம்பிரதிருக்குந் தன்மை, ஹக்கம் என்பன.	2.25
சத்துவ புநதிகாநிகல் சத்துவமென்னும் பிரதானநலந அனுப விப்பதே முத்தியென்பர்.	2.25
சத்துவமான பிரதானத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதும் கருத்திர புணத்தின் கிறத்த சீர முதவியகற்றாடனியுப பதும் அழிவாடவானாகும்.	2.25
சதீஜயோகம், சகனமுத்தினை விடபமாகக்கொண்டது.	2.25
சம்சாரம் அகத்தி.	2.25
சீரகாசமே முத்தியென்பது.	2.25
சருவஞ்ஞத்தன்மை முதலியகற்றைக் குணசாயிதாக்கொண்டு கொடுவிக்ருமெனநல் பொருத்தது.	2.25
சங்கராபக்கத்தின் மறுப்பு.	2.25
சவிகற்ப அறிவு சொற்களையதகாரத்துண்டாகும்.	2.25
சவிகற்ப அறிவு புத்தியின் காரியமன்று.	2.25
சவிகற்ப அறிவு பதத்திற்குக் காரணம்.	2.25
சவிகற்ப அறிவு வித்தையே டண்டி லன் னுக்கிறது.	2.25
சத்காரிய காதம்.	2.25
காகியர் ஜன்மாவை கின்மலனுக்கொன்றதன் பொருத்த மற்றது.	2.25
காகியர், சகவன் புத்தியாலறிவப்படுவென்பர்.	2.25

சாங்கியம், ஈசன் மாயையிலிருந்துண்டாகும் ; சாங்கியரிட	
யிருந்து உண்டாகிறது என்பார்.	௨.௮௧
சாங்கியர், ஈசனடிப்பே மூத்தியென்பர்.	௨௮௨
சாங்கியர் கூறும் மூத்தியை மறுப்பும்.	௨௮௩-௨௮௪
சாங்கியர்கள் கூறும் மூத்தியின் மறுப்பு.	௨௮௫
சாங்கியர் சொன்னையும் மறுப்பும்.	௨௮௬-௨௮௭
சாங்கியர், பிரகிருதியின் விலிருத்தியே மூத்தியென்பர்.	௨௮௮
சாங்கியர், புரு-ஹு-ரு வஞ்ச்ஞததததததத திண்டையாதென	
பதம் அது பொருத்தாதென்பதும்.	௨௮௯
சாங்கிய மதத்தில் அறிபாணம் முதலியவற்றிற்கு அலியேவை	
காணாமென்பது பொருத்தமற்றது.	௨௯௦
சாங்கிய மதத்திலுள்ள பாதஞாஸர் மதத்திலுள்ள மூத்தியிலின்	
வேற்றுமை திண்டையது.	௨௯௧
சாங்கியென்பது ஒரு மெருகாபபற்றி இருப்பது. அது பிறி	
தொரு பொருளின வலுவாது சமவிரிக்கும்.	௨௯௨
சாத்தர் முதலியவருடை மூத்தியோனாத்தத்தத்தத்த.	௨௯௩
சாமூத்தியை, ஈசனடிப்பே, பிரகிருதம் என்னும் மூன்று	
பேதங்களின் இயக்கத்தை.	௨௯௪
சாருணாசன் ஈவாரு பூதங்களின் கூட்டமாயிவ சாத்தமே பிரகிருத	
வென்பன்	௨௯௫
சென் என்பதன் பொருள் எதன் என்பதாம்.	௨௯௬
செதாத்த சாத்தியத்தின் வுதியாது ஆன்ம சொரும ததீய	
பதம்.	௨௯௭
செதாத்த சாத்திய ஆராய்ச்சியே சொருத்தியும் சாத்தனம்.	௨௯௮
செதாத்த சாத்தியத்தை அறிவிவவரதர் செதிப்பதுதொண்டு	
அதற்குக் குறை தெரிடாது.	௨௯௯
செதாத்த மூத்தியின் சாத்தியத்திலுதி கூறும் குற்றம்.	௩௦௦
செதாத்த மூத்தியின் பரமவெறுடன் ஐக்கியம் சொன்னப்பது	
செதிவகம்.	௩௦௧
செதாத்தவென்பது, காமிக மூத்திய பூதமெனஞ்சே சாத்தனத்	
தத்தம் இறகுதியாதும உரிவெனவரும.	௩௦௨
செதிவகத்து, பிரகிருதி புருட நானம்	௩௦௩
செருட்டியும் திதிபும போத்தததததத சாத்தனம்.	௩௦௪
செதத்தத்தத்தம், செவனுத்தம், வித்தியேசுவரர்களுக்கும் மத்திரத்	

डॉ. एन. एस. राज

● ● ●

செவ்வகத்திற்குப் பின்னால் இருக்கிற ரீதியொருவன் அதிலும் தன்னை
யுணர்வான் ஓர் மயிலுள். செவ்வகத்தினால்தான் உதவி முடிகிறது
சான்றாகியதே தவிர. உணர்வதற்கு அகத்தி முத்தவிய கரண
முதலியவைகள்.

49. 50.

இலுத்திலே டி. ச. ரமணி பட்டிஷா, 1960-ல் சாதாரண இலகுவான
குணப்படுத்தினா

॥ ५ ॥

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செலவுகள் மாற்றங்கள் அளிக்கப்படும் தகவல்
கீழ்க் கொடுக்கப்படும்

42

விநாயக சேஷ நவராத்திரி : விநாயக பௌர்ணமிக்கு முந்தைய நாளில்
சுமங்கலம் காலத்தில் தோண்டுவதற்கு உபயோகமாகும்.

www.cba.gov

இந்தச் செய்தியை அறிந்த உறுப்பினர்கள், பொருள் இல்லாத சிதம்பரத்தில்
வருவதற்கு முன்பு உறுப்பினர் இயங்கிவந்த கட்டிடங்களைக் கட்டிடப் பராமரிப்பு
கமிட்டி அமைப்பதில் உறுதியாக உள்ளனர்.

一、二

இறுத்தகர்த்து பத் ரமய கவி யாந் துரைநாடு முகநிலைநாடு
தரும வேடுபநாடு நாங்குநெய்தலுநாடு

45

இந்த நூலியல் தொகுப்பு . ஆய்வு-சான்று உ

1997

தொகுதி ஒன்று : பன்னாட்டு அமைதிக்கு முக்கியமானது

42

தினம் ஒன்று நின்று தன்னை முந்தையதுகூறாமென்று கொள்
வான், என்னை 4 துள் 4-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-

விழுங்கும் சதநிஞ்சும கொட்பத்தில் வேறாமை கிடையாது
தருமதருமித தன்மைபற்றி வேறாமை என்கி

● ●

செல்லுதலுத் தாரீர்தலல்' மயிலு கருந் திருத்தலன் னுட விதழும்.

D. J.

சிவபெருமான், உமையா ஆபதநாசகன்

1

சிவகுருதி சிபிபட்டினம் திருத்தும் ஆணையர்க்குச் சிவத்தன்மை விளங்காது. 4. 9-ல் ஆணையர் மலிபுறம், சிறப்பிலிருந்து கரண மாண கலை முதல்படி தர ஆவது உட்படத் தரலி மாயமாமனமும், சர் தீர்திரி பங்கனும் சுத துத்திருப்பான் பேரகமும் மெய்தி சிவதாத திருத்தலாய் கன மமலிமும் உணருவனாய்த்.

505

சிலை, ஆண்டா, சந்திரமௌ, சூரிய, சூன், சூழ, முதற்காலகால
காலகால.

24

சிவன் திருவிசைப்பதால் மீட்டுவதை அடையப்படுத்தினான்.	௧௪
சிவாகமங்களை பிரமாணமாகும்.	௪
சிவாகமங்கள் நித்தியமாயிருத்தல்பற்றிப் பிரமாணவகையினால் நிதிப் பரமசிவனுக்குள் செத்தமைபற்றிப் பிரமாணவகையினால் வெளியுள்ளும் பூதவெச்சம்.	௪
சிவாகமங்களைச் சந்திப்ப ரூபவாத்திரத்தால் சிவபிரமாணரு ளித்தெய்வின்னார்	௪௨
சுத்ததேவ ரூபமான அறிவிற்குப் போக்குவப்பொருள்தான் அர ண்ம.	௪௪
சந்தாததுவாழிதான் வித்தியேசுவர மூலியேவர்க்குச் சுத்த மான மனம் வன்மம் மாண்புசுருண்டு.	௪௬
சந்த மாணவ அபரூபத்திற் தானானதும்	௨௪௬
சந்த மாணவ போகமோகத்திற்கு பரம்பரையாய் உபகாரம் செய்கின்றது.	௪௮
சந்த மாணவியில் சிவன் கருத்தர், அசந்த மாணவியில் அனந்தர் கருத்தர்	௨௮-௨௯
சூக்கும தேகம் ஆன்மாக்கள் தோற்று வேறு வேறு உண்டு.	௨௮௦
சூக்கும தேகம் சிறப்பிப்பவம். அது தேகம் பொதுச் சிறப்பி ப்பவம், புண்பம் முதலினை பொதுகொண்டபவம்.	௨௮௨
சூக்கும தேகம் ஒன்றேயென்பார் கூற்றுப் பொருத்தது.	௨௮௪
சூக்கும தேகத்திற்கு வியாபகத் தன்மமில்லை.	௨௮௬
சூக்கும வாக்வின சொரூபம் காணப்படடால் போகத்திராம் கீழ்மே,	௨௮௮
சூரியன், அங்கினிகளினுடைய சூரியம் முத்தியென்பது சிலர் கொண்டே.	௨௮௮
சைவாதத்திரம் திருகுலாண் உபவத்தால் முத்தியைத் தருவது.	௨௮௯
சைவாதத்திரம் எசுவானால் செயப்பாட்டையிருப்பினும் அதன் பொருளை ஞானமுதலியைப் பரமேசுவரரிடத்துச் சம வாஉ சமர்த்தத்திற்குப் பதால் சைவ சாதத்திரத்திற்கு நித்தி யத் தன்மமயுள்ளது.	௨௯௦
சைவாதத்திரமானது என்ன சாதத்திரங்களால் நியப்பாது பொருளை விளக்குகின்றது	௨௯௧
சைவாதத்திரம் என்ன மதங்களுடன் கிரோதித்துப் பிரமாணத் தன்மைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டது.	௨௯௨
உ.	

கைவசுத்திரம் ஏனைய சாத்திரப் பொருள் ஈன அறுவதிக்கும்.	
ஏனைய சாத்திரங்கள் கைவசுத்திரப் பொருளை அறுவதிக்குமாட்டாது.	௧௨௨
கைவசுத்திரம் ஏனைய மதந்தொண்டும் மறுகொண்டமாட்டாது.	௧௨௨
கைவசுத்திரம் வேற சம்பந்தமாயுடைய சாத்திரம் இராமாயண முதலிய நூல்களில் புகழ்ந்து கூறப்பட்டதாயும் இருந்தனவும் அப்பிரமாணமாகாது.	௧௨௩
கைவசுத்திரம் கைத்திரங்களால் இன்றியமையாத மொன்றுப்படல் வேண்டும்.	௧௨௪
செஷ்டாவியின் தொழில் சங்கரம்.	௧௨௫
கெட்பணத்திற் காணப்படும் பொருட்போற்றம் கைத்திரப்பற்றி கிழுவது.	௧௨௬
கொற்களினுள்ளே ஐன்றாவதற்கு அறிவு கிழும்.	௧௨௭
கட்போடும் பொருளைவழியில்கூட என்றதும் பொருந்தாது.	௧௨௮
ஞானசத்தி குணப்பொருளினிடத்து இருந்துகொண்டு சடப் பொருள் காரியப்படுதற்குக் காரணமாதலன்றிக் சடப் பொருளில் இருப்பதாக உபசரித்தும் கூறப்படும்.	௧௨௯
ஞான சத்தியானது சடப்பொருள்களினிடத்து இருக்குமாறு போல கெடத்தி ஆகாமலினிடத்துச் சமஸ்திக்கும்.	
(பூருவபத்தம்)	௧௩௦
ஞானம் முதலியவற்றின் காரணே முதலி பெண்பது.	௧௩௧
ஞானேந்திரியங்களுடன் உண்டென்பதும் அனைவர்க்கென்பதும் ஞானேந்திரியங்களுடனான கெயி முதலிய தான்களினிதும் சத்திகள்.	௧௩௨
தருமம் முதலியவற்றின் காரணே புத்திருணமேயன்றி ஆண்ம குணமன்று.	௧௩௩
தருமியில் சொரூபந்தான் உண்மை, தரும சொரூபம் உண்மை மன்றென்றும் பூருவபத்தமும் அதன் மறுப்பும்.	௧௩௪
தாமச குணத்தின் கியபராம. - கியமம், இரகத்தலிங்கம், மந்தமரலிக்குத் தன்மை என்பது.	௧௩௫
திணை, அதன்மென்று மிகற்றிரகு காங்கு அருணத்தவரும் அதிகாரிகள்.	௧௩௬
திப்ப பிரகாசத்தையுடையோம் சிவ குணத்தோடு கொஞ்சுதல் கூடாது.	௧௩௭

திபம் திரி ருதவியவற்றில் சமவிரயிக்குமென்பது பொருந்தாது.	௩௨௦
திபத்திற்கும் தாதிக்கும் சமவிரயிதவைக் கொள்ளினும் குண சமவிரயிக்குத் திருட்டாத்தமாநா.	௩௨௧
தீயின் குணமான குடி தீயுடன கூடித் தண்ணீரில் புலப்படா லுலிருந்துகொண்டே தண்ணீரைத் தடசெய்யுமாறு போல, பாமசிவ குணமும் பாமசிவனுடன் சடப்பொருள் களில் புலப்படாமலிருந்த கொண்டே அப்பொருளானதே தொழிற்படுத்தும்.	௩௨௨
தவ்யு என்பது கிருதார்த்தரூபமிடே வெண்ணும் குணம் துணையின் சன்னிதானத்தில ஈனம் காரியத்தைத் தோற்று விக்கும்.	௩௨௩
துணையின் வெற்றணையால் ஆனது குணவானதுக்கு வேற்றணை வேயவன்றி சொரூபத்தில் வேற்றணை கிடையாது.	௩௨௪
தொடர்ச்சி வேறு; துப்புணை வேறு.	௩௨௫
தொடர்ச்சி என்பது ஆன்மாத்மலிடத்துச் சம்பவிக்ஷிணந திவிலை.	௩௨௬
தவத்திர புணைத்தின் சிவத்த சரீர துத்திரியங்களுடன் கூடிய ரூபபது மூத்தியென்பது	௩௨௭
தாதன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களின் தொழில்கள்.	௩௨௮
தாதம் அறிவிப்பதற்குத் தாதணையுள்ளது.	௩௨௯
தாதம் ஆராய்ச்சிக்குத் தாதணையாய் வாதகமாயிந்தும்.	௩௩௦
தாதம் காரியமாகவின் இதற்கு மூத்திராதணையாக காதணைய யுள்ளது.	௩௩௧
தாதருதணம் தீக்ஷைக்கு அகங்கமாயிருத்தது மூண்டு மூத்திற்குத் தாதணையாகும்.	௩௩௨
தாதமானது வித்துவினுடைய மூதலாவது பரிணாமமான குக் கும தாதனாயு; அவகலி வாக்ருரூபமான தல தாதமாயுத் திருவகூகப்படும்.	௩௩௩
தாதத்ததைத் திரியாதத்தியின் திலை யெனது கூறுதல் பொருத் தாது.	௩௩௪
தாதம் வெளிப்படையாதத் தோன்றாது குக்குமமாயும், வெளிப யண்டாயாதத் தோன்றித் துலகமாயுக்குக்கும்.	௩௩௫
திரூகிதர்ப அறிவு தோன்றிய பின்னர் சங்கிதர்ப அறிவு தோன் னும்.	௩௩௬

கிரப்பீஜியோகம் சிவகாமசுந்தரியை விடவமாக்கொண்டது	௧௩
தீவிருத்தி முதலிய கவிதைகள் சதாநித புனைத்திருக்கும் புனை ரூபமாயிருப்பினும் சத்தி ரூபமாய் நின்று ஐந்தி அந்து வாக்களை யும் ளியாபிக்கும்.	௧௪
வைபாபிதர் செவ்வையும மறுபடியும்	௧௫-௧௬
வைபாபிதர் ரூபினர் திரியவகையிப் புகாரியங்கொண்ட உதர தும் அதன் மறுப்பு.	௧௭-௧௮
வைபாபிதர் புதறியை ஆன்மாவின் குணமென்னெனா.	௧௯
பசுவீனிடத்துப் பசுந்தன்மை சந்திரிக்குமென்பதும் பொருத்தது.	௨௦
பதவாக்கியங்கட்கும் அறிவிக்குந் தன்மை கிடைப்பது.	௨௧
பதவாக்கியங்கள் அக்கதவகர்னும வெறன்று.	௨௨
பதி, பசு, பாசம் மூன்றும் நத்தப்பொருள்கள்.	௨௩
பாதகீக்கம் கெளுடைய ஆதகிரகத்தாறுண்டாகும்.	௨௪
பரிணயிக்குந் தன்மைகெளுடையது எதுவே அது சடமாயிருத் தும்.	௨௫
பரிணமமாகது, முன் நிலையினதும் எழுதி வெறு கிவையு யகூடதல்.	௨௬
பரமசிவனு சூரத்தி, பரம அபரமென்ற இருவகையாகும்.	௨௭
பரமசிவன் செயப்படுகொருவாதலிவைய.	௨௮
பரமசிவனுடைய பிரகத கணவாசுரன் முதன்மைவாயிருத்தல் முத்தியென்பது கெள் கொங்கை.	௨௯
பரமசிவனா ஆவனருளாவி பத்தரகனறிவித்தனா.	௩௦
பரமசிவன் கெருக்கு மொகத்தையதும் கெருக்குப் பத்ததையதும் கொருப்பதயற்றி விருப்பு கெளுடைய உடையவகூடான்	௩௧
பரமசிவன், சித்த சடமென்னும் மாதவீர் தாசு மரு இராது. ஒரு பாதத்தில் சித்தம் மற்றொரு பாதத்தில் சடமாவது இருக்குமென்றால் அவையவ முடையதாவது காரியமென்பதும்.	௩௨
பரமசிவன் ஒன்றே சேதனமாயும் அசேதனமாயும் தோன்றுமென் னும வேதாததன் கொன்றையும் கறுப்பும்.	௩௩
பரமசிவன் முதலகாரணமாயின் தன்னித் தெழுதிவழித்ததற்கு ஒரு கருத்தாவது எதிர்பார்க்கும்.	௩௪
பரமசிவனாவதையப்பாது கெளுது ஆகமத்தாளிதல் கவகவது	௩௫

கவி

கூடிமென்னும் வீனும்.	௧௮௯
பாசுகளேதாம் நீங்கி மூத்திகளுக் காரணமாகின்றன. (குறுக பத்தம்)	௨௩௭
பாசுபதாசன் கனகிரகநிலையக்கொளபவர் இவர கடற்றிய மதுப்பும்,	௧௮௯-௧௯௦
பாசுசுரத்திரர் முதலியோரின் கறுப்பு.	௧௮௯
பாசுசுரத்திரரின் அய்யியாகிருத முதலியவற்றின் ஒத்திடும	௧௮௯
மூத்திபெண்பர்.	௧௮௯
பாசும், தரும் முதலிய ருப்தி வையாயப் புத்தியின குணமதார யிருக்கும்,	௧௮௯
பாசுசுரன் பாசுபப் பருகுவுதகொண்டி மூல பிறவியில் உண்ட அறிவு அழமானது செயப்படுகின்றது.	௧௮௯
பிரகிருதி போக்கியமாய்குப்பதும், புருடன் போத்தாவாயிருப பதம் உலு முதலியவற்றின் கம்பத்தந்தால்,	௧௮௯
பிரகிருதியே கலமாதனமாய்குமென்பார் உற்றும் மதுப்பும்,	௧௮௯
பிரதிமம் முதலிய சுடபபெருளில் கிலத்தின் குேரதம் கல் கரத கூடுமென்னும் வீனும் வீடையும்,	௧௮௯
பிரத்தியமம், சித்தி முதலியவையாய பாசுகளுக்கத்திலிருந்துண் டாவது.	௧௮௯
பிரதம கணகளுடன் முதன்மையாயிருப்பதும், குறிபன் அக் கிலிகளுடன் கலியமாததும் பொருத்தமற்றவை.	௧௮௯
பிரதம சித்திபெண்கள் வரதின் முதலே உலகத்திற்குக் கருத்தாகவென்பர்.	௧௮௯
பிரதமகணகன் பத்தம் (தொடர்ச்சியாய் வரும் முதல்கண், தொழிற்செய்யும் கருவராவதெனும் பத்தம்) மதுக்கப் பட்டது.	௧௮௯
பிரதமகளுக்கும் திணைபெற்று கெண்ப் பரகி - மூலாக அறிந்தவரே சூசிரிபரவர்.	௧௮௯
பிரதமகளுக அத்தக்கணமென்பார் உற்றும் அறிவு மது புழ.	௧௮௯
பிரதமகளுக அறிவு தனமாய்குண்டைறல் பொருதாரது,	௧௮௯
பிரதம முதலிய ஐந்து கருவிகளின் தொழிற்செய்,	௧௮௯
புண்ணிய பருவகன் புதிதாய் உணடாகவெனவென்றித் கருவிய மிக்கவிலும்,	௧௮௯
புத்திகளுப் போக்கியத் தன்மையேயன்றிக் கருத்தாத தன்மை கிடைப்பது.	௧௮௯

புத்தி போகியவதவின் அந்நான் ஆன்மாவும் அநியப்படுகிற திடீரே, எவ்வளவு மறியப்பயமாட்டான்.	௨௧௩
புத்தியானது எவ்வாறு வறியிச்செய்யப்படுகிறது நினைப்பதன் தன்.	௨௧௪
புத்தியினாலும் அநிய கற்பித்தல், விசயத்தல், விசயத்தவன் முன்னு கருவியாகும்.	௨௧௫
புத்தியினத்தி ருபமான அநிய கருவியினத்தி ருபமான விசயமென்றும் புகுவதற்கும் மதபயம்.	௨௧௬
புத்தி விருத்தியின் விசயமே ஆன்ம விசயமாகத் தோன்ற பெற்றது.	௨௧௭
புகுபதத்தவன் அந்நான் ருபமாயும் போகாதவராயும் ஆகாது.	௨௧௮
புகுவ ருபமானது ததவதத் தோற்றவனின் முறை.	௨௧௯
புகுவதிலிருந்தும் குணங்களின் வேற்றமை.	௨௨௦
புகுவதிலிருந்தும் அநிய உண்டபித்தது என்பதன் மதபய புகுவதன் தன்மாதிலிருந்துள் உ.க. இத்தியவர்களுக் காதா மாவிருக்கின்றன.	௨௨௧
பொருளென்றே அநியப்படுதல் தன்மையும் செய்ப்படுதல் கருவியும் உண்டவதாயிருக்கும்.	௨௨௨
போகத்திற்கு உட்கருவியாகும் பொருளானவர்களுமே போக்தே காதவராயும்.	௨௨௩
போகவாதது புத்தி விருத்தியிலுள்ள ஆன்மரூபம்.	௨௨௪
போகமென்றது, சக்திக்கு ருபமான அநியேயாகும்.	௨௨௫
போக மோகவாதருக்கு போகம், சரி யது, திகழ, ரூபம் என் னும் காண்கும் காதவர்களாகும்.	௨௨௬
போகவாதத்தென்பது காதவர்களாகும்.	௨௨௭
ஆன்மவாதத் தவிர ஆன்மா ஒன்றிலுள்ள என் னென்றால் உ.க. தன் அந்நான் மதபயம்.	௨௨௮
மதவிய் மதவதி தோன்றாமா தபோல சீரத்திற் அநிய தோள் தன், (புகுவதற்கும்)	௨௨௯
கத்திவாதன் காதவிய மாதவிய காதவ ய் திசென இருவகைய படுதல்.	௨௩௦
கத்திவென்றது பொருளின் பொருள்.	௨௩௧
கத்திவென்றது பொருளின் பொருள்.	௨௩௨
கத்திவென்றது பொருளின் பொருள்.	௨௩௩

கந்தரேசயரத் தன்மை அனந்தர் மூர்த்தியோருக்கும் குரோதே	
சர் மூர்த்தியோருக்கும் உய்யும்.	உ.அ.அ
கந்திரங்கன் கருமோடி என்னுள்ளவன்.	உ.க.உ
மலத்தில் வரியம் துளையின் துளையினையானத் தடுத்தல்.	உ.உ.இ
மலத்தில் தேர்ந்தகை இடையில் உண்டானதென்ற கொவ்வின்	
முதலான்கு மூத்தியினையாயினும், எவ்வாறுக்கு எத	
வரத்தன்மை விரிவாய்ப்பு.	உ.உ.உ
மலையானத்திரமே மூத்தியென்பது இவர் கொவ்வை.	உ.உ.உ
மலம் அகாதிப் பொருளாயும், ஆன்மாவைமுடன் அநாதியை	
சம்பந்தத்தைமுடையதாயும், அநாதியாகவே ஆன்மாவை	
மறைப்பதாயும், அநாதியுக்கும் ஒன்றாயும் உய்யுத.	உ.உ.உ
மலம் ஒவ்வியின் ஒரு ஆன்மா மூத்தியையின் வயவா துளையர்	
களும் மூத்தியையெனவெனவே என்னும் பூருவ பகைமுன்	
மறப்பும்.	உ.உ.உ
மலம் காதலியினும் துளையத்தியின் அனாதியை	
யின் மூத்தியாகுத.	உ.உ.உ
மலத்தில் கொவ்வைக் கவ்வை இத்திரியங்கனும் குறித எவந்தில்	
தொழிந்தமையெனத் தோன்றும்.	உ.உ.உ
மலம் உண்டென்பது, இத்திரியங்களைத் தொழிந்தமையுள்ள	
பற்றி அறிவப்படுக.	உ.உ.உ
மலம் உண்டென்பது மூத்தியானும்.	உ.உ.உ
மலம் எவ்வாறு உண்டென்பது துளையினையானத்தியின் உண்டென்ப	
தும் உண்டென்பது.	உ.உ.உ
மலம் சந்திரியின் உண்டென்பது இத்திரியத்தின்.	உ.உ.உ
மலம் மூத்தியின் துளையினையு இத்திரியத்தின் வந்தன.	உ.உ.உ
மலம் மூத்திய பரிணாமத்திரியத்தின், கொவ்வின் பூர்ப்போல் எத	
தேசத்தில் பரிணாமத்து.	உ.உ.உ
மலம் பெண்பதன் போலும் எவ்வா உண்டென்பதும் ஒத்திருத்த	
தும் உண்டென்பது.	உ.உ.உ
மலம் கொவ்வைப்படி அவருக்கு மூத்தி சித்தித்தன.	உ.உ.உ-உ.உ.உ
மலம் கொவ்வை மூத்தியின் ஆன்மாவைக்கு அருகிலும் தன்மை மூத	
தியும் உண்டி; அருக அருத்திருத்தன்மை மையா	
தென்பது.	உ.உ.உ
மலம் கொவ்வை உண்டென்பதும் கொவ்வை உண்டென்பதும்	உ.உ.உ
மூத்தியானத்திரத்தின் உண்டென்பது தொத்தியின் தும் பூர்ப்பு	
உண்டி என்னும் பூருவத்தன்மை.	உ.உ.உ

முத்தமிடத்துத் தாம் நெத்திருத்தங்கைய விடுத்தெடுத்த, ௪௦	
வாய் உதாசனஞ்ஞமிருக்கென்றான் என்றும் வந்தநிங்	
மதப்ப, ..	௧௫௫
முத்தமிடத்துப் பரமபெருந் திவந்தரு நெத்த தங்கைய உங்	
டென்பது மென் கொள்ளை, ..	௨௪௦
முத்தனுக்குத் தருக நெத்திருத்தங்கைய உங்க, தருக நெத்தா	
நுருக்கங்கொண்டொன்றவி முத்தன் ஒன்றரு பொய்க்	
ஞானியெய்க் தாம நுருகப்பெறும் மதப்ப, ..	௧௨௫-௨௪௨
முத்தனுக்குத் செவ்வாய்போல் துய்ய முத்திய அருத்தவையில்	
வாயையால் முத்தன் செவ்வியை நுகரத்தொழையான், ௧௫௪	
முத்தனுக்கு கந்தியம், வாயித்தெயெல்லக் கெய்க்கின் வந்தி	
ரம் உணர் (வாயை வண்டி கொடையாற்றாது தருத) ௧௫௫	
முத்தனுடைய சந்தி வாயினால் வாய்படுதெயெய்க், ..	௨௪௧
மேலேய முத்தியகந்திக்கு மனம் முத்தவானாமத் த, துணை	
வானமேலேய, வாயைய முத்தவானாமத்து, ௨௨௧	
மேலேய முத்தியை தாமதம் முத்திய நுகரவொருபம், ௨௪௨	
மேலேய, பிரிந்து புது விசேஷ நுகரமும், மேலே சாத	
வாயையால் வந்தமும் முத்திக்குத் சாதவானாமத், ௨௪௧	
தெத்திரியின் தொழின் துதவிரை, ..	௨௪௧
தருதாழ்வரை ஒழுகவானை வந்ததாழ்வர வந்தம் உடாது, ௧௨௧	
வந்திதல்கள் பூக்கம் அபவகாலமுடன் வந்த வாயினாய்குத்	
தம் அகவாக்குத் தருத்தா வாய்ப்பு கிணை என்னும்	
புருவப்பெறும் வந்தவானமும், ௨௪௧	
வந்த வந்தின் தொருபம், ௨	
வந்த வந்தும் வித்தலின் வந்தியம், ௨௪	
வந்த வந்தாய்க் வந்தாய்ப் புத்தியிலிருப்பது, வந்தியம்	
பொருள் நுகராய் கொய்க்குபது வந்தியம் பூருக	
ய்க்க, ௨௨௫	
வந்த முத்திய வந்தியம் வெகுதெய்க்கப்பட்ட வந்தியம்	
வந்தியம் வெகுதெய்க்கப்பட்ட, ௨	
வந்த வந்தாய் சந்தியின் தொழின் வந்தியத்தாய்க், ..	௨௪௧
விருதாய் வேலைய், வித்தலாக் வித்தியேவானாய்க் துதவிரை	
வந்தவானை நுகரவானாய்க், ௨	
வித்தலையின் வேதவானை அறிவானை அறிவுவானை, அவையி	
ய்க்கின் வந்தியம் அறிவித்தவந்த, ௨௨௧	

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீகண்டாசாரியாலியற்றப்பெற்ற
இரத்தினத்திரயம், மூலமும்,
இதற்கு
ஸ்ரீ அகோர சிவாசாரியாலியற்றப்பெற்ற
விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உரைமங்கலம்.

(க) மங்களத்தைச் செய்பவனுமே இத்தரத்தப் பொருள்களை விளக்கஞ் செய்பவனுமுள்ள பரமனவனை அமல்கரித்து இரத்தினத்திரயத்தின் பொருளைச் சுருக்கமாக விளக்கஞ் செய்கின்றேன் என்பதாம். (க)

(உ) மூன்று இரத்தினமானது வேதத்தை அனுசரித்துச் செல்களாலும், ஸத்தவாபதநதிரயங்களை அனுசரித்துச் செல்களாலும், உபாய சாத்நிரத்தை அனுசரித்துச் செல்களாலும், அவரவர் ஆறிவுக்கு எடையவரது மேகத்தால் அழுக்குடையதாகச் செய்பபட்டிருக்கின்றது ஆகையால் அந்த மூன்று இரத்தினமான இரத்தினத்திரயத்தை கிழ்வாண்கள் காநில அஸ்கரித்துக் கொள்ளுதற் பெரிருடடு மீண்டும் நல்ல வியாகவியானமென்னும் உரைகளில் உரைத்துச் சுத்தஞ்செய்து பிரகாசமுடையதாகச் செய்கின்றேன் என்பதாம். (உ)

நூல் மங்கலம்.

முலம்.

[க] வித்தியபொருளான பரமசிவன் பொருட்டும், சிற்
சத்தியின் பொருட்டும், மகாமாயையின் பொருட்டும், சந்திரந
வின் பொருட்டும், கணபதியின் பொருட்டும், புத்தியானு
கூர்ச்சி மணியின் பொருட்டும் நமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன் என
பதாம்.

உரை.

இந்தச் சிலாகத்தின் மூலபகுதியால் இந்தப்பிரகாரத்தில
சிவன், சிற்சத்தி, மகாமாயை என்னும் மூன்று இரத்தினங்களை
விடப்புகளாகக் கூறப்படுகின்றனவென்று அறிவிப்பாராய் அம்
மூன்று பொருள்களையும் நமஸ்கரிக்கின்றார். சிற்பகுதியால் ஆகம்
சமஸ்கிருதமான அனைத்துமாகும், தேவத்துவிப்பவரால் நத்தலால்
சூருவாயிந்தரும் பகவானுள் பூதகண்டநாதனாயும், சகலவிக்கினங்
களையும் போகஞ் செய்புதிப்பையும், சித்தர்த சாதாரணனை எப
பொருதும் தேவ விசேஷ ஞானமடைந்த கர்த்திகேயரான
பெரியமணியனாயும், இப்பிரகாரம் விகிதமின்றி நிறைவேறு
தமர் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கின்றார் எனக. (க)

நூல்.

(அவதாரிதக்) அந்த மூன்று இரத்தினமான மூன்று
பொருள்களையே விரியாய்க் கூறுவதாகக் கூறுகின்றார்.

உ-உ-உ) சித்தார்த்தமென்னும் கடலிலிருந்து, மார்திலும
காந்திலும காதினும் பெரிபொர்க்களானது கெள்ளுதம
பொருட்டி, வித்து சத்தி சிவன் எனலும் மூன்று இரத்தினங்களை
எடுத்து, வாகுதககென்னும் அலகனால் அவற்றை நான்
தொடுத்தாககட்டுகிறேன். ஆனகபால் பெரிபொருள்கள் எனனை
மணலிககடுவண்டும் தெரண்டனாகிப் எனவிட த்தில அருளை
கெள்ளககடாது என்பதாம்.

இரத்தினத்திரயம்.

௩

(உரை) விந்து சத்தி சிவனென்றும் இரத்தினத்திரைகேடையது எனனுமா யிராருள் தொன்ற, காழில் தரிப்பது என்றும், கழுத்து வன்னும், செவ்வரம் இலக்கண விந்துதிரைய அநியப் பட்ட வாக்கிரதிரைத் தால் ஈழப்பது எனனுமா யிராருள்? தான், கழுத்தில் தரிப்பது என்றும், இருமரத்தில் நிச்சயிததலன்னும் பொருள் தோன்ற மாடுக தரிப்பது என்றும் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு பெரியோர்கள் தரிப்பதற்காக விந்து முதலிய மூன்று இரத்தினங்களைச் சித்தாந்த சமுதந்ததலிருத எடுத்து வாகரு ருபவர்களான அலதளர் அளவு என்னுள் கோக்கப்பட்டிற்றன. உலகத்திலும் காறு முதலிய அலயவகளில் தரிப்பதற்காக இரத்தினங்கள் அவதளர் கோக்கப்படுகின்றன ஆகையால் பெரியோர்கள் ஆராதிக்ரும விஷயத்தில் முயற்சித்த என்னிடத் தில் அருமை கொள்ளக் கூடாது என்க. (2-7)

(அ - நக) இரத விந்து முதலிய மூன்று ரு நாகளும் இரத்தினத்திரை முப்புறம் உடைமை பற்றி இரத்தினமென்றுத் செவ்வால் கூறப்பட்டன அவன்று கூறுவாரா

(ச - ரு) தத்துவங்களைத் திணுளளும் பிரகாசபாயிந்த லாளும், அனாதா முதலிய சகலராகளுக்கும் மதாபிவா முதலி யோருக்கும் அதிகாரங்களில் விந்து முக்லிய மூன்றால் ஆகை யுண்டாவதனாலும், புருடாகளுடைய அநிவால் தரிக்கத்தகுத தாயிருத்தலாலும், தலையாறு அதிபு பிரகாசத்துடன் கூடி விந்துதலாலும், பிரிபத்தே உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலாலும், விந்து சத்தி சிவன் எனனும மூன்று பொருள்கள் சிவ சாத்திரத் தில் இரத்தினவகளுக்க கூறப்படுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) உலகத்தில இரத்தினங்கள் எவ்வாறு நிலைநிற்க முடியாமல் மிகப்பிரகாசமுடையனவாயும், அருளுள்ளவாகுந் து ஆகையைய யுண்டுபண்ணுகின்றனவாயும், புருடர்களால் கரித்தல்

■ கழுத்து என்பது ஆக பெரிய உலகத்தின் கிழக்கு தொலியை யுணர்த்தி வாகவாதிபித்ததைக் குறித்தது.

தரிசுபடுகின்றனவாயும், அழகுடை பரவாயும், இஷ்டத்தைத் தருவனவாயும் இருக்கின்றனவே, அவ்வாறே விரிந்து முதலிய மூன்று பொருள்களும், சத்தி முதலிய தத்துவங்களைத் தந்தரும முதற்காரணமாயும் அபிடாசரவாயும் இருந்தனவாய் பிரகாசிக் கின்றனவாயும், அன்றாட முதலிய ஈகவாசகளுக்கும் சதாசிவச் முதலிய பதங்களுடனாகத் அன்று சதாசிவன் முதலியோருக்கும் அனுந்திரகஞ் செப்தல் அனுந்திரகஞ் செய்யத்தரும் தன்மை முதலிய அதிகாரங்களில் ஆராயாய் யுணர்ப்பனானுள்ளனவாயும், புருடாசன புத்திபரஸ நிபாணஞ் செய்யத்தகுந்தனவாயிருத்த லால் தரிசுத்தருநதனவாயும், செடுக்கப்பட்டத அதிகமான காரதி லையுடைபனவாயும், போக மோகஞ்ருபமான இஷ்டத்தைத் தருவனவாயிருத்தவரால், சிவசாத்விதத்தில் இரத்தினங்களுக்கும் உறப்படுகின்றன இவ் இரத்தினங்கள் செடுக்கப்பட்டத விசேஷ காரதியை ஏனா உருவென்று கூறினமையால் உலகத்திலுள்ள இரத்தினங்களினின்றும் இவற்றைத் அதிக விசேஷம் காட்டப் பட்டது என்க.

(ச-டு)

(சு) தத்துவக்கூட்டமானது மூன்று இரத்தினங்களைப் பற்றி இருக்கின்றது. இவ் மூன்று இரத்தினங்களை அடைவதன் பொருட்டுப் பாம்பிவனால் சகத்திரங்களில் ஆறுவிதமாக வழி உறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உ) னர்) தத்துவக்கூட்டங்களுள் சத்தமான தத்துவக் கூட்டமானது விரிந்துவை முதற்காரணமாகவும், சிவநிலைக்குத் தரவாகவும், சகநிலைக் காரணமாகவும் உடைபதாயிருக்கின்றது. எதனுடையவிலும், உலகத்தில் முதற்காரணம் கருத்தாக காரணம் என்னும் இரையகரணியைறிக காரியக் தோன்றுகிறதிலை யானையாலானை, அசத்தமான தத்துவக் கூட்டத்தோரும் விவதும் சத்தியமே பாம்பையாய் (அசத்தவது அனாதாவாயி னாய்) உருத்தரவாயும் காரணமாயிருக்கின்றனர். விரிந்துவெளி னில், நீயிருத்தி முதலிய கலைகளின் வழிபாடுப் பறமுகிலாட யிருப்பதென்று பிண்ணாக கூறப்போகிறது, பிறகத்தில் ஆறாய யுள்ளவாகவாயிருத்தல், நற் பெருநிக நீயைக் பெறுவாய்களா

புன்ன சாதங்களுக்கு அநேக புலன போகருபமாகப் பரிணாம நிலையும் விந்துவானது அடைபத்தருந்த பதமாகும். மேகசுத்திற் றில் ஆசைபுடைபவர்களைய ஸைட்டிக நீலசூழ்பெற்ற சாதகர் களுக்குச் சத்தியுடை விட்டுப்பிரிபாத பாமசிவன அடைபத் தருந்த பதமாவன். ஜகையால் விந்துவையுஞ் சிவனையும் அடைவ தனபொருட்டுக் கலைமுதலிய ஆழகிதமான அந்நுவாக்ளென் னும் வழிகள் பாமசிவனுள் சாத்நிரக்களித் கூறப்படுகின்றன என்க.

(க)

(அ—கை) இந்த மூன்று இரத்தினங்களுக்கும் அக்துவத் தன்மைப்பினை திச்சபரு செய்யப்போகின்றா. இப்பொழுது இந்த இரத்தினங்களுக்குத் திசைமுதலிய கிரியைகளில் உபயோகத்தைக் காட்டுகின்றா.

(சு—இ) இந்த மூன்று இரத்தினங்களே திசைப் பிரதிஷ்டை எனனுமிவற்றில் காரணங்களாக வித்துவானவாரத் கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உ—ஈ) இம்மூன்று இரத்தினங்களை அநிபயிவிஷ்டை னால் திசைப் பிரதிஷ்டை முதலிய கிரியைகளை அனுடிககமுடி உதரணகயால் அவற்றிற்கு இம்மூன்றுமே காரணமென்றத வென்க

(கஇ)

(அ—கை) மேறகூறியவிஷ்டத்தையெவளிப்பாடயாய்க் கூறுகின்றா.

(எ—அ) பலவாறான யோகங்களும, பலவாறான கித்தியம் ஸைமித்திகமென்னும் கிரியைகளும், லாபனங்களும், கித்திகளும், முத்திகளும், இந்த இரத்தினங்களையத்தலால் நிகழ்நின்றன. அனற்பும், இந்த இரத்தின ஆரபகிதியே அனுவான ஆனமா கிறகு முத்தி எனனும் மேலான எவ்விலவாருமெனஉதரம்.

(உ—ஈ) யோகமாவது, சாலம்பம் நிரஸம்பம் முதலி யான கித்தியகனமாவது சிவசூனடி முதலியன. ஸைமித்திக எவ்வ

மாவது, தீனசக மதவியல். பூரணங்களாவன, இந்த நித்திய வசமித்திர கணகங்களை அந்நிய அந்நியம் பற்பகபகங்களை அந்நிய அந்நியம். சித்திகளாவன, அந்நிய வசமி முத்தியை முத்திகளாவன சிவசாயமும சதாசிவ முத்தியை பதங்களைபுளட ததுமாம். இவ்வாதே முத்திகை துத்திகை எனது பதங்கத்ததுவ கதரபபுண் ணது. இவ்வயினைததும இப்பமுன்று இரத்தியங்களை அந்நிய வசமித்திகளென்று அந்நியபுத்திரக இரத்தினங்களைபுளடதேல ஆன் மாவிறகுப பரபிபாசுபுள குடுமிகை. (1-1)

(சு) (ஆணையர்) சத்திரி பாதத்தால் கிணக்குழிற் றுண்ம
சொற்புழைப்பவர்களுள் இப்பொழுது இரத்தினசுந்தரன் ஆத்
மாவதவந்தால் கேட்கிறதற்கு. மறுமையால் ஆரம்பத்திற்சென்ற
பொருள்மறுபுறம் தயவுசெய்தபடித் தருதல் நினைப்பதாம்.

(உ—நா) மலபரிபாகத்துடன் விட்டு நிலைநாத்த சத்திரி
பாதததசல உயர்வான பதத்தையடைவதால் தாதுபரிசுமளவு
நீத்தத்தையடைவ பெரிபரிசுகளாவ, ஆ தவாசத்தி த்தால் கேட
கத்தகளை அலபது முதலாக முறையே கண்டுபிடிக்க. இதனால்
இந்த பூண்ட இரத்தினங்களுக்கு ௨, ஆர்த வாகவரிமனததனால்
ஆகமங்களாலும், யுத்தி வளர்த்தனல் அனுமானத்தாலும், யோக
மனததனால் ப்ரகபரிசுத்ததிசத்தித்தாலும் அறப்பபரிசுதனனும்
உண்டனபது காட்டப்பபபது விளக்க (க)

(ஆ) காக) ஆதவாசகிபெண்டபது ஏது என்னும் கேள்விக்கு விவரம் கூறுகின்றார்.

(க0) இவ்விடத்தில் ஆதரவாகியமொன்று கித்தாந்தமே யாகும். யஹோசூரரணத்தால் வெண் ஓதவனே¹ ஆபத்தி விருகவிருகினை, அத்தக காரணத்தால் அவன் வாங்கு கித்தாந்த மொன்படும). அராத கித்தாந்தம் ஆபத்தினிய அராத பரம சிவன் என்னும் இருபொருள்களேது கமர்வாக கிவ்ருகுத பொருள மெய்ப்படனாட யண்புண்ணிததிலி எண்டதம்.

* ஆதன்-உண்ணாமையுரைப்போன், உண்ணாதுவிட்டால் உணர்பவன்
 விடுவோ மாதவின், அவனுக்கே உண்ணாமையுரைத்தல் உடும்.

[illegible]

* இவ் வகையான முயற்சி நடைபெற்றுப் பதறிப்படி கதறாதுமன
நீறுதரீதையுடையவர்களுடைய பதறிப்படி, ஏனோ இவ்வுருவியை
வித்தாங்கியிருக்கப்பட்டன.

சமர்ணமாக வேறொரு பொருளும் கண்மையைத் தருவதாகக் காணப்படவில்லை.

ஆகமங்கள் கீத்தியமாயிருந்தல் பற்றிப் பிரமாணங்களை யன்றி ஆப்தஸூத்ர பரமசிவனால் அருளப்பட்டனம் பற்றிப் பிரமாணமில்லையென்று நீர்மசகக் கூறுகின்றனர். ஆதிப்பொருள் தூது. செப்பாக எப்பது செய்பவரின்கின்றி நீகழாது. கடம் முதலியன போதும் எனலும் விஷயம் நமமால் மிருகேந்திர விருத்தி தீயினதில் விவிரயக கூறப்பட்டிருக்கின்றனம்பரக அலகிடத்துக் கண்டுக்கொள்க எனக, (40)

(41-42) அவ்வாறாயின, மசவம் எனறே பிரதித்தமா யுள்ள வடிவம் முதலிய ஆகமங்களும் பரமசிவனால் செய்யப்பட டனவாகையால் அநவயும் பிரமாணத்தாலே யவனில், பிரமாண மில்லை. ஏதனாவெனின், பரமசிவன் அந்தவாயம் முதலிய ஆகமங் களை அறிவாரினை அதுசரித்து ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடுடைய தாகவே செய்திருக்கின்றாராகையாலென்க. அவ்வாறே பெரி யோர்தரும் சுகதர்சனங்களுநொன்றால் கயிலை சாலகளுநிலையென பதில் பிரமாணமென்கிறீர் இரண்டுபேர்களும் சர்வகருநாருல அவர்களுக்குள் அபிபிரேய வேறுபாடு சித்தத்தற்கு காரண மென்கிறீர் என்று கூறிமருக்கின்றனர் அவத்யம், வரமம் முதலி யன சிவனால் கேரே கூறப்படவில்லை ஏதனாவெனில், சிவனால் அநிடபிக்கப்பட்ட ஆனமங்களால் செய்யப்பட்டன எனப்பிர சித்தியிருக்கிறபடி யாலென்க. இந்த விஷயத்தைப்பே கூறுகின்றார்.

(43) சித்தநீர்மம் புலனாதான் சித்தநாதமாகும். அஃதா வது முடிந்த முடிபா சும். மற்றவை எவ்வாறும் பூவு பகலகலைள் யாம். சிவன் ஒருவனதான் ஆதன். வளைபேர் சிவத்தன்மை இல்லாதவர்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர் எனாதாம்.

(44) இவகிடத்தில் சிவத்தன்மைமாவது எல்லாவிதநிற யும் அநியுக் தன்மையும் எல்லாவற்றையுஞ் செய்யும் தன்மையு மாகும் எனக, (45)

(௧௦.) சித்திரத்த சாத்நிரமானது சத்திரிபாதத்தால் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்ட சத்துக்களால் சூழ்க்கப்படுகிறது. இஃதப்படிச் செய்து மறநாடானால், பசுக்களாற் செய்யப் பட்ட சாத்நிரங்கள் போல நீர்த்தக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

(11) பின்னாக கூறப்படுக அடையாளமே சத்திரிபாதத்திற்குரிய அடையாளமெனக் கூறப்பட முகங்கின்றது. வந்த ஆன்மகருத்த மறுபிறப்பு இல்லாமை காரணமாகச் சத்திரிபாதம் சிவமுன்றதோ அவர்களுஞ்சு சத்திரிபாத அடையாளமாகவது, முறையில் விருப்பமும, சமசாரத்தில் வெறுப்பு விவபத்திரித்து பத்திரம் இவ சாத்நிரவகாரி சாத்நிரம் சூழ்க்கின்றது. மிருகேந்திரவிறுக் கூறப்பட்டு நுகின்றது. இவ்வித சத்திரிபாதத்தினால், மேல் செய்யப்பட்ட தீண்டாமை சாத்நிர செயற்பட்ட புருடர்களால் சித்திரத்த சாத்நிரமானது சூழ்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறே இரத்தினத்திரம் தீவிரமான சத்திரிபாதம் நிகழ்த்து சூழ்வால் தீண்டாமை செய்யப்பட்ட புருடர்களே உயர்வின், அவன் சாத்நிரமுண்டை சிவமுண்டை என வந்து கூறப்பட்டு முருத்தல் காண்க என்க (12)

(13 - 14.) இரத்திரத்த சாத்நிரத்தை அந்நிலமானவர்கள் இரத்திரத்தால் அருகச் சாத்நிரத்தால் ஒருவிதமான பிரபலாணிக கூறவுட இவ்விதம் எவ்வாறே திருட்டாந்த முண்டை கூறுகின்றார்.

(15) கலந்துசிறின் வரணையானது புருடர்களால் வெறுக்கப்படுகின்றது. அன்றியும் சாத்நிரத்தால் சூழ்க்கப்பட்டுத் தன்வாண்களால் எககூலத்தும முகப்படுகிறது என்பதாம்.

(16) இவ்விதமாகவது உபயோகமாகச் சுவன் முகவிய பொருள்களின் ஆறிவை போக போகத்தால் சூழப்படுகின்றவர்கள் செய்யத்திருக்கிறது. அவ்வாறெல்லாம் வரணிய சித்திரத்தாந்திர சூராயச்சிவால் சிவமுண்டை. அவ்வாறாயச்சிவால் வெணிய, சத்திரிபாதத்துடன் நிகழ்த்த தீண்டாமை சித்திரத்திரத்தானால் தீண்டாமைகூறத்தல் கூறப்பட்டு முகப்படுகிறதுகாண்க (17)

(அ-லக) பொய்ய பொருள்களான சிவன முதலிய பொருள்களைக் கூறுவதனாலும், பொய்யபொருள்களை அறவதற் குச் சாதனமாக ஆவதனாலும் பயனிலகை கணகளுக்கும் புலிய படும பொருள்களனைத்தும பிரமச்சாரி மே அது எல்லாவற்றை கருக்கும் அந்தராளமாவாய் ஒன்றாயிருக்கிறது என்பதற்கு னுதற்களால் பயத்திய பொருளின் சச்சிதானந்த ஆனது சிவன முதலிய சொற்களால் கூறப்படுகின்றன அவனைத்தவிரே வேறு பொருள் இல்லை. பாராணந்த ஆனது அவனைப்பற்றியும் அந்தவே முதற்கருக காரணம் குறிப்பாக சிவா கூறுகின்றனர் அவர்களை நோக்கிக் கூறுகின்றார்

(க-ச) விவதானதனானது சாற்றமனை கெளவதற்குக் களாலும் இவையே உள்ள ஏனைய சாதனங்களாலும் ஆனந்த உபத்தமனை (சொருபமனை) சாதனவாடமே மேகநத்தற் குத் தரணமென்று கூறப்படுகின்றது அந்தகூறது ஆனந்தமென லும் சொல்லின் பொருள் விஷயத்திலே எமத்தவர்களுக்கத்தான அந்நாயிருக்கின்றது என்பதாம்

(உ-லா) விவதானதம் முதலிய சாதனவானாலும் வேறு விதமான சாதத் முதலிய கச்சொற்களாலும் சாதனவையே ஆகான பொருளானவிற உணவையாகவும், பாராணந்த ஆனதான அந்தச சாதனவையித்தகத் அந்மே அந்மே நோக்காதவையாய்மென்று கூறப்படுகின்றன அந்தக் கூறது ஆனந்தம் பிரமம் எனலும் கருதியிலுள்ள ஆனந்தமெனலும் சொல்லுதற்பு பரிபூர்த்தி என லும் பொருளாக வகாள்ளது சகம் வல்லும் பொருளைக் கெளவதி எமத்த மனாரி சக நிலவாதவாகருகத்தான அழகாயிருக்கின்ற தேயன்றப் பரமசிவனால் அதுகூறக்கேப்பபட கூடபொன்றவர கூட்டு அழகாயிலில் எனபது கருத்து. எவ்வாறெனில், ஆன் மாவை அநேகமென்று கூறும் கருதிகள் பல காணப்படுகின்றனம் பால் ஆன்ம ஒன்றென்று சாதிப்பது முடியாத காரியம்மே. ஆயின் ஆன்ம ஒன்றென்று கூறுகருகருகும் பல காணப்படு கின்றமையால் ஒன்றென்றே கொள்கவாமெனில், அது கூடாது.

ஆன்மாதிகளுக்கு அரோகம்மாரி நுகருந்தன்மையை அறிவிக்கின்ற
பிறப்பு இறப்பு முதலிய நிலைமையை மறுக்கமுடியாதவகையான
ஒன்றென்று கூறுகின்றது. மேலும் கருத்துடைவன எனக.
இத்தகைய ஆன்மாதிகளுக்கு சந்திரமியமை காணப்படுதலால்,
ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களுக்கும் பொதுமாகத்தனக்க கொடுக்கும்
விவரம் முதற்காவது பதவியினைப் பூதமாணவர்களால்
கித்தித்திருக்கின்றபடியும் மமமால் பூதமாணவர்களுக்குத் தீயமையின
விரிவுபடக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பதவிகளுக்குத் பூதவிய
கொடுக்கவல்லது. மமமமம மமமமம மமமமம மமமமம மமமமம
கின்றனர் விரிவை அந்த மமமமம மமமமம மமமமம மமமமம
மெனதனது இவ்விடத்தில் விரிவாகவில்லை எனக. (கச)

(அ. கக) ஆதன்முற்றான ஆனம் பொருத்ததை விவிய
மகமமமம ஆனம் ஆனம் மம அகதர் சாதியி ததில் உறுதியை
வர்களுக்கும் உணர்வமமமம மமமமமமமமமமம மமமமமமமம

(கச) பரமமமமம மமமமமமமமம அகமமமமம அகமமமம
தகதி மமமமமமமமமமமமம அகமமமமம ஆனமமமமமமமம
சமுத்திரத்திதலமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமம
கொடுக்கமமமமம மமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமமம

(கக) மமமம மமமமமமமம மமமமமமமமமமமமம
ஆனமமமமமமமம மமமமமமமம மமமமமமமம மமமமமமமம
மமமமம மமமமமமமம அகமமமமம அகமமமமமமமமமமம
மமமமம அகமமமமம ஆனமம மமமமமம மமமமமமமம
மமமமமமமம அகமமமமம மமமமமமமம மமமமமமமம
தனமமம மமமம மமமமமமமம மமமமமமமம அகமமமமமம
மமமமமமம மமமமமமமமமம மமமமமமமம மமமமமமம
கொடுக்கமமமம மமமமமமமமமம அகம அகமமமமம மமம

• ஒன்றெனது உறுதி கருதிக்கொள்ப பரமமமமமமம மம
ஒன்றெனது கருதி. இதனை ஒன்றெனது கொண்டு
ஒன்றெனது, கருதி மமமமமமமமமமமமமமமமமமம

எரியுமாயின் சீதசூரிகளிடமுட்பட்டது. அந்தச் சாத்திரத்தை
நியந்தியவர்கள் சூரஸூர்தந்தனமும் பதறவாகளாகவாள அநர்
என்குடைய வார்த்தையால் உண்மையான ஞானம் நிகழ்ந்திருக்கி
னாக. (கௌ)

(அ—அக.) ஆனம் சொருபமானது எந்த நிலை வழியாக
அநீதப்பாடுமெனனும் தென்கிரு விட உறுகெனும்

(கௌ) அத்தனைய ஆனம் சொருபமானது பல வகையான
சாத்திரபிரவாகங்களின் உத்தமமான சித்தாந்தத்தில் மேல்
நோக்கிய வக்கிரபுடைய பாய்வினது மேல் முகத்தால் உறுப்
பட்டது. ஆகையால் அந்த சித்தாந்த சாததந்தன வழியாக
அநீதவகோளத்தக்கது என்பதாம்.

(உகா.) அந்த ஆனம் சொருபமானது வாய்ம முகவிய
வலவந் சாத்திரபிரவாகங்களின் மத்தியில் மேலான சித்தாந்த
பொருளும் பிரவாகத்தில் உறுப்படுகிறது. ஆகையால் அந்தச்
சித்தாந்தத்தின் வாயிலாகவே ஆனம் சொருபத்தை அடிக்
கொள்க சித்தாந்தசாதநியம் பாய்வினது உறுப்பட்டதான
வால் அது வாய் சாத்திரவகோளவாதநிலும் சிறாதென்று
பிற நுதியால் சாதிக்கென்று எவ்வதெனின், மேல் முகம் என
விடத்தில் முகமெனனும், சொவலான வகையகமாகும் பாய்வி
னது சாத உறுப்படுகிறது. தென்கெனின், உண்மையின் பாய்
விலுக்கு முகமுதலிய தேவயின்மையிலென்க ஆகையால்
அதனாகாத தொழிற்சிறுதாடம் மேலெயுள்ளதாயும் இருக்கும்
சத்திரபுமான பாய்வினது முகத்தால் கிடை சத்திரவீரகது
சாத முதலியவற்றை வழியாய் முறையால் ஆகப்பட்டுள்ள
சாதநீதத்தில் வகையகஞ்செய்யப்பட ன்னதெனாது கருத்து.
அவ்வாறாயின், சீதயிலவாத பாய்வின சாத்திரவகோளவாத
உபநீதத்தால் உடுமெனில், இாதகனைவி சொருதாது, பதன
வெனில், சாதகத்தின் இரு ம முதலியவை சகையாயத்தந்தி
தான் நிகழ்வதுபோல் வித்தியைவக முதலியோ நுகரும் வகைய
யாத்திரத்தால் உபநீதென செய்கெனாதுதவினென்க. (கௌ)

(கன) அந்த ஆன்ம சொரூபத்தின் ஆராய்ச்சியின்பொருட்டு ஏதுக்களை அந்தச் சிததாந்த சாத்திரங்களிலிருந்தே அறிந்து கொள்க. மனுடாகளுடைய அறிவு, விரிவரபும் பரிசுத்தமாயும் இருப்பினும், இந்த விஷயத்தில் சாமாதத்யம் உடைபடாதகிற நிலை தன்பதாம்.

(உரை.) அந்த ஆன்ம சொரூபத்தின் ஆராய்ச்சியும் சித்ததாந்த சாத்திரங்களில் உறபபட்ட ஏதுக்களைக்கொண்டே செய்வதற்குந்தென்பது கருந்தென்க. (கன)

(அ—கக.) இவ்வாறு காரணமபற்றி ஆன்ம சொரூபத்தைச் சித்ததாந்தம் ஒன் றுல மாதிரித்தான் அறிதல்கூடுமென்று சாதித்து விட்டு, தொடர்ச்சியான சிவன் முதலிய இரத்தினங்களைக் கேட்டல் சித்தத்தல் தெளிதல் எனலுமியவையும் சிததாந்த சாதிரித்தின் வழிபாகவே செய்யத்தகுதான் என்று மேலே கூறியதை விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(க—கசு) உலக சமயந்தம் அற்றனவாயும், குககுமங்களாயும், பரிமெவனானேயே ரகசியமாயாக எரக்கப்பட்டனவாயுமுள்ள சிவன் முதலிய மூன்று இரத்தினங்களைச் சிததாந்த சாத்திரமின்றி எவன் தானாகவே அறிகின்றான்? அதுபோல இகழத்தக்க தாக்ககனனாய்ப் பெரிய இரநனாகு எதிரினாரான குற்றமில்லாததுக்களையும், சரீரம், நிப்பிரீஜமெனனும் யோகத்தையும தன்ன அறிவால் சித்ததாந்தமன்றி எவன் அறிகின்றான்? எனபதாம்.

(உரை.) இவ்விடத்தில் சரீரயோகமாவது, சதாசிவம் முதலிய சுகளமுத்தியை விடயமாகுகொண்டது. நிப்பிரீஜயோகமாவது, சதாசிவத்திற்கு மேறபட்ட மிகுனமுத்தியை விடயமாகுகொண்டது. இதனால் இந்த மூன்று இரத்தினங்களும், ஆகமம் அதுமானம் போகிப்பிரத்தியக்ஷம் என்னும் இம்மூன்றால் அறியத்தகுந்ததென்பது அறிவிக்கப்பட்டதென்க. (க—கசு)

(20) (அன்றியும்) சித்தார்த்தமானது பெரியோர்களால் சூதிகைப்பட்டதாய்ச் சாதனை விருப்பத்துடனெண்ணிய பொருள் களைத்ததையும் சிந்தாமணியாகிய இரத்தினமடோல் கொடுக்கண் முதலு என்பதாம்.

(21) சித்தார்த்தத்தினாலேயே, சாதனைகளுக்கே சாதனை ஞானமும், அந்தச் சாதனைதான் அனுபவித்தலால் படினும் உணர்வாகிய உலகெல்லாவது கருத்து என்க (22)

(அ—கை) இவ்வாறு சித்தார்த்த ஞானநுபமாண பாகினை அறிவித்துச் சித்தார்த்ததால் கூறப்படும பொருள்களை அறிவிப்பதால், இந்த பிரகாரத்திற்கும் அதிலே பரிசுளன்று அறிவிப்பாராய, பிரகாரத்தில் கூறப்படும் பொருள்களின் கிராமியெய் மேற்கொள்ளுகின்றார்

(23) அந்தச் சித்தார்த்தத்தை அனுசரித்து, என்னுளும், விரை, உத்தி, சிவம் எனவும் இவற்றை விடயமாகக்கொண்ட ஆராய்ச்சியானது செய்பபடுகின்றது. அம்முன்றலுள், முதலாவது விரைவானது நிருடணஞ் செய்பபடுகின்றது என்பதாம். (24)

(அ—கை) விரை உண்டென்று சித்தப்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(25) சுத்தாததுவாவானது எதனிடத்திலிருந்துவந்ததென்பதே, எதனிடத்தில் இருக்கின்றதென்பதே, எதனிடத்திலிருந்துவந்ததே, அது, பரிசுத்தமென்னும் பெயருடைய விரைவாகும் அந்த விரைவே, நாகம், விரை, வண்ணம் என்னுமிவற்றிற்குக் காரணமாகின்றது என்பதாம்.

(26) பின்னாக கூறப்படுவதுபோல், சுத்தாததுவானது அநேக விதமான புலன முதலிய ரூபவிரித்தலால்,

அது காரியப்பொருளைப்படுகின்றது ஆகவே, அதற்கு முந்த
காரணமாக விந்துவும் வந்து வித்தித்தது அனந்தம், கந்தத்
திரு. 9 முதற்காரணம்பெருத்தல் 1 நாகம் விந்து வித்திகிற
தெனடி, 2 நாதம் விந்து வானமென்னும் இவற்றிக்கு காரணம்
என்னும் பிறபொருளால் கூறுகின்றது அவற்றால், கந்தமென்பது
சொல்லுக்கு விடாமான பொருளாகிய அந்நம் அறிவிற்குத்
காரணமாக நாகம் வித்துவின் புத்தலங்காண் பரிசுறையாயும் உளவ
ருகடும் நாதமாகும். இதற்குக் கந்தமாதம் பூரீ கோலோத்தரம்
முதலிய ஆகடிகளால் சிந்தையற்றதெனக் கூறப்பட உள்ளது.
விந்நிலைவெளில், அந்தக் குக்குமாதத்தின் காரியமாய் மயில்
முடலையிலுள்ளிருக்கக் கூடிய கருவிலுள்ள நீர்த்துளிபோல பிரித
தற்ப்படாததாயும், ஆராய்ச்சி ஆடவு முடியாமல் உள்ள அகல
விந்துவாகும். அதுவிருகுநாள்மன்றே அந்தக் கரிலோத்தர
ஆகடத்தின் கூறப்பட்டுள்ளது. வானமென்பது ஆகாயம், வாய்
வெண்ணு மிவற்றிமுன்னாக காதுகளால்தயக்கடிய னுலகாத
மாகும். இவ்வாறே. தூலம் கந்தமென்னும், நுகருமல் கந்தனை
முயலிடுகிறதுதென்னும். பரம் சிந்தையற்றதென்னும் அந்தக்
கரிலோத்தர ஆகடத்தின் கூறப்பட்டுள்ளது என்க.

(அ. 10) * கந்தாத்துவாகிதரு, புண்ணகன்கருபு, பற
றுக் கோடாயிருக்குந் தன்மை உலாடுவது கூறத் தொடங்கு
கொண்டு,

(பு. 1) மாகைய என்னும் கழுத்திரத்தைத் தாண்டினவர்
காரியம், கணமென்னும் பெருநிறையபயனை நாசஞ்செய்தவர்
களாயும், விவாதத்தை அடைபாதிவாகளாயுமுள்ள விஞ்ஞான
மேவலர்கள் முன்னிதமாகின்றன என்பதாம்.

(உரை) பசுநாயமான ஆண்டுகள், மலம் கணம் மானவர்
கொண்ட கூடின சகலகள்ளெனும், பிரபலத்துல கலையாறிகள்

* கந்தாத்துவா வென்பது இவ்விடத்தில் கந்த தத்துவகாரிக்
குறித்தது.

நீங்கினமையால் மலம் கலமம் என்று பிரண்டுடன் கூடின பிள்ளைகளென்றும், ஞானத்தால் கலமம் நகித்து மலமாத்திரத்துடன் கூடின விஞ்ஞான தேவலென்றும், மூன்று பிரிவினையின்கண் றனர். அமரமுருகு, மலபரிபாகத்தின் கோதுபாட்டால் கலம மலம் மாபாமல மென்னும் இரண்டும் சிவா ஸங்கீரகத்தால் நாகம் அடைபடப்பெற்றவர்களாயும், இற்று மிகுதியான அநிகர மல மிகுத்தலால் இவகாமிப மடைபாதவாணையுமுள்ள விஞ்ஞான தேவலர்கள் மூன்றுவிதமாகின்றனர் என்க (௨௩.)

(அ—கை) அந்த விஞ்ஞான தேவலர்கள் இவ்வென்று கூறு கின்றார்.

(௨௪) வித்தைக்கொன்றும், வித்தியேசவார்க்கொன்றும், அணுகுநிசுவர்க்கொன்றும், விஞ்ஞானதேவலா மூன்று பிரிவின ராவர் அவர்களுள், முதலாவதான வித்தைகள், வித்தியாதத்து வத்தைப் பற்றுக கோடாக வுடையவர்க்கு. அவர்கள் மந்திரே கலரகவொன்றும் வித்தைக்கொன்றும் பெயரைபுடையவராகின்ற னர் என்பதாம். (௨௫)

(௨௫) அந்த மந்திரேசுவரர்கள், வித்தியேசவார்களால் வலத்துத்தலர்கள், ஏழுகோடி எண்ணிக்கை யுள்ளவர்கள். அவர்களுககு வித்தியாதத்துவத்திலவாமை, உயேஷ்டை, ரௌத் திரி, காலி, சலசிகரணி, பலவிகரணி, பலபிரமதிரீ, காவபூத தமஸீ, மனோன்மஸீ என்னும் ஒன்பது புலனங்கள், தனுகாணதி களால் ஐந்துகொன்று மேன்மை வாய்ந்தனவாய் விளங்குகின்ற ன என்பதாம்,

(௨௬) இவ்வித மந்திரேசுவரர்கள், வித்தியேசவார்கள் செய்யும் அணுகுகரக பெண்ணுந் தொழிலுக்குச் சாதனமாயிருப பது பற்றி வலத்துத்தலர்களாகின்றனர். எதனுலெனில், வித்தி யேசவார்கள் ஐவகைத் தொழிலுக்கும் அதிகாரிகளாகையா

வெணக வாஸம் முதலிய ஒன்பது புலனாகளும், ஒளநிலின் ஹம் மந்திரத்து மேன்மையான பேரகத்தைக் கொடுக்கக் கூடப் பண்ணப்படுகிறது. (உதி)

(அ—க) பிணைர் வித்தைகளாகிய மந்திரேசுவரர்களின் ஹம் வித்திரேசுவரர்கள் சிறத்தவர்களென்று கூறுகிறார்.

(உக—உஎ) விஞ்ஞானகலர் சூவுருள், நடுவிஞ்ஞான வித்தி பேசுவாரகன், மல மொழிநுதலவர்களாயும், சிறுபடி முதலிய ஐந் தொழிலுடைபவர்களாயும், அதிகாரமல்லாத் திர முடைபவர்களாயும், சிவஞரீபனுடைய கிரணச்சேர்க்கையால் மனந்த ஆனப சகதியையுடைபவர்களாயும், சசுவரத்தத்துவத்தை இருபபிடமாகக் கொண்டவர்களாயுமிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உற) மலமொழிந்தளமாயும், அதிகாரமல முடைமையும், சிவானுகரிக முடைமையும் ஆகிய இம்முனாறம் மந்திரேசுவர் களுக்கும் உண்டு. ஐந்தொழில் புரியும் விஷயத்தில், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அனுகிரகித்தல் என ஹம் ஐந் தொழில் புரிவினவரகள் வித்திரேசுவரர்களெனலும் சொரவர கமவர்களெய்ம் பிரமணமென்க. (உக—உஎ)

(உஅ) வித்திரேசுவர்கள், அனந்தர் முதலாக எண்மா வர் ஒருவருக்கொருவர் குணத்தால் சிறந்தவர்கள், இந்த எண்மாருக்கும் மேலேச்சுவோரத்தில் கூறப்பட்ட சுவரத்தது வத்திரேசிய எட்டிப் புலனாகையுள்ளன. அவர்களுக்கா அனந்த ராபகராவென்பதாம்.

(உஊ) அனந்தர் முதலிய எண்மா எவ்வென்ன, அனந்தர், சூகசுமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்ரீரர், பகவ்ய நத்திரர், திரிபூசத்தி, யுதீ கண்டா, சிகண்ட, எனலும் பெயருடைபவர்களானக. இவர் களுக்கு சசுவர தத்துவத்தில் அனந்த சூக்கும் சிவோத்தம என் பது முதலிய பெயர்களைக்கொண்ட எட்டிப் புலனாகளிடுக்கி ன்ற. இவர்களுக்குள் அனந்தரே பாமேசுவரன் என்க (உஅ).

(உசு) அந்த ஈகவாதத்துவு புவ்வங்கனில விதிநியேகவ ராகுளிடைய மதிமையோனற மதிமையினைபுடைய வேறு சிவ ஆன்மங்களுந் திருக்கின்றனா சூன்முனது விஞ்ஞான கெவலர் களான அணுசதாசிவரான, பதினெருநிபததிரு அவிநாரிதரா பிருகதினதனொ ணபதரம்.

(உஸா) அந்தந்தப புவ்வங்கனில விதிபாடு செய்கின்றனா வது, தீமசுபிஷ்டவது, சில ஆன்மங்கள் அந்தந்தப புவ்வங் கனில வரதமுடைய கின்றனர் தூந்த ஈகவாதத்தோ ள்க்கொ தத்துவபுவ்வங் களின லும சதாசிவதத்துவ புவ்வங்கன லும அமைத் துக்கொளக. அவ்வாதே நுகரும் சுவாபமி வம் எனதும ஆக மதினும், வவன வந்தப புவ்வத்தின போகவகளை சூரியபின் றுதின, அவன அந்தப புவ்வங்கனிலயே மந்திரசாமாந்திபத் தால் எவப்பபடவனுதச் சித்தியடைந்தவனுயிருக்கின் ட எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சதிராகதின் பிறகுநியால் அதுசதா சிவாககோப ரகிக கூறுகன முகானக. (உக)

(உகஇ) அந்த அநுசதாசிவர்கள் பாமசிவனிடைய அணுக்காகன ஸைக நுககாலத்தில் அத்துவானவக கூடது முத்தரபடைகின்றனொ ணபதரம்.

(உகஊ) இவ்விடத்தில் சதாசிவராவர், அந்நிராலத்தையி லுள்ள சிவலீலாவர், அவருக்கு அந்நிராமுதலீப அவததை கள உ சாரமைய நிகழ்கதன் பரிமசியன் லுநவனெ, உ சாரத் தால் அதிகாரியென்றும், இலயி ண்ணதும், போகி ண்ணதும் கூறப் படுகனருமெனது சாத்நிராகனின் கூறப்பபடருக்கின்றது. சமவ காம செப்பப்படுகருதரிய அணுசதாசிவருக்கு அந்நிராமுதலீப வேறுதம உபசாரமனது, உண்மையபாருமனக. (உகஊ)

(அ—கக) தூந்த அணுசதாசிவரான சதாசிவச துவததி லிருநரும் புவ்வத்தில் வரப்பபடுகனக கூறுகன ரா.

(உகஈ) விநதுவானது அந்நிரா ஈகவாகன் தோபப சதா சிவலீலைய லும பட்டணத்தை உண்டிபண் லுமினது முக்குப

பட்டணத்திற்கு அந்நாடாரசன சநாசிவனது பெயரை அந்நா
சரித்து அந்நாடாரசனது அந்நாசனனும் சநாசிவனனும் கூறப்படு
கின்றனவென்பதாம்.

(உரை) ஆனதுமற்றியே இந்நா அந்நாசனாசிவனனாகுதல்
தேகம் முதலியன உண்மையேயாகும் அந்நாசனாசிவன பரம
சிவனாகுதல் தேகம் உண்மையானது. சநாசிவனனாய் லக்ஷியத்
திறகாகப் பரமசிவனாகுதல் வடிவவிகளானப பட்டினாகுதலென்னது
பெளடீசத்திலுள் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்க. (உருது)

அ—அந்நா சநாசிவன விகளானது இவ்வரை கூறியதை
முடித்துக் காட்டுகின்றது.

(ருருது) சிவனைக் கருத்தாசிவனாகவுடைய சநாசிவன
வானது. பதினெட்டுப் புவனனாகுதலும், பேர்தாசனனாகுதலும்,
முன்னு தத்தவனாகுதலும் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதாம்.

(உரை) இந்நாசன சநாசிவனவானது காரியப்பொருளாக
னாகிய சிவனைக் கருத்தாசிவனாகவுடையதென்பது கருத்து நினை
ருத்தி முதலிய கல்களிலுள்ள புவனனாகுதலும், சநாசிவனத் தத்தவனம்
சிவத்தத்தவனாகுதலும், சநாசிவனத் தத்தவனத்திலேயே அந்நாசனனும்
மற்றியத்தருத்தது என்க. (ருருது)

(அ—அந்நா) சநாசிவனவானது காரியப் பொருளாக
யானது இவ்வரை நித்தியமான ஒரு காரணமிருக்கவேண்டும். அந்நா
தக் காரணமே விக்ந்து வெண்ணும் பெயர்பெற்றதென்க கூறு
கின்றது

(ருருது) சநாசிவன முதலிய தத்தவனக் கூட்டவானது விகளாக
ரத்தான கருத்தருத்தலில் நித்தியமான முதற்காரணத்தையுடையது
எனது விகளாகுதலேதோ, அந்நா நித்தியமான முதற்
காரணமுடையது, கடம்போலும். இவ்வருத்த அந்நாசன அந்நா
வான நித்தியமான முதற்காரணமுடையதே என்பதாம்.

(உரை) இதற் சதவேதம் முதலிய அத்துவாஸம் கிராப் பொருளாகையால் நித்தியமான முதற்காரணமுடையதென்பது கருத்தாகும். (௩௨இ)

(அ—ஈ) கடத்திறகு முதற்காரணமான மண்ணுறு அநித்தியமாயிருப்பதால் சுத்தாத்துவாவிறகு முதற்காரணமான இந்த விந்துவும் அநித்தியமாகவே இருக்கவேண்டும். வேண்டவே, கிராமமுடையவையெல்லாம் ஏதுவானது தருமியான விலுவின் நித்தியத்தன்மைக்கு விபரீதமான அநித்தியத்தன்மைபைச் சாத்தாகக் கொடுத்தலால் விரோதமென்னும்குற்றமுடைய * விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலியாகுமென்று ஆசுவைக நிகழ அநித்யப் பரிசரிகளெனார்.

(௩௩) கடமானது மண்ணைச் சாரத்தையிருத்தபோதிலும் மாயையைய முதற்காரணமாக உடையதாக இருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) கடத்திறகு நேரே மண் முதற்காரணமாக இருந்த போதிலும் மாயையைய மாயையே முதற்காரணமென்பது கருத்தாகும். (௩௩)

(அ—ஈ.) மண் முதற்காரணமா விருத்தபோதிலும் பரமபரையாய் மாயை முதற்காரணமென்பது ஏதனுமென்னும் ஆசுவைகக்குவிடை கூறுகின்றார்.

(௩௩இ) அழிதல் தோன்றுதல் என்னும் இவற்றுடன் கூடிப் பரிணாமமுடையதாயிருத்தலால் மாயையைய முதற்காரணமானவையென்பது என்பதாம்.

---

* விருத்தமென்னும் ஏதுப்போலியாவது—தனிப்பொருள் இவ்வா ளிடத்தி விவரித்திருக்கும் ஏதுவாகும். உதாரணம்—சத்தம் நித்தியம், காரியப்பாடால் என்பது. காரியப்பாடு, சித்தியமக் கார அழிப்பொருளில் வியாபித்திருத்தல் காண்க.

(உரை) இதன் கருத்தாவது, கடமகபாலம் முதலிய அந்நிய தனம் தோன்றாததுமுடைய பொருள்களுக்கு * அவரத்தா பரிணாமியுடையது மற்ற அவரத்தா காரிய காரணத் தன்மைபிரபுதியுடையிருந்தி முத்திய தத்துவங்களுக்குப் பரம்பரையாய் மாணியுடையதும் நித்தியமான முதற்காரணம் கொள்ளத்தக்கது, அவ்வாறு கொள்ளலிலையாயின வரம்பின், ஓடலென்னும் குற்றம் நிகழும். இவ்வாறே சுவாபம்புல ஆகமத்திலும், கர்சமற்றதனை மாணியுடையது உணகத்திற்கு முத்திரகாரணம் பிருக்கின்றதெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்க. (௧௩௩)

(அ-க) இதனிடே விரித்துக் கூறுகின்றார்

(௩௪) எந்த எந்தப் பொருள் தோன்றுகின்றதோ அது மாயையைய முதற்காரணமாகவுடையது, கலையோடும் தோற்ற நாசங்களை மாயையைச் சார்ந்த தருமங்களுக்க மகேசுவரன் கூறி விருக்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை) ஆபதனை பரம்பலுடைய வரம்பியத்தாலும் மாயைய முதற்காரணமென்று கித்தித்த தென்பது கருத்து என்க. (௩௪)

(அ-க) இப்பொழுது சற்கரிய உரதம் பற்றிக்கலை முதலிய நிலைவேறுபட்டதால் தோற்றம் நாசம் என்னும் தொழிலை யடைந்த மாயையைய கலைமுதலிய காரியத்தின் வழியாய்ப் பரிணமிக்கின்ற தென்கூடடுத்தது பரிணாமமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் கூறுகின்றார்.

(௩௫—௩௬) பொருள்களுக்கும் பரிணாமமே வெளின், முன் நிலையினது நமனி வேறு நிலையையடை தவாகும் பாலுக்

* அவரத்தாம்—இடைப்பட்டது. கடத்திற்குச்சொல்லும் இடைப்பட்டதாரணம். கடமத்திற்கு மண் இடைப்பட்டதாரணம். மண்ணுக்குத் தன்மாதனை இடைப்பட்ட காரணம். இவ்வாறே மேலுஞ்சென்று மாயையே காரியத்தன்மை யிலான காரணமாகச் சிவமெனும்.

ருத் தயிர்த்தனவும் போனும், தயிருக்கு மோர் த் தனமைபோனும். அவற்றன், தயிர்த்தனவும் ருபமான நிலை நிருபணம். செய்யப் படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அவற்றன் என்பதனும் நிருபடாததத்தின் சொரு, பத்தை சிருபணம் செய்வதற்குத் தொடங்குகின்றாராக (௩௫—௩௬)

(௩௬) பால நிலையும் தயிர் நிலையும் மோர் நிலைக்கு முநி னநிலைகளாய்க்கொள்ளப் படவுருத்தலால், மோர் நிலையானது பால நிலையிலும் தயிர் நிலையிலும் இலலை என்பதாம்.

(உரை) தயிர் நிலையிலாவது பால நிலையிலாவது மோர் நிலை இலலை என்பது வருத்து. பாலே தயிர் முதலிய ருபமாயப் பரிண மிக்கின்றது. பால நகித்துத் தயிர் தோன்றிற்று எனவும் வழக்கு மகாணப்படுகின்றது என்க (௩௬—௩௭)

(௩—௩௬) இன்னும் இதனையே கூறுகின்றார்

(௩௭) சுத்துருபமான நிலையையுடைய ஒரு பொருளே முன்னப்பரல ருபமாயிருந்து பின்னாத் தயிர் ருபமாயிருக்கின்றது. அதனையினன் மோர் ருபமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) அசத்துப் பொருளுக்குத் தோறது கூடாது ஆதலின் சுத்தானதயிரே பாலிலிருந்து தோன்றுகிறது; சுத்தான மோரே தயிரிலிருந்து தோன்றுகின்றென்பது வருத்தம். இந்தச் சுத்தாரியவாதமானது நமமால் பிருகேந்திரவிருத்தி திபிஸகலி கிரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளது என்க. (௩௭)

(௩—௩௮) தயிர் வெண்ணைய முதலிய நிலைருபமான பரிணாமவேறுபாட்டால் வேருன பொருளையும் கிரிஸவரினையு முடைய காரியங்களுக்கு எவ்வாறு பாலே முதற்காரணமாயிருக்கின்றதோ? அவ்வாறே தத்துவம் புலனம் முதலிய வேறுபாட்டால் வேறு வேருன பரிணாமமுடையனவாயும், வேறு வேருன பொருளும் தொழினுமுடையனவாயும் உள்ள கலைமுதலிய காரி

யகவுந்தரும். நேராகவும் ஒன்றன் ின் ஒன்றாகவும் மாயையே முதற்காரணமென்று கூறுகின்றார்.

(௩௮) அவ்வாறே மாயையும நானுதிமான பரிணாமத் துடன் கூடியிருத்தலால் தத்துவங்களு தாத்துவங்களுன்னும் இவற்றையு நித்தியமான முதற்காரணமாகின்றது என்பதாம்

(உரை) அவ்வாறானின் பாவ்டே ராஸ முற்றும் பரிணாமிகின்ற மையால் மாயை அவித்தியமாகுமெனவில, ஆகாது. திருட்டார்த மெனலும் அனைத்திற்குக் கூறுபுடரது (அஃதாவது பௌருஷ சிறம குறும் தெர்ப்பில்லனனும் நானகணன் பாரதானுமொன்று உதீர்த் திரு. பார்த்தம கூறுபடுவதன்றி அனைத்திற்கும் ஒரு திருட்டாரதம் கூறுபடுவதென்க. படுமரின் அது பொரு ளெனப்படுமெய்நிதி திருட. ருதமெனப்படாது வரப்பதாம்.) ஆதலால் பரிணாம விடயத்தில் மாதிரிமயால் திருட்டார்த்தமாகக் கூறுபடு உதி. பெரு ஒருபாகத்தலை பழலாகப் பரிணமிப்பது போல மாயையும ஒரு பாகத்தில் பரிணமிக்கின்றது. ஆகலால் குற்றியினமை காண்க என்க. (௩௮)

(அ-ரை.) இவ்வாறு கடந்தியும் ஒன்றன்பொன்று நய நித்தியப் பொருளை முதற்காரணமாக உண்டாக்கிருக்கருதன் மாயை ராதித்துவிட்டு விடயதலதக் கூடி முடிக்கின்றார்.

(௩௮இ) ஆகையால் பிரித்தமாய் சினைவருடடி கூறு பட்ட நித்தியமான முதற்காரணத்தைப்படைபது எனனும் கிச்ச டணத்தம்புறைய சபம் எனனும் திருட்டாரதம் மாருத்த முடையதேபராகும் என்பதாம். (௩௮இ)

(அ-ரை.) * பரிச்சேட அனுமரணத்தினாலும் வித்துவின் கித்தியாக கூறுகின்றார்

(௩௮இ) கததாத்துவானற்கு அசுத்தமாயையும முதற காரணமாதலிலை. சகனனும் முதற்காரணமாதலிலை. பரவ

* பரிச்சேட முகரின் திருவர் கவ்வலலரெனின், மற்றவன் சங்கென்பது.

ஐயமும் முதற்காரணமாதலிலை விவசத்தியும் முதற்காரணமாத
லிலை எனவே பரிசுடததால விந்துவே (சத்தமாயையே)
முதற்காரணமென்பது சித்தித்தது என்பதாம். (௩௬௫)

(அ—கக) அவற்றுள் அசுத்தமாயை முதற்காரணமாத
லிலை என்பதைச் சாதிக்கின்றார்.

(௪௦௫) முன்னர்க் கூறிய காரணப் பொருள்களுள் அசுத்த
மாயை பெயன்று யாதொன்று கூறப்பட்டதோ அது அனந்தேச
ருடைய சத்திபரல கலகூபப்பட்டுக் கலை முதல பிருதிவி காரண
தத்துவக் கூட்டத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம்

(உரை) அவற்றுள், அசுத்தமாயை பெயன்று யாதொன்று
கூறப்பட்டதோ அது அனந்தேதவருடைய சாமாத்திர தீதால்
கலகூபஞ்செய்யப்பட்டுத் தனது காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற
தது அவ்வாறே அசுத்தரத்துவாவில் விவன கருத்தா, அசுத்
தரத்துவாவில் அனந்தேதாவார் கருத்தாவென்று காரணமகதி
லும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது எனக. (௪௦௫)

(அ—கக) மேற் கூறப்பட்ட விஷயத்திற்கு ஏதுகளுக
கூறுகின்றார்.

(௪௧—௪௨) அசுத்தமாயும் ஐடமாயும் இருத்தலாலும்,
அவ்வாறே மேல்கத்திற் றக் காரணமாயிருத்தலாலும், துககத்தின்
கேர்க்கையாலும், மாயாசம்பந்தமானமலம் கலமலம் ஆனவ
மலம் எனலுமிவற்றின் சோகலகையாலும், எல்லா ஆனமக்
களுக்கும் மேல்கதியாயிருத்தலாலும், பரிணாமத்தின் கூட்டமா
யிருத்தலாலும், அசுத்தமாயையானது அனந்தேதவரால் கலக்
கஞ்செய்யப்பட்டு அசுத்தரத்துவாவைத் தோற்றுவிக்கின்றது
என்பதாம்

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் இருத் அசுத்தரத்துவா
விற்கு அசுத்தத்தனமையும் சடத்தனமையுமிருக்கின்றதோ அத
னாலும், மேல்கத்தித் புண்பெண்ணுதலாலும், துககத்தித் புண்பு
ண்புணுதலாலும், முமமலமுடைய உயிரகளுக்கே தேகம்

இந்திரிய முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்தவால், ஆனமாவல்லாத பொருளை ஆன்மாவென எண்ணும்படி செய்யுதற்கான மாயேய மலம், சுகம் துகடம் தோகம்மனனும் இவற்றிற்குக் காரணமான மயக்கம் ஆகச் முதலிய பரம்பிரத்திரப ரூபமான கன்மமலம்; அகாதிபே ஆனமாவன மயறத்துக்கொண்டிருக்கும் பாததனவன பென பபிம் ஆனமவமலமென்னும் இப்பொழுது மலங்களின் சம்பந்தமிருத்தலானும், முமமலங்களின் சம்பந்தம் பற்றிப் புலன முதலியவற்றின் வாயிலாக எல்லா ஆனமாககளுக்கும் போககிலப் பொருளாய்ருத்தலானும், பல்விதமான கன்ம பலங்களின் அன பவத்திருச சாதனங்களான பவவிதங்களான பரிணாமக் கூடத் தானும், இவ்வாறு பல காரணங்களால் அசுத்தமடைபவானது அனந்த தேவரால் கண்டகப்பட்டு அவுதிதமான காரிபவகளைத் தோற மனிககெற்றது சுத்தனான நிவனுக்கு அசுத்தமான அத்துவாவிஷயத்தில் சுரத்திருத்தனனம் கூடாதவையாலெனக் அவ்வாறான, சிவன் எல்லாவற்றிற்கும் கருத்தா வென்பது என வந்து கடுமெனில், இந்தக் கேளளி பொருத்தது சிவன் அசுத்தாத்துவாவை நீசே தோறதுவிக்கலிலை எனது இவ விடத்தில் விளக்கப்பட்டதென்பது அனந்தர் வாயிலாகக் கருத்தா வாயிருக்கும் எவதலசெய்யுக் சுரத்திருத்தனனம் விளக்கப்பட வில்லை. ஏதனுவெனின், அனந்த உதவருக்கும் கெனுகூடப் அநிடானமிவழிக் சுரத்திருது தன்மபவிலிலை பாளையா வென.

(சுக-சுட.)

அனந்த இவளி உத்தமிய விரிவாக உறுகனா

சுருபு அசுத்த மாலபயானது பாடுதரு காரணத் தால மேறு சடபி ராருளால் விரிவிக் கப. டுட, பரிணாமத் துடன கூடியும் இருக்கின்றதே அந்தக் காரணத்தால் கலை முதலியவற்றைத் தோறதுப்பதில் தேசம் முதலியவற்றிலே கூடினவனுடும், பிறவொருவனுக்கு அடனவனவனுடமுள்ள புரு டனை ச்சசபமாய் கிருமபுக்குதது. எதிர்பாறுமெனின், பொன னுது கிரீடத்தைத் தோறதுவிடதில் தடானை கிருமபுவது போலுமெனக் எனபதாம்

(உரை) அவ்வாறுமின் சுத்தர்த்தவாவைத் தோற்றவியப் பதில் சிவன கருத்தாவாகையால் சிவனுக்கும் சரீரம் இரமியிய முதலியவற்றின் சேர்க்கைவேண்டுமெய்வனில், வேண்டுவதில்லை. எதனாலெனில், சிவன நித்தியமாயும், நினைமலமாயும், அநிசயமற்ற தாய்முளையு, வல்லாபிபரருளாகையும விடயமாகக்கொண்ட சூரணசுநியைகளுடன் கூட்டிடுக்தல்லவென்க. அன்றியும் சரீர மிலலாத ஆனமாவிற்குத் தனது சரீரத்தைத் தொழிற்படுதலும் விஷயத்தில கருத்திருத்தனமை கண்ணப்படுவதாலும், சரீரமில்லாமலே சிவனுக்குக் கருத்திருத்தனமை கூடுமென்க. ஆனந்ததேவருக்கொவ்வனில், அநுகார மலச்சேர்க்கை இருப்பதுபற்றி அவருடைய கருத்திருத்தன்மை சரீரத்தோடு கூடியே நிகழுமென்க. (அந-அச)

(சுரு) (ஆகையால்) அத்தளைய இரத மாவையாவது யாதொரு காரணத்தால் விகற்ப ஞானத்திற்கு விடயமாயிருக்கின்றதோ, அந்தக்காரணத்தால் சூயவனால் மண்போல அனந்ததேவரால் அவிக்கப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) சனிகற்ப அபிவிருத்த விடயமான பொருளற்றது சரீரமுடையவர்களுக்குக் கருத்திருத்தனமை காணப்படாதிருக்கிறதென்பது கருதது என்க. (சுரு)

(அ—க) இவ்வாறு கூறியதனால் பயன் என்ன என பார்க்கு விடை கூறுகின்றார்

(சுருஇ) ஆன்மாவிற்குச் சனிகற்ப அபிவிருத்த சொற்களை அனுசரித்தே உண்டாகிறது என்பதாம்.

(உரை) சனிகற்ப அபிவிருத்த இது கூடுமென்னும் ஆராய்ச்சி ரூபமான சொல்லின் தோற்றத்தினின்றும் ஆன்மாவின் விடத்தில் உகழுகின்றது என்க. (சுருஇ)

(அ—க) இவ்வாறு கூறியதனால் என்ன பயனைப் பார்க்கு விடைகூறுகின்றார்

(௧௬௮) ஸாகஞ்சுமாரான செல்லமானது அனாத தேவருக்குப் பெருநினைத்து உண்டாகுதன்பொருட்டு வைகரிமுதலிட வேறுபட்டபல ஸாங்கு விரைவாக கந்தாவின் கலககததாதுண்டாகின்றது என்பதாம்.

(௧௬௯) அனந்ததேவருக்குச் சலிகுறி அறிவு உண்டாகுதன்பொருட்டுச் சந்தம அவிசியம் வேண்டப்படுகின்றது. அப்பொழுது அகதனத்துவா நோனறுமையால் துலகாரகத்திலிருந்து சந்தம நோன்றிற் றென்பது கூடாது ஆகையால் சிவனால கலககப்பட்ட விர்துவிலிருந்தே கததநோனறுகின்றது. இரதச சத்தததிறகு வைகரி முதலிட நான்கு வேறுபாடுகளைப் பின்னர் கூறப்போகின்றார் ஆகையால் சத்தத்திறகு முதற்காரணமாகவும் சிவன சித்தத்திறகு என்க (௧௭௦)

(௧௭௧) அனந்தியம் சுத்தவித்தியா சரீரம் உடைபவராயும் பகவானுபுமுனா அனாத தேவா அனத்தமஸ்பபக கலககஞ் செய்கிறவர்க்கு நொள்ளப்பட்டிருக்கின்றா சத்தத்திறகு உண்டா கிறதாவசசாரத தத்தவமென வித்துவான்களாற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்

(௧௭௨) அனந்ததேவருக்கு விர்துவின் சுயந்தமான வடிவக்கோக்கை உண்டெனது சாத்திரங்களில் கேட்கப்படுகிறது. ஆகையால், அனாததேவருடைய வடிவத்திற்கு முதற்காரணமாகவும் கிறதுவென்பது சித்தத்திறகை. (௧௭௩)

(௧௭௪) இவ்விஷயத்தைக் கூட்டிமுடிக்கின்றார்.

(௧௭௫) ஆகையால் அகத்த மரீபையானது முதற்காரணமாக ஆகிறதிலும் அவ்வாறே பரிமசிவனும் முதற்காரணமாக விளங்கி என்பதாம்.

(௧௭௬) சுத்தாத்துவாவில் கிறதுவே முதற்காரணமென்பது கருத்து பரிசுத்தமறதாய்ச் செல்லப்பட்ட முதற்காரணமான விர்துவால் பரன் கள்கை? பரிமசிவனாவது ஆவமாவாவது சிவசத்தியாவது முதற்காரணமாயிருக்கட்டும் என்பதாகு அது

மொருந்ததென “அவ்வாதே பா மநீவனும” என்ற சிற்பகுதியால் கூறுகின்றார் என்க.

(சஅ)

(சஅ) அறிவுடைப மொருனகா யிருத்தலாலும், விருத்தி பரிணாமென்னும் இரண்டிலல்லாமையாலும், ஆன்மாவும் சிவ சத்தியும் முதற்காரணமாதலால் என்று அறிவத்தக்கது இவ் விஷயத்தின விரிவு பின்னாக கூறப்படப்போவதறு எனபதாம்.

(உரை.) மண்முதலிய முதற் காரணங்களுக்குச் சடத்தன்மை காணப்பட்டிருக்கிறது. சிவன ஆன்மா சதவி எனலும் இம்முன்னும் சேதனப்பொருளாகையால் அவைமுதற்காரணமாதமு உரிமையுடையவனல்ல. அன்றியும், முதற்காரணமாவெனில், பால் திரிதரப்பரிணமிப்பதுபோல பரிணாமத்தாலாவது அவனது ஆடைவிடாவதுபோல் விருத்தியிலாவது காரியத்தத்தத் தோற்றவிக்கவேண்டும். சிவன ஆன்மாசத்தி எனலும் இம்முன்னும் விசுவம்மொருன்களாகையால் இவற்றிற்கு விருத்தியும் பரிணாமமும் சிவமுதலில்லை. இம்முன்று பொருள்களையும் விசுவமுடைபதெனக்கொண்டால் சடத்தன்மை அறிததத்தன்மை முதலிய குறையுள்ள சிவமும், இவ்விஷயத்தின் விரிவு இப்பிரகாணத்திலேயே பின்னாக கூறப்படப்போகின்றது தத்தவப பிரகாணவியாகையானத்திலும் நமமால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க.

(சஅ)

(அ—க.) வேறுவழியாலும் விந்துவுண்டென்று கித்திப்பதைக் கூறுகின்றார்

சகஇ ஆன்மககளுக்கு அறிவில் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படுகின்றது இந்தக்காரணத்தாலும் விந்துவுண்டென்பது அறி யப்படுகின்றது எனபதாம்

(சகஇ)

(அ—க) ஏற்றத்தாழ்வையற்றிக் கூறுகின்றார்.

(சுஇ) சில ஆன்மககளை ஏற்றநிலவும் சிவதேவதிலும் உடைவாய்க காணப்படுகின்றன. சிலர் மிகுதியான அறிவும் தெளிவுமுடையவாக காணப்படுகின்றனர், வேறு சிலர் எல்

லாப பொருளைப் மறித்தவராயும் எல்லாத் தொழிலையும் செப்பவராயும் காணப்படுகின்றன ரென்பதாம். (100இ)

(அ—கை.) இவ்விதமான ஏறத்தாழவுகள் அவர்களுக்குத் தானாகவே கிதழாதெனக் கூறுகின்றார்.

(101) ஆனமாவானவன் சேதனனாகவும் கீதரியனாகவும் விகாரமற்றவனாகவும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றான் என்பதாம்.

(உரை.) எக்காலத்தும் அவ்வற்ற கடம் பட்ட முதலிய வற்றை விடயமாகக்கொண்ட அறிவை அறிப்பவனுக்குத்தலால், ஆனமா * கவப்பிரகாசனுபச் சித்தித்திருக்கின்றமையாலும், மறு பிறப்பில் பயன்றும் களமடலன்களை அனுபவிப்பவனுக்குக்கின்ற மையாலும், ஆனமாவிற ருச சேதனைத் தன்மையும் நித்தியத் தன்மையும் சித்தித்தனவென்பது சிவாகமங்களிற் கேட்கப்படுகின்றது, அவ்விரண்டும் சித்தித்தனமயினாலேயே அவனுக்கு விகாரமும் கிதழுகிறதில்லையென்க. (101)

(அ—கை.) இவ்வாறவ்றி ஆனமாவை விகாரமுடையவென்று கொள்ளில் குற்றமெனக் கூறுகின்றார்.

(102இ) ஆனமா விகாரமுடைய பொருள்விருதுமுாயின் விகாரமுடைய கடம் சுவா முதலியனபோலவ் கடத்தனையும் அசித்திபத தன்மையும் உடையதென்பதும் என்பதாம். (102இ)

(அ—கை.) இரத் தியாயம் நெசுகறியினும் ஏற்றிக்கொள்ளத் தகுந்தது தரும் தருவிகளுக்கு வேறுபாடினமையாலென்க கூறுகின்றார்

(103இ) சித்து ரூபியான சத்தியம் அவ்வாறே நித்தியமாயும் விகாரமற்றதாயும் உள்ளது. விகாரமில்லாத ஆனமாவிற்கும் சுகறிகளும் அநேகவிதமாயிருவதும் தன்மை உபாதிபினுண்டாகின்றது என்பதாம்.

* கவப்பிரகாசம்—நானே பிரகாசிப்பது.

(உரை.) இவ்விஷயம் நமஸ்கர முன்னரே சுகமது கணேசத்திலுள்ள காட்பட்டாடி நுகர்கின்றது. அவ்வாறே காதகாரினை விடும் ஆன்மாவும் சத்தியம் விகாரமதநவாவயாகையால் ஆனை அநேகவிதமாக ஆனதற்கு உரி னாவலல, விகாரமுடையன வாயின், சேதனத்தன்மம் இல்லாதனவா குமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(இ.)

(இரு.) ஆன்மாவின்மைய சிறத்திபானது எவ்வாறு கூடியவா சிவந்தமான பொருள்களை உலகில் முயற்சிக்கின்றதோ, எந்த உபாயபுல வேண்டியிருக்கின்றதோ, அதுவே அநேகம் சிருத்தக்கொடியுடைய வினாவாகுமென்று தோல.

(உரை.) ஆன்மாவின் சிறத்திபானது, வாதஸ்பாயப் பரிணமித்ததையும் மயநீட்டு வழங்குகூடிய பொருள்களை விடாமலாகக்கொண்ட அந்நிர்சக சாதனமாயுமுள்ள வந்தப் பொருளோடு சேர்த்து மாயா காரியமான சங்கற்பப் பொருள்களையாவதில் தொழிற்படுகின்றதோ, என்னுடைய ஓவரிவாரு ஆன்மாவுகள் தோறும் இன்றியமையாதவாயும், வேறுவிவாருயும், காதமென்னும் பெயருடையனவாயும் உள்ள தொழில் வேறுபாடுகளோடு கூடி வேறுவிவாருவே விவாருகின்றதோ, அதுவே விவாருவனபயும், இவ்விவாருத்த, தோறத்த தருத இராநண்ணர் காதகாரிதையில் விரிவாய்க் கூறியுள்ளார். பூகாரணத்தாலும் காதமென்னும் சிறத்த காரணமானது எல்லா வழிகளிடத்திலும் இருக்கின்றதெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(இ.)

(அ.) அவ்வாறான ஒவ்வொரு ஆன்மாவ்கள்தோறும் இன்றியமையாத கன்மத்தினால் பாகாணபவத்தில் ஏறத்தாழவகளை விழுவதற்கு வாய்ப்பு கன்மத்தினாலேயே ஆன்மாவ்களுடைய அந்நிர்சக வற்றத்திற்கு வாய்ப்பு நிகழின்றவனவாகக் கொள்ளவொழியாதவாக அது யாருந் தாங்குக கூறுவனவா.

(இ.) யாதொரு காரணத்தால் டோருத்திவிடைய ஏற்றுக் தாழ்வகனும் பிற்தொன்னை னுண்ணியோடு கூடிய கன்மத்தினால்

லேபே உண்டாகெ ஹலேவா அந்தக் காரணத்தினால் அதுவாஸ
ஆன்மாவிலுள்ள ௨ அறிவு விஷயங்கள் ஏறமத்தாழவுகளும்
துணை ௨௨ விருப்பாத கன்யந்தரில் கிசுமுன் நிலவில் எண்பதாம்

உரை.) கன்மமெனவிலை. கன்ம முதலிய தத்துவ பவ
ணாகவேண்டு உத்தே பேரகதரன் ஏறமத்தாழவுகளைச் செய்கன்
மது. அவ்வாறு கொள்ளாவிடில் ஐந்திவி முதலிய தத்துவங்
கள் அவதநவவாஸம். இவ்வாறு ஆன்மாவகவிலை அறிவிதுண்
டான உறமத்தாழவுகளை ௨ காததநாதத் துணைபாகவெகண்டு
தான் கணமம் கிசுமுதுகேறது தானே கிசுமுத்துகேறலில்
என்க.

(௫௪)

(அ—கா) கன்மம் துணை செய்கெகண்டு ஏற்றத்தாழவுகளை
கிசுமுத்துகேறபவதபட நற்வே இவதுவக துணைபா.

(௫௫) கவடபே கிசுமுத்துக் கிசுமுத்து சாதனம் முத
லியவ் அந்தபே கிசுமுத்துக் கிசுமுத்து ஏறமத்தாழவுகளைச் செய்கின்றன. கன்
மமே ஏறமத்தாழவுகளைக் கிசுமு. நாளை காதனம் முதலியவ் பவ
ணத்தனவாய் ஆகும் எனபதாம்.

(௫௬) கன்மமெனது பேரக நபமண பவணமாத்நிம
தநமணநிப பேரகதெதுண்டாவ் உறமத்தாழவுகளைத் தருவ
திலில் ஏறமத்தாழவுகள் துணைகக. நமிகளின் ஏறமத்தாழவுகளி
ளுறமுன் நிகழுகின்றனவெனபது கநத்து அவ்வாறுவின் ஆன்
மாவகளுக்க ஏறமத்தாழவுகள் சரிசுகள் கண்டத்தெதுண்டா
ணைநவவெனது உறுப கிசுமுத்துபவ ஆகும் வாககிசுமுத்துதான் கன்ம
மே ஏற்றத்தாழவுகளும் செய்கின்றனவெனது வொளளாகிடக்
கிறவே வலில், அவிதுண்டாபே கன்மம் காதனத்தில் ஏறமத்
தாழவைகண்டு கன்மர் அந்தர சாதனத்தின் வழியாய் பவணில்
ஏறமத்தாழவுகளைக் கிசுமுத்துத் தாதனத்தெதிலிந்த தானே
ஏறமத்தாழவுகளைக் கிசுமுத்துதே கனக

(௫௭)

* பேரகத்தின் ஏறமத்தாழவுகளாகும் சாதன முதலியவ் பேரகத்
சாதனமிகக் கிசுமு. தானில் சரிசம் பேரகமெனது, சரிசத்தின்
தோற்றத்தில் கிசுமு. தானில் கிசுமு. பேரகத்தின் கிசுமு. தானில்
கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு. கிசுமு.

(அ - 108) இவ்விஷயத்தையே விசயஞ்செய்கின்றார்.

(திருதி) எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் விலக்குதல் கூடுதல் என்றுபினை காரணமாக முடற்சி சிகழுகின்றது என்பதாம்.

உரை) விருமபத்தரூப பொருளிறுஞ்ஞாயில் விலக்குத் தருந்தவற்றை விலக்குதற்கும், கூட்டத்தருந்தவற்றைக் கூட்டு தற்கும் ஆன்மாவுகளுக்கு முடற்சி சிகழுகின்றது. விருமபத்தருந்த பொருளிலையாயின முடற்சி சிகழுகின்றதில்லை என்க (இதனால் பொருளாகினே ஏறந்த தாழ்வுகளைச் செய்கின்றன வென்பது கருத்து.) (திருதி)

(அ - 109) வேறுவழிபாடவும் சித்தவுணர்வென்று சேறுப பதைக் கூறுகின்றார்.

(திரு - 109) ஐந்து பூதங்களுள் முதன்மையாயிருக்கின்ற ஆகாயமானது சூரியன்முதலிய சோதிககூட்டங்களுக்கு எவ்வாறு காரணமாயிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே நிகரற்ற ஐகவாயிபந்தை யடைந்த சிவத்தன்மையுடைய வித்தியேசவராகளின் பேரகாதி காரங்களுக்குக் காரணமான இந்த விரதுவை அழிவற்ற பாமா காசாயாகக் கூறுகின்றனா என்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு ஐந்து பூதங்களுள் முதன்மையான ஆகாயமானது இடங்கொடுப்பதனாலும், தன்மையான சொற்களை விளக்கவுத்கையவதினாலும், சூரியன் முதலிய சோதிக கூட்டங் களினுடைய பேரகாதிகாரங்களின் காரணமாயிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே சத்தாந்தவாவில் வசிக்கின்றவர்களையும் கருவஞ் சூத்தன்மை கருவஞ்சுத்திநுத்தன்மை என்னும் சிவத்தன்மை யுடையவர்களையும், தரும் வித்தியேசவர முதனியோருக்கு, இடங்கொடுப்பதனாலும், சத்தகத்துக்கு இடமாயிருத்தலாலும், இவர்களுடைய பேரகாதிகாரங்களுக்குக் காரணமாய் விந்துவென னும் மகாமாயை உண்டென்து சித்தித்தது. இந்தவித்துவையே அழிவில்லாமை நற் மேன்மையுடைய பாமாகாசென்று ஆகம அந்நிவையோர் கூறுகின்றனர். அபராகாசத்திற்குச் சத்தாத்து வாவில் எயுடந்தவிலாமைபாலை என்க. (திரு - 109)

(௮ - கக.) விநாயகர் முன்னாகுதலுடைய சங்கற்ப அறிவித்து உபயோகமாயிருக்கும் தன்மைபை இப்பொழுது முடித்துக்கொடுக்கின்றான்.

(௮௮) விநாயகர், சங்கற்ப அறிவுகளால் தனது தொழில் வேறுபாடுகளுடைய சோகைகளை அறிவைத் தோற்றத்தினை விதர்ப்பெண்ணும் பெயரை அடைவினதது எனப்படும்.

(௮௯) விநாயகர் சத்தத்திற்கு முதற்காரணமாயிருத்தலால், சூக்தம்ம முகல ஸவகரி காணு சொல்லுபவரான தனது தொழில்களின் சோகையால் இத்தகைய உபயோகமாயிருக்கின்றது வடா பாயிருக்கின்ற தன்னும் இராய்ச்சிக்கு மான விதர்ப்புத் தோற்றத்தால் ஆனமாயிருக்கிறபத்துடன் கூடிய அறிவுவழி பண்ணுகிறது அவ்வாறே ஒரு பொருளை பார்த்துத் தாக்கீதில் நினைப்பது அல்ல, முகலிஸ்களிடமிருந்து அந்த நிரூபிதர்ப்பு அறிவு பாலான மனம் முதலியொருதலும் அறிவித்துக் காண்பது பொருள் மத்தியத்தை விடப்பாடுக கொண்டு இருக்கிறது அதன்பின்னாப பொருளின் தன்மையான சோகை உருவ முகலியவற்றை ன் கூடி அ. பொருள் தோற்றத்தால் நின்றது அதுமே பித்திபக்திமேனே கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தெனபு உபயோகங்களுக்கும் இவ்வாறானது என்க. (௯௦)

(௯௧) இங்குச் சங்கற்ப அறிவானது பிரத்யக்ஷமாக இருத்தலால் இதனைப் பரவியான மனமும் உபயோகமும் சமஸ்காரம் என்க வகையாக உடனது சமஸ்காரங்களே வெளில் நினைவிற்கு வந்து வரக் இருக்கின்றன உபயோகமே பிரத்யக்ஷத்திற்கு விடப்படுக எனப்படும்.

(௯௨) இங்குச் சங்கற்ப அறிவானது முன்னனுபவிக்கப்பட்ட பொருளின் வசன அபயான சமஸ்காரமாக கொள்ளத்தகுந்ததன்மையுடையது. வஞ்சுவினின், சமஸ்காரம் அதுமேனதற்கு விடப்பாடுத்தலால் என்க. இதுவே பிரத்யக்ஷ அறிவாயிருக்கிறது. சமஸ்காரமினது நினைவு நிகழ்கிறதில்லை அதனால்

நிலைவு நிகழ்த்துஞ் சமஸ்காரம் உண்டென்பது வெள்ளப்படு
கின்றது என்க. (ருக)

(ஆ-கை) அவ்வாறாயின் நிரசயமானது புத்தியின் காரிய
மாகையால் புத்தியின் பரிணாம டேதமே சகிகற்ப அநிவாகம
என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(ருகஇ) இரதச் சகிகற்ப அநிவானது மாயைக்கு மேலும்
உண்டாகின்றமையால் புத்தியின் பரிணாமமாவதில்லை என்பதாம்.

(உரை) புத்தியானது நிச்சய அறிவிற்கு ஏதுவாயிருந்தும்
விதறுவின காரியமான சொல்லின் துணையினாலேயே சகிகற்ப
அநிவானது உண்டாகிறதெனது கூறப்பட்டுள்ளது ஆகலான
கததாத்தவாவில் புத்தியில்லாவிடினும் வாக்ஞ்ச சந்தியின் வழி
யாக வித்தியேகவாச முதனியோருக்குச் சகிகற்ப அநிவு நிகழ்
கின்ற தென்க. (ருகஇ)

(கரு-கக) (ஆகையால்) அவ்வாறே வித்தியேசவரான
அனந்தர் ஆணுவாயிருந்து கருத்தாவாயிருத்தலால், நமபோன்ற
வாகளாலேவத் தருகத சேவகாபேரல் சகிகற்ப அநிவோடு கூடி
னவராய மாயையைக் கலக்கஞ் செய்து நனது சாமாத்தியத்தால்
படைத்தலைச் செய்கின்றாரென்பதாம்.

(உரை.) அனந்தர் ஆணுபக்கமாகையால் அதிகாச மலத்
தின் சேடத்தால் ஏவத்திருந்தவா யிருத்தலால், சகிகற்ப அநி
வினுடைய சேர்க்கையினாலேயே அவருக்கு அசுத்த மாயை
வைக கலக்கஞ் தன்மை நிகழ்கின்றது. இருவிகற்ப மாத்திரத்
தால் இவன் விர்துவைக் கவகருவதுபோல் அனந்தர் கலக்கஞ்
செய்கின்றாலில்லை என்பது கருத்தென்க. (கரு. கக)

(ஆ-கை) இவ்வாறு அனந்த தேவருக்குச் சகிகற்ப
அநிவினுடைய சேகலையினாலேயே கருத்திருத்தன்மை யுருத்
தலால், வித்தியேசவர முதனியோருக்கு விர்துவானது சொல
லின் வழியாகச் சகிகற்ப அநிவிற்குக் காரணமாயிருத்தலபற்றி

விந்துவண்டெனபது சித்தித்ததெனது கூறினிடும், இனி 'இந்த விந்துவின் விஷயத்தில் பிறருடைய கொள்கையைக் கூறுகின்றார்.

(கூட.) விருத்தி பரிணாமமெனது மிகற்றின் வேறுபாட்டால் வாதஞ் செப்பின்ற வேறு சில ஆசிரியாத்ருமமேலே கூறப்பட விசேடணவகையுடைய இந்த விஷயத்தை வேறுவிதமாகக் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(கூஉ?) மேலே கூறப்பட்டவாறு சவிகற்ப அறிவின் சேர்க்கையால் அலந்தருகருக் கருத்திருத்தவாமைமூண்டென்பதைப் பற்றிச் சிலர வேறுவிதமாகச் சாதிக்கின்றனரென்க (கூஉ)

(கூஉஇ) யாதொரு காரணத்தால் இந்த அளந்தப் பரிணாமத்திற்குக் கருத்தாவாநிற்குகின்றாரே, கிருத்திருக்க கருத்தாவாயிலியே, அதற்குக் காரணத்தால் அவ்வித சவிகற்ப அறிவோடு கூடினவராவர் என்பதாம். (கூஉஇ)

(அ—கூஉ.) இதனையே காண்கின்றார்

(கூஉஇ) இந்தப் பொருள் இவ்வாறு நமான் கலக்கஞ் செய்ப்பபபு நமமுடைய கிருப்பத்தை திச்சயமாக நிறைவேற்றமுனை எவனறிவன்றேறு, அந்தச் சத்திவாய்ந்த புருடனே பரிணாமமடைதற்குரிய பொருள்களுக்குக் கருத்தாவாநிற்குகின்றா என்பதாம். (கூஉஇ)

(அ—கூஉ.) விருத்தி கருத்தவகரு இவ்வாறு சவிகற்ப அறிவின் சேர்க்கை மூடையாதெனக் கூறுகின்றார்.

(கூஉ) பரிணாமமுடைய பொருள்களினுடைய இந்தத் தருமமானது, கிருத்திபுடன கூடிய பொருள்களில் வேறுவிதமாக சித்தின்றது என்பதாம். (கூஉ)

(அ—கூஉ.) இவ்விஷயத்தை விரிவாய்க்குறத் தொடங்கிச் சவிகற்ப அறிவிற்குமுன் கிருவிகற்ப அறிவு இன்றியமையாதது உண்டாகவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(கரு) அவ்வாறே அனைவரும் நிருவகிப்பதற்கு யுடையதா கிருந்தும் வண்ணம் ஒரு பொருளை அறிந்து சலுகதபமாய்த் தின் னவர் இவ்வாறு கூறவில்லையாதின வரம்பினறி யோடுதலென் னும் குற்ற சிகழ்வென்பதாம்.

(உரை) நிருவகிப்ப அறிவினை சிகழ்ச்சிகளுட பின் சலுகதப் அறிவு சிகழ்ச்சிவற்றென முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறது, இவ்வாறு சலுகதப் ஞானத்திற்கு முன் நிருவகிப்ப ஞானத்திற்கு கொள்ள வில்லையாதின, ஞானத்திற்கு வரம்பினறி யோடுதலென்னும் குற் றம் சிகழ்வதாம். எவ்வாறெனில், நிருவகிப்ப அறிவானது பொருளை மாத்திரம் அறிவனவையாலும், இத்தன்மையுடைய பொருளெனது விசேடத்தை அறியாமைப்பாலும், அத்தன்மைய அறிவு எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் சமமாக நிகழாமலாகையால், ஒரு பொருளினிடத்து நிரூபணமற்றறி ஞானத்திற்கு வர ம்பின் த யோடுதலென்னும் குற்றம் சிகழ்மான கான்க. ஆகவே கட அறிவு யுட அறிவென்னும் முறைமும் பொருத்தமற்றதற்கும என்க. (கரு)

(கரு கூடு) சலுகதப் அறிவானது அறிவின்றென்னனும் அறிவு ரூபம் நிருத்தலால், அனாதராலும் சொல்லால் ஐயா சிகழப்பட்ட அறிவான சலுகதப் அறிவால் எல்லாப் பொருள் களும் அறியப்பட்டு இருக்கப்படுகிறது. செயலுய்யடுவிறனு னென்பதாம்

(உரை) யாதொரு காரணத்தால் சலுகதப் அறிவானது அறிவின்றென்னனும் அறிவுரூபமாபிந்ததலால் ஆராய்ச்சி ரூப மாயும் உள்ளே சொல் ரூபமாயும் உள்ள சொல்லால் வியாபிக்கப் பட்டுத் தோன்றுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் சொல்லால் வியாபிக்கப்பட்ட சலுகதப் அறிவு உண்டானபின்னரே, அனாதர அனத்த மாண்பைய அறிந்து கலககரு செயல்களால் அறி யாததோன்றலாகச் செயலுய்யுட பாதாசைவா வென்க.

(கரு—கூடு)

(அ—கஉ) விருத்தி கருத்தரவான பரமசிவனுக்கு விந்து
வைந கலக்குஞ் செய்ப்பும விஷயத்தில சலிகற்ப அறிவின் துணை
கிடைப்பதெனக் கூறுகின்றார்.

(கௌ—க௭இ) விந்துவிற்கு ஆடை குடிவாட விருத்தி
உடைவது போல விருத்தியே கொள்ளப்படாருமனதறு. ஆனை
பால, சிவபெருமான் விருத்திகற்ப அறிவேனாடு விந்துவை அழித்
தெனவருள எனபதாம். (க௭—க௭இ)

(அ—கஉ) பரிணாமத்தைச் செய்ப்பும அனந்தருகஞ்ச் சலி
கற்ப அறிவின் துணை உண்டென முடித்துக் காட்டுகின்றார்

(கஅ) பாடுதொரு காரணத்தால் மாயை பரிணாமமுடைய
தாவிருககிறதோ, அந்தக் காரணத்தால் அனந்தர் மாயையைச்
சலிகற்ப அறிவேனாடு கூடாமல் கலக்குஞ் செய்கின்றாரிவன் என்ப
தாம். (கஅ)

(அ—கஉ) இவ்வாறு புறமத்தத்தை கூறி, இனி அதற்
குக் குதறங் கூறுகின்றார்

(கௌ) பாடுதொரு காரணத்தால் குட்டைச் செய்பவனுடைய
அறிவும் சலிகற்பமாகக் காணப்படுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்
தால் விருத்தி பரிணாமங்களால் கருத்திருத்தன்மையில் வேறு
பாடு சிச்சுபிகையாடவில்லை யென்பதாம்.

(கௌ) இவ்வாறான குதறமானது புறமத்தத்தை ஒத்துக்
கொண்டு கூறப்பட்டது. சித்தாரதமாகக் கூறப்படவில்லை எத
லுமெனின், விந்துவிற்கும தத்தவம் புவனமமுதலிய ரூபமாயப்
பரிணாம முண்டென்பது தாலகலிற் கேட்கப்படுதலானும்,
விருத்தபரிணாமமெனது மிவற்றிற்கு மிருதியான வேறுபாடு
இவ்வாறையானுமென்க (கௌ)

(அ—கஉ) இனி விந்துவின் பரியாயப் பெயர்களைக் கூறு
கின்றார்

(எ௦—எ௦இ) சத்த தத்துவம், அகிகாவஷ, வாக்ரு, பிரமம், ஸுண்டஸிநி, துருவை, கித்தை, சத்தி, பரை, நாதம், மகாமாயை, ஆகாயம், அநாகத்மென்று இலவாறாக கித்துவான் கணால் விரதுவானது கூறப்படுகின்றது எனபதாம் (எ௦—எ௦இ)

(அ—கை.) இனி விர்துவிறுடைய சூகருமை முதலிய சத்த விருத்திகளை ஐடுக முறைபாக்க கூறுகின்றார்.

(கை) யாதொருவிதவினுடைய தொழில்களால் வியாபிகப்பட்டு அனுகங்கள் மூன்று வகையினராயிருக்கின்றவரோ, அவ்விதமான தொழில்கள் விர்துவிற்கு நான்கு உள்வன என்பதாம்.

(உஸா) இவ்விதமான காலவகைத் தொழில்களின் சோக்கையால் ஆன்மாவகள் உத்தம அறிவு மத்திம் அறிவு அகம் அறிவு எனஹம் இவறுடன கூடினவாகவாக ஆகின்றனவென்க. (கை)

(அ—கை.) அத் தொழில்கள் இவைபென்க கூறுகின்றார்.

(கைஇ) கைவரி, மதநிலம், ஹபசந்தி, சூகருமை எனத் தொழில்கள் நான்காகின்றன என்பதாம்.

(உஸா.) ஆகையால் இதை நான்கு வாக்ருக்களுக்கு முதற் காரணமாக விர்து வுண்டென்று சித்தித்ததென்பது கருத்தென்க. (கைஇ)

(அ—கை.) வைகரியின் சொருபத்தைக் கூறுகின்றார்.

(எ௨—எ௩) அத்த நாவகை வாக்ருவினுள், எந்த வாக்ருச் சுரோத்திர இரதிரியத்தால் அறியத் தருந்ததாயும் அந்தந்தத் தானாகவளில் வாயுவை அடக்குமிதத்துச் செயல்பட்ட எழுத்தின் தோற்றமுண்டதாயும் இருக்கின்றதேர் அதுவே வைகரியாம். இந்த வைகரியானது உபயோகப்பவர்களுடைய பிரணவாயுவின் ரெழினை மிகுதியும் காரணமாகவுண்டது எனபதாம்.

(உரை.) இங்ஙனே ஆகாயம் காந்து என்னுமிவற்றை நோனதிக் சரித்திரிநுந ஹெனியே வரும் சாதமனது முதலையிடைவற்றது. அது ஒவ்வொரு தானங்களிலும் பிரிக் கப்பட்ட தரப அக்கரபயிருக்குத தனமைபை யடைவற்றது. அதுவே சொல்வெனப்படுமென்று பெரிபோருங் கூறிபுகுகின்றன ரெனக.

(எஉ—எங்)

(அ—கை.) மத்திரமயின் சொருபத்தைக் கூறுகின்றார்.

(எச—எதி) புத்தியைப்பற்றினதாயும், புத்தியினைக்கும எழுத்துக்களின் முறைபை அனுசரித்ததாயும், உங்ஙனே சொல ருபமாயும் இருக்கும வாககானது மத்தியைப்பெறப் பெயர்பெறும். இந்த மத்தியை வாககானது செலிக்குப் புலப்படுவதில்லை. பிராணவாயுகின்றொழிவில் கடந்திருக்கின்றது எனபதாம்.

(உரை) ஆராய்ச்சி அறிவுருபமான இந்த மத்தியைப்பெறது னுலமாசிய வையகிருக்குக் காணமென்று கூறப்பட்டிருக்கிற தென்க.

(எச—எதி)

(அ—கை) பைச்சுதியின் சொருபத்தைக் கூறுகின்றார்

(எதி—எதிஇ) எழுத்துக்களின் பிரிவின்றி அடக்கப்பட்ட முறைபை யுடையதாயும், * மயில் முட்டையினுள்ளிருக்கும் கருப் போன்றதாயும், ௦ சுயமயிரகாசமாயுமுள்ள வாகரு பைசந்தி வளப் படும எனபதாம்.

* மயில் முட்டையினுள்ளிருக்கு வருவானது வேறு வேறு பிரிக் கப்பட்டத கருப்பு, பச்சை, செம்மை, கஞ்சன் முதலிய சிற முண்டையினுள்ளெனது போலப் புத்தியைப் பற்றாதற்குமுன் ஹெனியிடையாகப் பிரிக்கப்பட்ட ககா முதலிய எழுத்துக் களின் உடல் விசேடத்தையுடையதாய் இருக்கின்றதென்பது கருத்து.

௦. சுயம்பிரகாசம்—பொருளை விளக்காது ருக்குமாய் கிற்பது.

(உரை) இரீதப பைசந்தியே அகராவததுவென முன்னர்க் கூறப்பட்டது என்க. (எருளமுது)

(அ—வை) இனி, பொருளகளின் அறிவிறகுக் காரணமாக முன்னாக கூறப்பட்டதாயும் தாத்மெனனும் மறுபெயர் கொண்டதாயும் உள்ள சூக்தமவாக்கின் நிலையைக் கூறுகின்றா

(கக) பொருளகளினுடைய காமரணிய சொரூபத்தை விளக்குவதுதாயும் பைசந்தி முத்தியை வாக்ருத்தகரோபபேரஸ ரீசம் இவ்வரத்தாயும் புத்தியிவிரூபதாயுமுள்ள வாக்ரு சூக்த குமமெவனப்படுமெனபதாம்.

(உரை) சுழுத்தி அவத்தையிலும் இரதச சூக்தமவாக்ரு விளக்குவதுபற்றி இது காமரணிய எனக் கூறப்பட்டதனயி, நித்தியமவிரூபதபற்றிக் கூறப்படவில்லை. ஏதனாலெனின், ஒவ்வொரு புருடானிடத்தும் வேறுவேறுபிருத்தவின அநேக மாயிரு பதாலும் அசேதனமாயிருப்பதாலும் அது காரியப்பொருளாதலிவென்க. காரியமாயிருப்பதுதற்சித்தான பாயிற்று இத்தருக காரணமெனக் கூறப்பட்டதென்க (எக)

(அ—வை) அந்தச சூக்தமவாக்ருமே விசேஷத்துக் கூறுகின்றா.

(எருஇ) இரதச சூக்தமவாக்கின் சொரூபக் காணப்பட்டால் அதிகாரம் வழிவழியடைகின்றது எனபதாம்.

(உரை) யாதொரு சூக்தம் வாக்கின் சொரூபத்தை ஆனம் சொரூபத்தை வேறுகப் பிரித்து அயிர்த்த பின்னர்தான் புருட னாக்ருப போகாதகாரம் நீங்குகின்றது. அவ்வாறாயின சூக்தம் வாக்ரு ஆனம் கண்ணியவறவின் சொரூபத்தினுடைய பருத்தந் வினாவேயே புத்தி நிகழாமாயின நீகனக் பவனறதசூக்தமெனில், ஆகாது. மலமனது நிரவியுடையாகால், நிரவியுடைய கண்ணின் படலம் கண் வயிற்றியனுடைய தொழிலால் நீகாமாறுபோல், நீகனையெனனும் பரமசிவனுடைய தொழிலினாலேயே மலம் நீங்குமென்க. (எருஇ)

(அ-எக) சத்தநனாதே பிரமமெனக் கூறுகின்றவர் சூக்ருமவாக்கின் பருத்தநீண்டமபாஸ இந்தச் சூக்ருமவாகவக ஆன்மாவிடத்துச் சமஸாய சமயத்தத்தில் இருபதாக வண்ணு கிரஹவெனக் கூறுகின்றார்.

(எஎ) பந்ருது கரீபிரிபுருடய பருடனிடத்தில் இந்தச் சூக்ருமவாகவை அபிரதவதென , பெபரெகாண்டிருகமிறதகக கூறுகின்றவர் வணபநாம. (எஎ)

அ-எக) இந்த சத்தப் பிரமவாதிகளுக்கு உள்ள மபக்க மிவவாதெனக் கூறுகின்றார்.

எஅ எக வாதொன்றைப் பருத்தறி வென்னுந் கத்தி உமல் பிரிந்து ஆன்மங்கள் எகத்தகம் நீகனவாகளாப் வெளிக் கிளம்புகின்றனரே, அவவிதமான சத்தப் பிரமமென்றுஞ் சூரி பண, கேவலனும், பரமனாத சூபனும், திரனும், எப்பொழுதும் விளங்கித் தோன்றுபவனும், நரமற்றவனும், உறுத்தி உறவனும், சிரமற்றவனும், விகாரமற்றவனும், எல்லா வயிர் களினாதகம் சூநசரிக்கின்றவனும் விளங்குகின்றவனபதாம்.

(உஅ) வாதொரு சூரியனை உண்காம அம்மெனதுந் கத்தி உமல் பிரிந்து (அதாவது ஆராதந்து உண்பையாய் அறிந்து) சமசாரத்திலிருந்து சூனமாகவை வெளிகளம்புகின்றனரே, அவவிதமான சமயப் பிரமமெனதுந் சூரியன் கண்ணுக்குப் புலப்படும் சூரியனைவிட வேறுபுனைவுசனன ,து அவசரநுடைய மபக்கமெனக் (உஅ-எக)

(அ-எக) இவ்விதப்பதில் சித்தாகந்தக கூறுகின்றார்

(எகஇ) ஆனம செராபததை அறிந்த புருடாகள் ஆந்தச் சத்தத்தைச் சூகருமமெனனும பெயரினாபுடைய வாக்ரு கிருத்தியே பெணது கூறுகின்றனரென்பதாம்.

(உஎ) வடமொழிமுலத்திலு அத்தியே என்றமிகத் துள்ள வகாரதனதப் பிரித்து வாக்ருகிருத்தி வண்டதேகுடு கூடவு-உவா கொள்ளப்பட்டுருகின்றது.

ஆன்மசொருபத்தைப்பற்றித் தவறாதவனாவெனில், சூகருமையென்னும் பெயர்கொண்ட அந்தவர்களை வித்துவின் காரியமான சத்தவிருத்தியென்றே பெண்ணுகின்றவர். ஆன்மாவின்மேல் சமவாய சம்பந்தத்திலிருப்பதாக எண்ணுகின்றவரிலில்லை. எதனுலெனின், அது விகாரமுடைய பொருளாகையாலும் சடப் பொருளாதலாலும் அதனுடைய சமவாய சம்பந்தத்தை ஆன்மாவிற்குக்கொண்டால் ஆன்மாவிற்கும் விகாரமுடையதாக தன்மை சடத்தன்மை முதலிய குற்றங்கள் கிடைத்தாலென்க. (௭௧இ)

(அ—௭௧) இவ்வாறு வித்துவின் காரிய ரூபங்களான சத்த விருத்திகளைக் கூறிவிட்டு இவ்விஷயத்தைக்கூட்டி முடிக்கின்றார்.

(௭௦) இந்தச் சத்தவிருத்திகளான வாகருகளை பத்தம் செய்வனவரீட ஓவ்வொரு ஆன்மாவுள்ளிடேனும் இவ்விஷயமாய் இருக்கின்றன எனபதாம்.

[௭௧] இந்த வாகருகளுக்குக் காரியத்தன்மையும் சடத்தன்மையுமிருத்தலால் சித்துப்பொருளுடன் சமவாயப்பொருத்தமாகாது. ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்துதல் தன்மைதான் இவ்வாகருகளுக்குப் பொருத்தமாகும் என்க [௭௦]

[௭௦இ] (அவ்வாறாயினும்) இந்த வாகரு விருத்திகளினின்மேல் ஆன்ம சொருபத்தை வேருகப் புத்தவர்கள் அறிவினதனரிலில்லை என்பதாம்.

(௭௧) புத்தவர்கள் என்பது மலமுடைய ஆன்மாக்களைக் குறித்தது. ஆன்மாக்கள் மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் இவ்வாகரு விருத்திகளைவிட ஆன்மசொருபத்தை வேருகப் பிரித்தரியாது இவ்வாகருக்களையே ஆன்மாவென மயங்குகின்றனர் என்பது கருத்தென்க. (௭௦இ)

(அ—௭௧) அவர்களுக்கு இவ்வாறு மயக்கம் நிகழ்த்தாமலாகுமா என்றனம் இதுவேனக் கூறுகின்றார்.

(அக) பாமாண்மாவென்பது வாக்கு ரூபமே. எதனாலெனின், வாகனே ஆனமாவெனச் சகுதி கூறுகின்றனமாவெனப்பதாம்.

[உரை] ஆனமாவிறகு வாகனாகத்தி முதலியவற்றையுள்ள சொற்களை விகிதத்தினை அந்தவாத வாகனையகனாயுள்ள இந்தச் சகுதியினை பொருளைப்பிராமலிவவாய் மலமுடைய ஆன்மாக்கள் சகுதியின்றனவென்பது கருத்தென்க. (அக)

(அட) வைகரி எனலும் வாகனானது செவி இந்நிரியத்தால் திகழும் அறிவில் அறியப்படுகின்றது. மத்திமை வாகனானது சலிதரப அறிவிடற்பபடுகின்றது பைசந்தி வாகனானது மத்திமை வாகனாகத் தோற்றுவிப்பதினும் அதனுடைய உத்திரோகத்தினும் காரணமாய்நுபதுபற்றி அறியப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) வைகரியானது செவிவாலறியத் தருந்தது மத்திமைபானது ஆராய்ச்சி ரூபமாகையால் சலிதரப அறிவில் காணப்படுகின்றது. இந்த மத்திமைகைத் தோற்றுவிப்பதினும் அந்த மத்திமைக்கு உத்திரோகக்கு செய்விப்பதினும் பைசந்தி காரணமாயிருக்கின்றது என்க. (அட)

(அ—எக.) அந்நி முனது வாகனங்களினின்றும் வேறானதூக்கும் வாகனையபற்றிக் கூறுகின்றார்.

(அக) அப்பொழுது சித்தத்தைச் சார்ந்திருக்கின்ற எல்லா விருத்திகளும் ஒதிக்கத்தை யடைந்திருக்கின்றனவோ, அப்பொழுது குக்குமைபானது சத்தமுடையதாய் ஆன்மாவைவிட வேறாகப் பிரித்தறியவாராது சித்துப்போல் விளங்குகின்றது என்பதாம்.

(உரை. குக்குமைபோவெனின, பொருளாகையறியும் அறிவிற்குகாரணமாய் எல்லா ஸுபிரகரிடமுயிருத்து பைசந்தி எனலும் வாக்கு விருத்திக்குகாரணமாய் ஆன்மாவோடு மிகநெருங்கி விருப்பதுபற்றி ஆன்மாவைப்போல் விளங்குகின்றது என்க. (அக.)

சுரு

அஷ்டப்பிரகரணம்.

(அச) இதுகாறும் கூற்றுவாறும் சொற்களின் சம்பந்த மில்லாமல் ஆனமாதிரிக்கு அபகி நிகழ்கிறதில்லை. எல்லாச் சனி கற்ப அபகிகளும் சொல்லினாலேயே உண்டாகின்றனவென்ப தாம். (அச)

(அரு) [அனற்பம் அவந்தமன இந்த காரண குறையைக் கருநம் நிவிருத்தி முதலிய ஐந்து கலைகளைப் பற்றிவிருத்தலால், மீண்டும் ஐந்தா விதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கலைகள் விந்துவின் விருத்திகளாயிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) சொல் ரூபங்களான அந்த கானு வாகநச்சுளான் னாம் விசுதுவின் விருத்திகளும் நிவிருத்தி முதலிய கலைகளைச் சாரத் திருக்கும் ஆன்மரக்களுடைய வேறுபாட்டு முதல் தக்கவாறு ஐந்துவிதமாக அந்நை வினகருகின்றன. கலைகள் விந்துவின் விருத்திகள் என்பதனை நிவிருத்தி முதலிய கலைகள் எதிர்விருத்தி தோன்றவென்பதாகக் கலைகளுகின் ஐந்துவிதம் அந்தக் கைகளே கலை முதலிய விருத்திகளாகும். ஆனமாதலால் நிவிருத்தி முதலிய கலைகளுக்கு முதற்காரணமாகவும் விந்து வித்திதத் தெனக (அரு)

(அரை) அந்தக் கலைகளின் பெயர்களைக் கூறுகின்றார்

(அக) எந்தக்கலைகளால் ஐந்துவிதமான அத்துவாகங்களும் விபாசிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்தக் கலைகள் நிவிருத்தி பென்றும் பிரதிபலி பென்றும் வித்தை பென்றும் காரதி பென்றும் சாகதியிதை பென்றும் பெயர்நியுடையதாயிருக்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) இவ்விதமான கலைகள் சந்திர புலனத்திற்குமேல் புலனரூபங்களாயிருக்கின்றனவெனினும், சத்தி ரூபமாய் நின்று எல்லா அதுவாகங்களையும் விபாசித்திருக்கின்றனவெனும்¹ எந்தக் கலைகளால் ஐந்துவிதமான அத்துவாகங்களும் விபாசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, எனப்பதனால் கூறுகின்றாரென்க. (அக)

(அ. ௯௧) அத்துவாக்ககளைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்

[அன் தத்துவாத்துவா, புவனாத்துவா வாஸுத்துவா, பதாத்துவா, மந்திராத்துவா ஏன்னும ஐந்துவிதமான அத்துவாக்ககளுக்கும் விபரமாகமான கலாத்துவாவானது விவரவாஸுத்திக் கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

[உரை தத்துவாத்துவா புவனாத்துவா முதலிய ஐந்துவிதமான அத்துவாக்ககளுக்கு விபரமாகமான மேலே கூறப்பட்ட கலாத்துவாவானது பிரதானப் பூதநிரோணமாகவுடையதாக அவ் ஐந்துவாஸு அதுபடிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்பது கருத்து. அவ்வவ்வது அத்துவாக்ககளுக்குத் தத்துவாத்துவா வெவ்வேறு வெவ்வேறு முகம் பூமி நுணு சுத்து நத் தத்துவ வடிவமாபுள்ளது. புவனாத்துவா வெவ்வேறு அளவு நீத உயர்ந்தல் காலமீறா புவனா வடிவமாபுள்ளது. வாஸுத்துவா வெவ்வேறு அகாரம் முதல் கலாகாமீறா முதல் லுக் துக்காராகும், பதாத்துவா வெவ்வேறு விதமே உயிரினி முதலிய தங்காராகும் மந்திராத்துவா வெவ்வேறு சுவரீதா மந்தரங்காராகு மனக. (அ.௯)

(அ. ௯௨) இவற்றிற்கு அத்துவாக்ககளைப்பெயர் வந்துவதற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்

அ. ௯. யாதாந் காரணத்தால் ஆன்மக்களால், கல்முதலியவற்றால் ஒன்றையிட்டு மற்றொன்றை உடைத்து, அவ்வாறு உலலாம கீங்கப்படுகின்ற, பிறப்பு இறப்பு இல்லாததானவானது அஸ்தையப்படுகின்றதேனா, அந்நிக் காரணத்தால் கல்முதலியவன் அத்துவாக்ககளை விற்கின்றன) க்கு உபபித்தமானவென்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு உலகியுள்ள விற்கின்ற முறையே மனிதனையும் ஒரு காலடியால் வளையப்பட்ட இடத்தை விட்டு மறுகாலடியால் வளையப்பட்ட இடத்தை யடைந்து இவ்வாறே மேலுஞ்சென்று கிராமத்தை யடைகின்றது. அவ்வாறே அகத்த விடயங்களைக் கல், தத்துவம், புவனம், வாஸம், பதம், மந்திரமென்னுமிவற்றைக் கணத்தின் பயனை அதுபவீத்ததற்காக

வும், சத்த விடபகனான கலைமுதலிய ஊற்றிய சுருவஞ்ஞத் தன்மை முதலியவற்றை யடைதற்காகவும், கிணையல இவற் றற்கு கிடீசடமான் சோனாக செயப்படுகின்றது. ஆகையால், கலைமுதலிய பொருள்கள் கனம்போகும் சுருவஞ்ஞத்தன்மை எனலுமியன்றை யடைதற்கு வழிகளாரிருத்தலின் வழிபோனப் பொருளபடும் அத்துவாகவல்லுபு சொல்கால் கூறப்படு கின்றன. என்பது. (அ-அ)

(அ-அ—அ-அ): (அந்த அத்துளக்களஞ்சுன்) கலாத்துவா வானது சிவஞ்ஞத்தமுதலிய வேறுபட்டவை முன்னாட் பிரிக்கப் பட்டது. இனி ஆதாம அடையாளம் அறிதேவதை எனலு மியவறுடன கூடினதாயும், ஊன்ம காரணம் முதலியவற்றுடன் கூடினதாயும், ஆன்மா விடது சத்திலின் எனலும் பொருள் கலைப்பறழி விருப்பதாயும உள்ள அந்தக் கலாத்துவாவின் விடய பித்தலை கூறுகின்றேனென்பதாம்.

(உ-அ) ஆதாங்கன் இருதயம் முதலியன அடையாளங் கள் வசவமுதலியன. அத்திட்டான தேவதைகள் சத்திலேய் காத் முதலியோர் வடிவங்கள் காரணமுதலியன. கார ணங்கள் அதாவது அறிபதிகள் பிரமண முதலியோர். ஆன்மா விந்து சத்தி சிலன் என்னும் பொருள்கலைப்பறழிவிருப்பதாவது, போகத்திறகு இடமாயிருத்தலால் ஆன்மா கலைப்பறழி விருதவன் தது முதற்காரணமாயிருத்தலால் விடதுவைப்பறழிவிருதகின் றது தோன்றுதற்குச் சாதனமாயும் ஆதாமாயிருத்தலால் சத்திவைப்பறழிவிருதகின்றது. தோன்றுவிக்கு கருத்தாவா யிருத்தலால் சிவனைப்பறழி விருதகின்றது என்க. (அ-அ—அ-அ)

(அ—அ-அ) அவதான சிவிகத்தி கலைபுணைய விடய பித்தலை ஒடுக்க முறைபற்றிக் கூறுகின்றது.

(அ-அ—அ-அ) சிவிகத்தி கலையின் பிருதிவி தத்துவம் ஒன்று. புலனங்கள் ஊற்றெடு. அவதான, காலாகவின் முதலிய ஆன புலனங்கள் பிரமாண்டத்தொருவிரகவின்னை கிழக்கு முதலிய பத்துத் திக்குகளிலும் ஒலவொரு திசையும

பத்துப் புண்ணங்களாக ஐந்து புண்ணங்கொடுக்கின்றன. அந்த ஐந்து புண்ணங்களும் ஐந்து உருத்திரர்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அத்தந்தியேன விரைந்திரமும் பத்திரகாளிகும் அப்பெயர் கொண்ட இரண்டு புண்ணங்கொடுக்கின்றன. வானங்களுள் இத்தகைய இரண்டு எந்திரமொன்று என்பதாம்.

(உரை) உருத்திரர்களின் பெயரே புண்ணங்கொடுக்கும் பெயராகும். புண்ணம் முதலியவை நாமமாக 'பத்ததியில்' விரிவாய்க் கூறப்பட இருக்கின்றன. தால் விரிப்பென்னு மச்சத்தாலும் பத்தத்தினால் விளக்கமாயிருத்தலாலும் இவ்விடத்தில் அவை விரிவாகக் கூறப்படவில்லை. இதற்குக் காரணமென்று எழுத்து சூத என் பது என்க.

* குறிப்பு பிரமாண்டத்திறனாளிருக்கும் ஐந்து புண்ணங்களாக வள — தாலாக் கிளி, உட்காண்டம், ஹாடகம், பிரம்மம், வைஷ்ணவம், சொத்திரம் என்பன.

திருக்குத் திகிலிருக்கும் பத்துப் புண்ணங்களாவன — தபா விரன், அஜம், புத்தினம், வச்சிர தேகம், பிரமத்தனம், விசுதி, அவலியம், சாஸ்தா, பிஞ்சு, திரிதசாஸ்திரம் என்பன.

அக்கிளி திகிலிருக்கும் பத்துப் புண்ணங்களாவன* அக் கிளி குத்திரம், உதர்கம், பிண்கம், காத்தம், திரம், சுவலனம், தகனம், பப்புரு, பனமரத்தகம், சயாத்தகம் என்பன.

தெருகுத் திகிலிருக்கும் பத்துப் புண்ணங்களாவன — யாமி வம், மிருத்தியு, ஹம், தாதா, விதாதா, கருத்திரு, சம்போத்தா, விபேகதா, தருவம், தருமபதி என்பன.

நிருதி திகிலிருக்கும் பத்துப் புண்ணங்களாவன — திருநிதி, மாணம், அந்தா, குருதிருதி, பபாணம், வாதததுவசேபம், விருபாசுதம், தாமிரம், கோகிதம், தமந்திரி என்பன.

* குறிப்பு என்ற வருணனைத்தும் மொழிபெயர்ப்பில் சேச்சப் பட்டன.

மேற்கூற்த திகதலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களுள்வன —பலம், அகிபலம், பாசமுறத்தம், மஹாபலம், சுலோதம், சடபதிறம், திரககபாகு, கலராதகம், மேகநாதம், கனோதம் என்பன

வாயு திகதலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களுள்வன —சீக்ஷம், ஸிரு, ஊயு நிலகம், நுகுமம், தீசுநணம், கந்தபாதகம், பஞ்சாந தகம், பஞ்சசிகம், கபாத்தி மேகலாகனம் என்பன

வடகூற்த திகதலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களுள்வன —சித் தம், ஸுபவது, தன்னபம், செளரிய தீதகம், கராதம், லத்திரி திருக்கு, ரததன்னிக்கு, ஹி திருக்கு, பிரசாதம், பிரஹாமதம் என்பன

சுசாஸிய திகதலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களுள்வன —சித் திரதிடம், சுசம், சர்வகனும், ஸ்ரணபுக்கு, வெதபாதகம், கரீர சம் சர்வம், சேஷம், பூதபலம், பனிபிரியம் என்பன.

பாதசாதத்தலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களுள்வன —விருஷம், விருஷதம், அனாதம், கிரீராதனம், மாருதாசனம், கிரீசனம், உதமபர்சம், பனிநதம், வந்திரம், தமஷ்பர் என்பன.

ஆகாயத்தலிருக்கும் பத்துப் புலனங்களுள்வன —சம்பு, வீபு, குருத்தியுஷம், துசியுஷம், துததேச சவரம், சம்பவஹம், விவர ஹம், நபம், லிபக, துததேசனம் என்பன

விரபத்திரம், பத்திரகரணி எனனுமிந்த இரண்டும் எல்லாப் புலனங்களுக்கும் மேலே விருகுகின்றன. (கூ—கூ.)

(கூ) தேவியான விதேயாவிபாவி சுதந்திரானது ஒழுகு முனையில் எண்பத்தொரு பதனகையுடை உதாயிருக்கிறது இந்த நிலிருத்தி கலையில் இருபதவதே உட பதனகளால் ஆகாத விதேய விபாவி சத்தி பிரதிடை செய்யப்படா நுகிறது என்பதாம்.

(உரை.) விதேயம் விபாவி ரூபமான சத்திபரனது என்பதே தெரவு பதனகையுடையதாயிருக்கிறது அந்தச் சத்தி ஒடுக

முறையில் அனைவ முதல் இருபத்தெட்டுப் பதங்களால் இந்த நிமிருத்தி கையின் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிற தென்க.

குறிப்பு. இருபத்தெட்டுப் பதங்களாவன சூம் நம:; சூம் சிவாய நம:; சூம் நமோ நம:; சிவ சர்வநாய, நய்க்கும் சூக்சுயாய, சூபத் தபதாய, சூரள ஞானாய, சிவக் சிவகாய, பதமக பதமகாய, துருதுரவே, சாக்ஷி சாக்ஷிவே, பூர்வாதித்தித் பூர்வணத் தீதாய, அனந்தாதானதாய, அனாச்சந்தாசகிதாய, ருத்திர பராய, ஸிஷ்ணவே பிரம்மவேண, சர்வசாகித்தி கராய, சர்வபுத் சகப்பிரதாராய, பதிவாற்பவாய, பஸ்பவாய, சாஸ்சுவாய, சித் தய சித் தமாய, முஞ்சமுஞ்சாய, போகாதி தயே, மஹா தேஜ தே, சதபாவிசுவாய, மஹா தேவாய என்பன. (சுரு)

சுசு) (அன்றியும்) அந்த நிமிருத்தி கையின் சத்தியோ சூக்தம் இருந்தும் அன்ன மிசணி மாந்தரககரிருக்கின்றன அந்தச் சிறந்த நிமிருத்தி கையானது புண முத்திய ஐந்து அத்துவாக் கையையும் வியாசித்து அவதரிவையிருக்கின்றது என தாம்.

உரை) நிமிருத்தி கையானது ஐந்து அத்துவாக்களை வியாசித்து அவதரிவையிருக்கின்றதென்பது கருத்து என்க (சுசு)

(அ—கை இவ்வாறு நிமிருத்தி கையினுடைய வியாசித் தலை கூறிவிட்டு இதனுடைய வடிவம் முதலியவற்றைக் கூறு கின்றார்.

(கரு) மஞ்சள் சீதமாகவும், நாரகோணமாகவும், கடின மாகவும், வசஸித் தையுடையாமாக வுடையதாகவும், தோஷ றிய அகேசம் கசத்தினால் நிறைந்ததாகவும், நிமிருத்தி கையா னது இருதய தாமஸரில் திரளானதுகையாகத் தருதது எனப் தாம். (சுரு)

(அ—கை) இந்த நிமிருத்திகைக்கு நிமிருத்தி எனவும் பெயர் நிகழாததற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.

(சுசு) அதை நிமிருத்தி கையின் நடுவியி ருக்கும் ஆன்ம

(உரை) மந்திரமென்னுஞ் சொல் மனமும் திராணமென்ப
பிரிக்கப்படும். மனம் மென்பது னல்லாம அத்தல், திராண
மென்பது சமுசாரிகளுக்கும் ஆணைகளைச் செய்தல். இவ்விரண்டு
தொழிலுக்கும் தருவியாயிருப்பது உற்ற மந்திரமெனக் கூறப்
படுகின்றது. இந்த முறையில் மந்திரமென்னுஞ் சொல்லெனது
சிலன், சத்தி, சிவசத்திகளால் அழகுகொண்டு செய்யப்பட்டவர்
ஆகிய இவர்களைப்போ அறிவிக்கும். ஆயினும், சிவன் முதலிய
பொருள்களையறிவிக்கும் வாகசகத்தினும் உபசாரமாய்ப் பிரசித்த
மாஸ்திரகமொன்று. ஆகையால் இய்விடற ச்ஞம் சத்திரிசாரதம்
வாய்நெய் முதலிய சத்திரிசேதம் என்ப அறிதெவதைகளானக
கூறப்பட்டன. இது உறந்தே புனைபுண்புகளான நின்றுத்தி
முதலிய கலைகளில் அபுபுண்களையடைப ன்ருமபுலோகனால்
சந்தரவம் முதலிய வடிவத்தொடு மயசினன் சிவானஞ் செயல்த்
தகுத்தவன் என, பெரியோர்கள் கூறுவனவன என.

சுறிப்பு மீட்டா கலைபுள்ள புனைவகளைப் பெயரும்
பதங்களின் பெயரும் வருமாறு :—

அபுபு தத்துவத்திலுள்ள எட்டு புனைவகளைவன அமரோ
சன, சேடாசம், னையிசம், புத்திரேளவதி, பிண்டி, முண்டி, பாச
பூமி, ஸ்ருவீசம் எனபன

தேயு தத்துவத்திலிருக்கும் புனைவகளை எட்டாவன :—
அரிச்சந்திரம், ஸ்ரீசைலம், சம்பலம், ஆமிராதிகேசவரம், மத்திய
மேசம், மகாகாளம், தேதாரம், னபாவம் எனபன.

வாயு தத்துவத்திலிருக்கும் புனைவகளை எட்டாவன :—
கலம், ருத்திரேசம், சோம், நாகம், நகம், கியிலேசம், அட்ட
காசம், மகேந்திரம், பீய்கேசவரம் எனபன.

ஆகாய தத்துவத்திலிருக்கும் புனைவகளை எட்டாவன :—
வஸ்திராபகம், ருத்திரேசம், அகிமேதம், மகாலயம், கோகர்
ணம், பத்திரகாளம், மவல்லுசம், திரிஷு எனபன

அகங்கார தத்துவத்திலிருக்கும் புலனங்களைட்டாவன —
கலண்டம், துலிரண்டம், மகேசுடம், மண்டலேசுவரம், தரவந்து
சரம், திருநாணம், துலேசுவரம், திலேசுவரம் என்பன.

புத்தி தத்துவத்திலிருக்கும் புலனங்களைட்டாவன — பை
சரம், இராகச்சரம், பாசுடம், காந்தாவம், ஐரதிரம், செரமிபம்,
பிராஜேசம், பிராமம் என்பன.

பிரகிருதி தத்துவத்திலிருக்கும் புலனங்களைட்டாவன —
அகிருதம், கிருதம், பைரவம், பிராமம், வைண்வம், கௌமரம்,
ஹம்மம், சரீகண்டம் என்பன. ஆகப் புலனங்களை ஐம்பதே தவிர
கண்டு கொள்க.

பதங்களை இருபத்தொன்றுவன. மகேசுவர, பரமாத்மன்,
சாக், சிவ, நிதேசுரப்பவ, நிதன், அநிதன், நமசக, ஓம்பு, ஓ
ஓம்பு, தூது தூது, நாரா நாரா, அனாதேய, அபணம், அதுமர்,
அனகவினி, அருப, சபோதிரச்சீயாதி, தேஜஸ்தேஜ, பிரதம்
பிரதம், அருபண்ணுதி என்பன. (கௌ 40க)

(அ—கௌ) வித்தியா கலைப்ப பதங்களை கூறுகின்றார்.

(கௌ 40அ) வித்தியாகலைப்ப பருதன், ஆராகம், நியதி,
வித்தை, கலை, காலம், மானம் என ஏழு தத்துவங்களும், வானம்
மூதலிப் புலனங்களைப்படுத்தும், ஐந்தே முதல் நான்காவது
ககார மிற்றுவினா மேல் நோக்கி எழுத்துக்கள் ஏழும், பதங்கள்
இருபதும், சிகரமந்திரம் அகோர மந்திரமென்னும் மந்திரங்க
யிணையும் இருபத்தான, உருந்திரன காரணம். அகேகாரர்
அநிதேவனது. இந்த வித்தியா கலையானது விளங்குகின்ற
அசேசம் கலையுடையதாயும், முகேகாரண ஸ்பந்தமாயும், சுவத்
திசுந்தை அருடயானதாகக் கொண்டதாயும், கருணம்பான சமசு
ருச் சமாணமாச சாதநியுடையதாயும், கண்ணுக்கி துள்ளாதமனா
லில் நியனாரு செயப்பத்தருதது. இந்த வித்தியாகலையினை
ஒடுகற்பிருக்கும் ஆன்மவாககதிரணுடைய அறவானது எல்லைய
பொருள்களையும் விளக்கஞ் செயவது பதன் இருக்க கலை வித்தை
வனது கூறப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) எல்லாப் பொருள்களையும் விளக்கஞ்செய்வதுபற்றி
என்பதற்கு இந்த வித்திபாக்ஷியினுள்ள புவனத்திற்குக் கீழ்ப
பட்ட எல்லா அத்துவாக்ஷியும் விளக்கஞ் செய்யுமென்பது
பொருள். இவ்வாறனற்ப பொதுவாய் எல்லாப் பொருள்களையு
மெனது கொள்ளுதல் கூடாது. எதனாலெனின், எல்லாப்
பொருள்களையும் அறியும் அறிவு மல மினமையிவற்றின நிகழ்
மாணவ்யாவென்க.

சூயிப்பு, வித்திபாக்ஷியினுள்ள புவனங்களும் பதங்களும்
வருமாறு —

புருட தத்துவத்தில் வாமம், பீமம், உதகிரம், பவம் ஈசா
னம், ஏகவிதம் எனலும் ஆறு புவனங்களிருக்கின்றன

அரசு தத்துவத்தில் பிரசண்டம், உமாபதி, அஜம், அனந்
தம், ஏகசிதம் எனலும் ஐந்து புவனங்களிருக்கின்றன

ரியதி தத்துவத்தில் குரோதம், சண்டம், சமவர்த்தம்,
சீயோதி, சூரம் எனலும் ஐந்து புவனங்களிருக்கின்றன,

வித்திபா தத்துவத்தில் பஞ்சாந்தம், ஏகவிதமெனலும்
இரண்டு புவனங்களிருக்கின்றன.

கலாதத்துவத்தில் சிகேதம் மகாதேஜம் எனலும் இரண்டு
புவனங்களிருக்கின்றன

கலாதத்துவத்தில் வரமதேவம், பவமெனலும் மிரண்டு புவ
னங்களிருக்கின்றன

மாயா தத்துவத்தில் உத்பவம், ஏகாக்ஷம், ஏகேகாண்மம்,
ஈசானம், அனஞ்ஞட்டமாதிரமெனலும் ஐந்து புவனங்களிருக்கி
ன்றன. ஆகப் புவனங்க ளிருபத்தேழுந் கண்டுகொள்க.

பதங்கள் இருபதாவன—வியோமம் வியோமம், அசேதந்,
பரமேஸ்வரபாபு, சீயோதி ரூபாய், சாவதித்திபாதிபாய், சாண

கீழ்

அஷ்டப்பிரகரணம்.

யோகாதி இருதே, அரிதநாய, கோபநிவே, குத்பாதி குகயாய,
ஹம் நமோ நம, சத்தியோஜாத நாதத்தைய, வாமதேவகுறையாய,
அகோர இருதயாய, தத்புருஷங்கதிரா, சகானமாதத்தே,
கிகாய, சாவபிரபவே, ஹம் நமசிவாய, ஹம்நபிரகராய, கிரா
பிரணியாபிரிவ ஸ்பபண. (408 409)

(அ- 408) சாந்தி கலையையபற்றிக் கூறுகின்றது

(408—409) சாந்திகலையில் சுத்தவித்தை, மகேசுவரன்,
சதாசிவமென ஹம் தத்துவங்கள் மூன்றும், புலனங்கள் பதினெட்
டும், புலனாலது கிராமதல முதலானது கிராம வளையினுள்ள
வழங்குங்கள் மூன்றும், பதங்கள் பதினொன்றும், தத்புருடம்
கவசம் என ஹம் மந்திரங்கொரிண்டும் இருக்கின்றன. இரத்த கலை
புலனமுதலிய ஹ்ந்து அத்துலாக்களை விராஜித்திருக்கிறது. ஆறு
புள்ளியை அடையாளமாகவுடையது அறுகிரண வடிவமாயுள்
ளது. இந்தச் சாந்தி கலையானது பிரபு காலத்தாந்தத் நிரிய
காலத்தைய புடைபதாகப் புறவமத்தியுள்ள தாமரை நடுவில்
தியானம், செயயத்தருகது. இந்தக் கலையிலொடுக்கெழுகசும
ஹம்வாகத்திருது கிரபபு ஹேறுபபு இலலாமல அரிவு சாந்த
மாயிருபதபற்றி இந்தக் கலை சாந்தியைக் கூறப்படுகிறது.
இதற்கு நனவரண காரணம், தத்புருடம் அந்தேவதை என்பதாம்.

குறிப்பு, சாந்திகலையிலுள்ள புலனங்களும் பதங்களும்
ஆறாம்—

சுதவித்திலா தத்துவத்தில் வரணம், கோஷ்டம், ரொத்
நிரி, காரி, கலவிகாரணி, பலவிகாரணி, பலபிரமதனி, சாவத்த
மணி, மனோனமளி என ஹம் ஹம்பது புலனங்களிருக்கின்றன.

மகேசுவர தத்துவத்தில் அனந்தம், குககுமம், கிவிரத்தம்,
ககேநதிரம், ககருத்திரம், திரிபூததி, திரிகண்டம், சிவண்டம்
என்னும் எட்டுப் புலனங்களிருக்கின்றன.

சதாசிவத்தத்துவத்தில் சதாசிவமென ஹம் ஹ் புலனம் இருக்
கின்றது. ஆறு புலனங்கள் பதினெட்டுக் கண்டுக்கொள்க.

செவதத்துவத்துவாடகைய சதநிதத்துவத்தில நிவிரூதநி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி சாந்திபதிதை ஏனனும் ஐந்து புலனங் களிநுகுகிறாக. சிவதத்துவத்தில் இரதிகை, தீபிகை, கோகிகை, மோகிகை, உவாதத்துவகாமிகி, விபாதிசி, விபோமருபை, அனந் தை, அனாதை, அசாசிருதை ஏனனும் பத்து புலனங்கலிருக் கினதன. ஆசுபபுலனாகன பதினேதன கண்டுகொளக.

(ககச-ககஅ)

(அ—கக) இன்னும் இதைப்பதநிக் கூறுகினரா

(ககக) அநத பாமகிவடுவெனில, தண்ணினின்றும வேருகப் பிரித்தநிப முடிபாதசத்திபால் எல்லாப் பொருள்களை யும் மறைத்தும, எல்லாப் பொருள்களையும் விபாதித்தும, பின்னா அந்தச் சக்தியினுலையே எல்லாப் பொருள்களையும் அநிகினருள செய்கினருன்னைப்பதாம்.

(ககஉ) ஆகையால் சத்திகரு எல்லாப் பொருள்களையும் விடபமாகக்கொண்ட அவிவாபிருகருத் தன்மைபும், எல்லாப் பொருள்களையும் விடபமாகக்கொண்ட செயவாபிருக்குத் தன்மை யும் சிதநித்தன எனக.

(ககக)

(அ—கக) இனி விபாபதிலின சொருபத்தைக் கூறுகின் ரா.

(ககஉ) ஒரு பொருளுக்கு அதனினும் வேறான பிற பொ ருளில் எக்காலத்தம பிறகி அடைபாமல இருக்கும் இருப்பா ளது, விபாபதி பெனப்பதும். அந்த விபாபதிலானது அடை யப்பட்ட பொருளினுடைய தோற்றத்திற்கும் நிலைக்குற காரண மாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(ககஉ) பிற பொருளான ஆகைய முதலிவற்றிற்கு, பிற பொருளான சுவா முதலிவற்றில் எப்பொழுதும் மாறுதனன. பாத இருப்பானது விபாபதிபெனப்பதும். அநத விபாபதிலா ளது அடையப்பட்டபொருள் தோன்றுதற்கும் நிலைத்தற்கும் காரணமாயிருக்கின்றதெனக.

(ககஉ)

(கஉ௦இ) ஆகையினாலேயே அந் தீவரத்தியானது இரண்டுவகையாயிருக்கின்றது. ஒன்று சங்கற்பமாதிரத்திரத்திரப்பது மற்றொன்று ஆனமாவனிடத்தில் காரியரூபணப்பரிணமித்திருப்பது எனவதாம். (கஉ௦இ)

(அ—கஉ) இதனிடே விளக்கக் காட்டுகின்றார்

(கஉ௧இ) அவற்றை எவ்வாறு சூரியன், சன்னிதி மாதிரத்தால் பகலில் நீகமும் செய்க்களுக்கு உபகாரஞ் செய்கின்றனோ, அவ்வாறே செந்திரத்தானது, சங்கற்பமாதிரத்தால் வணிகத்தையா காரியங்களைப் புஞ் செய்கின்றது எனவதாம்.

(உ௦௦) பரமசிவனிடத்திலே சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்கும் செந்திரத்தானது, சூரியன், சன்னிதிமாதிரத்தால் தாமதாய்மையால் செயலவநிலை, சங்கற்பமாதிரத்தால் சிருட்டி முதலிய வற்றைச் செய்கின்றது. இது செந்திரத்தியானதும், இவ்வாறே ஆன்மாவிற்கும் சரீரத்தை அசைத்தல் முதலிய காரியங்களில் சங்கற்ப மாதிரமே காணமொன்றில்கொண்க (கஉ௧இ)

(அ—கஉ) சடப்பொருளுகவுந் தத்துப்பொருளினுடைய அநிடமானத்தையுள்ள ஆன்மாவினிடத்தில்காரியத்தைச் செய்வதில் சூரியன் காரியத்தையென்று விடுத்துவிட விபத்தையாகக் காண்கின்றார்.

(கஉ௨—கஉ௩) வித்தியானது ஆன்மாவினிடத்தில் நாதமுதலிய ஆறுவிதமான அத்தவாகங்களையும் ஸ்ரோத்யாக வேறுபடுத்துபரிணாமங்களால் சிவனாக எவ்வாறெனச் செய்கின்றது எனவாறு மண்ணானது ரூபவரூப அநிடக் கருப்பட்டுக் கலச முதலியவைகளால் பரிணமித்தது அவற்றைச் செய்கின்றதேன அது பொது மென்றறிக்க ஒன்பதாம்.

(உ.௦௦) ஆற்றத்துவாகங்களைய கலை வானம், பரும மந்திரம், தத்துவம், புலனமென்பவற்றையும் விந்து தேற்றுவிகளின்றது. ஆய்தம் அவ்வாறுள்ள சத்தமான வித்தியாத்தியான புன

ஐந்துவாக விரைந்தான் விரைது தோற்றுவிக்கின்றது எதனுலெனின, அசுத்தமான தத்துவாததுவா புலனாத்துவாகுகள மாயையி விசுர்த்து தோற்றுவினவாகையிலன்க. (கஉ உ-கஉ௬)

(கஉ௭) (அனந்தியம்) எந்த பொருளால் எந்தப் பொருள தானாகவே பரிசுரமாயுமாக விபரிக்ஷப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த விபரபதி அந்தப் பொருளினாலைய விகாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிரீடமானது பெண்ணின் விகாரமாயிருப்பது போலும் என்பதாம். (கஉ௮)

(அ-கை) இந்த விஷயத்தை விந்துவாகியச் சாத்தியத் தில காட்டுகின்றார்.

(கஉ௯) யாதொரு கலை முதலிய ஆறுவிதமான அத்துவா வானது விசுதுவாவ விபரபிக்கப்படுகிறதோ, அந்த விபரபதி அந்த விசுதுவினுடைய விகாரமாகவும் நாதம் வந்து முதலியவா வந்து விசுதுவா விபரபிக்கப்பட்டு அந்த விந்துவின் விகாரமாயிருத்தல் போலும் என்பதாம்.

(உரை) அசுத்தத்தினது புலனம் உறும வேறான ஆறுவித மான அத்துவாவானது காரியமாயிருத்தலால் நாதம் விசுதுவையிபால் தனக்குக் காரணமாக மகா லாபை பெண்ணும் விசுதுவாவிட வபவத அறிவிக்கின்றது என்க. (கஉ௯)

(அ-கை) இனி விந்துவிறகுப் பரமசிவனிடத்தில் சம வாயசம்பந்தம் கூறும் வாதிகளின் மதத்தாதக் கூறுகின்றார்.

(கஉ௧) யாதொரு காரணத்தால் குண்டலி வீ னன்னும் விசுதுவானது விவனுடைய கிரியாசத்திற்குரிய பிருக்கின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் குணசத்தியப்போல் இரத விந்துவும் விவனிடத்தில் சமவாயசம்பந்தத்தில் இருக்கின்ற தென்று கூறுகின்றவரென்பதாம்.

* இவ்வே கூறப்பட்ட விசுதுவானது காரியருபமாக நாதத்திற்குப் பின்னர் தோன்றும் அபரவிசுதுவாகும் இது சத்தித்தவ மெனவுமவழங்கப்படும்.

(உரை, ஞானசத்தியால்) போல விந்து ரூபமான கிரியா சத்தியும் கிவனிடத்தில் சமவாயசம்பந்தத்திலிருக்கின்றது. மாயையினை மீட்டல் கிவனிடம் பெருக இவ்வை வனாக. (கஉ.க)

(கஉ.௪) (ஆதலே) பரமகிவனி, தலை ஞானகவிரியா ரூபமான இரண்டு சத்திகள சமவாய சம்பந்தத்திலிருக்கின்றன அந்த இரண்டினுள் முதலாவதான ஞானசத்திக்கு சமவித்து என்பதும் விழுநாளைமென்பதும் பெயர் கிரியா சத்திக்குக் கிரியை பென்பதும் குண்டலிசி பென்பதும் பெயர் என்பதாம்.

(உரை) ஞானசத்தியானது சமவித்தென்றும் விழுநாளைமென்பதும் கூறப்படும், கிரியாசத்தியானது கிரியைபென்பதும் குண்டலிசி பென்பதும் கூறப்படும் என்க (கஉ.௪)

கஉ.௫ (அவனிரண்டினுள்) ஞானசத்தியால் அறிகின்றான். கிரியா சத்தியால் உலகத்தைச் செய்கிறுமென்பதாம்.

(உரை) பரமகிவன் என்னும் பதத்தைச் சேர்த்து அறிகின்றான் செய்கின்றெனது கொள்ளவேண்டுமென்க. (கஉ.௫)

(அ-௪௪) கிரியாசத்தியால் உலகத்தைச் செய்கிறுமென்பதற்கு வதுக் கூறுகின்றான்

(கஉ.௬) பாபெதாரு காரணத்தால் பருபர்களுக்குக் கிரியை உண்டாக்கியது பயனை அளிக்கின்றதே ஞானம் பயனை அளிக்கவில்லைபோ ஆகையாலென்பதாம்.

(உரை) பாபெதாரு காரணத்தால் ரூபவன் முதலியவர்களின் முடிபுகள் ரூபமான கிரியாசத்தியை கடத்தேற்ற ரூபமான பயனை யளிக்கின்றதே ஞானசத்தியானது அந்தப் பொருளை அழியச்செய்யும் மரத்திரத்தால் பருவடைந்ததா யிருக்கின்றதே அந்தகாரணத்தால் பரமகிவனும் ஞானசத்தியால் உலகத்தை அறிந்து கிரியாசத்தியால் எல்லாவிலகத்தையுஞ் செய்கிறுமென்க. (கஉ.௬)

(கூ-அஇ) இந்தச் சத்தியை விட்டுச் செல்வ நீண்டநிதர் பன். * சத்தியைவெனின செவ்வெனிடத் தனிநதிருப்பதென வன்பதாம்.

(கூ-அஇ)

(அ-அக) இவ்வாறு புறமதத்தை அதுசரிதது விர்துயிற் குச் செவ்வென சமஸ்த சம்பாநம் உண்டென்ற கூவிட்டுப்பத மதத்தை அதுசரித்தே சதாசெவ முத்திய தத்துவங்களைக் கூறு கிவ்வர்.

(கூ-அஇ) பரவின்ன இந்த ஞானக்கிரியாசத்திகள் ஏதற் தாமுன்னச் சமஸ்திருந்தால் சதாசெவ தத்துவமாகும். கிரியா பாகம் அதுகொக இருந்தால் சகல தத்துவமாகும். ஞானபாகம் அதுகொகிருந்தால் வித்தியா தத்துவமாகு மென்பதாம்.

(கூ-அ) ஞானக்கிரியா சத்திகள் சமஸ்த வியாபரிக்கும் காலத்தில் கிரியா சத்தியே சதாசெவ தத்துவ ரூபமாகப் பரிணயித் தின்றது கிரியாசத்தியின் மிகுதியால் சகலதத்துவமாகப் பரி ணயிக்கின்றது ஞானசத்தியின் மிகுதியால் வித்தியா தத்துவ மாகப் பரிணயிக்கிறது என்க.

(கூ-அஇ)

(கூ-அ-கூ-அ) (அநநியம்) அந்த ஐந்து செவதத்துவங் களிலும் மகாக்களான விஞ்ஞான கேவலரகஞ்சுருப் பாசெவன தனையிடமுப் பிரியாத கிரியா சத்தியால் விசித்திரங்களான புவ னைக்கிரியம், இர லபரகவே அழகு வரயத்த காவல்கிரியம், மிகுதி யான போகவல்கிரியம், அப்போகவல்கிருஞ்சுச் சாதனவகணன் அழிவற்ற தனுரணவகிரியம், காத் முதலியவற்றையுமே தேவீதந் திகென்றா ஆகையால் இத்துப் பாசெவன் சத்ததத்துவாவிரதக கருத்தாவாகக் கூறப்படருககின்றார் எனப்பதாம். (கூ-அ-கூ-அ)

(அ-அக) மேலே கூறிய விஷயத்தைக் கூட்டி முடிக்கின ரார்.

* கீழ்க் இருப்பெனப்பது சத்தியிலுள் செய்யக் கெற்றியல் செய்வா நிருப்பெனப்பதற்கும்.

(கநந) ஆலையால் இந்த கிந்துவானது சிவசத்தியினின் றும் வேருணதில்க. அனந்த சிவனுடன் சமவாய சம்பந்தத்த னிருக்கும் கிரியாசத்தியேயாரும், இவ்விஷயத்திற் கூறுகின்றோ மென்பதாம்.

(உரை) ஆலையால் இரத கிந்துவானது சிவனிடம் சம வாயசம்பந்தத்தினிருக்கும் ஓரணசத்தியினினதும் அநிதமாய வேறுபட்டதாயினி. அனந்த சிவனிடம் சமவாயசம்பந்தத்தி னிருக்கும் கிரியாசத்தியேயாரும், இவ்வாறு சிவ ரெணனுயிற் றனர் இவ்விஷயத்தில் கூறுகின்றோமென்பதால் சமாதானங் கூறுகின்றோமென்பது கருத்தாதலின் அது பொருந்தாதென்று கூறுகின்றோமென்க.

(கநந)

(அ—கக) சித்தாரூப முஹையைக் கூறுகின்றார்

(கநச - கநசஇ) அரத கிந்துவானது ஆலையாகிடத் தில் அநேக புவனக் கூடமுடைய தத்துவங்கூட்டத்தையும, அநேகவிதமாயும அநிதமாயுமுள்ள தனுகாண் பேரகங்கையும தெரற்றியுபதாரில், பிரதானமேரல் பரிணாம முடையதாக யுக் தியால் கொள்ளப்படுகிறது என்பதாம்.

(உரை) கிந்துவானது தத்துவம் புலன முதலியவற்றிற்கு முதற்காரணமாய தூலகலிற் கேடகப்படுகிறபடியால், அதற்குப் பிறங்குதியைப் போலாவது அவலது மண் முதலியவற்றைப் போலாவது பரிணமிகருத தன்மையுண்டென்பது சிசையமாகக் கொள்ளல் வேண்டும் என்க.

(கநச - கநசஇ)

(அ—கக) கிந்துயிற்சுப் பரிணாமங்கொண்டால் சமவாய சம்பந்தத்தினிருக்கமென்பதற்குக் குற்றமென்கை என்பதாகுது கூறுகின்றார்

(கநநஇ) னகதப்பொருள பரிணாமமுடையதே அந்தப் பொருள் நிச்சயமாகச் சடமாநிருக்கும். பரவரேரேனும், ஆகவே இரத கிந்துவும் சடப்பொருளாகையால் இதற்குச் சிவனோடு சம வாய சம்பந்தம் எவ்வாறு பொருத்தமாகுமென்பதாம்.

(உரை) இந்த வித்து பரிபூரணமுண்ட வதானகையாடு இதற்குச் ச. தீதனமம் மண்டைபதா சந்தந்தது சந்தந்தது இதற் றுச் சித்தேதே சண்டய சம்பகம் அ. ருத்த பிவல் எனது "சடய டு ருதானகையாடு" எனபதர க. துதன ரு மனது (க.நி.)

(அ) ஸார் சட மரண சிந்திப்பிற்குச் சிவசுமாராசாலை பொது
உதவி இவ்வூறு ரூப சட தந்தனாமெச் சித்தாக குலமணல கூறுவன ரா

13533) சபம்பரநாடு சம்பரபமாண நாதமணியை
சம்பரநாயகனது, கீதிலுள்ள ஆண்டு, ஐதகர வக்ருபமாள் பாம
சிவனுக்கு சபத்தினால் மயங்கி கொடுத்திருப்பதும்

[illegible]

ஆகவே) பரமசிவனு சட. அவ நான்மீயும் இரகசீயம். இரகசீயம் குறித்து நான்மீயம் எனபதாம் நான்மீயம்.

[illegible]

(௨௪௭) பரமசிவனைச் சடப்பொருளெனக் கூறுவாரினை
கோளாலையானது, உலகத்திற்குக் கருத்தரவாகப் பரமசிவனை சிவ
சுவீர்த்துக் கொடுக்கும் அனுமானத்தாலும், பரமசிவன சித்தரூப
பொருளென்று அறிவிக்கும் ஆகமங்களினாலும் மற்றப்படிமம்.
அவ்விரும்ப, மீட்பமொன்று பொதுவானவரால் சித்தநெறியும்
பொதுமைபால் சிவனுக்குச்சுமமனை சித்தாகாதிபதியுடைய
ஆலமிகளையும் சடப்பொருளாகளாக ஆகின்றனவென்பது கொள்
னவரும். வரவே, அந்த ஆவமர்களுக்கருபுரே ராகமோஷமணிப்
பதற்காகக் கடவுளும் சித்தருநிதிலில் வந்த, (௧௩௭இ)

(௨௪௮) பரமசிவனைச் சடமாடுககூறுதலால் ௩ ஆவத்திரை
கள் அவ்வராலும் பிராகடிககூடப்பட்ட புருடன விசேடமய வித்
வரன்களால் தளவத்த சூத்தலெனப்பதாம். (௧௩௮)

(௮—௭௧) அவ்வரவாரினை துட்ட பக்கதலும் சவலுக்
ருக்க உதவாபிரகருதநன்மை கொள்ளப்பட புருத்திலுறது
கருமகாவாயிருத் துத்தன்மை எனது கிரியைகூட்டறதுகூறே
டாய்ருதததனமையரம் கிரியைகூட்டறதுகூறே டாய்ருத்
தலால் பரிவறுபுருடம சிவனுக்கும் மிகமுமென்பதாகருகூறு
கின்றார்

(௧௩௯இ) பாசுதாருகாரணத்தால் பிரிபைகருகாரணம்
யிருத்தலால் ருசனசதநிபை கொசுதநிபைகூறு கூறப்படுகின்
றதிற் அருத்தகாரணத்தால் குற்றமிலைய காண்கெனப்பதாம்.

௨௪௭) இவ்விலகில சூருத்த சூத்தனமை என்பது பிரிபைக்
ரூபவற்றுக் கோடாயிருகருதனமையனது. மற்றெனனையே
வெண்பு, பிரிபையை சிவசூத்தகல் சாமாத்நயமுடையவையே
கருத்த சூத்தனமையரம், ஆகவே காத்தநன் சத்தியாததரத்
தால் றுரும்கிறிசைப சிவசூத்தரே றால் சிவசூத்திரினை சண்னிதி
மாத்திரத்தாலேயே விந்துவிற்றிரிபைகூறுகின்றது. ஆகையால்

* ஆவதிசா—புதிபசுபசவன் உஷ்டென்றும் வேதசிவாமகன்
பிரமாணமென்றும் கொண்பவர்

கிறதாயி னிகழுங்கிரையக்குக் காணமாபிரு. டனு நி? ஓன
சத்தியே கிரியாசததியென்று கூறப்படுகின்றமைபால குறற
மின்மை காண்க. (கூடகி)

(அ—அக) இவ்விஷயத்தில் புறமதத்தினுடைய சுவைகையக
கூறியிட்டு இனி எதிநீருகது சத்தாத்துவாத்தோன் மகிள நதோ
அதுவே விர்துவென முன்னாகூதயதனை நிச்சயப்பெய்கின்றார்.

(கூடக—கசக) மாயையிருமேல ஆதனினும வேறுபாசசடப்
பொருளான கிறதானவன்தென்க்காணவாழியல் சத்தாத்துவா
எதனிடமிருந்து தோன்றுகின்றது, எதனிடத்தில் ஒருவருகின
தது, எதனால் தத்துவம் புலனம் முதலிய வேறுபாடபால ஆது
விதமாயிருக்கின்றது. வித்தொன கேவலர்கள் எதனால் முன்று
பிரிவினையுடையவராவர். அவர்களுகருள வேறுபாடபாசெசய்
விக்கும் வித்துவைபின் நி அவர்கள் விதிநீருந்து பிணமும் விடுதலை
படைவார்கள் என்பதாம். (கூடக—கசக)

(அ—அக) கித்துருபிரண கிவசததியே இவ்வயனைத்திற்
குறகாணமாபட்டுமெனபார்க்குத் கூறுகின்றார்

(கசஉ) கிறச்சத்தியானது ஆறவயனைத்தையும பரிணாமத்
தாற்வெய்கிறதில்லை. எதனாலெனில் சேதனப்பொருளாயிருந்த
னாலென்று பிணைச்சத்திநவசாததில் கூறப்பெடுகின்றமைபால
என்பதாம்.

(உரை) இவ்விஷயம் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
தத்துவப்பிரகாசமிருத்தியிலும் என்னுள் விரிவாய்க்கூறப்பட்டி
ருக்கிறதென்க. (கசஉ)

(அ—அக) இத்தவிஷயத்தில் பூர்வபலினை சுவைகையக
கூறுகின்றார்.

(கசக) அநேக சத்திகளையுடைய பரமனை ஒருவனுமிருந்
தும் தொழில் வேறுபாட்டால் கூறிகூறப்பட்ட அநேக வேறுபா
டையுடையவனுமிருக்கின்றனென்று கொள்ளாமென்பதாம்.

(உரை) முன்னர்க்குறப்பட்டகூறுபோல சேதனமுன் செ
றுக்குத்தித்தவம் முதலிய வடிவமாகப்பரிணாமம் பொருத்தமா
காது. ஆயினும் அநேக சகதிகையுடைய வெவ்வேறுபாடுகளை
காரிய வேறுபாட்டால் சதானமும் முதலிய தத்துவ வேறுபாடு
உபசாரமாகக் கூறப்பட்டதென்பதறி உண்மையிலின்பென்பது
உனது கருத்தாயின் அதிபாபவண விஷயத்தில் அஃதெண்
மையே, எதனாலெனின, அதிபாபவண சிவனுடைய தீர
வேறுபாட்டானது அதிபாபக்கப்படும பொருளினுடைய வேறுபா
ட்டால் செயல்பட்டதாயினால் அவவேறுபாடு உபசாரம
யிருத்தலாலென்க அதிபாபக்கப்படும கத்தர்த்தவாதிதகை
வெனின, தத்துவப்புணைம முதலிய வேறுபாடு உண்மையேயா
கும் அலெனது உண்மையினக்கொளனவிரிவு உபசாரமென்ப
தே நிகழாதாகையென்க, (கசக)

(அ—க) சித்திநுடைய† விவர்த்தனமே கிந்துவின காரிய
மாகிய தத்துவம் புணைம முதலியவனவாயினால் அதிபாபக்
படும பொருளும் அசத்திராயமெனின அந்நேரம் கூறுகின்றார்

(கசகஇ), புத்தி சமயவாதமால் மாயசம்பந்தமாய் அத்து
வாகும் அவையே அசத்தியமாகுமென்பதாம்,

(உரை) எத்தர்த்தவாதின விவர்த்தன வாதனொன்றின்
அத்தவாதத்தினை அசத்தர்த்தவாதினும் கொளவருமாத்தால்,
அதற் அசத்தர்த்தவாகும் அசத்தியத்தனமென்பவகையுமென
பது கருத்து என்க (கசகஇ)

(அ—க) மாயசம்பந்தமாய் அசத்தர்த்தவாகும் அசத்
திரமாயிருக்கடும் அதனால் குறறமென்க பெனின, அநேக
அளவவளால் நிராகரிக்கப்படுதென அசத்தியமாகக் கொள்ளு
தல் கூடாதெனக் கூறுகின்றார்,

(கசகஇ) ஏனெனாலும் அன்னளாலும் யோகினனுடைய
காகியாலும் தவித்தனி அறிபபாபும் கத்தர்த்தவாககை
வித்துவன் வாய்ந்து நிராகரிப்பான் என்பதாம்.

† விவர்த்தனம்—ஒன்று பிரிதொன்றாகத் தோன்றல்.

(உரை) இவ்விடத்தில் சுத்தாத்மாவாகக் கொள்ளபடு அசுத்தத்துவங்களுடைய கொள்ளுதற்கு உபாயககணபாயக கூறப்பட்டது. ஆகையால் சுத்தாத்ம சூபமான உலகத்தை அசுத்தியமாகக் கொள்ளுதல் எவ்வாறு ஆளவைக்கின்றோமோ முரணுதலால் அவ்வாறு கூறும் வாடுகள் துறப்புத்தியுடையவர்களென்பது கருத்து என்க.

(கசசகி)

(சுசுதி) அரீந்தெவ்வாறெனிலு, மேலான பதவியைக் கொடுக்கும் ஸாதவனுள் பரமசிவன் உண்டெனது சித்திரத்திற்கும் பொழுது சாத்திய பிரகாரம் ஆனமாகநிற்குப போகத்தன்மை பொருடும் மேலாகத்தன்மை பொருட்டும் பிரவிருத்தி கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) போக மேலாகத்தன்மை கொடுப்பவனுக்குச் சிவனொருவன் சாத்தியத்தால் சித்திகளுக்கால் அபதசாதநிலைகளில் உபமேகிதம் முற்படாக ஆனமாகநிற்கு அலாவா அதுகாரத்திற்குத் தக்கவாறு பெருகத்தன்மை பொருடும் மேலாகத்தன்மை பொருடும் பிரவிருத்தி காணப்படுகின்றது என்க.

(கசசகி)

(அ—க) போகாலபவதநகுரீய இடமானது சிவனுள் மேலே செயப்பட்டதால் மிகவுரு சுத்தமாயிருக்கிறதென்று அலகளித மேலாகப் படுகிறதெனது காட்டுதலாக மீதமத்தை அதிரத்திக கூறுகின்றார்.

(சசசகி) சுத்தசிவ பதமானது மேலாகத்திருந்தும் சரிசிய சிறுதம் தீனகூலிதும் சித்தபேதத்திருந்தும் அடைப்பப்படுகின்றது. மேலாகம் மிகந் தாவரு காணத்தாலும் யப்படுகின்றது என்க.

(உரை) சுத்தபேதம் வண்ணம் சொல்லவ இவ்விடத்தில் லாவியெனலும் சொன்ன கொள்ளத்தூதது. சுத்தாத்மாவில் கணமத்தூதப் பிரவிருத்தியிலலாயமயாலும் கணமத்தால் வகிழும் போக சுத்த அககம் மேலாக முரணுதலால் துறப்பி அசுத்தமானவாலும், சுத்தசிவம் முரணிட புயனத்தில நிகழும்

[illegible]

விவரபாரத்தால் நாசமடைவதுபோல் திணைக்கூடியென்றும் நகவர விவரபாரமின்றிப் பாசங்களை நீக்கிப் புருடாகளுக்கு மோகத்தினைத் கொடுப்பதற்குச் சமர்த்தமாகிறதிலை இன்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் திணைக்கூடியே மோகத்திற்குமுகாரணம், வேறு பிரகாரங்களிலும் “நகவரனால் செய்ப்பட்ட முகையி” மான மனிதர்க ளினையே போகமோகத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய தென்று, கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ ஷிட சாதுக் கரிகை யிலும்⁹ திணைக்கூடிய புருடாகளுக்கு அறிவின் விவக்கத்தைச் செய்து மோகத்தினைக் கொடுக்கின்றதென்று, கூறப்பட்டிருக்கிற¹⁰ தென்க.

(கசகஇ)

(அ—கை) லோகத்திற்குப் பற்றுக் கோடாயிருக்குந் தன்மை சதாசிவ பத்திற்கு உண்டென்று கேட்கப்படுகிறதென்று கூறுகின்றார்.

(கசஎ) இவ்வாறு பெரிதான சதாசிவ பதமென்னும் போகமானது கூறப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் போகம் எனவந்த சொல்லால் உபசாரமாய் போகத்திற்குப் பற்றுக்கொடு எனவும் பொருள் கொள்ளத் தகுந்தது. சதாசிவபதம் என்பதால் உபஸ்க்ஷணமாய் கந்தாதத்துவ புணைக்களைத்துவகொள்ளத்தற்குநனை என்க. கசஎ

(அ—கை) இந்தப் பதமானது புணைநுபமாயிருப்பதுபற்றிக் காரியப் பொருளாகவாலும் அததாத்நுபவாயிருத்தல்

⁹ ஞானமே மோகத்திற்குச் சிறந்த காதவமென்று தாக்களிற் கூறியிருக்கவும் இவ்விடத்தில் ஞானம் மோகத்தைத்தயாது திணைக்கூடிய மோகத்தைத் தருமென்றனை கருத்திலுது—பாஞ்ஞானம் அபரிஞ்ஞானமென்று ஞானம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் அபரிஞ்ஞானம் மேலே மோகத்தைத் தாது. அதனையே இவ்விடத்துக் கூறி ஞான திணைப்பாறுண்டாகும் பாஞ்ஞானமே மோகத்தைத் தரும் என்பதாம்.

ஆம் இதற்கு விடைய முதற்காரணமாகக் கூறப்பட்டதென்றும்
கருத்தால் கூறுகின்றார்.

(௧௨௮) அந்நச் சதாசிவ பதத்தினை எத்தமாயிடுத்தலால்
மரணவாயை முதற்காரணமாகக்கொண்டு தனுகாரணபுலனபோகும்
முதலியன உண்டாவனவல்ல. ஆகையால் போகதின் பொருட்
கிச் சந்தரத்தவர் சித்திக்குறு வரப்பதாம். (௧௨௮)

(௮—௩௧) வேறுவழிவரவும் சந்தரத்துவானவர் சாதிபய
தின்பொருட்டுக் கூறுகின்றார்.

(௧௨௯—௧௩௦) அன்றியும் அசத்தபாஸையானது ஏவல்
படுபவனான பராவந்தொரு கருத்தாவா வதிட்டி கெடப்பட்டதாயும்
கூலியால் விவாசிக்கப்பட்ட அடிவமுடையதாயும், கலை முதலிய
வற்றிற்கு முதல காரணமாயிருக்கின்றது. எனபோலுமெனின்,
மன்னுறு குயவனா லுதிட்டி கெடப்பட்டதாய கலசம் முதலிய
வற்றிற்கு முதற்காரணமாயிற் பபது போதுமின்பதாம்.

(௧௩௦) காணது தென்றமெனதும சந்தரீய வாதம்
பற்றிக் கருமதன சிநுவிசாரண காரியமினத்தமகலகரேனாசும
சத்தருபவனான கலைகளுககு மரண பற்றுக்கொடாயிற் பபது
பற்றி கலைகளால் விவாசிக்க பாடுகிறது எனது கொண்டு கலைபாச
விவாசிக்கப்பட்ட அடிவமுடையதென்ற கூறினார். இத்தகைய
மன்னியானது மண் முதலியன டோல அசத்தமாயிருத்தலால் இன
னான ஏவப்படும் கருத்தாலால் கலகெடப்படுகின்றது எனதுவனார்
பொல் இனனால் டோரே கலகெடப்படவில்லை எனதுவ கருத்தால் எந்
தரத்துவானவர் பொருத்த அசத்தரத்துவானவர் அனகத்தெவர்
கருத்தரவனபதனால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது எனது.

(௧௩௧—௧௩௨)

(௮—௩௧) நுகரதுகரும சிலனால் ஏவப்படுதன்மைய
கணபடணபதபதந்தர கூறுகின்றார்.

(௧௩௨) இரதக கலாலனுவனார் பகவாமிருத்தலால் ஏவல்
பாடுக் கருத்தாலால் வகிஞன. பாமினன வகிமைச் செடியுள்
கருத்தாலாமிஞன் என்பதாம்.

(உரை) பசுவாயிருத்தலினாலேயே சுபலன் ஏவப்படுக
கருத்தாவாக வாகிருவ. கிராமமாகிருத்தலால் வன ஏவத்தான்
செய்யும் கருத்தாவாகவாகிருவ என்க. (கரு)

(அ—னக) அன்தெவவாதெனில் ந. அன்தெவ

(கரு) காரியத்தைச் செய்வதில் சுதந்திரத்தனமாயி
வாதெனாகவும், அந்நிலவாதெனாகவும், சுதந்திர ஆனமர், ப
தெனில் ஏவப்பட்டவனாக வலகாரியத்தையாவது நீய் காரியத்
தெனாவது செய்தவனெனத் தாம். (கரு)

(அ—னக) இவ்வாறு திருட்டாரத்ததைச் சாதித்துவிட்டு
அதனைத் தீர்த்துக்கொடுத்தல் காட்டுகின்றது

(கரு—கரு) குலாலையோல் அனாததேவனும் ஏவப
யிடுவாராயிருத்தலால் காரியத்தையென்கிருவ ந. அன்தெவ
கலகருவ செய்கின்றது. அன்த அனாததேவன் மன அத்தவ சம
பகதவான காரிய திருட்டாரத்ததேவனாக வாத அத்தவ சம
பகதவான தேச முதலியவற்றோடுகருவனவாராய் மாறையவைக்
கலகருவ செய்கின்றது. அன்த அத்தவசேவ சிவசாத்நிரத்தில்
சுதந்தவனாக வனாக் கூறப்படுமென்பதாம்.

(உரை) எந்த அத்தவசமபகதவான எனபதற்கு, எந்தச்
சுதந்தவ மாரான என்து பொருள் எந்த அத்தவ சமபக்த
வான தேச முதலியவற்றோடு மேனபதற்குத் தனாகிருப்பிட
மான சுத்தத்துவபுலவாய் முதலியவற்றோடு வன ,து
முதலிய வனபதனில் முன்னக்கூறப்பட்ட கலகருவ அந்நிறகுக்
காரணமான சுதந்தம் கொள்ளத் திருத்தது என்க. (கரு—கரு)

(அ—னக) இவ்வாறு புறமதகலைக கண்டித்துப் பரமசிவ
னுடைய பரிக்கிரகத்தி ரூபியாயும், சுதந்தத்துவாகிருவ முதற்
காரணமாயுள்ளதாயும், சுபபொருளாயும், பரவிர்துவெனப்

தீர்த்துக்கொடுத்தது இவ்விடத்து அனாததேவன்.

பெரப கொண்டதரயமுள்ள மரமரையாளயச் சாதித்துவிட. முபு
புறமதத்தை பழவசரித்து அசுந்திதத்துவாவைக (சுந்திதம்,
கி.நவமித் முகம்காரணமாயிருகருத் தன்னமையபயம் மாயையகரு
கி.நவமின் காரியமாய்கருகருத் தன்னமையபயம் சு.நவமின்

(தமிழ்நாடு) உயர்நீதிநாள் காணத்தால் மாண்புமிகு கலை
காரணியியல் சேகரிப்பு வலுவூட்டும் திட்டம், பச்சாநிலை ஆய்வு
வாசல் அமைப்பு கட்டிடத் திட்டம், மிருகக்கல்வித் திட்டம், அந்தரங்கத்
தலை உயர்நிலை விருந்தினர் அங்கு மாண்புமிகு கலை
காரணியியல் சேகரிப்பு வலுவூட்டும் திட்டம், பச்சாநிலை ஆய்வு
வாசல் அமைப்பு கட்டிடத் திட்டம், மிருகக்கல்வித் திட்டம், அந்தரங்கத்

(உரை). பரவிதொரு காரணத்தால் மரணமாயும் வீருறுமாய்த்
மரண கஷ்டங்களால் விடப்பட்டிருப்பதாயும், மரணச் சூன்மா
வால் அழிப்பு கண்டபடதரமுமிருக்கிறதே, அந்தக்காரணத்
தால் இந்த மரணமாயிராமாயும் வீருறுவின் காரிய ஸ்ரீமான் குருநா
பரவிமரணக் கூறுவனவாயினாக. (கருநாடு)

(கருநா. கதிநி) அவ்வாறே பிரதிநிதியுடையபுகார்வாயின்
தூலபரிஸ்தாமரக்க க. து.வினதன். அவர்களுந் து மகாமயையா
வது தூலம் சுகந்தம் பாம என்னும் முன தூதிதமன் மேற்பா
டுபடப்தாச்சுத்திந்தி. அபரணவது தூலவத்திதப. நவது
பு.சுட தூக.சுப பு.த.முதலிப போகையப. பிர. நவையுணபுபன் தூலம்
தூல சூபமன் பிரதிசூபமா.சுமன். தாம.

(உரை) 1982-இல் நெய்யும், அந்த மகாமாஸைப்போல தூலமான அவதாரத்திற்காக கூடாது என்று இவ்வாறு கீர்த்துவிட்டுள்ளதே முதற்கிரணமாகவும், இம் அவதாரங்களுக்கு மகா மாஸையுடைய அவதாரம் தூலம் ஆகியும் பரிமேஸ்வர முனாநாதிகளாகப் பிரிக்கப் படுகிறது. தூலமான மூர்த்தியைக் கீர்த்துவின் அவதாரம் சாதாரணமாக இரத்தம் தராமல் மெல்லும் முகத்தை ரூபமாபப் பூடும். இவ் ரூபப் போக சாதனவாஸான புத்தி முதலிய தத்துவங்களையும், போகவியப் பொருள்களையும் விடப்புகலையும் உண்டிவன உள்ளனது, பிரகிருதி என்று கூறப்படுகிறதென்க.

(கதிர்—கதிர்)

(கதிச) குருகுமபென்னும விந்துவி னவத்தைபே மாலைய
பெண்பெயர் கொண்டது. இந்த மாலையானது சிறுமுதலிய
தத்துவங்களின் சமஷ்டி ரூபமாய் அபக்தாத்துவ காரியங்களான
எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயிருக்கின்றது. மேலகத்தைக்
கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) குருகுமமேயாவெனில், மாலையென்னும் பெய
ருடையது பேரகதிருத் தன்மைக்குக் காரணமுள்ள கலை
முதலிய தத்துவங்களுக்கும், சிறுமுதி முதலியவற்றிற்கும், அது
ஹைடாதித தத்துவபுலன ரூபமான எல்லாவற்றிற்கும், கோக
வும் பரம்பரைபாடியும் காரணமாயிருக்கின்றதென்க. (கதிச)

(கதிச) [அன்பும] குண்டலிக் கண்ணும மகா மாலையே
பரைபென்று கூறப்படும். அது சித்தமாயுள்ளது மந்திரங்
களுக்கே முதற்காரணமாயும், வித்தியா கித்திரியைவா ஆவமாக
களில் சீரீசங்களுக்குமுமுதற்காரணமாயிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) பரை என்னும் மகா மாலைய, மாலையுமுமுதற்
காரணமாயிருக்கின்றதென்பது கருத்து. அது சித்தமாயுள்ளது,
முதற்காரணமாயிருத்தலால் என்க. (கதிச)

(கதிச) பாபொரு காரணத்தால் அந்த மாலையானது
பரிஹமத்துடன் கூடியதாய்க் காரிய ரூபமாயிருக்கின்றதே,
அந்தகாரணத்தால் சீரீசாதிரியைவையுடைய கருத்தாணவச
சாதித்துக் கொடுக்கின்றது என்பதாம். (கதிச)

(கதிச) (கதிச) (அவ்வாறாயின் சுத்தாத்துவங் வுண்டென்
யது தவையினதே சித்தித்தது. எவர்களுடைய மதத்தில் கலை
கித்தை முதலியவற்றிற்குக் காரணமரண மாலைய சித்தபெணக்
கொள்ளப்பட்டதோ அவர்களுக்கெல்லாம் கலைமயச் சமதி செய்வதால்
அசுத்தாத்துவா சத்தவசெய்யப்பட்டததாக வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு புறமதத்தை அனுசரித்து மாலையுக்குக்
காரியத் தன்மைபைச் சாதித்து அமமதத்தைத் தழுவினே

மாவய நித்தியமொளக் கூறுவாரைக் குறித்து 'அவர்களுடைய மதத்திலென்று'க் தொடர்ச்சியால் குற்றங்கூறுகின்றார். மாவய என்ப நித்தியமாய்க்கொண்டு சுத்தாத்துவாவை முதற்காரண மாயக் கொள்ளவில்லையாயின, அத்துலின் காரியமான கலாத்துவாவின் சுத்தியலால் மாவாகாரியமாய் அசுத்தாத்துவாவிற்குக் சுத்தி நிகழாது, ஒரு பொருளின் சுத்தியலால் மட்டுமே பொருளுக்குக் சுத்தி நிகழாதாக்கப்படுவன. ஆகையால் அசுத்தாத்துவாவையும அத்துலின் காரியமாய்க் கொள்ளவில்லையாயின், அத்துலின் காரியமான கலாத்துவாவின் சுத்தியலால் அசுத்தாத்துவாவிற்குக் சுத்தி நிகழாதுதன்மையும அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் அசுத்தாத்துவாவும் அத்துலின் காரியமென்றே கொள்ளத்தக்கது என்க.

(கருக-கருகரு)

(அ-௭௧) இவ்விஷயத்தையே கூறுகின்றார்

(கருகரு) யாதொரு காரணத்தால் தத்துவம் முதலியவற்றின் சுத்தியின் பொருட்டு நின்றுத்தி முதலிய ஐந்துகலையின் சுத்தஞ் சம்பவப்படவுருகின்றனவே அந்தக் காரணத்தால் எல்லா அத்துவாக்களும் அத்துவினுடைய காரியமாகவேயாகும் என்பதாம்.

(௭௭) எல்லா அத்துவாக்களையும் அத்துலின் காரியமாய்க் கொள்ள நிவ முதற்காரணமான கலாத்துவாவின் சுத்தியால் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் சுத்தி சாடபினை நிகழ்மென்பது கருத்து என்க.

(கருகரு)

(அ-௭௧) ஆனால் விபரங்கமான கலையின் சுத்தியால் விபரப்பிரமாண தத்துவ முதலியவற்றிற்குக் சுத்தி நிகழும் ஆகையால் மாவய அநித்த மெனக் கொள்ளவேண்டாமெனில் கூறுகின்றார்.

(கருக-கருகரு) விபரப்பய பொருளின் சுத்தி மாத்திரத்தால் விபரப்பிரமாண அத்துவாக்களை விசேஷத்தைல் சுத்தி கொள்ளப்பட முடையது. எதனாலெனில், முதற்காரணமாயிலலாதவையாயுள்ள கலையுடன அப்பொழுதுதான் சுத்தமாயுள்ள சுவண் சிந்தத்தி என்னும்

65

அஷ்டப்பிரகரணம்.

இவர்களினுடைய கதையிலேயே எப்பொழுதுஞ் சுத்த சிவமேவன்றோ தலாவெனக். இவ்வாறு எல்லா அத்துவரகளுக்கும் காரியத்தன்மைப்படி கூறுவதில் சாமாத்தியமுடைய ஆதிர்பாசனால எல்லா அத்துவரகளுக்கும் முத்தகாசனமாகப் பரைவரவும் மகாமாயை கூறப்பட்டது எனக் (399-400)

(ஆ—கூ): இவ்விஷயத்தில் மாயை அசித்திய மென்பதில் பிரமாணம்மையாலும், சுத்தமான விநதுவிற்கு அசுத்தத்துவத்தைக் குறித்து முத்தகாசனம் எய்துகூறத் தன்மை பொருத்தமாகாமையாலும், மாயை சித்தியமென்று கூறுபு சுருதியின்போடு முரணாகிறது. இந்தப் படிமானது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவற்றின் சித்தியை அறிவுடன கூடிய ஆதிர்பாசனின் கருத்துப்பற்றி மாயைக்கு சித்தியத் தன்மைமைய சாதிக்கின்றா.

(400) இவ்விஷயத்தில் வேறு இல் ஆதிர்பாசன் அத்துவரகளுக்கு மாயையை அழிவற்றதாகவும் கலை முதலிய தத்துவங்களுக்கு முத்தகாசனமாகவும், வித்துவால் விபாபிகப்பட்டு தாகவும் கூறுகின்றனவென்பதாம்.

உரை) சுவாயம்ய வாகமம் கல் மாயாத் துவிமானது சித்தியமாய உலகத்திற்கு முத்தகாசனமா யிருக்கின்ற தெனறும், ரொளவாகமத்தில் வித்தியா ராஜாஜ்ஞைவாராயம் மந்து சைவாராயமிருக்கும் அனந்திதேனா மாவையையக் கண்கொடுப்பது கலைவையக் சித்தாதுவித்தாவென்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற தெனக (400)

ஆ—கூ: ஆனால் மாயைக்குக் காரியத்தன்மை யில்லை. மாயினும் அசுத்தத்துவம்மையு விபாபகமாததமான நலாசத்தியால் சுத்த சிவமுமேயென்று அசுவனக்கு அவ்வாறாயின் எப்பொழுதுஞ் சுத்தமான சிவரகதிகளுடைய சுத்தயினால் எப்பொழுதுஞ் சுத்த சிவமுமென்று கூறப்பட்ட அநிபிரசங்கத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

கூறு) உலகத்தில் பாடுதற்கு கரணத்தால் விபாபியியப் பொருளின் சுத்தமானது விபாபப்பொருளின் சுத்தியால்

(அ-க) இவ்வாறு மகாமாயைக்கு சித்திபத்தனாகமயிலும் குற்றமின்மையைக் கூறிவிட்டு மீண்டும் வித்தாவையே விசேஷத்துடன் கூறுகின்றார்.

(க-க) உத்தொரு மகாமாயையானது இவ்வுருபப் பரிசுரிதாசத்தியாய இருக்கின்றதே, எந்தச் சத்தியால ஸல்லபிதக் களம் விபாசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே அந்த மகாமாயையானது மந்திரவர்களுக்கு முத்தகாரணமாகிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உ-க) மந்திரங்கள் வாசகமந்திரம் வாசகமந்திரமென இருவகைய டும். அவற்றுள் மந்திரங்களுக்காய் பொருளாகனான மந்திரோதவர்களை வாச்சியமந்திரங்கள் தும். இவர்களுக்காய் உற்பத்தியின்படியால் இவ்விடத்தில் மந்திரவர்களுள் து வாசகமந்திரத்தைக் குறிக்கும். சத்தத்திற்கு முத்தகாரணமாகியவால் வாசகமந்திரவர்களுக்கு மகாமாயை முத்தகாரணமாகிருக்கின்றது. இதுவே பரமசிவனது சிவகிரகசத்திராகக் கூறியிருக்கிறது இந்த மகாமாயையினாலே ஸல்லப பதங்களுக்கும் முன்னதாக கூறப்பட்ட வாறுபோல நாதமுதலியவற்றின் வழியால் அபிவிருத்தியை பெற்றிருக்கின்றனவென்க.

(க-க)

(க-க) (அ-க) அவிதமாய் இந்த மகாமாயை உருவாகுகளும் விவரமுதலாய் உருவானதாய் கிரியை சத்தியாக விருக்கின்றது. அது பக்ககரிதத்திலேயே கிளைத்திருத்தல் பற்றிப் பாசமென சிச்சிக்கப்பட்டது என்பதாம்.

(உ-க) இந்த மகாமாயையானது எக்கவர்த்தம் ஆன்மிக் ளுக்குச் சத்த வாரியகரண யுன்திபண்ணும் பொருட்டு உருவானதாய் கிரியைசத்தியால் அபிவிருத்தியைப் பட்டிருத்தலாகும். கிரியைசத்தியோடு கலந்து ஆன்ருயிருத்தலாகும், கிரியை இது உருவானதாய் கிரியைசத்தியோடு கலந்து கூறப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் இந்த மகாமாயை சித்தான பரமசிவனிடத்தில் சமவாய் சம்பந்தத்திருக்கெல்லாம். ஏதனாவதென, இந்த மகாமாயை முத்தகாரணமாகையால் சடப்பொருளுென்று முன்னரேயே கூறப்பட்டிருத்தலாலென்க. ஆனதுபற்றியே இந்த

மகாமாயை மூத்தராமாக்கனிடத்தில் பிரேருத்திகொடுதலிலும், பகவத்கனிடம் த்திலேயே இருத்தலால் இதுவும் பரசுத்தன்மை புடனேயே கூடியிருக்கின்றது, அவ்வரதனைப் பாசங்களைக் கடந்த பரமசிவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தி லிருக்கவிலினை யென்க. (௧௬௭)

(௧௬௮) (ஆனந்தபுறியே) இந்த மகா மாஸபயானது இவ்வாற்றுககிறதெனது நிச்சயிகடிப்படாமையினால் பசுக்களை அசுத்தமான பேரணிகளில் எககாலத்து மிருககச் செய்கின்ற தென்பதாம்.

(௧௬௯) அவ்வாறான இந்த மகாமாயையானது கிரியா சத்தியினின்றும் வேறுபட பிரித்தறியப்படவில்லையாயின பசுக்களை அசுத்தபேரணிகளிற சோககின்றது. கிரியாசத்தியினின்றும் வேறுபட பிரித்தருகருமென்று ஆறியபடுமாயின அசுத்த பேரணிகளில் பசுக்களைச் சேர்க்கிறதிலும் என்க. (௧௭௦)

(௧௭௧) (அனந்தியும்) இந்த மகா மாஸபயானது, தனது ஆராய்ச்சி ஆறிவு ரூபமான வீரியத்தால் பேரக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

(௧௭௨) மகாமாயைத் தன்னைப்பற்றி நிச்சயிகரும ஆராய்ச்சி ஆறிவு ரூபமான வீரியத்தால் பேரக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்றது, அலீதாவது பேரக மோக்ஷங்களுக்குப் பரமபரையாய் உபகாரஞ் செய்கிறதென்பது கருத்து. மாயையோவெனில், ஆனமாவல்லாத பொருள்களில் ஆனமாவெனதும் ஆறிவிருக்க காரணமாகிருத்தலால் பேரகத்திற்கு மாதிரி உபகாரஞ் செய்கின்றதென்க. (௧௭௩)

(௧௭௪) பேரக மோக்ஷ பிரண்டினால் விந்துவிறுப பேரகத்திற்குபகாரஞ் செய்பது தன்மை உண்டென்பதைக் காட்டுகின்றது

(௧௭௫) ஆராய்ச்சி செய்பபடாமையால் அந்த மகா மாயை, பேரகத்திற்குச் சாதனமான பொருள்களில்லிற்று

உபபாயமான சலுகைப் அறிவினை தோற்றத்திற்குக் காரணமாயுள்ள சதத்தத்தினை சோகையுடைய அகதரத்தினும் பசுக்களை மேலிடுகச் செய்வின்றதென்பதாம். (கௌக)

(கௌ) மேலகத்தினைக் கொடுக்கலு) விடபாணபவத்தானிக முகையிய அகத்தில் மிக விருப்பம் கொண்ட மணலையுடைய புருட லுக்கு எவ்வாறானாலும் மேலகையுடைய முடியாமலிருக்கருந் தன்மைபைச் செய்கிறதாயிருக்கிறது என்பதாம்.

(உரை) விடபாணபவத்தில் சிவந்தையுடைய புருடனுக்கு எவ்வாறானாலும் மேலகையுடைய தற்கு முடியாமலிருக்கருந் தன்மை பைச் செய்கிறதென்பது கருத்து. (கௌ)

[அ. ௩௧] மேலகத்திற்கு உபகாரஞ் செய்யுந் தன்மையுங் விடபாணபவத்தினைப் படைத்த காரணமுள்ளதாம்.

(கௌஇ) ஆன்மாவிற்கு இந்த சிவந்தனை யத்தலே பா மேலகத்திற்குபாயமான தினை அழகையுடையதற்கு காரணமாயிருக்கின்றது என்பதாம்

(உரை) பரமேசுவரையுடையதற்கு உபபாயமான தினைசுத்தமும் திவ்யசுத்தமும் அனுபவிக்கக்கருந்த நித்திய எவ்விதத்தினை முதலிய கனமத்திற்கும் இந்த விசுவத்தை உபகார அறிவே காரணமாயிருக்கின்றது. எதனுமினில், அறிபாத விஷயத்தை அனுபவிக்க முடியாததையுடையதென்க நிப்பிஜ தினைசுத்தமும் குளபப் பிரதானமான * ஆசிரியனுக்கே காரணத்தன்மை என்பதிக வெண்க. (கௌஇ)

அ—௩௧) அந்தச் சிவன் முதலிய பொருள்களை அறிபும் அந்நவச சாத்நிரவாயிலாக இந்த விசுவாவே உண்டுபண்ணுவதென்பதென்பது கருத்து.

* கர்ப்பிஜ தினைசுத்தமாய்வினுக்கு நித்தியம் கனமத்திகமுதலிய கன்மம் கிடைப்பாயாவதில் அறிபாத விஷயத்தை அனுபவிக்க முடியாததென்பதும் எது சிவத்தினைப்பார்க்கு ஆசிரியன் அறிந்து செய்வின்றதென்பது கருத்து.

(காசு-௧௭௨) அந்தச் சிவன் முதலிய பொருள்களை அறிவு மறிவானது சொற்களைத் தொடர்ந்திருத்தலால் சொற்களின் கூட்டத்திலிருந்து தோன்றுகின்றது. அந்தச் சொற்கூட்டமானது விநதுவிநது தோன்றுகின்றது. இந்த விந்துவானது நாதத்திலிருந்து தோன்றுகின்றது. இந்த நாதமானது அநாத விந்துவினிருந்து தோன்றுகின்றது. இந்த அநாத விநதுவே சத்தாத்நவாகிருது காரணமாகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அநாதகயிற்று நிலைபது சத்தாத்நவாகிருது காரணமான மகாராஸ்யஸூ அநிதிக்ரமம் பெயர் அநாத மகரமாயவய்வி ரு அ நாதம், நாதத்திலிருந்து விந்துவும், விநதுவினிருந்து மொகிலும், தோன்றுகின்றது என்பது உருபமே.

(காசு-௧௭௩)

௧௭௩. இந்தச் சத்தாத்நவாகிருதுபபவம், நாதக்ரூப போக இருத் தன்மை இரு பதனால் சபீம இரதிரியமெனனும் இவற்றிற் பிப்பமான போகுகளிலுள்ள மலம கனமம் மாலை என்னும் இமலாவும் சத்தமயிருகவன்றென ஊகிகபடுகிறது என்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சத்தாத்நவாகிருதுள்ள விநதுபோக முதலிபோகரூபபோகத்தையு டுதுபவிக்கிறவராயிருக்கூர், தன்மை உண்டென்று சத்திரகுகளிற் கேட்கப்படுதலாலும், போகமானது சரீர இரதிரியம் இல்லாதவருக்கு சிதம்பதானாகியும், அசத்த போகத்திற்குக் காரணமான சரீர முதலியவற்றிற்குக் காரணமாகியும், சத்த போகத்திற்குச் சாதனமான சரீர முதலியவற்றினால் போகத்துட் துணைக்கூர் தன்மைக்காக காரணமாகியுள்ள சத்தமான அகிகாரமெழும், அண்ணகாரணமான பரமபிஸ வ சிவபி ரூபமான சத்த கிம்பழம், சரீர முதலியவற்றிற்கு ழிதகாரணமென சத்த மாயையும் உண்டென அனுமானப் செய்யப்படுகின்றது. மகரிக்ரமம் எவற்றை நோக்கி உபதவாகனாயும், மாயையுபத தோண்டி வராகளாய் புள்ள வாகளுக்கு மகாமாயா புனங்குகளில்

வாசுபிரபுபுத்திபற்றி அந்த மகாமாயா புலன வாகமானது அதற்குத் தகராண்மாவை தீர்த்துப்போனது அவராகளுக்குச் சத்தமான அதி கார மலத்தையுமே பரமசிவ வுழிராடு என்னும் சத்தமான கண்மத் தையுமே சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறதென்க. (கௌ.)

(அ—க) இன்னும் இவ்விஷயத்தையே கூறுகின்றார்.

(கௌ.இ) சத்தமான மல கண்மங்களுக்குச் சத்தமாயேயே காரணமாகிறது எனபதாம். (கௌ.இ)

(அ—க) ஆணமாவல்லாத பொருள்களில் ஆணமாவென னாம அறிவாவத் தோற்றமிருந்த அசுத்தமான புருடத்தன்மை பெண்ணும் மலத்திரமும் அசுத்த போகத்திற்குக் காரணமாக அசுவமேதயாகம பிராமணக்கொலை முதலிய கண்மத்திற்கும், அசுத்த மாயா காரியங்களின் சோகையே காரணமென்று கூறு கின்றார்.

(கௌ) அசுத்தமான மல கண்மங்களுக்கு அசுத்த மாயையே காரணமாகிறது. ஆணையால் மாயை இருவகையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது எனபதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் அசுத்த மலமென்னுஞ் சொல்லிற்கு நம்மால் அவதாரிஸ்தயில் கூறப்பட்டனாறு புருடத்தன்மையும் என னும் புமலத்தனவ மலமென னுநான பொருள்கொள்ளவேண்டுமே யன்றி ஆணவமலமென்று கொள்ளுதல் கூடாது. எதனு லெனின, ஆணவமலம் அந்நியராகவே மறைத்தலைச்செய்கிற தென்று சாத்திரங்கூறித் தேட்கப்படுகிறபடியாலும், இடை யே வந்து கூடினதாகக் கொணடால் கூடி மறைத்தற்குக் காரண மிவையாலும் மென்க. ஆனால் கண்மமும் அந்நியபெனச் சாத்திரங்கூறித் தேட்கப்படுகிறதாலும், கண்மம் உளவ காலத் திற்குண மாயை தெளிபடுகிறபடியாலும், கண்மத்திற்கு மாயை காரணமென்று உவனாறு கூடுமெனில், கண்மத்திற்குச் சரீரத் திற்குமுள்ள தொடர்புடையானது விவாக அருகியாக விருக்கின் றது. கண்மயின்றி மாயை தெளிபடுகிறதில்லை யென்பது

உண்மைதான் ஆயினும் கனமகனைச் செயதல் சீரமுடைபோருக்கே கடும்புலவானும், வரசனுரூபத்தாரான கண்மலர்ன் புத்தியின வழியாய் மாயையுலிருக்கின்றனவாகலானும், கண்மத்திரஞ் மரைய காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது ஆகையால் குற்றமில்லாமல் காண்க. கண்மமுடி புருடனுக்குச் சுத்தத்தனைச் செய்கிறதல்ல. புருடனுக்குச் செயதறதாகக் கொண்டால் அவனுக்கு விசாரம் சிதழுகலாகியவெனக் உழவுமுதல்வ தொழில்கள் அத்தொழிலுக்குப் பறந்துகொடாக ஆயினால் சுத்தஞ் செய்வதுபோல் கண்மமுடி அத்தருப பறந்துகொடான புத்தியைச் சுத்தஞ்செய்வதால் அந்தக் களமும் தீர்வினை முண்டாக விருத்திறதெனது மத்திக முதல்வ ஆகமங்கன்ற கூறப்பட்ட நத்தல் காண்க. ஆகையால் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யெண்ணும் இரண்டு மூலபகன நித்தியபாயச் சித்திக்குக்கொறன். அசுத்தமாயையானது சுத்தமாயையினின்றும் மாறுவ வேறு காரியத்தினால் செய்கிறபடியால் அசுத்தஅசுத்த மாயையானது சுத்தமாயைபென காரியமாக ஆகிறதென வென்பதற்கு நமது எண்க. (காசு)

(காசுதி) வித்துவிந்தும் புருடனுக்குமுள்ள தோற்றத்தை யறிவும் விவிலக நுடனம் உண்டானவுடன உலம்மனது உ முனை வாசமடைகின்றது என்பதாம்

(உரை) மலம் திரிபமாய்கையால் அது ஞானதநால் அபிவிநி யாதென்று முன்னரே கூறியிருக்கின்றனவாயினும் தனக்கு யல் மலங்கமுடய வளங்களுக்குச் சுத்தத்தனவ ஞானத்தின வாகம் சித்தினைமமவாலும், சாதத்தின வாயிலாய் மகாமாயைகதம் ஞானக்குமுள்ள விவிலக ஞான முண்டாகின்றம யாதும், அநிகர மலங்கம் மகாமயை புருட விவிலக ஞானமுண்டாகவே உண்டாகின்ற தெனக (காசுதி)

(காசுதி) மாலையகரும் புருடனுக்குமுள்ள தோற்றத்தெய்ப்பட வே தரும் அதருமங்கென்னனும் உரி நகங்கென்றென்பதாம்.

(உரை) ஞானங்கெனியானது எல்லாக்கனமங்கொடிய சாரம வாகச் செய்கிறதென்று சித்தியிலும் கூற பட்டுள்ளது. ஆக

பரஸ் தன்மம் நாசகமடைந்தும் பரிபாகமடைந்த மணமுடைய வநுக்கு விந்நுநான கேவலத் தன்மமடைய இந்நவகிணத்து. பிர கிருதி புருஷ விவேகத்தாலோவெனில், அந்த விந்நுநான கேவலத் தன்மமடைய இத்திபதினில். அவ்வாறே சித்தஞ்ஞால பர மோஷ நிர்வாக காரியத்தில் “சாக்ஷியா கொள்கை கைவலமிய மெனதும முத்திரம் பொருத்தமற்றது. என்னுளினில், சூன தீதீதவத்திறகு மேல அவசகளுக்கு அனுபவம்வலாலமயினால் அககுண தததவத்திறகுமேல அது. அக்கத்தித்ததயுள்ள கண்டத்துக்கு நாசகமெய்யால்” எனக் கூறப்படபுகுவிற்றெனக். (கௌ)

(கௌ) (ஆனகியால்) மரபாமலத்தக கடைதவனாயும் மகாமரபாமலம் உ. நிறவனாயுமுள்ள ஆன்மாவைக்குறித்துத் திரோதானசத்தி யெனலும் சிவசத்தியானது, பிரதானின் கலை கத்தின பொருடும். பிரதிருத்திகின்றது என்பதாம்.

(உலா) சாதக நிலைப் பெற்றுச் சத்தாத்தவ புனவ டனில் பேசுகதலாக கருதும் ஆனமாவிற்குக் கலகமடைந்த விந்துவிந்நுத் திரோதான சத்திபென்னும் சிவசத்தியானது சார் முத்தியவறதற்குத் தோதவிக்கின்றது அதை விந்து வைக் கலகக்குச்செய்தும் அந்தத்திரோதான சத்தியேயுள்ளு மெனக். (கௌ)

(கௌ) வவவிதம் சமுத்திரமாவது காரியினுண்ணாது அநகதலால் பேசுகதலிலேயே விகாரமடைகின்றதோ அது லோல விந்துவும் சத்தியால் வகதேச பரகத்தல் விகாரமடை கின்றது; சகல புனவகதலையும் வியாபித்திருக்கின்றது என்பதாம்.

(உலா) சத்தியின் ரவதலால் விகாரமாவது நெய்ப்புலவர் வதுபேரல் உகதேசத்தல் விகாரமடைகின்றது பால் திரோவது பேரல் முழப்பாகமும் விகாரமடைகின்றனில், முழப்பாகமும் விகாரமடைகின்றதாகக் கொண்டால் விந்துவிற்கு அகித்தியத்தன் மாய்தல், அகித்தியத்தன்மையினால் அதற்குக் காரணமாகப் பிறி தெனாது வேண்டுமென்பபட்டு அவ்வாறேமேதுக்கு கெனது

ஊரம்பின்று யோடலென்னும் அநலத்தையும் நிகழ்விக்க. ஆகையால் ஏதேனென்ற நன் விசாரமடைகின்றது. அந்நியம் விர்துவானது தன்னு காசிய ஞாயான கலை முதலியவற்றால் முன்னாகைய உலகத்தொழிய வியாபிகின் மிகைகள். (கௌ)

(அ - ௭௧) இவ்விதமான வியாபித்தையே மற்ற இடத்தி லுலகெளாளவனமுமண்கு கூறுகின்றார்.

(௭௨) இவ்வாறே மரையபும் எகதேசபாகத்தில் விகார மடைகின்றது. அதை விர்துவையபேரால் தன்னு காசிய வநுக்கம் அனைத்தையும் வியாபிக்கின்றது. இவ்வாறே அவலியத்தமென் னும் பிரதிநித மரையபும் ஏதேசபாகத்திறநுன் விகாரமடைந்து தன்னு காசிய வநுக்கத்தை வியாபித்திருக்கின்றது எனபதாம்

(௭௩) இவ்விடத்தில் விநதுவிளின்றும் மரைய பிரதிநி தன்னுயிவற்றிருக்க விரேகெளாளநாறு அநாவது. மரைய பிரதிநிதி எனனுமிவை தன்னு காசிய வநுக்கங்களைமட்டும் விரை நிக்ருமென்றி. மேல்தொன்றன் காசியத்தை வியாபி படுகலை. விநதுவாகிய எத்தமாய்யபேரெய்வில், வியாபகமாயிருப்பது பற்றி அகந்த மரையகாசியத்தொட வியாபிக்கின்றதென்க. (கௌ)

(அ - ௭௪) இவரி, செவனுக்குண்டன இலபம் முதலிய அவத்தையின் வேறுபாடெனது விர்துவிதமுடைய வயவேறு அவத்தையின் அநித்யத்தையால் உபாதிக்கெந்தவையரல்கிழைத் தென்க கூறுகின்றார்.

(௭௫) ஆனந்தநாயகன் விநதுவானது கலக்கமடையா மலிருக்குகாலத்து செவனுக்கு போகமுட, அதை விர்துவானது கலக்கமடைந்திருக்க ளலகாலத்தில் அதிகா முடி விர்துவிந்து மேற பட்டிருக்குகாலத்தில் இலபமும் கிழைக்கின்றன எனபதாம்

(௭௬) ஆனந்த நாயகமும், அநுரூப ஆனந்த வியாபக முண்டபதாயிருக்கம விர்துவானது செவத்தியால் கலக்குச் செயலின் பொருதி விடயமாகச் செய்யப்பட்டிக காசியன் களைத் தொற்றுவிக்க கோழகமாயிருக்க தவகாலத்தை செவத்தி

யின் உத்தியோகத்தால் காத்தலெனவும் போகும் நிகழ்விற்று. அந்த விந்துவானது கலக்கவந்தெய்தப்பபட்டுக் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கும்போது சத்தியானது விபாபாரத்துடன் கூடி விருத்தவாய அழிகரம நிகழ்விற்று விந்துவானது நன்கு காரி யாகளை ஒடுக்கிக் கொண்டு காரண ரூபாயிருக்குமகாலத்தில் சத்தியம் விபாபாரமின்றி விருத்தவாய இலபம் நிகழ்கின்றது என்க. (கௌக)

(அ—கை, ஆனகவாய செவத்திகளுக்கு விபாபார வேற் றுமபற்றி உபசாரமாய் நேறறுமை நிகழாததெனக் கூறு கின்றார்.

(கஅ௦—கஅ௧) விவனிம சமவாய சமயாதத்திலிருக்கும் சத்தியானது ஐனாவேயாரும், அது உபாதிவேறுபாட்டால் இலபம் போகும் அதிகாரமெனவும் மூன்று தருமத்துடன் கூடி மூன்று விதமாயிருக்கின்றது சிவஞெருவனாயிருத்தம் அரு மூன்று விதமான சத்தியின் சோகனகபால இலபம் போகும் அதிகாரமெனவும் மூன்று நிலைபுடன் கூடி மூன்றுபேய் விவன சதாவிவன மிகேகவரவெனவும் மூன்றுபேதமாக விளங்குகின்றது வென்பதாய்.

(உ௦௦) இவ்வாவே வேறு தாலகர்னும் விவன அதிகாரி யென்றும், இலயிவென்றும், போதி பெனறும் உபசாரமாய்க் கூறப்படுகின்றெனது கூறப்பட்டிருத்தல் காரணம் இர்த் விந்து வானும் இரத்தினத்தின சோகனாவாய் சத்தி எனவும் இரத்தி னம் சோதிக்கப்படுமறந்தென்பதற்குக் கொள்க என்க. (கஅ௦—கஅ௧)

(அ—கை) சிறுசத்தியின் சொருபஇலகணமகூறுகின்றார்

(கஅ௨—கஅ௩) தலை உறற மிருதியான கோணக் கூட்டத் தின் சொருபமாயும், அழிவிலலாத் தோற்றமுடையதாயும், கால் தேசனகனவாய் பிரிககப்படாததாயும், இருவிதப்பமாயும், ஆவரண மறந்தாயும், (அஃதாவது ஆணவமலமறந்தாயும்) கனம் சம்பந்தம் மாயர்சம்பந்தமான துவந்துவமற்றதாயும், உபாதானத்தன்மை.

ஊமரண மயிசம்பதறதாயம், அபிசகிதகனகரண உபாதினீன்
 சேகமயகயாறுண்டானகரப, ௩, ஒன்று ௩௩௦௦௦௦௦௦௦த் தோன
 றம் க்வாதகமெனனும் மயகசென்றும் வேறடி மனன இரயம்
 முதலிய ௩௩௦ சாரவரண பதாயம், ஒடுகெய்நகரம் உலகம்
 தோனறுகெய்நகரம் கிரகய்நகரம் உலகவகரகப பரிசுறம்
 மடைத்த கிரகயாவ அதுடடிபதவ சாமர்த்தய, மயபதாயம்,
 பிறைய நயித் துணியாகிக கொள்ளாததாயம், அது தரீரே
 கயமயிசகாயம், சவரம் கியாயகமாயம், மதல இயடகை
 பதறகாயம், கலகர பரககெனினின்று கிலகயதாயம், அளவி
 டுடகைததாயம், திகடுகச கலகயாயம், (அநீதாவது இரத்த
 ரேனிலகததாயம்) மகச ககயமாயம், அநீகககதம் அனக
 கிரகய, சேய, கெனம் காயகததாயம், கனனது கிரகத்தி
 ளனபதாயம்

உன இயகிடதகல நிரணதலெ கட்டமெய்யது,
 இரகச லுயகககி வேயகரினக, வேயகம் இரகச கத்திகரு
 இயகாவதததாயககட, சாரமக வேனும் வேயபாடியவக
 ளாயா இரகரி க்நகர, வ, வகரக ஆகிரககன கயி
 ம்நகரன்தனா இரகசகதி அநீக கிகவகனா கரிப ரூப
 மயகன சேயகரின கரககவகல உபாவகன வேறுபாட்
 டெக கய, த அநீதாவது கரிப கெனின வேறுபாட்
 அரகர மதலிய அவதனதயிச வேறுபாடுகடாத பொ
 கனா கரககெனெகன 'க கருக்த. அனராய, இரகச க்வகததி
 பாணது கதமட்டகெனககரு முதனகயயான கயககவ
 ககச சாரவகல கரகததயரூபம் பது மலமகனமயகல பிற
 கொகரின துணியகபத திரகககென கிரககி மடைபது அது
 மதலிய இயககிதகததாயகக வேறுபாடு கலகப பரககனா
 கரிபபட்டாயம் மதலிய கலகககெனகடபது. அளவற்றது.
 அளவுகது கலகயாய, ளனது, மகச ககயமாய, ளனது. அநீ
 ககதகம் அனககிரகருத் தனமயககடபது இயவாறு பிற
 சத்தி அறிபத்தருத்தது ளனக.

கதமடி உலகதலெ கலகவக கவரும் கெயபதற்கு கரி
 பதகத அரகது இரககிதகககத முடியாது இயகடி. அந்

வாரித பரமசிவனுடைய சத்தியும் அறிவும் இச்சை செயல் ரூப
மாய் இருத்தலால் சத்தியின் மாதந்தரத்தால்தான் சத்தியுரு செய
கின்றது உபிரகவின சத்தியானது பிறிதொருவின துணைகொண்டு
கொண்டு தொழிற்படுவதுபோல சிறுசத்திருந்தும் துணை வேண்டு
மென்பாராய்வு, விந்துகத்திற் காரவேதமாயிருந்து முதற்காரண
மாவது போல, சமவேதமாயிருக்கும் இந்தச் சிறுசத்தியும்
முதற்காரணமாதல் வேண்டுமென்பாராய்வு, கிலகருவதற்காக
ஆண்டவமற்றதாயும் பாவிய கணமங்குலத்தாயும் முதற்கார
ணத் தன்மையற்றதாயும் எனவும் விசேடணங்கள் கூறப்பட
டன. பரமசிவனுடைய கணம் தோன்றாததற்குக் காரணமாகில்லா
மென்பாறும், கணமற்றது மாயை சிறு முதலியவற்றைத் தோற்று
விக்காமையாறும், அவையுள்ளிருந்து சேர்ந்த சத்தியில் புரிகின்ற
வையற்ற அளவு துவையுமெனக் கூறப்பட டன. சத்தியுரு
காரியங்களின் சொக்கவரல நிகழ்ந்த இவையேனக் அந்காரத்
தன்மைய, ஒன்று பிறிதொன்றாய்க் தோன்றும் கிலகத்த வகிய
மயக்கமனநெளபதநலித்ததற்கு வேறுபுள்ள இலய முதலியபேத
கபாவ முடையதெனப்பட்டது என்க. (கஅஉ-கஅச)

(அ-கஅ) இந்தச் சிறுசத்தியானது பரமசிவனுடைய
ஞானங்களையா ரூபமாண அறிவேதவழி வேறு பொருளன்றெனக்
கூறுகின்றார்.

(கஅச-இ) இந்தச் சிறுசத்தியே பரமசிவனுக்கு அழிவற்ற
மகிமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம். (கஅச-இ)

(அ-கஅ) கருத்தாவாண பரமசிவனுடைய சன்னிதானத்
தில் ஏனையவன் சிறுசத்தியின் சேர்க்கையால் விந்துவானது
காரியமாகத் தோற்றுவிக்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(கஅஇ-கஅஉ.இ) எவ்வாறு கருத்தானது ஞானிய
னுடைய சன்னிதானத்தில் சந்திரனுடைய சேர்க்கையால் அளவு
கின்ற அளவுகளால் ஆகியதொரு சத்தக்கட்ச் செயல் விசாரத்தை
படைக்கின்றதோ, அவ்வாரித விந்துவும் பிறிதான விசேடத்தால்
விவரிக்கப்பட்ட பரமசிவனுடைய சன்னிதானத்தில் அழிவற்ற

தாயும், பரமசிவனுடைய மகிமை ரூபமாய்முள்ள நெகத்திலிள
சேரனை விசேடததால் அந்நுபந்தமான அறிவேனதும
ஆகவந்தை விந்திரங்களை நரத முதலிய விருத்திகளால்
அடக்கடி செய்க்கியது விநாயகமாதபலகின்ற தென்பதாயும்.

(உரை) விந்தவானது ஓவ்வொரு புருடர்களிடத்தும்
வெவ்வுறான நரதவர்களினால் அபபுருடர்களின் அந்வையபூதத்
விசாரிதென்று புண்ணரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால்
பரமசிவனுக்கு இரத்திரிய முதலிய கருவிகளிலளமையினால்,
கருவிகளிலாதவனுக்குக் கருக்கிருத்தனமை சித்திகாரிகே பெ
னில், இரதகிகளின் பெர ருத்தமதறது எதனினெனில், உயி
களி ஂத்து தவையுத கருவியான தெகத்தை துதைத்தலில் தனது
சத்தியத்திரய குரணமாய்க காணப்படுகிறபடியாலெனவும், வரவே
சத்தியத்திரத்தரண பரமசிவனுக்குக் கருத்திருத்தனமைசித்திகா
மென்பது கருக்கென்க.

(கஉஅ) (கஅஅ)

(அ—அக) இரதச்சத்தியானது பரமசிவனிடத்தில் பரிசு
முடிவாக எவ்வதத்தெனிருப்பதால் பரிணாம நிலை. ஆகவே
இதற்குண்டான இச்சை நானம் அரிடை முதலிய வேறுபாடு
காரியங்களின் கெழுந் தால் உபகாராய நீதருத்தினைக்
கூறுகின்றார்

(கஅஅ—கஅக) எவ்வாறு ஒரே ரூபியனுடைய சத்தியா
னது நீராகவெடுத்தல் இழுத்தல் எனதுவகாரியமாய்முபட்டாரை
வேறுபாடடை யடைத்திருக்கின்றதோ, அவ்வாறே விவரக்கமற்ற
தாயும், பற்றறுபா கூடியதாயும் உளா சிவசுத்தியும், தரண
ஒன்றாய்நுதும் காரி உ வேறுபாட்டால் வேறுபாடடை யடைகின்
றது என்பதாயும்.

(கஅஅ—கஅக)

(அ—அக) இவ்விதவந்தையே விசித்துக் கூறுகின்றார்

(கஅஉ) அழிவிலாத இத்தக சிறசத்தியானது, தான்
இச்சா ரூபமாயினவாழிதும் இச்சைவென்னுமகாரியததைச்

செயல்தான் இச்சாசத்திபென்றும், தான் * ஞான ரூபமாயிலலா
கிற ஹம் ஞானமென்னும் காரியத்தைச் செய்வதால் ஞானசத்தி
யென்றும், தான் கிரியா ரூபமாயிலலாவிடும் கிரியை யென்றும்
காரியத்தைச் செய்வதால் கிரியாசத்தி யென்றும் கூறப்படுவது
என்பதாம்.

(உரை) அறியத்தகுதபொருள் செய்யத்தகுதபொருள்
முதலிட உபாதி வேறு. ஈட்டால் ஞானம் கிரியை முதலிய வேறு
பாட்டையடைகிறதென்பது கருத்து என்க. (உரை)

(அ—ஈ) இவ்விஷயத்தை மிகுதியாகக் கூறுவதால்
எண்ணப்படுவது கருதிக் கூறுவதால்

(கூக) உத்திரவுகளாலும், உலகத்தினுள்ளவர்களாலும்
இது இத்தனாடல் காரியமென்று எந்தக் காரியம் நிச்சயிக்கப்பட்ட
புருஷனிறதோ, அந்தக்காரியமனைத்தையும் எண்ணமுடியாத
மகிமைமையுடைய சிறுசத்தியே செய்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இத்தனா இரத்தச்சிறுசத்தியானது எல்லாப்பொருள்
கருகுகூட அகில டானமாயிருக்கின்றதென்று கூறி ஈட்டாக
முடிந்தது. அவ்வாறே வேறு ஸ்கந்தினும், சிவகற்பியானது
எந்த பாவகையில் விபாதித்து அநிடிக் கவிலையோ, அவன்த
மான இரத்த சிறுசத்தியிருக்கும் பாவகில் ன்று கிரியை
தென்க கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (கூக)

(அ—ஈ) சிறுசத்தியானது தான் கிராமவாயுமல் எங்
ளாப் பொருளாகியும் செய்வதென்னும் கிரியைத் திருட
பாத் மூலமாக நிச்சயம் செய்கின்றது

(கூஉ—கூங்) எவ்வாறு மனநிலை கவாழ்ந்தபாத் மகி
மைமையுடைய கற்பக கிருகமும், சிந்தாமணியென்னும் இரத்
தெனும், தான் ஒரு பொருளாக இருந்துகொண்டே அநேக

* ஞானரூபமாயிலலாவென மென்பதற்குச் சிறப்பான ஞானரூபமா
யிலலாவியுமென்பது கருத்து.

விதமான விருமப்பறம் பொருளகளை, பிறருக்குக் கொடுக்கின்றனவே, அங்ஙனம் மதிக்குமுடியாத பரிசெனுமடைய சிறுசத்திரம் ஒருவிதமான கிசேடமுமறமாய ஒரு பொருளாக விரகுதுவென்கேட, எல்லாப்பொருளகளைப்பற்றித் தொற்றுவிப்பதில் சாமத்தியமுடையதானது என்பதாக. (கதை-ககா.)

(அ—கை) சிறுசத்திர அலியுடை பொருளாகவால் விகாரத்தையடைகெதிலிலையெனக் கூறுகின்றார்.

(ககா) இரத்த சிறுசத்திரமானது ஒளி ரூபமாயும் சடப் பொருளன்றி அலியுடைப்பொருளாயிருக்கின்றமையால், இது உண்டாகுதலில்லை. ஆதலத்தே நகிகைமையிலை, குறைவான படைகிறதிலை. அதுபற்றியே விருத்திராபடைகிறதிலில்லை என்பதாக. (கதை)

(அ—கை) இவ்விஷயத்தையே விரிமயிற் கூறுவார் தத்தில எவத்துச் சாதிக்கின்றார்

(ககா—ககாதி) எந்தப்பொருளானது நோற்ற நகிகை மறையும குறைதல் அநிகைத்தனமகார்த்தமும் கூடியிருக்கின்றமேனா, அந்தப்பொருள் ஒளி வடிவமறமாயும் சடப் பொருளாயும் காணப்படுகின்றது. சரிம முத்தியேன் பேரல் சிறுசத்திர அவ்வாறு காணப்படவில்லை. ஆங்கவால் அகர மறமதாய்யமன பதாக. (கதை)

(ககா) யாதொரு காரணத்தால் இரத்த சிறுசத்திரமானது ஒளிவடிவமாயில்லாமலும் சடப்பொருளாயும் இருக்கவிலையே, அந்தக் காரணத்தால் இது விகாரத்தையடைகெதிலில்லை என்பது கருத்து எனக. (ககா—ககாதி)

(அ—கை) இவ்வாறு இரத்த சிறுசத்திர பால் நயிராவது போல், முழுப்பாகத்திலும் விகாரம் இல்லை என்பட்டது. இனிமேலே கூறப்பட்ட இரண்டு காரணங்களைக்காண்கே என்கே பாகத்திலும் விகாரமில்லையெனக் கூறுகின்றார்.

ஒருபொழுதுமிருக்கிறதில்லை. ஆகையால் அந்தச் சிறகதிரி
இவ்வெய் துருப்பானது எவருக்கு எந்தப் பரமானதால் சாக்க
முடியும் என்பது பிரமாணத்தால் அதன் சொந்தம் அறவிக்கப்
படும் என்பதாம்.

(உரை) உலகத்திற்கு முத்தகாரணமான கிரஹைவ் அறித்
தக்கின்ற யாவற்றிற் கருத்திற் சதநயான சிறத்திலிதுடைப
இருப்பினதற்குக் காரியமான சத்தாகத்த உலகங்களிருக்கிற
தனவே, அவ்விதமான சிறத்திலினை இருப்பு வேறு வந்தப்
பிரமாணத்தால் கிச்சங்கமுடியும். சிறத்தி இல்லையாயின்,
காரியபிரிவுத்தின் தோற்றமே இல்லையாயினாலும், சிற
சத்தி இன்னுபயமாயது சித்தித்திருக்கவேண்டுமென்னும் அருத்
தொத்தப் பரமானத்தால் சிறத்தி சித்தித்தறிதனபது கருத்து
எனக், (கல்—உரு)

(அ—கை) இவ்வாறு சிறகதிரியச் சாதித்துவிட்டு சித்
சத்திகளும் அசித்திகளும் அத்துவிதங்கடும் வாழ்களின் மத்த
தைக் கூறுகின்றா

(உரு) சில வித்துவான்கள் இந்தச் சிறகதிரியச் சத்துப்
பொருளாகவும் அச்சுப்பொருளாகவும் விவாதிக்கும் உல்லாச
முடைபிதனவும், அத்துவிதமெனவும் கூறுகின்றவரென்பதாம்.

(உரை) சில வித்துவான்களெனவற்றால் அந்தக் கொள்கை
மறுக்கப்படுமென்றது அறிக்கப்படாதது, அவர்கள் சித்திரப்
பாண சதநியை பெய்ப்பொருள் அச்சத்தி தன்னு விவாதித்த
தால் சத்தாசத்தபுலன ருபகாரான பொருள் பொருள்களை
விளக்கத் செய்கின்றது. ஆகையால் இரண்டான பொருளின்
தோற்றம் இரண்டு சந்திரனென்னும் அருத்தொருமயக்க அறிவே
யாருமென்று கூறுகின்றனவாக.

(உரு)

(அ—கை) இவ்விதத்தையே திருட்டாதத் தூண்டிக்
கிளக்குகின்றா.

(௨௦௨—௨௦௩இ) கூற்றினது எவ்வாறு பாம்பென்றும், உயிர்வாழ்வதென்றும் மயக்கத்தைச் செல்வதாய், அசத்திய மான பாய், மூல முதலிய பொருள்களை உண்டுபண்ணுகிற நிலையே, அவற்றின் தோற்றத்தையும்திரிந்து செய்கிறதோ, அவ்வாறே சிறத்தையும் தான் ஒரு பொருளாயிருந்துகொண்டு அநேக பொருள்களாகத் தோன்றுகின்றது. அத்தோற்றம் மயக்கமே (ஆம் எனப்படும்). (௨௦௩. ௨௦௩இ)

(௨௦௩—௨௦௪இ) இந்த மயக்கமானது ஆதாரமற்றதாயும், எல்லா சீராகவுண்டோடும் முடிபடுவதாயும், ஆராய்வுகால காலம் மறந்தாயுமிருக்கின்ற உண்மையால் இது பந்தமோக்ஷங்களுக்கும் காரணமாகின்றதல்ல. ஆகையால் பந்தமும், பந்தமுடையவனும், பந்தத்தைச் செய்வனும் ஆராய்க்காலிலேயே நின்றிய முத்தமாயும், இரண்டற்றதாயும், அறிவற்றதாயுமிருக்கும் சத்தி என்னும் அறிவு ஒன்றே உண்மையான பொருளாகும். ஆனால் உலகத்தில் பேத அறிவுகொண்டபடுகின்றதை அல்ல எவ்வாறு பொருளாகுமெனில், உலகத்திற்கொண்பபடும பேதையும்காரம். இந்த ஆலமாத் திலகனை புகழிருக்கிறதன் று சொல்லுமவர் அது இருக்கிறதாய்த் தானறியாதாகும பதமொழிபேரல் பிரமாணமற்ற தாய்விடப்படும்.

௨௦௩—௨௦௪இ)

(அ. ௭௭) பேத அறிவு பிரமாண மறந்தாய்மென்றல் எவ்வாறு கூறுமென்பதாகத் தவிர உதாரணம் கூறுவதற்கு

(௨௦௪) அவ்வாறே காணப்படும் பொருள்களினுடைய வேற்றுமையானது பிரத்தியக்ஷத்தாலியத் தருத்ததில்லை. எதனாலெனில் பிரத்தியக்ஷ அறிவானது கறகெகப்பட பொருளை விடப்பயக்கக்கொண்டு கிடைக்கின்றதானகையாலென்க, ஆகலால், இது பாலகன ஸம்பாபுரணின் அறிவிற்கு கிரதாவே ஆகுமென்பதாம்.

(௨௦௫) பொருளின் காமத்திவத்தாலுண்டாயும் நிகழ்கற்ப அறிவுதான் பிரத்தியக்ஷ அறிவாகும் ஆகையால் அதற்குத்தான் பிரமாணத் தன்மைபுண்டு. பேத அறிவோவெனில், விதர்ப

ருபமாசைவரால் அது பிரத்தியக்ஷமாகச் சித்தப்பதிலில் எண்பது
சுருத்து வராக. (௨௦௬)

(௨௦௭இ) (அன்ஸி, ௧) பிரத்தியக்ஷ அறிவானது பொருள்
களைத் தீராத முறையையே பொதிய வுது பொருளாகியும் கிடைத்து
பெறவில்லை என்பதாம்

(உரை) அவ்வாறே வேறு ஊகணியும் “ஐ அறிஞர்களை”
பிரத்தியக்ஷமானது தோற்றங்களுமே பொதிய கிலங்குகள்தான்
எனக் கூறப்பட்டிருந்தல் காரணம் பெருமையானது ஒரு பரிசு
கிடைத்தனமும் சிறிதே ஒரு பொருளினிடத்து இல்லாமையால் யற்
தலை புணர்விட்டு நிகழக் கூடிய துன்பங்களால், காணாமற் போய் வருவின்
விடயமாகவுகாணும் பிரத்தியக்ஷத்தால் அபரணமனை முதலாம்
யறிதல் கூடாததன்பின் கருவதனாக. (௨௦௭இ)

அநாக கணிகற்ப அறிவையுடையது கூறுகின்றார்

(௨௦௮—௨௦௮இ) சத்தத்தின் சம்பந்தத்தை முறையிட
உண்மையும் விசேடண அறிவானது தோற்றால்கூறாத கிலையால்
கருகொண்ட இச்சிட்டுவகையால் உண்டு நண்ணும்புதான். ஆனால்
யாவது அந்த அறிவு பொருளின் சரணத்தையதனால் உண்டான
அறிவாக ஆகியதால் அன்ஸி, ௩ அதுவேவு சத்ததபம் முதலிய
அறிவுபோல சகாஸப்பட்டிருக்கிறது என்பதாம்.

(உரை) சொல்லிய சொகமையால் முன்னிதி பரிசுதரு
கவிதம் அறிவானது தன்சகலங்களைத் துணையாகக்கொண்டு
இத்திரிபவகையால் உண்மையைப்படுத்தித் தோ அந்த அறிவு
தோகாலங்களைத் துணைப் கருவாண்டதனால் பொருளின் சரணத்
தியத்தால் நிகழத்தொடங்கித் தீர்வு காணாமல் வளவாய்வதால்
அது பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறே பெரியோர்
கூறும் கருவியுடையது நவகமத்ததாபிருத்ததும் அறிவே
பிரத்தியக்ஷமெனக் கூறுகிறனவொருவர். (௨௦௮—௨௦௮இ)

(௨௦௯இ) (அது தீர்ச்சி) தோத்தரது பிரத்தியக்ஷப்
பிரமாணமாயினால், அண்ணப்ப பிரமாணமும் ஆகியது பிர
மாணமும் சம்பந்தமாகவில்லை என்பது.

(உ.அ.7) கண்ணபடும பொருள்களின் பெயர்களுக்கெப்பிரத்
த்யசுத்தேந்திர விடபயிருதகம் தன்னம் இவ்வையில அங்
விய்யத்தில அது வானுடா ஆகமமும் பிரமாணமாக வெள்க

(உ.அ.8)

அ. 106) அபிதேவவாதெனபாருக கூறுகின்றார்

உ.அ.9) அந்த அது மானம் ஆகமமென்னும் இவ்விட பிர
மாணங்களுட ரெத்தியசுத்த பிரமாணத்தால் சித்தித்த தெருளி
செய்ய விகற்பத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. அந்த பிரமாண
மக்கள்தனவென்பதும்,

(உ.அ.10) உரையாரு காரணத்தால் அந்த அதுமமானம் ஆகம
மென்னும் இரு பிரமாணங்களும் பிரத்தியசுத்த பிரமாணத்தால்
சித்தித்த பொருளிலேயே விகற்பத்தை யுண்டாக்கின்றதென்ப
பதம் பிரமாணங்களுக்கின்றனவே. அந்தக்காரணத்தால் அது
மானம் ஆகமமென்னும் பிரமாணங்களால் பெயர்களை அறிவுமுடி
வாதெனக் கம்பந்த அறிவானது பிரத்தியசுத்தத்தை முன்னிட்டு
நிகழ்கின்றமையாலும், விகற்ப ரூபமவிரிந்ததெனலும், அதையசுத்
தத்தான பொருளிலேயே அதுமான ஆகமப் பிரமாணங்கள்
பிரதிபதிக்கின்றன. அதைப்பிரதிபதிக்கத்தால் அறிவு
முடியாதென்ற விஷயம் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது
பதம் காரணபடும பொருள்களினுடையபேதத்தில் ஒருவிதமான
பிரமாணமும் இல்லாமையால் பேதத்தோற்றம் சொற்பனத்
தோற்றம்போல அசத்தியமேவாருமென்க.

(உ.அ.11)

(உ.அ.12) அதுபற்றியே மூடபத்தியுடைய பருடனான
தானாலே தோன்றிய சாத்தகமென்னும் பாசங்களாலே கட்டப்
படுகின்றன. மேலும் அலைகளாலேயே விடுதலானபின்னும்
ஆகையால் பதமும் தோஷமும் சத்தியமில்லை என்பதாம்.(உ.அ.13)

(அ. 106) இவ்வாறு சத்திப்போன்ற உண்மையொரு
தொன்று கூறிய அத்தித்திதனின் மதத்தைக் கூர்விட்டு இனிச்
சித்தாந்தத்தைக் கூறுகின்றார்.

(௨௧௧) இவ்வாறு அத்துவிதமெனலும் சோதினில் பிடிக்கப்பட்டவர்களையுடைய புலம்புகின்றவாங்குந் தனையுடன் கூடினவர்களையுமு சித்தார்த் தவறிவைக்க நெருப்புவாங்கனாழ்முள்ள ஆசிரியர்களால் அறிவிக்கப்படுகின்றவன் என்பதாம். (௨௧௧)

அ—௧௧: எவ்வாறு அறிவிக்கப்படுகின்றார்களோ அருக்மகருக் கத்துகின்றார்.

(௨௧௨) அறிவு ரூபமான சிறந்ததிகரு ஒன்றாயிருக்கச் சதனமை விபல்களா சித்தவகலாந பிரமாணங்களால் சாஷிக்கப்படுமேயானால் அந்தப் பிரமாணங்களாலேயே, அந்தச் சித்ததிகரு இரண்டின கூடியிருக்கருதன்மை கிச்சயமாய்ச் சித்தித்தது என்பதாம்.

(௨௧௩) சமஸித்து என்னும் சிறந்ததுமானது ஒன்று என்ற விடயம் உலகநியங்கார விடயங்களுள்ள பிரமாணங்களாலேயே தமமால் சாதிக்கப்படுமேயானால், அந்தப் பிரமாணங்கள் உண்மையாயிருத்தல்பற்றி இரண்டானது பொருளிலில் என்னும் அத்துவிதத் தனமை சித்தக்காது அந்தப் பிரமாணங்களும் அசத்தியமென்று கொண்டால், அசத்தியமான அனை சமஸித்து ரூபமான சிறந்ததிகரு சத்தியமான ஒன்றாயிருக்கு தன்மையையாவவாறு சாதித்துக்கொடுக்கும். ஆக்கபால, எவ்வாறுதும் தமமால் கூறப்படும அத்துவிதத்தனமை சித்திக்காதேனபது கருத்து என்க.

(௨௧௨)

(அ—௧௧) இவ்விடயத்தையே கிரிவாய்ச் கூறுதற் பொருட்டு அனுபவத்தின் வடிவத்தைக் காட்டுகின்றார்.

(௨௧௪) செளிபபடையானதருசி, (அஃதாவது பகவத) திருடாததம், வது என்னுமிவை, உணிகழ்ச்சியால் கிருத்தி செய்ப்பயிட்டுப் புலப்படாத தருமத்தினுடைய (அஃதாவது துணி பொருளினுடைய) சிறப்பின் பொருட்டிச் சாமர்த்திய முடையவனாகவாகின்றன என்பதாம்.

(௨௧௫) திருடாததமான அடுக்ககீழிலடங்குகரும் நெருப் பிறதம் உண்டான கிடப்பெரியபாமை பென்னும் கியாத்நெய்

புணர்ந்து துணியைப் புணர்ந்துப் பறந்துகொண்ட மலை முதலியவற்றில் புண்படுதலும் எவ்வளவு ஏதுவாகக் கண்டுகொள்வது புலப்படாத திபுடைமைபென்னும் துணியொருவாறு துணிக் கட்டிடுகின்றது ஆகையால், துணியொருவாறு என்றும் ஏது திருட டாரத முதலியன வெவ்விடையையாய் அறிவாப் படுவனவாயும், வேறுவையையாயும் இருக்கின்றனவாகக் கொள்ளத்தகுந்தது என்க.

(உக௬)

(உக௭) துணியைப் புணர்ந்து உலகத்தல் காதி ளவகளுக சாதிக்கப்படுகின்றனவே. அவ்வாறே துணியப்பபாத ஏது திருட்டாரதங்களுக்காய் சாதிக்கவனாவும் நிச்சயமான பொருள் சாதிக்கப்படுகின்றனவே. துணியும் துணியரணமாய்க் கொண்டு ஒரீடத்தில் இருப்பவனவன் வெவ்விடையாயும்.

(உக௮) துணியப்பபுட பொருள் துணியப்பபடுதற்காக வேறு பொருள்கள் துணியாகக் கொள்ளுகின்றனவே. அவ்வாறே துணியப்பபாத ஏது திருட்டாரதங்களுக்கும் துணியாகக் கொள்ளுதல் படுதற்கு கருத்து என்க.

(உக௯)

(உக௯—உக௯) (ஆகையால்) நிச்சயிக்கப்பட்ட துணி பொருளையுடைய சபக்கமும், சந்தேகத்திற்கு விடப்படா துணி பொருளையுடைய பக்கமும் வேறுபடுத்தும்படி, அதுவான மானது பிரமாணமாகவும் ஆகவும் இரண்டும் ஒன்றாகியிருக்க முடியாது, உதவும் துணியொருவாறு கொண்டு ஒரீடத்தில் இருக்கக்கூடிய திருட்டாரத்தம்வலவாத பிபாய்விடும். திருட்டாரத் தில்லையாவின் எந்தப் பொருளுக்கு எந்தப் பொருளுடன் எவ்வி டத்தில் விபாதத்துவாசகையுடையதும் இவ்வித நேரங்களுக்கி கழகின்றனவற்றி, அத்தகைய சித்தியின் பொருட்டு உபயோ கிக்கப்பட்ட ஆணவான பிபாயாகும், தான் நிறைவேறுதற்காக நிச்சயமாய்ப் பிபாதத்தைக் கூறுவனவது என்க.

(உக௯) உபயோக காரணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட துணி பொருளுக்கிடமான சபக்கமும், சந்தேகத்திற்கு விடப்படா துணியொருவாறுகிடமானவனவன பக்கமும், ஒன்றாகியிருக்கமுடியாது.

தானியப்பட்டு புனகபொன்னுமேதவுடன் தானியப்பட்டு நி
பென்னும் பொருள் ஓரிடத்திலிருக்குமென்பது நிரூபணத்
தூலமாகச் சித்திக்ஷிதவிலையோ, அநாத காணத்தால் முன்னாக
கூறியபடி பக்க சபகங்களை ஒன்றையிருக்குமாயின, அந்நாள்
தால் துணி பொருளை நிச்சயம் உண்டாகிறதெனில் திருட்
டாகத்திவனவையால் விட்டு வேகாத உட்கித்தாள் உணரவும் உண
டாகத்தெனில் வந்து 'நிரூபணத்திலுள்ளபடியின் வன்பதொரு
கூறுகின்றா இவ்வாறுதலை அதனுலிதம் சித்தப்பதன்பொருட்டு
அனுமாரப்பிரயோகம் செய்குதலால் பேதம் இன்றியவையானது
வேண்டுகமென்று' அத்துவிதத்தையே பொருட்டு எனப்பதன்றி,
கூறுகின்றா தான் சிறந்தவையுதற்பொருட்டு என் தற்குத்
தனது எதனவகையான வது முதலியவற்றின் சிறப்பின்
பொருட்டு என்பது கருத்தாகக் கொள்ளவெனக் (௨௭-௨௮).

(அ-௭௭) அந்நியம், சித்தத்தி ஒன்றே வன்பும வாகவி
ரத்தால் பிரித்தொரு சிறுசத்தி இலகி எனது விலககப்படுமே
யவந்த சிறுசத்தியின் வேளாண் உபபிரபஞ்சம் இலகி பெண்
விலககப்பட்டுவென்று கூறுகின்றா

(௨௮-௨௯) சமனத்து என்னும், சிறுசத்தியானது
இரண்டற்றத்தென விலகரும் அவர் மதத்தில் பிரித்தொரு சிறு
சத்தி இல்லையென்று சிறுசத்தி விஷயத்தொரு பொருத்த
மடைகின்றது. அதனினும் வேறுபாட்டில் நான் விஷயத்
தில் சிறுத்தன்னம் சித்திக்ஷிதவது சித்திக்ஷித, ஆகையால்
தாரதால் சிறுத்தியானது அவரவருடைய மேற்கொள்ளுக
கப்பட்டது என்பதாம். (௨௯-௩௦)

(அ-௭௮) ஆகைய பிரமாணத்தால் அத்துவிதம் சித்திக்ஷித
தென்று கூறுவோமெனில், அதனினும் அத்துவிதம் சித்திக்ஷித
தெனக் கூறுகின்றா.

(௩௦-௩௧) ஆகையானது சிறுசத்தி இரண்டற்ற
தென்று கூறுகின்றாயின, அந்த ஆகையால் அநாததொரு
கால அவகாசப்பட்டு பொருள் விசேஷத்தினுடைய கூடக்
தொருவாழ்வும் பொருளை எவ்வாறு கூறுவென்பதாம்.

(உரு) ஆகமம், சிற்சத்தி இரண்டறநினைந்து கூற இச் சைவமாயிடு அந்த ஆகமமானது, சாதி, குலம், பிரியம், திரவியம், மெய் துறம் இவற்றையறியுதற்குப் பதங்களுள், அறிவிகப்படும பொருள்களின் சேர்க்கை ரூபமாய் இரூப பசுவானது சீரமந் தை நோக்கிச் செலுத்துதலென்னும் அறிவை எவ்வாறு தேற்றியு லிக்கும். * இதன் கருத்தாவது—உண்மையான ஆகமத்தைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளின், அந்த ஆகமமும், அவ்வாகமத்தின் அவயவங்களான பதங்களுமும், அப்பதங்களின் பொருள்களான திரவியம் குலம் முதலியனவும் சந்திரமாகச் சிந்திக்கின்றன கின்றனவே, அத்துமித விரோதமானபொருளை.

(உரு-உரு)

(உரு) ஆகமமும், அதுமானமும் அத்துவிதத்தைக்கண்ட தெய்வம் ஸாரத்தையமாயுள்ள அவற்றின்கண்களான திரவியம், குலம், பிரியம், துறம் இருட்டாந்தம் என்னும் இவை முதலிய வற்றை, தந்திரப்பட்டு அத்துவிதத்தை எவ்வாறு சாதித்துக் கொடுக்குமென்பதாம்.

(உரு,

(அரு) இனி, சிற்சத்தி ஒன்றே என்று கூறும் கருதி கள் என்ன பிரயோஜனக்குறையுள் முரணுதலால், அவற்றை முதலிப்பெருக கொள்கையுடனெனக் கூறுகின்றோ.

(உரு-உரு) அன்றியும், பசுப்பிராமணன், ஆதித்தன் பூபஸ்திரமம் என்பது முதலாக உவகத்திலும் வேதங்களிலு முள்ள சொற்கள் முக்கியப் பொருளைத் தவறியிடற்குக் கொண் மான பொருளிய இருக்கின்றனவாகக் காணப்படுகின்றனவே என்பதாம்.

(உரு-உரு)

* பசு பரீயமும், மெய்யும், குணத்தையும், சீரமம் நாவியத் தையும் பசுவதுதல், பிரியத்தையும் அறிவிக்கும் பதங்களுள்

† பசுப்பிராமணனென்பது உவகத்தொல ஆதித்தன் பூபஸ்திரமம் மெய்யுதல் முதல்கொள். பிராமணன் பசுவானதுதலால், பூபஸ்திரமம் ஆதத்தனாகத்தானென்பது, முக்கியப்பொருள் கொள்ளுதல் பொருள்தல் ஆகியவள் பிராமணன் பசுவிரகுத் தல், பூபஸ்திரமம் ஆதத்தனாகத் தமையானதென்பது சாமிப்பிரமன் இவ்வென்பவ கொள்ளவேண்டியபதங்களுள்

(அ—க) அனுமான்மேடுவளில் விட்டுப்பிரியாமைபெற
ஹம் விபாதநியுணர்ச்சியிருக்கும்போதுதான் பிரமாணமாசூனாக
யால், பிராருணர் சாதித்துக்கொடுக்கும் தன்மை அனுமான்நிதி
கொடுப்பவனு ஒருவர்க முடிபாடுதனை உறுதிவரை.

(உஉஉ) விபாத்தியானது குறமறறதாயிருக்கும்பின்,
வதுவானது ஹரிபடாருண கிச்சித்துக் கொடுக்காமலிருப்ப
திலை வன்பதாம். (உஉஉ)

(அ—க) ஆகையால் பேதத்தைச் சாதித்துக் கொடுக்கும்
அனுமான்நோடு முரண்படுவன்றையபறநிச் சிற்சத்திக்கு ஒன்று
பிருகருக தன்மைபையறிவிக்கும் வேதவகை அதற்கு தித்தியத்
தன்மை விபாபதித்தன்மை முதலிய வுபபுலமையத் தோத்திரஞ்
செய்வதில் கருத்துடைபண்பென உறுதிவரை.

(உஉஉ) ஆகையால் ஏதுருபமான பலத்தால் வியாசிகுப்
படும் சருக்கர், அத்துவித ரூபமான முகலிய பொருளையும்
விட்டுச் சிற்சத்தியினைவைய தோத்திரத்தைச் செய்கின்றன
வென்பதாம். (உஉஉ)

(உஉச—உஉ௪ (முனரியும்) பெயர் முகலிய விசேத
தின் நீண்டவை முன்னிட்டுத் தோன்றவதாயும், ஐயமறறதாயும்,
பிறட்சிபறறதாயும், அதுபற்றியே பிரமாணமாபிரிக்கும் சலி
கறப்பிரதற்பகை அறிவானது தனக்கு முணர்ந்த தோன்றிய
பாடுதொரு கிருகிகற்பாய பிரத்தியகூத்தால் தோன்றுகின்றதோ,
அந்த கிருகிகற்பாய பிரத்தியகூத்தால் ஒரு பொருளுக்கும் பிற
பொருளிலின்றும் வேற்றுமை ரூபமான பேதத்தைக் கொள்ளு
கிறது. அறிவாற்றலையுடைய, வேற்றுமையிலேயாத அறிவிற்ப
அறிவிறுபான பொருத்திய விசேடணத்துடன் கூடிய
சலிகறப அறிவும் தோன்றுகிறதிலையொருமென்பதாம்.

(உ௨௪) இவ்விஷயத்தில் பெயர் பிரமாணம் முதலிய
விசேடங்களின் நீண்டவை முன்னிட்டுத் தோன்றும் சலிகறப
அறிவும் ஐயமறறதாயும், பிறட்சிபறறதாயும் முரண்பாடும்

[illegible]

உதாரணம்: பித்த அகரங்கு நிகழ்ந்ததால் அதுபயத்திற்காக
பயனுடைய உயிர்நிகழ்ந்ததால் இரத்தம் உண்டாகிறது. உயிர்நிகழ்ந்ததால்
நிலை உண்டாகிறது. இவையெல்லாம் அப்போதுதான் முடி
தான். அந்தநிலைக்கு உதர அகரங்கு உண்டாகிறது. இவையெல்லாம்

(உரை) கிரேக்க அறிஞர் டி. என். ஸ்டீபன் பேசுவதைக் கேள்விப்பட்டவர்கள் அவரது தந்தை டி. என். ஸ்டீபன் பேசுவதைப் போல

அடியப் பொருள்களின் அறிவுமாத்நிரயிர்த்தால் அய்வுறவு முன் னரே இருப்பதுபற்றிப் பொருளின் கிச்சபயிருக்கின்றது. இரூக் கவே, ஒரு பொருளில் ஒரு தருமத்தைக் காத்திற்பொருட்டு அதுவாறும் நிகழ்ந்தியல்பென; 'பொதுவாயிருந்தாலென்பத னும் கூறுகின்றார்' என்க. (௨௨௨)

(அ—க) வேறு வழிபாதவும் பேதமுண்டென்பதைக் கூறுகின்றார்.

(௨௨௩) அனல்பும், அத்துவிதத்திற்கும் பேதத்திற்கும் பேதம் கொள்ளப் படுமாயின அப்பொழுது பேதமுண்டென்பது சித்திகின்றது. இரண்டும் ஒன்றென்று கூறில் ஈயமதுமதுவே சாதிக்கப்படுகின்றது எனபதாம்.

(௨௨௪) அத்துவிதமென்பதைத்துவிதமெனலும் பேதத்தி னினமும் வேறுகக்கொள்ளின அறிதம் அத்துவிதமென இரண்டு பொருள் சித்திப்பதுபற்றிப் பேதஞ் சித்திக்கின்றது. துவித அத்துவித ரூபங்களாயுள்ள துவிதத்தையும் அத்துவிதத்தையும் ஒன்றெனக் கொண்டால் அப்பொழுது பேதத்திற்கே அத்துவித மெனலும்பெயர் மமமனாகனால் கூறப்படுகின்றதென்பது பற்றி ஏனென்கறும் பெயரில் விவாதமில்லையாதலால் அது சமமதமே யாம். எதனாலெனில் ஏன்களாலும் இவ்விதமான பேதமே சாதிக் கப்படுகிறதற்கைபாலென்க. (௨௨௫)

(அ—க) ஆனால் ஒரே கயிறதில் பாம்பு முதலியவற்றின் ஊக்கம் கிழவதுபோல் சத்தியமாயும் ஒன்றுபழுமாள சித்தத்தி லில் அசத்தியமான பொருள்களின் பேதவழிவு உண்டாயினற தென மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்றதே வளில், அது பொருத்த மறந்தெனக் கூறுகின்றார்.

(௨௨௬) திருட்டார்த் மாத்நிரத்தால் துணியப்படும் பொரு ளின் நிச்சயம் உண்டாதிறதில்லை. ஆனகவால் விழுந் பாம்பு திருட் டார்தமானது சீடனுக்கு மோகத்தை மாத்நிரமே விரேகிகரு மென்பதாம்.

(உரை) ஏது முதலியவற்றின் தன்மை இருட்டாந்த மாத்திரத் திருப்ப பொருளைப் பரிசீலிக்கும் தன்மை இல்லையாகையால், திருட் டாத மாத்திரத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை இருப்பினும் அதன் விதத்துடன் முன்புமேலது பற்றி அசத்தியமெனக் கொள்ளிற் தட்டாந்திகமான சிறத்திற்கும் அசத்தியத்தன்மை சம்பவிற்கும், ஆகையால் கயிறு பரம்பு திருட்டாந்தம் பவனறழேவாகு மென்க, (உரை)

(உரை) (அன்றியும்) விசேடம் விளங்கித் தோன நுமையால் விவருந் மாத்திரத்தால் நிகழ்க்கடி உணவாபுள்ள அந்தந்த உள் பொருள்களோடு விவாத்திகின்ற ஆனம் ரூபமான சிறத்தி லானது கயிறுக்கு நிகராக ஆகின்றதில்லை என்பதாம்.

(உரை) கயிறு முதலியவற்றினுண்டான பரம்பு முதலிய வற்றின் மயக்கங்கள் இது கயிறு எனவும் உண்மையாவதால் நிகழ்கின்றன. அவ்வாறு உண்மையறிவால் நிகழ்கின்றமை யால் நிரிசோகம் முதலிய ரூபத்தாநிகழாத பரம்புத் தோற்றம் அசத்தியமேயாகும். கடம் படம் முதலிய பொருள் களின் தோற்றமெவ்வெனில், வேறு காலங்களிலும் வேறு தோள களிலுமிட விசேடம் காணப்படாமையால் விவருந் தோனறவினையாயின, எவ்வளவுதும் விளங்குகொண்டிருப்பன னாயும் ஒன்றிலும் காணுமெவையப்படாம பற்றிச் சத்தியங்கள் புயிருக்கும். அவ்வாறான உள்பொருள்களான உபாநிகளோடு விவாத்தித்துத் தானும் கட்டப்பட்டபோல வெவ்வேறுகத்தி தோன றுகின்ற ஆனம்ரூபமான சிறத்தியானது கயிற்றிருந் சாமியமடை கிறதில்லை. இதனால் கூறப்பட்ட பொருளாவது கடம்படம் முதலிய வெளிப் பொருள்களின் தோற்றம் உண்மையே யாகும். ஆனம்ரூபமான சிறத்திற்குண்டானதாயும் அந்தந்தப்பொருள் களின் முனவிலையே அந்தந்தப்பொருள் வடிவமாகத் தோன்றுதல் ரூபாயுமுள்ள புத்தியின் தீட்சயபேதமானது உபாநிலால் நிகழத் ததாகும். இவ்விஷயம் பின்னா விரிவாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் அந்தந்தப் பொருள்களின் முனவிலையே தோனது சிறத்தாயும் அந்தந்தப் பொருள்களின் வடிவாயுமுள்ள புத்தியின்

நீக்கப் பூபமாண அறிவிற்கு அடிக்கடி பேதமிருப்பினும், அவசிய நேரையறிவு வருத்தாபூபமாயும், எக்காலத்தும் ஒரேவிதமாயத் தோன்றுகிறதாயும், அந்நிபவண ரூபமாயிருக்கும் சிறந்ததென வேறு ரூபமாக மாறுதல் பொருந்தாது. அன்றியும் அது சித்தியமேவாகும். எதனெனினும், சேதனமாகவல்லும், விகாரமில்லாமையுமென்க ஆகவே ஆன்மரூபமான சிற்சத்திகள் அநேக மேவாகும் ஒன்றென்றால் எல்லா ஆன்மங்களாகவுமே ஒரே காலத்தில் பிரகாசப்படுமா அல்லவோ ஒரே காலத்தல் மோகந்நம மிகழ்வனவ குற்றம் நமமால் வேறிடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிற தெனக

(௨௩௦)

அ—கக) இனி பகவாயிப ஆன்மங்களுக்கே புறநி சம பந்தமான கிச்சபதிவினிலும் ஆன்ம ரூபமான சிற்சத்தியை வேருகப் பிரித்தறிவாமைபால் சித்தந்த ஆன்மரூபமான சிற்சத்தி அநேக ரூபமென ஊழ்மயக்கம் மலத்தைக் காரணமாகக்கொண்ட தெனக கூறுவாரா

(௨௩௧) பட்டத்தால் மறைக்கப்பட்ட கண்ணியுடைய புருடனுக்குச் சாதிரியேபால் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட ஞான சக்தி யையுடைய பகவிற்கு அந்த சிறந்தியானது அழியப்படாததாய் அமுதரத் உளவொன்றாகவேண்டு அங்ஙனப்பொருள்கள் போல் வேறு வேருகத் தோன்றுகின்றது என்பதாம்.

உரை எவ்வாறு நிமிரோகத்தால் மறைக்கப்பட்ட கண்ணியுடைய புருடனுக்குச் சாதிரி ஒன்றுவையிருந்தும் இரண்டாகத் தோன்றுகின்றனோ அவ்வாறே மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட ஞான சத்தியையுடைய புருடனுக்குச் சேதன ரூபமான சிற்சத்தி ஒன்றுமிருந்தும் அநேக ரூபப்போல் தோன்றுகின்ற தெனக.

(௨௩௧)

அ—கக) எவ்வாறு வேறு பிரமாணங்களுள் கிச்சபதிக்கப் பட்ட ஒரு சாதிரிபால் சாதிரியாகத் தோன்றுதல் நிமிசென ஊழ்மய நேரலைக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கிறதோ, அவ்வாறே சாதிரியமுதரியவற்றால் நிச்சயிக்கப் பட்டதாயும், ஒன்றாயும்

அறிபவன் ரூபமாயுமுள்ள சிற்சத்திக்கும் அநேக ரூபத்தன்மை
புண்டென்ற மயக்கம் தனக்குஞ்ஞாணமாக மலம் உண்டென்பதை
அறிவிக்கின்றது என்று கூறுகின்றார்.

(௨௩௨—௨௩௫௫) எவ்வாறு திமிர ரோகமுடைய புருடன்
அநேக யுத்திகளால் ஊடுக்கின்றவனுயிருந்தும் ஒரே சாதுரியைப்
பல சந்திரனாக அடக்கடிப் பார்க்கின்றானோ, எவ்வாறு பித்தத்
தால் குற்றமடைந்த நானாயுடைய புருடன் பால் தித்திப்பெண்ண
ஊடுக்கிறவனுயிருந்தும் கரண கோஷத்தால் தித்திப்பான பாடுக
கசப்பாகவே பற்றின்றானோ, எவ்வாறு மெய்யுடைய கலத்ததாயும்
கொதிப்புடையதாயும் உள்ள நீரின அறிஞர்களுக்கும் அழிவேகத்
தால் நீர் குடுவையும் நீர் கறுப்பெனவும் தோன்றுகின்றனவோ,
அவ்வாறே சிற்சத்தியானது யுத்திகளுடன் கூடிய அநேக ஆரம்ப
களால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்றிருந்தும் அநதச்சிற்சத்தியானது
விவரத்திலின்றது தோற்றமுடையது அழிவையுடையது அநேக
ரூபமான தன்மையையுடையது என்ற அறிவுகவின நாசியின்மை
வானது மலமெனநூலு காரண முண்டென்பதை அறிவிக்கின்ற
தென்பதாம். (௨௩௨—௨௩௫௫)

(௨௩௬—௨௩௯) அந்த மலமானது திரவியமாயிருப்பதால் கண்ணி
னுடைய படலம் போல அழிவுமாத்நிரததால் நின்றதாயுடைய
நிலை. கண் வைத்தியனுடைய தொழிலால் படலம் நீகமுடைய
போல் பாமகிவனது நினைவுபெண்ணுந் தொழிலால் மலம் நீககு
கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(௨௩௯—௨௪௧) எவ்வாறு திமிர முத்திய ரோகம் ஆரோக
ிய சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டு கணமத்தினால நீங்குகின்றதோ
அவ்வாறே அநத மலமும் துவசாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட துவசத்
தியானத்துடன கூடிய திகைக பெண்ணு கணமத்தினுந்ருன்

நீங்குகின்றது அவ்வாறாகக் கோடி ஞானவானினுடைய கீங்கு
வெற்றியை * எனப்படும்.

(உரை) அந்த மலர்வானது சிவசாத்திரங்களில் கூறப்படுந்
சிவதரிபாணந்தத் துணையாகக் கொண்ட அந்தத் தீகலக ளை
ஊக் தொழிலால் கீங்குகின்றது. அவ்வாறே பூதவாயம்பயங்கு
மத்திலும் தீகலகையே ஆன்மாவை மலத்தினின்று விடுதலை
படைப்பச் செய்கின்றது மேற்பட்டதான சிவபதந்தையம்
அடையச் செய்கின்றதென்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க இவ
விஷயத்தல் அனுமானப் பிரயோகமாவது - மலம் ஞானத்தால்
கீங்குகிறதிலும், ஆன்மாவானுடைய காணமான சத்தியை மலப்ப
பதனால்; ஆன்மாவானுடைய காணமான கண்ணாமலம்களும்
நியிரோகம் போதும். மலம் உண்மையொன்றன், மறைப்பைச்
செய்தலென்னும் காரியத்தைச் செவ்விலை, மலககமென
ஊக் காரியத்தாகச் செயலும் காணம் நிர்வம் முதலியன போதும்
எனவே. (உரு. உரு.)

(அ. -கக) இவ்வாறு அந்நிகை செயலும் அற்பவன் ஞா
னம் கிரகத்திக் குறித்தியத்தன்மையுடைய முறையறப் பணத்
தையும் அதன் நீககத்துகளுடைய காரணத்தையும் கூறவிட்டு
அந்நிற்கு கிடப்பவன் பிரபஞ்சத்தின் பேதம் உண்மையெனக்
கூறுவாரா

(உரு.அ-உரு.அஇ) மறுக்கப்பட்ட பிரமாணங்களைவ தே
சம், காலம், மானுடர் என்னும் பேதங்களை வெவ்வேறாக கிருந்
தும் ஒன்றுபடுத்தொன்றாகத் தேவன் யதிலலத் உலகமாணது
எவ்வாறு சித்தித்துடைய விவரமொக ஆகும் அன்றையும் அவ
உலகமாணது மானையில் காண்பென , பிரமாணங்களால் காதித்
கப்பட்டிருக்கிறது எனப்படும். (உரு.அ-உரு.அஇ)

* இவ்விடத்தில் விவக்கப்பட்ட ஞானம் ஆராய்ச்சி ஞானமில்ல அபர
ஞானமாம். அற்பவ அறிவியல் வையதியல்நெருநில பயன்
பாசவாதிபோல் அனுபவ ஞானத்தோட உடரத் தீண்ட பயன்
படாதென்பது நெருந்தே சிவதரிபாணத்துடன் கூடிய தீர்வை என்
தது உணர்க்கத்தக்கது.

(அ-கை) சிற்சத்திகரு அநேக வடிவங்களால் தோனது தன்மைபுண்டென்பது மலகத்தாணிசுந்திதன் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறதெனக் கூறுகின்றார்.

(உகசு) ஆகையாக அணுக்களுக்குப் பத்திச் செய்யும மலத்தால் சிறத்தி விவரத்திப்பதாகத் தேரன் புவனறு ஏனப் தாம். (உகசு)

(அ-கை) இவ்விஷயத்தைப் பிரியாயக கூறுகின்றார்.

(உசு) சிறத்தியின் விவரத்தமவது பாதொரு பரிணாமத் தால் விடய வடிவமாவில்லாவிடினும் விடய வடிவமாய் தோனது விவரத்தே அநதய் மையபாண பரிணாமமேயாத் மென்பதாம். (உசு)

(அ-கை) அவ்விதமான விவரத்தமும் ஆன்மாவகருக்குச் சிறத்தியைப் புத்தியினிதாம வேறுகப் பரித்ததம்பாமைமால் சிக்குந்திதெனக் கூறுகின்றார்.

(உசு) ஒன்றுகொன்று சமந்தம் பற்றியும் சித்துப் பொருள் கூடப் பெருள்கரை விடபமாகக் கொண்டும் இருக்கின்ற அந்த விவரத்தமவது சித்தமே சடமாகவும் சடத்தைச் சித்தாக வும் சினைத்தென்னும் அந்நியாகத்தால் உண்டாகின்றமையால் சித்துச் சடக்களுகருண்டான பகுத்தரிக்கின்றமேயால் தோனது எனறு என்பதாம். (உசு)

(அ-கை) இதனைப் பிரியாயக கூறுகின்றார்.

(உசு-உசு) சித்தானது தன்னுடன் சாரநிருகமும் புத்தி தத்துவத்தைத் தன்னினும் வேறுகப் பிரித்தறிபாமல் தான் விகாரமறியிருத்தம் புத்தி விருத்தியின் வகாக்களான தோற்றம் முதலியவற்றைத் தன்னிடத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு தோற்றமுடைய தெனறும், அழிவையுடைய தெனறும், அநேகத்தனையையுடையதெனறும், சுகத்துடன் கூறப்படுதெனறும். துக் கத்துடன் கூறப்படுதெனறும் தன் வடிவத்தை அனுவிற்றுகாட்டு

கின்றது. அதுபோல் ஆனந்தவினிடத்தில் கித்தின் குணமான
வைதன்வரியத்தையும் சடத்தன்மைபெய்யுமெற்றிக்கொண்டு ஆனந
விறப்பகுத்தறியாமல் நான பரவலென்ற நாம நான் இரத்தினத்தை
அம் அறிவின்றது இவ்வாறு எல்லா அனுகூலங்களுண்டான இந
தம் சிறப்பறிபாருள்களிட பகுத்தறியாமையானது மலதலதக
காரணமாகக் கொண்டது. மயக்ககட்டங்களுகரு முன்பு
யுள்ளது என்பதாம்.

(௨௦௭) அகத்தியமாயும், அசத்தமாயும், துக்கமாயிருந
கும ஆனந்தவல்லாத பொருளானில் கித்தியமாயும் கதறமாயும்
ககருபாராயிருநகும ஆனமத்தோற்ற ரூபமான பாவொரு அவி
வேகம் புருடகளுகிருநகெய்தே, அந்த அவிவேகமானது
காரணமற்றதல்ல. காரணமற்றதாயிருந்தால் முதற்பெற்ற ஆன்
மாயிருக்கும் அவிவேகம் உண்டாக வேரும். ஆங்குயால் அந்த அவி
வேகத்திற்கு அனாதையொரு காரண இருக்கவேண்டும். அவி
வேகம் அனாதையானால் அதற்குக் காரணமான எவ்மும
அனாதியை பெண்டது கருத்து என்க. (உசஉ உசாந)

(1௮-1௯) இவ்வுலகத்திற்குக் காரணங்க ளுமின்றி

உச௧) கித்தி விசேடங்களுகது, விசேடணங்களுடன்
கடிய சடப்பொருளகடுளடு விவாதத்தெய்துகள், பல்பாப பாத
மின்று : பொருத்தமடைகின்றனவல்ல வென்பதாய்.

உ௦௭ இவ்விடத்துக்குரிய கருத்தாவது ஆன்மகருந
ண்ட அவிவு முதலியவை மலததால் மறைகப்படருத்தல்
பற்றிக் கலைமுதலியவற்றன் ஒழிபாரத்தான் கிளக்கமடைகின்
றது அவ்வாறு கலைமுதலியவற்றால் தோற்றவிக்கப்பட
தோற்றமும ஆனமாவல்லாத பொருள்களில் ஆனமாவொன்று
தோற்றமேயாகும். எதனாலெனில், கலைமுதலியவை மேகத்
தைச் செய்யும் அசத்தமாயான காரியமாகையாவென்ற.

(உச௧)

(௮-௧௧) விவாதப் பேதத்திற்குப் பாதத்தைக் காரண
மாய்க் கொண்டிருக்கத் தன்மையை விரித்துக் கூறுகின்றார்.

(உசவ) பாடுதொரு காரணத்தால் காணாமலும் அறவு தேவத்தற்குள் தேவையுண்டிதே, ஒட்டிற்றோன் னுகின்ற திவியோய், அவயித அறிவும் தெரிவு அணுகவருக்குத்தான் இருக்கின்றதே, மலல அணுகவருக்கும் இவியோய், அந்தக் காரணத்தால் அவதந்தற்குள் காரணமாப்ப பந்தவகையானபட பருகெழுது என்பதாம்.

(உசவ) அந்தச் சிறகடங்களுக்கு ஒன்றை ஒன்றிலேற்றி தற்குப் பந்தமே காரணமென்பது கருத்து என்க. (உசவ)

(உசவ—உசவ) (அவயிதும்) எந்தப் புருடனுடைய அறிவு தொழில்களில் எந்த இசுதிரியங்களு சாதனங்களோ, அந்த இத் திரியங்கள் வேறுபுருடனுடைய அறிவு தொழில்களில் சாதனமாக காரணமில்லை. அவ்வாறே எல்லாருடைய எல்லா விதமும் புத்தியும் கித்து விசேடத்தினுடைய விவாதத்தினால் பொருட்கள் சாதனத்தி லுபமுடையதாயிற்றிலை. ஆகையால் இந்த விவாதத்திற்குக் காரணமாகப் பந்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய புத்தியுடைய பற்றிய திவ கருத்துக்களானவை சில புருடர்களால் அனுபவிக்க ப்படுகின்றன. எல்லாருடைய அனுபவிக்கப்பட விலை ஆகையால் அசகதுக்கவகையாகக் காரணமாகப் பந்தம் ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்த தென்பதாம்.

(உசவ) இவற்றால் கற்பப்பட்ட பொருளாவது—சாதனம் என்கிற மேடகப்பட்ட சருவருக்குத் தன்மை என்னும் ஆனமாவின் சொருபம் * சமசாரவத்தையிடு காரணப்படுமையினால் அந்த அவதந்தியில் அறிவு விளக்கவாடாயல் மறைக்கும் பொரு ளான மலம் ஒன்றுண்டென்பதை நிச்சயமாகத் தெரையாண்டெண் டும். சமசாரவத்தையிடு ஆனமக்களுக்குச் சிறந்தியுடைய கரு விற்குக்குத் தன்மை காணப்படுவதால், கலை முதலாவற்றின் வழி வாய் அச்சிறந்தியிற்குக் காரணமாயும், மோகத்திற்குக் காரண

* வெகுண்டு அகதிடுவ பிரிப்பிற் பித்தாதுபற்றி சிலனுக்குரிய சரு வுக்குத் தன்மை காந்ததன் கண்ணமால் தன்மைபுடைய ஆனமாவின் சொருபமெனப்பட்டது.

காணியால் மயிகதத்தை யுண்டுபண்ணுவதாயும் உள்ள மாஸாப் பெண்ணும் பந்தம் அவர்களுக்குண்டென்று கௌரவம் வேண்டும். சகலருக்கும் ரூபமான பேரகமும் அப்பேரகத்திற்குச் சாதனங்களான கர் சீரத்திரியங்களும் ஒவ்வொரு ஆணைகளான தோளும் இன்றி உண்மையான வேறு வேறுபாடுகளுக்கான அவ்வித வேற்றுமைக்குக் கௌரவமாகக் கணமமுண்டென்பதும் நிச்சயமாகக் கொள்ளல வேண்டுமென்க.

(உசஅ - உரு0)

[அ-கை] இது விஷயத்தில சாங்கிய மதத்தைச் சார்ந்து அவிவேகமே முன்னதாக கூறியவற்றிற்குக் கௌரவமாகட்டும் ஆணையாகிய அப்பிரகித்தமான மலமென்னும் பந்தம் உண்டென்று கூறுதலால் யாது பவன என்பது பூரவ பகவியின் சங்கையைக் கூறுகின்றது.

(உரு0) அவிவேகமே கௌரவமாக இருக்கட்டும் என்பதாம்.

(உரு0)

[அ-கை] அது கூடாதென்று கூறுகின்றது

(உரு0) ஆண்மாக்களுக்கு அந்த அவிவேகம் எதனுண்ணுமாயிற்று என்பதாம்.

உரை) அந்தப் புத்தி அறிவு என்னுமிவற்றிற்கு ஒன்றாகக் கொள்ளுதல் வேறுபாட்டைய உறுபாட்டையானது எதனுண்ணுமாயிற்று. அந்த அவிவேகம் கௌரவமன்றி கீழ்த்திருந்தால் முதலாகும் நிகழ்ச்சியும். ஆகையால் அந்த அவிவேகத்திற்குக் கௌரவமாக அதுகூடே மறைத்தலைச் செய்யும் மலம் உண்டென்பது கொள்ளத்தக்கது. அவ்வித மலமில்லாமையற்றதன் முதலாகத் தனக்கு மீண்டும் அவிவேக முண்டாதெதிலலை என்க.

(உரு0)

[அ-கை] ஆகையினால்தான் அவ்விதமான மலபந்தத்தை நீக்குதல் பொருட்டுப் பரமேசுவரன் உண்டென்று நித்திர்த்திருப்பதாகக் கூறுகின்றார்

(உரு0) மலமிருத்தலால் பந்தமிருக்கின்றது அந்த மலபந்தமும் பரமசிவாவியினதும் வேறுகவே கொள்ளப்படாதுருக்கிறதென்பதாம்.

(உரு0)

(உருஉ—உருஉஇ) (ஆனையால்) அறிவினவால் மோகத்தை யடைந்த ஆனமா அந்தப் பந்தத்திற்குள் கப்பட்டிருக்கிறது. அங் னுடைய பந்தத்தை நீக்குவதே முத்தியாகும். எனவெனினால் பந்தமும் நீங்கவே ஆனவ மலமும் நீங்குகின்றது. பின்னர் எல் லாப் பொருள்களையும் அறிபுமபடி செய்யும் சிவசத்தியானது விருத்தி யடைகின்றது என்பதாம்.

(உருஉ) இதனால் பந்தத்தினுடைய நீக்கமானது பரமசிவ னுடைய அனுக்கரிக விச்சைத்தரலையே உண்டாகின்றதென்பது கூறப்பட்டதாகும் என்க. (உருஉ—உருஉஇ)

(உருஉஇ) எல்லா மனறுபுகுகளினின்றும் விடுபட்டதாயும் பூதிககத் திருத்தாயுமுள்ள இந்தச் சிவசத்தியே ஏகவிதசமான விடயத்தாக மறைத்து எல்லாவிடயங்களையும் அறிபுமபடி செய் கின்றது என்பதாம். (உருஉஇ)

(அ—கை) எவ்வாறு அறிபுமபடி செய்கின்றதென்பார்களுக்கு உறுகின்றார்.

(உருஉஇ) பா ரமங்கத்து ரூபமான சிறுசத்திக்ரூப பந்த மில்லையாகவே, எககாலத்தும் முத்தானமாக்களுக்குப் பிறப்பா ருள்களின் இருப்புமாதிரிம விளங்குமென்பதாம்.

(உருஉ) முத்தானமாவின்னுடைய அறிவில் மலயின்மைமால் தன்னையும் பிறப்பொருளையும் அறிபுமபடி செய்யும் அந்த அறிவா னது பிறப்பொருள்களின் இருப்பு மாதிரித்தான் அறிபுமபடி செய் கின்றது. பெத்தானமாவிற்குப்போல முத்தானமாவிற்குச் சிறு பாகவும், அதாவது வேறு வேறுபாடும்) வேறுபாடும் பெருந் தனாகவும் பிற பொருள்களை அறிபுமபடி செய்கிறவன் என்க. து கருத்து அவ்வாறு அறிபுமபடி செய்யுமாயின் முத்தானமும் சுகதுகக் அறிவு நிகழாமலையால் போகத்தான் அனுபவிக்கருந் தாத்தானமை திகழுககடுமென்க. (உருஉஇ)

(உருஉ) ஆனையால் எல்லா மறிந்தவாகவே முத்தானமாக களாவர் சித்துருபான தனனை மந்திரம அறிந்தவர்கள் முத் தானமாக்களாகவா உண்டாம்.

(உரை) தனது உயற்புடும் அறிவுமாத்நிரையி லிருப்பவர்
கூள் * முத்தர்களிலும் கிவன் டோல எல்லாமறித்தவர்களே முத்
தர்களென்பது கருத்து என்க. (உறுதி)

(உறுதி) (ஆகையால்) வெளிப் பொருள்களிருந்தும்
அவற்றை அறிவாமைப்பாது தமது லன்னும் மலத்தால் நிகழ்ந்
திது உண்பதாம்.

உரை) வெளிப்பொருள்களிருந்தும் அவற்றைப் பெத்
தான்பாக்கள் அறியாமை. அதற்குக் காரணம் மலம்பாத்தம்
என்க (உறுதி)

(ஆகை) ஆகையால் எல்லாவற்றையும் அறிவாதவர்கள்
முத்தர்களெனக் கூறுகின்றார்

(உறுதி) தமசால் உறுதிக்கப்பட்ட ஆன்மங்கள் முத்தர்
களாக ஆகின்றனவென என்பதாம் (உறுதி)

(ஆகை) சொல்லின் சொற்களைவத் துணையாகக்கொ
ண்ட சங்கற்ப அறிவும் பந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறதென்று
கூறுகின்றார்.

(உறுதி) மலத்தால் மறைப்புண்ட உயிர்களுக்கும் பெருந்
தனை அறியுமபடி செய்வதில் அவ்வயோகனின் அபிமானங்கரு வித்து
வின் கலகத்தாலுண்டான சொல்லின் சொற்களையொடு கூடிய
விசயமானது உண்டாகிறது மலமற்ற ஆன்மர்களுக்குக்கொ
வெளிய, வித்துவின் கலகமான வசாவலின் சொற்களை இவ்வா
மைப்பினால் பந்தம் நீர்க்கிணைமற்ற அன்று பிறந்த பாலுருகுப
போல விசயமற்ற விருவிசயத் தோற்றமே நிகழுகின்றது
என்பதாம்

* புத்த விருத்தியின் வேருகத் தனையறிந்த விவேகஞான மாந்தர்
முண்ட. 2.1.௧௦.

(உரை) முத்தாளமாகவுள்ள மாயாசாரியன்களையும் (அந்நாடு) விட காரியங்களுக்கும் உரை பாசங்களைத் தாண்டி வைக்கலாகாது. பாச, செதற்களின சேர்க்கையையும் துணியாகக் கொண்டு தரவும் புத்தியைச் சார்ந்ததாயிருக்கும் சுவிரூப அறிவு அவர்களுக்கொண்டாகிறது. பிற பொருளைத் துணியாகக் கொள்ளாத சித்தத்தையே அறியத்தக்க வல்லாப் பொருள்களையும் அந்நியமாகச் செய்கிறது. அன்று பிறந்த பாலனை உவமையாகக் கூறியது சத்தம் முதலியவற்றின் விசயமின்றாமையு முற்றமென்று கொள்க. எதனாலெனின, உண்மையில் பாசங்களும் மலமறைப்பு இருத்தலற்றின் உண்மைத்தொற்றின் மையாலென்க (உரு-அ)

(அரு-அ) முத்தாளமாகவுள்ள மலமின்றாமையால் அவர்களுடைய சத்தியே வல்லாப் பொருள்களையும் உள்ளவாற்றியும் படி செய்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

(உரு-அ) எவ்வுள்ள பொருளானது எககாலத்திற்குள்ளேயே தா எககாலத்திற்குத் தோ எககாலத்திற்குக்கப் போகின்றதோ அங்கா எககாலிலெல்லாம் அந்த உபபொருளைச் சமயபிரகாசமான அழிவற்ற அறிவானது உள்வவாற்றிகின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறே (மோகந் தாரிளகயிலும்) விவென னுஞ் சூரியனுடைய சத்தி என்னுங் கிரணத்தால் விருத்தி செர்வப்பட அறிவென்னுங் கண்ணால் மறைப்பில்லாத ஆனமர், சத்தி முதலியவற்றே முந் பரமசிவனைப் பாரகின்றாருன்னது உறப்படற்குகிறதென்க. (உரு-அ)

(அரு-அ) இத்த முத்தாள மர்க்கங்கருச் சருவருத் தன்மை கருவகருத்தொத்தன்மை இருந்தும் தெற்றின் விடையா தெனக் கூறுகின்றார்.

(உரு-அ) முத்தாளமாகவுள்ள உலகத்திற்குத் கருத்தாக் களாகவாகிறது. விவென நுலனை உலகத்திற்குக் கருத்தாவா வன என்பதாம். (உரு-அ)

இரத்தினத்திரயம்.

சுருது

(அ—க) சிவஞானவனே உலகத்திற்குக் கருத்தாவென்பது எதனுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றா.

(உருச) அநேகர்களுக்கும் கருத்திருத்தன்மை உண்டென்பதற்கு ஐரிடத்திலாவது பிரமாணமறியப்படவில்லை யாதலானேனென்பதாம்.

(உரை) அநேகம் கருத்தாகக்கூட உடய தேர முத்தியவற்றிற்கும் உத்பதி என்னும் ஒருவனுடைய இச்சொலையின் மீதான வேறுபாடு காணப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாதே வேறு துலகனினம் எந்தக் காரியத்தை அநேகர் பெருமையை விருப்பித் தங்களைப் பண்டிதர்களாக எண்ணிக்கொண்டு நடத்துகின்றனரோ, அந்தக் காரியம் உலகத்து முடிவை உடையதென நினைக்கின்ற கருபு பட்டியுத்தல காரணம். நனவாத் தன்மையாவது சொருடறுகின்ற பிரகாச லாபமே ஆகலால் அது எககாலத்தும கெடுதலிலும், ஆதலால், பிரமாதேசுவர பகவதும் ஒதுக்கப்பட்டது ஆகவே சித்திய முத்தினும் அந்தச் சிவனுடைய படைத்தல் முதலிய காரியங்கள் சித்திகின்றன. முத்தர்கள் ஒரு பு வெறுப்பு அற்ற வர்களாதலால், பலப்பு முதலிய தெளிவற்ற செயல்களை நில்லை என்க.

(உருச)

(அ—க) இன்னும் இவ்விடத்தையே கூறுகின்றா.

(உரு—உருச) சித்திய முத்தமாயும், கருத்தமுடியாத மனவையுடையதாயும், சத்திவென்னும் பெயர்கொண்டதாயிருக்க முக சித்தத்தியானது பரமகரணாரண பரமசிவனைப்பற்றி யிருக்கின்றது. இந்தப் பரமசிவனும் அந்தச் சத்தியால் சுடப்படாது கனியியாதது ஆனமாத்கனின் பெருமையைப் படைத்தல், காத்தல், ஆழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனினும் ஐந்து விதத்தில் கருப்பது செய்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு சிவசத்தியின் ஆராய்ச்சியின் முடிவால் அச்சத்திற்குப் பற்றுக் கொள்ளாமலாவது ஆராய்ச்சியுடைய செயல்பாட்டிற்கு அறிவித்திருந்தது எவ்வாறெனில், உலகம்

அவ்வயைப்பகுப்புடன் கூடியிருப்பதுபற்றிக் காரியப்பொருளாகக்
யாவல் அவ்வுலகத்திற்குக் கருத்தரணிகளும், ஆணைக்கள மலத்
தூல மலநகரப்பட்டி நத்தலால அம்மறைப்பை நீக்கி முத்தியைக்
கொடுப்பவராகவும், ராமகிணம் உண்டென்பது தெரிந்தது. இவ
வரேறெ டெரியோர்களும ஆராய்ச்சிக்கு முன்னிலையாயிருந
கின்ற உலகமானது அவ்வுலகத்தைப் பாடுகதான்செய்யும் கருத்தாவை
புலையது, காரியமாயிருந்ததனை, பிரத்தியக்ஷத்திற் காணப்படும
க மமுதவியைவிடபாலுமென்று கூறுவதனா என்க

(உக௦—உக௧)

(அ—க௧) இனி அந்தப் பாமசிவனுக்குக் காரியவேதறு
நெரால வேற்றுமைபுண்டென்று கூறுவதனா

(உக௨) அந்த ஐந்தொழிவுகளிலும் பாமசிவன் சத்தப்பொரு
கூடிச் சத்தவண்ணமும், உத்தப்பொருளுடையபம் மறைபற்றி உத்தி
புத்தகெனவ றும், பிரதிநித்திவென்றும் ஆகிரிநாகளால் மூன்று
விதமாகக் கூறப்படுகின்றன என்பதாம். (உக௩)

(அ—க௧) இதனையே விரித்துக் கூறுகின்றார்

(உக௪) அமுதமுள்ள முதனாவதான சத்தன் திடகன சிவ
னென்னும் பெயர்கொண்டவனுக்கொன்று அவனிடத்தில் கிரிபை
பெண்ணும் பெயர்கொண்ட சுவசத்திவானது விளக்கமடைவாமல்
மூடுதலாவது ந்தது பொருளாகவிவந்து என்பதாம்.

(உக௫) சத்தி ஒன்றாகையாலும், ஞானத்திற்கே கிரிபா
ருபமாயிருக்கின்றனமை கீசவமாயிருத்தலாலும், அந்தச் சத்தி
கரு ஞானம் கிரிபைபெனந வேறுபாடு பொறுப்பாளிகழாததென
அறியப்படுவதாகக் கிரிபையென்னும் பெயர்கொண்ட சத்தி
பெண்கூறப்பட்டு அந்தச் சத்திவானது எல்லா கிரிபா
ரவகளையும் தன்னுடையகுகைகொண்டு தவன்புத்திரமாக இருக்குவ
கால் அந்தச் சத்தியை யடுக்கித் தாமதவன் சத்தென்னும்
கூறப்படுகிறான், அவ்வாறு சத்தி தனித்திருக்கும் நிலையே,
பிரதிநிதவையாடிக் கரும பாமசிவனுக்கு இயலாவதும், தமையாகக்
கூறப்படுகின்றது என்க. (உக௬)

(அ—கை) பின்னர் பேரகாவதத்துவ உத்தியோகத்தினன னுஞ் சொல்லால் கூறப்படுகின்றனெனக் கூறுகின்றார்.

(உகச) அந்தக் கிரியாகத்திய வினாகமாயும் அனுபவப் பட்ட விந்துவின் கருவிய பாரத்தால் வாட்டமடைந்ததாயும் நின்ற பதிவான பாயிவனுடைய பாயானந்த சந்ததியை மின்னஞ் சூழ்ந் செய்கின்றது எனபதாம்.

(உகா) அந்தக் கிரியாகத்தி, மகா மகாபயின் கலகதத்தால் காரியங்களைத் தொற்றுவிப்பதில் செஞ்சூகமாயிப் : திரிநுடைய பாயானந்த சந்ததியினனும் ஞானகவிரியவர்களின் ஆக்கத்தால் வப்பெய்யுது காரியங்களைத் தொற்றுவித்து வெளிப்படுத்துவின் ததோ, அபச்சபாபுது அந்தச் செவனாக்தம் காத்தலென்னும் நோகம் பிகழுகின்றது இவ்விடத்தில் வெனுடைய பாயானந்த சந்தி னன்பதற்கு ஞானகவிரியவர்களின் ஆக்கமென்றும், காத்த வென் தற்கு : நோகா என்னும் பொருளபிதானளாமல், ஆனந்த சந்தி னன்பதற்கு அகத்தின் மிருதி என்னும், போகமென்பதற் றுச் சுததுக அந்மனனும் : ஞானகவானககூடது. ஏதனஞ் செனில், நோமலணை பாயிவனுக்கு உபாதிக்கான சுததுககககா சமாயிதா தகாகபா செனக் (உகச)

(அ—கை) அப்போ முது உத்திரோக்மெனனும் முயற்சி நோககூடிய சந்தலையுடைய பாயிவன் உத்தியோகத்தினன னுஞ் சொல்லிறகுப் பபா நுசரே விளங்குகின்றனெனக் கூறுகின்றார்.

(உகா) சகா நீடகனாராம், ஐந்து மந்திரங்களை வடிவ மாககமகாண்டவார்பும், பிரகாசமுடையவார்பும் இடுகிறஞ் சந்தி சிவதேவர், முயற்சியாரும், பவார்ப முயற்சியையுடைய சந்தி உபாதிக்க வினாநகனாரா எனபதாம்.

(உகா) நோதில் ஞானகவான உபாதிகளின் வேறுபாட் டால் வேறுபாட்டையடைந்த சகான முதலிய ஐந்துமகநா வடி வவகான சுததுக நோ சிரத்தின் தொழிச செய்கின்றமையுடைய அடையநோகார பாயிவனுக்குச் சரீரமாகக் கூறுபடகனறனவே

பாதி உணவையின் அளவுக்கு சீராயினால் அவ்வாறே மிகுதேன் திரத்திலும் ஜூதெழிசுக்குகையோரகமொன்றே சோனம், தத் புருடம், அசோரம், காமதேவம், சத்திரேய சாதம் என்னும் ஐந்து மகரிகளால் சிவ சூதிரகம் பாயினது சீரேய் கமரிகளால் பெருநுகிறதென்ற கற்பப்பட்டிருத்தல் காரண ஆகவாய் பாயினதுக்கு ஆகமமொன்ற கற்பப்பட்டிருக்கப் படியுமனன் நீயைத் தன் பொருட் தேவாரமும் அவ்வாறே மெய்க்காத் திரத்திலும் பூசல் செயலானதுகூட கம்பிபத்திரகம்ப பாயினதுக்கு வடிவமொன்றாயிட இருக்கின்றதனை கற்பப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதத்தில் சைவ சதவகவாததண்டாச ஸ்ரீலாச சூதிர சேதிராசனது கிசுதுவிதுண்டை தீய வெறுபட்டால் உண்டானதமொன்று சாதிரி தீதகர் குரான அந்த விதமன இலபகதநதயாகச் சாத்திரமவநிம் கெடகப்படுத்திதானகார ஆம், சாத்திரதரீய சாத குகிலகரீய பரிணாம பாகததிரகு அபிபாசனமும், அவதா சோசாதி, டாஸத்வத் அபிட கதத பாயினதுக்கு டேகவகதபபகைரது இவ்வாறே மதக பாகேகவாத், இளம் சாத குதரீய கங்கு கிலகன ரூப மாயுட சிரமலமாயிரககும் சாத கெகனத்தல் உணவதேயுப் பதிவான பாயினதுக்குப் பாககதரீய இருக்கின்றதன கற்ப பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறும் சதா சிவ பவனங்களை அறிட முகதய காலத்திரதான பாயினவ ஐந்து பாகேககளை கடிவகை ஆனவனாய் சதாசிய சூதத்திரபாயுததனால் பாகாவத னையில் சதாசிய தேவனாக் கூறியது எண்ணப்படுக, சிவி குத்தி முதரீய பவனங்களுடைய தவிர்த்தன சத்திரேய சாதமுதரீய மகிரவகவாய்கப் பாயினன மய விககத மருத்த வனுகையாக இவ்வாறு கூறப்பட்டதனை அந்நோகவதனது விசேஷமாய் பரிருத்தனக்கு ஐந்து மக்தகவன்னுண்டை கூட்டம் கடிவகவாயிருத்தல் சதாசிய பவனத்திர மினன்று தினனாக் கற்பாசேயிருர். இவ்விஷயமானது மதக பாகேகவாதத்தில் விவரமாக் கூறப்பட்டிருத்தனால கிரகவ அவ்விததிற கணநி கோங்கென்க.

(2.5.2)

(அ—ஊ) இனி, செவத்திருகு மந்திரத்தன்மை யுண்டெனது கூறுகின்றா.

(உ—க) எல்லா உலகொருள்களையும் அறிந்திருந்தும், சம்சாரகடலினின்று நீங்குமயடி செய்து காப்பதினாலும், மண்ணத்துக்கும் திராணத்திற்கும் தருமியான அந்தச் செவத்திரபாணது மந்திரவடிவமா இருக்கின்றதிதன்பதாம்.

(உ—ஊ) அவ்வாறே மண்ணமென்பது எல்லாமிதல் திராணமென்பது சமுசாரிகளைக் காத்தல். இவ்விரண்டிற்குத் தருமியா விருப்பதுபற்றி மந்திரமென கூறப்படுகின்றனென்று சூத்திரிகளினில் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்விதமான பொருளானது சிவனாகும் சதங்கும் விதந்தெய்வவர்களுக்கும் பொதுவாகும். ஆகையால் வாசகமான சொற்களுக்கும் உபசாரமாக மந்திரமென்னும் பெயர் கூறப்படுகிறதென்க. (உ—க)

(அ—ஊ) இரத்தச் சிறத்திற்கு உயாதி வேறுபாட்டால் மந்திர வேறுபாட்டென்க கூறுகின்றார்.

(உ—ஊ) அந்தச் சிறத்திரபாணது காரியவேறுபாட்டாலும் அந்நிபத்தனாலும் தானொன்றுநீங்கும் ஐந்தாக வேறுபாட்டை உடைந்திருக்கின்றது. அது அந்நிபக்கத்தருத்த விந்துவென்னும் மந்திர பதிதலை காந்திலை முதலிய ஐந்து பொருள்களை விடயமாய்க் கொண்டு பிரகாசிக்கின்றது என்பதாம்.

(உ—ஊ) விந்து சாக்தி முதலிய புவனங்களை பதிட்டித்தலால் சிவனுக்கு சகானமுதலிய வேறுபாடு நிகழ்கின்றதென முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க. (உ—க)

(அ—ஊ) இதனையே விரிவாய்க் கூறுகின்றா.

(உ—அ) விந்து, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, நிவிருத்தி என இவ்வென்று கலைகளும் போகத் தாழ்வனாகும். இவற்றிற்கு விந்து வென்னும் பெயர் பாமசிவனுல கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) அவையராயின் சாதி முதலிய கான்கு புலவர்கள் தானே முன்னர்ப் போகத்தானமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வெனில், அத்துணாமையே. ஸந்திபதித ரூபமான கிரீது இவ் வந்தாணமயிருந்தும் இருட்டாபரூபத்தில அகக்கூடியும் புல வாககன் தோனமுன்நையப்பற்றி அதுவும் தோகத்தானமெனக் கூறப்பட்டது. ஆதலால் வீரோதயினமை கண்ணொருங்க வென்க.

(உரை)

(அ—கை) அதுபற்றியே இரத விசது கலைகளுகரு கர னுவந்தயில இலையருடமாக யிருத்தலால் பாவினது வெனப் பெயர் நிகழாததெனக் கூறுகின்றார்.

(உரை) ஐந்து கலைகள் இவ்வாறு குக்கும் அயத்தையே ஸ விசது வெனப்படும். அதி, ரவிசதுவை கிடபமாகக்கொண்ட பரமனவனது மூத்த பரமந்தியாகும். கரீயத்தாத வி யமாகக் கொண்ட ஸமவினது மூத்த அபாமூத்தயாகுமெனப் பதம்.

(உரை) பரமனவனது பரமூத்தியாவது விந்துவை அதுட ளுக்கும் இலவனத்தையான சத்தியேவாகும். அபாமூத்தயா வது கரீயத்தையே யதுட ளுக்கும் சத்தியேவாகுமென்க. (உரை)

(உரை) கிரீது ரூபமான வந்தொரு சிவசாமிகுத சத்தி யுண்டே அதுவே தொழில் வேறுபாட்டால் பரமவினதுக்குச் சந்தாகிய வடிவமாகக் கூறப்படுகின்றதென்பதாம்.

(உரை) சிவனோடு பிரிகருடியாத சாவைய சம்பந்தத்தி றிருக்கும் சமவேதசத்தியே, விந்துவின் பரிணாமமாயும், சிவருத்தி புலனமவனா கிறே விபாதித்திருப, தர்ப்பு உள சதாநிய புல வத்ததை அநிடத்தது அதிகாரமெனவதுபற்றி உபசாரரூப பரமவினது சந்தாகியவடிவமாகக் கூறப்படுகின்றதென்பது கருத்தென்க.

(உரை)

(அ—கை) தீனது முதலியவற்றால் அந்தர்த்த புலவக் கனா அடைந்தவருகளுண்டாம் வேறுபாடு உண்மையேயாகும். அவர்களை யதுட ளுக்கும் சிவசத்திகளுக்குத் தொழில் வேறுபாட் டால் வேறுபாடு கூறப்பட்டிருக்கிறதெனக் கூறுகின்றார்

(உக-உஎ) ஆறாறுடன் கூடிய பரமசிவனும் அதிப்
 கிஷ்பப்பெற்ற மகாமரணபராணது, மலமதறவர்களுடைய, போகத்
 தானத்திரிகுப்பவர்களையும், அதுபற்றிச் சிவரூபர்களுக்கவயிடுநு
 கும் ஆனமாகளுக்கும் சரீரம் போகம் இரத்திரியம் இடம் விஞ்ஞா
 னம் முதலிய காரியத்தைச் செய்கின்றதே, அந்தக் காரிய
 மாகவே பரமசிவனது கிரியாசத்தியும் பரமசிவனும் கூறப்படுகின
 றன என்பதாம்.

உரை சிவசத்தியால் கலக்கஞ்செய்யப்பட்ட மகாமரண
 பராணது எந்தெந்த காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதே, அந்
 தந்த காரியத்தை அதிபுக்கும் சிவன் சத்திகளுக்கும் தெரழில
 வேறுபாட்டாலும் இட வேறுபாட்டாலும் உபசாரமாய் அந்தந
 தப் பெயர் உண்டாகின்றது. எவ்வாறெனில், சார்நிபுணத்தை
 அநிபுத்து அதனைத் தோற்றுவிக்கக்கூல சிவசத்தியானது
 சத்தி என்னும் பெயரைப் பல்கின்றது. சிவன் சார்ந்த என்ன
 றும் பெயரைப் பல்கின்றான். இவ்வாறே மற்ற இடங்களிலும்
 அறிஞர்களுக்காக, அவ்வாறே மிருகேந்திரத்தினும், “நாவகனித
 கூறப்பட்டிருக்கும் பதிபேதமானது சத்தி வேறுபாடுபோல
 காரிய வேறுபாட்டால் உபசாரமாய் நிகழ்ந்தது காரிய வேறு
 பட்டானது தொழில் வேறுபாட்டால் நிகழ்ந்ததெனக்” கூறப்
 பட்டிருக்கின்றதென்க. (உக-உஎ)

(அ-அக) இதனையே விரிவாய்க் கூறுகின்றார்

(உஎஉ) காரியங்களைக் காரணமாகக்கொண்டு, இச்சு
 ஞானகயிர்ப்புகள் எதிரெடுத்து உண்டாயினவோ அந்த ஞானக
 கிரியா ரூபமான பரமசிவனது சிறுசத்தி ஒன்றையாக மென்ப
 தாம்.

(உஎஉ) எதிரெடுத்து உண்டாயினவோ எனபதற்கு இச்சு
 ஞானகயிர்ப்புகள் எதனுடைய அவதந்தகங்கள இருக்கின்றன
 வேறுபெண்பது கூறுத்து, காரியங்களைக் காரணமாகக்கொண்ட
 எனபதற்குக் காரிய ரூபங்களான உபாதிக்களால் நிகழ்ந்ததென
 பது கருத்தென்க. (உஎஉ);

(அ-கை) இவ்வாற மரபிபங்களை விடயமாகத்தொண்ட சத்தியே பரமசிவனுக்கு வடிவமாயிருக்கிறதென்று கூறப்பட்டது. இனி, பேரக தத்துவம் அதிகார தத்துவமென்னும் இவற்றில விதிப்பவர்களின் சரீரங்களும் விசுறு சம்பந்தங்களே யென்று கூறு கின்றோம்.

(உஎச) ஈசுவரர்களுடையவும் அபரமுத்த சிவன்களுடைய வுமான தேகேற்றியங்களை, சுத்தங்களையும், மிக அழகுடன கூடாடவையாயும், அதிகாரத்தைச் செய்கின்றனவாயும் இருத்தல் பற்றி மகாமாயா மயங்களாயிருக்கின்றன வென்பதாம். (உஎச)

(உஎதி) கிரியா ரூபமான அநந்த சிவசத்தியானது சிவனை விட்டுப் பிரியாததாயிருக்கின்றது அதன் சொக்கைகளால் பரம சிவனும் வல்லாக காரியனானாருமே காரணமாகக் கற்பபடுகின் றான். (உஎதி)

(அ-கை) அதிகாராவதனையுடையபற்றிக் கூறுகின்றோம்.

(உஎக—உஎகஇ) அநந்தப் பிரபுவான பரமசிவன், விசுறுவி லிருந்து இறங்கி, அனுகூலங்களால் சூழப்பட்டவராயும், பதி யின் மொழிகளான அதிகாரங்களில் சதாசிவ மகதிமகோவராக் களை ஏவுகிறவராயும், எல்லா அத்துவாக்களினுடைய பிரிவு விளக்குகின்றாரென்பதாம்.

(உஎக) விசுறுவிலிருந்து இறங்காமென்பதற்கு உத்தி பேரக அவத்தையினின்றும் நீங்கிப் பிரங்குத்தியுடன கூடியிருந் துத் தன்மையென்பது பொருள். பிரங்குத்தியாவது சுத்தஞ் செய்யத் துருத்த சதாசிவர்களையும் விக்கியேனவாகியும் முனையே அவரவர்களுக்கிரிய புனைவகனிதும் அசுத்தத்துவ அதிகாரத்தினும் வடிவாகும். அதுபற்றியே பிரபுத்தன்மை யுடையவராயும் எல்லா அத்துவாக்களையும் அநிதிப்பவராயும் விளக்குகின்றோம் அஃதாவது சதாசிவ வடிவமுடையவராகத் திரிசனஞ் செய்பத் தருகிறது என்பது கருத்து என்க.

(உஎக—உஎகஇ)

(௮—௯௧) இனி, தியானஞ் செய்பதற்குத் தகுந்த வடிவங்களை விட்டபின் தனக்குக் காட்டுகின்றார்.

(௨௭௭—௨௭௯) பிரதிருத்தியுடன் கூடிய தேவனுள் பரம சிவன், ஐரத சரோதசுடன் கூடியவராயும், பிரபுத்தன்மை புண்டபவராயும், சத்திவைச் சரசாகவும் ஞானம் கிரியை இச்சை எனனும் புணர்நீராயும் விரிந்த புணர் குணகளாகவும் உடைபடாது, கிஞ்ஞானமென்னும் சத்திர சகையுடன் கூடினவராயும், ஈசான மந்திரத்தைச் சரசாகவும் தற்புட மாவிரத்தை முகமாக வுடைய ஸடபராயும், பத்துக் கிருதகளிலும் கைவரிச்சைநிர்ப்புடைய வராயும், அசேர மந்திரத்தை இரதபுமமாகவும் ஸமயேதவ மந்திரத்தை நுழையாமாகவும் மகாண்டவராயும், சத்திரபாசாத வடிவத்தால் விளங்குவினவராயும், எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தஞ் செய்பவராயும், சகலஸ்ரீத்திராயம் விளக்குகின்றவரானாதாம்.

(௨௭௭) இவ்விடத்தில் ஐந்து கிரேதஸ் வண்ணஞ் செல்லும மந்திரஞ் மாண சத்திரினஐரத ஆவத்தை வேறுபாடுகள் கூறப்படுகின்றனமென்க.

(௨௭௭—௨௭௯)

௮—௯௧) இவ்வாறு விரிந்துவின அவததைகள் ஆதிபுத்தனால வேறுபாடுந் தனும், உண்மையில் சிவனுந் சத்தியும் ஒன்றெனக் கூறி இவ்விடபுதைக்க கூடா முடிக்கின்றார்.

(௨௮௦) பரமசிவன் ஐரவாகுளேயி நுககின்றான் அவனது சத்தியம் விசாரமுததாயி நுககின்றான் அவனிருந்தும் இவ்வம் பேரகம் அநிகாசமென னுரிவதற்கும கினமாத்திர வடிவமுடைய வாயி நுககின்றனரெனபதாம்,

(௨௮௦)

௧௮—௯௧ இனி, சிவனுக்குத் சத்தியமும் அநேகத் தன்மைமெனனும் வேறுபாடு உபசாரமாய் நிகழத்தென்னுந் விடபத்தை வேறுவழியாய்க் காட்டுதற்பொருட்டு இவ்வப் பேரக ஆதிகாரவத்ததைப் படைத்த ஆனமாதகருத்த வேறுபாடு உண்மையெனக் கூறுகின்றார்.

(௨௮௭) அவ்வாறே அந்தப் பரமசிவனால் அபிஷேகப் பட்ட சில ஆணமாக்களை சிர்மலமரமும் மிகக் கம்பீரமானபிருத்தும் சைவமணிய சமுத்திர ரூபமான தன்னு சொரூபத்தில் இலயத் தைபகடைந்திருக்கின்றனரெனபதாம்

(௨௮௮) மல பரிபாகமடைந்த நிற்சில ஆணமாக்கள் அனுக கிரகஞ்செய்யும் அந்தப் பரமசிவனால் அனுக்கிரகஞ் செய் ப்பப்பட்டவரனாய்; அதாவது அனுக்கிரக சத்யாஸ விடுதலை செய்ப்பட்டவர்களாய், மிக கிரமலமரமும் அதிக உயிரமாயிருக்கும் சரணவெந்த தன்மை, சாவகருத்திருத் தன்மை எனனும் சமுத்திர ரூபமான தன்னு சொரூபத்திற்குக் கின்றனம். பரமசிவனது அனுக்கிரகத்தால் அனனது சரி பியரூப மான மோகத்தையடைகின்றன ரெனபது கருத்து. சிவனிடத் தில் இலயமடைகின்றனரெனபதற்கு ஐக்கியத்தை யடைகின்றன ரெனது பெரூரூ கொள்கைதல கூடாது. அத்தருவிதமானது முன்னரேயே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதெனகூறலென்க. இவ்வா ளததைப்படிபுடைய சிவனுடன் சாபிபத்தை யடைந்தவரமாயல இவர்களும இலயாயத்தையை யுடையவர்களெனக் கூறப்படு கின்றனரென்க.

(௨௮௯)

(௨௮௯) விஞ்ஞான கேவலாகளும் பரிபாகமடையாத மலமானபவிரைத் தாணடியிருத்தலாலும், மகாமாகாயையப்பறவி யிருத்தலாலும், பேரகயிலனதிருத்தலாலும், தெரழிவறமவா லிருத்தலாலும், இலயாவதனைதவ யடைந்தவர்களைக் கூறப்படு கின்றனரெனக் கூறுகின்றார்

(௨௮௯) வேறு சிலர்களும பரமசிவனால் அபிஷேகப்பட்ட சத்தியுடன் கூடுதலவாதளரலிருக்கின்றனரெனபதாம். (௨௮௯)

(௨௯௦) பேரகாயத்தைய அடைந்தவர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(௨௯௦) வேறு சிலர் பரிஞ்ஞமத்துடன் கூடிய மகாமாகாயை ஆணிகளஞ் செய்துகொண்டு பேரகத்தில் ஆணசுகொண்ட வர்களாயும், அந்த மகாமாகாயினுடைய பேரகனைப்பரணடாந ககத்தில் பற்றிய மனதுடையவர்களாயுமிருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) சாரதி முதலிய புவனருபமாசுப் பரிணமித்த மகா மாயையையப்பற்றி யிருக்கின்றனவொன்பது கூருத்து என்க.

(உஅஉஇ)

(அ—கை) அதிகார அவதந்தைய அளபுதவாகலைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உஅஉஇ) அவவாரே வேறு லொ பரமகாமென்னும் மகாமாயைபைச் சாரது அத்துவாக்கினுடைய கிரகிநூந்து கொண்டு பரமசிவனுடைய ஆணையப்பெறது ஐந்தொழிவு செப்திவ்வொன்பதாம்.

(உரை) அனந்தா முதலியோர் சுத்தாத்துவாவின் கிரகி னுள்ள மகாமாயா புவனங்களைச் சார்ந்து பரமசிவனுடைய ஆணை யால் ஐந்தொழிவு புரினவவராய் இருக்கின்றனவொன்றைப் கூறப் பட்டிருக்கின்றது என்க.

(உஅஉஇ)

(உஅச. உஅஇ) இலையம் போகம் அதிகாரமென்னும் இவற்றுடன் கூடிய ஆண்டாக்களை அநிடத்தலால், பரமசிவன் நூறுவறுபிறுத்தும் உபசாரமாய் வேறுபாடடையடைகின்றான். அதுபோலவே எத்தியும் வேறுபாடடை யடைகின்றது. இனி, விவலகரம் சத்திகுமுண்டான வேறுபாடு கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உஅச—உஅஇ)

(அ—கை) விவசத்திகளின் வேற்றுமையைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(உஅச) சுத்தாத்துவாவின் விவன் கருத்தாவாகவும் சத்திகாணமாகவும் கொள்வபாட்டிருக்கின்றது. தன்னிடமிருக்கும் நிறைந்த ஸைதன்யனிட வடிவமான அந்தப் பரமசிவன் அந்தச்சத்திக்ருப் பற்றுக்கோடாக இருக்கின்றவொன்பதாம்.

(உஅச)

(அ—கை) தரும் தருமித்தன்மை பற்றி இந்தச் சிவசத்திக்ருக்கு வேறுபாடு நிகழத்தது. அந்தத் தரும் தருமி இரண்ட

தூன் தருமி சொருபமான ஆதிக் தன்னிடத்திலேயே வீடுகளை
தது. விடப்பங்களை அறிவதில் சாமத்திய ரூபமான அறிவானது
தருமமாகக் கூறப்படுகிறதெனக் கூறுகின்றார்.

(உஅஎ) அந்த அறிவானது எல்லாப் பொருள்களையும் அறி
வதிலாமாத் தியம் பொருந்திய தேவதருமடைதாயும் விபாபிக
ரும் சொருபமாயும் இருக்கும் பரமசிவனுடைய மமிகமயாகின்
தது என்பதாம். (உஅஎ)

உஅஅ—உஅஅஇ) மகத்தன்மை பொருந்திய பரமசிவன்
எல்லாப் பொருள்களிலும் விபாபகமாயிருக்கின்றான் அந்தக்
சத்திசிவமெனவும் இரண்டிலும், சிவமெனவும் பெயர் கொண்ட
அறிவைப் பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளாத வடிவமென
றும், அவனது சத்தியைப் பிறப்பொருளைத் துணையாகக் கொண்
டிருக்கும் வடிவமெனறும் பிறகு வரனகள் கூறுகின்றனசொல்ல
தாம்.

(உஅஎ) எல்லா விடயங்களிலும் விபாபகமான சாமத்தி
யத்துடன் கூடியிருப்பதுபற்றிப் பரமசிவன் எல்லாப்பொருள்களை
யும் விபாபித்தவனெனறும். சிவமெனறும் பெயர் கொண்ட
வென்பதனால் இப்பொருளையே விளக்கக் செய்கின்றார். பிற
பொருளைத் துணையாகக் கொண்டதென்பதற்கு விடயங்களைத்
துணையாகக்கொண்டதெனவது பொருளெனக் (உஅஅ—உஅஅஇ)

(அ—அக) எதனாவிலாது கற்பிக்கப்படுகிறதென்பதற்குக்
கூறுகின்றார்.

உஅஅஇ) எல்லாப்பொருள்களுக்கும் பிறப்பொருளைத்
துணையாகக் கொள்வதெனறும், துணையாகக் கொள்ளாமைமயம்
இரண்டு வடிவம் அறிப்படுகின்றது ஆகையால் நெசத்தி
பானது சிவனைப்பற்றி வீடுகளின்றது என்பதாம்.

உஅஅ) கடப்பொருளில் கருதலைக்கொடியும் ஆகநிலிக்குச்
கடப்படும பொருள்களான பிறகு முதலில் பிறப்பொருள்களின்
சம்பந்தத்தின் கருதலெனறும் சாமத்தியம் காணப்படுகின்றது.

பிற்பொருள்களின் செயர்தயிலில்லாவின அந்தச் சாமரத்தியம் விளங்கித் தோன்றுகிறதில்லை. சித்துப் பொருளில் ஆன்மாவிலிடத்தில் விடபங்களைத் துணையாகக் கொள்ளும் விடய அறிவு ரூபமான அறிவும், அமிலவன் ரூபமான கரமபிரகாச அறிவும் இருக்கின்றன. ஆகையால் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இரண்டு விடயமுண்டு. அதுபற்றிச் சிவனிடமும் பிற்பொருள்களைத் துணையாகக் கொள்ளும் சத்தியென்னும் வடிவமிருக்கின்றது என்க. (உஅசஇ)

(அ—ஈ) அவனாரான ஆனமசத்தியினினதும் சிவசத்திக்கு விசேட மெனனை எனப்பாக்குக கூறுகின்றார்

(உஅஹ—உஅக) பாபதொரு காரணத்தால் எவகாலத்தும விளங்கித்தோன்றுகின்றநரபுமுகாலதேசங்களால் வரையப்பட்டத நாயுமான மனமபொருதிய பரமசிவனுக்கு அறியத்தகுந்த பொருள், அநிடம்ககத்தகுந்த பொருள் செயபத் தகுந்த பொருள் என்னுயிவறதில் சதசியெனனும் வடிவத்தைத்தனிர வேறான பொருள் காணாமயிருக்களிலையோ, அந்தக்காரணத் தால் சத்தியானது பரமசிவனுடைய பிற்பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளும் வடிவமாகின்றது என்பதாம்

(உஅர) பரமசிவன் சித்திபமுத்தணையால் பொருள்களை அறியும் விடயத்தின் சத்தஸைத் தனிர வேறான புத்தி முதலிய காரணங்களையும் ஸ்மி முதலிய துணைகளுக்கிடையே துணையாகக் கொள்ளவில்லை. அதுபற்றிச் சத்தியே அவனுடைய பிற்பொருளைத் துணையாகக் கொள்ளும் வடிவமாகின்றது வேறென்னும் ஆனின்றதில்லை என்க. (உஅஹ—உஅக)

(அ—ஈ) பெத்தான்மக்களுக்கும் விடபங்களைத் துணையாகக் கொள்ளும் சத்தியானது தனது சொரூபமாத்நியமய (அஹோவது சதநாமாய) காரியங்களைக்குறித்துக் காரணமாகின்ற நிலில் எதனுமெனில், அந்தப் பெத்தான்ம சத்திகளுக்குப் புத்தி முதலிய காரணங்களின் துணை காணப்படுதலாலென்று கூறுகின்றார்.

(உகஉ) அனைவருக்கும் இரதச் சத்தியமானது விடயத்தைத் துணையாகக் கொள்ளும் ரூபமாத்திரமாயிருந்துகொண்டு காரியங் களுக்குக் காணமாகின்றதிலில், காரியமான புத்திரன் முதலிய ரூபங்கள் வேறுவிதமாக அறிபபபடுதலால் என்பதாம்.

(உகஉ) அனைவருக்கும் எந்தவிடத்தின் சிவனுக்கு என்று பாட பேதமுண்டு. அந்தப்பாடத்திறகுக் கேவலஞான பரம சிவ னுடை உருவமானது சொரூபமாத்திரமாயிருந்து கொண்டு காரீ யவகளுக்குக் காணமாகின்றதிலில். விடயவகளைத் துணையாகக் கொண்டு காணமாகின்றது என்று பொருள் கொள்க பெத் தான்மாகளுக்கு அவ்வாறிலில். எதனுலெனில், பார்க்கப்பட்ட காரியரூபமான புத்திரன் முதலியோருக்கு, விடயம் முதலியவற் றைத் துணையாகக்கொண்ட சிதாமுதலியோரின் ஞானமுதலிய ிவற்றுற்றின் உற்பத்தி காணப்படுதலால் என்பது பெருளாகக் கொள்கவேண்டும். (உகஉ)

(அ—கக) ஆனகலால் பரமசிவனுக்கும் விடயவகளைத் துணையாகக்கொள்ளாத அறிதன் ரூபமான அறிவு சம்பவிகக் கிலையெனக் கூறுகின்றா.

(உகஉஇ) விடயமற்ற அறிவுடைபாது அதுவே விடய அறிவாதலால் என்பதாம்.

(உகஉ) அவ்வாறாயின் விடயவகளின் சேர்க்கையிலேயே அறிவு நிகழுகின்றமையால் பரமசிவனுடைய தரும சொரூபத் திறகு அறிதரியத்தன்மை வருமேயெனில், வராது. எதனு லெனில், பரமசிவனுக்கு எக்காலத்தும் கின்று முதலிட நித்தியப் பொருளாக விடயமாயிருத்தலாலும், அறிபுத் சாமாநியமா னது அறிபவனிடத்தில் சமவாய ரம்பதத்தான் எய்பொழுது மிருத்தலாலுமென்க. (உகஉஇ)

* முதலிட என்றதனால், என்மல் காணம் தத்துவங்கம் கொள்ளப்படும்.

[illegible]

(உரைநாடு) யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காவந்தலை வேறு விதமாகத் தெரண்டதனை அழிவுடைபு பொருள்களின் தரும் மிக விரும்புவதிறை, அருங்காணத்தால் கருமை பொருள்கள் என்னும் இவற்றை விடப்போகக்கூடிய கொண்ட அழிவுகள் ஒன்றாகத் தெரண்ட பரதந்திரி திருவிவரத்தை அழிவுடைமையால் அறவற்றுகள் அரங்கம் அபமான சாக்கதம் அழிவினதது என்பதாம்.

(உரு) கருணாபாபிநாதசுவாமிகள் தன்னுடைய சீடர்களின்
மூலமே யுள்ள பொன்னையடியிற் சுகந்திமலர்தென்னுடைய கந்தைய நுப
மாண்டதென்று விநாயகபிரபாகராய அபிஷிஷிட்டு எட்டே தாளத்தோடும்
வந்துகொண்ட விநாயகமாதலாலும் முதலாயே வெவ்வேறாயுத்
தோளாய்வுகூட கருணாபாபிநாதசுவாமியுடைய சீடர்களினுடைய
சாமர்த்தியமே எக்கொண்டதும் அந்த உபநிஷத்தினால் சபையுடைய தோள
மையுடைய சுகந்திமலர்தான் அந்த உபநிஷத்தினால் அந்த சாமர்த்தியமே
அபிஷிஷிட்டுத் தான் அந்த உபநிஷத்தினால் வெவ்வேறான தோற்றங்கொண்ட
வந்த உபநிஷத்தினால் பரிணாமமாகவே அந்த உபநிஷத்தினால் (உரு)

(2) கூசு இ. ஆயாக்காரன், அபிவிஷாத்த ஆணைச்சமரத்திப்பம்
 சித்திபவமக சிவபி நகனாத்து. இது சிவ சிவ விவசகத்யாசனது
 தனக்கு, மதுகாசு கண பாயசியவியில் அம் செவாபி, நுகிசை
 கிற்று. அகதி. பரமசிவனும அகநத சதகங்காணதுப் சிவா
 ம் நுககிளாண் ஆணை சிவனு சதநாபும திருமியம் சிவம்
 மும் ஆசிரிமன்பதாம்.

உலர் ஆத ஆளக சா மாற்றையாண சத்தினையியல் இன
சாமாது பயாண சத்தையியல் மீடாவி சத்தியாநாகக் கொள்ளாந்
மேண்டி உய்யாநாகையல் அக சத்தியாநாக சத்தியாநாக கொள்ளாந்

தில் வேற்றுமை இல்லையாயினும், தரும் தருமி ரூபமான வேற்றமை உண்மையேயாகும். ஆகையால் சிவசத்தி சிவனுடைய தருமமேயாகத் துணைக.

(௨௧௬இ)

(அ—க) இவ்விடத்தில் பூரவபகிபின் சங்கைகையக கூறுகின்றா

(௨௧௭இ) ஞானவடிவின் ஞான பரமசிவனிடத்தில் தொழில் ரூபமான உபாதிபதநச சத்தியெனவும் பெயர் நிகழாநிருக்கிறதென்பதற்கு உண்மையில் குறபொருளைத் துணையாகக்கொண்டிருக்கரும் சத்தி ஞானமாகத் தருமம் அயனிடத்திலில்கே பென்னுதிவச் கூறுகின்றவென்பதாம்.

(உரை) தருமியின் சொரூபநதான் உண்மை. தரும் சொரூபம் உண்மையில்லையென்பது கருத்தென்க (௨௧௭இ)

(அ—க) பூரவபகிபெரு விளக்கூறுகின்றா

(௨௧௮இ) காணாமலானது காரியதவதைச் செய்யவன் கருத்தாவாயிருக்கின்றிணைன்னும் புத்திக்கும் பிரத்தமாகத்தேற்றமுமாறுபட்ட இவர்களுடைய புத்தியானது மிகப்பொருத்தமற்ற தென்பதாம்.

(உரை) நுலரல்லன் முதலியோருக்குத் தன்மை முதலிய காரணங்களின்றிக் கருத்தி ருத்தின்மும் காணப்படாநாலால் கருத்தாவான் சிவனுக்கும் காணம் நிச்சயமாய வேண்டும். அந்தகரணம் சத்தியேயாகும் அவ்வாறே மிருகநெற்றித்திலும், “பரமசிவனுக்குச் சத்தியைத் தவிர வேறு காணவொடையா” தென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றனம் காண்க. இவ்வாறே ஞானமாக்கருகரும் அவர்களுடைய தேருத்தின் அகரதலில் சத்தியே காணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது அன்றியும் அந்வு ரூபமான சத்தியை உண்மையாகக் கொள்ளவில்லையாயின் நிதி காலத்திலும் உபாதிபான் சதாசிவ தத்துவம் முகலிய வித்து காரியகளை விடயமாகக் கொள்ளாமையால், இந்தப் பரமசிவனுக்குச் சதாசிவம் முதலிய வேற்றுமையக கற்பித்ததும் பொருத்தமற்றதாகின்ற தென்க.

(௨௧௮இ)

(அ—கை) விந்து காரியமான சதாசிவ தத்துவமுதலிய உபாதிவகளை அறிவு இல்லையாயினும் உபகாரமாய்ச் சதாசிவ முதலிய வேற்றுமைகளைக் கொளையொழிவனில, பாமசிவனுக்கு எகரலத்தும் அநிகர அலத்தைதரணிநுக்கும். இலயாவத்தை இராத எதனுலெனில, விசேடமின்மையாலென்று கூறுகின்றார்.

(உகஎஇ) அனநியமும் அதிவிந்து விடயமாகாத காரியமே பாமசிவனுக்கு உபாதியென்று கொண்டால் எகரலத்தும் உபாதி யுடன கூடியிருத்தலால் உபாதியற்றவனுடைய பாமசிவன் எக் கரலத்துமிருக்க மாடானென்பதாம். (உகஎஇ)

(அ—கை) விந்து முதலியவற்றைப் பாமசிவன் அறிய வில்லைபாயின், அவற்றைக் கலக்கஞ்செய்வனெனப்படும் பொருத்த மற்றது; அறிப்பப்படாததைச் செய்ய முடியாதாகையாலென்று கூறுகின்றார்.

(உகஅ) காரணத்தினுடைய அறிவிலலாதலான வையாறு கருத்தாவாக விருப்பன் என்பதாம். (உகஅ)

(அ—கை) அனநியமும் ஆனமாகக்கூடியும் சிவனுக்குச் சமமான குணமுடைய பற்றித் தருமி ரூபமாய்க் கொண்டு தரும் ரூபமான அறிவைக் கொள்ள வில்லைபாயின், அவர்களுக்கும் சகம் முதலியவற்றின் அறிவு ரூபமான பேரகமும் நிகழுகின்றதெனியெனக் கூறுகின்றார்.

(உகஅஇ) புருடன்றான் தரும்ரூபமான சத்தியையினதிச் சகிதக ரூபமான புத்தியை எவ்வாறு அறிவன் என்பதாம்.

(உகஅஇ)

(உககஇ) இவ்வாறுகலே) இதீத எல்லாவுகலகளும் சத்தி யெனனும் தீபமிலையாயின் அஞ்ஞானமென்னும் பெரிய இரு ணுடன கூடினவையாகும். அனநியமும் சத்தியற்ற பாமசிவனுக்குத் தான் எவ்வெசெய்ய முடியும் எனாதாம்.

(உரை) சத்திகபக கொளனலிலேயேயின் பேராமோசுத தின பொருட்டு ஒதுகித் முயற்சியுமின்றிச் சூனியாக உலக மாகின்ற தென்பது கருத்து வங்க. (உருவது)

(ருருது) ஆகையால் சிவனுடைய சத்தியானது சிவனோடு விட்டுப் பிரிவாததாய் நுகதபோதிலும் மருவா பெனதும் தானிய கிசோ ம அங்குடட மென்னும் தானியவிசேடத்தினின்றும் எவ வான வேறுபிறுதன்னதேத அங்குடட வேறுபிறுதெனது. அவ வான வேறுபிறுதெனும் முன்னக்கூறுபட்ட தரும தருநி பெனதும் காரணங்களால் வேறுபடியிலேயே எனபதாம்.

(உரை) எவ்வாறு மருவா பென்னும் தானியவிசேடமும் அங்குடடமென்னும் தானியவிசேடமும் ஒரே இனமாயிருந்தும் சில வடிவ வேறுபாட் கல வேற்றுமை படைக்கின்றனவே, அவ வானே எவனும் சத்தியம் வெவ்வேறு பொருள்கார்ப்புகையி னும் தருநி தருநித் தன்னமாகல் வேறுபாடுடை யனவாயிருக்கின்றன. இவ்விடத்தில மருவா அங்குடடமெனத் திருட்டாகத் தக்க கூற்பது சாதாரணமபற்றி ஒவ்வெனனும் விடபத் தில கூறுபட்டது. உண்மையில் அங்குடடத்திற்கும் மருவாக் கும வேற்றுமையான தானியமென்க. இவ்வாறே சிவனுக்கு, சத்திக்கும் தரும தருநி ரூபமான வேத் தனவாயிருக்கும் தாதாநி மிபச சேக்கைபரல, வேறான ஆனமாவலப்பால் வேற்றுமை விடைபடுத்தி, "முன்னக்கூறுபட்ட காரணங்களால்," எனப் பதனை கூறுகின்றனவே. (ருருது)

(அ—க) சத்திக்கும் சத்தியானுக்கும் வடிவத்தில் வேறு துமையிலேயேயினும் தரும தருநித் தன்னமபற்றி வேற்றுமை யுண்டாவதைக் கூறிவிட்டு இவ்விடபத்தைக்கூடி முடிக்கின் றார்

(ருருது) ஆதல்த சத்தியானது பரமசிவனோடு பிரிக்க முடி யாத அபிவிநய நிலை நுகதம் சூரியனுடைய கோமபோல் கிரமல மாயும் சபாவதத்தமாயும் பரமசிவனைப் பற்றுக்கோடர்ப்த் கொண்ட தாயும் வேறுபடியிருக்கின்றது எனபதாம். (ருருது)

அ-௩௩ பாம்புவன காதுவெனவும் சடசத்தியிரு
கேடே வாரிபத்தைச் செயபட்டும் சிறசத்தியினும் பாதுகா
வெனபார்க்கும் உதுவகம் ௩௩.

(௨௦௦) இரத்தினத்திரயம் தன்னினிதும் மிக
கேற்றும்மறப புடைபதனை விசுவன்மும் சத்தியைக்
கொண்டு ஒருபா மூதம் ஒரு பொருளையும் செவ்வை காணிலிசு.
அறிவிக்குவனில்லை என்பதாம்.

௨௦௧ விசுவன்மும் புத்தகாரணமென்பதுபற்றி செ
விச் சாதனையிடுத்தலாலும் முத்தகாரணமாயிற்றுபதற்பற்றையே
அதிகதனப் பொருளாயிற்றுமே. இதனும் பாம்பும் தன்னி
டத்தலை காண்பதற் காரணமாக இரத்தினத்திரயம் சத்தி
யைவிட்டு விட்டு முத்தியைப் பொருளாக விட்டமாதற் காரணத்த
ாலும் அவற்றைக் கண்கொண்டவர்க்கு உபதேசம் செய்துவிட்டு வி
டலாகியும் கருவியை முத்தியைச் சிறத்தியை
கூடுதல் கடம் புத்தியை காண்பதற்குச் செய்கின்றவர்களைக்
காண்பாடுகின்றவர்களைக் காண்பதாம் (௨௦௨)

(௨-௧௦௦) அவ்வாறான சத்தியைவிட்டுப் பாம்பினை
துவகு ஒரு வாரிபத்தையுள் கொடுத்தனமே இவ்வாறாயினால்
இத்தச்சத்தியே உபகந்திற்று சிறித்த காரணமாக சிறுக்கடும்.
பெரியோர்களும் “சத்தியே யாவதொரு உத்தியினிதாய் பாம்பினை
தும் சருவனாகுவிடுவியோ அத்தகைய உத்தியைப் பாம்பு
கா” மென்று சத்தியைப் புறநிறுத்திவிடுவனெனின, அது பொ
ருத்தாது. எதனாலெனில் சத்தியானது தருமமாகவல்ல அது
தருமமாயிட்டு இரத்தினத்திரயம் அச்சத்தியைத் தருமமாகச் சத்
திரயத்திரத்தால் உபகந்திற்று. இருத்தாவன பாம்பினைச் சத்
திரயம் மேன்மேலும் உருகிற்று.

(௨௦௧) ஒருவிதமான விசேடமற்றவையுள் சத்தியை பாம்பினை
கே உபகந்திற்று சிறித்த காரணமுள் தருமமாயின. ௨௦௨.

(௨௦௩)

(அ—௯௯)—இனி, கருத்திரு சத்திக்கு உபசரணமாக உதய பட்ட வேறுதலை விஷயத்தில் உபாதிபாபுள்ள காரியங்களின் வேறுபாடு உண்மையென்று கூறுகின்றார்.

(௧௦௦இ) காரியவேறுபாடானது காரியங்களின் அவத்தை வேறுபாட்டால் நிகழுகின்றது என்பதாம். (௧௦௦ஐ)

(அ—௧௦௦.) இதனையே காரியபாக கூறுகின்றார்

(௧௦௦இ—௧௦௦ஐ) தடுவைய காரியங்களைப்படைபதாயும் சிவசத்திபாலேவப்பட்டு, தாயிருக்கும் கித்துவானது செருட்டி வின்பொருட்டும் நிகழ்த்தலின் பொருட்டும் பண்டகங்கப்பட்ட உலகத்தின் ஒருகதறன் பொருட்டும் அவத்தையின் வேறு பாட்டால் படைத்தது நீண்ட காலமாக இருக்கும்படி செயல்பட்ட உலகத்தையுடையதாய்ப் பிரதிருத்திகின்றது என்பதாம்.

(௧௦௦இ—௧௦௦ஐ)

(அ—௧௦௧.) இவ்விஷயத்தையே திருட்டார்த முகத்தால் காட்டுகின்றார்

(௧௦௧இ) எவ்வாறு மண்ணானது வேறுவிதமான அவத் தையால் கட்டத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அவ்வாறே இந்த விதமும் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம். (௧௦௧ஐ)

(௧௦௧—௧௦௨) (அன்றியும்) இந்த கித்துவானது பாம சிவன் விகாரமற்றவனுயிருக்கும் அவனிடத்தில் அனதுடைய சத் தியால் கலக்கஞ் செயல்பட்டதாய் அந்தந்த விருத்தி விசேடத் தாக காரியவேறுபாடான பொருட்டுச் செருகின்றது. பாமசிவ னும் தான் ஒருவிதமான விகார சிவனாதவனுயிருக்கும் மேலே உதயபட்ட முறையாகத் தோன்றுவனவாயும் அவத்தை வேறு பாட்டால் உண்டானவையாயிருக்கும் படைத்தலை முதலிய காரியங்களைச் சூரியன் விகாரமற்றவனுயிருந்து தாமரைகண் மலர்ச் செயலதுபோலச் செய்கின்றான் என்பதாம். (௧௦௨—௧௦௩).

(அ—௧௦௩) ஆனால் அந்தப் பாம்பினன் என்ன பயனைகருதி படைத்தல் முதலிய தொழிலகளைச் செய்கின்றானென்றார்க்குப் பகவத்குறிக்கு அணுகுர்க்குஞ் செயல்கின்பொருட்டுச் செய்கின்றான்

மேன்ற கருவிகளோடு, அங்காறியின் பாம்பியை அழைக்கும் அணுகல்கள், செப்பல்கள், பதவிகளுக்கச் சொந்தமான மோட்டைகள், கொடுக்கின்றன. சில கருவிகளும் கொடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு செய்வது அங்காறியை இயக்கவதில் அப்பொழுது சில இன்மக்களிடத்தில் கிருப்யம் இவ் துணைக்கவிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டதென, அங்காறியை, அங்காறியை கருவிகளால் கருவிகளால்.

(கூட—கூக) எவ்வாறு சூரியனுடைய தன் ஒருமிதமான விசாமரத்திருதம, விசுபு மெதுபபத்தி, மெதுக உருகவும் பன்னி உவாபு சென்மின்ருடு, அவ்விறே பமமினதும தன் ஒருமிதமான விசாமரத்திருதம புன்னிய பவருபவன் கிண்கலின் துணையமத்த துணங்கருக்கு யோசுத்கதபம அந்த துருமித பொபபப பெருத ஆமக உருகவு) பந்தத்தபுது செபகினுனென்பதம.

(உரை) பரமசிவன் அனைவருக்கும் அனைவர்களுக்கும் செய்கின்ற ஞானோபதேய உணர்வையே ஆவிர்த்தம் அயத்துக்கு மிருப்பு செயற்பு செயல்பா. எதனுமெனினு அதுதேய மனமற்றவனு லிருத்தலானென உரிமை இருப்பதுபற்றி ஆனந்தகங்களுக்கே டத்தமேகாத்தகளுக்குத் தருத்தவாரிக்குத் தன்மை விருககின் தது. ஆகையால் எவ்வாறு குரியன் தானெருவருப விசார மடைவாமலிருத்த தனது சன்னிதானத்தால் ஒரு உரிமை புனடப மெய்யுக்கு உருகுதலின்பு, உரை உரிமைபுனடப மன் னுக்கு உரைதலின்பு செய்வனதுதே, அனவாதே பரமசிவனும் மோகத்திற் குரீயவர்களுரை மனாபிடைமருடைய ஆனந்தக ளுக்கு மோகத்தாதச் செய்கொண்ட. பாதத்துக்குரிடையானான மன சிவகலிலைத ஆனந்தகங்களுக்கு மனாபி பாகம் சிவமுதலினை மெருட்டுப் பத்தந்தாதச் செய்கின்றான். துவ்வாறு கொள்ளின் ஒரு விதமான முாணுதலுமில்லாமல் வான்க இருவிடத்தில் புண்ணியம் பரவமென்றுத் செய்வான வலிவெருகன் உபகாந் திற் மழிவாமலும் அபகாந் திற் வெருகாமலும் எவ்வாறுவிட விடத்தம் ஒரேவிதமலிருக்கின்றதுதே அவனை சேய் முத்த வெனது உதப்படுகொருவெனது சீதிகப அதுசரித்த உபகாந்

அபகாரமென்னும் இரண்டு கணமகளை உதப்படுவனவை. இங்
கானுள் உபகாரம் அபகாரமென்னும் மிவற்றற்கு மலபரிபாகத்தால்
ஒப்பு சிவமுனை மோகம சிவமுனைதது. அவற்றின் ஒப்பு
இலையாலின் பந்தம் சிவமுனைந்தென்று தான் பொருளாகொள்ள
வேண்டுமென்பதில் புண்ணியம் பரமமென்பது அசுவமேதம்
பிரமணங்கொடை முதலியனவென்றும், ஒப்பு என்பது அவகாண்
கூன ஒப்பு யெனறும் பொருள கொளளுதல் கூடது. எதனு
லெனில், சாத்திரவிரோதம்தவராலும், அசுவமேதம் பிரமணம்
கொடை முதலிய கண்மங்களுகரு ஒப்பு சமசாவத்தவதிலும்
இருக்கின்றனமையாலும், அந்தக் கணம் ஒப்பு கண்மங்களுகரு
வேபே உண்டானதாயிருத்தலால் மோகத்திற்குக் காரணமாகா
னமையாலும், முன்னர்க் உதப்பட்ட கண்ம ஒப்புருபமான குரீ
யால் ஊகிக்கப்பட்ட மலபரிபாகமே நீகங்கையின் ஸுபிபாய மோ
கத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்றனமையாலும் பெரும் இன்னும்
இதன்போன்ற யற்றை கமால் மிருகேந்திர கிருத்தி நீபிதவகை
விசியாவது உதப்பட்டிருக்கின்றனமையால் அவகிடத்தாக் கண்டு
கொள்க வென்க.

(ககரு—ககச)

(ககஉ) ஒன்றுக்கொன்று விரோதத்தால் தடுக்கப்பட்ட
பரிபாகமுடைய கண்மங்களுக்கும் சமபரிபாகமொருவகை அனுவி
விடத்தலை விவசயி கிருத்தினை நென்பதாம்.

(ககங) ஒன்றுக்கொன்று மாறுதலான பண்களையுடைய
அசுவமேதம் பிரமணங்கொடை முதலிய புண்ணியபரவ ரூபங்க
ளான கணமகளுக்காவது, அவற்று எவ்வகையோகம், பிரமணோ
கம் என்னுமிவற்றைப் பரிபாக்கொண்ட புண்ணிய ரூபமான
கணமங்களுக்காவது, அவற்று அவிசேகம் ரொணம் என்னும் க
கங்கைய பவருக்கொண்ட பவருபமான கணமகளுக்காவது,
ஆனமாவிரிடத்தின் உபபந்தமிருப்பின், அந்த ஆனமாவிரிடத்
தில் சிவத்தன்மமணைக் கொடுப்பதாயும், அதுகவிரகக் செப்பதா
யுமுள்ள விவசயியானது கிருத்தின்றிவகை, எதனுலெனில்,
அதுக்கிரகருசெய்யுது சத்தியானது மலபரிபாகம் சிவத்திற்கு
எந்தான கிருத்தின்றாகக் சாத்திரங்களில் வேகப்படுதலால்

லெனக. அன்றி திரோதான சத்தியே விபதினை வழியாய்
மாறுபட்ட கண்மகனனுடைய நாசத்தின் பொருட்டு விழுதின்
தது. அவ்வாறே மதனாகாமத்தில், புண்ணிய பாபலகனருகுப
பரிபாகமேற்படுகதரல என்ற தெரடக்கத்தால், மலபரிபாகத்தை
இனாபிபலமயாத நீலகங்ககே கண்ம நாசத்தினவழியாய் மே
கூத்திற்குத் காரணமாயிருக்குத் தனமை கூறப்படடிருத்தல்
கூன்க இவ்வாறேகொணுகமத்திலும் எந்தப் பிரார்த்த கணநத்
தால் அநகம பிறவிசுளில் சமபாதிக்கப்பட்ட கணமமும் வரு
கண்மமும் ஸுத்தவித்துப் போல. தடைசெய்யப்பட்டிருக்கின
மனவே, அநதக கண்டமும் போகத்தால் கடுகின்மதென்று
கூறப்பட டிருக்கின்றது மலபரிபாகம் விசுவாத வினா அனுக
காக சத்தி விழுதின்றது வன்க. (௩௧௨)

(௩௧௩) அநதச் சிவசத்தி விழுதமாத்நிரத்தில நெருக
மாண மறைபடுகின்றும் விவகணவனுய பவந்தாலுண்டவிய
கலகத்தினினதும் நீகநிய தனது சொருபத்தைப் பார்க்கின்ற
னெனபதம.

(௨௯) மலமென்னும் மறைபடுகின்ற நீகநிய ஆனமாயு
குச் குருவருகுத்தன்மை முதலிய அனனது உண்மைச் சொருபம்
விளக்குகின்றதெனபது கருத்து என்க. (௩௧௩)

(௩௧௩) எப்பொழுது சிவனுடைய இச்சொருமான சிவ
சத்தியால சமபத்திக்கப்படாது அப்பொழுதே முத்தனுகின்ற
னெனபதம (௩௧௩)

(௩-௧௩) நீலகங்கையனதும் சிவசத்தியினுய சமபத்திக்
கப்பட்டனன் முத்தனியிருந்தாலும் பிரார்த்தபத்தத்தை நீகரு
ததகாக அவன் கண்மகனை அனுட்டகுகின்றனென்று கூறுகின
ரா'

(௩௧௪) இந்த முத்தனும் நித்தியகண்மம் எனமித்திக கண
மென்னும் இவற்றோடு மாத்திரமிருக்கின்றனென்பதாம். (௩௧௪)

(௩௧௮) (அந்த முதற்கணஞ்ஞம்) மிகத்திரர்க்கான சிலர் இரத்தச்சீர்த்துடனேயே மேலான விவாத்தியை வகைகினைநா. அவர்கள் மிகப்பெருமைவாய்ந்த சிவயோகிகளானவரென்பதாம்.

(உரை, யோகாபியாசத்தால் இவ்விடத்திலேயே குருவஞ் சூத்தன்மை முதலியன அவர்களுக்குத் தேவாறுகணவெனப் பதாக்குத்து வங்க. (௩௧௮)

(அ—கக) எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை அதுசரித்துச் சிவயோகியின் மனமையைக் கூறுகின்றார்

(௩௧௯—௩௨௩) சிவயோகியானவன் தனது வீண்பாக பாஸ்வடாலும், வாககாலும், ஜாலாலும், கையாலும், கதிகள், கிராமங்கள், உத்தியானங்கள், பட்டணங்களினனனுபவமுடைய பரிசுத்தகு செய்கின்றான். அவ்வாறாயின் கம்சாரத்திற்கு அஞ்சிச் சாணமடைந்தவர்களைக் காக்கும் விஷயத்தில் சொஸைவேண்டியுள்ளீர் என்பதாம். (௩௧௯—௪௧௩)

(அ—கக) இனி இந்தப் பிரகாணஞ்செய்த ஆசிரியர் தனது குருவுக்கு கம்ஸகாரத்தைச் செய்கின்றார்.

(௩௨௪—௩௨௮) மிகப் பிரசித்திபெற்றவராயும், அதிகமான பலன்களைத் தாக்கடிய யோக இரத்தினங்களுககு இருப்பிடமாயும், சிவயோகியாயிருக்கும் எனது குருவின்பொருட்டு கம்ஸகரிகளினமேன வன்பதாம். (௩௨௪—௩௨௮)

(அ—கக) இனி இந்தப்பிரகாணம் இன்னாரால் செய்யப் பட்டதெனக் கூறுகின்றார்.

(௩௨௯) ஸ்ரீ சாமகண்டாரசு செய்யப்பட்ட ஆலோகமெனும் விவாக்கியானத்தால் கீர்மலமாகச் செய்யப்பட்ட மனதை யுடைய ஸ்ரீ கண்டரெனனும் வித்தவானால் இந்த இரத்தினத் திரவக்கவின் பரீகஷை செய்யப்பட்டது என்பதாம்.

(உரை) இராமகண்டருடைய அழகரன் விருத்தியை அது களித்து என்னுள் மூண்ட இரத்தினங்களுடைய ஆராய்ச்சி கருகை மயிற் செய்யப்பட்டது என்க. (ந.க.க.)

அழகிய செவ்வகையுடையவாயும் கவிதைகளுக்கெல்லாம் மேல் பட்டவரையுமுள்ள வாதொருவரால் மதுமபொருந்தியஆச்சரிப சாரமென்னும் னுலும், பாஷண்டபஜயம் எனனும் தீனும், பக தப் பிரகாசம் எனனும் னுலும், நாட்டியாப்புயதயம் எனனும் னுலும், இவாகமங்களுக்கு அநேகம் விருத்திகளும் செய்யப்பட்டனவே, அத்தகைய அநேக இவாசாரியரால் இந்த இரத்தினத் திரபத்திற்கு உலகெனினி என்னும் கடைதனும் என்னுய்ச்செய்யப் பெற்றது என்க.

இரத்தினத்திரயம் மூலமும்,

விருத்தியுரையும்,

முதற்பெற்றன.

செவ்வகையின் திருவடிவழக.

உ

சினமயம்

ஸ்ரீ சத்தியோஜயோதி சிவாசாரியாரால் இயற்றப்பெற்ற
போககாரிகை மூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ அகோர சிவாசாரியராலியற்றப்பெற்ற
விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உரைமங்கலம்.

(க) போக மோஷங்களை அளிப்பவரான சிவபெருமானை
நமஸ்கரித்து மந்திரிகாரிகளின் சன்மையின் பொருட்டுப் போக
காரிகை பெண்ணும் தாலாகுச் சிறிது கிளகதமரால் உரையைச்
செய்கின்றேன் என்பதாம். (க)

நூல் மங்கலம்.

(அவதாரிகை) சூரிசுப்படுபவரான சத்தியோ ஜயோதி
சிவாசாரியர் இப்பிரகரணத்திலு உதப்படும் போக மோஷை ரூப
மான பொருள்களின் குறிப்புடன், தூக் விகினைமின்றி முடியும்
பொருட்டு முதலாவது பாடல்களை நமஸ்கரிக்கின்றார்.

மு ல ம் .

(க—உ) முன்னு பந்தங்களை யுடைய ஞான சொரூபமான
ஆன்மாத்மருக்குக் கவியிணைய சேர்க்கைவால் போகத்தையும்
அதன் சிகைத்தால் மோஷத்தையும் கொடுக்கிறவராயும், காலம்

மூன்றாயும், பொருள்களின் தன்மையும் அற்பவரையும், பிரதிபதனவரையும், கிரகாபிலாதவரையும் மூன்று பரமகிரித் துக் சாதகர்கள் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு யுத்தியினால் நிரணயஞ் செய்யப்பட்டனவாயும், ஞானவாக்யத்தினால் சித்தித்தனவாயும், சாதனங்களுடன் கூடினவையாயும் உள்ள மோகமோகத்தினால் ஞானவாக்யத்தை அனுசரித்தே சித்தி கூறுகின்றென்பதாம்.

உ. ன் .

மூன்று பந்தங்களாவன, மன காம மாயைகள் இவை என்கின்றனவாகியவையாவனவோ அவர்களை மூன்று பந்தங்களையுடையவர்கள். அந்த மூன்று பந்தங்களையுடைய சகல வஞ்சகத்தான ஞான சொருபமான ஜீவமாக்களுக்குத் தூக்குமிதத்தையுடைய பண்ணக்கூடிய கலிமுதல் பிருமிதி ஈன தத்துவரூபமாயும், அந்தாதப புவனவகைகளின் மூலமான தேவரூபமாயுமுள்ள மாயை எய்த சார்ந்த அவயவங்களுடன் சேர்க்கவால் போகத்தையும், இவற்றின் சீகரத்தால் மோகத்தையும் கொடுகிறவனென்ற தனம் சிவன் அனாதி முத்தனென்பது பெறப்படும். அதுபற்றி அனைவருக்கும் அறவெகத் செய்யுந் தன்மையும், எவற்றிற்குக் கருத்தாவாங்கருத் தன்மையும் சிவனுக்குள்ளே வென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. அதுபற்றியே அவர் இறப்பு, சிகழவு, உதாவு எனவும் காலங்களையும், அவ்வவ் காலங்களிலுண்டாகும் எல்லாப் பொருள்களையும் அந்தோதவரானவர்கள் இவ்வாறு கூறியவற்றால் சிவன், நின்மனம், சகலகருத்தா வென்பது பெறப்படுதலால் எப்பொழுதும் இவருக்கு எல்லாவற்றையும் அறிவுத் தன்மை இருக்கின்றதென்பது கூறப்படுகின்றது. இன்னும் சிவன் சிவபலஞ் சிறப்புகளுடையே சரீர முதலியவற்றின் சம்பந்த ரூபமான பிரதிபதனவரையும், கிரகாபிலாத வரையுமிருக்கின்றார். கிடை முதலியவற்றிற்சுப் போலப் பரிணாயியிருக்குந் தன்மை இவருக்கிலலை. கிரகாயிருக்கின்றவன் கூறில் சகலாறுக்குச் சடத்தன்மை யுண்டென்பது சித்திக்கும். முதலாவது கலிலாதத்தில் இத்தனவாய் சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து

என்று எச்சமாகக் கூறி இரண்டாவது கலோகத்தில் பேரக-
மோஷங்களைக் கூறுகின்றேனென்று முடிக்கின்றார் பேரக-
மோஷங்களைச் சாதித்துக் கொடுத்தல் பற்றிச் சாதகர்களும்
பதத்தால் ஆசிரியர் முதலியாரையும் கொள்ளல் வேண்டும்.
அவர்களுடையபேரக மோஷங்களுக்கஞ்ச சாதனங்கள் நிலைநா-
முதலியவை செயற்பது அறிவித்தல் பொருட்டு யுத்தியினால்,
அதாவது அனுமானத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டவையாயும், சொர-
வாகமத்தினால் சித்தித்தவையாயும், சாதனத்துடன் கூடினவை
உபயுள்ள பேரக மோஷங்களை சொரவத்தை அனுசரித்தே
கருகலாகக் கூறுகின்றேன் என்கிறான்.

(க-உ)

நூல்.

(அ-அ) சாதனத்துடன் கூடின பேரகத்தை பறிவித்-
தல்பொருட்டு, பேரகத்தை அதிகாரம் இத்தனமைபருக குண்-
டெனக் கூறுகின்றார்.

(க) மலத்துடன் கூடியிருத்தலால் ஈசனாலெவப்படுந் தன்-
மைபுடைய ஆன்மாவகங்களுக்குச் சமசார நிலையில் கலமத்தை
அனுசரித்துப் பேரகத்தில் ஆகையுண்டாகிறது என்பதாம்.

(உள) மலத்துடன் கூடியிருத்தலால், ஈசனாலெவ்வற்-
றால், அதிகாராவத்தையிருக்கும் செயலால் அனந்தர் வாயினாக
பேரகத்துடன் கூடியிருக்கும் ஆன்மாவகங்களுக்கு மலம் காரணமாக
சமசார நிலையில் கலமங்களின் பகருவத்திற்கு ஏற்பப் பேரகத்தில்
இக்காலவானது உடன்கொண்டிருப்பது அறிவிக்கப்பட்டது
சாஸ்திரிகள் ஆன்மாவை கிணமலங்களைக் கூறுகின்றனர் எனில்,
அது பொருந்தாது, ஆன்மா கிணமலங்களின் அலங்காரப் பேரகத்-
தில் பறந்துக் கூடாது. கிணமலங்களும் பறந்துக் உண்டென்ற
கூறின் முத்திலுக்கும் பேரகத்தில் ஆகையுண்டாகவேண்டும்.
அசைகருக காரணம் மலமன்ற. அராகியேயவனில், அஃதன்
மைபே. ஆயின், அராகமும் மலமுள்ளவனுக்குத்தானுண்டு.
இதற்குப் பிரமாணம் "புருடனுக்கு மலமில்லையாயின் பேரகத்-
தில் ஆகையானது எதனால் சிகழும்." என்னும் சுவாபுமபுகாரம்
மேவாகுமாவது.

(க)

(அ—கல்): பின்னர் போகவேண்டிய உத? அது வந்த
சாதலமாகவே அனுப்பித்தொண்டியைப் பற்றி உதவ
து.

[illegible]

(உரை) சகலமெனவந்த இவ்விடத்த அச்சுத தேவனாக
 குறித்தது. அவருடைய மனமாவது சகலருக்கு தன்மையுணர்நி
 "சத்தார்த்ததுவமறி வெறுப்பு அத்தார்த்ததுவமெனவந்தம
 கருத்தா" என ஒரு பொருள் தனித்து உயர்வு ஏதுமில்லாதது.
 அவருடைய இச்செய்யுற கைவழியை நடைபிழையென்பது
 அந்த நல்ல பாதம். அந்த அன்புள்ளி நடைபாதம் ஏதா
 பாய் அகமும் தேரு குப்பையும், பொதுவாய் ஊழ்க்கி உய
 ராமம், உயரதா சிறப்பான துலித்த அபாயமென எந்தவ
 காலம் வந்தொரு சமயம் உண்டெய்வப்படுகின்றதோ, அந்தப்
 போகமாவது அத்தகைய போகமென சொல்லுகம அபாயம் புத்தி
 கியாபாத்தவ ஆகும் கைதவந்திற்று ஆகையின் ஸாரக
 இருக்கின்றது. ஆகையாவது, அத்தகை சீசலிகம அபாய
 புத்தி கியாபாத்தவர்க்கும் ஓர்வார், ஆராவாதம், உயரது
 பவமும் புத்தி கித்தந்திய ஆகையாகிய பரிதி பிழை மெய்
 வாத உண்டென்ற சொல்லின் பரிஞ்ஞமீதாவும் சீசலிக
 தியவாடு உயரவயுத்தந்தியுள் "போகமாவது அக தகவகம
 அத்தகையும் பரு. துண்டல் ஓர்வார்" எனது உதப்பபுரு
 மென என்ன, (ச)

(அ. 105) பூதங்கள் போகத்தெராத சதவெயர உறு
கொள்ள.

(9) காரணங்கள் தகவல்துறைகளால் விசாரிக்கப்படாதது, ஈழம், அவைகள் காரி, சிங்களமொன்றைவிட, தகவல்துறை

ஞானங்கொண்ட, விருத்திகொண்ட, இரத்திரியங்கொண்ட ஆதாமாவிற்குத் தன்மையாக ஆவிய இவதருள் கொடுத்திரு அம்மொவிற்குத் கின்றன என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் புதியதவிய புதவகீழ்வையு
ஞானமுதலியவையென அரதபுதவகளைக்கொண்டு பேசுகின்றது அந்த
மாவிற்குத் தன்மையாக என்னதாக கொடுக்கின்றது. அந்த
முன், ஞானகொண்ட புதவதவியை விருத்திகளை தரித்தவ முதலி
யான இவையினையின்கொண்ட எட்டப்பயிடுக ஆகவே ஞானம்
கொண்ட, விருத்தி, இரத்திரியங்கொண்ட ஆதாமாவிற்குத் தன்மையாக
அம்மொவிற்கு, 16-ம் முதலிய புதவகளை 2-வதுத்தருள் ஆதாமா
விற்குக் தன்மையாக கொடுக்கின்றன வென்பது கருத்து புதி
முதலியான எத்தனையுமுடையவை வென்பது அந்தத்தருள்
கொண்டதான் தன்மாதலின்கொண்ட உடன்தான் விருத்தி செய்யப்
பட்டன வென்பது, செய்பவருடன்தருள் கொடுத்தும், செய்கதை
விருத்திசெய்ததும் முதற்குணத்தின் கொடுக்கலை, கொண்
மைய தன்மாதலின்கொண்ட புதவகளை விருத்தி செய்பவருடன
யாம் இரதபு புதவகளை தருகருள் கொண்டதன்மாதலின்கொண்ட
கருவியுடைய ஞானகொண்ட, அம்மொவையு, இரத்திரியங்கொண்ட
ஆதாமாவிற்குக்கொண்ட, இவையினை "தன்மாதலின்கொண்ட உடன
பொதுவ. மகா புதவகீழ் புகுந்தேனும் இரத்திரியம்"
என்பதமதவதத்தின்கொண்ட உடனபட்டிருக்கின்றது. இரதபு பதவக
காரியங்கொண்ட கொண்கருவிய் கொடுத்து தெளிப்படுகின்றன.
கொண்கருவியுடன் தருண் தெளிப்படுகொண்ட என்னத்தய மனம
யான இரதபு பதவக காரியங்கொண்ட ஆதாமாவைக் கொண்டு
தெளிப்படுகின்றன வென்பது தத்தய என்னத்தத்தின்கொண்ட உடன
பட்டிருக்கின்றது. (இ)

{அ. ௩௩.} இவையொன்றும் ஞானம் தேவதத்திருக்கும்
புதவகளுக்கு இரத்திரியங்கொண்ட ஆதாமாவிற்குத் தன்மையாக
அம்மொவிற்குத் தன்மையாக புதவகளுக்கு விருத்திசெய்யுத தன்ம
யுமியிருந்தாவிற்கு, 16-வது அரதபு புதவகளுக்குத் தரித்தவ முத
லியான உடனபட்டன தெளிப்படுகின்றன உறுவையு.

(க) கணங்களுகு ஆதாமாபிருகருதன்மை நித்தித் திருவுருப்பொழுது தரிதம், சேத்தம், பாசுதெத்தம், அம் வகையிற் திட்டம், இடக்கொடுத்த மென்றுமிகப் பரிமுத லியவதன் தொழிசெய்த இருகவிதம் காப்பதாம்.

(ட) அவதன். தரிதம் பூநிவெற்றித் சேத்த னாத உண்டவாசர் செயதம். இது அவத்தன்மெழிதம், பாசு செய்தம் அகவிழிவெற்றித். அவாவததைத்தாடல் காவு விவெற்றித். இடக்கொடுத்தம் ஆவாதின் மெழிதெய்தம். (உ)

(அ—க) பிணர்ச் சூகும் தேக ருமாத இத்திரிவக் கருத் காதாமாபிருகருதன்மை பூரிமுதலிய பூதகட்குப் பொதுமாத உறுதல் 14.

(ஐ) ஆதி வாதமாத தேகத்திருத்த கொண்டே இத்திரிவகாத தொழிச் செய்கின்றம். அது இத்திரிவகாத் புருடார்த்ததைத் கொடுகின்ற காம வாததாச புருடாசுரப் பொருதாய் யுன்புண்ணுப் பொருடே ஒரு போலியினிருத் த மதெரு போலியை வகட்கின்றம் காப்பதாம்.

(உய) ஆம்மகங்குமட கம்மகங்குர ரோகாதுவத் தாச காரகு செயவது பறி ஆதிவாத சபதத்தாம் கூகும் தேகத்தக கொள்கை மேன்மை ஆதிவாத மெய்யது, காசு செயவதென்றுப் பொருள் தந்தது. அந்த கூகும் தேகத்தி லிருத்த கொண்டே இத்திரிவகாத தொழிதெய்தாதது. இது திரிவகாதகாத் காமத்திரிவின்மையால் பறதக்கொழிந்தத் தொழித் செய்வது அது தரிச் சூகும் தேகத்திலிருக்கும் பூதகாத் தம் மாத்திரிககென்று மியதாத ஆதாமாதக் கொ ண்டே இத்திரிவகாத் தொழித் செய்வதம் காம உதப்பட டது. அவாயும் அதன் கூகும் தேகத்திலிருக்கும் இத்திரிவக் காத் புருடார்த்ததைத் கொடுககககய காம வாததாச அதே புருடாசுரப் பொருதாய் யுன்புண்ணுதற் பொருடே ஒரு போலியினிதம் மதெரு போலியை வகட்கின்றம் தத தம் செய்ககககதம் "பூரி முதல் கிடைந்துவ தத்துவககட

டம் ஒவ்வொரு உயிர்தோறும் இவ்நிலைமையிடுந்துகுகொண்டு
கணமத்துக டோகப புணைத்திலிருந்தும் உண்டான துல தேகக்
கவியில் கஞ்சுகிங்கிணைது." எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (ங)

(அ-—நக) இரதச சூக்தமதேகம சூக்தமயாயிருந்தல் பற்
திப் பிரகடகன்போல நம பேரன்றவருக்குத் தோன்றது ஆனால்
போகிகளின் பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியத்தகுந்தது எனக் கூறு
கின்றார்

(அ) இவ்நிலைமையுள்ள காதாரமான இரதச சூக்தமதேகம
பிரத்தியக்ஷத்தால் அறியத்தகுந்ததெனின. எனவந்தியமியலர
தார பிரகடகன் அறிய முடியாதவாறுபோலு மென்பதாம். (அ)

(அ-—நக) பூதங்களின் குணங்களைக் கூறுகின்றார்.

(க. -கக) பூமியில் கந்த குணமிருக்கின்றது. ஆறுவித
கணையுண்டு. பூமி, ஜலமென்ன மியற்றில் இரத மிருக்கின்றது.
பூமி, ஜலம், அகவனி என்ன மியற்றில் உருவமிருக்கின்றது, பூமி
யில் வெவ்வேறு முதலிய ரோதத்தால் அனுகமிதமான உருவ
மிருகமும், ஜலத்தில் வெவ்வேறு ரூபமொன்றே அகவனியில் பிர
கடிகமும் ரூபமிருக்கும். பூமி வாய் வெவ்வேறுவிதத்தில் தடய
மில்மைபாண பரிசமும், வெப்பமின்மைபாண பரிசமும் தனித்
தனி மிருக்கின்றன ஆனால் அவை முறையே பாகத்தாலுண்
டாம் பரிசம், பாகமின்மையாலுண்டாம் பரிச மென்னும் ரோதத்
தால் வேறுபடுகின்றன. ஜலத்தில் தோ பரிசமும், அகவனி
யில் உண்ண பரிசமுமுண்டு. மிருதியி முதலிய பூதங்களாலுண்டு
பண்ணப்பட்டது கந்தம், அது மிருத்தி முதலிய காலென
மிருகமும், ஆகாயத்தில் எவ்வொலி வடிவாயிருக்கும் இவ்வொலி
கித்துவான்கள் கூறுகின்றனரென்பதாம்.

(உ-—நா) அவற்றால், கந்தம் நனாகந்தம் நீ நாமமென
இருவகையாகப் பூமிமிறகுதுண்டு இரதம், பூமி ஜலமென தும்
இவற்றாலுண்டு. பூமியில் உருவம், பரிசம், கந்தம் நித்தியபு
கசப + துவரபப முதலிய ஆறுவகை இரதமுமுண்டு ஜலத்தில்,

[illegible][illegible]

சம அகவினியிறும், பிரகாசின்கும ரூபம் அகவினியிறும், வெண்மை ரூபம் நீரிலும், வெண்மை முதலிய அனேக ரூபம் பூமியிலும், நித்திரபு இரதம் நீரிலும், ஆறுவகை இரதமு" நறுநாற்றம் நீர்த் தழும் பூமியிலும் உண்டென்று வித்துவான்களார் கூறப்பட்டிருக்கின்றது." எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௧—௧௧)

(௮—௧௧) சூதசம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட விஷயத்தை முடித்துக் காட்டுகின்றார்

(௧௧வது இவ்வாறு கூறப்பட்ட கந்தம் முதலிய குணசூத கத்துடன் கூடின பிருதிவி முதலியன உலகத்தில் பிரதித்தமாய் உள்ளவென்பதாம்.

(௨௦௦) கந்தம் முதலியவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகப் பிருதிவி முதலியன உலகத்தில் பிரதித்தமாயுள்ளன. (௧௧வது)

௮—௧௧.) இர்த ஐர்த சூதங்களும் சமமனோருடைய வெளிநித்திரிபங்களால் அடையபடுங் குணத்தையுடையனவாயி ருத்தல்பற்றிக் கூ. முதலியவற்றிற்குப் போல இப்பூதங்களுக்குக் காரியத்தன்மையுண்டென்பது சித்தித்தலால் அவற்றின் காரணமாக ஐர்து தன்மைத்தினைகள் சித்தித்தனவெனக் கூறுகின்றார்.

(௧௨) அனுமனத்தான தன்மைத்தினைகள் சித்தித்தன வென்பதாம். (௧௨)

(௮—௧௧.) இனி, குணங்களை வரிசைவரிசையே குணங்களினின்றும் வேறுபடாத துணிகளையும் அறிந்ததாக ஆகின்ற தென்பதைக் காட்டுதற்காகக் கூறப்பட்ட பூதங்களுக்குத் தன்மை வெளிவினியுடைய வேறுபடாமையிருக்குத் தன்மைமையச் சாதிக்கின்றார்.

(௧௩) குணங்களுடைய வேறுபாட்டைகத் முன்னர்க் கூறப்பட்ட பிருதிவி முதலியன பலவிதமான இயல்புகளை யுடையன. கூறப்பட்ட ஆவாயினுள்ள சித்ர அபம் எல்லாறு முறையாக அறியத்தக்கதாக அமைந்த அனவாயிற் பிருதிவி முதலியவை, முறையாக அறிவித்திருத்தனவா யாகின்றனவென்பதாம்.

(உரை) கந்தம் முதலிய குணங்களால் வேறுபாட்டைப் படைத்த பிருதியி் முதலியவை தவிர, கல, மல, நதி, கடல் முதலியபொருள்களால் வேறுபாட்டால் பலவிதமான இயல்புகளையுடையவை யாகக் காணப்படுகின்றன ஆதலால் இந்தப் பூதங்கள் மடிக்கப்பட்ட ஆண்டிலிருக்கும் சித்திர ரூபமேயல் முறையாகவே அந்நாவது ஒவ்வொன்றாகவே அறிபுத்தருத்தவர்க ளுக்கின்றன. காணப்படுகின்ற உட்பிரிவுகளால் வேறுபாட்டை நத்தாயும் சமீபத்தி லுக் தூரத்திலுங்கு யதாயமுள்ள பிருதியி் முதலியவற்றின் சொ ரூபத்தை ஒரே சமயத்திலறியமுடியாது. இத்திரியங்களானும் அதுமானத்தாலும் ஒவ்வொன்றாக அறியப்படுகின்றது. (கௌ)

(அ—கௌ) இவ்வாறு கூறிவதன் கருத்து இன்னதெனக் கூறுகின்றார்.

(கசு) இந்தப் பூதங்கள் முறையாக அறியத்தருதமை பற்றிப் பலவிதமான ஞானங்களுக்கும், விசேடண விசேடியத் தன்மைமையாக ரூபப்பத்தரும் விஷயமாக ஆகின்றன என்பதாம்.

(உரை.) இந்தப் பூமி முதலிய பொருள்கள் முறையாக அறியத்தருதமையற்றி நறுவாறுமுடைய பிருதியி் பெண்பது முதலிய விசேடண விசேடிய ரூபமான ஞானபேதங்களுக்கும், விசேடண விசேடியத் தன்மைமையாக ரூபப்பத்தரும் விஷயங்களாக ஆகின்றன என்க. (கசு)

(கதி—கதிஷு) கந்த முதலிய குணங்களின் ஞானமின்றி பூமி விஷயமான ஞானம் உண்டாகற்றிலை. நீர் முதலிய பொருள் களின் ஞானமில்லாமலே உண்டாகின்றது ஆகையால் பூமியானது கந்த முதலியவற்றினின்றும் வேறல்ல, நீர்முதலியவற்றினின்றும் வேறு என்பதாம்

(உரை) யாதெனக் காரணத்தால் விசேடண ரூபமாயிருக்கும் கந்த முதலிய குணங்களை உறிவாது துணி ரூபமாயிருக்கும்

*சமீபத்திரூபமுடைய மண்ணுலகத்தின் பிருதியி் முதலியவற்றின் சொரூபம் தூரத்திலிருப்பது அப்பொருள் முதலியவற்றிலுள்ள தூய முதலியவற்றின் சொரூபம்.

விசேஷ யமான பூமி விஷயமான அறிவு வக்காலத்தும் உண்டான நிலையோ, நீர் முதலியவற்றின் ஓர்னமின்றிப் பூமி விஷயமான ஓர்னம் உண்டானதே, அந்தக் காரணத்தால் கந்த முதலியவற்றினின்றும் பூமி வேறவில்லை. நீர் முதலியவற்றினின்றும் பூமி வேறுதான் எனக. (௧௩-௧௪வது)

(அ-ஓக) இவ்வாறே ஏனைய பூநகணினும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(௧௫) இந்த ஏதுவானது நீர் முதலியவற்றில் புத்திமான்களால் இவ்வாறே அறிபத்தகுந்தது என்பதாம். (௧௬)

(அ-ஓக) படி கமரானது செவ்வத்தையின் ஈழிபத்திரிசூத் சூழ்பொழுது சிவப்பு வர்ணத்தை உடைந்திருக்கும், அந்தப் படி கமரணியை அதன் குணமான வெளுப்பு வர்ணத்தைக்கொண்டு அறிவாது பிரதிபலித்த சிவப்பு வர்ணத்துடன் கூடினதாக அறிவிக்கும். ஆதலால், குணியைப் பறிவதற்கு அதன் குணத்தினறிவு வேண்டுமென்பது சித்திக்கா தென்னும் ஆசனங்கக்கு விடை கூறுகின்றார்.

(௧௭) உருவானது வடிவமாயும், சிறமாயும், இருவகையுப் பறும் இதுகொண்டு குணியைப் பறிவதற்குக் குணத்தைப்பற்றி வேண்டாமென்று சொல்லுதல் கூடாது. செவ்வத்தைப் பிரதிபலித்த படி கந்தை, வடிவரூபமான குணத்தை அறிந்தபின்னரே அறிவிக்கேற்றமென்பதாம்.

(௧௮) பொருள்களின் சிறத்தை எவ்வாறு குணமாகக் கொள்ளுகோரோ அவ்வாறே வடிவரூபமான உருவத்தையும் குணமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆதலால், செவ்வத்தைப் பிரதிபலித்த படி கந்தைப் பறிப்பிடத்து அப்படி கத்தில் வெளுப்பு ரூபமான குணத்தை அறியவிலையாயினும், ஸட்டமாயும், ஈரஞ் முதற்குச் சதுரமாயும், இன்னும் இவையேனறிஞ்கும் வடிவ விசேடத்தை அறிந்தே செவ்வத்தையினறிவு உண்டாவென்றது. ஆகையால் குணியைப் பறிவதற்குக் குணத்தைப் பறிதல் இன்றி உண்மையாதென்பது சித்தித்தது எனக. (௧௯)

(அ—க) இவ்வாறு பூதங்கள் போகத்திற்கு அங்கங் கொள்ளல் காந்தித்துவிட்டு, இனி அனுபவமாதலாக சித்திதவன வென்று முன்னர் உதப்பட்ட தன மாத்திராகன் உண்டென்று சித்திப்பதைக் கூறத்தற்குப் பூதங்களுக்கும் காரியதவனமாய் யுண்டென்று கூறுகின்றார்.

(க) குணங்களுக்குக் காரியத்தன்மை உண்டென்பது சித்திப்பததாகக் கந்த ஏதுவானது உதப்படுவதே, அதே ஏதுவைக்கொண்டு பிருதிவி முதலாகிய எழுபதுவான தத்துவங்களுக்கும் காரியதவனமானது கொள்ளல வேண்டும். எதன்பொருட்டுடனின், பிருதிவி முதலியவற்றிற்கும் காரணமான தன மாத்திராகன் உண்டென்பது சித்தித்தற்பொருட்டு உதப்பதாம்.

(உ) குணங்களுக்கு அநிவினமமபூ அநிவகத்தன்மை யும் இருப்பதென்கொண்டு கடம் முதலியவற்றிற்குப் போல் காரணத் தை முதலமைப்பாகக் கொண்டு நுகரத் தன்மை உண்டென்று உதப்படுவேதது ஆகையால் அதே ஏதுவைக்கொண்டு பிருதிவி முதலியவற்றிற்கும் காரியத்தன்மையுண்டென்று சித்திக்கிறதா. பலவிதமான போகங்கள் காணப்படுவது கொண்டு பிருதிவிமுதல் கிய எழுபதுவான முப்பது தத்துவங்களின் ரூபமாயும், ஒவ்வொரு ஆன்மங்கள் தோறும் இருக்கிறதாயினும் குகரும் தேகமுண்டென்று உதப்பட்டது. ஆகமங்களிதழிவவாறு கேட்கப்படுகின்றது. ஆகையால் பிருதிவி முதலியவ ஒவ்வொரு ஆன்மங்கள் தோறும் இவ்வமைப்புகளுத்தலாம், அநிவினமமபூ அநிவகத்தன்மையும் அவற்றிற்குத்தலாம், அப்பூதங்களுக்குக் காரணமான தன மாத்திராகனானுண்டென்பது சித்திக்கிறது.

(க)

(அ—க) பூதங்களுக்குக் காரணமாகத் தன்மாத்திராகன் சித்திப்பதாம் தனமாத்திரை ரூபமான அந்தாதக குணங்களின் பேதத்தினாலேயே பிருதிவி முதலியவற்றின் முறை சித்திக்கெதென்கூற உதவின்றார்.

(௧௯) சத்தம் முதலிய ஒவ்வொரு குணத்தை அதிகமாகக் கொண்டவையாயும், குணங்களினின்றும் விசேடமின்மையால் காரணங்களாயிருக்கும் தன்மத்தினரகள், குணிகளான ஆகாச முதலியவற்றை நேரத முறையைச் செய்கின்றன வென்பதாம்.

(௨௦) இதன்கருத்தாவது: வெளிப்பட்டாத விசேட சத்தத்தையுடைய மாதிரித் தன்மத்தினர ஆகாததற்குக் காரணம். சத்தம் பரிசுமென்னும் இரண்டையுடைய சொருபமாகவுடைய பரிசுதன்மத்தினர வாயுவுகளுக் காரணம். சத்தம், பரிசு, உருவமென்னும் மூன்றையும் சொருபமாகவுடைய ரூபதன்மத்தினர அகினிக்குக் காரணம். சத்தம், பரிசு, உருவம், இரத்தமென்னும் நான்கையும் சொருபமாகவுடைய இரத்த தன்மத்தினர ஜலத்திற்குக் காரணம். சத்தம், பரிசு, உருவம், இரத்தம், காசமென்னும் ஐந்தையுஞ் சொருபமாகவுடைய கத்தன் மத்தினர பூமிக்குக் காரணம்.

ஆகாசம் முதலியவையேன சத்தம் முதலிய ஒவ்வொரு குணத்தை அதிகமாகவுடையவையாயும், வெளிப்படாதுயிலாத விசேட சத்தம் முதலியவற்றின் சொருப மாதிரித்தால் ஆகாயம் முதலியவற்றிற்கு முறையே முத்தகாரணங்களாயிருக்கும் சத்த முதலிய தன்மத்தினரகள், விசேட குணங்களையுடையவையாயும், குணிகளாயிருக்கும் இந்த ஆகாச முதலிய பூதங்களின் நேரத முறையைச் செய்கின்றன. குணங்கள் அதிகமாகிருக்கும் முறையினால் குன்றாத குணமுண்டாய் தன்மத்தினரகள் காரியங்களான பூதங்களுக்கும் குன்றாத குணங்களைச் செய்வனவென்பது பொருள். (௨௦)

(௨௧) இத்தத்தன்மத்தினரகள் எவ்வாறு போகத்திற்கு அவசரங்களாக ஆகின்றன என்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(௨௨) உதொரு காரணத்தால் எவ்வாறு முத்தகாரணங்கள் கிடந்து நனது காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதும் அந்நிலைநிலையச் செய்வதும் காணப்படுகின்றனவோ, அதே காரணத்

தால் தன்மாத்திரைகளிடத்தும் புருடார்த்தத்திற்குச் சாதனமா
கிருக்குந் தன்மை பிருக்கிறதென நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்ப
தாம்.

(உரை) தோஷஞாததத் தோஷவித்ததும் தோஷது
வித்ததை விருத்தி செய்ததும் எல்லா முதற்காரணங்களினிடத்
தும் இருக்குமாறுபோல, காரியங்களுக்கு முத்தகாரணங்களான
தன்மாத்திரைகளுக்கும் மாயையுடைய போகத்திற்குச் சாதனா
களான தத்துவங்களைத் தோற்றுவித்தலாலும், அவற்றை விருத்தி
செய்தலாலும், போகத்திற்கு அங்கமாயிருக்குந் தன்மை சித்தித்
தது என்க.

(உரு)

(அ—கை) இந்திரியங்களும் பேரகாரங்களும் என்பது அந்
வித்தற்காக முதல்வது கண்டேமந்திரியங்கள் உண்டென்று சித்
திப்பதைக் கூறுகின்றார்.

(புக) ஆனந்தித்தல், நடத்தல், மலங்கழித்தல், சொல்லு
தல், வாகுதல் லெனதும் கிரியைகளுக்காக முற்றமே உபநத்தம்,
கால, பரவு, வரவு, ஐக எனதும் இந்திரியங்கள் உண்டென்பது
சித்திக்ரும எனபதாம்.

(உரை) ஆனந்தித்தல் முதலிய கிரியைகளின் ஏதுவால்
உபஸ்தம முதலிய கனமோதிரியங்களுண்டென்று சித்தித்தன
வென்பது பொருளென்க.

(உரு)

(அ—கை) உபத்த முதலிய இவை தானங்களேயன்று
இந்திரியங்களல்ல வென்பாரை மறுத்துரைக்கின்றார்

(2-2) தானங்களிருந்தும் கிரியைகளின் உண்மையினையும்
இனமையினையும் மேற்கொண்டிருத்தல் காணப்படுதலால் உபத்
தம் முதலிய ஐந்தும் கண்டேமந்திரியங்களென்று சித்தித்தன
எனபதாம்.

(உரை) இவ்விலகில் சிலருக்குக் காண முதலிய தானங்க
ளிருத்தம் அந்தந்த இந்திரியங்களின் சத்தியிலலாமையால் செல
வாதல் முதலிய காரியங்கள் நிகழவில்லை. ஆகையால் தானங்க

கிருத்தம் கிரியைகளின் உண்மையினையாமகன வயற்கை ஆதாரமாகக் கொண்டுருக்கின்றனவே, அந்நவ அநத்தகாரிகளினிருக்கும் சத்திகளையாகும். இந்தச் சத்திகளை ஐந்து இத்திரியங்களாக அறிவவேண்டும் இவ்வாறு கூறியவற்றால் கணமேந்தியவர்களை ஒப்புக்கொள்ளாத கையாடிக் மறுக்கப்பட்டனவெனக

(௨௨)

(அ—க) கணமேந்தியவர்கள் ஐந்தாயின் புருவகேர்த்தல் முதலியவையாம் கிரியைகளாகவல்ல கணமேந்தியவர்களை மிகுதியாகவேண்டுகிற விஷயம் கூறுகின்றார்

(௨௩) சொல்லப்பட்ட ஆனந்தித்தல் முதலிய இத்தக கணமகங்களால் கணமேந்தியவர்களை சித்தித்தன. தொழில்களின் வசத்தால் ஐத்திற்கு மேல உண்டெனற தேவனும் இவ்வளவையுடைய

(௨௪) கணமேந்தியவர்களைச் சரீரத்தின் வகைத்தின் மாத்திரம் இருப்பவனவா நாம் கொள்ளும் விஷயத்தின் இந்தத் தேவனும் மேற்படும் தேவன் இருந்திரியம் போல் சரீரமுடைய விஷயத்திற்குப்பதாரக கணமேந்தியவர்களைக் கொண்டுருப்பதால் புருவ கிரித்தல் முதலிய தொழில்களை கையாண்டவர்தவரம். இவ்வளவையுடைய வெளியில் உள்ளவர்கள் முதலியன பாடி முதலியவற்றை இருப்பதும் போல ஆகவே புருவ கிரித்தல் முதலியவையுடைய ஆனந்தித்தல் முதலியவற்றால் அடக்குதலான கணமேந்தியவர்களை ஐந்திற்குமேல இவ்வளவு அளவுடைய இந்த ஆனந்தித்தல் முதலியவளவா நாம் நான்சந்த கூறப்பட பிரதானமான கணமகங்களிலேயே நூற்று கணமேந்தியவர்களும் சித்தித்த விஷயமாயும், அந்நவனளவும் தேவனவகைதவாது. பாவனி முதலிய கணமேந்தியவர்களை புருவ முதலிய வகைய உறுப்புகளின் மூலம் அடையுக்குமாறின் பாவனி முதலியவளவாய் உறுப்புகளின் வளவாது கூடுமெனின் அந்தந்தத் தாண்டுகளில் அந்தந்தக் கிரியைகள் விசேடமாக அடையப்படுபவற்றை கூடுமெனக.

(௨௫)

(அ—க, இ—பு) கணமேந்தியவர்களைச் சித்தியுடையதைக் கூறுகின்றார்

(உ௮) சத்த முதலியவற்றை அறியும் விஷயத்தில கருத்தா வான புருஷனுடைய கிரியையானது காரணமின்றி சிகழாது யாதொரு காரணத்தால் அபேகையானது நின்றதெய்யாகவினெ டோ அந்தக் காரணத்தால் காரணம் ஐயுறென்று சொல்லவும் முடியாது எனபதாம்.

(உ௯) சத்தம் முதலியவற்றை அறிதலும் கிரியையாத லால, அறுத்தலென்னுங் கிரியையானது வாய்வாறு காரணமின்றி சிகழாதோ, அவ்வாறே இாதக கிரியையும காரணமின்றி சிகழாது. இத்த லுங் கிரியைகளும் காது முதலியவற்றை யாதாது மொரு காரணத்தினின்று நிகழ்நெய்க்க. எதனாலெனின, யாதொரு காரணத்தால் வேறு காரணங்களை விருபுதல் நீங்கு நெய்க்கியோ, அதே காரணத்தாலென்க. சத்தத்தை யறிதற் குங் காரணமறிய செவிரூபினும் பரிச முதலியவற்றை யறிதும் விஷயத்தில் தோவித்திய முதலிய காரணங்களை விருபுதல் காரணப்படுதல் காண்க. (உச)

(அ—௯௧) அந்த ஞானேந்திரியங்கள் இவைபெனக் கூறு கின்றன.

(உ௮௮) செவி, தோல், வண், நாகரு, மூக்கு என்னும் இவைகளே ஞானேந்திரியங்களெனபதாம். (உ௮௮)

(அ—௯௧) சத்த முதலியவற்றைக் கிடைத்தல வேறு வழி யாக சிகழாமலேன அவனின்றிரியங்கள் உண்டென்றறிப்பபடு திற்றன வெனனும் அபிப்பிராயங்கொண்டு கூறுவனார்.

(உ௯) சத்த முதலியவற்றின் சன்னிதியில் அயறறை யநீ தல அத ஞானேந்திரியங்களின் தொழில் எனபதாம்.

(உ௯௦) சன்னிதி என்று பாடக்கொள்ளாது சன்னிபா பென்று பாடக்கொன்ன வெனியிலிருக்கும் சத்த முதலியவற் றின் சொருபத்திற்குச் சமானமான உளவிற்குக்குஞ்சொருபத்தை தீர்ச்சிக்கும் புத்திமு-ன் கூட மனதா கதிடடிக்கப்பட்ட இத்திரி யங்கள் கித்தவதெய்தும் தத்துவத்திற்கு விஷயமாகச் சேக்-

கின்றனவென்பது பொருள். இந்நிரியங்களுள் சமீபத்தில னாவக் கப்படடுப புத்தியினால் நிகழிக் கப்படட சொருபத்தை வித்தை யென்னும் பெயருடைய உட்காணத்தால் புருடன் கிரகிக்கின் றாள் எனது பிள்ளைக் கூறப்போகிறோம. “புத்தியினால் நசு சழிக்கப்பட்ட பொருளைய் புருடன் கிரகிக்கின்றான்” என்று பிறி தேநாடிடத்திலும் கூறப்படடிகளுக்கினதது. (உ௫)

(அ—க) செவி முதலிய இடங்களிலிருந்தும் முறுக்குப் போன்ற வடிவங்களை மாத்திரம் இந்நிரியங்களுக்கெனக் கொள்ள லாகாது. உாதொரு காரணத்தால் அந்தந்தத் தானங்களிருந்தும் கணங்கொணாமற் அந்தந்தத் தானங்களுக்கருிய சத்தியினமே உடல் சத்த முதலியவற்றின் அந்நிவு நிகழ்கிறதெனியே, அந்தக் காரணத்தால் செவி முதலிய தானங்களிலிருக்கும் சத்தக்களைத் தான் இந்நிரியங்களுக்க கொள்ளவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(உக) இவற்றத் தானங்களை மாத்திரம் ஐரோனேநிரியங்களு க்க கொள்ளக்கூடாது. தானங்களிருப்பினும் சத்தியினமாய் வரல லானம் நிகழாமைபே தானங்கள் இந்நிரியங்களுக்கொருக் காரண மெனப்பதாம். (உக)

அ—க) பின்னா அந்தக்காரணம் உண்டென்று கித்திப் பதை கூறுகின்றார்

(உ௪) இச்சை, சம்ரமம், போதமெனனும் விபரபரங் கள் மேலே கூறப்பட்ட சாதனங்களால் கித்திப்பதிலினை ஆனக உதல் சொல்லப்பட்ட இந்நி விபரபரங்களை கித்திப்பதின் பொ ருட்டி மனம், அகங்காரம், புத்தி என்னும் அந்தக் காரணங்கள் வேண்டப்படு மெனப்பதாம்.

(உ௫) கிருதியி முதலிய தத்துவங்கள் தத்தம் காரியங் களினாலேயே கித்திகின்றன. ஏனைய காரியங்களை ஏதாவதக் கூறுவதில் பிரமாணமில்லை. அந்நியம், அனேக தத்துவங்களிஷ லாமல் போயவிடும். அதுபோல இவையிடத்தம் இச்சை முதலி் யவை கித்திக்கும் விஷயத்தில் எனது சாதனங்களே, ஆனது மனம்.

அகங்காரம், புத்தி என்னும் இவைகளே வந்து அந்த காரணிக்
கூறுபென்பது சித்திக்ரஹ இச்சை வன்னும் பதத்தால் கவன
மென்னும் ரூபமான சகதபத்ததைக் கொள்ளவேண்டும். இது
மனத்தின் குறுழி. கனமாய்வது அகங்காரத்தின் பிரயத்தினம்.
பேர்தமாவது, புத்தியினுடைய நிச்சயம், இவை பிணை கிதி
வாய்க் கூறப்படுகின்றன. (உஎ)

(அ—க) உபகாரவகன், வெளிகாரவகன் என்ன
மிமவ ஸ்ரவகொன்று உபகரித்துப் புருடார்த்தத்திற்குச் சாத
னமாக வாயினவெனக் கூறுகின்றா.

(உ—உ) உளனேயிருக்கும் காரணங்களும் வெளியிருக்
கும் காரணங்களும் சிவிகை தாகும் மணிதாடேஸ் சோகது
இச்சை முதலியவற்றிற்குச் சாதனங்களாக ஆகின்றன. ஆகை
யால் ஆனமாவிறகுப் போகப் பயனைச் சாத்திக் கொடுக்கின்ற
உடகாரணங்கள் வெளிகாரணங்களென்னும் மிவறதன் பாதாது
மொன்று இவையாயின, வெளியிலுள்ள சத்த முதலியவற்றின்
அறிவுடன் கூட இச்சை முதலிய கிரியைகள் புருடார்த்தத்தைச்
சாத்திக் கொடுக்கமாட்டா எனபதாம்.

(உ—உ) வாதொரு காரணத்தால் உடகாரணங்களும் வெளிக்
காரணங்களும் சிவிகை கமயவாபோல் சோகதே இச்சை முத
லிட கிரியைகளுக்குச் சாதனங்களாக ஆகின்றனவோ, அதே
காரணத்தால் வெளியிருக்கும் பொருள்களைப் பாரததபிணை
கிச்சைய முதலியவை காண்டவா லும், ஒரே கவனமாயிருத்தல் முத
லியவையின வெளியிருக்கும் பொருள்களை அறிவ முடியாதவை
யாலும், சோகதே போகத்திற்குச் சாதனமெனக் கூறாட்டது.
ஆதலால் ஆனமாவிறகுப் போகப்பெய் பயனைச் சாத்திக் கொ
டுக்கின்ற உடகாரணங்கள் வெளிகாரணங்களென்னும் இவறதன்
பாதாதுமொரு காரணமில்லையாயின இச்சை முதலிய கிரியை
களாவது வெளியிலுள்ள சத்த முதலியவற்றை வந்தனாவது
புருடார்த்தத்திற்குச் சாதனமாக ஆகின்றனவே. சிவிகை கமய
வதன் ஒருவனில்லையாயினும், கமத்ததொழில் காரணப்பாத
வாது போதுமென்க. (உ—உ)

(அ—கை) இவ விஷயத்தில பிறகுடைய அபிப்பிராயத் தைக் கூறுகின்றார்.

(உகஇ) சிலா வெளிப்படையான சேதவத்தன்னையின யுடைய பிராண வாயுவையே அந்தக் கரணமாக எண்ணுகின்ற னை என்பதாம்.

(உரை) உவ்வாயதஞ் சிலா மேலே செலுத்துதல் முத லிய விபரபரங்களினால் சிவிக்தல முதலியவற்றிற்கும் காரணமா யும் பூதங்களின் பரிணாம விசேடத்தால் வெளிப்படையான அநிலை யுடையதாயும் இருக்கும் பிராணபிணனமும் பெயரு டைய உவ்வாயதமும் வாயுவையே அந்தக் கரணமாகக் கூறுகின் றனர் என்க.

(உகஇ)

(அ—கை) இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு மறுபடியுகூறுகின் றார்.

(உ௦) அந்த வாயு பிரயத்தன்னையிற் றிகழுகிறதிலலை. அந்தப் பிரயத்தனம் சித்திபதற்குக் கரணம் எது என்பதாம்.

(உரை) பிராண வாயு சில சமயத்தில மாதிரிய தொழிற் பாடுதலால், பிரயத்தனத்தை மூளணித ஷதாழிதபாடு அத னிடத்திற் கரணப்படுகின்றது இவ்வாறே “ஏவதல் இழுத்த லென்னும் தெழுகுகன பிரயத்தனமணி வாயுவுக்கு வவ்வாறு நிகழும்” என்று பிறருங் கூறுகின்றனர். ஆகையால் சமஸ்ப ரூப னான பிரயத்தினம் சித்திபதிலை பொருட்டு மாநாதுமொரு கர ணம் வேண்டப்படும் என.)துகொண்டு அந்தக்கரணம் உண்டென் பது சித்திக்கின்றது. துலாசிரியரும் “சமஸ்யம் அகங்காரத்தின் றொழில்” என்று பிஷ்ணாக கூறப்போகின்றாரென்க.

(உ௦)

(அ—கை) அவ்வாயு பிராணனுக்குக் கைதன்னியத்தின உறபத்தி உண்டென்று உன்னால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட முருக்கின் றது அந்தச் கைதன்னிய உறபத்திற்குக் கரணம் இதுவென்று நீ கூறவேண்டுமெனக் கூறுகின்றார்.

(௩௧) இந்தப் பிராணனுக்குச் சைதன்யியம் உண்டென்று நீ உறுவதற்குக் காரணம் இவ்வென்றது உறுவாயாக. இந்தப் பிராணனுக்குச் சைதன்யியம் சீச்சபயமாக இல்லை, வாயுவாயிருக்கிறபடியால், வெளியிலிருக்க சும் வாயுப்போலென்பதாம்.

(௩௨) சடததிறகுச் சைதன்யியத்தின் தோற்றம் பொருந்தாது. எதனுலெனின, எவ்வாவதற்கும் சைதன்யியத்தின் தோற்றம் உண்டாயினும் ஆதலாலெனக, இதற்குப்பிரமாணமாக 'இதற்குச் சைதன்யியமில்லை, வாயுவாய்படியால், வெளியிலிருக்கும் வாயுப் போலும்' என்று கூறப்பட்டதென்க. (௩௧)

(அ ௩௧) இவ்வாறு பிராணனைப் புரதகாரணமென்றும் கொள்ளுகளை மறுத்துவிட்டு மேலே கூறப்பட்ட அந்தக் காரணம் மூன்றனுள் மனம் உண்டென்று சாதிப்பதற்காகக் கூறுகின்றார்.

(௩௩) இச்சைதற்குக் காரணமாக, கிண்கில கெல்லுகிறதாயும், வெளியிலிருக்கும் இரத்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்துகிறதாயும் இருப்பது மனம், இதுவேகமடர் உறுவதென்படியால் தரே காலத்தில் ஐம்பொருள்களும் தொழிற்படுகிறதெனில் என்பதாம்.

(௩௪) இரத்திரியங்களுடன்தும்பொருள்களுடன்தும் உணவு உபயோகம் ஆனவையிறகுந்தும் எவ்வா இரத்திரியங்களும் ஒரே காலத்தில் கொழிற்படுகிறதெனில், ஒவ்வொரு இரத்திரியங்களாகத் தான் தொழிற்படுகின்றன, அந்த ஒரு இரத்திரியமும் ஒப்பொழுதும் தொழிற்படுகெனில்லை. ஆகையால் இரத்திரியங்களைத் தொழிற்படுத்துவதில் எது காரணமோ அதுவே இச்சைதற்கு அநாவது கணகப்பொருளாகக் கவனத்திற்கு வருவாயாம், வெளியிலுள்ள பொருள்களைத் தொழிற்படுத்துகிறதாயுமுள்ள மனமென அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அதுகொண்டே மனம் உளவிற்குமே பிற அந்தக் காரணங்களை அட்டித் துதிக்க முடியவொன்றறச் சங்கதர சேஷிதமையுடைய, வெளி இரத்திரியங்களை அட்டிக்கெனற மையாலும், இவ்வாறு கூறுவான அக்காரணம் உதாச ஆகுமென்று நினைக்கெனில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

“ஆனமாவிற்குப் போகத்தக்க புண்ணுண்டுகின்ற மனம் வெளியி
 னிருக்கும் கண்ணதாமதம் தன்விடத்திலிருக்குஞ் சங்கந்தத்தா
 ளும் உள்ளிருந்துகொண்டு தோரீயவகளுக்குச் சாமந்தியத்தைய
 புண்ணுண்டுகின்றது. இதுபற்றியே மனம் அந்தக் காண
 மெனப் பட்டது” என்பதாம். மறுதலித்தாலும் ‘மனம் இந்
 திரீயங்களைத் தொழிற்படுத்தாததாயும், விவரணை சொல்லுந்
 தாயும், சங்கந்தத்தை நயமமாகக் கொண்டுமிருக்கின்றது”
 எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

உணவாயும், சலமணமுடைவதாயும், ஆதராயும் மா மா
 வென்னும் சாகத்தினுடன் கூடிவந்தாயுள்ள முறுக்கங்களும்
 உணவுப் பொருள்களான ஆகாரம் ஆரோகணத்தின் ஐயப்பாடுகளிற்
 குடி ஆற்றித் தெரியல் செய்கின்றதைப் பெணின, அவவாறன்று.
 அநேகம் இத்தகைய ஆரோகண சோதனை ஆகியவை ஈழவீழ்வு
 குத்தின ஒரே கணத்தின வல்லா இடங்களிலும், தத்தியபடுகளை
 மது இவையிடத்தல் உவவ்வாறு இத்தமிழ்ச் செயலும் அநாந
 வையக சூகதமமாக அறிபவேண்டியது போல மேலே கூறப்
 பட்ட உணவுப்பொருள் புண்ணும் பொழுது ஒவ்வொரு இர
 திரீயமாகவே தொழிற்படும முகந்தருக்குமாய் அறிபத்தக்கது.
 [விவரவுபற்றி ஒரே காலத்தின் காலமம் தொழிற்படுதல் போலக்
 காணப்படுதலையுறிக் தொழிற்படுமாற்கலை] இதுபற்றியே
 மனம் விவரணை சொல்லும் தொழிலை னையதெனக் கூறப்பட்ட
 தெனக்.

(௩௨)

(அ - ௩௩) இவ்வாறே அகனகாரத்தையும் காண்கின்றார்.

(௩௩) ஐந்து தொழில்களையும் சொன்னவாறு வாய்வி
 துக்கடப் பிணங்கற்றல் பொருட்கள் பிணங்குத்தக்கின்ற கமரம்
 மெனதுமுயற்சி அகனகாரத்தின் குழுவல் என்பதாம்.

உரை பிணங்கற்றல் பொருட்டு அகனகாரம் சரித்ததைத்
 தரித்தற பொருள் பிணங்கற்றல் அபணயம் முறுக்கிய புத்
 தொழில்களாக செய்கிறது. ௧, அந்த அந்தத் தொழில்களின்
 தேவத்தால்காரணம் அபணயன் ததரிய வெய்தல் அபணய

தாயமுள்ள வாயுவைத் தொழிற்படுத்துகிற சமரமப ரூபமான
யாதொரு பிரயத்தனமுண்டோ, அது, அக்ஷரத்தின் தொழில்
வந்து அக்ஷரம உண்டென்பது சித்திக்ஷை. பூமி யிருக்கக்
கிரத்திலும் "பிரணர் உள்ளிருக்கும் வியகதமான புத்தியினின்
தும் ஆனமாதிரிக் கரணமாகக் கருவம் உண்டாயிற்று. யா
தொன்றனுடைய சமரமபத்தால் சரீத்திலுள்ள ஐந்து வாயுக்க
ளும் தொழிற்படுகின்றனவே" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரணவனாவது, நுகரும் தேகத்தை மேலும் மேலாகக்
கொண்டுபோதல், இது, பிரணன் எனலும் வாயுவின் தொழில்.

அபனயனாவது, மல முதலியவற்றைக் கீழே தள்ளுதல்.
இது அபானென்னும் வாயுவின் தொழில்.

சாமானென்னும் வாயுவின் தொழிலாவது, சரூபமான
அன்ன முதலியவற்றைச் சமமாகச் சீரமைத்துக் கொண்டுசேத்
தல்.

வியானென்னும் வாயுவின் தொழிலாவது, அக்ஷரத்தின்
வண்ணங்கூறு செய்தல்.

உதானென்னும் வாயுவின் தொழிலாவது, உள்ளிருக்கும்
தொனியை எழுத்து ரூபமாகச் சேர்த்தல்.

பிரதானமாக ஐந்து தொழில்களையும் செய்வதுகொண்டு ஐந்
தொழில்களைச் செய்வது வாயுவெனக் கூறப்பட்டது வெளிநிலை
அக்குதல முதலிய தொழிற்பாடுகள் வாயுவுக்கு உண்டென்று
காணப்படுகின்றது பூமி வானேந்தாத் திலும் "வெளிநிலை கரு
தல் ரூபமான கிரியையில் நரகனென்ற வாயுவும், கிழித்தலில்
கூர்மென்ற வாயுவும், துடிமுதல் அமுதல்களில் கிரிகானென்ற
வாயுவும், ஓடுதல் இழைதல்களில் தேவதத்தவென்ற வாயுவும்
இருக்கின்றன. தன்செய்வென்ற வாயு உயிரினத்திலும் நீங்கு
கிறதில்லை" பென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கூ.உ.)

(அ—ஊ) அன்றியும் புத்தியின் காரியமாயும், இந்தக் கடம என்பது முதலியவாங்கு கிரகமாத் தருந்த பொருள்களின் நிச்சயரூபமாயும், ஒவ்வொரு பொருள்தோறும் வேறு வேறான சொருபத்தைபுடையதாயுமுள்ள ஞானத்தினின்றும் மிகவும் வேற்றுமைபுடன் விளங்குகிறதாயும், பொருள்களனைத்தையும் கொடுத்தனில் ஒரே ரூபமாயுமுள்ள நானொன்றும் நிச்சய ஞான ரூபமான அறிவு அகங்காரத்தின் நொழிவென்று கூறுகின்றார்.

(ஙங) அகங்காரத்தின் தொழில் ரூபமான ஞானம், பொருள் விஷயமான அறிவினின்றும் வேறு என்பதாம்.

(உஊ) அகங்காரத்தின் விபரபர ரூபமான ஞானம், பொருள் விஷயமான ஞானத்தினும் வேறென்பது பொருளென்க.

(ஙங)

(அ—ஊ) சத்தத்தை அறிதல் முதலிய தொழில்கள்கூற முதலிய இந்திரியங்களுக்கும் சிறப்பாக இருக்கின்றன, சமரம்பமோவெனின், அதே இந்திரியங்களின் பொதுவான தொழி வென்று கொள்ளாமல் அகங்காரமுண்டு என்று அதனைப் பதிதாக ஏன் கொள்ளல் வேண்டுமென்று ஆசங்கை செய்வார்க்கு விடை கூறுகின்றார்.

(ஙச) இந்திரியங்களின் பொதுத் தொழிலாக சமரம்பத்தைக் கொள்ளக்கூடாது. எதனெனில், இந்திரியங்களுள் ஒரிந்திரிய மில்லாதிருப்பினும் அகங்காரம் நிகழுகின்றது என்பதாம்.

(உஊ) பொதுவான காரியத்தைச் செப்தெவர்களுள் ஒருவரில்லையென, அந்தச் செயல் நிகழாது. இது முன்னரே கூறப்பட்டிருளது. இந்தச் சமரம்பரூபமான தொழில் இந்திரியங்களுள், ஒன்றில்லையாயினும் நிகழுகின்றது ஆகையால் நானொன்றும் இந்த அறிவு அகங்காரத்தின் காரியமென்க. (ஙச)

(அ—ஊ) இவ்விடத்தில் சந்தர்ப்பத்தை அருகரித்து மனதுடனாக கூட ஞானநீராயும், கண்டிரியம், தன் மாதிரி

கொன்னுமிவை, அகங்காரத்தினிருந்து உண்டாகின்றனவெனறு கூறுகின்றார்.

(௩௫) இன்னும் ஸ்ரீணந்திரியம் கண்டேற்றியும் தாமசத் தா ஆகிய இவற்றை உண்டுபண்ணும் ஏனைய சாத்துவிக முதலிய அவதாரங்கள் மாதேய ஹைம முதன்ய பெயரையுடையன வாக ஆகின்றன வென்பதாம்

(உரை) சத்தாவம், ரஜசு, தமசு எனவும் தூண்கள் கிரம ப லேற்ற சாத்துவிக அகங்காரம், இராக அகங்காரம். தாமச அகங்காரமாகிய இம்முன்னமும், மூன்றேய ஹைமம், வைகாரிகம், லேனரிக மெனவும் பெயர்களை யடைகின்றன சத்துவாடிநலிய கணவன வி சூடாவே நத்தலால் சாத்துவிக முதலியவாய்க கூறப்பட்டன "கல், கிலிரத்த ந ிரீனுமத்தை யடைவாது" எனவும் சிவாயததால், லேன ருணமகரின சேர்க்கையும திரத் அகங்காரமாகவருகரு இருக்கின்றிதென்க (௩௬)

(அ) என எந்தத் தத்துவங்கட ரு எந்த அகங்காரத்தி லிருந்து உற்பத்தி பெயன்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்

(௩௭) ஸ்ரீணந்திரிய கரணத்தால் விளங்குகின்றதேன அந்தக் கரணத்தால் தனக் கரிமையான சாத்துவிக அகங்காரத்தினிருந்து மனமும் ஸ்ரீணந்திரியங்களும் தோன்றுகின்றன வென்பதாம். (௩௮)

(அ--ரை) இவ்விடத்தில் வையங்கருடைய மதத்தை அதுவாந்ருபேயது மறுகின்றார்

(௩௯) சிலர், விஷயங்களுக்கு நிபமயிருத்தலால், ஸ்ரீணத் திரியங்களை உலகிகளாகனாக கொள்கின்றனர் அது பொ டுதேய அருத் திரீர நிபமம் ஆசுக்கமான ஏதுவால் கற்பித் த உ லகித்த ௩௩௭ நாம்

(உரை) ௩௩௭ சத்தம் தூண்கள் மாதேயம் அடையக்கூடியது தென் லுசை வுளவற மாதேயமறி யக் கூடியது. இவ்வாறே

பிற இந்நிரியங்களுமாம் ஆதலால் இந்நிரியங்கள், சபதம் முதல்
நியவற்றற்கு ஆதாரமாக ஆதாரம் முதலிய பூதங்களினினதும்
உண்டாயின. அக்காரத்தினின்று உண்டாயின வெண்ணு
கூறின. கமரணம் நன் அகிலகரம் ஒன்றான
காரியம் என இகழிபயங்களும ஒரே அபயாயிருக்கவேண்டும்
தனித்தனி விஷய சீயமம் சிம்மக்காவதென்று வையாங்கா கூறு
கின்றனர். இதற்கு கூறது அசித்தமரண எதுவால் கற்பிக்கப்படு
கிறது. எதற்கெனவிற. முத்தற்காரண சீயமத்தைச் சாதகமும்
விஷய சீயமம் இந்நிரியங்களுக்காக சிறக்கவெய்யபடுவனது இந்
நிரியங்களை சபதமரண விஷயங்களை வையவாகக் கொள்ளின்,
அவ்வாறு நியங்களை தனக்குக் காரணங்களான பூதங்களால் நத்திரம்
குணத்தினால் ஆதாரமென்கூட. மேலும் நாகையகமாயும் அவற்
ரின் சணாகமாயும் ஆதலால் கூடாது. கண் முதலிய இந்நிரியங்
கள் ஏனைய நாகையகமாயும் அவற்றின் சணாகமாயும் ஆதிதின்
றன. (ஆதலால் இந்நிரியங்களை பூதகாரியங்களாகக் காரணம்)

(௩௭)

(௩௮) (வையாற்றெனின்) வாயுவைச் சோதன தோஷாதிரி
யம் வாயுவின் கூடவே பிசுதவி, அபய தேயுன்கிட திரிவாக்
கிறையும், அந்தத் திரிவாகையினுள்ள பரிசுக்களையும் கட்டுப்பா
டின்றி அறிவினறதென்பதாம்.

(௩௯) வையாங்கா பக்கத்தில தோஷாதிரியமானது வாயு
வின் காரியமாக அபயக்கொள்ளப்பட்டது. வாயுவின் கூட
பிசுதவி, அபய, தேயுனெனதும் இவற்றையும், அவற்றினிடத்
துள்ள பரிசுக்களையும், தோஷாதிரியமானது அறிவினறதென்க.

(௪௦)

(௪௧) (அனந்தமும்) கண்ணிநிரியமானது அகிலவியின்
காரியமாக அபயக்கொள்ளப்பட்டது. இது சிசுதவி, அபய
தேயுனென்னு பிவற்றையா, இவற்றின் சூபகங்களையும் அறிவின
றத் ஆகையால் இந்நிரியங்களுக்க கட்டுப்பாடான விஷயங்களை
யுடையவாகக் கூறலானது.

(௪௨)

(அ-௭௧) இன்னமொரு குறை கூறுகின்றார்.

(௪௦) பூதகாரியத்துக்காக விபமத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில் கன்மம், சாமான்யம், சமவாய மென்னும் இவற்றின் அறிவு இந்நிரியவகையால் உண்டாகக்கூடாது என்பதாம்.

(௨௭) இந்நிரியவகைய பூதகாரிய மென்பதைச் சாதிப்பதற்காக அவற்றிற்கு விஷய விபமத்தை ஒப்புக்கொண்டால் பூத கங்களில் நின்றும் குணங்களில் நின்றும் வேறுபட உண்டாவன ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கன்மம் சாமான்யம் சமவாய மென்னும் பதார்த்தங்களினதிலு இந்நிரியங்களில் நின்றும் உண்டாகக்கூடாது. (௪௦)

(அ-௭௧) அகங்காரத்தில் நின்றும் இந்நிரியவகைய உண்டாகுமாயின் இந்நிரியங்களுக்குக் காரியபேதம் ஏவவாறு கூறுமென்று முன்னாகக் கேட்கப்பட்டது. அந்தக் கேள்வி பொருந்தாது. உற்பத்தியின் பேதத்தால் கருமியின் விகாரங்களான வெவ்வேறு கருவகையாகவோ காரியபேதம் கூடும். செவி முதலியவை விசேடமாக சத்த முதலியவற்றை அறிவும் விஷயத்தின் புருடார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மமே நியமித்ததாக எங்கனம் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறதெனக் கூறுகின்றார்

(௪௧) விஷய விபமத்திற்குக் காரணமாக அகங்காரத்தில் நின்றும் தோன்றுவதை நாம் கொள்ளவில்லை, புருடார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும், வெவ்வேறு அறிவுக்கூடப்பட்டதாயும் இருக்கும் கன்மமும், விஷய விபமத்திற்குக் காரணமென்பதாம்.

(௨௭) அகங்காரத்தில் நின்றும் உண்டாவதையே விஷய விபமத்திற்குக் காரணமாக நாம் கொள்ளக் கூறவில்லை. வெவ்வேறுவிடங்களில் கன்மமும் அதற்குக் காரணமெனக். (௪௧)

(அ-௭௧) சரீரத்தினிருக்கும் துவாரத்துடன் கூடிய ஆகாசம் சத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறதாக ஒப்புக்கொள்ளின, மூக்குத்துவாரமும் செவியாய் விடுமென்பதுபற்றி, செவியிலிருக்கும்

ஆகாசத்தான் சத்தத்தை அறிபுமெனநூலும் நிலமத்திவ வண்ணநூல்
ரூப புலப்படாத கண்மயே நிலமிப்பதாக இத்திரிபங்களைப் புற
காரியமாக கூறுவதாகவும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமெனக்
கூறுகின்றார்.

(௪௨) அனேகஞ் செவிகள் ஏற்பட்டு விடுமெனநூலும் அச்சத்
தான் செவியின் துவாரத்திலிருக்கும் ஆகாசமே சத்தத்தை அறி
புமென்னுங் நிலமத்திற்குக் காரணமாக புருஷார்த்தத்தைக் கொ
டுக்கக்கூடிய கணமம் உடனானதும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது என்ப
தாம்.

(௪௩) சரித்திலிருக்கும் ஆகாசம் சத்தத்தை அறிவிறதா
கக் கூறுபிடத்தில் அனேகஞ் செவிகள் ஏற்பட்டு விடுமெனபது
தொண்டு செவியிலிருக்கும் ஆகாசமே சத்தத்தை யறிபுமென்று
கொள்வதில், புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கண்மயே
காரணமெனநூலானதும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றதென கூட்டி
முடித்துக்கொள்ள வேண்டும என்க. (௪௩)

(௪-௪௧) இவ்வாறே கண்மேந்திரியங்களையும் அகங்காரத்தி
னின்ற உண்டானதன் வென்று கூறுகின்றார்.

(௪௪) இராசதமான் ணைகாரிக அகங்காரத்தினின்றும் கண்
மத்தைச் செய்யும் கண்மேந்திரிபங்களின் கூட்டமானது உணர்
பிறறு. காரியத்திற்குக் காரணத்தை யதுசரித்திருகருந் தன்மை
யானது யாதொரு காரணத்தால் காணப்படுகின்றதோ எனபதாம்

(௪-௪௩) இராசே குணத்தைத் தொழிற் படுத்துவதால்
இராசதமான் ணைகாரிக அகங்காரத்தினின்றும் கிரியைக்கு ஏதாவது
கண்மேந்திரிபக்கூட்டம் உண்டாவிறது. யாதொரு காரணத்தால்
காரணத்தை யதுசரித்திருகருந் தன்மை காரியத்திற் காணப்படு
கின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் சத்தவருணம் தோகாச ரூபமாகி
ருப்பதுபற்றிப் தோகாச ரூபமான ஞானேந்திரிபக்கூட்டம் சாத்து
கிதமான அகங்காரத்தினின்றும் உண்டாவிறதென்று முன்னர்க்
கூறப்பட்டது. இவ்வாறின் நி மூலப்பட்ட இப்படிப்பட்ட இந்த

இரண்டொருநீரெங்குக்கங்களுமே ஒன்றுநின்று உண்டாயினவென்று
கொள்ளின் காரணத்திற்கு கியாயம்மையாக குறிப்பிடத்
கூடிய வரம் பின்னியோட வண்ணமே நுறந்தே பேருமென்க. (சுஉ)

(அ. கை) வரமின்றியோடவெனவது சூற்றந்தை கை
கா' (மகிழ்வு)

(சுச) சாத்தன்கூத்தனினமும் இரு வர்க்களையும் உண்
டாயினவென்று கொள்ளின், சத்தவத்தின் விதாரம் இரண்
டின் விதாரம் பற்றி உண்டாயினவென்று கூறுப வாய்க்கிடுவாய்
விடும் என எதற்கு நிற்க முடியாது என்பதாம். (சுச)

(சுஊ) (ஆங்காங்கு) கூறப்பட்ட இருவர்க்களையுந்
நம் மூலப்பட தினமாதற்குரிய கிட்டமுத நாமசுபாஷ
புறநிக அக்காரத்தன்னினமும் உண்டாயிற்று என்பதாம். (சுஊ)

(சு. கை) இவ்விடத்தையானது அந்நயவசாய நுதலிய
வதற்கு துயவசாயமெனக் கூறுகின்றார்.

(சுக) விஷய நொடியான அந்நயம் இரத்தியவகளை வாயி
லாக உண்டாது. சில விடங்குகளினால், புருடனுமடைய அறிவு
விளக்குவதற்கு இடமாய்நுத்தலால், அந்த அடவானது, புத்தி
வினுமடைய வியாபாரமாகு மென்பதாம்.

(உளா) இத்தீர்பங்குநீர் வரையாகக் காரணம் இருந்தகடம்
என்பது முதலியவையெல்லாம் வெளியிடுநகர்பு விஷயங்களை நிச்ச
யிக்கும் நுமையான அறிவும், இரத்தியங்களை வரையாகக் கொள்ளாது
உள்ளிருக்கும் நினைவு கருணம் என்னும் இயல்பினவாகிய
பாஷா பிரத்திய உருபமான அறிவும், ஆனமைய
விடத்துத் தோன்றுதற்குப் புத்தி விடமாய் இருக்கலால்
இவை அறிவாகும் புத்தியை வரையாக உண்டாக்குகொள்க.
ஆனமையால் சேசமம் நினைவு எவ்வுமே இவ்வைய அடைவாராய்க
கூறிய புத்தியுண்டென்பது தெற்றாகவாதது. புதிற்றுக்கொற்றத்
திருமய'பாவப் பிரத்தியய நுமைய புத்தியின் பிரகாசமானது புரு
டனுக்கு அறிவு தோற்று மட்டமாயவால் அந்த அறிவு புத்தியை
விபாஷமென்று சொல்லப்படும்." என்று கூறப்பட்டிருந்
திறந்து.

(சுக)

(அ—கை) இந்நகப் பத்திரிவினுடைய அறிவு முன்னு விதமா
பிரகடமுமென்று கூறுகின்றார்.

சகவ) கலுபதி, மதி, வ்மிருதி எனது (புத்தமியை போதம்
முன்னு வித மெனபதாம்

உ ளா) கலுபதி யெனபது கறபித்தல. ஆதாவது
கூடமை பெனபதாம், மதியாவது, மணம அல்லது ஞானம்.
அறிதாவது நிச்சயம் எனபதாம் (சகவ)

(அ—கை) இவ்வாறு இச்சை முதலிய காரிய டே தத்தால
அநதக காரணங்களின் போதம் சித்திக்ஷிந்த கென்று முடிந்துக
காட்டுகின்றார்

(சுள) இச்சை, சமரமம், போதமெனனும விவரம்
வேறுபாட் டால அநதக காரணம் முன்னு விதமாயிறெனபதாம்.

(உ. ளா) கிணம், முதலியவற்றற்குத் தப்பி வி.த
மிருடபிணம், அறிவிகருத்தலமெ பென்ற ஒற்றிணம் இந்நபபது
கொண்டு ஒரே பொருளாயிருத்தலால வுறறன்றி புத்தியிலி ருப
பதாகக கொள்ளவேண்டும். இச்சை முதலிய விவர மாரங்கலே
வெவரின, வேறு வேறான பொருட்பாடையனவா விருத்தலால
வேறு வேறான காரணங்களைடையன வென்பது பொருள் சா)

அ—கை) பிரதிபி முதலியன கிடபமாயிருக்கல பற்றிப்
போககாரியாயிருத்தலாலும், இரத்திரிபனகள் அநத கிடபககளை
யறிதற்கு ஏதுவாயிருத்தலாலும், இந்நகப் பிரதிபி முதலியவை
கலும இரத்திரிபனகளும் போக காதவமாயிருக்கடும் புத்தியோ
வெளின், இரத்திரியம் பொருள் என்னும் இவற்றை சம்பந்தத்
தால் ஆன்மாவிலிடத் துண்டாகும் ஞான அபமாயிருத்தலால
போக சாதனமெனக் கொள்ளக்கூடாது. ஆன்மாவின் குண
மெனதே கொள்ளல வேண்டு மென்று கூறும் நாயாரவிகா கொள்
கைய மறுக்கின்றார்.

சுடி) குளங்களுக்கு கட்டிக்குத் தண்ணீர் வராத விதமாக செண்டு பத்தியை அமைப்பதில் பெரிய அளவில் செலவாக வேண்டும். சீரான பத்தியை அமைப்பதில் செலவு அதிகமாகும். சிகரத்திலிருந்து தண்ணீர் வராதவிதம்.

[illegible]

இவ்வாறே தத்துவங்களைக்கற்றும் "கிஷோரோபாஸா" என்ற புத்தகங்களைப் படிப்பதும் இவ்வுபாசம் "தத்துவம்" என்ற கருப்படிமுறைகளைப் பற்றி அறிப்பாகத் தரும். தத்துவம் முதலிய முக்குறைகளைக் கடிப்பதற்கு, பி. ஏ. சி. முதலியவர்களைப்போன்ற பிரபலமானவர்களைப் பின்பற்றி, விஷயங்களைச் சீராகவும் உதவாய் இத்தெரியப்போன பற்றிக்குக் காணத்தக்கவையும் எதிர்த்தெற்றதும் கருப்படி முறையிலும்.

தாமமுதலிய பாவனகளையும் ஆன்ம குணங்களைப்போல எவ்வகையில் ஓர் புகழ்க்கொணப்படுகின்ற தென்னவாபின், அது பொருள் தாது. தன்ம முதலிய குணங்கள் ஆன்மாவிற்குச் சமஸ்காரமாக ஆகின்றன. சோதிஷ்டேசம் முதலிய கயமகனின் சமஸ்காரம் ஆன்மாவிலிடத்துச் சம்பவிக்கின்றதில்லை. வதனானவரில் ஆன்மாவிலொரியாநாயுமையானவரே, அன்றியும் உழத்தல் முதலிய தொழில்களின் சமஸ்காரம் உழுவவனிடத்து நிகழ்கின்றதில்லை. அதனொத்த துகடிகளான ஆயிபிறாள் காண்டிஷ்டேசம் எந்த விடத்தில் கணபகனின் சமஸ்காரங்கள் காணப்படுகின்றனவோ அந்த இடமே புத்தி பெறப்படுக. இவ்வாறே ஞான முதலிய வற்றின் சமஸ்காரத்திலும் உதிகொள்க. இத்தக சமஸ்காரம் பற்றியே சோபாயம், கிரீடாயு, கூர்மை எனது விவரநன் பேரு ஸ்லீசயாதினும் தோற்றம் காணப்படுகின்றது. (௪௮)

(௪௯) (ஆனவரால்) உலகநிதியை வெளி இத்தரீயமென னாம் இவை போகத்திறநு கோர காணமாக இருக்கின்றன. போகவிடமின்றிய போகமில்லை பாவகயால் போகியவானது போகத்திறநுச் சாதனம் எனபதாம்.

(௫௦) உலகே இருக்கருக் காணவருந் வெளிநெருக் குங் காணவருந் சகமுதலியவற்றின் நுகரான போகத்திறநு கோர காணமாக இருக்கின்றன இவ்வாறே ஸ்ரீ சுவாமியடிகள் இவ்வு “ருஷ்ணகா உ சகதுகக நு பாவ அநலேதே நகம்” எனது உதப்பபடி நுகின்றது அந்தப் போகமானது மாலை சந்தனம் முதலிய போகவிய பொருள்களினதி உண்டாகாதவகையால் அவற்றின் அருளை முன்னிட சகமுதலியவற்றின் நீச்சு வத்திற்கும் போகவிய காணமாக இருக்கப்படுகின்றது.(௪௯)

(௫௧) இத்தேயே நிகுட்டாதததயிமனவற்றுக் காட்டு கின்றது.

(௫௨-௫௩) அசனையன் வெற்றியின் பொருட்குச் சேனைகளை எவ்வாறு எவ்வகையினே அவ்வாறே சிவஞானவன் அறிவு முதலியவற்றின் பொருட்குக் குணத்திற்கு முதலிய

வற்றை ஏவுகின்றான் வெற்றிபரவது சேனையிடத்திலிருப்பதினும் கருத்தாங்கியிருக்கிற தன்மை அரசனுக்கு எவ்வாறு ஏற்படுகின்ற தெர, அவ்வாறே அறிவு முதலியான புத்தி முதலியவற்றிலிருப்பதினும் கருத்தாங்கியிருக்கும் தன்மை ஆணமாய்க்குச் சிததிக் கின்றது. சேனையினால் வெற்றி அடக்கச் சேனையினுக்கு ஆகாத வரது பொல மகத்தாவ முதலியவற்றால் உண்டான அறிவுமுதலியன அத் தத்துவங்களுக்கு ஆகுநிலை. சேனையினால் இத் தத்துவங்கள் சாதனங்களாக நிச்சயமாக வட்டன வென்பதாம்.

(உரை) கரணங்கள் அசேதனங்களாகையால் அவற்றின் வியாபாரம் அவற்றின் பொருடாக இல்லை. சேக்ஷண ஆன்மாவின் பொருட்டாகவே ஏற்படது கருதது. (உரை)

(நாட) ஆணையால் அறவு முதலிய வியாபாரங்களுக்குத் துணைத்துவ முதலியன சாதனங்களாகு மென்பதாம். (உரை)

(அ—க) இனி, போமகியதவதப பிரித்துக் கூறுகின்றார்.

இது யோகம், துகறம் சகடுமணனும் இவற்றின் சொரூப மாயும், ஆ. பொன்னும் உயிருடை யதா முள்ள தநம் முதலிய பரவ வந்தகமம் அவற்றில் துகறம் உண்டான சிதத் தவறிய பிரத்யயவருக்கமுள்ள இரத்த இரணம் சந்தமயங்கள் புத்தி போ த்ரும புருஷனுக்கு சேகே போகமியயிய இரத்தவிறந் து உண்டா முதலியன அதற்காக ஏற்பட முள்ளன என்பதாம்.

(உரை) வெள்ளிட்டை சுணத்துடைய போக முதலிய னற்றிற்கு ஏழாவது பரவலாக உடையவர்களை உலையால், யோக முதலியவற்றின் ஆ. மரபும் ஆ. சமனனும் ம. யருடைய தாயுமுள்ள தருமமுதலிய பரவ வருக்கமும், அன்றமன்றது உண்டான சித்த முதலிய பிரத்யயவருக்கமுள்ளன இரத்த இரண்டு விதமான புத்தியிலுள்ள போதமுய புருஷனுக்கு சேகே போகமியயாக இருக்கின்றன மாலை முதலியவையுமென முத லிய பொருள்களும் அந்தப் போக்கிலத்துக்காக ஏற்பட்டுப் போ கத்திற விடையிருத்தலால் பரவலையாகப் போகமிய மா யிருக்கின்றன. (இசு)

(அ-ஐ) ரூபமென்னும் பெயருடையது எண்ணுல் என்னை
யென்பதை பதவி கூறுகின்றோ.

(இ) தமே குணம் பற்றிய அநர்மம் முதலிய மூன்றும்,
இராகதருணம் பற்றிய இராமம் ஒன்றும், சரத்துவிக் குணம் பற்
றிய தநம் முதலிய நான்கு மாகிய இந்த எட்டு விதமான
ரூபமும் புத்தியில் குணமாக இருக்கின்றன. இந்த ரூப முதலியன
முதற் காரணமான கண்மத்தினின்றும் உண்டாயின வென்ப
தாம்.

(உ) அநர்மம், அருத்ரம், அநிஸ்ஸரிய மென்னும்
மூன்று ரூபங்களும் தமே குணம் பற்றி க்கபூவன அமையாக
கியம் இராகத் குணப் பற்றி கிகழுவது. தருமம், தூரம், வவராகி
யம், ஸ்வரீய மென்னும் நான்கு சதவன குணப்பற்றி கிகழ்வன.
இந்த எட்டும் புத்தியினிடத்துக் குணமாக இருக்கின்றன முதற்
காரணமான கண்மத்தினின்றும் உண்டாயின, தத்துவம், புலனம்,
சரீர மென்னும் இவை போகவனில், ஹ்ணககாரணமான கணமத்
துடன் முதற் காரணமான மாயையில் கின்று உருவம், பர
மனாயும் உண்டாயின இவ்வாறு அமையப்புவம் முதலிய ஆகமங்
களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(நி)

(ரு) இவை முதலில் முதலும் அறநுப்பேரவன னாத
னும், எவரும் வியாபகமாய் வெளிப்பட்டுத் தென்று வன
வாதலாலும், ஆடை முதலிய வற்றின ஓரணம் வியாபகமாய்லலா
ததாலும், அநர்மம் முதலின் ஆன்மாவின் குணங்களாக ஆவன
வலை வென்பதாம்.

(உ) பாடுதொரு காரணத்தால் முத்தியில் தர்மம் முத
லிய வற்றற்கு முதலும் ராகத்தை அனவிபாடனம் ஒப்புக்
கொள்ளுகின்றனரோ, பாடுதொரு காரணத்தால் நித்தியமாயும்
வியாபகமாயிருக்கும் ஓரணத்தினால் ரூபமான ஆணம் சபர
வத்திற்கு முத்தியில் எவகிடத்தும் வியாபகத் தன்மைபுடன்
வெளிப்பட்டு விளங்குதல் கேட்கப்படுகின்றதோ, பாடுதொரு
காரணத்தால் நிச்சய ரூபமான ஆடை முதலியவற்றின ஓரணம்

கட்டு விபரமில்லாதிருக்கும் தன்மை காணப்படுகின்றதே, அந்த வகையினால் அபித்தியமாயும் விபரமில்லாத தாயு மிருக்கும் அதாவது முதலியது, சித்தலமாயும் விபரமாயு மிருக்கும் ஆனவையின் குணங்களாக ஆனவையாம். ஆனவையிற்று அபித்தியமாயின தோகைகடண்டாயின் பரிணமிகரது தன்மை முதலிய தோகைகள் தேரு மாதலானவை.

இதே அநாயம் முதலியது சாமுசித்திகம், வைகவகம், பிர விருதமென நம பேதத்தால் மூன்று விதமாக ஆனவையினிற் றும் தோனதுகின்றன. இவையே மிகுந்தோன்றித்தும் உறப்பட் டிருக்கின்றது. அது வருவது — “இதே பரவகை ஆனவா வின்மீதது சாமுசித்திகம் வைகவகம் பிரவிருதமென மூன்று விதமாயிருக்கம். விசேடான தரு உபகாரத்தால் பிரவிகை உபபட்ட சித்தத்தால் உபபட்டாகும் தேகம் பீடிவிய பிணமும் மூல போலவே னாகவிகமும் குணம் சாமுசித்திகமெனப்படுகி டுமாதலால் புறநிலைமும் குருமுதத்தாலும் சாத்நித்தாலும் பிரவிகைக்குகுணம் வைகவிகமெனப்படுகி. இது மனம் வாகுத் தாயலவையின் உண்டாவது. சொரணம் முதலியவற்றையே போல தேகமிருக்கும் பொழுது மாதலால் தோவறிக வெண்டு பிணந்த் தோன்றாமலிருக்கும் குணம் பிரவிகுத மெனப்படு மெனப்பதாம்.

(இரு)

(அ—ஊ) இவ்வாதே மூன்றுவிதமான அநாயம் முதலிய உறவிகுதம் உண்டாகும் பல பேதவகைக உறவின்றி.

(இவ்விருவ பிரவிருத குபத்திற்கும், வைகவிகுதத்திற் குடி சீழேபோதல், பந்தம், தண்ட, சமசாரமவகைகம், முத்தி பிரவிருத வகை, தகடபிணமை பெணனும் பலவகைகளும், சாமு சித்திகுபதத்திற்கு சமசாரம், தனது தானத்தினின்று சீல்குதம், விகவிகை, பிரவிகத்தாக உபததன்களையும், தனது தானத்திற்குள் பிழுவனவகையி யுடையத்தல், அந்தத்த விஷயங்களில் வகைகள் ஞானமிகுத்தல், பேசுத்தலானவையையும், தனதான சீல்குதப் பட்ட விஷயங்களில் விகவிகையின்கம் பெணனும் பலவகைகளும் உண்டாகுமென்பதாம்.

(௨௭௭) வைணவமாயும் பிரசுருதமாயுமுள்ள அதர்மம் முக்கியவற்றினின்றும் கீழே செல்லுதல் முதலிய பலங்கள் உண்டாகின்றன. சாமுத்திரிகத்தினின்றும் சமுசாரமுதலிய பலங்கள் உண்டாகின்றன கீழே செல்லுதலாவது நாகத்தின் உடம்பதல். பதமாவது ஆன்மாவல்லாத பொருள்களில் ஆனம் பரிணா செய்தல். சமசாரமாவது பல பிரதிகளை உடைத்தல். முத்திலாவது ஏனை மதத்தினையுடைய முத்தியடைதல். பர முத்தியை நீக்கக்கருப பயனாக மேலாக அரின்களில் கூறப்போகின்றனையால் இவ்விடத்து முத்தியென்பதற்கு மேலே கூறிய வாயு கொள்க. பிரசுருதிபரமாவது பிரசுருதியில் ஒடுங்குதல். பேரகத்தைக் கடத்தலின்பையாவது பேரகத்திவிக்கையுடைய உமற்றவை வெளிப்படா.

(௧௭.௧௮.௧௯)

அ—௭௭) இவ்வாயு பரவல்களைக் கூறிவிட்டு இனிப் பிரதிபலவகளைக் கூறுகின்றோ.

௧௮) இராகதமான அலவராக்கிபத்துடன் கூடிய சாத்து விசுவான தரும முதலிய எட்டிப பரவல்கள் கூறப்படுகின்றன. "பாடுதொரு காரணத்தால் விவககனையிருந்து கொண்டு புத்தியைச் சாத்தித்துத் தருகின்றனவே, அந்தக் காரணத்தால் பரவல்களைக் கூறப்படன" என்று பிரசுருக கூறுகின்றனர். அந்தப் பரவல்களே மேலான அவததை உடைத்து துலரூபமாகப் போகையால் வத்தையு உடைத்து சமசாரிகளுகரு அறிவை யுண்டு பண்ணுவதால் பிரதிபல வகளை என்று கூறப்படுகின்றன. இவ்வாதே "பாடுதொரு காரணத்தால் புருடனுக்கு அறிவைபுண்டு பண்ணுகின்றனவே அந்தக் காரணத்தால் பிரதிபல வகளை என்று கூறப்படன" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆகவே இராகத சமசாரதமான அலவராக்கிபத்துடன் சிறிது சோத சாத்துவிச

(௨௭௮) இவ்விடத்தில் புத்தியில் வரகரு ரூபமாக இருப பரவலாய் தரும முதலிய எட்டிப பரவல்கள் கூறப்படுகின்றன. "பாடுதொரு காரணத்தால் விவககனையிருந்து கொண்டு புத்தியைச் சாத்தித்துத் தருகின்றனவே, அந்தக் காரணத்தால் பரவல்களைக் கூறப்படன" என்று பிரசுருக கூறுகின்றனர். அந்தப் பரவல்களே மேலான அவததை உடைத்து துலரூபமாகப் போகையால் வத்தையு உடைத்து சமசாரிகளுகரு அறிவை யுண்டு பண்ணுவதால் பிரதிபல வகளை என்று கூறப்படுகின்றன. இவ்வாதே "பாடுதொரு காரணத்தால் புருடனுக்கு அறிவைபுண்டு பண்ணுகின்றனவே அந்தக் காரணத்தால் பிரதிபல வகளை என்று கூறப்பட்டன" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆகவே இராகத சமசாரதமான அலவராக்கிபத்துடன் சிறிது சோத சாத்துவிச

மான த்ரும முதலிய பாவங்கள் கரணசின்னம் த்ரும சித்திரானதுன்
டாகனாது. அத்ருணம், பிரகிருதி, புருடின்னனும் இவற்
றிய விஷயமான ஞானத்தின் மேலான அலத்தையெனக் கூறப
டுகின்றது. இவ்வாறே “புருடன பிரகிருதிபலனனுமிதானை
விஷயமாக உடைய யாதொரு அக்ஷணமே அத்வே இவ்வித்
துச் சித்தியாகம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது த்ருணம்
9 அதிகாரத்தினனும் இவை விஷயமான புத்தியினுடைய அம்ம
லில் அவற்றை உபநிப்பவனான புருடன தனிதாகவேயிருக்க
கொண்டு தீர்த்துவிட பிரகாசமாகுதல் இவ்வாறே “அபெர்
முதி அந்ருணாகுத்தனது பகாநு. த்ருதிருப்ப” என்று த்ரு
நவ கூறுகின்றனா இவ்வாறான ஆனம் எனப் புத்தி அந்வி
டவன் தன்னுடையவன், தோகவிடத்தனம் முதலிய குற்றங்
களை தெரிநியங்குகா வெனக் “புத்திக்கு விஷயமாக புருடனாகு
வ்விதத்தல் புருடனாக கூப்பினும் தன நமயம் தோகவியற்ற
னமபும வரதுவிம” என்று தோகுகாரிகையினும் கூற. தோ
கனாது.

(கௌ)

(கௌ) த்ரும முதலிய குபத்துடன் கூடிய அதம் முதலிய
புறந்ருணனும் அஷ்டி உண்டாகின்றது சித்தியினால் ஆன்மா
விடத்ரு ஞானம் உண்டாகும் மருது இருதாரத்தையுண்டே
வென்ற த்ருணத்தான் அஷ்டிபெணப்படுமன் தம்ம

(கௌ) சிறிது கத்துவ சமயத்தான த்ரும முதலியவற
யுடன் சேர்ந்த தம்மின் சம்பந்தமான் அதம் முதலிய புறந்
லின் த்ரும அஷ்டி உண்டாகின்றது. முன்னாக் கூறப்பட்டவாறு
ஞ்ருணத்தினா முதலியவற்றை அறிதல் ரூபமான சித்தியினால்
அதந்த்ரு மத்தற்ற கூறப்பட்ட சொருபத்தினபடி ஆனமாய்ரு
அஷ்டி உண் த்ருதிரு மருது குறைந்த வவராகவியத்தினால் இரு
தம்ம கத்தனாக்ரு த்ருதம் இருதாரத்தையுண்டதாகத் தோன் த்ரு
புத்தி அஷ்டியெனப்படும. இவ்வாறே “அதிருதாரத்தனிடத்
தன் இருதாரத்தனாக்ரு டெண்ணனும் யாதொரு புத்தியுண்டோ
அஷ்டிவ அஷ்டிவெனப்படு” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது (கௌ)

(௧௦) சகம் முதலியவற்றில் இந்நிரியக்கணின்மையாறுண்டான யாதொரு சந்தர்ப்பம்மையுண்டே? அது இந்நிது அரசாகத் துடன் கூடின அநாயம முதலிய முன்னினைதும் உண்டாகின்றது என்பதாம்.

(௧௧) சகம் எனலும் செவ்வியம் இவ்விலகதில் உபநிதேந்திரி. நிறை விதாழ்வான ஆற்றும் உறுப்புகிறது அந்த ஆற்றும் முதலியவற்றால் திரிநிரியக்கணின்மையாலாவது, அவை இந்நிரியக்கணிற்சந்தர்ப்பம் திரிநிரி உறுப்பில்லாதமயினாலாவது உண் சன ஆற்றித்தன்மை செவ்வியத்தன்மை ரூபமான யாதொரு சாமாத் திரிநிரி மையுண்டே? அதுதான் சந்தர்ப்பினம் பெறப்படுகிறது திரிநிரிசந்தர்ப்பம் பெற்று செவ்வியத்தாமசவருகத்தனினால் உண்டாவது இவ்வாறே 'அசத்திபெறப்படுவது விடயம்' என்றியில்லாதமயால் தாமசமரகமதுகமாவது இந்நிரியக்கணம் உண்டாவது சந்தர்ப்பம் ஏனாம் காரியத்திரிநிரியத்தால் இந்நிரியத்தன்மை தாமசம் அசத்தியில் தோற்றுவதால் இந்நிரியத்தன்மை சொல்லவெண்ணும்' எனது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௧௨)

(௧௩) அரசாகியவற்றையாம் இந்நிது தரும் முதலியவற்றின் உறுப்புகளையுமுள்ள அந்தத் தாமசவருகத்தினினதும் உண்மையை உணர்வது அந்நிரியத்தன்மை விபர்ப்பம் உண்டாகின்றதிதேவதாம்.

(௧௪) இந்நிரி சந்தர்ப்பத்திலாவது தாமசம் இந்நிது சாத்தவிகத்தானது உறுப்புகளையுமுள்ள அந்தத் தாமசவருகத்தினினதும் உண்மையை உணர்வது அந்நிரியத்தன்மை விபர்ப்பம் உண்டாகின்றது. அது தாமசம், மோகம், மகாமோகம், நாபிச்சம், அந்த தாமசத்தினினதும் இவற்றின் ரூபமாக இந்நிரி கொண்டு தோற்றுகின்றது. இவ்வாறே 'நிரினை பொருத்தன்மைமையுக்கொண்டு ஒரு பொருளினிடத்தில் பித்தொரு பொருளினிடம் வரந்து விபர்ப்பம்' எனது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (௧௫)

(அ-௪௩) இவ்வாறு பிகச்சுருத்தமாகக் கூறப்பட்ட பாஷப்பிரத்தியயரூபமாகப் புத்தியினினைவ முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

(௧௩-௪) இந்தப் புத்தியின் தருமம் கிரிது கூறப்பட்ட தென்பதாம்.

(௨௪) இந்தப் பாவனை, பிரத்தியயவகளைனுமிவற்றின் கிரியை மதங்க முத்தியவற்றின் கூறப்படடிருக்கின்றது. பிருகோதிர விருத்தி தீபிகையில் எம்மானுக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆதலின் கிரியை அவ்விடங்களிலுந்நதுகொள்க. கிரியை மென்மென்கனி இவ்விடத்துக் கூறவில்லை. (௧௩-௪)

(௨௨-௫) (இது) சேதனனும் அதுபவிககப்படுகின்றதென்பதாம்.

(௨௪) போகவிபாயிருக்கின்றமையென்பது மூலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். (௨௨-௫)

(அ-௪௪) புத்தியின் தருமத்திற்குப் போகிவத் தன்மை வாகச் சாதிக்கின்றார்.

(௨௪) பாடுதொரு காரணத்தால் தோன்றியதுபவிககப்படுகின்றதோ அந்தக் காரணத்தால் இந்தப் புத்தியின் தருமத்திற்குப் போகியத் தன்மை செத்ததது என்பதாம்.

(௨௪) இரதப்புத்தியனுடைய ஞானமானது தோன்றியதினால் பற்றிய போகவிபத்தன்மைவை உடையதாய் இருக்கின்றது. இரதப்புத்தியுக்குப் போகத்தையனுபவிக்கும் கருத்தாவா விருக்குத்தன்மை கிடையாது அந்தக் கருத்தாத் தன்மையோ வெனின், நிலைபெறுபாடையதாய் அறிவிகரும் ரூபமாயிருந்து கொண்டு தன்னுடைய அறிவால் அறியக்கூடியதாயிருக்கும்.

(௨௪)

(உதி) (அகநே) அகந் அதுபவமே போகம். அது கருத்தா உண்டென்பதைச் சாதித்துக் கொடுக்கின்றது யா தொரு காணத்தால் போகக்கிரியையின் சித்தியானது அது பவிக்கற்றவையினுற் சிதழாதே, அகநக் காரணத்தால், வேண்டா படுகெருத்தா ஒருவனுண்டெனது சாதித்துக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) இவ்விடத்தில் புத்திக்குச் செதன்யத்தனமும் உயிம் பெளத்தாகனாகச் சேகந்தாவாக ஒப்புகொள்ளப்பட்ட இந்துபுத்தி சம்பந்தமான ஞானமானது திவ்யோறில்லாமைமய னும், கடம முதலியனபோல அசேதனமாயிருப்பதாலும், வேறு காலத்தில் அதுபடுபொருள்களையுடைய அதுபயித்தல் கூடாமையாலும், மேலே கூறியவாதே போகவியமாயிருத்தலாலும், அந் தகத விஷயங்களிலுள்ள சுக முதலியவற்றின் அதுபவரூபமான போகமே போகநாவைச் சாதித்துத் தருகின்றது. யாதொரு காணத்தால் போகக்கிரியையின் சித்தியானது சேஷபுகற்ற போகநாவனையின் உண்டாகாதே, அகநக் காரணத்தால் போகமும் கிரியையாதலால் அதற்குக் கருத்தாவாக ஐனமா சித்திக்கின்றது.

(கதி)

(அ—க) இவ்விடத்து வேறுமதத்தைக் கூறுகின்றா.

(கதி) காணப்பட்ட வியாபதியினுற் அதுமானமுட பிர் மானமனமென்பதாம்.

(உரை) புனைவிலுல் அதுமானஞ் செயப்பபட்ட அகனினி யானது அதுமானஞ்செய்தவனுல் முன்னரே பிரதிபலிக்கமாகச் செயப்படுகிறது. அதனால அதுமானத்திற்கு உரிய பிரமா ணங்களுடன் ஒற்றுமையைக் காண்கின்றோம். அதுபற்றியே அகந் அதுமானத்திற்குப் பிரமாணவழங்கு. ஒற்றுப்பபடும் சுகரத்தின் சிர்சில் புனைவிற்கும அகனினி காணப்படவில்லை ஆகையால் இவ்விடத்தும் அதுபவரூபமான ஞானமாத்நிவ் காணப்பட்டு அறிவனுக்கும் அறிவிற்கும் கொரு தேத மர்யப படாமையால் போகம் சிதழுவது கொண்டு தேகநா உண்டெனது

சாற்க்கில பிறவி நிகழ்மையெனவும் சகலக நிகழ்மையெனவும் இருந்த அனுமானத்திற்குப் பிரமாணமாய் விடையாகுது. ஆலகால ஞானத்தையே தவிர போகநாலான ஆனமா ஒன்று சித்தங்கா தென்று பெளத்தர் கூறுகின்றனர் அலுவரே* அந்நிருபமான இரத ஒன்றையே சகலவிதமும் முதலில் அனைக ரூபமான டரி னுமத்தையுடையதாகப் பார்க்கின்றோம். அந்த ஞானத்திற்கு விருப்பப்படி பெயரகனிடிக் கொள்ளும்” என்று பெளத்தர் கூறுகின்றனர் (௧௭௮)

அ. ௨௧) பெளத்தர் கூறு பொருந்தாதெனக் கூறு கின்றா

(௧௭௮) யாதொரு பிரத்தியக்ஷத்தோடு ஒன்றாகியிருப் பதுபற்றி அந்த அனுமானத்திற்குப் பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றதே அதுபோல பிரத்தியக்ஷமாயப் பாகவகப்பட்டதற்கு ளகந்துடன் ஒன்றாகும் வேண்டுமென்பதாம்

(௧௭௯) இதன் கருத்தாவது— விஷயங்களின் அறிவு ரூப மான அனுபவம் போகும். அந்தப் போகத்திற்குச் சாழ்த்தி முத விஷயமற்ற வெளியிலுள்ள விஷயங்களின் சம்பந்தமில்லையாயி னும் உளவிற்குக்கும் தேகத்தின் பரிசுமாதிரும் விட யமாக இருத்த லால் போகரூபமான அந்த அறிவு நிலைபேறுடையதாகவே இருக்கிறது ஆதலால் தன்னுடைய அந்த அறிவுப் பிரத்தியக்ஷத் தால் சித்தமாயும் அறியும் ரூபத்துடன் கூடினதாயும் ஆனமா உள்ளதென்பது கூறப்படாது பெளத்தர் கூணிகமரண ஞானத் திற்குப் பிற்பொருள்களினிடத்தில் கிரியை நிகழ்மையுடையத் தன்னிடத்துக் கிரியை நிகழாததலால் நிலைமையிருக்காத தன்மையை ஞானத்தால் தன்னிடத்தில் கற்பித்தல் பொருத்த மன்று அன்றியும் நிலைத்திருக்கும் பொருளுகரு ஒன்றையே ஒன்றாகவுட ஒரேகாலத்திலும் கிரியை நிகழவுமாட்டாது, ஆனக யால் எது சத்திர அது கூணிகம் என்று கூறுகின்றனர் அவ ருமட உ அந்தக் கூற்றும் தன்மற்று. எதனெனினால், ஒன்றைய யுடைய இரத்தன்மையென நிலைத்திருந்து முறையாகக் கூட முக்கிய பொருள்களை விளக்கிக்கொண்டுமே ஒரே காலத்தில்

ஒரே லிபி லுள்ள பொருள்களை விளக்கிக்கொண்டு மிருபபதாக அனுபவத்துடன் காண்கின்றனையாலென்க இதுவன்றி எண்ணிக்
மரணது தோன்றும்பொழுதே கனிகுமரணையால் அதற்கு
அனேக ஸ்தலத்தில் நிகழ்கப்பட்ட சிறியபயினை நிகழ்ச்சி சமய
கிளகாது. இந்த விஷயம் மதவகவிருத்தியில் ஆசிரியர்களுள்
விரிவாய்ச் சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (௩௩)

(அ-௯௧) ஆதலே ஆன்மா தன்ன ஞானத்தால் சித்தமா
யினும் அதுமானத்தால்நிபத கூடுதலாயினமையி லுபயிர்கொண்டு
கூறுகின்றது

(௩௩இ) பிரதிபதகத்திற்குப் பிரமாணிய மிருககிறபடி
யால் இவ்விடத்தில் பிரமாணததுடன் ஒற்றுமையினையாது
என்பதாய்,

உரை) நிவ்விடத்தில் பிரமாணத்திற்கு வேறு பிரமாணம்
கொண்டா ஒற்றுமையே வேண்டுமென்பது கண்டயாது. எதனா
லெனின, பிரதிபதகப் பிரமாணத்திற்கு வேறு பிரமாணங்களு
டன ஒற்றுமை யில்லைபாபினும் அநியபபடாத விஷயங்களின்
பூளத்தையே புண்படுவனனும் வழியால் பிரமாணயமிருத்தலா
லென்க. இவ்வாறே “அநியபபடாத பொருளை உயிவிடது
பிரமாணம்” என்று பிறருங் கூறுகின்றனர். (௩௩இ)

அ-௯௧ சுகரத்தின் சிரசில் புலக காணப்பட்டும்
கொற்பிலலாயமயாகிய பிறட்சி காணப்படுகின்றதே எனபதைப்
பற்றிக் கூறுகின்றார்

(௩௩) உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறைபாடும் பிறட்சி நீங்கி
விடுகின்ற தென்பதாய்

உரை) எதப புலக முதலியவற்றிற்கு ஸ்வரூபம் விட
புபிரியாத சம்பந்தமானது உடன்பாடு எதிர்மறைகளால் கிச்ச
விக்கப்பட்டதே. அவற்றிற்கு அவற்றினிடத்துப் பிறட்சி
காணப்படுகின்றதுகலை. எதுபோலுமெனின, சனநாய ஆராய்ச்சி
செய்யப்பட்ட புலக முதலியவற்றிற்கு அக்கனி முதலியவற்றி

கூட்டுத்தில் பிறந்தீர் காணப்படாதது போலும் எனக் கருதத்தக்க கிராமம் உண்டானதே வெணின், சொருப ஆராய்ச்சியின்மையால் புதை வெண்ணும் மயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதெனக். ஆகவே எவ்விடத்தும் கிராமப்பயணம் கருத்தாகவை முன்னிட்ட தாகக் காண்டால் இவ்விடத்தும் போகக்கூடியவருக்குப் போக தாயை யல்லாது செய்துகொள்ளல் வேண்டும். (க-எ).

(அ-க) உண்ணாமை தனது தேகத்தில் புத்தி பூர்வமாக உண்டான காரியமுதலியவற்றால் அன்னியருடைய சரீரத்தில் புத்தியுண்டென்பது வேறு பிரமாணங்களுடன் ஒற்றுமையின்றியே அதுமானத்தால் ஊகிக்கப்படுகிறதென்று கூறுகின்றார்.

(க-எ) சரீரத்திலிருந்து பிரமாணப்பயிருக்கும் பொழுது அதுகொண்டு அன்னியருடைய சரீரத்திலும் புத்தியுண்டென்பது நிச்சயிகக் படுகின்றதென்பதாம்.

(உ-உ) கேடடை முதலியவற்றின் ரூபமான சரீரதாமக புத்தியை நிச்சயிப்பதற்கு ஏதுவாயிருப்பது கொண்டு பிறருடைய சரீரத்திலும் கேடடை முதலியவற்றிற்குக் காரணமான புத்தி உண்டென்பது சாதிக்கப்படுகின்றதென்பது பொருள் அவ்வாறே “தனது சரீரத்தில் புத்தியாவமான பிரியையையப்பார்த்து அன்னியருடைய சரீரத்திலும் அதே ஞானத்தால் புத்தியானது அறிவப்படுகின்றது” என்று பிறரும் கூறுகின்றனர். (க-எ).

(அ-க) ஆகவே, எவ்வாறு ரூபம் முதலியவற்றின் காட்சி வேறு வழியாக உற்பத்திக்குக் கொண்டு கண் முதலிய இத்திரியங்கள் சித்திக்கின்றனவோ அவ்வாறே இவ்விடத்தும் போகதரணனானில் போகம் ஏற்படாதது கொண்டு போகத் தா சித்திக்கிறதென்னும் கருத்துடன் கூறுகின்றார்.

(உ-உ) பொதுவாகக் காணப்பட்ட இத்தகை காரணத்தால் அதுமானத்திற்கும் பிரமாணப்பய சித்தித்ததென்பதாம்.

(உரை) சாருவாகன், போகதா ஒருவனிருக்கட்டும், துஞ்சி அங்ஙனம் காணப்படும் பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதங்களுடைய கிரகங்களின் கூட்ட ரூபமாகிருக்கும் சரீரத்தான; மதுவைத் தேரற்றுவிக்கும் பாளை முதலியவற்றின் கிரகமாகிய மதுவாக் மதுதந்தி தேரனறுமாறுபோல அந்தச்சரீரத்தின் பரிணாம விசேடத்தினாலேயே அறிவின் தேரற்றம் ஏற்படுகின்றது பிரகாசமான முதலிய வாயுக்களின் பைத்தால போகமுதலிய கிரிவைகள் காணப்படுதலாலும் சரீரத்தின் வேறுபாட்டோக்தா உண்டென்று சொல்லுதலுடையது. அதனாலினினை, பிரத்தியட்சூப பிரமாணத்தால் அந்த போகதாலை அறிவமுடியாதாகையாலென்க. “காணப்பட்டது சம்பவிகரூபப்பொழுது காணப்பட்டாதலாக கற்பிப்பது கிராயபிலிப”¹ உவமது பிறருங்கூறுகின்றனர். (உ-அ-வ)

(அ-க-க) அநதச்சாருவாக மதமும ஒதுக்கப்பட்டதென்று உறுகின்றது.

(உ-க-இ) இதை காணத்தினாலேயே புத்தி போதத்தை பாணபிக்கிறவன் சேதனனென்பது பிரமாணத்தால் நிச்சயம் செய்யப்பட்டது பிருதிவி முதலியவற்றின் கூட்டம் போகதா காவிருக்கட்டும் என்று சொல்லுவது பொருத்தாதென்பதாம்.

(உ-உ-அ) இதன் கருத்தாவது, பாடுதொரு காணத்தால் சரீரத்தினானே ஞானமுதலிய நோய்களின் ரூபமான பரிசுததாலும் வெளியில் நிருதுவாயும் கடினமாயமுள்ள பரிசுத்ததாலும் சரீரத்தின் போகபெத்தனமை காணப்படுகின்றபடியால் உடமுதலியவையோல சரீரத்திற்குக் கெதனத்தனமை பொருந்தாதே, அந்தக் காணத்தால் இந்தச்சரீரத்தை அனுபவிக்கின்றனையால் ஞானமா இத்தத்தவதென்பது கொண்டு இகதச்சரீரத்திற்கு ஒரு பிரமாணத்தாலும் சேதனத்தன்மை சொல்லமுடியாதென்ற.

(உ-க-இ)

(எ-௦) சரீரத்திற்குக் கெதனத்தனமை எந்தக்காணத்தால் உனஞால் நிச்சயிக்கப்பட்டதென்பதாம். (எ-௦)

(அ—ஊ) சங்கமம், இரத்தமென்னும் இவற்றின் ரூபமான சரீரத்தையுண்டு பண்ணும் பூதங்களிருக்கும் பொழுது தான் சைதன்யம் தோன்றுகிறது அளவு இல்லாத பொழுது தோன்றுகிறதில்லை. ஆகவே சைதன்யம் சரீரரூபமாகவே இருக்கின்றதென்று சொல்லுவாரா நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(எ—உ) பூதங்களிருக்கும் நேரம் காரணப்படுகின்றதென்பதாம்.

(உ—உ) யணசரீரத்திலும் கருப்பமுதலியவற்றிலும் தேச ரூபமான பூதங்களிருப்பிலும் சைதன்யம் தோன்றுமென்பது தேசரூபமாயிருப்பது சைதன்யமென்று கூறுதல் பொருத்தது. (எ—உ)

(அ—ஊ) ஆகையால் சரீரத்தை ஆன்மாவாகக் கூறும் கூற்றுப்பிரமாணத்திற்குப் பொருத்தாதெனக் கூறுகின்றார்.

(எ—இ) ஆகையால் சரீரத்தை யான்மாவாகக் கூறும் கூற்று சர்கத்தின் கதைதற்கு ஒக்குமென்பதாம். (எ—இ)

(அ—ஊ) போக்கியமாதனை இரத்தச் சரீரத்திற்கு அசேதனத்தன்மை உண்டென்று கூறுகின்றார்.

(எ—இ) சர்க்கரை முதலியன சேவனுடைய சாயையினால் போக்கியமாயிருத்தலுபற்றி அவற்றில் சைதன்யத்தன்மை தோன்றுவதுபோல் சரீரரூபமான பூதங்கூடமும் சேவனுடைய சாயையினால் போக்கியமாயிருப்பதுபற்றிச் சர்க்கரை முதலியவற்றுடன் ஒக்குமென்பதாம்.

(உ—உ) சாயை என்பது அதுபவரூபமான ஞானம். சருக்கரை முதலியன சேவனுள் ஆன்மவினுடைய அதுபவ ரூபமான ஞானத்தினால் போக்கியமாக அறிப்பயடுத்தன்மையுடன் விடயமாயிருத்தலால் ஒக்காலத்தும் ஆனை சேதனத்தன்மையுடைய ஞானங்க ளுண்பப்பட்வதுபோல் சரீரரூபமான பூதங்கூடமும் முனைச்சுற்றியவாறு அறிப்பயடுத்தன்மையுடன் போக்கிய ரூபமாக விஷயமாயிருத்தலால் அசேதனமென்பதுபற்றி அந்தச்சரீ

ரத்திற்குப் பேரகருத்தன்மைப் பொருந்துகெனவே, அந்நியம் சரீரத்தினைச் சேதனனாகக்கூறின் அந்தச் சரீரம் அடிக்கடி பரிந்து மதந்தயடைந்து சாசனத்தையடைவதால் பாலியலிலேயே அன்று பவிசுபட்டதை விருத்திலேயே நினைத்துப்பார்த்தால் ஞாபகத்திற்குவாராயிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு விரிவாக இந்தப்பட சமயிருக்கேகிரவிருத்தி திருவையில ஏமமரம் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (எஃகு)

(அ—கை.) சரீரத்தினும் வேறான இந்திரியங்களைப் போக்தாவாழிருக்கட்டும். அவற்றை வேறான பொருள்களுக்கெனப் போக்திருத்தன்மையிலேயேயுள்ளதும இந்திரியங்களுக்குச் சைதன்யத்தளமம் உண்டெனவும் கூறுவோர் கூறும் பொருந்தாதெனக் கூறுகின்றார்

(எஃகு) போக்தியத் தன்மை காணத் தன்மையெனவும் இவற்றை இந்திரியங்களுக்குச் சைதன்யயின்கம கெத்தித்தது ஆகையால் ஞானசபையான புருஷனான பேரகதாவாவென்பதாம்

(உரை) முன்னர்க்கறிவோறு இந்திரியங்களுமே போக்திற்காக ஏற்பட்டமைபற்றிப் போக்தியமாயிருத்தலாலும், ஆயுதம் முதலியனபோல் காணத்தன்மைபுடன் கூடியிருத்தலாலும், இத்தகுச் சேதனமினமை மறுக்கமுடியாததாலும், ஆகையால் இந்திரியங்களுக்குக் கருத்தாவாயிருக்குத்தன்மை கிடையாது. ஞானசபையான ஆன்மாவிற்கே கருத்தாவாயிருக்குத் தன்மை யுண்டு. ஏனையகாரகங்களின் பிரவிருத்தியினும் நிவிருத்தியினும் ஆன்மாவேயேயாவாக இருக்கின்றமையால் அவனுக்கே கருத்தாவாயிருக்கத்தன்மைப் பொருந்துகின்றது இவ்வாறே “காரகங்களைத் தொழிற்படுமபடி செய்கின்றனம் தொழிற்படாதிருக்கச் செய்கின்றனம் எனவ சமர்த்தனாயிருக்கின்றனவே அவனே கருத்திருக்காக அவன் பிரவிருத்தியிலாவதற்குவாவது பிரவிருத்தியுடையவனாவது இருக்கவாம்” என்று பிரதற்கூறுகின்றனர் (எஃகு)

(௭௭) போக்கிபத்தினுடைய சாஸையினால் சம்பந்தஞ்செய்யப்பட்ட அறிவின தோற்றமே பேரகதாவிதகு போகமங்குமவன்பதாம்.

(௭௮) போகமென்பது கம்முதலியவற்றின் ஈபமான புத்தியாகும். சாஸையென்பது இவ்விடத்தில் புத்தியின் சொருபம். இந்த புத்தி சொருபத்துடன் சம்பந்தித்த அறிவினதோற்றமே போகதாவிற்குப் போகமாகும். இவ்வாறே கவாயம்புவதறிதும் “இந்தபபுமாணுடைய கருணைகளுக்கே குதிககககபுர ஞானமே போகம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது (௭௭௩)

(௭௭௪) (அவவாறுகளும்) அசேதனமான பேரக்கிபமானது அந்த ஆன்மாவின் சாதனைய சம்பந்தத்தால் சேதனம் போல் பிரகாசிக்கின்றதென்பதாம்.

(௭௭௫) புற்று முதலிய போகவிபமானது அசேதனமாயினும் அந்த ஆன்மாவின் கசதனய சம்பந்தத்தால் சேதனம் போல் பிரகாசிக்கின்றது. அவ்வாறே சாங்கியர்களும் “அசேதனம் சேதனம்போலிருக்கின்றது” என்றுகூறுகின்றனர் (௭௭௬)

(௭௭௭) (இவ்வாறுகளும்) பசுக்களுக்கும் பரசுக்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சேதன மசேதனமென்னும் இன்றைய சரயா சம்பந்தமானது போக்கிபம் வாயிலாக மிகவும் பிரகாசிக்கின்றது என்பதாம்.

௭௭௮) சித்தத்தாலுதிட்ட கருபபட்ட ஞானநதிரிபங்களின் சுமுகமானது போகதிய வஸ்துக்களை ஆன்மவிறகு விஷயமாகுமாபு சோககின்றது. புத்தியினால் சிச்சயிககபபட்ட அகதப போகசிபாபுபாருக ஆன்மா அறிக்கின்ற இவ்வாறே “புத்தியினால் சிச்சயிககபபட்ட பொருள்களைப் புறடன் பிரகிசுகின்றது” என்று பிரருககூறுகின்றனர் ஆகவே பிரகாசுபமாயிருத்தலால் கண்ணாடி போலிருக்கும் புத்திபோதது கவன போகம் வாயிலாக போகதாவான ஆன்மககருடையனவும், விஷயபுமமாகப் பரிணாமத்தையடைந்த போக்கிபங்களான பரசுக்களுடையனவும் ஆகிய

விசதிமிகிக்கப்பட்ட சேதனுசேதன ஸ்ரீமான் சரணங்களின் மொ
ருபத்தினுடைய சம்பந்தமாததிரம் வடபொழுதும் ஹேரே நயப
மாகப் பிரகாசிக்கின்றது அதுவொன்றிட ஆனமர்வலலாத மொ
ருளகளில் ஆனமர்வலலாத மயக்கமானது சமசாரிகளுக்கும்பட
கின்றது ஆனமர்வலபபறதில் கிரேவகஞானம் உண்டாகுமொ
முது சமசாரிகளுகுப் பிரகிருதியெனது கூறப்படடிருக்கி
றது அதுவே சாநகியாகருகு முத்தபாகும். (எஃஇ)

(எஃஃ) (ஆகவே) பிரபுவினுடைய பேரகரியததை விடய
மாக உடைய பேரகமர்வது ரீரில சரணினுடைய சரண ஏவலா
ரு அலவாறுருக்கின்றதெனபதம்.

(உஃஹ) பிரபு என்பது இவ்விடத்தில்வான்மாஸைக் குறித்
தது பேரகரியததை விஷயமாக உடைய பேரகமர்வது மியா
பகனு ஆனமர்வலலாதபாகும் அந்த ஆனமர் பேரகத்தின்
விசயமாகவான புத்தி பொருத்தல்ல ரீரில சரணினுடைய சரண
பேரகிருக்கின்றது சர்க்கரிதியம் கடமாயுத் துண்மர்வலலாத
தால் வசத்தையத்தின் தேரதத்திற்குத் திரட்டார்த்தமாகது.
சொருந் தேரதத்திற்கு மரத்தீரம் கருட டாரதமாகக் கொள்
வல் வேண்டும் ஆகமிய சேதனனுக்குப் பேரகருத்தன்மை
விருப்பதுவொன்றிப் புருட ஹேரேதான் கருதநிறத்தன்மை வசல
வல் வேண்டும். அதுசேதனனுக்கின்றபா பேரககியங்குளாகவிருத்
தும் புத்தி முத்தியவற்றிற்கு வருத்திருத்தன்மை கூறுதல் மொ
ருத்தது (எஃஇ)

(உஃஹ) கருத்திருத்தன்மை வசலவா மரியமய நிகழத்
தகல். அது புருடவானுக்கு நனை ஆவலுக்குப் பிறிதருத்தன்மை
வருதலுமொரு நு. அ சர்க்காரமுறவாளலலவா ஆனமர்வல இந்
தப் புருட ஹேரேக் கருத்திருத்தன்மை வண்டெனது பெருந்
தான ஆனல் சர்க்கருத்திருத்த கருதநிறத்தன்மை கூறவேண்
டும். அத்தபிரகிருதியானது விவகஞானம்வருமுன்னர் மருத்து
முதலியவற்றின் நயமாகப் பேரககியமாகின்றது வெண்ணி
புருட ஹேரேப் பேரககி நுமாயுத் தன்னைக்காடுகின்றது. ஆத
வால் இரதபிரகிருதி சமசாரமெனது கூறப்படுகின்றது. பிர

மிகுதி புநுட்பமெனக் கூறப்படும் புநுட்பத்தினின்றும்
 இம் தீ-விநாச சீர்தரணம் மிகவும் உயர்ந்ததாகியிருக்கிறது.
 இவ்வாறு எவ்வகையிலும் உருவாகாத இத்தகைய "புநுட்ப"த்தன்மை
 திரிபுராவர்த்தி, க. கங்குலபாயனரால் தாதுவாய் வந்ததானதால்
 உட்கூடியிருப்பது அந்நேரத்திலிருந்து மிகவும் உயர்ந்ததாகும், அந்
 திருவிளங்குதல் தன்மை மிகவும் உயர்ந்ததாகும் புநுட்பமெனக் கூறப்படும்
 மிகவும் அருமையானதன்மையுடைய சீர்தரணம் எனப்படும் புநுட்ப
 மிகவும் உயர்ந்ததாகும், இத்தகைய மிகவும் உயர்ந்ததாகும்,

(ஏக) - தந்தையாகியதை அறியும் அபயம் வேகத்தில் உருவாகியது. பரிசுறுமத்தினால் வலதுகைபிணைந்து வந்ததால் போகாததை அறியாதது கிடைத்தது. செந்தாமரையு முகம்வரின்மேல் இருக்கமுடிதல் விசேஷமாகியதை வேகம்கொண்டபொழுது.

[illegible]

(cont.)

[illegible]

(௧௭௫) புருடனுடைய மோட்சத்தின் பொருட்டுப் பாசன் களின் பிரகிருத்தி தடுக்கப்பட்டதென்பதாம்.

(௧௭௬) பிரகிருதி கடமையிருத்தலால் அதற்குப் புருடனைக் குறித்துப் பிரகிருத்தி புண்டென்பது பொருத்தது. பாசன்க்கும் சேதனஞ் சபகவதடிகளப்பட்டுப் பிரகிருத்தி காணப்பட்டிருக்கிறது. பச்சைகள் சடம், சேதனஞ் சதுட்டிகளையுடைய பிரகிருத்திகளைப்போல ஏனைய இரத அனுமானத்தின் வாயு நீர் வண்டும் இவையும பஞ்சபிரகிருத்தியால் இவை சேதனைய திடத்திற் தொழிற்படுகின்றன அன்றியும் பிரகிருத்தியுடைய பிரகிருத்தியை ஒம் கருவாளும் விடயத்தின் மலமல சாதனஞ் சூகமாவது குறித்துப் பிரகிருத்தியை ஒருபிறையுடைய பொருத்தது பொருத்தமெனின், முத்தனிடத்தாம் பிரகிருத்தியுடைய பிரகிருத்தி உண்டாகும். (௧௭௭)

(௧௭௮) ஆகவே பொத்தானம் சூகமாயுடைய கருவிகுக்குமென்பது பேரகதரிதகால பூயாதந்தனால, அந்த ஆனமலினிடத்தின் கிரகத்தின் ஒப்புகொள்ளாத விஷயத்தில் போகும் பொருத்தத்தெனக் கூறுகின்றார்.

(௧௭௯) பேரகதரிதனிடத்தின் கிரகத்தன்மைமைய ஒப்புக் கொள்ளாத விஷயத்தின் முத்தனிடத்துப்போல அவனிடத்தின் போகம் பொருத்தத்தின்கண் பெண்பதாம்.

(௧௮௦) பிரகிருதியைத் தொழிற்படுத்துவதற்கு அறிவேகமோகாரணம். பிரகிருதி புருடனிடையுள்ளும் உண்டாயின் பிரகிருதியானது புருடனிடத்தின் தன்மைநிலைத்தின்கண் சீவனம்மாயால் பிரகிருத்திகெற்றன்கண் ஆகையால் பெத்தன முத்தனிருவதற்கும் விசேடமில்லை பெண்பது கூடாது. இவ்வாறே பிரகிருதிபலிடமால் பொருத்தானது வேறொன்றும்மலம்பெண்பது எனது அபிப்பிராயம். கருதப் பிரகிருதியானது பார்க்கப்படும் அந்த பிரகிருதிக்குப் புருடனுடைய பாசன்களைய அடையுமாறுபெறுவது என்று கூறுகின்றனர் அது பொருத்தது. எவ்வாறெனின், சிவபகவத்தின் புருடனின் மலமலஞ் சூகமால் அறி

வேகம் உண்டென்பது பொருந்தாது. மலமாவை காரணமின்றி அவிவேகமிருப்பின் எப்பொழுதும் விவேகமுண்டென்பது சித்திகரது. ஆகையால் வேறு வழியால் அவிவேக முண்டென்பது பொருத்தமென்று கொண்டு புருட னுக்கு மலத்தன்மை அரசு உத்தனஸமகரீர ஸூபுகமொளவ வேண்டிமொறு கூறப்போவின் றோம். (எ)

(அ—ஈ) இவ்வாறின் மலத்தன்மையுடன் கூடியிருத்தலால் ஆன்மாவிற்கு அஞ்ஞான சாவதனதையும், கரீரத்துடன் கூடியிருத்தன்மை யிருத்தலால் விகார கதைதும் ஓப்பக்கொள் ளும் விஷயத்திலும், பிரிதொளறல் சபயகஞ்சை சேர்க்கையால் ஆன்மாவிற்கு அநித்தியத்தன்மை வந்துவிடுமென னும் புத்தமத்தின் ஆசனங்கலங்க கூறுகின்றார்.

(ஈ—அ) விகாரத்தன்மை யிருத்தலால் அநித்தியமென னது கூறின் னனபதரம்.

(உரை) பேரக்காவானவன் என்பது சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும், (எனவு)

(அ—ஈ) அந்த ஆசனங்கலங்க நீக்குகின்றார்

(எனது) மாயையினால் சாதிகத்தததந்த விசேடத்தை நீ ரறியவில்லை யெனபதரம்.

(உரை) மாயாகாரியங்களால் உளறியிருக்குஞ் சரீரம் வெளி யிருக்குஞ் சரீரங்களின் வழியாகச் செயப்படும விசேடத்தை நீ ரறியவில்லை. ஆகையால் அநித்தியத்தன்மை முதலிய கோஷங்களை கிடையாவென்க, (எனது)

(அ—ஈ) அநித்தியத்தன்மை முதலிய கோஷங்களை இல்லி யெனபது எவ்வாறென்று கூறுகின்றார்.

(என) சொரூபத்தோற்றத்தை படைதலால் விகாரத் தன்மை அநித்தியத்தன்மை கிடையாவெனபதரம்.

(உரை) ஸாபாயிசு முதலாதிஸ்தாப பேரஸ் ஆன்மாஸைச் சுப்பிரபாநாசுர ஸாக்ஷி கௌனனவகி. ஆனால் அநியுஞ் சுபாஸத்தை புலையவனாகவே ஸாக்ஷிசெனும். அவனுடைய அநாதச் சுபாவமானது சரீர முதலியவற்றின் சேர்க்கையின்றித் தோன ஏனையின், அனாபாஸ பாநேச ஒன்றால் கட்டுப்பட்டன வென்ற கமமால் அநாத ஆனபா சிச்சுதிக்கப்படுகின்றான் பாநேச ஒன்றென்ற அது பஸ்யெயிடு கூற 'பேரகின்' ஸம். ஆகவே மாபாசாரிபகஸாஸ கலைமுதலியவற்றால் மலத்தினுடைய ஏக தேச மறையிடு நீக்கத்தல் ஏகதேசமாக சொரூபத்தோற்றம் ஆன்மாவிற்குண்டாகின்றது. மலபரிபாகம் வரத் பின்னரோ வெளிந், தீக்கை யெனலும பொருடைய விவரத்திற்கினால் எவ்வா ளிடங்களின் தோற்றமும் உண்டாகின்றது. ஆகவாஸ் இவனுக்கு விதாரத்தன்மையும் அசித்திபத்தன்மையும் கிடையா வென்க (எஅ)

(எஅஇ) (இலனாகு) பேரகவியப் பொருள்களின் சோக கைரானல் ௨ ஸடாஸ ஆரத்யுப இவன் சுத்தனுயிருக்கிறபடி வாஸ் இவனிடத்திலே தோன்றுகின்றது. பரிணாமமெனலுக் காரணத்தாலன்று எனபதும்.

(உரை) ஆகவாஸ், பேரகவியப் பொருள்களின் சமபந்தத் தாலுண்டான அரகமெனலும் ககதுக்க பேரகருபாநிப பிரகாச மும், இவன் படிமமேபால்ப் பிரகாசருபமா யிருத்தலால் இவ னிடத்திலே தோன்றுகின்றது மூன் கூறப்பட்ட பரிணாமமென லும் காரணத்தாலன்று. அநாதப் பொருள்களினுடைய சமபந்த மும் இவன் அந்தப் பொருள்களுகது வேறுயிருந்து ஆகவ இவ னுக்கு விஷயமாகவே பென்று முன்னாக் கூறப்பட்டிருக்கின் ரது. (எஅஇ)

(அரை) ஆகவே பேரகவியமான சரீரத்திற்கு அடிக்கடி பரிணாமமெய்தப்படும் பேரகதாவாஸ ஆன்மாவிற்குப் பரிணாமத் தன்மை கிடையாத்தன்று கூறுகின்றா

(எஅஇ) சரீரம் பரிணாமத்தன்மை படைவதால் ஆன்மா பரிணாம் என்று கூறலாகாது. கூர்ன புத்திமுதலியானோல

பரிணாமத்தன்மையை உடையதுபற்றி ஆன்மாவிற்கு அசேதனைத் தன்மையும் பேராகியத்தன்மையும் வந்துவிடுமென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மாவிற்கும் பரிணாமத்தன்மையை உடையது கொள்ளும் விஷயத்தில், தனி முதலியனபோல பேராகியத்தன்மையும் அசேதனைத்தன்மையும் நேரிடுமென்பதுபொருள். (அருஇ)

(அ-க) இவ்விடயத்தில் பிறருடைய மதத்தைக் கூறி மறுக்கின்றார்.

(அருஇ) குணமான ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்துடன் கூடி உண்டாகின்றது. அந்த ஞானமே புருடனுக்குச் சைதன்யரிடமாகும். வேறென்றென்பது பொருத்தாதென்பதாம்.

(உரை) ஆன்மா சடசபரவமுடையவன அவனுக்கு மனத்தின் கூட்டத்தால் குணமாக ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்துடன் நேரன்றுகின்றது. தோன்றிய அந்த ஞானமே அவனுக்குச் சைதன்யம் இயல்பாக அறிபுரத்தன்மை இடையாத இவ்வாய்வுபாயிக் கூறுகின்றனர். அது பொருந்தாது. ஆன்மாவிற்குச் சடத்தன்மையுண்டென்று கூறின் கடம் முதலிய சடப் பொருளில் ஞானத்திற்குச் சமவாய சம்பந்தம் பொருத்தாதவாறுபோல் ஆன்மாவிற்கு ஞானத்துடன் சமவாய சம்பந்தம் பொருந்தாது.

(அருஇ)

(அ-க) ஞானத்துடன் சமவாய சம்பந்தத்தைக் கண்மீது நியமனஞ் செய்வதாயிருக்கின்றது கணமத்துடன் பிறமுக கொடுமைய புருடனிடத்திலேயே சமவாய சம்பந்தத்துடன் ஞானம் உண்டாகின்றமையாலும், கணமத்தொத்த பிறமுகக்கொடாக உடைத்தாகாத கடம் முதலியவற்றில் உண்டாகாமையாலுமென்பதாருக கூறுகின்றார்.

(அருஇ) அறிபுரமையை யுடையவனான மனிதனிடத்திலேயே ஞானமுண்டாகின்றது. அந்நிய கடம் முதலியவற்றிலுள்ள ஞானமுண்டாகின்றதிலுரி பெணதும்பந்த விடயத்தில் கணமம் நியமனம் செய்வதென்பது பொருந்தாது அந்தக் கணமம் வேறிடத்திலிருக்கின்றமையாலென்பதாம்.

(உரை) உழுதல் முகவியை ஆழிப்பிடத்திலிருக்குமாறு போல், கனமும் பிரகிருதியிடத்திலிருக்கும். ஆனமாயினிடத்திலிருப்பதாக ஆகாது, ஆகுமினில் ஆன்மாவிற்கு கிகரத்தன்மை வந்துவிடுமென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே கனமும் இவ்விடத்தில் நியமனஞ் செய்வதாக ஆகாது. (அகஇ)

(அ—க) ஆகவே ஸததன்யத்தின் சமவரயத்தால் ஆன்மா ஞானசபை வஞ்சலே சித்தத்தானென்று கூறுகின்றா.

(அஉஇ) மோகத்தன்மையினாலும் மோகமானது எவ்வாறு வேர்வையே பர அனவரத்த ஸததன்யத்தினாலும் ஆனமாவே நிலை பெறப்படும்.

(உரை) ஸததன்யரூபமான ஞானமானது ஆன்மாவின் தருமபாபடியால் தருமத்திற்கு தரமுண்டாபொழுது தருமத்தின் றும் வேறுபடாமையினால் தருமிக்கும் தரமுண்டாருமென்பது கொண்டு எப்பொழுதும் ஞான அபாவஞ்சலே ஆன்மாவை ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும். அந்த ஆன்மா மலத்தால் மலதூஷப்பட்டிருத்தவரால் மனம் பத்தி முதலியன ஆனமாவின் நிலை வகதேசத்தில் விளங்குமெனவையாகச் சித்தத்தன்மென்பது கூறப்பட்டது. (அஉஇ)

(அ—க) இந்த ஆன்மாவிற்குப் பேரகக்கிரியையில் உபகாரஞ் செய்வதற்குத் துணையாகச் சித்தத்தொரியபிற செலுத்தல், காரணம், ஆசனையுண்டுபென்னுதல் என்னும் இவை ரூபமான கலை விதவாத ஆரகமென்னும் முன்னு சட்டைகளும் பிரகிருதியைச் சாதித்த பிணனாக கூறப்பட்டபொருளெனவென்று கூறுகின்றா.

(அஉஇ) பேரகக்கிரியையால் கருத்தாவான இவனுக்குத் துணையான கிரியையிற் செலுத்துதல், காரணம், பேரகவியப் பொருளில் ஆசனையுண்டுபென்னுதலாகிய முன்னு பிரகிருதி அவைச் சாதித்த பிணனாக கூறப்பட்ட பொருளெனவென்பதாம். (அஉஇ)

(அ-அக) இவ்வாறு சம்பந்தம் உடைய போத்தாவைச் சாதித்துவிட்டு எடுத்துக்கொண்ட புத்திவினியோக அகவகார குண்டாகவந்தென்று கூறுவது.

(அசஇ) ஸாமந்தாரு காரணத்தால் உதவித்துண்ட உரிமை முதலிய விவரப்பாக்களில் காரியத்தை யுண்டாக்குவது குணங்கள் காணப்படுகின்றனவோ, அந்தக் காரணத்தால் புத்தியி னுண்டாய்மற்றொரு பாவமாவது குணத்துடன் உடி அகவகாரத் தை யுண்டாக்குகின்றதென்பதாம்.

(உஅஅ) அந்தப் பத்தியிலுண்ட உரிமை முதலிய விவர பாரம்பரியம் முன்னதாக உரியவாழை ஒன்று உடையதென்றது உபநிவிருத்தனாலும், உயரகூடப்பற்றி விருத்தவகாலம், காரியத்தை யுண்டாக்குவது கணங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாதே சாவென்றும் "குணங்கள் யுண்டாக்கின்றதெனத்தபு உதவிவிருத் தனாலும் சமவாசப் பதவிருத்தவகாலம் பிரவிருத்தவகாலம் உண்டாய்" என்று கூறுகின்றன. ஆதலால் கிச்சயப்பாதற்கு ஏது வான புத்தியினுடைய உதவிவிருத்தவகாலம் குண்டாயின் சோகது அகவகாரத்தால் யுண்டாக்கின்றது "ஒன்று தனிமையாலிருந்து குணநய்யுண்டுபெற்றுத்" எனலும் விவரத்தால் குணங்கள் குண நேடுபென்று சோகத்த காரியவகாலம் யுண்டாக்குகின்றனவாக அனென்ற அவவாழை வகாலம் பிராருணகளினிடத்து (அகவ கள் சோகத்தவகாலம், இது சததுவ சம்பந்தம் என்று விவரகாரணம் சந்தம். குண்ட அநிகமாவிருப்பது பதவிவிவரம்.

(அசஇ)

(அ-கக) உதவியானது கேசே குணத்தின் காரியம் விருத்தவினியோக அந்த உதவிவினியோக குணத்தின் கேசக் கண காணப்படுகின்றது. உடமதிவிவதற்கு உண்ணினை சொரு பம் சம்பந்திப்பது. அதுவென்று கூறுவது.

(அசஇ) புத்தியானது சனாததவத்தின் புத்தவகால விவரப்பாக்கள் ஆகவகால அந்விடதற்கு உண்டாதல், ஒருதேர டொன்பற்றாததனாலும் இவ்வாறாக உய்யப்பாக்க குணங்களிற் தல் பொருந்துகின்றதென்பதாம்.

(உரை) புத்திவிபிடத்தின் குணங்கள் சிவமயமான ஒன்றே டெர்வெற்றிதாத்துகொண்டு தோன்றிக் கித்திமுதலியவற்றை யுணர்ப்பண்ணுவனவென்று முணங்க கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (அதிதி)

(அ.கை) இவ்வாறியின் அகங்காரத்திற்கும குணத்தின் சோகனாகிய நுத்தலால் குணங்களினின்றே அகங்காரத்தோன்றின தாகக்கொள்ள வந்துவிடுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்

(அ.தி.) அகங்காரத்தினும சூர்த நியாயத்தைக்கொள்ளாத கூடாது தவறியில் பின்று ஒன்று தோன்றுதலால் தன்மாத் திரை களிடத்தும் குணத்தின் சோகனை சம்பந்தவினைந்தென்பதாம்.

(உரை) அகங்காரமுதல் பூதமீறாக உள்ள அனைத்தும் ஒன் திலின்று ஒன்றுதோன்றுதலால் பரம்பரையாக குணத்தின் காரி பமாயிருக்கின்றது. அகங்காரமாத் திரம் அன்று. தவமத்திரைகளிடத்தும் என்ற உபமையால் இரத்திரிபங்கள பூதங்களென்னு மிவற்றிவிடத்தும் குணத்தின் சோகனை கூறாத்திருக்கின்றது. கடங் கபாலங்களில் மண்ணின் சொருபம் சம்பந்தப்படுதற்பாறும. ஆகவே இவற்றிற்குக் குணத்தின் கோகனாக இ.ந. றதுகொண்டு குணங்களின்றும் பரம்பரையாக உற்பத்திவிருப்பினும் நேரே உற்பத்தியிலலாபமையால் மேலேகதிய சிவமய அகங்காரத்திற்கு வந்துவிடுமென அனுகூற்றியிலலை. (அகதி)

(அ.கை) இயி அந்தக்குணங்கள் இவை உபனபதம் எந்தவியாபாரங்களால் அவை கித்திகின்றன வென்பதும் கூறு கின்றார்

(அ.தி.) புருடனுக்குப் பேரக்கீழ்ப பொருளை ஏவை தோற்றுவித்தனவோ, புத்திகுருக் காரணங்களால் அத்தகைய சத்துயம் சஜல தமசன்னனும் குணங்கள், பிரவாகம் வியாபம் நியமமென்னும் வியாபாரங்களால் கித்திக்கின்றன வென் றதாம்

(உரை) மேலே கூறியவாறு புத்திமுதலியவற்றை வாய்லா கப் புருடனுக்குப் பாவனவளும் பிரத்தியயங்களுமா என பேரக்கீழ்ப தக

பொருளைச் சிறுபாட்டின் ஆரம்பத்தில் என்ன தோததுவிறதன
 னோ, இப்பொழுதும் தோற்றுவிக்கின்றனவோ, அவை குணங்
 களாகும். அவை புத்திக்குக் காரணமாகவோ கும். அந்தக்குணங்
 கள் ஒன்றினின்றும் மற்றொன்று பிரிகடப்படாமலின் ஒரே
 தத்துவமாகும். அவ்வாதே "ஒன்றினின்று மற்றொன்று பிரிக
 கப்படாமலின் குணங்கள் முன்னாடினும் தத்துவம் ஒன்றே"
 என்று கேட்கப்படுகின்றன. ஆகவே புத்திக்குக் காரணமாகிருந்
 துத்தனாமபோல சீரகாம தொழில் நிலமென்னும் விவரபாற்
 களால் சத்துவ முதலிய குணங்கள் தீக்கிங்கின்றன பிரகாச
 முகசிய இவை முகமெல்லாமிருப்பதாற்றிக் காட்டப்பட்டன.
 எவ்வாறு இருந்தனனாம். ஊக்கம், நரத்தனனம், நுநரத்தனனம்
 இர நித்தனனம், மந்தமாயிருந்தனனம் பெளனம் இவையும்
 குணத்தின் காரியங்களாக ஆதமங்களில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(அகிஇ)

(அ-ஊ) குணங்களை பிரகிருதியென்னும் பெயருடன்
 தீக்கியமாபிருக்கின்றனவென்று சாஸ்திர கூறுவது பெருந்தா
 மெனக்கூறுகின்றார்.

(அஅஇ) சடத்தனமையும் அநேகத்தன்மையும் குணங்
 களுக்கிருந்தனவால் அந்தக்குணங்களுக்குக் கடம் முதலென
 போல காரணத்தை முன்னிடமிருந்தனனம் சித்தித்திருப
 பதை வரிந்துகொள்கவென்பதாம்.

(உரை) உாதொரு காரணத்தால் இந்தக் குணங்களுக்கு
 அநேகத்தன்மை இருக்கின்றதே, அந்தக்காரணத்தால் அநேகத்
 தனமையும் சடத்தன்மையு பிருப்பதுகொண்டு கடமுதலென
 போல காரியத்தனம் சித்திக்கின்றது. (அஅஇ)

(அஉக) இந்தக்குணங்களுக்கு முதற்காரணமெனவென்று
 கூறுகின்றார்

(அகஇ) எதவிடத்தில் குணங்கள் சுகமும் ருபமாகவும்
 பிரிபடாததாகவியூர்த்துகொண்டு தோற்றுவிக்கின்றனவோ, அத்
 தனையதாயும் சிவானுலேவப்பட்டதாயுமுள்ள பிரகிருதியே குணங்
 களுக்கு முதற்காரணமாகுமென்பதாம்.

(1188) எதனிடத்தில் சூக்குளநாயகரும் ரிசிபுட்டரத் தாகவு மிருத்தவிகாண்டு எண்ணக் கையாண்டவ எவ்வளவு தத் தம் விபரபர்த்தின் ரிசிபுட்டரத் துலகவளரத் தோனறுவன தனவோ, அதுவே ரிசிபுட்டராரும், சிவனுலகவரப்பட்டது எவ்வ தனது இக்கா ரிசிபுட்டர சிவனுலகவளர இதற்குச் சதவர மாகவ ரிசிபுட்டரத் திகாட்டார்தின் தது அறிவிக்கப்பட்ட து இந் து ரிசிபுட்டர ஒவ்வொரு மனிதனிடத்தும் ஒருமருத்தக ருபவர யு அறிவற தனவய்யுடனும் இருக்கல் இத்தற்குக் காசிபத் தனவர 1888-89-க்கு உதர்ப்பாவினர்து.

(அரு)

(1189) இனி, கீழ் ருதரரிய ஐந்து சட்டங்களுடன் கூடிய புருட ஐக்கரு ரிசிபுட்டரத்தனவம் ரிசிபுட்டரவர பும சத்துவமயம் இரூபவருகாண்டு திகவகரில் ஆமவரத்தைச் சத்திவர 1888-89-க்கு ஆகவளரில் ரிசிபுட்டரத் தத்துவத்திர ருமேன புருட தத்துவத்தக கூறியிருபாட்டினம் அத்தர 1888-89-க்கு துவம் விபர கரும ரிசிபுட்டரவருத்தனவம் பேரகரி ருத் தனவய்யுடன கூறியிருபத்து கொண்டு அத்துவரு 1888-89-க்கு ராக காதினவரய்யு ஆகவளரில் அதனை விவரித்தனை விவரி புருட ஐக்கரு ஆகவளரய்யுண்டு ஐக்கருவதக முன்னர்க் உதர்ப்பட்ட அரசுத்தத்துவத்தைச் சாதிக்கினரு.

(1190) பேரகவரப் பொருள்களின் சரிபத்தை யாகவத்து அரசுருள்களில் பற்றுதலவரு கிகழினறது, புருட ஐக்கரு அரசுப் பற்றுதல சித்திபத்திப் பொருட்கள ரிசிபுட்டரில் ஆகவளர ய்யுண்டு ஐக்கரு அரசுத்தை சூபகவகாண வேண்டுமென் பதவ.

(1191) சமரர கீழில் பேரகவரப் பொருளைப் பர்த்து அதனிடத்தில் புருட ஐக்கரு பற்றுதல கிகழினறது, அரசுப் பற்றுதல காரணமவரு கிகழினறதில், காரணமின்றி கிகழுமர யின் முத்திவரும பற்றுதலிருக்கவேண்டும். ஆகவளர அகவ புருட ஐக்கரு பற்றுதல சித்திபத்திப் பொருட்கள ரிசிபுட்டரில் காணவர, ஐக்கரு அரசுத்தை சூபகவகாண வேண் டும்.

(அரு)

(அ-கா) இவ்விடத்தில் பிறகுமட்டி கருத்தாக உறுதி
கின்று.

(க-க) சததவரணை நமே எனவகையால் உயரதா
யும் புத்தியிலிருந்து பதாபு முன்ன போக்கியம் புதுமுகு விட
வந்திகாசனைய புனது ன்னும. ஆகவரண அந்தப் போகவி
வந்திவ பிறகு அரகத்தத மொ பகவகானவது வரதாரண
மிவிலி பெண்பதாம. (க-க)

(க-க) புது னும வ த்தியில் போக்கியம் மெருள்
இருக்கவதது. அந்தப்பெயர் ஒளிவ டாடதுகா ஆகவரண புனது
புனதுவது எதுமொ அகவரண அரகாரக ஒர பகவகான
வேண்டும அந்த அரகம் போகிப்ப தெருளிலும கேட்க.
கவரணமிவிலிவகைய யவகணையகவகைய புத்திதருமகைய
ஸூத்தத அரகாரக மொபுக்கொண்டால் இதற்கு குதறம்
செருமெண்பதாம.

(உ-க) சததவிகழறதில் போகவதனவகைய விடயம்
தவில மொஸூத்தத கசகங்கும வரவரண த்தவதுணை. என
தாபும ககதுக்கியேக சூபமகா பரிணமத்தை வகவகத்தய
முன்ன சத்துவமுதலைய முன்ன குணவகைய போக போக்கியம்
கிருத்தவரண அந்தப் போகவிவ பெருளில் கு னுக்கு எது
ஆகவரண புனது ன்னுமதர, அதனை விடயம் கணம் முத
விலவ சூபமகா புத்தியிலுண்ட எனதாரண, போகவரணைய
மிருகமும் சததவமுதலைய முகவகையகைய வேறு அரகமக
துமகவகைய வேண்டும போக்கியம் மெருள் ஆகவரண
யுண்டிபன் னுமதெனது உதற, ஆகவரணவகைய வரணமும்
ஆகவரண. இவ்வரண தத்துவ ககவகத்ததும் போகவி
காக்கிப்பருள்களில் ஆகவரண சூபமக ஆகவரணவகைய
குருவதுமகவரண" என்று உறுபடபுரகத்ததது அன
வாருயின அனவாரகரித்தத இலகவகையகவகைய புத்தி தரு
மமே அரகாரக இருக்கவடுமெனது உறுவரணக சூபத்திலும்
இருக்க குதறம் செருமெனது உறுகெரு. இதன் கருத்தாவது,
அனவாரகரித்தத இலகவகையகவகைய புது மொனது வரணபு
கவரும தால் ஆகவரணவகையகரி த்தவகத்தத யாது செரு.

மெயினி, புத்தியினிடத்தில் அநேக வாகனங்களிருத்தலால் குறே
காலத்தில் மாறுபட்ட அநேக ஞானங்கள் புருஷனுக்குத் தோன்றி
அவற்றிற்கு காசமுண்டாகும். போகஜ்ய நிலைபை அடைந்த
நாயும ஞானரூபவழிமுன் பிரத்தியயரூபமாக அநாகத்தி துப்
புகுகொண்டாள் முன்போல விராகஜ்யமுடைபாளில்லாமற்போய்
விடுவா. ஆகையால் புத்தி தருமங்களினும் வேறான அநா
கத்தை பெரபுகுகொள்ளவேண்டும். கண்மீடே ஞானையை
புண்டிபுண் ணுகின்றதெனின, அதுவும் பெருந்தாது. கண்மீடா
னது உழந்தை முதலியனபோல பலனை புண்டிபுண்ணி ஒழிவை
படை கின்றமையால் மறந்த காரியங்களுக்கு உதவாவதே பிர
மாணபிஸை. அன்றாயும் அநேக தத்துவங்களினுண்மையுமிலா
மற்றே வாயிடும. (௧௦௨இ)

(அ-க) இனி வித்தையுண்டினை நு சித்திப்பதைக் கூறு
கின்றார்

(௧௦௩இ) புத்திபேர்த ரூபமான கணமத்தில் காணமினநிக்
கருத்தானதுடை கிரியை காணப்படுகிறதிலை. அது கொண்டு
புத்தியின போதத்தை விளக்கும் வித்தை சித்தித்தித்தென்பதாம்.

(உரை) மேலே கூறியவாறு இத்திரியங்களுக்கு விடையங்க
கூப புத்தியின சம்பந்தல் சேகரும் அலமாக உபயோகயிற்ற
லால் அந்தப் புத்தி பேர்தரூபமான அந்தறிநுழிவின புரு
ஷுக்கு உதா னுமோ காணமிருத்தல் வேண்டும். எது காணமா
கின்றதோ அதுவே வித்தைபாகும். (௧௦௩இ)

(அ-க) இதை வித்தை விஷயத்தில் பிறருடைய அபிப்
பிராயத்தைக் கூறுகின்றார்

(௧௦௪இ) அந்தப் புருஷுக்குத் தன்னையும் விளையவறந
யும் விளக்கெடிய தீபம் போலுள்ள புத்தியானது காணமாக
இருக்கின்றது. ஆகையால் வித்தைபால் பிரயோசனமில்லை
யென்பதாம்.

(உரை) புத்தியானது பிரகாசஞ் செய்கிருத்தலால் தீபம்
போல விஷயரூபமான தன்னையும் விளக்குகின்ற தென்பது
கொண்டு வேறு காணஞ் சித்திகின்றதிலலை. (௧௦௪இ)

(அ—எக) கித்தை விடமாவா டிரா உதய உத்தர
மதானிரா.

(ககஇ) தான் முதலிய பொருள்களை உத்யம கிஷாத்
நில புருடனுக்கு தீயமானது சாதனாவியாகவருது. தீபத்
வதயமயம கிஷாத்நிலே கண் சாதனாவிருக்கின்றது இவ
வாதே புத்தலிலும் ருபபுகொள்ள வேண்டுமென்பதாம்.

(உஅ) புத்தியானது அநியமாவெதாவிருத்தலால் செப
படு பொருளாவிருத்தலாற் அநதப புத்திரச சாதனத்தின்
கிருபயமான இருக்கையென்பது கருத்து. இவ்வாறே தத்துவ
கொள்கதிலும் “உத்தயானது குரியன போல போகாநாயவியி
ருபதிலும் தாம் செய்ப்படு பொருளாவிருத்தலால் வேறான
சாதனத்தால் காண்டே தவிர்பவனத்தரசு கவியுள்ளதாக
ஆகின்றது என்று உதயபட்டி நுகின்றது. (ககஇ)

(அ—எக, இக்கிரமே கிளக்ககஉதிரைநா

(ககஇ ககஇ) புத்தயானது புருண ருபயவிருத்த
கால விடப கொருமாவதனின் கிரியைகதனாலு கிளக்குதற்குச்
கவியுள்ளதாக ஆகாது. எதனினெனின், புத்தியானது தான்
தனிநியபாக கிளக்காமையாகவக, ருணத்தனும் வேறான கித்
வதயானது தான் தனிநியபாக இருந்துகொண்டு கிரியைத்தி
னில் புருடனுக்கு அநயபாவவதை வதகித்ததரசு கவியுள்ள
தாக ஆகின்றது. இவ்விடத்தன் பொருளை உபபதனப
தாம்.

உஅ அநதபவத்யானது முக்குணநு கவியிருத்தலான
போகவப் கொருபதன் தோற்றமாயினாது செய்ப்படு பொரு
ளாயிருப்பது கொண்டு தண்ணத்தான கிளக்கமுடியாது, தீப
முதன்யான போதும். கிதவதபோலெனில், புத்தினாக கடத்தி
ருக்கின்றனமாவே. கவியபாய நுளிலும் வேறாயத தான் தனி
நியபாவியுது வேண்டு புருடனுக்கு அநியவேண்டி பொருள்
களை வேற சாதனவகித துணியனத் அறகிவகவது.

(ககஇ—ககஇ)

(அ—எக) இக்கிரமேயின் தொழிலை உதிரைநா.

(௬௮௮) போக்ஷியர் சித்திபத்தின பொருட்கள் கம்மமுத
விட காரகசுருகல்களை எவ்வெவ்வளவும கூதாங்காபுமுள்ள புரு
டல் கருத்தாவான என கலைமேவெனில் அபபருடின்
தொழிற்படுதல்களெதனென்பதாம்.

(௬௮௯) போகந்தத்தனமை விநப்பது கொண்டு போகத்
திறங்கு புத்தி முதலிய காரகக் கூட்டங்களை எவ்வெவ்வளவும
பருடன கருத்தாவென்று உறப்பட்டான். இவ்வாறே “காரகங்
களைத் தொழிற்பட்டச் செய்வதிலும் தொழிற்பட்டதற்குக்கூட செய்வ
திலும் எவ்வ சமாதானமாகுநோ, அவன் தொழிற்பட்ட லும்
தொழிற்பட்டதற்குத் தலும் கருத்திரு காரகங்களை” என்று பிற
தன கூறுகின்றனா அந்தப் பருடனுக்குப் போகக் கிரியையினை
வினங்க உறப்போகின்றவாறு சமாதானியத்தை கருத்தி னசை
வதான தொழிற்பட்டன்டச் செய்கின்ற கலைமுண்டென்பது
தூலகவிற் கூறப்படுகின்றது

(௬௯௦)

(௬௯௧) சாவியா புருடனுக்கு உருத்திருத்தனமை
விடைபாடுதன்று கூறுகின்றா அது பெருந்தாவனது கூறு
கின்றார்.

(௬௯௨) புருடனுக்கு கருத்தத்தனமை விலகிவென்று
கொண்டால் போகதாவென்னும் சொல் பயனற்று போகனும்
பிரதிநியின் விபரபரமும் பயனிலலாமற் போகிடுமென்ப
தாம்.

(௬௯௩) போகமாவது கிரியையானபடியால் போகத்திருத்
தன்மையினுலேயே பருடனுக்குக் கருத்திருத்தன்மை சித்திக்கின்
தது. அந்தப் பருடனிடத்தில் கருத்திருத்தன்மை விலகிவென்று
கொண்டால் அத்தனையே போகத்திற்காக வுண்டான பிரதிநி
யின் தொழிற்பாடும பயனற்றுப் போயவிடும். கருத்திருத்தன்மை
விலகாதவிடத்தில் காணமுதலியவற்றின் சமயந்தமானது வினா
குமுகைவாவென்க.

(௬௯௪)

(௬௯௫) (அன்பும அன்மேதிரிய முதலியன உளி
முதலியனபோல கிரியைகருத் சாதனமாயிருக்காதனையால்

(கௌதி—கௌதி) (இவ்வாறானது) தோத்தந்தைச் செவ்வடி
கூலியைத் துணியாகக் கொண்டு ஆள மலிந்த கருத்திருக்க
தன்னம்பலம் உடையவொன்றும் கிழிபடும்பல கிழியின் தோகைக்கு
முன்னரே ஆளமலிந்தார் சாவ கருத்திருத்தன்னம்பலம்
பெயரும். சாவ கருத்திருத்தன்னம்பின் சயந்தத்தால் நக
வண்ணபரல் ஆளமா சகலபுத்திரகிவண்ணும். ஆதலே தன்ன
படைய தகைத்தின் பொருடும் ஆளமா கிருக்க கருத்திருத்தன்னம்ப
புண்டிபுறம் பொருந்தும்பலம்.

(உரை) ஆன்மா சின்மலாஞ்ஞமாயமாக கலிசைந்த துணைபா
கத்தொள்ளாது இவ்வுலக சூத் கருந் சிறுத்தன்மமையு ளுடைய
கொண்டால், பாய்சுவனவே நகரில் முதலில் பாச சூதாயான சரீர
கவாயத்தினுள் சீர காவ சூதத்திருத் தன்மமாயும், அந்நிலை
வனுக்குச் செயலாபுழுபுயாநாஸநாயக சூதத்தூதத் தன்மமாயு
மகத்துக்டும். மனறபயிவந்திச் சுவனல அநிடடிககப்பபபதவரு
பும சதந்நொனயுமுள்ள இந்த ஆன்மவிற்குத் தன்மமாய் துத்
கத்தினை பொருட்டே சரீர முதலியகதந்நொன கருதநாவாயிரு
கத் தன்மமாய் கொருதுகதந்நொன, துலவாரந்நொனிக் ககத்ததை
புணடுபணணுநில முதலியகதந்நொன இவ்வுலகையு தெய்வொனத
துணையாகக் கொளருதல காரண "புதுவதவனமாயலி" த்தத் தன்
மமாயு மலத்துடன கூடியிருக்குத் தன்மமாயு இருகதந்நொன
வெனபது சிததயிககபபதந்நொன மலத்துடன கூடியிருப்பது
கொண்ட இவ்வுலக சூத் காவ சூதத்திருத்தன்மம சின்மமாயு
காவசூதத் தன்மமாயு மமாயு சமசார கலிசைல் காவபபபதித்
தன் (கரு-இ-கரு-இ)

(第 6 卷第 1 期)

(அ) — நகர ஆலையிலுள்ள தப பட்டியலுக்கு மலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அங்கங்களைப் போதுமான அளவுக்கு விரித்துக் கொடுக்கவும். அங்கங்களைப் போதுமான அளவுக்கு விரித்துக் கொடுக்கவும். அங்கங்களைப் போதுமான அளவுக்கு விரித்துக் கொடுக்கவும்.

(கருது) பசு, காளை முதலியவைகளில் இவ்வகட்டிப் பட்டவனியருக்கிவ்மலையால் தூத்தப் புருட ஸ்கந்தம் சர்வ கருத்

திருத்தனையுடையது ஆகையால் கல்பின உதவியைக் கொண்டு போகத்தக்க கருத்திருத்தனையே இவனுக்குள்ளே நெனப்பதாம். (உருத்)

(அ-அக) இவனது கல்பம் ச சாதித்த பின்னர் அதனி னினறமலித்தவ அரங்க பிட்டுத் தவத்தும இவையுண்டான நனவனது உறுவனது

கரு. கல்பின ஒரு பாகத்தினினறம கித்ததைவராதமென் னுமின ஓன்றன்னை ஒருநகலம் பிட்டுத் தததுவம் தன்வாக லும தோனதுவனவெனப்பதாம்.

(உரு) அரம கித்ததெவன ஹினை ஒருநகலம் ஒரு குகைய தோனதுவனன பிளந்துபிளந்து தனிவாகத் தோன் டுமினறது உவையறது "கலாசத்துவதநின்னது உராகம் கித்ததெவனதுமரனும் தோனத தோனதுவனற. அவ கிவத்தம் தனிமையாகத் தோனறது" எனது உறபபட்டி நக லினறது இவகிடத்தல் கலபத்தின் பனபோகமானது காலம், சேக்தா வெண்ணும இவறன் கிவமனறி உண்டாகதானை வால், காலம் கிட்டுமெனதும இவன் தத்துவங்களுர் ஆகவன களிற் பாகவம் அது உருத்ததததத தெவத்தத-பாக இவ னுளவிரிவாகல கொளபட்டின்ன வரவாத்தனின, அச னுளவ ஆனையனவாயவன் உத்தம குழலின பனவகா திது உரவபகிகு. இவதுபோகதொழி சேகர ததவ கலமபன களிள கிஷபத்ததும போகதானை கலமபகலம கிஷபத்கல் பததும கிஷபருகுகெனென் டு எனது கொண்டு கலித் தத்து வகு கித்தததது. கலமிய அருடகிகு கெடு. படுக்குகிறதன் னது உறவாகது. பகத்தது அனது அனதுதன்ருகிலேய கலமத்தின காலிய கித்தகெனவாயவம் எனது. இது முனனரும உறபபட்டி நகலினறது. கலா சகலம மறத் தததுவககால மறநக பபபட்டி போக கிடபதற கிவத்ததத் கெடுபது. இன் றேன கலமாத் தததுவககளும் கித்தகலமற போவகிடும அன தியம் கிண்டகலம் ச நகலின காலமென்னு உறவு கிழிவாக கிண்டகோருன்னும்குள எனபது மறவிவன போககிய முறவிவ

வற்றைப்பூரிவித்தினதையால் காந்தத்துவமும் கித்தித்தது இரதகால தத்துவம் இதந்தகால முதனியவற்றின் ரூபமாக அநேகமாபும் அசேதனமாயிருத்தலால் லைபாய்கா முதனியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவாறுபோல ரித்தியமன்ற இவ்வாதேயிருக்கேதிரத்திலும் “தொடி கணம் காழினைவென்பது முதலான கியவகாரத்திற்கு ரியித்தமான கால தத்துவம் மாறையினின்றும் தோன்றித் தான் தோன்றின காலமுதல் சங்கர காலம் வரை வியதி தத்துவத்தால் ரியமித்து அடங்குபபட்ட ஜீவமாவைப் போவத்தில ரிவிருத்திகைச் செய்கின்றமையால் காலமெனலும் பெயர் பெற்றிருக்கின்றது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(க௦சஇ)

(அ-க) இவ்வாறு ரூபம தேக ரூபமான தத்துவகூட்டத்தைக் கூறிவிட்டு இனி அந்தச் சூக்தம் தேகம் ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் இனநியமையாதிருக்குமெனது கூறுகின்றா.

(க௦திஇ) போகத்திற்குச் சாதனங்களான பிருதிவிமுதல் கிலேயிருள தத்துவகூட்டம் ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் கேட்புபட்டிருப்பதாக வித்துவான்களறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதாம்.

(உ௦௭) இவ்வாதேய தத்துவ சங்கரத்திலும் “பூமிமுதல் கிலேயிருள தத்துவகூட்டம் ஒவ்வொரு உயிரகனிடத்தும் இனநியமையாத சூக்தம் உடம்பாகும், இந்தச் சூக்தம் உடம்பு கணமசத்தால் உகை சம்பந்தங்களான தூல் சரீரங்களிற் சஞ்சரிக்கின்றது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது (க௦திஇ)

(அ-க) சூக்தம் தேகம் ஒவ்வாயின் அனைவருக்கும் வெவ்வேறுகக் காணப்படுவன்ற போகம் பெருநதாதெனக் கூறுகின்றார்,

(க௦௭) சூக்தம் தேகங்களை பலவுள்ளவெனது கொள்ள கிலேயாயின் வெவ்வேறுகக் காணப்படுகின்ற சுகம் முதலியன பொருநதாதென்பதாம். (க௦௭)

(அ—கை) சூத்திரம் தேகமொன்றிலேயும் கணங்களின் பேதத்தினாலேயே அவற்றின் பலமான போகங்களின் பேதமும் உண்டாகின்றது என்று கூறின் அது பொருத்தமென்று கூறுகின்றார்.

(கரு—இ) கணங்களின் பேதத்தால் போகங்களின் பேதமும் போகங்களின் பேதத்தால் கணங்களின் பேதமும் சித்திக் கின்றனவென்பதாம்.

(உரை) கணங்களின் பேதத்தினாலேயே போகங்களின் பேதஞ் சித்திக் கின்றது ; போகங்களின் பேதஞ் சித்திக்கு பின்னர் கணங்களின் பேதம் அதுமானது செயல்படுவதென்பது ஒன்றையொன்று பற்றாதவென்னும் சூத்திரத்திற்கிடனாகுமென்பது பொருள் (கரு—இ)

(அ—கை) கருத்தாலின் பேதத்தினாலேயே கணங்களின் பேதம் சித்தித்துவிட்டது. கணங்களின் பேதத்தால் போகங்களின் பேதஞ் சித்திக் கின்றது, ஆகையால் ஒன்றையொன்று பற்றாதவென்னும் சூத்திரத்திடையாதென்று கூறின் அது பொருத்தமென்று கூறுகின்றார்.

(கரு—இ) ஒரே காலத்தில் எல்லாக் கருத்தாக்களுடனும் சம்பந்தித்துக் கணமற்றதைச் செய்யும் அந்தச்சூத்திரம் சரீரமானது எவ்வாறு ஒவ்வொரு கருத்தாக்கினிடத்தும் வேறு வேறான கணங்களைச் செய்யுமென்பதாம்.

(உரை) ஆனமாகக் கணமற்றதால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்பாலைக் குறியாக சூத்திரம் தேகத்தின் சம்பந்தமின்றிக் கணங்களைச் செய்வது பொருத்தமாயினால், ஒரே காலத்தில் எல்லாக் கருத்தாக்களுடனும் சம்பந்தித்துக் கணங்களைச் செய்யும் அந்தச் சூத்திரம் தேக ரூபமான தத்துவம் ஒன்றாயிருந்து கொண்டு எவ்வாறு வேறு வேறாயும் வித்திரமாயுமுள்ள கணங்களைச் செய்யும், ஒரு காலஞ் செய்வது, ஒவ்வொரு புருடமிடத்தும் காரியங்களைச் செய்வதில் இச்சகையானது வேறு

வேறுபடுகின்றமைபால கனமத்தின் பேதந் திததிகின்ற தெனறு கதலகாது. எதனுலெனின், அந்த இச்சைபும ருக்கும் தேகத்தின் சமபத்தத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. அநதச் சூகரும தேகம் ஒன்றென்று கொள்ளின் காரியத்தைச் செய்யும் இச்சையின் பேதம் பொருந்தாது. ஆணையால் காணப்படும் பேரகத்தின் வேற்றுமை வேறு வழியாகப் பொருந்தாதது கொண்டு ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் னானும் சரீரம் வெவ் வேறாக இருக்கின்றதென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். (௧௦௮இ)

(அ—கக) ஆன்மா வெவ்வேறுபின் சூகரும சரீரமும் வெவ்வேறுபும. அநத ஆன்மாவோ ஒன்றுதான் என்று தேதாத் திகள் கூறுகின்றன அது பொருந்தாததனக கூறுகின்றா.

(௧௦௮) இருதக காரணமாகொண்டே ஆன்மாககரணேக மென்று அறியப்படுகின்றதினபதாம்.

(௨௦௭) ஆன்மா ஒன்றான பவதிதமான கதலகககதலகம பவதிதமான ஜனனமரணககரும பொருந்தாதென்பது கொண்டு பவதிதமான போகககருணடாகையால் ஆன்மாககன் பவவேன பது திததித்தது. இந்த அதீனவத மதமானது மிருகேகரிக் கிருத்தி நீபிகையில எமமல கிரிவாட நிராகரிககப் படகருந் கின்றது. (௧௦௮)

(அ—கக, இனி, ருக்கும்தேக ரூபமான இருதத் தத்துவக் கூடம் ஆன்மாவபபோல விபாபகமா? அவலது கியாபக மிலையா? எனறு ஆகமகிப்பாகரு விடை கூறுகின்றார்

(௧௦௮இ) ஒரே காலத்தன் கியாபாயும திகழாதது கொண்டு அதற்கு விபாபகத்தன்மை மிலையென்பது திததித்ததின பதாம்

(௨௦௭) ஞானகமிடை பெனதும இவறநின் தேதற ரூபமான அநதச் சூகரும தேகத்தின் காரியமானது எவகிடத் தும் ஒரேகாலத்தி ஞனடாகாணமபின் அநதச் சூகரும தேகத் திற்கு விபாபகத்தன்மை மிலையென்பது திததித்தது. (௧௦௮இ)

(அ—க) எந்த விடத்தில் பலத்தை புண்டுண்ணக் கூடியதாயும் துணையாயிருக்கும் கண்மயிருக்கெனத்தோ அந்த விடத்திலேயே இந்தச் சூக்தம் சரிம ஆனமாவிற்குச் சைதன்ரியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பொருட்டுத் தோற்றுவித்தல் ரூபமான காரியத்தைச் செய்கின்றது. அதுபற்றியே இந்தச் சூக்தம் சரீரத்தின் காரியம் எவ்விடத்தும் ஒரே காலத்திலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறன்றி விபாகத்தன்மை நிலையாயினால் ஒரே காலத்திற்கு காரியம் நிகழ்கலில் யெனதல் கூடாதெனின, அதுவும் பொருந்தாது. எவ்விடெனின், அந்தச் சூக்தமனீரம் காரியமாயிருத்தவிட அநீத்யமாதலான கடம முத்தியன்போல விபாகமாயிருத்தல் கூடாதாகையாலாக இந்தக் கருதுகுகொண்டு கூறுகின்றார்.

(சுருதி) கண்மயிருக்கு விடத்து நூனங்கிரிடை யென்று நினைந்தோற்றம் உண்டாகின்றதெனது கூறுதல் கூடாது, ஒரேகாலத்தில் சூக்தமெனத்தின் காரியங்களுண்டாகாமையின அருகச் சூக்தமேதெத்திரு விபாகத்தன்மை எனட யாத்தனபதாம்.

கருதி

(அ—க) திருது பாகத்தில் நிகழும் இரதச மகதன்னியத் தோற்றமானது தோற்றுவிக்கும் சூக்தமேதகம் விபாகமாவிலாவனாய்நீர் நிகழ்ந்ததா? அல்லது ஆனமா விபாகமாவிலாவனாய்நீர் நிகழ்ந்ததா? வென்பார்க்கு விடைகூறுகின்றார்

(கருதி) முத்தியில் சிவனைப்போல எல்லாவற்றையும் அறிபுளு கபாவமுன்னவனுதலின் ஆன்மாவியபகண சமசுப நிலையில் விபாகத்தன்மை பீரணையும் முத்தியில் விபாகத்தன்மை புண்மையுங்கூறான விகாரத்தன்மை முதரிய தருமங்களைப்புகடையவனாக ஆன்மா ஆய்விடுவன் சுருதிபுடன புரணபடுமெனபதாம்.

(உரை) ஆன்மாவிற்கு விபாகத்தன்மை பிலையென்று கூறின் வேறு தோங்குவினுண்டாகும்பலனை உறுபவித்தல் கூடாதெனது முன்னாக கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் சிவனைப்போல சர்வஞ்ஞத்தன்மை சாவகருதநிருத்தன்மை யெனது

மனை ஆன்மாவிற்கு முதலிலேயே இருக்கின்ற நமஸ்கால் வியாபகத் தன்மை யுண்டென்பதை நிச்சயமாகப் பெறப்படுகின்றதால் வேண்டிய சமசாரியாவில் வியாபகத்தன்மையின்மையுமு முத்தியில் வியாபகத்தன்மை யுண்டாக உண்டெனது கூற்றை பரிந்துரைத் தன்மையும் அச்சுதன் தன்மையுமாகிய குறையாகிய ஆன்மாவிற்கு னோரும் தீத்பததன்மையும் வியாபகத்தன்மையும் ஆன்மாவிற்கு உண்டெனது கூறும் சூத்திரமுடன் முரண்படும். இவ்வாறே மிருகேந்திரத்திலும் “ஞானகிரியா ரூபமாயிருப்பதே சைதன்யம். இது ஆன்மாவிலிடத்து எப்பொழுதும் எவவிடத்து மிருக்கின்றது. முத்தியில் இருந்த ஆன்மாவின் ஞானகிரியாசத்தி கள் எவரும் வியாபகமாயிருப்பதே தா னுள்ளிற் கூறப்படுகின்றன ஆன்றியு ஆன்மாவிற்கு வியாபகத்தன்மையல்ல வென்பது கிடையாது ஆன்மா அக்ஷரிகம்வல்ல ஆனந்தம். சட்டமாயு மிலலை” என்று கூறப்படவுருகின்றது (சககடு)

{ஆ—௭௭} இவ்வாறு குங்குமத்தேக ரூபமான நெப்பத்தத் துவங்களின் தோற்றத்தைக் கூறிவிட்டு, இனி புலன ரூபமான பொதுத்தத்துவங்களின் தோற்றத்தைக் கூறுகின்றார்.

{சகக} தத்துவங்களினுடைய ஏனைய பாகங்கள் சமசாரியாவிய ஆன்மாவிற்குப் போகத்தான்களாகும்மனப்பதம்.

{௨௭௭} குங்குமத்தேக ரூபமான போகத்தினும் வேறுபுலன பலவிதமான புலனங்களின் ரூபமாவிய தத்துவங்களின் பாகங்கள் சமசாரியாவிய ஆன்மாவிற்குப் போகத்தான்களாகும். (சகக)

சககடு) {ஆகவே} அநதத்தத்துவக் கூட்டம் அநதநதப் புலனங்களிற்குள்ளாய் சீராகிற பிரவேசித்து அநதப்போகத் திறஞரிய பூமிகளின் பலத்தநதபுலனெண்ணு மனப்பதம்.

{௨௭௭} குங்குமத்தேக ரூபமான தத்துவக் கூட்டம் தான் செயல்வேண்டிய காரியத்திற்காகக் களமவசத்தால் போகபூமி களுள் அநதநதப் புலனங்களிலுண்டான தேகங்களிற் பிரவேசித் துப் புருடலுக்கு வந்தேதத்தின் ஞானகிரியையகளின் சாமத்தி

யதனைத் தீர்த்துவிடுகின்றது இவ்வாறே தத்துவசங்கிரகத்தினும் “இந்தச் சூக்தம் உடம்பே கனம்வசத்தால் உலகமபந்தவதளாண் துலகிடம்புகளிற் றுற முகின்றது” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. “மிருகேந்திரத்தினும்” “கண்மங்களை யனுபவித்து நீக்குவதாயும், சேதனான ஆனமாவின் சோகனைப்பால் சேதனரூபமாயும், மாயாகருபபத்திற் றுற முகின்றதாயுமுள்ள இந்தச் சரீரமானது ஆனமாவிற்குண்டென்று கூறுபட்டது இத்துடனமைப்பெண்ணக் குறி ஆதாரம் தேகம் விஷயமென்னும் இவற்றின் விருத்தியின் பொருட்டுப் பவனாகுகிறுள்ள தத்தவ பரிமாணவாககூறுகின்றேன்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (ககஉஇ)

(அ—க) அந்தப் பவனத் தோற்றத்தைச் சிறுக்கம்கக் கூறுகின்றார்.

(ககஉஇ) தந்தைப் புலனாகுகளிலிருக்கும் காலம், ஹாடகம், தேசிகரெனது மிவர்களால் முதல் ஐ விறுதிகளில் ஆதிட்டிககபபட்டதாயும் நாகத்ததை முதலாகவும் சத்தியலோகத்தை பிறுதிமாகவும் உடையதாயுமுள்ள புலனாகுகளின் முறைபாணது புகுவகளிலிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) காலரெனபவ காலககுகளி உருத்திர, ஆடக ரென்பவர் பாதானத்திற்கு அநிபதியர்வர். தேசிகரெனபவ காலம் சாத்நிரவகையும உபதேசநு செய்தவகையால் உகைகாரியர் இவர் சத்தியலோகத்தற்றரு மேலிருக்கும் விட்டுணுலோகத்திற்கு மேலுள்ள உருத்திரலோகத்திலிருப்பவர் இவர் தான் அனந்தரின பீடான பூதீகண்டரெனபவர் இவருக்கே பிரமாண்டத் துளதிகாரமுண்டு. ஆகவே அனரவர் புலனாகுகளிலிருப்பவரான காலர், ஹாடகம், தேசிகரெனது மிவர்களால் முதல் ஐ விறுதிகளில் ஆதிட்டிககபபட்டதாயும், நாகம் பாதாளம் பூமிபாசிய உகைகருபமாயுமுள்ள புலனாகுகளின் முறைபாணது பிரமாண்டத்துள்ளிருக்கும் துலகுகுகளிலிருக்கின்றது. (ககஉஇ)

(364௩) (குறியை) விடப்பதிர் கட்டு எட்டா ஐந்து
புலகங்களுள் தன் மாத்நிலாகளினின்று முண்டான புதன
களிலும், புதனகளைத் தோற்றுவிக்கும் தன் மாத்நிலாகளிலும்,
சித்த வகுக்கவளிலும் இதுகளை ஏற்றப்பதாம்

(3644) பிரபாஷ்டத்தைத் தரிபவரான சதகுருத்திரர்
கீழ் அடங்குகும் விடத்தினை முன்னர்க் கூறப்பட்ட துள்
குருதியிசைத வரணமாயும் தன்மாத்நிலாவினிலும் கண்டான
தாய்ப்புள்ள குக்கும் பிறழ்வி தத்துவத்தின் இ கருவின் துர் அங்
வாழி துள்ளான நீ முதலியவற்றிசைத வரணமாயும் தன்மாத்
நிலாவினிலும் உண்டானதாய்ப்புள்ள குக்குமாயான நீ முதல்கா
ரானது புதனகளிலும், சித்தவகுக்க வகையுள்ள வரணவரண
அருகருக ணம் கொள்ளப்படுமா தன்வ தன்மாத்நிலா முதல
வகையுறு அருகாராய்வுகளுள் தத்துவவகையுறு குறுவகையு அநி
குறுவகையு, குறுவகையு பரிதீயு, கந்தாண கெவனது உபாசு, வ
எட்டி எட்டா ஐந்து புலகங்களி ஈடுவதும், இயவாசெ ஐ
கட்டுகெவன காசினவரண வரண தத்துவவகைய உட்டபுத
கருகிசை, குருவகையு ஆதா முதல்கா பகையுத்த
பொரு, உ சதா துத்திரர் கேகந்தாபகையான காதி துபா குதப
இவ்வகைய வகைய புதனகளிலும், தன் மாத்நிலா, மகம், அரு
காரம் ஆகிய இவ்வகையு, வ சதா முதலிய வகைய புதனகள
பும், சிவ போகின் வகையுத்தவகையு அட்டபு துருகிவன்
வா காசித்தவ முதலியவர ஈது தத்துவத்தாயும், கடுகதா
புதனகளினா பகையு தத்துவத்தவகைய மண்டிவகைய தத்து
வத்தாயும் அட்டபுதகுருகிவனா" எனது கூற . ௩௩௩
கெவது.

(3645)

(3645) அது உத்திரேய இயவாசு வகைய , ௩௩௩
யெவ்விடுமகைய கருகின்னார்.

(3646, 3647, 3648) புத்தித்தத்துவத்தின் முறையோடு காச
முதலிய வகைய , வகையுத்தவகைய , குறுவகையுத்தவகைய அநி கரு
முதலிய புலகங்களிலும், வகையுத்தவகைய , வகையுத்தவகைய
உத்திரேய , ௩௩௩ முதலிய வகைய , ௩௩௩ முதலிய வகைய

இவ் பத்திரிகை ௨௫௨ க்குள்ளாகியும் இரண்டு தடவைகள் மூத்திரியை
சுருது ௫.௫ மீட்டர் அளவுகளாகியும், மீதமுள்ளும் ௫.௫௦௦ மீட்டர்
அளவின் புள்ளங்களாகியும் திரைப்படம் ௨.௫௦௦ மீட்டர் அளவின்

[illegible]

ST. b அணட லுநதர் நகரமுநதர அணட டுதர

[illegible]

(அ) — இந்த இயண நூல் வாய்ந்த பரண தந்த நூல்களில்
 உதாரணத்தையாக விவரித்து இனி மேலாக உறுபட கூறியுள்ள
 உறுபட வாய்ந்த பரண = விவரித்திரு முத்தகாரணங்கள் (விவரிக்கப்பட்ட
 சாத்திரங்களாக).

(கக௭இ) மகா மாண்புபாணது உலகத்திற்குத் தரணமா புள்ளது காரியததிகளையும் அசேதனத் தனமனையு முடையது. இந்த மாண்புபாணது கலை முதலியவற்றின் சேற்றமா னது போகத்தையுபயங்கிதும் சமசாரிகளுக்கும் அந்தப் போகத் தை புண்டு பண்ணுதற் றொருடடு உண்டசினறவென்பதாம்

(உண) எண்ணிறந்த பிரவாக ரூபமான தனது காரியம் கலை வியாபிகளின்றமையால் மகத் எனனுரு செவ வையோகிக கூட்டடது (இலவளவேபனலி மகாமாணபெயன்பது சுந்தமா னயத் துங்குகூட : பிரயத்தில இந்ந அசுத்த மாண்புமீஸிடத் தில் எல்லா அசுத்த உலகங்களும் துதிவுசென்று காரணம் பறதி மாணபெயன்பட்டது கலை முதலிய தத்துவங்களை ஒலவொரு புருடவிரித்தும் வேறு வேறு விரு பதால் அசேதமாதலாலும் புவனங்களுக்கா தாமாவிருத்தலாலும் அந்தக் கலை முதலிட வற் தின ரூபமான உலகத்திற சம முதற்காரணமான இந்த அசுத்த மாண்பாணது காரியரூபமான எவ்வாவற்றிற்கும் நோக்கவும் பரம்பரையாகவும் முதற் காரணபாயிர்துகின்றது அது உறநியே சத்தகாரியவாத முஹுதில் எவ்வாக காரியங்களுக்கும் சத்த ரூப மாக மாண்புமீஸிட த்திலிருப்பது கொண்டு இந்த மாணப ரூபம ரூபமான தனது காரிய சத்திகளின கூட்ட ரூபமாக விருக வுன்றது. இது முதற் காரணமாபிருப்பது செவண்டே மண் முதலிடனபேரல் அசேதனமாபிருக்கவறது. ஆறையால் கலை முதலிய போகங்களுக்கும் மாணப சாதன மென்பது கூறப்பட்டது.

(கக௭இ)

(அ - னக) இந்த மாண்பாணது சத்திக் கூட்ட ரூபமா பிரகந்திவெதன்று உருவென்றது

(கக௭இ) விசித்திரமாயும் அளவிறத்தராயமுள்ள காரி யங்களை காரணப்படுகின்றமையால் இந்த அசுத்த மாணப விசித்திர மாயும் அசேதமாயமுள்ள சத்திகளுடன கூடவெதன்று அரியப படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) விதித்திரமாயும் அளவிறந்ததாயுமுள்ள காரியக்-
களின் தோற்றங் காணப்படுகின்றமைமூலம், இந்த அசுத்த மா-
யை விதித்திரமாய் மனவிறந்ததாயுமுள்ள காரிய சத்திகளின்
கூட்ட ரூபமாக விருக்கின்றிதன்றறிப்படுகின்றது. (ககஅஇ)

அ—அக) இந்த அசுத்தமாயைக்கே அநேக காரியவகை-
யின்று பண்ணக்கூடிய அநேக சத்திகளைத் தோற்றவித்தல் கூடு-
மென்று சொல்லக்கூடாது. எதுவுமெவ்விய இருத, மாயை
வளந்து சத்தி ரூபமாயிருத்தவால் சத்திக்கு வேறு சத்தியைத்
தோற்று வித்தல் பொருந்தாமையாலென்க. முகைய காரணமா-
யிருப்பது கொண்டு இந்த மாயைக்கு சத்தியத்தன்மை வித்தித்-
தது. இவ்வேல் வரமயின்றியோட வெண்ணும் குற்றம் வந்து
விடுமென ஹம்மபிரபதத்துடன் கூறுகின்றார்

(கககஇ) சடபரம அநேகமாயிருப்பது காரமுடைய
தெனக் கண்டி சுககின்றேம. இந்த அசுத்த மாயை யநேக
மன்று. அநேக மனநெனப்புகொண்ட சடமயினும் இரத
மாயை அறிவற்றதாக ஆவிறென் தகாம. (கககஇ)

(க20இ) (அன்றிப்ப) எல்லாவற்றையும் விவரங்கூறும்
இந்த அசுத்த மாயை, ஆன்மகருணைகமாதலால் அவற்றின்
பேசுத்தன பொருதி வெவிடத்தும் எல்லாக் காரியவகையையும்
விரவடி ரூபமன எல்லா மகிமைகளுடன் தோற்று விக்கின்ற
தென்பதாக.

(உரை) இவ்வாதே ரேகஸபதி ஆசிரியரும் “எல்லாச் சித்-
தர்களுடைய வாகருகளும நீண்ட காலம் உறப்பட்டு நுகர்ந்த
யுடையும். மரைய அளவற்ற சத்திகளுடன் கூடினதாதலால்
பிரவாகங்களினவு உறப்பட விலகி” என்று, கூறுகின்றார்
இந்த மாயை பால் தயிராவது போல முற்றும் பரிணாமத்தை
புகடகிறதல்ல செம்பிற புழுவுண்டாதல் போல வக தேசத்தில
பரிணாமத்தை யடைகின்றதென்று அறிந்து கொள்க. (க21இ)

(க2கஇ) ஸ்ரீ. டி. தி.தி. வாய் என்னுமிவர மானாரின்
உத்திவிகுவினாண் புலனத்தை முடிவாக யுறடய விவரம்

ஊத தத்துவ முதலிய வற்றின் ரூபமாக தன்னிடத்திலேயே இருக்கின்றதென்பதாம்.

(௨௦௭) இவ்வாறு மேலான முதற்காரணமாயிருப்பதால் மாயையினிடத்திலேயே உலகத்தின் சிருட்டி முதலியன இருக்கின்றன. புனை முதலிய விகாரமானது தத்துவ முதலிய சொரூபமாகத் தன்னிடமிருக்கின்ற தென்பது கொண்டு தத்துவம், பாவம், ஆதம், புவனமெனவும் இவை ரூபமான வல்லாக நரரிய வுலகங்களும மாயையின் விகாரமென்றே ஆகிறது கொள்ள வேண்டும். சுத்த ரூபமான தத்துவ முதலியனவும் அவற்றிற்கு முதற்காரணமான சுத்த மாயையும் ஆகவகையிற் கூறப்படுகின்றனவே யெனின், அஃதுணையே. அந்நிறை படைத்தவானது கித்திபேசுவரர் முதலாயினருக்கு உரியதாயிருத்தலான ஆபர மூர்த்திபாரும், ஆனகபாஸ போகத்திற்குச் சாதனங்களுடன இவ்விடத்தில் அவை கூறப்படாமையற்றி விடேத மின்மை கருங்க. (௨௦௮)

(௨௦௮) (இவ்விடத்தில்) சிருட்டி நிதி பிரண்டுக் கூறப்பட்டன இவையாவது சிருட்டிக்கெதிர் மறைவாக உண்டாகின்ற தென்பதாம்.

(௨௦௯) ஒவ்வொரு தத்துவங்களுக்கும் தேவற்றமுறை உறுணமையாதும் தெரிவிக்கப்பட்டனமையாதும் சிருட்டிபுத் திதி, க கூறப்பட்டன இவையாவது சிருட்டிக்கெதிர் மறைவாகத் தத்தம் காரணங்களின் ஏடுகெததை படைவதேயாகு மென்பது பொருள். (௨௧௦)

(௨௧௦) சமசாரம் அநாதியானமையால் இத்தச்சிருட்டி, முதலியவை யளவிடப்படவில்லை யென்பதாம்.

(௨௧௧) இத்தச் சமசாரம் அநாதியென்பது பொருள். சிருட்டி நிதி இரண்டும் போகத்திற்குச் சாதனங்களுடனமையான ஆனமங்களுக்கு உபகாரமாகின்றன இவைய சகவரணம் வதற் காகச் செய்யப்படுகின்றதெனின், கூறுதும், புருடனாகு அன்

வற்ற போகக்கலை மீட்டலிடந்து உண்டுண்ணினவையாவ
 மாவை முன்றாத சதவியாயுடையதாக வருகின்றது ஆகை
 கிரை புருட்களுகாகப் போகத்திறந்த கொடுத்தமையால் சேமத்தை
 உடைந்த பெண்ணினது சிறந்த சத்தையானது நீதகவாயிலு
 வவவாது நீக்கி அச்சத்தினால் மறை உடைகின்றதே, அவ
 வாதே மாவையுருது குன்றந்த சதவியை அருத்தி செத்தந
 டெருடும், ஆண்டுகளுகரு கோகாணுவத்தாலுண்டான
 இளைப்பு நீங்குதற்பொருடும், கணமம் பக்சவயாதற் பொருட்
 டும், சங்காரம் சிதழுகளறமைவால் ஆனமாவிறகு உபகாரம்
 பெண்ணா தேசத்தியவரைய காரணம், இவ்வாறே மிருகத்திற்
 திலும் சமசாரத்திலுல வாதத்திறந ஆசனங்களுகரு இளைப்பு
 நீக்குத்திபொருட்டு அனைவருகரு நன்மை புரிபும சிவநபநாளை
 தருகாளுகலை ஆனமாவகளுடவாட மாவையின் ஒடுக்கி அருத்
 மாவையின்மூல கடந்திருக்கின்றா, அருத் ஓடுகக் கிளைந்து
 பகருவத்திறந்த தகவலாது அருவிகக் வேண்டியவர்களை அருவித்
 துடவகாணும், தருகவேண்டியவர்களைத் தருததுககாணும்,
 கன்மது செத்தவர்களுடவ கன்மங்களைப் பகருவாகந் கொடுத்து
 கொண்டும், மாவாசத்தவளைத் தோற்றுத்தபுரிவதாய்க் செய்து
 கொண்டும், சித்தத்பும அசுத்ததாயுமுள்ள அலலாப் பொருள்களை
 புருமுறைவாகப் பாசத்துககாண்டு மிருகவின்றா” என்று கூறப்
 பட்டிருக்கின்றது (கஉஉஇ)

(அ—கை இவ்வாறு கூறப்பட்ட ஆன்மாவகளுடைய
 சாதனைதடவ கூடின போகத்தை முடித்துவா காட்டுதற்காக
 அருத் ஆனமாவிகே மலருபமாவ பாசத்துவ சம்பந்தம் உண்
 டென்று கூறுகின்றார்

(கஉஉஇ) புருட்களுடைய போகவியமாவது மாவையின்
 கிரைமாகும். இது சேதனமன்று சேதனஞ்ஞ புருடன்
 சதவியவால்மாவால் மாவையின்மூல முண்டான சாதனைகளு
 டவ கூடியே அந்தப் போகவியத்தவ உறுப்புகளை அனை
 யதாம்.

(௨௨௭) மேலே கூறியவாறு சக முதலியவற்றின் ரூபமா
யும் புத்தி போத ரூபமாயும் துக்கும் போக்கியமானது மாணவரின்
காரியமேயாதும், இவ்வாறன்றி ஆன்மாவின்விடத்துக் குணரூப
மாகவிலை ஏதனிலெனின், ஆன்மா அறிவுடைப் பெருநீராக
விரிகவிலாறா, போக்கியமானது குணரூபமாக ஆன்மாவின்விடத்
தில் சுமவாய் சமபர்த்தத்துடன் இருக்கின்றதென்று கூறினா, பரி
ஸுமத்தினனமை முதலிய சூத்திரம் ஆன்மாவிற்கு உந்துவிடுவதலா
மெனக, அந்தப் போகவிபத்தைச் சேதனனான ஆன்மாவே
அனுபவிக்கின்றன, அந்தப் புருடனானவன் பிள்ளைகூ கூறப்படு
மாறு சத்தனவலாஸாயாதும், மஹாகடபட சூனகதீபர்
சத்திக்விபுடையவனாகையாலும், மாணவரின்விடத்து முண்டான
கலை முதலிய தத்துவவகளுடன் கூடிக்கொண்டே போகவிபத்
தை யறிவதற் சூச் சத்தனாகவாசின்றான் எதனிலெனின் காரிய
மான காண்பினதில் சிறந்தவு முதலியபலவும் காணப்படாமைபா
டுவனாக.

(௨௨௮ இ)

(௨௨ - ௩௧) இனி பரதுகாரணத்தால் இவனசத்தனாகவிரிக
கின்றனனபலதப பற்றிக் கூறுகின்றோ.

(௨௨௪) ஆன்மா விடயகவையுடை ததாயிருகத்தன்மை
ரூபமான மலத்தினால் மறைக்கப்பட சேவ விடயமான ஞானாக
கிரியா சத்திகளை உடைத்தாயிருக்கின்றமையால் அசத்தனென்
பதாம்.

(௨௨௭) இத்த ஆன்மாவானவன் கிணைப்போவ எல்லா
வற்றையும் விடயமாகக்கொள்ளதும் ஞானகதீபர் சத்திகளுடன்
கூடினவனானும் ஏகதேச விடயமான விஞ்ஞான முதலிய
வற்றிற்காகக் கலாதிக்கைத் துணையாகக் கொள்ளின்றான் முத்த
னக்குப் போக்திருத்தனையமின்மையும் எல்லாவற்றையும் விட
மாகக் கொள்ளும் ஞானகதீபர் சத்திகளுடன் கூடிருகநுந்
தன்மைபுழ் கேட்கப்படுகின்றது. அதுகொண்டு இத்த ஆன்
மாவானவன் விடயகவையுடைத்தாயிருக தன்மைபாடுப
போக்திருத்தன்மைக்கு மலம் ஏதுவானமையால் விடயககை
புடைத்தாயிருகநுந் தன்மை ரூபமான மலத்தினால் சூழப்பட்ட

வெள்ளை நிக்சயிக்குப்படுகிறது. இவ்வாறே “மலத்தினால் போகதிருத்தனமைக் கூறப்பட்டது” என்று கூறப்படுகின்றது. அதுவெனவே இந்த ஆன்மா அசுத்தன். இவ்வாறே ஸ்ரீசுவாமியார் புலத்திய உபமானாக அசுத்தியிலகைபரவின அபமானாகிருக்கும் பேரகத்தினுள்ள பற்றுக்களானது எதற்குச் செய்யப்பட்டதாயும்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கஉச)

(கஉசஇ) (ஆதலால்) மாயையினிருக்கும் அனமரூபமான விருப்பத்தின் வழியாக இரதப புருடன் மாயைபடை யனுமரிக் கின்றனவென்பதாம்.

(கஉசா) அன்மமானது உழுதல் முதல்கவையேபரவ ஆன்மா விற்குச் சுத்தஞ் செய்வதாக வரணமாயிரல் சமசார நிலையில் புத்திபைபடைத்ததாபும், பிரையத்தில் புத்தி ஈகித்தா லும் உககத் திருப்பி விடுமான மானையில் இயவன்கொண்டிருத்தலால் அதி லிருக்கிறதாயும், பரிபாகத்தால் போகத்தடைபுண்புண்ணுதிந துபுமுள்ள அன்மரூபமான விருப்பத்தின் வழியாகப் போக சாதன முதலியவற்றின் ரூபமாகப் பரிணமித்தமாயைபர யிர்தப புருடனானுசரிக்கின்றான். (கஉசஇ)

(அகக) இவ்விடத்தில் கனமமேயமைபும் மலம வேண் டா மென்னும் புறமத்ததைக் கூறுகின்றார்.

(கஉசஇ) சென்மாந்திரத்தில செய்யப்பட்ட அன்மமானது சாதி முதலிய பஸ்களை மனிதருக்குக் கொடுக்கக் கூடியது. புரு டனுக்குக் கறமிகுபட்ட மலமானது அந்தக் கனம மிருக்கும் பொழுது அதிகப்படுகின்ற தென்பதாம்.

(கஉசா) காரியமான சரீரத்தின் பந்த மானது வித்து முளை கலினை நியாயத்தை யனுசரித்து அநாதியாயிருக்கின்றமைபால் சாதி ஆபுள போக மென்ன மிவற்றைக் கொடுக்கக்கூடிய கன்மக் களை தனது பன்னுள போகத்திறகாக ஆன்மாவிற்குச் சரீரச்சேர்க் கைவைச் செய்யபடும். மலஞ் செய்வதாகக்கொள்ள வேண்டாம். உபமானம் மலத்தை வெரப்புகொண்டு விடுத்திரமான போக

கள் வேறு வழியாகப் பொருந்தாமையால் கன்மமு மொப்புக் கொள்ளப்படுகின்றது. படவே யிதையென்னுங் குறமம் உண்டானைமையால் கன்மமே அனையும். இன்றியமையாமற் கொள்ளாததஞ் சிறிதொன்றுகொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தடுக்குமென்று கூறுகின்றனர். (கஉநிஇ)

(அ—ஐக) கன்மம் வேண்டாமென்னும் புறமத்ததை மறுக்கின்றார்.

(கஉகஇ) கன்மத்திற்கும் பிறப்பு முதலிய வற்றை வுண்ணுபண்ணும் சத்தியானது மலத்தையே யினறி இயல். அஞ்ஞானமற முத்தான் மாவிறகுப் பிறப்பு உண்டென்பது ஓரிடத்துக் காணப்படுகிறதில்லை பெண்பதாம்.

(உௌ) அஞ்ஞானத்திற்கு ஈதுவான மலமில்லாத முத்தானமாவிறகுப் பிறப்புக காணப்படாமையாலும், கன்மானுடைய முல் காணப்படாமையாலும், அவ்முன்னவனுக்கே கன்மத்தையே சம்பாதித்தனும் அதன பிபாகமு முடியோகப்படுகின்றன.

(கஉகஇ)

(அ—ஐக) இவ்வாறான மலமே பிறப்பு முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகவாய், கன்மத்தினால் பயனென்னை பென்னும் புறமத்ததை மறுக்கின்றார்.

(கஉகஇ) விடயங்களை புறமத்தா விஞ்சுகாதநன்மை ரூபமான மல மொன்றே ஆனவாவிறத்தமையும். கன்மத்தைக் கொள்ளுகல்கற பயனிலலை பிறப்பு முதலியவற்றின் கூடிந்தத்தை மலத்தினாலேயே நிகையாக அதைகொறமையானேவதாம்.

(கஉகஇ)

(அ—ஐக) கன்மம் வேண்டாமென்னும் புறமத்ததை மறுக்கின்றார்.

(கஉகஇ) கன்மமில்லாத விஞ்ஞான தேவவர்களுக்கு மலமிருந்தும் பிறப்பு முதலியவன காணப்படாவிடும். ஆனவாற

இவ்விடத்தில் மலமுங் கண்டமுயாவிய கிரண்டிம நிறப்பு முதலிய வற்றிற்குக் காரணங்களாகும் என்பதாம்.

(உரை) மலபிருத்தம் கண்டமில்லாத கிஞ்ஞான கேவலர் களுக்குப் பிறப்பு முதலியன காரணப்படாமைப்பால் மலமுங் கிரண்டிம மாடபின் சோகனாகியே காரணமாகு மென்பது பொருள்.

(கஉகஇ)

(அ-ரை) கிருட்டிசு முதலான நீட்களத்தவையையும் சேர்த்துத் தன்மையும் ஆன்மாவிற்குப்போதல், சிவனுக்குப் போல ஆன்மாவிற்கும் அஞ்ஞானத்தினால் பொருதுகிறதில்லை பெணனும் பிறர் கூற்றை மறுக்கின்றார்

(கஉகஇ) ஆன்மா ஞானசரிவப் பெணதுவ குணங்களை யுடையனாகப்பால் கிருட்டிசு முதலான நீட்களமாக இருக்கின்றன. அவ்வாறாகப்பால் அஞ்ஞான சம்பந்தம் ஆன்மாவிற்கெனவே இவ்வாறு கூறுவது பொய் என்பதாம்.

(உரை) நீட்களத்தின் சிவனுக்குப் போல கலை முதலிய தத்துவங்களின் சம்பந்தமும் ஆன்மாவிற்குப் பொருததாம். கலை சம்பந்தம் காரணப்படுகின்ற காரணம் அச்சம்பந்தம் வேறு விதமாகப் பொருத்தாமைகொண்டு ஆன்மாவிற்கு மல முண டென்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

(கஉகஇ)

(அ-ரை) இன்னும் புறமத்ததைப் கூறுகின்றார்

(கஉகஇ) ஆன்மா எனக் குறிச் சென்றுகின்றமையால் எல்லா வற்றிற்கும் அநியம ஞானசரிவகளை இவ்வுகருணை என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆனகப்பால் இந்த ஆன்மா சாவது ஞானமும் சர்வ கருத்தாவையுமிருந்து செலண்டு காரணமான கவர் சம்பந்தமின்றி மிகுதியுள்ளவனாக இருக்கின்றன என்பதாம்.

(கஉகஇ)

(அ-ரை) கிறறிய முதலியவற்றிற்கும் கலாதி சம்பந்தம் வேண்டிப் படுவதால் இவ்வாறு கூறுதல் பொருத்தவென்று கூறுகின்றார்.

(கருக) கலை முதலிய ஸ்தானங்கள் இல்லாமைமையால் ஆனமா னினுடைய ஞானக்கிரியை சத்திகள் விளக்கித் தொழிற் படுகிற நிலை யென்பதாம். (கருக)

(அ—கருக) மறைப்பிலவாத பொருளுக்கு இருதக கலா மை பந்தம் பொ ருத்துகிறநிலை யென்று கூறுகின்றார்

(கருகரு) மறைப்பில்லாத கிரியைஞானியானது பிறிதொரு ஓளியை வெய்திப் பார்க்கிறநிலை யென்பதாம். (கருகரு)

(கருகரு) (ஆகவே) மலமனது அநாதியாயும், அநாதியான சம்பந்தத்தையுடையதாகும், அனைவருக்கும் பொதுவாயும், நித்தியமாயுமிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) இவ்வித மலம் ஆனமாகக்ருகரு அநாதியாயும், அநா தியான சம்பந்தத்தைபுடையதாகும், அநாதியாயே மறைக்கிற தாகும், அனைவருக்கு மொன்றுமிருக்கிறது. ஆகையால் இருத மலத்தை நித்தியமெனவு மொப்புக் கொள்ளவேண்டும். (கருகரு)

(அ—கருக) இவ்வாறாயின் மலம் நித்தியமானமையால் எக் காலத்தும் ஆனமாகக்கொண்டிருக்கிறது. நீகலனும் மலமொன்று ஸகயாவ ஒரு புருடனுக்கு முத்தியுண்டாகும்பொழுது அனைவ ருக்கும் முத்தியுண்டாகவேண்டும். இவ்வா ருசகதிப்பார்க்குக் கூறுகின்றார்

(கருகரு) ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் நிபமமாயும், தத் தகவானவெல்லிலே நீங்குரு சத்திகளையுடையதாகுமிருக்கின்ற தென்பதாம்,

(உரை.) மலமானது ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் நிச்சய மாயும் அனைவற்ற சத்திகளுடன் கூடினதாயுமிருக்கின்றமையால் ஒரு சத்திகளுப் பரிபாசைசத்தால் தடையெற்பட்டபொழுது அந்த ஆன்மாவிற்குத்தான் முத்தியுண்டாகக் கூடும். ஏனையவறு

நிறகுக் கூடாது இவ்வாறே “தவ்வொரு புருடனிடத்தம் இருக்
கிறதாயும் தத்தங்காலத்தின் முடிவில் நன்குஞ் சத்திகிற்புடைய
தாயுமிருக்கின்றது” எனது பிறகுங்கூறுகின்றனா (கௌ.௩.௩)

(அ—௩௩.) பிரதிநிதி சம்பந்தமான மலநீரம் விபரீத குரண
ருபமாவும், மகாமோகமுண்டாவதும் பெயருடனுயிருக்கின்றது. அந்
தமலமிருப்பதுகொண்டே கலைமுதலிய துணையை விருமபுதலும்
கண்மாமுட்டானமும் அநதச் சத்திகுப் பொருளாகவிறந்தவர்
பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கௌ.௩.௩.) மகாமோகமுண்டாவதற்கு முன் இக்க ஆன்மா
கினமலகுயிருக்கின்றனா. அதனால் விவரிப்போல் மலநீரப்பிலகாத
புருடனுணவன் பிரதிநிதிகுயிருக்கின்ற மலத்தை நீக்குத்தரு முடி
பாதவாக விருக்கின்றதுபொருள்பதம்

(உரை) கலை முதலியவற்றின் சம்பந்தம் ஏற்பட்டபின்
நா மகாமோகமுண்டாகின்றது. உண்மத்தில் இருட்டியிரும
பத்தில் ஆன்மா கினமலகுயிருக்கின்றமையால், விவரிப்போல்
மலநீரப்பிலகாத ஆன்மாவானவன், கலைமுதலியவற்றின் துணைபாள்
பிரதிநிதி சம்பந்தமான அந்தமலத்தை நீக்குத்தரு முடிபாதவ
னாகவிறக்கின்றான். ஆகையால் அநுபந்தான மலத்தான் அநாதி
பாசவே ஆன்மாவிறதச் சம்பந்தமுண்டென்பது ஒப்புக்கொள்ள
வேண்டும். (கௌ.௩.௩)

(கௌ.௩.௩—௧௩.௩.௩) ஆன்மாவிற்கு மலக்கிற்குமுள்ள சம்
பந்தத்தை இடையில் உண்டானதாகக்கொள்ளின் அவ்வாறாக
தத்தமும் ஒரு காரணஞ் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறே மேலுஞ்
சொன்ன முடிவின்மையின்னா குறந்தற்றிடிலும், ஆன்மாவிற
கும் மலக்கிற்குமுள்ள சம்பந்தமானது ஏதுவென நினைப்போ
யுண்டாகித்தென்று சொல்லின் கலையில் சம்பந்தமும் ஏது
வினநியே இடையில் உண்டாகவேண்டும். ஆகவே ஆன்மாவை
நாகு முத்தியே இல்லாமற் போய்விடும். நகவாறுக்கும் நக
வாததன்மை இல்லாமல் வேரிடுமென்பதும்,

(உரை.) மலத்தின் சேர்க்கையானது ஏதென்றியே இடையிலுண்டாவதென்று கொள்ளின், சரீரமுதலியவற்றின் சேர்க்கையும் ஏதென்றியே இடையிலுண்டாவதென்று கொள்ளவேண்டுமாகவல்ல, முத்தனாகும் மீண்டுந் சமசரச்சேர்க்கையுண்டாகி முத்தியிலைமற் றோய்க்கும், நகவாணுகும் மலத்தின் சேர்க்கையுண்டாகி ஈசுவரத் தன்மையிலையாப்பதும், ஆகவே சமசரச்சேர்க்கையான மலசமபந்தம் ஆராதியாகவே ஆன்மாவிற்கு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்க. (கருகதி—கருகதி.)

(அ—கக) இவ்வாறு மலத்திற்கு ஒவ்வொருபுருடனி டத்தம் இருக்கும் ஆசாதாரணத்தன்மையற்றி அநேகத்தன்மை யை பெறாபுக்கொள்ளின், சுடமரபு மனேகமரபு மருபபதுபற்றிக் கூடமுதலியவற்றிற்குப்போல இத்தகு அகீத்தியத்தன்மைவந்து விடும், விடவே ஆரதி பெண்பதிலையாய் முண்ணக்கதபட்ட முடிவின்மை முத்தியின்மையென்னும் குற்றங்கட விடாதுமென்று கூறுவன்றா, ஆசாதாரணம்—சுறபு.

(கருகதி) மலம் ஒவ்வொரு புருடனிடத்தம் இருப்பதாகக் கூறின் சுடத்தன்மை, ம அநேகத்தன்மை, மிருபபதுபற்றித்தோ ன்றி உழிவதா ஆகியும், விடவே முண்ணக்கதபட்ட குற் றங்கள் நெரிடுமென்பதாம். (கருகதி)

(அ—கக) ஆன்மாவிற்கும் மலத்திற்குமுண்டான இந்தச் சமபந்தம் ஆராதியாய்துகவினறமைபாள் இத்தகு நகவாணிடயா டு, ஈசமுண்டென்று கொள்ளின் எல்லாவற்றிற்கும் அறித்தியத் தன்மை வந்து விடுமென்று கூறுகின்றார்

(கருகதி) ஆராதியான மலத்துடன் ஆராதியாகவே ஆன் மாவிற்குண்டான சம்பந்தத்தை யகீத்தியமாகக் கொள்ளின் உற யத்தியிலைம ஆராதியான மாலப, சிவம், ஆன்மாவென்னும் பொருள்களுக்கும் ஈசமேறபடுமென்பதாம், (கருகதி)

(அ—கக) இவ்வாறு முண்ண மேற்கொள்ளப்பட்ட மலத் திற்குமுண்டான ஆராதித்தன்மையுண்டாய், சாதாரணத்தன்மையி

மீண்டும், கடுகந்தாமனிருக்காததனை மறியேற்பும் சாதித்துவிட்டு இனி அமலசத்திறகு ஆளவற்ற சத்தியுடன் கூடியிருக்காததனை மறியேற்பும் சாதிக்கின்றார்.

(கரு—அ) ஆனமாவின் குணத்தைத் தடுக்கும் இரதமலத்தின் சத்திகளை ஒவ்வொரு உருவாக்கத்தும் இன்றியமையாததாயிருக்க முடியாததாம்.

(உரை) ஆனமாவின் குணமென்பது ஆனமாவின் ப்ரணக் கிரியாசத்திகளை, இது மூன்றே கூறப்பட முடிகின்றது (கரு—அ)

(அ—அக) காண்பாடும் ராகவேறுபாடானது வேறுவழி யாகப் பொருத்தமையால் அந்த மலசத்திகளுக்கும், அரிபாக காலத்தின் வேறுபாடானது சித்திகளினத்தினது கூறுகின்றார்.

(அ—அஇ) மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த மலசத்திகள் கெடுத்ததற்கு காலம் சிவதிகள் கிடைப்பா, இவ்வாறு கூறவில்லை யாரின எல்லா ஆன்மிகளுக்கும் ஒரேகாலத்தில் மூத்த கடைக கவேண்டும். முததியோ அவ்வாறு கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் அந்த மலசத்திகள் சூக்தமரூபமாக இருக்கின்றன வென்று ஒப்புகளுள்ள வேண்டுகெண்டதாம்.

(உரை) மலம அகாதிபாகவே மறைக்கின்றமையால் அந்த மலமே ஆன்மாவிற்கு உடனே ருன்றிய பாசமாகும். மாலை முத வியனவே வெளின் “ஆனமாவிற்கு உண்டாம் மாயாகாரிபாக னனை த்தும் மலமிருத்தலால் உண்டாகின்றன” என்பது முதலிய சுவாயம்புள் வாகையகனாள் இடைமீள் வாதனவாகவே அழிந்து கொள்ளவேண்டும், (கரு—அஇ)

(அ—அக) மதகமுதலிய னைகளில் மோகம், மதம், ஆரங்க, துக்கம், சோஷ மென்னும் இவை மலத்தின் காரியமாய் இருக்கின்றனவென்றும் இவையே உடன்தோன்றிய மலபயிருக்க இன்றையவென்றும் கூறப்படுகின்றதே ளைபாசங்களுக் கூறுகின்றார்.

கரஓதி) மேகநாதருடைய எய்தினதையும் மலத்தின் தூர்; ரக கெட்டாணதருடாறு. கல் முதலியவற்றின் சம்பந்தபயலாதது. ௨௦௦௭. திமிர ரஸிநூதம அமுன் கரீயினதனான மேகநாதருடைய எய்தினதையும் கரணப்பயலாதபயலாததும்.

[illegible]

(தி - எதி) மோகமுதநியங்குதரநாஞ் மலம் முதநநாணநா
பிந்-பிந்ம இலவ நொபநேகவலநிபில மெனப்பட்டுத நொ
னதிலலில் நொனநக தில் முதநிபிலநாநா கம கதந்தால்
வெளிப்படந் நொனநுகெநாந வெனந நொனநாந் நுநா
மெனநாந் மெனநாந்நக கநுகெநாந்

(கனடா—கர்புர) ஸீ மக் திரத்தினகுவனியர் சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள தோண்டுவதற்கான வெள்ள ஓடு பொருத்தமானது, உள்நாட்டு வணிகத்தின் மகத்தீர்வுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும்.

(உரை) மதம் முதலியன, குணங்களின் நெறிகளினின்றுமே வேறாக உய்ஞால சூப்புகொள்ளப்பட்டாமையால் அவை போக சாதனங்களின் சம்பந்தத்தால் பின்னர் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்ற கருத்துதல பொருத்தது. மதமுதலியவற்றிற்கு மலத்தினால் முதற்காரணமாகக் கொள்ளின அந்த மலமெக்காலத்தும் ஒரே ரூபமாயிருத்தலால் நோற்றும் நோற்றியின்மை யெனனும் பேதமுண்டாகாமையற்றி ஞானங்களினையகநீர் மறைக்கும் அதன் காரியம் சங்கர நிலையிலும் இருத்தலுபேய் மதம் முதலியவையும அந்தச் சங்கர நிலையிலியப்படவேண்டும. அதுவையே அந்நிலையிலியப்படவில்லை போக சாதனங்களின் சம்பந்தத்துக்குப் பின்னர் புருட்களுடைய அந்தக் காரணத்தில் இருக்கின்றவைவராகவே அது உபபடுகின்றன. ஆகையால் துணைக்காரணமான மலத்துடன் மாயாகாரியங்களை முதற்காரணங்களாகக்கொண்டு மத முதலியன நோன்றுவனவாய் பொப்புகொள்ள வேண்டும. (கசு—கசுஉ)

(அ. ௭௭) இனி இந்த மத முதலியன குண சொரூபமாகவே இருக்கின்றனவென்று உறுதிநாற்.

(கசு௩) மதம் போகமெனது பிணை தாமசங்களையும், பறந்துதல சாத்துவிகமாயும், தாபம் மயக்கமென்னும் பிணை இரா சத்துகளாயுமிருக்கின்றன வென்பதாம்.

(உரை) ஆகவே அந்தக் காரணத்திலிருக்கும் குணங்களின் தொழில்களை இரத மதம் முதலியனவாகும், இரதக் குணங்களினும் வேறான மலத்தின் தொழில்களாக மத முதலிய பெயருடன் மூன்றாம் உரு நிலையிலும் ஆனமாயினிடத்துக் காணப்படவில்லை. (கசு௩)

(அ—௭௭) ஆகையால் குணங்களினும் வேறாக மதமுதலியவையிலில் பெனது உறுதிநாற்

(கசு௩இ) இந்தக் குணங்களின் வேறாக மூலமாயிய மலத்தின் தொழில்களாக மதமுதலியன விலையென்பதாம். (கசு௩இ)

(கசசு) ஆகவே தருகுஞ் சதங்களைத் தன் ஒரு தருமமும் மலத்திற்குத் திண்டியான கன்ம சமஸ்காரத்துடன் கூடிய மலத்திற்குச் சமசாரத்திற்கு எதுவாயிருக்கும் தன்மை சித்தங்கின்றிதன் தன்மை.

(உரை) மலமாத்நிரத்திற்கு நூனகவிரியங்களை மலமகருத் தன்மையுமுடைய மலமலாச்சுடைய கூடியிருக்கும் மலத்திற்குச் சமசாரத்திற்கு எதுவாயிருக்கும் தன்மையுமுடையதற்கினால் சதங்களை தன். சித்தமதாநு காரியமுமில்லையென்பது பொருள் (கசசு)

(ஆ-க) இவ்வாறு மல சாரூபத்தைக் கூறி மிலவிட யத்தை முடித்துக் காட்டுகின்றார்

(கசசு) யாதெனின் சபரந்ததால் ஆனம பனவா விரகநின்றதொ அத்தனையு பாவானது இவ்வாறு கூறப்பட்ட தென்பதாம்.

(உரை) : சபவனது ஒரு சொல் மலமலானும் சொற்களை ஆற்றிப் பதங்கு மெனவு முதுவிரிபவற்றில் காணப்படுகின்றது இந்த மலம் தன்மையான ஒரு தத்துவமாதலில் பசு தத்துவத்தி னுள்ளேயே இது அடங்குகின்றது என்கின்றனின், இம்மலக் கைதானது ஆனமசுருதது பசுத்தன்மை பசுநுதிரமையா லும், மலத்தினால் ஆகியதாகவே மலமகப்பபட்டிருக்கின்றமை யாலுமெனக் அன்றியும் சம்பந்தமுமானபய சிறுபு முத் திரிபவற்றால் ஆனமகருத் தோகின்றத உறுபலித்தலும், பசு சாதனவகையாகக் கில் முத்தியவற்றைத் தோற மலித்தலும், அவற்றை விருத்தி சொசுதுமாகிய மானவன் கியா பரமும், போகவரினகை யனுபவத்தைப் ரூபமான பசுக்கவிரி விவாபர முக இருத் பிரகாணத்தால் கூறப்பட்டவையாகும். இவற்றைத் தவிர இருத் விவாபரககா ஆனமாவை மயமுதும் மலத்தினு லெய்ய சிகழுகின்றன என்கின்றனின், மலமிருக்கும் சபரமது தன் இவையின்றத்தம் சிகழுவதல்லெனக் (கசசு)

(ஆ-க) மத் முத்திய துண்பனகளை புருடாகளிடத்தில் இருக்கவறன யெனது மிலவிட யத்தை முடித்துவிட்டு ஆரகாச சி

பேதநிலை இத்த மத முதலியவற்றின் விவரப் பேதங்களைக் கூறுவதற்கு.

(௧௪௯) மரபாதத்துவத்திலிருப்பவருக்கு மத முதலிய துன்பங்கள் காரியத்தைக் செவ்வனவல்ல: பேதங்களுக்கு இடையிலே இவற்றின் விவரங்களை தடுக்கப்படுகின்றன என்பது பற்றுள்ளவருக்குப் பணிதமாயும் கமரேந்திரோடு கூடியும் காரி வற்றைச் செய்கின்றன வென்பதாய்.

(௧௫௦) மரபாதத்துவத்தி லெட்டுக்கூடப் பிளபா கலருக்குக் குணமுதலிய தத்துவங்கள் நீங்கி மாயையினிடத்து ஸ்ஞகஸ்திருத் தலாக இத்தக இலகவகன ஒரு காரியத்தையும் வசவனவல்ல: பேதங்களுக்கே வெணின், இலகவகனி நபரினும் பேதகலிமை வல்ல இடைப் பேதகுக படுகின்றன. விடப்பற்றவள்ள சகவர களாள் பசுக்களுக்கே வெணின், பணித மான தனது விவரப் பங்களை வளடபனவாழ்நகருகின்றன மூலத்தில பணிதமென் னும் பொருள் சூறித்த விதித்திரி னனது. ஃகாஸ்கி விசகினை மென்று பாடபேதவ கொள்ளின் தோண்டுகல் அறிதல் ரூப மாயுமென்று சொன்ன கொள்ளல் வேண்டு.

இவ்வாறு முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்ட சாதனத்துடன் கூடிய பேதகமேதகநி ன் னுள் பேதகமனது இத்தக காரி கலவிற் கூறப்பட்டது அதுபற்றியே பேதககாரிகை வெணனும் பெயருடன் இருந்து நிற்கும். உத்தித பேதகநிவெண்கை, சாதனத்துடன் கூட மேதககாரிவக வெணனும் வேறு பிரக ணத்தில கூறப்படுகின்றன.

மேதக தேடகரின் புதலவாள் சத்திபேதநிபாதி கிளகாரி வர் இத்தப பேதக காரிகையால் தித்தர்த்த சாத்நிரத்தில தித்திதர பேதகதவத்ச சாதனங்களுடன் ஒருகலமாயவயும் னனது கவுவ கூற்றா அவருள். ப வாகுக்ககளை ஃகாஸ்கி அலகு னம், நீகவிவவராயும் ஆசிரிய கிரேட்டராயுமுள்ள அகோகிவா காரியாள் இத்த கிருத்தியுள் செயல்பபெற்றது.

பேதககாரிகைமூலமும், கிருத்தியவராயும் முதற்பபெற்றன.

உ

செய்யம்

ஸ்ரீபட்டராமகண்டராவியற்றப்பெற்ற

நாதகாரிகை மூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ அகேசரிமொசாரியராலியற்றப்பெற்ற

விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

உணைமங்கலம்.

நாதத்தையென நவபெருமான் சமஸ்கரித்து நாதஸ்ராவஞ்
வித்திபடின் பொருடும் ஸ்ரீ பட்டராமகண்டராவியறநபெற்ற
நாதகாரிகைக்கு விருத்தியுரை செய்யத் தொடங்குகின்றேனென
பதாம்.

தூல்மங்கலம்.

மூலம்

(சு) புத்தி, அன்பித்தன்மை, மனம், வித்தை, அரங்கம்,
கலை, மரைய, புருடன, சத்திபென்னுமிவற்றினும், தென்னிகளி
ஹம் வேருக நாதமென்பதென்று அறிபுப்படுகின்றதென்பதாம்.

உரை

அன்பித்தன்மையென்பது அருங்காரம். புத்தி முதல் மரைய
யிருகவுள்ள தத்துவங்கள் தமது காரியங்களுக்காகச் செதிகளின

மைபாந்மம், இந்நொரு காரியத்திற்கு ஏதுவாவதில் பிரமாண மிலலாமைமயானும், புருடந்மம் அந்ன் சக்திரும் அநிகரரியான மைபால் அன்புநிற்கு வரக்குடன சமவரப சமடத்தம் பொருந்தா மையானும், தூலமான தென்னிகன் உற்பத்தி நச்சுகளுடன கூடியவைவரையால் வேறு காரணத்தை விரும்புகின்றமையா னும், தென்னிகளினும் என்றவுமமையால் அந்தத் தென்னிகளி னினது முண்டான அகவரகன முறந்தே னுறையெனென்றாய் உண்டாநின்றமையால் அவயகவரகனக்கு அந்நிகருதனமை யுண்டெனபது பொருந்தாமையானும், அந்நிபத்திருக காரண மாக காந்தமன்னுண்டெனபது பிரமாணத்தால் நச்சயிக்கப்படு கின்றமென்க. (இது பொருளியன்புரைத்தமென்றும் பங்கவர கையால் இவரமடம்கடவ கொள்க) (க)

(அவதாரிண) அகவரகனக்கு அந்நிகருத் தன்மையென்கெ யென்பதைக் காட்டுகின்றது

(உ) மெய்யால் கொள்ளத்தகுந்தவையாய், உச்சரித்து நச்சமடைபத் தருந்தவையாய், ஒன்றையின ஒன்றாக நீங்கித் திருப்பவையாய்முள்ள அகவரகன ஒன்றுகெனவது உபகாரிபுச் செய்தபகடா தன்மையிருக்கின்றன ஆகையால் மேலதாரத அவயகவரகன பொருந்தென்கமடவெனபதாம். (உ)

(அந்நிக) பதங்களைப் பற்றி விருத்தெனன்னும் சிபிபுடன் பொருளை யறிவி. பதற்குக் காரணமெனாகட்டும், அல்லது சிபியை காரணமெனன்னும் இவறயின் தெரடாச்சிபுடன் கூடிய வாகதியமா வது பொருளையறம்பதற்குக் காரணமாகட்டுமெனபாருகருக கூறுகின்றது

(உஇ) அகவரகனினும் வேறுபதமாவது வரகவெய்வது கெடவெய்கிறமென்கெ யெனபதாம். (உஇ)

(அ—க) பதம் வாகவெய்வமெனனுயிவறநன் வகதேதமென அகவரகன பொருளெய்வதின் வாகதனையடைகின்றமையால் ஒன்றக்கென்று உபகாரிபு செய்வவையல்லவெனபது முன்னாக்

சுறுப்பிட்டது. ஆளையால் அக்காகவனிதும் வேருக பதமாவது வாக்கியமாவது காணப்படாமையால் அந்தப்பத் வாக்கியங்களிற் கும பொருளையறிவிக்காத தன்மை கிடைப்பதென்பது பிரத்தியட்சப பிரமாணத்தால் சித்தந்தம்மையால் அநாமானந்தனாலும் அப்பத வாக்கியங்களுக்கும் பொருளையறிவிக்காத தன்மையிலால் பெனது கூறுவனநா.

(௩) வாத்தென்று பிரதிபட்சப பிரமாணத்தால் மறுக்கப் பட்டதோ அதனையுண்டென்பது அநாமானந்தாலும் கூடாதெனப் பதாம். (௩)

(அ-க) இவ்விடயத்தையே ஆசங்கையைய முன்னிட்டு விரித்துக்கூறுவனநா.

(௪) * கொள எனவும் பெயர் முதலிய பதமானது செவியால் கொள்ளத்தகுந்ததாயிருக்கின்றதே மெய்நின், அனது எதனெனலின், சுகாரம் ஒள்காரம் விசாககமென்னுமியற்றின் வேருக கொள எனப்பொன்றல்லாமையால் உண்பதாம்.

(உரை) பெயர் முதலிய வெற்றத்தால் செமமை முதலிய விசேஷண பதங்களும், செல்லுதல் முதலிய கிரியாபதங்களும் கொள்ளப்படும. (௪)

(௫) (ஆளையால்) அந்த அக்காகவா ஒரேகாலத்திலிருந்து வால் பிணனுள்ள வக்கரக்குளினறிவு முன்னுள்ள வக்காகவானின் ஆற்றவக்கொண்டு பொருளை நிச்சயிக்க வேண்டும். பின்னுள்ள விசாககமெனவும் அக்கரத்தினால் மாத்ரிம ருளமடி கம்பள் மெனனுமியற்றையுடைய சித்தின் சேரற்றமாவது உண்பதெற திலையென்பதாம்.

(உரை) சித்தின் தோற்றமென்பது பொருளினுடைய அறிவின் தோற்றமாகும். பிணனுள்ள விசாககமெனவும் அக்கரத்தினால் மாத்ரிம அலைதாடி முதலியவற்றினறிவு உண்டாகுமாயின்,

அகல. புருஷ: ஏன்பன முதலியவற்றிலும் பின்னுள்ள விசர்க்கத் தால் பசுவினதிவு உண்டாக வேண்டும். (19)

(அ-ஐ) பின்னுள்ள அகரத்தால் மாத்திரம் பொருளின் தன் உண்டாகத்திலலை. முன்னுள்ள அக் கரங்களாலுண்டான வாசனையுடன் கூடி பொருளினதிவு உண்டாகின்றது அகரங் களுக்கும் நொட்பென்பதில் நாசமுண்டாகினும் வேறு காலக கில் நினைவுகாணுகின்றமைபோல் அகரங்களின் வாசனைக்கு நாச மிவலை பெண்ணும் ஆகலாகையது கூறுகின்றார்.

(ஈ) முன்னுள்ள அகரங்கொள்ள உண்டான வாசனையுடன் துணையாகவுடைய பின்னுள்ள அகரத்தால் பொருளினதிவு உண்டாவது உண்மைதான் முன்னுள்ள அக் கரங்களால் ஊண் டான வாசனையுடைய தடாமல் பொருளினதிவு உண்டாகத்திலலை பெண்பதாம். (20)

(அ-ஐ) இந்தக் கொள்கையை மறுக்கின்றார்.

(எ) இவ்வாறு கூறுவது பொருந்தாது. வாசனைகள் முன்னரனுபவிகைப் பட்ட எந்தப்பொருள்களால் புத்தியில் ஏற் பிருக்கின்றனவோ, அந்ந் பொருள்களினதிவுக்குக் காரணங்க ளாகும். ஆகையால் பொருளினதிவு உண்டாகத்திலகையென்ப தாம்.

(உரை) வாசனைகளைவெளிக், முன்னரனுபவிகைப்பட்டு எந்தப்பொருள்களால் புத்தியினிடத்தில் ஏற்றாது இருக்கின்றன வேர், அதற்குக் கடம முதலியவற்றில் நினைவுக்குக் காரணங்களாக காணப்படுகின்றன. அதுபங்கிதப்பட்டுக் கடம முதலியவற்றில் வாசனை காணப்பட்டதிலை, ஆகையால் இவையிடத்துய் எந்த அகரங்களினால் வாசனைகள் புத்தியில் வைக்கப்பட்டனவோ அந்ந் வாசனைகள் அந்ந் அகரங்களினதிவுக்குக் காரணங் களாகுமென்பது பொருந்தும். இவ்வளவேயன்றி அகரங்களின் வாசனைகள் பொருளினதிவுக்குக் காரணமாகுமென்பது பெருக் தாது, ஆகையால் பதத்திற்காவது வாசனையத்திற்காவது பொ

குறிப் பறிவிக்குந்தன்மை சம்பவிகழறிதலினை இவ்வாறே "அந்தச் சம்பவகாரணங்கள் வரதப் பொருளின் வடிவத்தினாலே ய தோற்றத் தினால் பரவனை செய்ப்பட்டனவே, அந்தப் பொருளின் வடிவ விடையவன் அறிவிற்கு அந்தச் சாஸ்காரங்கள் காரணக்களாக ஆகும். பொருளினின்றிற்றுக் காரணமாவனவல்ல" என்று இத ருங் கூறுகின்றனர்

கிண்குடி படுவளவாயும் அநுபங்ககபடுவளவாயும் உள்ள அக கரங்களின் கூட்ட ருமான தந் பொருளை அறிவிக்கின்ற தாக ஆனவற்றெனது கூறின், அது பொருளாதது. நீள்ககப் படுத் தீ விகந்தாகு, பொருளை விளக்குதல் கருணாமயர லெனக.

முன்னாக கூறப்பட்ட வாயு அககாக்கள பொருளையறிவிக ககவையாதும் பொருளை அறிவித்தல் வேறு வழியாகப் பொருந் தாஸம்பாடும் அககாக்களால் தோற்றத் த கந்தார்ப்பு, அக் கரவகந்தாகு வேறுபு, வெளியு பகவாயினவாதார்ப்பு, மகிஷ முட்டையின் கிழைவ அநக அககாக்களாக, பிள்காக்கிற தார்ப்பு, முறையே பதார்ப்பு, அதன்னை வேறுவ வாகவிக ரு பகவாயு வளவா க கந்தகிற கரு முகே முறையாக வேறு அகவது ஒன்றை வின ஒன்றுகவே பொருளையறிவிப்பதற்கு ஏதாவது ருக்கின்றவையால் விபரமும் புல, கத்தியமாபுநிகருந் ஸபே டற்றைய பொருளை யறிவிப்பதற்கு காரணமாக ஆகுகிறகாள்ள வேண்டும். அவையகாரணங்களும் அந்த ஸபேடமே சொல்லுகிற வாகவந்தும் பொருளை யறிவிக்கின்றதென்ற கூறுகின்றார் இது பொருதகாது எவ்வாறெனில், அவ்விடத்தல் அககாவளி லும் வேறுத ஸபேட, முறையே ஈந்த மதக் கூறப்பட்ட தோ, ஆற மதம் பொருளென்றெனில், எதனெனின, அக கரங்களிலும் வேறுத அந்த ஸபேடமாவது அந்த அககாக்களை யறிவிக்கும் பதார்ப்புகளினிடவே இத்தகிறதிலையாவகவா லெனக

அந்த ஸபேடமாவது அககாக்களிலும் வேறு வேறானார் வேறெனின, அந்த ருபகவ அந்த ஸபேடமாவது அககாக்க

[illegible][illegible]

அக்கங்காள் ஸரீபாட அந்நயப்படுவதென தென்பதும் பொருந்தாது. எதனுமினின, ஸரீபாடமாவது அநேக அக காலங்களில் தோற்றப்பட்டுப் பல நூலினந்துக்குக் காணாமலென ததா? அல்லது ஏய்வொரு அகரத்தால் தோற்றப்பட்டுப் பொருளினந்துக்குக் காணாமலெனதா? அநேக அக்கங்காள் தோற்றப்பட்டுக் காணமாணவர்தனின, அகரங்களை உச்சரிக்கப்பட்டவு ன் காதத்தினை மடங்கால், இறுதி பெழுத்த உச்சரிக்கும் பொழுது மூதல்புத்துகளுக்கொமைவால், இறுதி பொழுத்த மாத்நீர்த்தால் ஸரீபாடத்தின் தோற்றமானது உண்டாவதெனது புலனாத கற்பாடல் ஏற்றம் நேரும். இவ்வாறன்றி மூவுரை மீதத்துவின் சுமனகாரத்துடன் கயவ குறவி பெழுத்தானது ஸரீபாடவாதத் தோற்றமிக்கென தெளது கொள்ளும அதே நூற்றாநீர் கும் ஆகாரால் மிகவும் பிரித்த மிலலாத ஸரீபாடவாத பெற்றவாகக் காண்கவேண்டும்.

இனி ஒவ்வொரு அகரத்தால் ஸரீபாடமானது தோற்றப்பட்டுப் பொருளினந்துக்குக் காணாமலெனது எனது இவ்வாறது பகதத்தக கொள்ளின, முதலாவதாய்தானும் ககர முதலில் திரிபுத்தால் ககனம், கவயம், கோவ்வொரு முதல்வாத்நே ஸரீபாடவாத தோற்ற மாதலால் அதை ஸரீபாடங்களில் ஒவ்வொருவாறு வேறுபாடு கிணலாய்மையி அநேக பொருள்களினந்து உண்டாக ிட்டும், அனதபும ஸரீபாடமாவது விசயகதியெனது கொள்ளின ஒரு புருடனதுச்சரிக்கப்பட்ட அகரங்களை ஸரீபாடமானது தோற்றப்பட்டுடன் ஸரீபாடத்தின் வேறுபாடுகளைமையால் வேறு தெத்தத்தினால் காண்கும் பொருளினந்து உண்டாக வேண்டும்.

அவ்வாறே ஸரீபாடம் கித்திபெனது கொள்ளின, இருபதில் வேறுபாடுகளைமையால் வேறு காணத்தினம் பொருளினந்து உண்டாக வேண்டும். அவ்விதமே உண்டாகிற்றிலலை.

ஆகவால் விவரமாயும் கித்தியமாயும் இருபதாயிப ஒன்றம் (அகரங்களைவினதி) ஒரு பெருகாயும் அந்விக்காது.

இவ்வாற்றுகை ஸ்பேடத்தகை குறித்துக் கேட்க வேண்டிய
தில்லை. (ங)

(அ—க) இன்னுமொரு முறையாக பிறகுடைய அபிப
பிரபத்தகக் கூறுகின்றார்.

(அ) புத்தியில் ஏதின் பதனகந்தன கூடினதாயும் ஒன்
றையின் ஒன்றாக உண்டான தூல சத்தக் கூடத்திற்குக் காரண
மய புமிருகமும் அறிவானது குறையின்மேல் ஸ்ன்றன் பின் ஒன்றாக
வாசகமாக இருக்ககூடு மென்பதாம்.

(உரை) குறையு் கம்பன முதலி ஸ்ன்ற பிள்ககணமாக
வருடைய பொருளை ரன்றாக புத்தியினால் நிச்சயித்து, அதன் பின்
னர் அத்தகையதனுமாய் பசு முதலிய பதத்தகை எந்தையினால்
வறு சந்தரணஞ்செய்க. அதன் பின்னர்த் தூல சத்தத்தையுச்
சரிசெய்வான். ஆகவே புத்தியின் ஏற்றப் பசு முதலிய பதங்க
ளுடன் கூடினதாயும், சொல்லுதற்காக விருமயப்படல் அந்தப்
பசு முதலிய பொருள்களின் முறையாக அந்தரதப் பொருள்
களின் சொருபமாக வுண்டாகிறதாயும், அந்நகத்த் தூல சத்தத்
தையுச்சரிபதற்குக் காரணமாயுமி நகமும் அந்த அந்தப் புத்தி
விருத்தி ரூபமாகவே உள்ள அறிவானது இர்த்தப் பசு முதலிய
பொருள்களுக்கு முறையாகக் குற்றமியன்றி வாசகமாக இருக்கட்
டும. (அ)

(அ—க) புத்தி விருத்தி ரூபமான அறிவு, வாசகமென
னும் இர்த்த வெண்கலவியையும் மறுக்கின்றார்

(க) இவ்வாறே ஆராய்ச்சி ஸ்ரணத்திற்கும வாகசத்தன்
மை யிருக்ககூடும். ஆகவே, (1) வாச்சியங்களினையும (2) வா
சகக்கள் வேறுறுமையைய யடைகிறதில்லை. எதனுலெனின்
அலைதாடி முதலியவற்றின் ரூபமான எவ்வாறு பொருள்களும்
வேறுறுமையினறி புத்தியில் சம்பந்தித்திருக்கின்ற மயமாவென்க.

1 வாச்சியம்—பொருள். 2 வாசகம்—சொல்.

(உ.ம) உள்ளிருக்கும் ஆராய்ச்சி நூலத்திற்கும் வாசகத் தன்மையைக் கொண்டால் வாசகப் வாசகங்களுக்கு வேறுபாடும் உண்டாகிறதோய்ந்தும், இரண்டிற்கும் அல் தாடி முதுகில் ஒரே கொடுபயசனால அகத் அலிதாடி முதுகில் ரூபமான எல்லாப் பெருநாறம் வெளியிலிருக்கும் கொடுபத்திற்கு வேறுபடாமல் பத் தியில சம்பகத்திற்குக்கூறும்மபாலை வங்கு. (உ)

(அ—லக) இதை விட உத்தம பூரணபகவதின்மேல் ஆசை
என்கையது அருமையுடையது.

(கரு) ஆரோபத்தி ஈட மாபிருபபதுகொண்டே வாசியத்தி
 னின நும வாசகத ப்றெகு வேறு நும இருக்கின்றது ஞானவேதநு
 மாகரால் சொன்ன வேறு நுமகளை ஆரோபத்திசெய்வதற்கு யோக்
 திபம கவரகின்றன. சொன்ன வேறு நுமகளை வரத்தவகவென
 பதாம்.

[illegible]

இது வகை நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆதாரமாக ஒரு விவர கூறு கின்றது.

(கக) திரு. டி. ப. ஸ்ரீராம் அருளம், இராம, கந்தம், சந்தம் முதலிய பொருள்கள் ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்யத் துணைமையாகப் படை பணவரம்பிருக்கிறதென்றால், அதுமேல் உள்துறைகள் குற்றம் நடைபயிற்சி செய்து கொடுக்கப்படும். இப்படித் துணைமையாகச் செய்து கொடுக்கப்படும் அன்புதான்.

(௨௭௦) அரிபவர்க்கு நீட்டித் தக ஊ த்தினர்ளிற்று ஆவ
பயிவின கலப்பினமை காணப்படுகின்றமைபாலு, ஓவ்வொரு புரு
டவிடத்தும் ஈதகங்கடிகை தகாணனு பவற்றிய வாதகமகக் கெவ
வேறு ரூபமாயிருக்கும் இரத்த காதக வெவ்விப படைபவரத் தோன்
ருது அவன்பததமாயிருக்கின்றமைபாலு, சதசுமமாயு, வெளிப
படைபவரத் தீதகந்நி வாதக ராபிருக்கின்றமைபாலு அலமாயு
மிருக்கின்றதென்க.

(௨௭)

(அ-வக) இவ்வாறு காதக ரூபத்தாகக் கூறிவிட்டு
இனிபதற்குக் காரணமான மகாமாயை ௩௭ கூறுகின்றார்

(௨௭) அவ்வாறே இடை ௨௦ மானகன குறையத்கள
ஆகிய இவர்களுக்கும் ௩௭வது வெவ்வேறுநிலை இரத்தினையு
ளைய அடர்ப்பதென்றது. ஆகவால் அந்த காதகன பதாவது
தவழிதவ ரூபமான தருமத்துடையிருக்கின்றன வெவ்விதமாக

(௨௭௦) இவ்விடத்தில் ஒரு புருடனுடைய ஆராய்ச்சிக்
காலத்தில் அனைவருக்கும் அந்த ஆராய்ச்சிபுனை ரகாமைவின்,
ஒருவருக்கொருவர் வேறு வேறான கபாவதயாதபுண்டவராயு,
காணங்காணாயிருக்கும் ஆவனாகவெரிந்து துவலவாரந் தீய
னும வேறுவேறுநிலை காதகவாயிடுபபடுகின்றன. பெருஞ்
விடமாவன அறிவு காதகிதர வேவென ரூபுண்டகாமைய
னும காலநித்காலம் அந்த காதகவ வெறு வேறுக இரத்தகன்
தன வெவ்வேறு அடர்ப்படுகின்றன. இவ்வாறே 'இடைபா,
பெண்கள், குழந்தைகள், பிள்ளைகள், பிராநிருத்த காதகனை
புசுசரிப்பவா, நீரினுளவிருகரும் பிராணிகள ஆகிய இவையனைத்
தும வாய் நுதும் புகின்றன" என்று கூறப்பட்டிருக்க
றது. இவ்வுலக தோன்றுதலிடுகின்றது தாமதகளைபுண்டப
வாயிருக்கின்றன. அவ்வாறு இரத்த காதகவருக்குக் காரிபத்
தன்மை கித்திரத்தென்பது பொருள காரிபத்தன்மைபுருப
பது மகரண்டு இவற்றிதர முத்தகாரணமாக ஒன்றாகவெவ்வே
வேண்டும் இவ்வாறு முத்தகாரணமாகக் கித்திரத் பொருள
வது 1) காதக கலாம, காமகலை, மாலினி, மகாமாயை, கமலை,

1) காதகவபதக்குப பகாதகமன்பது பொருத்.

அநாதைம விரது, அபிகாஷாவாகு, பிரமம், குண்டலினி தத்துவம், வித்தியாதத்துவம் என்றிவ்வாறாக அந்தந்த ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கஞ)

(அ-கை) இனி பிறருடைய அபிப்பிராயத்தை அநாதைம செயது மறுக்கின்றா.

(கக) சத்தங்களை இரூபமாய் நிர்வகிப்பது கிரஹ இது கிரஹ சத்தியேஷ் நிகழியவற்று கறுகின்றனர் புருடனிடமிரு வாகுகளான சமவாய சமபந்தத்துடன் இலாஸையால் இவ்விடத்தில் கிரஹ சத்தியேஷம் வேறுகக் கூறப்பட்ட தென்பதாம்.

(உரை) ஒவ்வொரு புருடனிடத்தும் வாகுரு சமவாய சமபந்தத்தினாலிலாமைமால் அநாதை வாகுகளான நாத முதலியவற்றின் பூகூறலாகச் சத்தங்களை யுண்டாக்கினதல் பொருந்தாது. பொருத்தமெனின், சமவாய சமபந்தத்தினாலிரூபபதற்குப் பரிணாமத்தன்மை வந்துவிடும். ஆகையால் சமவாய சமபந்தத்தினாலாகக் கருவ கிரஹத்தினை எவ்வதனையாக அநாதை வாகுகளாகக் கொள்ளக் கூடாது. (கக)

(அ-கை) இதனையே விவரித்துக் கூறுகின்றா.

(கக-கஎ) புருடன விகாரமல்லாதவன். அவனுடைய சத்தியம் கிரஹமில்லாதது ஆகையால் அவனிடமும் அநாதைம விரது இரூபபதற்கு உரியவனாக ஆவனவலை. ஆகுமெனின், விகாரமுடையன வென்ப ஈட்டுச்சேதனைத் தன்மையின்மிக் சடத்தன்மைமூலியான வெண்புடும். ஆகையால் புருடன அவனுடைய சத்தியேஷமும் இரூபமும் வேறு குண்டலித்தனவமானது நாதத்திற்கு முதற் காரணமாகச் சித்தித்தவதென்பதாம்.

(உரை) புருடனிடத்தில் சமவாய சமபந்தமாயிலாமைமால் ஒவ்வொரு புருடனிலும் அவனுடைய சத்தியமும் வேறு குண்டலி தத்துவமானது நாதத்திற்குக் காரணமாகச் சித்தித்தது. (கக-கஎ)

(அ-க) இவ்வாறாயின பரிபூரணத்தை யுடைவர்! அசுத்த மாயையே காதத்திற்கு முதற்காரணமாக இருக்காதுமென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கஅ) மன மாயையானது சமஸ்தி-தபிதம எத்தமாயிருத்தலால், அசுத்த மாயையினாலேவுமுடிபு அசுத்தமாயகருமேலிருப்பதாய் முன்ன அசுத்த சத்தமாயையே காதத்திற்கு முதற்காரணமாகக் கூறப்பட்ட தென்பதாம்.

(உஅ) இவ்வாறே அசுத்தமாயைக்குமேல மதமாயை புண்டென்று ஸூல்களிற கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கஅ)

(அ-க) இசுத்த சத்தமாயையானது சத்த சத்தவாழிற்கு முதற்காரணமாக இருக்கின்றதெனினு ஆகமபிரகாரணத்தால் சித்திதனவர்தினக கூறுகின்றார்

(க) விதமியைவாராகருகருபு போகத்ததைக் கொடுக்கக் கூடிய சத்த சித்தியை தத்துவமும், புணமும், அத்துவாவாக ஆகமங்கலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது வித்திரேசவாராகருகருபு அபரமுத்தியின் பொருடும் சத்தவத்துவவாழிற்கு முதற்காரணமாக சத்தமாயையாகின்ற தென்பதாம். (கக)

(ககஇ) வரக்குபிரமத்தில் தேர்ச்சி யவை ந்தவன சம்பிரமத்தை யடைவானென்று கூறுகின்றனர் எனப்பதாம்.

(உஅ) இவ்வாறே "சத்த பிரமத்தில் தேர்ச்சியடைந்தவன மேலான பிரமத்தை உடைகின்றான்" என்று பிறருக்கூறுகின்றனர். (ககஇ)

(உ-உ) (அனத்யம்) சித்தி, பரமுதி, சிவியை பென்னு பிம்மூன்றும் காதலானத்தால் சித்தத்திற்குககனனை யென்று கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(௨௨௭) வட மொழி மூலத்தில் கூறுகின்றோனபதிலை, உராயிற் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றது இவ்வாறல்லாமல், காத ஞானத்தினாலேயே பா முத்திசித்திக்குமபொழுது நீகலக முத் திவையக கொடுக்கு மென்று சம்பியயபும முத்திய ஆகியவகளில் எவ்வாறு கூறப்பட்ட தெனின், காத ஞானமும் நீகலகக்கு அங் கமரக விருந்து கொண்டு முத்திக்குச் சாதனமாயிருக்கின்றது பதறி. பெளச. நீகலையில்லாத தனிமையான காத ஞானத் திற்கு முத்திக்குச் சாதனமாயிருக்குத் தனமை கிடையாதென்று பின்னாக கூறப்போகிறோம்.

(௨௨௮)

(ஆ--கை) ஆன்றபும் ஞானமாயும், பாச ரூபமாயும், மா யா காரியமாயு மிருக்கும் சத்தத்திற்குச் சிவன் முதலிய சத்தப் பொருள்களை யறிவிக்கும் தன்மை கிடையாது ஆகையால் மற் றிர தத்திர ரூபமாயும் கத்தமாயுமிருக்கும் சத்தத்திற்கு உரண மாக இந்த மகா மரஸை இத்தித்தித்தென்று கூறுகின்றோ.

(௨௨௯) மகதிர முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயிருப்பதால் என்பதாம்.

(௨௩௦) ஆகவே தணல் போன்ற இந்தச் சத்தங்களில் தோன்றுகின்ற அகிலினி போன்ற குக்கும் மானமகதிர சத்தக்கள காரியத்தைச் செய்கின்றவையாக ஆகின்றன வென்று ஸ்ரீ மதற் கம் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் மூன் னர்க்கு கூறப்பட்ட, காதம் அந்த மகாமரஸயின் காரியமாயிருக் கின்றது.

(௨௩௧)

(௨௩௧) மகா மரஸயின் காரியமான இந்த காதமானது இச் சை ஞானம் சிவியை வெள்ளும் மூன்றினின்றும் வேறு பட்ட ரூபத்தால் அரசுகம்வித்ததை கலை யென்னுஞ் சடையகளினும் வேறு பட்டிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(௨௩௨) அரசுகம் வித்தை கலை யென்னுமிவை தமது காரி யங்களுக்காக உண்டாயிருக்கின்றனமையாலும், பித்தொரு காரி யத்தை புண்டு பண்ணு மென்பதற்குப் பிரமாண மிவமைபா ளாக

ஹம், உணர்நிபண்ணு மென்னில் அநேக தத்துவங்கள் வேண்டு வதின்றிய முடியுமா தவிரஹம், இந்த நாநம் அராமம் முதலிய வற்றின் வேறு என்க. (உக)

(உஉ) மகர மாயையினின்று முண்டான நாதந்தான உண னம்பரண வாகை மெனப்பது பொருந்தும். தூலமாயுள்ள மந்திர தந்திர ரூபமான சத்தங்களை நாதத்தினால் தொழிற் படுகின்றமை யாறென்பதாம்.

(உ௩) தூலமான சத்தத்திற்கோ மெனில், நாதத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றமையால் வாகை நாளம் புண்டென்பது முன் னர்க் கூறப்பட்டது. (உஉ)

(அ-௩௧) இதனையே முடித்துக் காட்டுகின்றார்

(உ௪) ஆத வாகைச் சத்தியானது ஓவ்வொரு புரு ஷரிட த்தும் வேறு வேறுபெற்று கொண்டு வாகைமாயிருக்கின்ற மையால் உள்ளே வாகைக் கூட்டத்தாதத் தோற்ற வித்து வெளி யிலுந் தோற்றுவிக்கின்றது என்பதாம். (உ௪)

(உ௫) தூலமான சத்தங்களால் தோன்றுவதாயும், நாத ரூபமாயுமுள்ள சூக்துமத்தொனிகள், பொருளினால் வேறு பட்ட அந்நவ புண்டு பண்ணி சனங்களுடைய தொழிலை விருத்தி செய்கின்றன வென்பதாம்.

(உ௬) இந்த முறைபாக மந்திர சத்தங்களும் சிவன் முத லிய பொருளை அறிவிக்கின்றன வென்பது கூறப்பட்டதா ரும். (உ௬)

(உ௭) இவ்வாறு நாராயண கண்டின் புதலவரண னீ பட்டராம கண்டர் காசியர் தேசத்தில இருபத்தைந்து சிலை களுகாண்ட இந்நாத காத கரிகை வென்னும் தூணைச் செய்ததற் றாம். (உ௭)

நாதகாரினை.

உரை

இதோகூடாகளான ஆசிரியர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்ட
அநேகா சிவாசாரியாரால் இந்த நாத காரினைக்குட் பரஜன்ஸி
பெனலும் விபரவிபரனஞ் செய்புட பட்டது

நாதகாரினை மூலமும்

விநத்தியுநாயம்

*

முற்புப்பெற்றன.

சிவபரமான் திருவடிவாழ்க.

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ வுத்போஜ்போதி சிவசாரியால் செய்யப்பெற்ற
மோக்ஷகாரிகை மூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ பட்டராமகண்டாஸ் செய்யப்பெற்ற
விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழிவியப்படி)

உரைமங்கலம்.

(க-உ) சித்தார்த்த சாத்நிரத்திற்கு முடிவான பொருளுடன்
வழிகாட்டியவராயும், ஆசிரியரான புகழகத் தருத்தவராயுள்ள
வத்போஜோதி சிவசாரியரையும், நிகழ்பதி சிவசாரியரையும்,
போகமோக்ஷகைத் தருபவரான சங்கரராய. ம, போகமோக்ஷ
களின் பொருட் டிவணங்கி, மோக்ஷகாரிகைக்குச் சுருக்கமாக
உரை செய்கின்றேன் என்பதாம், (க-உ)

நூல்

(அவதாரிகை) இமாரவராகமத்தினால் சித்தித்தனவராயுள்ள
சாதனத்துடன் கூடிய போகமோக்ஷநிரண்டனையும் கூறுகின்றே
னென்ற மேற்கோளில், போககாரிகைகளை “சு. ஹக, மே.க
ரூபமான புத்தியின் சொரூபத்தால் சமமீதிக்ஷப்பட்ட கைதன்
னியத்தோதறமே போகதாமின் போகம்” என்பது முதலியவற்
றால் போகமும், போகதாக்களான பசுக்கள் சுதந்திரயிர்வாதவ
செய்தும், அததபசுக்களுடைய போகத்திற்குச் சாதனமாயும்,

காரியம், காண முதலியவற்றின் ரூபமாயும், உள்ள ஆழி முதல் கலியீருக உலகமும், உலகத்திற்கு முதற்காரணமான மாயையும ஆகிய இவை கூறப்பட்டன. இந்த னுனை இப்பொழுது போகம் கித்திர்பதின் பெருட்டுள்ள ஆந்த. போகசாதனை தானாகவே தெர்ப்பிடுகின்றதா? அல்லது, கருத்தானினால் ஏவப்பட்டுத் தொழிற்படுகின்றதா? என்னும் கேள்வியில், போக காரிகைபிற கூறப்பட்ட போகசாதனைத்தின் வேறான சாதனமான கருத்தானினால்கணம் கூறப்படுகின்றது.

முலம்.

(க-உ) மலகமபத்தமத்தவாராயும், எல்லாவற்றையுமறிபவராயும், எல்லாவற்றையுஞ் செய்பவராயும், விபாகசாராயும், சகனாராயும், சிவிகளராயும், கசமற்றவராயும், தனது இச்சையின் வழிகாரியத்தைச் செய்பவராயும், ஆர்வற்ற ஐசுவரியத்தையுடைய வராயுமுள்ள பாமகிளைப் பேசுகின்றதுடையபோகத்தின் பெருட்டுத் தனது சத்திகளால் மாயையையக கலகலி உலகத்தை விசித்திரமாகச் செய்கின்றது என்பதாம்

(உரை) மாயையை முதற்காரணமாகக் கொண்டதாயும், போகசாதனமாயும் ஆகியபபடாத் கருத்தானையுடையதாயும் உள்ள உலகம், விசேட ஐசனககிரியைகளைபுடைய கருத்தானையுடையது; வேறு வேறான காரியமாயிருத்தலால், ரூபவன் முதலியோராத் செய்ப்பட்ட கடம் முதலியவற்றைப் போலும் என நிச்சயிக்கப்பட்டது.

பகமமான உலகில் வேறு வேறான காரியமாயிருத்தலால் என்னும் ஏது இல்லை. ஆதலால், ஏது சித்திகாமைபாவிக் அசித்தம் என்னுங் குற்றம் உண்டாகாதோ வெனின், உண்டாகாது. யாது யாது அனயனகளுடன் கூடியிருக்கின்றதோ, அது அது காரியமா யிருக்குமென னும் * விபாத்தியால் இவவுலகத்திற்குக் காரியத்தன்மை சித்திக்கின்றமைபாடுலென்க.

* இது அடித்தன்ம—உடனிலத்தி.

அதிபாபடாத கருத்தாவையுடைய வனத்தினான் புக்கன முதலியபுகழே பகவாமிருக்கின்றவையால் கிபரிசாரம் கிடை பாது. கிபர்சாரமாகது - துணிபொருளிலலாதவிடத்தும் சது கிருத்தல். வனத்தினான் பூக்கன முதலியவன் ஒருவனதுகூடப் பண்ணப்படாமல் அவதரண கருத்தாவையுடையது எனதுக றுணி பொருளினால் வேறு வேறான அபாயங்களுள் வநரிசாரம் யிருத்தல் எனதும சது இரகசியமற்றவன்பது புக்கன பக்கம் வனத்தினான் பூக்கன முதலியபுகழ் செத்த பக்கமாயிருக்கின்றவையால் அவதரணமுற்றவில்லையென்பதாம்.

வனத்தினான் பூக்கன முதலிய பாரதப் பகவாமிருப்பது கொண்டு கிபர்சாரம் கிபரிசாரம்மையால் விருத்த செய்நது குற்றமுமில்லை கிருத்தலாகது - கருத்தா கண்டு வந்து சா தித்ததற்குரிய பதுகென கருத்தா இரகசியம் செய்ந்து சாதிப்பது சூட.

திருப்பாடலத்தின் குடவன் அருந்தணத்திற் குககுணவகு தலால் சந்தகருத்தியும் அருந்தண முடையவெனப்பட்டு உல வகருத்தியன் வனது உருபுடைய எண்ணம் கொடுக்கி வெளிவி, செடிக், எககுறிலின்ன. உபயனம மல் சம்பந்த மிலாதவ னாகவே உருக்கினான் அருந்துக மதன் காரிசாரத்தா சம்பா டியவனது நயன் அருந்தண சம்பந்த மிலாதவனாக செங்க அப விடதலால் அருந்தண ராவது மலகமாவது இரூபன் ருத்தி மதன் சம்பாடியவன் அருந்தண மிருப்பின், செங்கலிலை கொண்டு செ அபயவகனற்ற குட முதலியவரைத காரியத் திருக்க டையக டையவாறு செடிகன் ஆகவால் வலவ அபயவகனெனும் உருப ருத்தித் தாதித்தக ராயவன் கல்ல அருதுக வக குணவென்று அருமனஞ் செடிகப் படுகின்றான். அருந்தண முடையவனுடைய உபகருத்தியுடைய இரூபவ குககுண குடவன் காம அருமனஞ் செங்குறிலின் அபயாசிற, கருவாறும உலக ருபமான தனது காரியத்தால் துறமாஞ் செங்கு டையக டைய சம்பந்த மிலாதவனாகவே அருந்தணஞ் செடிகப் படுகியின். ஆகவால், கருவாறு முற்றியுடையவன் வன தும் சம்புடைய வனத்திற்குக் கோடு கோட்டாகிதகம்.

சுயவனுக்குத் தனது காரிய விஷயத்தில் அங்காள் மிகவும் பாடுபட்டும், வேறு விஷயத்தில் அங்காள் மிகுந்ததே பெரிதும், இருக்கட்டும். குடும்பச் செலவும் விஷயமாக அங்காள் மிகவும் பாடுபட்ட மாதிரியே எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தில் திருட்டாசனமாகக் கொண்டுவந்தும், இவ்வாறே, எல்லாருக்கும் தனது காரியத்திலும் வேறு விஷயத்தின் அங்காள் முன்னெனச் செலவழிப்பாள். எதற்கெனினும், அங்காளுக்குக் காரியமாகவும், போக மோகங்களுக்குத் சாதனமாக, மிகவும் உலகத்திலும் வேறு ஒரு காரியமுடையவையாகவோ வேறுபட்ட மனப்போக்கு எவ்வாறு உருவாக, இருக்கின்றதோ உறுவோமோவோ, இருக்கட்டும். இருக்கமுடியும், அது போக சாதனமற்றபின் காரியம் காண முடியாத போது காரியமாகவே யாதும். போக சாதனமாயிடுவாயின், அது பயன்பாடுக்குத் தவிர அந்தப் பரிபாதிக்குத் தவிர முடிவிலாமையாகப் பதப்பாதிப்பாது அங்காள்வாறுத போல் அவ்வாறு யாதும் இவ்வாறே மனப்போக்குகள் தன்னக் கடிவாய்க் கொண்ட கடிவாய்க் பெற்று முடிவிலாமையாக கடிவாய்க் தாக்கத்தவரின் அங்காள்வே. அவர்களை மனப்போக்கு முடிவிலாமையாகவோ. இவ்வாறன்றி, இவ்வாறன்றி இவ்வாறன்றி எல்லாவற்றையுமாய் பிரமாணமாகக் கொண்டபாடு" என்று யிறந்த உருவெனத் தவிரவும், உலகத்திலிருந்தும் வேறு ஒரு மனப்போக்கு யாக உலக உருத்தா சாதனங்களுக்கிட, சாதன கருத்தவர்களுமிருக்கின்றன. சுயவனுக்கும் தனது காரியத்தின் சாதனங்களுக்கும் தவிரவும், சாதனத்திருத்தம் மிகவும் தெரிவிக்கின்றன அங்காளுக்கு ஒரு அங்காத்திலாவது குடும்பத்தின் செலவும் விஷயத்தின் அங்காள்வாறுத எத்திவிக்கவாய்வது இருந்தவரின் குடும்பமாகவோ. அவ்வாறே, எல்லாச் சுயவனுடையோருக்கும் தனது காரியத்தில் விவரமாகவோவாதும் (எல்லாத்தும்) விவரமாகவோ இருக்கின்றன; காரியம் (எல்லாத்தும்) விவரமாகவோ இருக்கின்றனவோ

குடியரசு தனது கார்ப்பரேட் பெருந்த ஸ்திரீ முதலிய கடத்
தின் அடிப்படையில் கிளர்ச்சியாளிகளாகிய, மக்களின் குடி

வன் கருத்தாவாகையடாநவா னு போலக் கடந்திற்றும் கருத்தா
வாகையடாநவா.

நசவா னுகருக் காரியமிருததலால் சரீரமுயிருக்கவேண்டு
மெனின், இந்தச் சகலம் பொருந்தாது, நயவன முதலியவச்
கருக்கும் தனது தேகத்தைத் தொழிற்படுத்தாங் காரியம்
வேறொரு தேகத்தைக்கொண்டு கிகழ்ந்ததாகக் காணப்படுகிற
திலகி. அதுபோல, தனது சரீர ரூபமான உலகத்தைத் தொழிற்
படுத்தாந்ற்கு வேறொரு கர்ம நசவா னுகரு வேண்டியதில்லை.

நயவனுக்குத் தன் சரீரத்தின் நெறுநிறபாடு இச்சகயினுல
கிகழ்வெற்தெனின், அல்துண்ணம், இச்சகயினுல் காரியங்கள்
நிகழ்ந்து பற்றிலே காரியக்கூட்டங்களினைத்தும் நசவாரிசுபோ
காரணமாகக்கொண்டு இருத்தலால் உலக கருத்தாவும் இச்சகக்
குப் பன்னர் காரியத்தைச் செய்பவராக அதுமானஞ் செய்பப்
படுகொ ண்பது பற்றிக் குற்றமில்லை.

இச்சகயம் பன்னத்தின் நெறுநிலாதலால் உலக கருத்தாவாகு
அது வவவாது பொருந்துமெனின், இந்தக் கேள்வி பொருந்
தாது. நமக்கும் இச்சகயாவது பன்னத்தின் நெறுநிலை. ஒரு
சுதநி புதநியிலிடத்துத் தோண்டமாறுபோல, மலத் தீளிடத்துத்
தொண்டும் கிரியைத்தீயே இச்சகயெனது மல தலவாந்நிகை
கையில் நமமால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எவ்வாறெனின், “சத்தி
ருபாரண அவருநாய் மனத்தறிஞானதுகளை கரியாசத்தியே
இச்சகயாரும்” என்பதாம்.

ஆகையால், நசவா மலதக்கப்பட்ட சத்தியையுநாய்
வருநிருத்தலால், அவனுக்குத் தனை வேண்டியதில்லை. வேறு
சரீரத்தைத் தனையாக வேண்டாது இச்சகயினுலவிடக்கூ
பட்ட சரீரத்தின் நெறுநிறபாடிற்குக் கருத்தாவாகிருக்குக்
தன்மை இச்சகக்குக் காணப்படாது. மண் முதலிய
வற்றினுண்டான வெளியிலுள்ள கட முதலியவற்றில் கருத்தா
வாகிருக்குத்தன்மை காணப்படவில்லையெனின், அல்துண்ணம்.

தர, பரேபகரத்தின் பொருட்டே ரேகிநுத்திகின்ற அம்பால்
பாம ஓகனென அம் முலத்திற் கூறப்பட்டனாரும். எனவே, இத்
தனைய நரும்த்துடன் கூடியிருக்கின்றவன் சேவன் என்பது பிரமா
ணத்தினால் சிவசங்கப்பட்டு தென்க. (௧௨)

(அ—க) இங் கிடபத்தில சாக்கியர் விகாரங்களைப்
கூறுகின்றார்

(௧) பன்னிற முண்டிய தூலினிருந்து பலநிறமுண்டிய ஆண்ட
தோனதுவதாகக் காண. பெறத்தொகின்றது. சங்காரிடமிருந்
தூண்டாவதாகக் காணப்படுவதில்கு இவ்வாறே, பல்வெறு
வகையான உலகமும் உலகென வகையான வித்திலின் அம் உலக
டாரியிறே யன் றிக் சங்காரிடமிருந்துண்டாவதில்கு எனபதும்.

(௨) ஆண்டுகருக் கருத்தாவான் சேனியன் மறைத்து
தூலினிருந்து ஆண்டயுண்டாவதாக காண்கள் கூறவில்லை. அவ
வாறு கூறின், அநேக விதோதம் நேரிடுமாறாகவென்க. ஆனால்
சேனியன் இருபபிணம் உலக கருத்தா சேவன் என. தற்குக் கூறப்
பட்ட காரியத்தனமை பெனதும் ஏது ஆண்ட பெனதும் திருட
டார்த்தத்தினிருந்தும் சேனியனிடமிருந்து தோனருமையால்
விபாத்தி சித்தக்காமல பிறந்தி நேரிடும். ஆண்ட தூலினிருந்
தூண்டாவது பேரல், உலகம் மானவழியிருந்துண்டாவ தென்பது
பொறுதும், முதற காரணத்தில்தேறிக் காரியம் உண்டாகாத
கைபா வென்க (௩)

(அ—க) காரியமானதுகருத்தாவிரிடமிருந்து தோனது
கிறதில்கு பெண்ணும் துற்றம் நேரிடாதெனக் கூறுகின்றார்

(௪—௭) சடமாகிய தூலெனதும் முதற காரணமானது
சேனியனுடைய ஞானக்கிரியையினின்றி ஆண்டுகருக் காரண
மாகக் காணப்பட்டதில்கு. அது போல சடமாயும், முதறகாரண
மாயமிருக்கும் மானபானது நகவாறுடைய ஞானக்கிரியையினி
லினறி உலகத்திற்குக் காரணமாக ஆகாது எனபதும்.

(உரை) நால் முதலியன முதற் காரணமாயிருப்பினும் ஆடை முதலியவற்றைச் செய்யும் விசேட ஞானகிரியைகளுடன் கூடின சேனியனிலின்றித் தனது காரியத்தைத் தேர்ந்து விட்டதாகக் காரணப்படுவதில்லை. இதனால் காரியமனைத்தும் முதற் காரணத்தோடு கூடிய கருத்தானினால் கிரியைகூடப் படுவன வாய்ச் சித்தித்தன உலகமும் முதற்காரணத்தை புடைபிழ விடுபபதாலும், காரியமாயிருப்பதாலும் கருத்தாவது புடைபி தென்பது சித்திகொன்றது. (சு-று)

(சு-எக) இனி மீளமசகமதத்தை யுதாரித்து உலகத் திற்குக் கருத்தா புண்டெனது கூறுதல் சித்தகாதன மென்னும் குற்றமாயுமென்று கூறுகின்றார் சித்தசாதனம்—சித்தித்ததைச் சாதித்தல்.

(உ) பலவிதமான கனமகனினால் உலகமும் பலவிதமாக இருக்கும். கனமத்தினற்றன் புருடனுக்குப் பலனுண்டாகின் தது ஆகையால், சகவான செயல்க் கூடியது ஏது வென்று பிறவிராருவர் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) காரியமாயிருத்தலால் கருத்தாவது மாத்திரம் கொள்ளலெண்ணும், திருமா தரும் ரூபமான கனமமே உழு தல் ரூபமான கனமமபோல காரியத்தை புண்டிபண்ணு மென்பது உலகனாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது ஆகையால், வேறொரு கருத்தாவது ஏதற்காக அதுமாளிகை வேண்டும். (க)

(வ) இது உண்மை ஆயினும், இந்தக்கனமமானது சட மாககொண்டபட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் உழுதல் முதலியன போல அறிவுள்ள கருத்தாவதைத் துணையாகக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) உழுதல் முதலிய தொழில்களை அறிவுடைய கருத் தாவையினிய பலத்தைபுண்டிபண்ண மட்டும், புருடர்களின் மொருட்டுப் போகக்கூடக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்குச்

சரமர் தத்பமுடைபுணவாகவுமில்லை * இவ்வாறே, தருமா தருமக் குறும்பு கணமலாயிருக்கின்றனமையால் தன் பலனைக் கொடுப்பதற்காக விபீசனின் துணைகூடாது கூடினவனாயும், அதுமானத்தினால் முன்னாச்சித்திகையாவதுபுழுள்ள உலக கருத்தாணவச் சரதிக் கின்றனமையால் கித்த சாதனமெனதுவ குறையில்லை பெணக. (௭)

(அ—க) காணப்படும் ஒன்றைக் கொள்ளுதல் பொருத்தம், காணப்படாத தோன்றைக் கொள்ளுதல் பொருத்தமானவன் கிறதற்கு கூறுகின்றார்

(அ) அநேக கௌரவர்களான புருடாகளுடன் கூடின மாலையே உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும், பரமேசுவரால் எண்ண விரயமானம்? எனது சிலர கூறுகின்றனர் அது சரியானது என்பதாம்.

(உரை) உருதல் முதலியன பல கூடிச் செல்லப்படுவனவாகக் காணப்படுவதுபோல, அதுவுடைய புருட்கள் பலர் கூடி மாலையினின்று கலை முதலிட காரியங்களைத் தோற்றுவித்தல் கூடுமாய்க்கொல், உலகம் அநேக கருத்தாக்கொடியுடையதாயிருக்கும். வேறு கருத்தா உண்டென்று சரதிக் தல, காணப்படுவதை இழத்தல் காணப்படாததைக் கொள்ளுதல் ஒன்றுக் குற்றங்கட்கிடனாம். இவ்வாறு கூறும் திறருடைபு கூறுவது பொருத்தமாக.

பிரகுருதி, புருடன் ஒன்றும இரண்டான பொதுவான சம்பந்தம் மாத்திரம் புருட்களுக்குக் கலை முதலிட காரியங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றதா? அல்லது, போக்ய பேரத்திரு இலகணமான விபீசன சம்பந்தம் புருட்களுக்கு அக்காரியங்களைத்தோற்றுவிப்பதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றதா? (அ)

* உருத்திரமுடில் பவன் தருவதற்குமாத்திரம் உலகமையாகும். தொழிலின் கிழங்கிற்கு உலகமையாகாது. கிழங்கிற்கும் உலகமையாகக்கொள்ளின், வினைசெய்த உயிரே வினையின் பலனைத் தோற்றுவிக்குமென ழுகித் குற்றமாகுமென்க.

(க) (அவதான) பிரகிருதி புருடன என்னும் இவதனின் சாமனய சமயத்தமே உலகத்ததைத் தோற்ற விபரத்தை காரண மெனவரின, எப்பொழுதுமே கலை முதலிய காரியங்களைண்டாக வேண்டும் என்பதாம்.

(உ) பிரகிருதி, புருடன என்னும் இவதனினும் விபர பகமாயிருக்கின்றமை பற்றி கொள்ளல் சிவபுனம் அல்ல விரண்டும் தோத்திருத்தலால் சமயாதம் மாதத்திபுபபது யகாண்டு கலை முதலிய காரியங்களை வகைபடுத்தும் உண்டாகும் பரித்தயாக முதலி என்பதல்லவாற போயவிடும் எனக. (சு)

(அ) (க) இனி இரண்டாயது பதந்திதப பற்றிக் கூறு கின்றார்.

(க) பிரகிருதி புருடன என்னும் இரண்டுகள் போகப் போகதிரு இவககணமான சமயத்தம் கலை முதலிய காரியங்களை உண்டுபண்ணுதற்குக் காரணமெனவரின, காரணமினதி ஒருகாரிய மும் லரிடத்தது காரண " டாகலாயல போகப் போகதிருசமயப் பதத்திருக் காரணமெனது உதவியென்கும் என்பதாம்.

(உ) பிரகிருதியானது பிரகிருதி சொருபமாகவே இருந்துகொண்டு போக்கியமாபிருக்கனிலை புருடனும் புருட சொருபமாகவே இருந்துகொண்டு போகதாவாயிருக்கனிலை. இருபின், எக்காலத்தும் போகதாவையப்பட்டு முதலியவைய நிலைபரய முடியும். ஆகையால், கலை முதலிய காரியங்களின் வரலாக இருகிருதி போகதாவையும், புருடன போகதாவையும் ஆகின்றன ஆகவே கலை முதலியவற்றின் உற் ததியானது டாவதாயும், சொருபாக ருமாயும், பிரகிருதி புருடனின் போக்கிய போகதிரு ருபமான சமயத்த விக்கையாயிருக்கும் அந்தககாலத்தினால் சமயாதத்தற்குக் கருத்தா லுருவன் வேண்டி, கருத்தாவின்மிக் காரியம் சமயங்கொதெனது உற்பபட புருகின்றமையால் கொணக (க)

அ—அ 1 பிரகிருதிக்கும் புருடனுக்கும் இவ்விதத்தின் கருத்தாவாய் கருக கணமாய் உத சொருபமாகும். இவது ஒரு

கருத்தாகைத் கொள்ளுவதால் உபயோகித்தேனின, இக்கதவெகான்
வை பொருந்தாது என்று கூறுகின்றார்.

(கருதி) புருடன தானாகவே சுகதனாகவிலகி, பிரிந்து
பாளாது புருடனாக குறித்துச் செலுத்தலில் ஈனபதாம்.

(உரை) : புருடன அசுகதனாயிருக்கின்றமையால், தானாகவே
பிரிந்துவிடுவின்றம கலை முதலில் காரியங்களைத் தேர்ந்துவிடப்
பதற்குச் சாமத்தியமுடையவரை ஆகமாட்டான் பிரிந்து அறி
வதற்காயிருக்கின்றமையால், இத்தகைய காரியத்தைக் கனம்
நிமித்தம் புருடனின் பொருட்குச் செய்யவேண்டுமெனனும்
ஞானமுடைந்தாக ஆகமாட்டாது. ஆகையால், போக்கு
பொருளு சம்பந்த விஷயத்தில் கருத்திருத்தனமை புருடனு
க்கும் பிரிந்துக்கும் கிடையாதெனக் கூறல், சம்பந்தத்தை
மாற்றிம கொள்ளவேண்டும்.

(கருதி)

(கரு) ஆகையால், போகியப் போக்குத்தனமையின
சொகையதும் அவற்றின் நீக்கத்திலும் பாடுகவாரே காரண
ராவர் என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால், போக மோகத்தென்னும் இவற்றின்
சாதனங்கள் வேறு வழியாகக் காணப்படாமையால் கருவஞ்ஞ
ராயும், கருவகருத்தராயும் உள்ள பாடுகவாரே காரணராவர்
வேறு எவரும் காரணராகாருளது கூறவேண்டும் என்க. (கரு)

(அ—கரு) இனி, உலகஉயர் மதத்தை அறச்சிந்துவது கூறு
கின்றார்.

(கரு) உலக பீலமானது உலகத்தைத் தேர்ந்துகொள்
இயல் புளையதெனக் கொள்ளேம. பாடுகவாரே கொள்வதனால்
பயன் யாது? நீகிரும வெருதாரஞ் சொன்ன இயல்பென்று
தான் சொல்லவேண்டும் என்பதாம்.

(உரை) பாடுகவார உலகெனக் கொண்டு அவருக்கு
உலகத்தைத் தேர்ந்துகொள் இயல்பென நீங்கள் ஒப்புக்

கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு கொள்வதற்கு அது இருவர மதத்திலும் சித்தித்துள்ள முத்தகாரணத்திற்கே உலகத்தைத் தேரறுத்திருக்கும் இயல்பைக் கொள்ளுவது உத்தமம், இவ்வாறு, பிரதீருத்திக்கு இயல்பைக் கொள்ளுநரிடத்தில் பரமேஸ்வரையும், அவனது இயல்பையும் கொள்வதான அதிகமெனினும் குற்ற முண்டாகாது. (கஉ.)

(அ-ஊ) முத்தகாரணமே உலகத்தைத் தேரறு விசுரு மென்பது பொருத்தது என்பது கூறுகின்றார்.

(கஉ-இ) (முத்தகாரண ரூபமாயிருக்கும் உலக கருத்தா வின இயல்பானது விசேடத்துடன் கூடியதா? எனவதாம்.

(கஉ-இ)

(அ-ஊ) இது என்ன கேள்வி? உலகத்தைத் தொந்து விபப்பிதே முத்தகாரண ரூபமாயிருக்கும் கருத்தாவதற்கு இயல்பு எவ்வாறு, பொருத்தாதென்று கூறுகின்றார்.

(கஉ) அந்தத் தொழிலானது அநியஸூல வயப்பட்டு அந்த உலக கருத்தாவியுடையதா? அவலது, சுதந்திரமான அந்த உலக கருத்தாவியுடையதா? எனவதாம்.

(உரை) உலக காரண ரூபமாயிருக்கும் அது அறிவுடைய கருத்தாவியுல ஏனப்பட்டு உலகத்தைத் தேரறுத்திருக்கும் இயல்புடையதாயிருக்கின்றதா? அவலது, சுதந்திரமாகவே அந்த இயல்புடையதா யிருக்கின்றதா? (கஉ.)

(கஉ-இ) (அவற்றுள்) சுதந்திரமாகவே உள்ளதென்று கூறில் அதற்குப் பிரமாணமில்லை பென்று முன்னரே சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) சடத்திற்குக் கருத்தாவாயிருக்கும் தன்மை உண்மென்பதற்குப் பிரமாண மில்லை யென்பது முன்னரே சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (கஉ-இ)

(அ—க) எவ்வாறு சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்று காட்டுகின்றார்.

(கஉ) சட்டமய முதற்காரணமானது சதாநிரமாக ஐரிடத் தும் காரியத்தைச் செய்கிறதாக ஆகாது என்பதாம். (கச)

(அ—கக) இரண்டாவது பக்கமாயின் அது பொருந்து மென்று கூறுகின்றார்.

(கசஇ) அறிவுடைய புருடனது சத்தியினால் ஏவப்பட்ட அந்த முதற்காரணத்தின் தொழில் பிரமாணத்தாற சாதிகம்ப பட்டிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(உரை) அறிவுடையவனது கிரியாசத்தியினால் ஏவப்பட்ட அந்த முதற்காரணத்தின் தொழில் பிரமாணத்தாற கீழ்த்திருந் தினமையால் ஒப்புதலுள்ளப படுகின்றது. (கசஇ)

(கடு) (ஆகவே) எந்த அறிவுடைய புருடன் முதற்கா ரணத்தை ஏவுகின்றானோ அந்த அறிவுடைய புருடனே ஈதலர னென்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(உரை, அறிவுடைய எவன் தன்னு சகல்யினால் முதற் கா ரணத்தை ஏவுகின்றானோ அவனே ஈதலரனாகச் சித்தித்தவன் ஆகையால், முதற் காரணத்திற்கே உலகத்தைத் தோற்று விசு கும இயலா உண்டின்று சொல்லுதல் கூடாது. (கடு)

(அ—கக) இவ்வாறாயின் கிரியா சத்தி மாத்திரம் இவ்வி டத்திலே பிரதிபலி புருடர்களை ஏவுகிறதாக ஆகட்டும், ஈதலர னால் படன்பாது? அவனுக்கும் அந்தச் சகலியைப்பற்றிக் கருத் திருத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. அவனுடே, 'தேவ சண்டிதேவி' ரீ கருத்தாயாண ஈதலரனுடைய கிரியா சத்தியாக இருக்கின்ற மையாலும், ஈதலரனுக்கு உண்மையிலான கருத்திருத்தன்மையில் வரம்பாலும் அத்தகைய உண்மை வரம்புகளுக்கேன 'என்று பெரிபொருள் கூறுகின்றன என்று கூறுகின்றார்.

(கருதி - கூடு) பா சகதியான இச்சா சத்தியே சீசசய மாபக காரணமாபிருக்கின்றது சசுவரன் இல்லு மாயையினி டத்துக் கவககத்தால் பகற்கால் மாயே இருட்டி காலத்தில் அந தச் சத்தி தொழிற படுகின்றமைவாலும், இராககாலாவதில் சிவ வாய காலத்தில் மாயையினிடத்துத் தொழிற படியுந் தி பிருக யின்றமைவாலும், அந்த இச்சா சத்தியே சீசசயாளாயிருக்க சச வரன் வதற்காக வேண்டி மென்பதாம்.

(உரை) அந்தச் சகதியே மாயையினிட திவ்ருந்துகொண்டு அத்தனை வரிய பின்னாக கவககத்துடன் கூடிச் சமாதிய ரூபமா யிருக்கும் அந்த மாயையினின்றும் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பொருடொரு தெளிந்திருப்பது. ஆகையால், இவ்வாசத்தியே லும் வேறுக சசுவரன் வேண்டுவதிலே பெண்க (கருதி - கூடு)

(அ - கூ) இருக்கக் கூறாது பொருத்ததென்று கூறு கின்றார்

(கரு) கலக்கத்தைச் செயதற்குக் காரணமாக சசுவரன் யின்ற வேறொரு வுமாதெனில்லை என்பதாம்.

(உரை) சடத்திற்குத் தானாகவே தொழிறப்படவும், தொ ழிறப்படாவிருக்கவும் சமாதியான கிடை யாதென! கூ. முன்னாக கூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையால், வேறு வழியாகப் பொருந் தாதவொன்றோ முற்றறிவுடன கூடின பரமேசுவரனே மாயை மையத் தொழிற்படுத்து விகடத்தில் கருத்தாவாவன் என்க (கரு)

(அ - கூ) சத்தியே முற்றறிவுடையதாய இருக்கடமும் எப்பாக்குக கூறுகின்றார்

(கரு) சத்தியே முற்றறிவுடைய தென்னில் பெயரில் வாதமே பொழியப் பொருளில் வாதமில்லை என்பதாம்.

(உரை) சத்தியே முற்றறிவுடையதாயின, பெயரில் வாத மிருக்கின்றது. பெயரின் தேத்தால் பொருள பதத்தை வாயுயரது. ஆகையால் கூறியவாறு நீ கூடும் சகதியே சசுவர னாக இருக்கடமென்க. (கரு)

(அ-100) இனி முதற்குழு (முதல்) தயாராகியுள்ள
கருவிகளை முதலாவது கட்டி உடனே வேதாந்தனை உத்
தரத் தருகின்றார்

(கருத்து கலந்து) ஸ்ரீரங்கத்திலே சந்திக்கிறோமென்ப உண்மையை
கூறும் சமீப காலத்திலிருந்து சீர்திருத்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வரு
கின்றன. 94 வது படி, சென்னை நகர நகராட்சிப் பகுதியில் அந்நி
தரப்பட்ட சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள், குறிப்பாக, அந்நி 19 லுள்ள
வினாக்கள் வெளியாகியிருந்தாலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படு
கிறது என்பது உண்மை. 1958-59-ல் நடந்திருந்த உடனடியாக நடவடிக்கை
எடுக்கப்படுகிறது என்பது உண்மை.

[illegible]

(ஆ—ஊ) இதுவும் பெர நகரத்து மன்ற உறுப்பினர்.

(உரு) பரமசிவன்மீது நமது சித்தரூபம் எழுந்த
மூலம் உலகம் உன் கண்ணாடிகளில், அந்தப் பரமசிவரூபம்
சித்தரூபம் உலகரூபம் ஆகவே அந்நேரம்தான் அரண்மனை நமது
மனத்தின் பரந்த நகரத்தாக மாறும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

(உரை) பரமன்மாவிலின்பிருந்து சித்தாயுச்சுடையுமுள்ள உலகமதோனதுவெதனை உறுதிபடுத்து அந்தப் பரமன்மா சித்தம் சடமுமான இடலவப்புகடையவனாக ஆகவேண்டும். முதற்காரணத்தின கொருபத்தை அதுசரிததே உலகமம். மண் முதலியவற்றுளுண்டான காரிகைகளான கடம் முதலிய வற்றின் கொருபவகன சித்திகளின்றவாறு போலும். (உ0இ)

(உகஇ) (ஆகவே) மாறுபட்டலலையுமு, ஒரே காலத்திலே நூற்றினவையாயும், ஒரேபற்றுகொட்டையுண்டவையாயுமுள்ள இரண்டு தருமங்கள் ஒன்றுடனொன்று வசத்தையடைகது தமசகே வசத்தையசெய்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) மாறுபட்ட இரண்டுதருமங்கள் ஒன்றை யொன்று கெடுகருமாக்கலால், கடத்தன உண்மையும் அதன் இன்னமையும் ஒரீடத்திலே ஒரே காலத்திலே இருக்கமாட்டாதவாறு போல, சித்துத்தன்மையும் சடத்தன்மையும் ஒரு பொருளினிடத்தின ஒரே காலத்திலிருக்கமாட்டா. ஆனால், ஒரு நகத்தில் சித்தாராம மறிநொரு பாகத்தில் சடமாயும் பரமன்மா இருக்கின்றான் என்று கூறின், அவயவத்துடன் கூடக் கடமுதலியன போல காரியமா சிருத்தலால் முதற்காரணமாயிருக்குத தன்மை பொருத்தாதய் விடுமென்க.

(உகஇ.)

(உஉ) (அன்றியும்) முதற் காரணத்தன்மையிருத்தலால் மண் போல பரமன்மா சடப்பொருளாக ஆவன் என்பதாம்.

(உரை) முதற்காரணங்களினத்தும் சடமென்று மண் முதலியவற்றைகொண்டு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது ஆகவே, பரமன்மாயுரு முதற்காரணமாயிருக்குறணமை இருபின் சடத்தன்மையவந்துவிடும். சித்தாரிருக்கின்றவென்று கொள லின், முதற்காரணமாயிருக்குதன்மை கிடையாது என்க, (உஉ)

(உஉஇ) (அன்றியும்) சித்சட ரூபமான முதற்காரணத்தி லினதும் உண்டான போக்தாக்களாகிய ஆன்மாவகன தோற்று விகடத் தருதவையாயிருத்தலால் கடமுதலியனபோல் அசை தனங்களாக ஆகும் என்பதாம்.

(௨௨௭) முதற்காணத்திலிருந்து உண்டாகும் கடம முதலி
யவ சடங்குகொன்றுகெத்திருக்கின்றது. அதுபோல, பரமன்ம
ரூபமான முதற் காணத்திலிருந்து உண்டாகும் பொருதாவனான
ஆன்மாவக்களும் அசேதனங்களென்று கெத்தித்தனிதம். நீக்கனோ
தவறாமும் சிற பொருளையும் அறிவெறமைவான கடம பிரகாசம்
களாகவும் சேதனங்களாகவும் ஆன்மாவக்களைக் கொண்டிருக்கின்
தீரான அங்காநிலின், முதற்காணத்தினின்றும் உண்டாக
மாட்டா ஆனவரால், பரமன்மாவைப் பாரா ஆன்மாவக்களையும்
சித்தியவகனாகக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆன்மாவகனாகுபபிரி
தொரு கெத்துபொருளுடன் சம்பந்தமிருத்தலால் கெத்துப்
பொருளைச் சம்பந்தித்திருக்கும் சடங்கனாகுபபோல் காரியத்
தன்மைபுண்டென்று கூறுவோமெனில், அவ்வாறு உதவாகாது.
மற்றொலனின் கெத்துப்பொருள் பிறிதொரு கெத்துப்பொருளைச்
சம்பந்தித்து இராதாவகவாவெனக் தனக்கே தான ஈடுபுகத்
தகுந்த பொருளாக ஆகின்றதெனின், அவ்வாறுகூறு தன்
விடத்தன தனக்குத்தொழிற்பாடு சித்தாவகவாவெனக்.
ஆனால், நான் அப்பாடு இருந்து கொண்டு வக்காலத்தும் ஆன்
மாவகப் பிரகாசகொருவன் என்று மமமல பரமன்ம காணகாரி
தவில சிவியக்கூ உற்பாட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், அவ்விடத்
துக்கத்திருப்பதை பரிந்து சிச்சித்ததுகொள்க (௨௨௮)

(௨௨௮) (ஆகவே) பரமன்மா கடமையும் உண்டுபண்ணும்
தருமத்துடனாக இருப்பின் மண் முதலியவையால் தனது
காரியத்தை உண்டுபண்ணுதற்பொருட்டு அறிவுநடையவனது
தொழிலை விருப்பாவதாயிருக்கின்றது எனபதாம்.

(௨௨௯) பரமன்மா முதற் காணமாயிருத்தல் பற்றி
அதற்குச்சடத்தன்மை உற்பாட்டிருத்தலால் தனது காரியத்தை
உண்டுபண்ணுதற் பொருட்டு மண் முதலியவற்றிற்குப் பேசல்
புத்தியமான கருத்தாகிஞ்சு உற்பாட்டிருக்கருத்தன்மையால் அந்
தபரமன்மாவிற்கு ஒப்புக்கொள்ளல் வேண்டும் ஆகையால்,
அத்துவிதம் பொருந்தாது. (௨௩௦)

(உரு) ஆகையால், முன்னர் கூறப்பட்ட சூற்றாங்குள்ள திரித்திவ்ன பொருட்டுப் போகதாகவரண ஆணைக்களையும், உலகவித்தகை மாயையினைப்பூ, சகதிபுடன் கூடிய மீகேகரிதாம தவித்தகை ஒப்புகொள்ளல் வேண்டுகு எனபதாம்.

(உரு) ஆகையால் போகதாகவரண ஆணைக்களன் ஒன்றி விருத்தம் உண்டாகுகிலை. ௧௭௭ வித்தகை முதலகாரணம் சடம். முதலகை முதலகை தருமகாரணம் கூட. உலகமாயிவிய உலகத் திருத்த சூற்றா இலகை ஒவ்வகாரணம் வேறு சூற்றா கும் வித்தியமகையும் ஒப்புகொள்ளல் வேண்டும். ஆய்வதே தத்துவத்திரை கிரகணத்திலுள்ள சமபவாயை பாமசவனம், புருட னம் வித்தியமகையும், விவகாரமும், விருத்தி நகரகியுடன் கூடிய காரமும் இருக்கின்றன மாயை கத்துமாயும், விவகாரமாய் விவகாரமாய் இருக்கிற சத்துமாய் அதிலுக்கப்பட்டதாய் இருக் கின்றது இவ்முன்று தத்துவங்களும் கிரகணகாரணங்களிற் தம் ஒன்றித்த காலத்தம் ஒன்றித்த விளக்கிக் கொண்டு நகரண தன், எனது உதப்பப்படுகின்றது ஆகவே, முதலகாரணத் திலும் வேறுகாரணமேகவரண வித்தகைதது. தற் போதொரு குற்றமுமில்லை என்க.

(உரு)

(அ—௭) விவ சத்திகை குப்பரிணமக விவகாரதரிமகால் லுணகைத் திரிவகைத் தன் எனது பிரிவு அவ்வாறு பொருத்த மெனின், அப்பிரிவு உண்மையாக இல்லையெனக்கூறுகின்றார்.

(உரு) (வயவாதேவிய) பாமகிவனடைப சத்தி ஒன்றே சாவனாகவிரிவா குப்பமக இருக்கின்றது எனபதாம்.

(உரு) லுண சத்தியின் வேறுகக் கிரிவா சத்தியைக் கொண்டால் சடமாயும் வாகும் முதலகை பிரிவால் பரிணாமத்தை யுண்டாக்கியும் ஆகும். அது கொண்டு இத்தகவிரிவா சத்திக் கு மாயைக்குப்பரிவா கவரணிடம் சமவாய சமபவதம் பொருத்ததது. இத்தகவிரிவா சத்தியே பரிணாமத்தையடைகிறதிலை. இக்கக் கிரிவா சத்தியிலையாயின, சாவன் சூற்றாவா ககையுடன் சூற்றாவின் றியே உலகத்தைத்தொழுகித்தத் தொகுத்ததெ

நிலை, ஆகவே, நிச்சயமாக ஞானாகரீபா சத்திகளாகவு முத்து
எனப்படும் ஒப்புகைகள் எல்லாம் வேண்டும், ஆரியப்பதும் பொருள்
செய்யப்படும் பொருள் என்னும் இவற்றிற்கு வேறுதன்மையிருத்த
தால் சத்தியினிடத்து எத்தனும் வேறுதன்மை இடையாதெனில்,
ஆத்பப்பதும் பொருள் செய்யப்படும் பொருள் என்னும் இவற்
திற்கும் வேற்றுதன்மையிலுண்டானவாசனெனக், வயவாதென்னு
ஆத்யப்பதும் தன்மையானது செய்யப்படும் தன்மையின் நம
வேறுதன்மையை ஆந்த ஆத்யப்பதும் தன்மையை ஆத்யப்பட
ஒருவருவ பொருளாகுதல் என்று என்னு கெளனவாது பொருளின்
இவ்வாசனம் கெளனனின், வலவப்பொருளும் எவ்வாசனம்
ஆத்யப்பதிடுகதொன்னை யிருக்குமெனாது ஆத்யவருத்தும்
செருவருத்தன்மை வரவாதிடம், இனிச் செய்யப்படும் தன்மை
யும் ஆத்யப்படும் தன்மையினின்று வேறுதன்மை இல்லை ஆகவே,
ஞானாகரீபா சத்திகளாகவு உண்மையின் வேறுதன்மையுண்டாயது.
ஆனால், சொல்லுந் பாரை வேறுதன்மையுண்டு. (29)

(2 சி. 1) அப்படியே கீழ்க் சத்திரம் தெருவிற்கு வந்து வரவேண்டியவர்களை வரவேண்டுமென்று முன்வைத்து நின்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வரவேண்டியவர்கள் வரவேண்டுமென்று முன்வைத்து நின்றிருக்கிறார்கள்.

[illegible]

¹⁰ அறியப்படாமல் செயல் முடிபுராதரத்தில் செயற்படுதல்தான்மறபின்
கேளுக அறியப்படுதல்தான்மறபின்மே பின்பற்ற சக்தி.

அதாவதெனின். அதுபோல, உத்தியோக ரூபமான கிரியா சந்திக்கு அநேக காரியங்களைச் செய்தல் குறையினதே சித்தித் தது. காரியபேதம் பற்றிச்சத்திபேதமும் கூறப்பட்டது. (உருஇ)

(அ—க) இவ்வாறுவின, தொழிற்பாட்டின் பேதம் சல வறு உண்டாகுமென்பாக்குத கூறுகின்றார்.

(உருஇ) பாமேசுவரர் அநாதியாகவே மலத்துடன் கூடிய பகைகளைக்கிரியாசத்தியினால் கட்டுப்படுத்துகின்றார். ஆகையால், மலத்துடன் கூடிய அனாதிகளைக் கலமத்தை யுதாரித்து ஏவுகின்றார் என்பதாம்.

(உரு) முன்னரே பாமேசுவரர் அநாதியாகவே மலத் துடன் கூடிய பகைகளைத்தமது கிரியாசத்தியால் கட்டுப்படுத்து கின்றார் ஆகையால், கட்டுப்பாட்ட அப்பகைகளைக் கலமத்தின பக்குவவகாரணமாக ஏவுகின்றார். (உருஇ)

(அ—க) ஆனமாகவே விபாபகப்பொருள்கள் அவற் றை எவ்வாறு ஏவுதல் கூடும்? என்பாக்கு அறிவுண்மை எனது அறவதித்துகவிகாண்டு விடைகூறுகின்றார்.

(உருஇ) (ஆயினும்) பதியினாலேயுட்பட்ட ஆனமாகவருக ரூபபோகதானகளின் சம்பந்தத்திற்கு உரிமையான போக இச்சலசபானது மிகவும் உண்டாகின்றது என்பதாம்.

(உரு) கிரியாநா தேவலாகளின் வேறான ஆனமாகவருக குக கணமங்காரணமாக காரியம், கானமெனதுயிவற்றின் சம பந்தத்தில உரிமையை புண்டுபண்ணுதலே சகவாலுடைய ஏவு தலாகும். (உருஇ)

(உருஇ) சுத்தாசுத்த புலனங்களின் அதிகாரத்திலிருக்கும் வித்திபேசாரை அநந்தேசவா வாயிலாக உலக பிழையாக மாண வாக கவகி உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றார் என்பதாம்.

(உரு) சுத்தாசுத்த புலனங்களுக்கு அதிகாரியாயும், மங் திரேசுவரர்களுக்கு நாயகராயும் இருக்கும் அநந்தரை என மாணவ

வினின்றும் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றார் இவ்வாறே “வித்தி
பேசுவராகளுக்கு நாயகரான அநந்தர் இசைசலினால் உலகத்தைச்
சிருட்டிக்கின்றார்” என்று பிறகுவு கூறுகின்றார். (10-அஇ)

(உகஇ) (பின்னர்) இச்சைசலையுடைய அந்தப் புருடர்
களை இரத உலகத்துடன் சேர்த்துப் போகத்திறகாகச் சரதனை
ருபமாண திதிரை நசுவரன் செய்கின்றார் என்பதாம்.

(உரை) கண்மத்திற்கு வற்றவாறு காரியம், காண்மொன்று
பிவற்றுடன் அரதப் பசுககளைச் சேர்த்து அவர்களுடைய
போகத்திறகாகச் சரதனை ருபமாண திதிரை நசுவரன் செய்கின்
றார் (உகஇ)

(10-க) (பின்னர்) திதிரை முடிவில சமசரத்தின
லுண்டான இரைய ரீசைத்தின்பொருட்டும், இடைவிடாது
தொழிற்புடும் பசுககளுக்கும மாயக்கும சத்தியையுண்டிபண் ணு
தற்பொருட்டும், நசுவரன் எல்லாவற்றையும் துடுக்குகின்றார் என்
பதாம். (10-க)

(அக) இருடம், திதி, சங்கரம், திரோபவம் என்னுங்
தொழிற்பாடுகள் னெறுவேறுகக் கூறப்பட்டன இனி அதுகொ
கத்தையும் கூறுகின்றார்.

(10-கஇ) மலத்திற்கும் நசுவர சத்திற்கும் அதிகாரம் நீங்குங்
காலத்தில திசைதிரினால் விடுவிகின்றார் என்பதாம்.

(உரை) பின்னர்க் கூறப்படுமாறு மலத்திற்கும் நசுவர சத்
திற்கும் ஆணமகளைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் எப்பொழுது
இவ்வமல நீங்குதல் தோ அப்பொழுது நசுவரன், ஆணமக்
களைத் திசைதிரினால் மலத்தினின்றும் நீக்குகின்றான் என்பதாம்.
(10-கஇ)

(10-கஇ) வரமம், சேஷ்டை, ரொத்திரி பென்று மூன்று
விதமான கிரிய சத்தியானது தான பிரிவுபடாமலிருப்பதும்
தடை, சங்கரம், அறுக்கிரகமென்னும் தொழில்களால் பிரிவு
பட்டால் படைத்ததாக ஆகின்றது என்பதாம்.

உரை, சிருடடி. திதி, திரேபவமென்னும் தொழில்கள் சமசாரத்தின் ஆண்மையைக் கட்டுப்படுத்துவதால், கட்டுப்படுத்துதல் வானம்பெய்ந்து கிரியாசத்தியின் நெழிலாகும் சகலாரம் சேஷ்டையின் நெழிலாகும். பாசத்தையபகரித்தல் ரூபமரண அதுக்கிரகம் சொத்தியின் நெழிலாகும். இவ்வாறான இத்தத் தொழில்களால் கிரியா சகலியானது அநெனமாயிருப்பினும் பரிவுபட்டை புடைபதாக்க கூறப்படுகின்றது. உண்மையில் ஒன்றுதான் வேதித்திலும் "சர்வ ஓசனகிரியா ரூபமரண வெனது சத்தி ஒன்றுதான்" எனது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் குற்றமொன்று இல்லை. (௩௨௮)

(௩௩௮) இவ்வாறு சகலாணுகருச் சருவகருத்திருத்தன் மையுண்டென்பது சித்தித்தது இன்னும், சருவகருத் தன்மை புடையவனாக ஆகின்றான் என்பதாம்.

(௩௩௯) சேணியா முதலாயினாகரு ஓரணயின்றிக் கருத் திருத்தன்மை காணப்படாமையால் சகலாணுகருச் சருவகருத் திருத்தன்மையிருப்பதுகொண்டு சருவகருத் தன்மை சித்திக் கின்றதென்று முன்னாக கூறப்பட்டது. (௩௩௮)

(௩௪௦—௩௪௧) எவ்வாறெனின்) முதற்காரணம், சிமித்தம், பபன் எனதுமின்றதுடன் கூடிய ஆடைபைச் சேணியன் அறிவின்வாறுபேரல், சகலாணும் முதற்காரணம், சிமித்தம், பயன் எனதுமின்றதுடன் கூடுகொண்டு எவ்வாறன்றதும் உள்ளவாறு அறிவினான் என்பதாம்.

(௩௪௨) சேணியன் ஹல்களால் தேவத்தன் பெருநடுபு பெருநு வருவாய் காரணமாகத் தறி, தண்ட முதலியவற்றால் ஆடைபைச் செய்திறவனும் அத்த ஆடைபைச் செய்யும் விஷயத்தில் முக்காலத்தும் மலம் நீங்கியவனும் இருக்கின்றனாறு பேரல், உலக கருத்தாலும் மாலையினால் பலவிதமான கலம் சிமித்தம் பாக்வுருகருபு பொருமோஷத்தின்பெருநடுபு உலகத்ததைத் தோற்றுவிக்கின்றவரையும், அவ்வாறு தோற்றுவிக்கும் விஷயத்

நில மூககாலத்தும் மலயிலலாதவராயும் நிச்சயிகையடுகின்றார்
என்பதற்கொண்டு அவருக்குச் சருவஞ்ஞத் தன்மை சித்தித்தின்
றது. (௩௪இ—௩௫இ)

(௩௬இ—௩௭இ) இவ்வாறு எல்லாப் பொருள்களையும்
தோற்றுவிக்கின்றமையால் பரிமாணமாவான சசுவரனிடத்தின்
இலவ்வீதமான் சத்திகள் இருக்கின்றன அவன் நித்தியமாக
வும் இருக்கின்றன. அவன் கலாசரீரமயே மல தோன்றுகின்றன,
எந்தச் சகதியுடன் கூடியகொண்டு சாவரண எல்லாமைதையும்
அறிவின் முனே, எல்லாவற்றையுஞ் செய்கின்றமுனே, அந்தச் சகதி
யுடன் கூடியருகும் காரணத்தால் தந்தவன்களை வலநதவா
களால் சகலரென்று கூறப்படுகின்றான் என்பதாம்.

(௩௮) மேலே கூறியவற்று சர்வ ஞானகநிரிய ரூப மான
அதே சத்தியே நித்தியமாயிருந்து அநேக வடிவமேவற்ற முன்ன
றிக்ஞெண்டு சகலவ்றுகஞ்ச் சரீரமாக உபசரிக்கப்படுகின்றது.
சத்தி சரீரமாயிருப்பதுபற்றி சாவரண சகலரென்று கூறப்படு
கின்றான் (௩௯இ—௪௦இ)

(௪௧இ) இந்தப் பசுவானது கலாமயமான சரீரத்துடன்
கூடுமாறுபோல, சாவரண எல்லாத்தும் வலசரீரத்துடன் கூட
மரட்டான அதுபற்றி, சகலரென்று மேலே கூறப்பட்ட சச
வரனே நிக்களரென்று கூறப்படுகின்றான்) என்பதாம்.

(௪௨) பசுகளாகியுப்போலக் கலை முதலியவற்றின் ரூப
மனை சரீரம் இல்லாமையால் சாவரண ரிடகளை என்
பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. (௪௩இ)

(௪௪—௪௬) இவ்விடத்தில் பிறருடைய ஆசனக்கையைக் கூறு
கின்றார்

(௪௬இ) எவ்வாறுகரு கிடகாத்தன்மை யுண்டென்று
கூறின், ஞானமும் கந்திருத்தன்மையுமு சித்திக்கமட்டால். எந்
னெல்லின், கலா உபநதத்துடன் கூடிய சேதனாகஞ்சேத
அவை காணப்படுகின்றமையால் என்பதாம்.

(உரை) கலை முதலியவற்றின் சோக்கையிற்றான் பசுங் களுக்கு ஞான முகலியன காணப்படுகின்றன என்பதொன்று சசுவரனுக்கும் கலை முதலியன இவ்வரணமையால் ஞான முதலியன இல்லாமற் போய்விடுமென்க. (௩௧௮)

(அ—வை) சசுவரனுக்குக் கலை முதலியன இல்லாமற் குற்ற மனமென்க கூறுகின்றார்.

(சொடு) பசுக்களுடைய ஞானக்கிரியைகள் மலத்தால் தடுக்கப்பட்டிருத்தலின் ஆர்வு விளக்கத்தின்பொருட்டாக கலையின சோக்கையை விருமபுகின்றன. சசுவரனுடைய ஞானக்கிரியைகள் கலையின சோக்கையை விருமபுகிறதில்லை, மலத்தின் தடை இல்லாமையால் என்பதாம்.

(உரை) முன்னர்ப் போககாரிணியால் பசுக்களுடைய ஞானக் கிரியைகள் மலத்தால் தடுக்கப்பட்டிருத்தலால் கலை முதலிய ஞானக்கிரியைகொண்டு விடயங்களிற் றெழிப்படுகின்றன என்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன புரமேசுவரன் அநாதியாகவே மலத்தால் மறைக்கப்படாமையால் அவருக்குத் துணைகளில் கிருப்பன இடையாறு, ஆறையால், ஆவருக்கு எவ்வளவு பொருள்களின் சம்பந்தமான ஞானக்கிரியைகள் இருக்கின்றன என்க. (சொடு)

(சொடு) சசுவரனுக்கும் விருப்பத்துடன் கூடியவைவாகவே யிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உரை) அநுஞானயிருக்கின்றமையால் பசுவுக்குப்போல் சசுவரனுடைய ஞானக்கிரியைகளும் கலை முதலிய ஞானக்கிரியைபுகின்றன. (சொடு)

(சக) (இவ்வாறாக) அப்பொழுது சசுவரன் பசுவாகவே துணைபுற என்பதாம்.

(உரை) கலை முதலியவற்றின் சோக்கையால் தேவதத்தன் முதலானோர்போல் சசுவரன் பசுவாக ஆய்விடுவான் என்க. (சக)

(அ—லக) ஈசுவரன் பகவான ஆதட்டும், அதனாலேயே என்னை எப்பார்க்குத் கூறுகின்றார்.

(சகஇ) ஈசுவரனையின்றிக் காரியபிரிவில் ஆணையால் வேறு ஈசுவரனைக் கொள்ளல வேண்டிய என்பதாம்.

(உரை) ஈசுவரனையின்றி உலக ரூபமான காரியம் உண்டா கிறதில்லைபாணையால்; வேறு ஈசுவரனைக் கொள்ளல் வேண்டியும் ஆவதும் பசுமென்பபடியும், அவனினும் வேறாக ஈசுவரன் ஒருவனாக கொள்ளவேண்டுமென்றது அவ்வாறே மேலும் சென்று வரமபின் நினைவ எண்ணும முறத்திற் கூட்டுகமெனது. (சகஇ)

(சஉ) கலை முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து அவற்றை உடைய ஈசுவரன் காரியத்தைச் செய்கின்றான் எனப்பதாம்.

(உரை) கலை முதலிய தனது காரிய கரணவகளைத் தோற்றுவித்துப் பின்னர் அவற்றை உடைய ஈசுவரன் ஒவ்வாக் காரியங்களை உடையவற்றை எனது கொள்வோமெனது (சஉ)

(சஉஇ) (இவ்வாறுபின்) நித்களான ஈசுவரனுக்குருகின் கிரியைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கலை முதலிய வற்றால் என்ன பலன்? என்பதாம்.

(உரை) ஈசுவரன் கலை முதலியவற்றை விருமபத நித்கள ராகவே இருந்துகொண்டு தன்னிடமிருந்து காரிய கரணவகளை யும் அவ்வாறே உலகத்தையுத் தோற்றுவிக்கின்றான். ஆகவே, அவனுக்குத் கலை முதலியவற்றைக் கூறவேண்டாம். இவ்விஷயம் ஈசுவரன் பரிணைக யெனனும் ஸ்வரில் கிரியாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (சஉஇ)

(சஉஇ) ஆணையால் கூறியது அவமபும். போக மேலாக்கைக் களைச் சாதித்துத் தருபவனாயும், மேலே கூறப்பட்ட இலக்கணம் வாய்ந்தவனாயுமுள்ள பரமசிவன் முத்தி விருப்பமுடைய முழுத் தக்களால் வழிபடத்தகுந்தான் என்பதாம்.

(உரை) ஆகையால் சாதவனாளுத்துவ முதலிய இலக்கணங் களையுண்டாப் பாமேசுவரனே பசுக்களின் பொருடும்ப பேசுக மோசுத்தகனைத் தருபவனாவன். மோசுத்தகனைத் விருமபுதிருவச் சுககாலத்தும பாமேசுவரனேனோ ஆராதகக வேண்டும். புவரொரு வரைபும் ஆராதிககககடாது. இவ்வாறு சாதனைத்துடன் கூடின போகம் முடிந்தது. (சுருதி)

அ. னை இனி, சாதனைத்துடன் கூடிய மோசுத்தகனைத் கூறுவனாரா

(சுருதி - சுருதி) மனம் முதலிய பாச வகையின் நாசமும் எல்லா ஞானங்களின்மையுள்ளின் தோற்றமும் மோசுத்தகமும் ஆதரதக காரணம் எசுவரன், ஆதர நாசவாணை மிபுவக எத் தனது சக்தி காரணமாதும், பசுவாகிய ஆனார விருவிககபபுதிருவனாருத்த கால செயப்படுபொருளாவன, மோசுத்தகனைத் கொடுத்தல் நித்திய முதத்தனாரிருத்தவரால் எருத்தகனைவச் சேசகதது. பசுவாகிய செயப்படுபொருளைச் சேர்த்ததன்று என்பதாம்.

(உரை) முன்னாப் பேசுகதாரினாநில் விஞ்ஞான கெவலா கடகு ஆணவமலபெரனமும், அளபபேசுவலாகட்டு ஆணவம கணமயிரண்டும், சகலர்கட்டு ஆணவம் கணமம் மானப முன்ன மான பாசுகளை உணமிடவடது கூறப்பட்டது. அவ்வவர்களுந் குரிய காலங்களில் ஆத்தா பாசுகள் தருதிப்படி நாசமடைகின் தன். சாவஞ்ஞத்தனமை சாவகாத்திருத்தனவமகளின் தோத றமே ஆன்மசகளுக்கு மோசுத்தகமும், ஏனைய சமயகளுந்ருப் போல பாதாணமோர் பாச நீகதமும், னுந்ருபரிசுளையையும், கருத் திருத்தனவை வரின்மையும, கனகசாதபும முதலியாகதெனது கூறப்போகினனேயும். ஆதனாநாத்திறகு ஆத்மா கர்த்தாவாக ஆவதுபோல, மோசுத்தகநகு ஆத்மா கர்த்தாவாகிய வரின்மைய ஆதமாவாவனவ நாசவாணை சமன்காரஞ் செயப்படுகதனவனா மிருதவனநவமபதம், சுககாலத்தும ஆவனாகதன செயப்படு பொருடும்பவப்பே உள்ளதாநைவாடுவன்க மானப முதலிய பாசமும் முததிகதககாத்தாவாக ஆகிறதிலலை. ஆனான், பாசவாணை கர்த்தாவாக ஆகின்றன ஆத்த நாசவாணைகர்த்த திகைதவகிப

தனது சத்தியை காணமாட்டும். முத்தியானது ஸாசனிகமும் சர்வநூதந்தன்மை முதலியவற்றின் நேற்றஸ்யமும். ஆதலே, கிடுங்கியபடி ஏன அனமாவனிடமே முத்தியிருக்கின்றது. இவ்வாறன்றி, காரணியானது 12 மத சபாஸ தேவசுபாஸது விதமின்றி பொருளிடமிருந்தும் தாயமாக இருக்கவில்லை. கிடுங்கிவிறவன கித்தியை புத்தியுருக்கின்றன யாவும், முத்தி, முத்தியினமாக பெண்ணும் இரண்டாகிய கித்திட மிலலா மபதே 11 உயிரிமாறுகையெனென்ற சூவவாழை "பிரகருநுபாஸது புருட ஹத்யப ரோகதயப பொருளபி ருந்து சமசாரத் தகத ஸ்காடுகின்றது. அதன் கிண்தயுண்டாயன மோகனதாரிணிக கொடுக்கின்றது ஆகிறது. அதன் கிண்தி ருது மான பாகமானது சிவகரிசியைச் சார்ந்ததெனப்பட முடிகின்ற சமசாரதிரைறு சிவகரிசியானது தரையியை அமரெய்கலில்" என்று சமசாரி கூறுவதனின் இவ்வாறு கித்திடமுத்தி, சமசாரிய புத்தியெனவும் கலலா புத்தியெனவும் கூறப்பட உண் முத்தியிருக்காதனாகக் கெண்டா கிடுங்கி. (சாதி: சாதி:)

அ. வக தேவசுபாஸினாகனாள் புருடனை மோகனத்தினைச் செய்க்கின்றனென்று, நூலாசிரிசு மோகனதாரிணிக கூறுவதனைச் சார்ந்த கிலா கூறுவதற்கு கூறுகின்றது.

(சாதி) புத்திக காரணத்தால் போகயே 11௨ தேவசுபாஸ புருடனாத்தமயிருக்கின்றதே அந்தக காரணத்தால் ஆனமே மோகனதாரிணிக் செய்பவனுடன் விடுவக முத்தியான சாதனம் காரணம் நித்தியினதான எனப்படும்.

(உரை) கலலான உலகநுத்தானாது இருக்கடமும் புருடன்கள் தன்னுறு செய்யுமாறு தருநதருக்கனினால் சபாசபம'ன போகனதாரிணிக உயு கிண்கின்றன அனவதுபயம் சமசாரிணிக செய்யுமாறு தருநதருமன்களானது புருடனிடமுட்பாசமேகன'னாக அபிப்பிராயம் தருகின்றதே பெளரீஸ், இரத்தகடமும் சூயினும், பரபேசவாஸுக்கொ கருதயிந்தனமை யிலலை. சூயினபாஸ, புருடனாக அஞ்ஞானத்தினைச் செய்யுமாறு மலத்தார கடபுப்படு மலகத்தால் சமசாரத்தையே ஆண்ட நின்றுனர் அத்திரு மாரிண அபிப்பிராயத்தால் சிவகரிசியானது

கிருமாவது தனக்கு ஞானமுதிர்ந்தவுடன அஞ்ஞானம் நீங்கிச் சரணாகரத் தன்மை முதலியன உண்டாதலால் ஞானமாயே மேகசுத்ததைச் செய்பவனும், எவ்வளவு தொடர்தரவே வேண்ட வேண்டாம். (௪௮இ)

அ—கை) இரதம் உறறுப்பொருததெனறு உதுவன நா.

(௨௭ இ) ஆராதனாவெனமகரதுண்டான அநீசா னமாவது ஆராத்சரிவானத்தால் நீங்கிடுமென்று கர்மென னும் கன வியாத் முதலிய உரையா காணமாக நீட்டாத அஞ் ஞானமாவது ஆராய்ச்சி புரிந்ததால் அங்கெடுகளில் அகத அஞ் ஞானத்தாக, தக காணமான மயானின் காததந்நிலையே அது கதிகென்றது நீங்கிடுவதித்தாலும் உருவாக காணாக நீட் ப்த அராய்னம் காதததபடையாது. அகத அராய்னத்திற குக காணமாகிருநாது வதுவா, அதிலே உயர்நூல அஞ் ஞானமே மலையெனக் கொள்ளின, அது உச்சமாய் அவது. அவ வது ஞானமில்ல தகமாவ உன உபாநுளாகவது இருக்கெவன டும துச்சமாய்க்கொள்கிய் இந்த மலதகத நீக்குதலாகச் செய்பும புநுட துருடய ஞான முதலியவற்றிற்கு எதிர்த பயனு மில்லாராந போகிடுந். ஆன்ற தருமவகக் கொள்கிய் அது கதகாலத்தும் நீகவது. நீக ரெனய கொள்ளின ஆனம் தாம மாக ஆகது ஆனகவால் ஆனமாவன உரனத்தாத அகநி லாகவில மலதத்துக்கெவனயுரு பது மலயகய நீகசுத்தினை மேலே அகத மகத்தற்கு உரைத்திடுவாடகவந்து கினை, மலய, மலய வன்னும் இவந், நீக கசப்பாடயனாக ஆனயா திருக்கவாது இந்தக்கய ஆனயா இயகபாகவில அகதறன வகப்பாட தனனைவனாறு கி, கித்தகக்கொளவான தன்னை மிடுவிறதகக்கொளவில தனகாந சகதி கெடயாது. இயகபா கவே பாசகளுககு வசப்படுவதனமவால் ஆனகவால் அநீச வனயும தக வசப்படுவதென்றகனான சகவானே யோசுத் காதச் செய்கல் தவளுவன வனபதாம்.

* தகவ—நூல்நீகவேபோதும் பெய.

[illegible]

உறுதம அந்நாணம் இயங்கித்தய கம் வவவாறெனின,
முன்ன அநபகிகைப்பட பொருளின் தாமம், கபமான
பிறிதொன்றை ஐராய் சிவின்னமமாவ நிச்சயபுயமாக நிகழ
கொண்டது இவ்வே இரீதியை முதலியவற்றை மகானி
முதலியவற்றின் தொற்றம், காசா, காமாக ரதசிய நிமிபத்
தான நிகழ்வது பற்றெழுந்து. இவ்வே இரணநி சந்திரன மதரிய
தொற்றம். அவற்றை மூலநிலை இது வேளாளத்து என்
றும சிவபவன ஐராய் சிவ இரணத்தாக நீங்கிந்ம். இரண்டான
நாசிய நிமிபத்தானுண்டான அந்நாணமாகது தனசாதகாரண
மாய் நிமிப சாதத்தினைபே சாதத்ததடைபா ந பூகத்
தான சாதத்ததடைபெற்றநிலை. நிமிபநுபமான மலத்திறுக்கலையே
கூலமாககனாகது அந்நாணமுண்டாகத்தென உறுபாப நுத
கனாது சிவநிதமாகக உறுபாபநிலை. காசா, காமாக
முதலிட நிமிபவகனாதுண்டான அந்நாணம் புத்திரகுண
டாகாமபுறா நானத்தாக நிமிபநுபாபடைபெற்றநிலை. படல
முதலிட ரோயகன கன் வவநிபயலை நீகருபது போல சாலா
னுமேயே அந்த மகத்ததரக கனாதநுபாபகனாது. ஆகையால்
மோகத்தத சதவரன் செய்வாருமேயுண்டானது ஆனமா
செய்யவியலி பெண்க, இவ்வாறே செவ்வாபநுதே துவாரக
கனாகது மோகநுபாபகனாது" என வேறு தானநிலை
கருபாப நுதகனாது சந்திரம "வவநி இரத ஆனமா ஆசா
யினைநிறை அவதூல மோகநுபாபகனாது அகமாதத்தருதது"
யவநு உறுகனாது. ஆகையால், படலநுபமான நிமிபம்
நிமிபயபிணை நிமிபகைபடுவது போல, மலநுபமான நிமிபம்
கவவானது நிமிபயபிணை நிமிபகைபட்டு மோகநுபாபகனாது
தது இவ்வாறே நிமிபகையே பாசத்தத நீகருகனாது மோகன
கிவவது தானத்ததயடைபுயநுபும செய்வாருமேயுண்டானது உறு
போகனேற்றம். (சு. . இ.இ)

(அ-அக) சாவாறுகது மோகத்தததச் செய்யும நவனம்
கலக ககாணநி அபெருதே பசனாதுகனாகது ககிததபருசு
தருச சாவாறு ககாணநி சிவனந்ம். எதனுலனின், பாச
ககாணநி மோகநுப நித்திரகாமபுலகனாது. ஆகையால்,

பாசங்களை தாமதப்படுத்திவிட்டு நீக்கிப் புருட்களுடைய மோசடத்திற்கு ஏதுவாக ஆகின்றன. எவ்வாறுக்குக் கருத்திற்குத் தண்டனையாக கொள்வதால் பயனெண்ணியென்பதற்கு அது பொருத்ததென்று கூறுகின்றார்.

(ருஉஇ) கூற்று முதலியன தானாகவே கட்டுண்டு நீக்குமா நிலைதவாறுபொல, உயிரகலினை பாசங்களை விளக்குதற்குப் பாசங்களுக்கும் தனக்காகவே சுத்தி கிடையாதென்றாம்.

(உரை) சிவனுக்குத் தொழிற்படுவதிலும், தொழிற்படாம விருப்பத்திலும் தனக்காகவே சாமத்திபட சிவையாதென்று கூறப் படும்ருகலென்று ஆகவே, பாசங்களைக் கிவன் நீக்குகின்றமை யால் சிவனே புருட்களுக்கு மோசடத்தைக் கொடுப்பவனுய்.

(ருஉஇ)

(அ—கை) “காணப்படுவது சம்பலிக்கும்பொழுது காணப் படாததைக் கொள்வது பொருத்ததென்னும் நியாயத்தால் நூலபகியின் ஆசனங்களைக் கூறுகின்றார்.

(ருசஇ) அநியுத்தன்மை கருத்திருத்தன்மை பெண்ணும் இவற்றின் அநேக விதமான தோற்றத்தைப் பாசங்கள் செய்கின்றன. இவற்றின் தோற்றமே மோசடமாகும் ஆகவே, மோசடம் பாசங்களால் செய்யப்படுவதற்குமென்பதாம்.

(உரை) சம்பலா நிலையில் காரியம் காணமென்னும் இவற்றின் கொள்கையாகவே காணப்படும் பாசங்கள், ஆனமக்களுக்கு அநியுத்தன்மை செய்யுத்தன்மை பெண்ணுமிவற்றின் அநேகவிதமான தோற்றத்தைச் செய்கின்றன மோசடமாகது ஞானம் விரிவையகலினை தோற்றமாகும். ஆகவே, அதேதோற்றத்தைக் காணப்படும் சாமத்தியுத்தன்மை அந்தப் பாசங்களைச் செய்கும். ஆகையால் காணப்படாத சம்பலா மோசடத்தின் பொருட்டுச் சுத்தமாகக் கற்பிக்கவேண்டும்.

(ருசஇ)

(அ—௩௧) பாசவகா மேஷத்தையத் சொல்கெனவது பொருந்ததெனக் கூறுகின்றார்.

(இ—௧௨௫) பாசவகையுக்குத் தனக்காகவே அறிவிலா கையால், அமை சரஞ்சேயப்பட்டுப், பாசவகையின் சொரூபத் தால் ஆனவரின் கடிவாணவரையும், அவரின் தொழிற்பாட லால் ஆனவரையுடையவரையும், ஈனநன் ின் நன் தால் கடிவா ணவரையும், அழிவையுடையவரையும், வெவறாத மிடலாகவெ ளெவ்வாறுவரையுள்ள ஈனவகையினவரின் தோற்றத்தையத் சொல்லுதல், பாசத்தால் ஈனவகையுடையவர்களைத் தோற் றத்திற்கும், பாசத்தால் ஈனவகையுடைய பூவகையினவரின் தோற்றத்திற்கும் வேறுபாடுருகவெனவையால், மேஷத்தையவா ன தோற்றத்தைப் பாசவகை செய்யமுடிவெனவதால்,

(௧௨௭) நீயும் முதலியவரையவாறு காணப்பட்ட பொருள் களை விவகரஞ் சத்திகையுடைய கடி விவகரத்திற்கையவரால் தெரிந்தவரையோ, அவ்வாறே காணப்பட்ட வகைய மிடலாகவா றும் அநே நீபூதநியை அவதே சத்திகையு ள் கூறியவா ளாகவே அறிவப்படுவதால், அதுபோல, காணவ காண முதலிய வற்றின் ரூபமான துணைகள் கூர்வாறு சேவகரால் வலப்பட்ட கையாலிருப்பினும், சரீர முதலியவதைய ஆண்படுவதால் கௌர வதற்கு வதுவாசிருத்தலால், சமசுகிரகையுடைய ஈனவகையின வரின் தோற்றம் பாசத்தின் சொரூபத்தினால் கையகத்ததாயும், பெண் முதலிய மிடலாகவா ன பற்றுடையதாயும், வெவ்றாத வெவ்றாமல் வெவ்றாமல் மிடலாக வுடையதாயும், விருப்பு வெறுப்புக்களால் வெவ்வேறுபட்டதாயும், காண்பவரே சத்திகை சரீர முதலியவற்றிற்கு ஈசமுண்டானவரையுது கவகைததாயும் உள்ளதாகக் காணப்பட்டவனவாறு கௌரவ், காணப்பட்ட அத்தகைய மிடலத்திலேயே அந் பாசத்தற்குத் துணைப் பிருத்தருந்தவாறு தெற்கெனவது. இவையுள்ள, முதலி நிகவும் வேற்றுமையுடையதாயால், அந் முதல்துணை வகையினவ வரின் தோற்றத்தை வேண்டவ்வதத் தீயா கினவதவாறு போலப் பாசவகை செய்ய இதுபற்றிய மேஷத்தினால் ஈனவகையினவரால் விகேஷவகையாகவதும், (௧௨௭—௧௨௮)

(19௮௮) பாசங்களைத் தோலவியலையச் செய்யும் ஞானக் கிரிஸ்து பெயரது பெயர்கொண்ட சத்தியானது சித்தங்களுகிருக வினாறு ஆகையால் பாசங்கூட்டவகலா லுண்டான சமசார விடயமான ஆஸைபை இந்தச் சித்தன் ஆடைகின்ற ஸிஸிஸெயன் பதாம்.

(உரை) சித்தனுக்கு (முத்தனுக்கு) எல்லாப் பாசங்களும் கிலுவினறமையால் ஈசனானது ஞானக்கிரியாசத்திகள் பேரல் இந்த சித்தனுடைய ஞானக்கிரியாசத்திகள் பாசங்களை நீக்கக் கூடியன. ஆகையால், பாசங்களால் தோன்றும் பகவினுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகள் பேரல் சித்தனுடைய ஞானக்கிரியாசத்தி கள் சீரே முதலிபவறில் ஆனமாவென்ற எண்ணத்தையச் செய் ளுவதில் என்க. (19௮௮)

(19௮௮) (ஆனதும்) தோன்றி எகிக்கும் பாசங்களுடன் சித்தனுடைய சத்தியைச் சேர்த்துப் பாசமாக வருகவிலில். அதனால் சித்தனுடைய சத்தியானது பாசங்களின் சேட்டை களால் அதுசரிக்கப்படுகிறதெனியென்பதாம்.

(உரை) சித்தனுடைய சத்தியானது பகவினுடைய சத்தி பேரல் அராகம் முதலிய பாசச்சேடடைகளால் அதுசரிக்கபட் டுச் சமசாரவிடயங்களினை ஆஸையுடையதாக இருக்கவிலில். எதன வெலின், பாசங்கள் ஈசத்தையடைந்த பின்னரும் விகாரமற்ற செருபத்துடன் ஈசனானது சத்திபோல் இருக்கவெறமையா வென்க. (19௮௮)

(19௮௮) (ஆனதும்) சித்தனுடைய சத்தியானது எல்லா வறறையும் விடயமாகக் கொண்டது. அதனூற்றான் அந்தச் சத்தி நிலவற்றா விடயமாகக் கொண்டதென்க. அந்தச் சத்தி யானது அநிலக்கூடிய விடயங்கள் செய்யக்கூடிய விடயங்க ளென்னு மிவற்றில் ஒரே காலத்திலேதாழிற் படுவதால் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தொழிற்படவிலை யென்பதாம்.

(உரை) அந்தச்சித்தனுடைய சத்தியானது மறைப்பெண் மையால் ஈக்காலத்தும் எய்விடத்தும் எல்லாவறறையும் அறிபவும்

செய்யவும் கூடியது. பசுவிறுண்டை சத்திபோல் ஒரு காலத்தில் ஒழித்தல் ஒன்றைவிடப் பரமமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை (நூ.இ).

(௧௦) அந்தச் சித்தனுடைய சத்தியானது, அதனினமேம்பட்ட சத்தியினாலம்பாள் மறுக்கப்படுகிறதில்லை என்பதாம்.

(௨௭) வித்தியேசுவரர்களுடைய சத்தியின் தோற்றமானது, பாழாக்கியபமான வேறொரு தோற்றத்தால் மறுக்கப்படுமாறு போல், சித்தனுடைய சத்தியானது மறுக்கப்படுகிறதில்லை. எதனாலெனின, சித்தனுடைய சத்தியானது விவனுடைய சத்திபோலிருப்பதால், அதனினமேம்பட்ட சத்தியில் அரம்பாடுலென்க. (௧௦).

(௧௦இ) (அந்நியம்) அந்தச்சித்தனுடைய சத்தியானது விவசாயத்தையடைந்திருத்தலால், (என்கையதனை) அறிதல் செய்தல் எனனும்கிடப்பதனில் தொழிற்படுகிறதில்லை வென்பதாம்.

(௨௭) நகரனுடைய இச்சையினால் வித்தியேசுவரர்களுடைய சத்தி தொழிற்படுமாறுபோல், சித்தனுடைய சத்திக்குக் காரியத்தில் தொழிற்படுதலும், தொழிற்படாநிருத்தலுமில்லை. எதனாலெனின, அந்தச் சத்தியானது விவசாயத்தை யடைந்திருத்தலால் நகரனால் ஏவப்படுதலின்றித்தானாகவே தொழிற்படுமா சத்தியுடன கூடியிருக்கின்றனையாலென்க (௧௦இ).

(௧௧இ) பாசன்களை சித்தனுடைய சத்தியை விளக்கமாட்டா. விவனுடைய இச்சையினால் அந்தப்பாசன்களின் ிடில்லாத தகிக்கப்பட்டுத்தலால் அந்தப்பாசன்களால் சித்தனுடைய சத்தியானது மீண்டும்கெடுதலடைகிறதில்லை. அதனால் அவனுடைய சத்தி நகிக்காததாயிருக்கின்றதென்பதாம்.

(௨௭) பின்னர்க்குறப்படுமாறு காரிய காரணரூபமான பாசன்களால் பசுவிறுண்டை சத்தி தோண்டுவதுபோல் சித்த

ஹஸ்தப சத்தியானது தோன்றுகிறதில், கெடுக்கப்பட்ட பீஜங்களை ஹஸ்தப பாசனம் செய்கின்றபோது தோற்றப்பட்ட சத்தியானது சத்திய மீண்டு கெடுக்கச் செய்கிறதில், ஆகையால் பசுவிஹஸ்தப சத்தியோல் சிவஹஸ்தப சத்தியானது கெடுக்கிறதில்பென்க (சுருது)

(அ—க) சித்தியுடைய சத்தியு ஷோபம் கருகத் தன்மையை வேறுபடுத்தியாகியிருக்கின்றார்.

(சுருது—சுருது) துணியின் சன்னிதி விருகமும் வரை மார்பின் விளக்கக் கொண்டிருக்கின்றதெனவும் இந்த நியாயம் சித்தியுடைய சத்தியில் பொருதமையுடையதெனவும்பெனின், உறுதினோம். விளக்கத்தைச் செய்கு கொண்டுருக்கும் சிவசத்தியின் சன்னிதானத்தைச் சித்தியுடைய சத்தியானது எப்போ மூலம் தரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சித்தியுடைய சத்தி நாகமையுடையதெனவும்பென்க.

(உரை) சித்தர்களுக்கு ஈசுவரனுந்நிதிகளாகப்பட்டுத் தோழிந்நுதல் எவ்விதத்திலும் கிடைக்காதென்பது முன்னாக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆகவே, சித்தியுடைய சத்தியானது துணியினுந்நிதிகளாகப்பட்டுமையால் தீபாவளிதொழுது கடன்முதலியவற்றின் தோற்றம் இல்லாதவாறுபோல தோற்றமின்றி கருக்கடியுடைய முடியுமெனின், கருக்கடென்று கூறுகின்றார் தீபம் பொருளின் மறைப்பைச் சித்து நீக்குமாறுபோல பாமேஸ்வரன் ஈச கொள்கையிலே, பட்டகொள்கை கண்ணத்தியின் முற்றம் கீழுமாறுபோல முற்றம் மறைப்பின் நீக்கதலும் பாமேஸ்வரன் செய்கு, சித்தாகத் ஞானத்தன் தோற்றத்தைச் செய்கிறதாயும், சிவனுக்குக்கும், சித்தனுக்குள்ள சமவாய சம்பந்தத்தால் சிவசம்பந்தமாய்முள்ள தன்மையுச் சமவாய ஞானகவிரியா சத்திகளைச் சித்தர்களுக்குத் தோற்றமிக்கியிருக்கின்றது. ஆகையால், ஈந்தச் சித்த சத்தி வேறு துணிகளை பெற்றதாக விருப்பம். சிவசத்தியுத் தனக்காக 'வசநவஸூத் தன்மை முதலிய சொருபம் இருப்பது போல இந்தச் சித்த

சத்தகரு கிருமியின்றி இரதகாரணத்தாலுஞ் சத்த சத்தி
விவராகிதென்று சொல்லுகின்றது. பரமங்கரணம் மயநிலை
படவாய்நிலை பரதநாமமென்று இரதக சத்த சத்தி சககா
மநிலைவென. மூத்திருக வாய்நிலைமயநிலைமய
சத்தசத்தநிலைமயமெனவாறு, விவரமயநிலைமய, விவர
நிலை இரதபரவிவரத்தோன்றுதல் மூன் இரதக இரத
சத்தமே மயநிலைமய சத்தநிலைமயமெனவாறு மயநிலைமய
மய விவரமய மயநிலைமயமெனவாறு மயநிலைமய
மய சொல்லுகின்றது. இரதக வாய்நிலைமயமெனவாறு
மயநிலைமயமெனவாறு மயநிலைமயமெனவாறு (சத்தகரு)

(காஞ்சி) அரசமரண சேவைக்கு இத்தனாகைய சதநிவிருத
விருந்தினர்களுக்கு, அத்தம் செத்த சதநிராயபறு செயற்குறியென்ற
கையகல், அரசமரண சேவைக்கு இத்தனாகைய சதநிகையத்
தோற்றுகின்றதிருக்க காலத்திலுள் முயற்சி எண்ணுவது மூலமாக

(உரை) முதலில் சத்தனாம்பு சத்தியானந்த பரமஹன்ச தேவந்தம் பர சத்தியானந்த பரமஹன்ச தேவந்ரிகுமாரேந்திராச்சாரியார் பரமஹன்சாட்சர்த் திருநத்தனாம்பு அரத சத்தியானந்த பரமஹன்ச ஹிமாத்யதேவனம் சித்தகந்தரிகை சத்தனாம்பு சத்தியானந்த தேவந்ரிகுமாரேந்திராச்சாரியார் சத்தியானந்த குமாரேந்திராச்சாரியார் பரமஹன்ச பரமஹன்ச தேவந்ரிகுமாரேந்திராச்சாரியார் (உரை)

(அ-அ) வேலாவது தெந்தநிசு தெழிதபாடகம்
தெந்தகாரு. ஆலவாங் வேக முதலியவது அந்நி
செப்பாடம். அந்நிவாங்கு அந்நிவாங்கு வேலாவது
வாங்காந்நி, வாங்கா வாங்கா ஆலவாங்கா வாங்கா வ
வாங்கா. அந்நிவாங்கா வாங்கா வாங்கா வாங்கா வ
வாங்கா.

(கவிது) போதமும், போதிருத் து கினைக ளுளமுந்,
தபன நுணனிபடு போததனனனான கனமும் ஆயி
துளவ உ ள்ணாற பாசன்காராடுருத்திற்றமையல் போதத்திற்
ருத் சாதனவனாக ஆயுணைபதம.

(உரை) அரசாங்கத்தோடு பேசுவது உறுப்பினர் சித்தய்யா உடனடியாகவும் அரசு சித்தய்யா பேசுவதில்லை என்பதும் உறுதி

[illegible]

காதி (அறநய்ய) உபநிஷத சமஸ்தப்பிரபந்தங்கள்
வினாயகநாதே கெடுதலில் வந்திருக்கின்றன. இவ்
வாழ்க்கை கிடைக்க உபநிஷதங்கள் உபநிஷத சமஸ்தப்பிரபந்த
நாடு உபநிஷத சமஸ்தப்பிரபந்த.

[illegible]

மீனாட்சித்திரா "4000 மணிக்கு ஒருவரையும் 15 மணிக்கு ஒருவரையும் காலகிரேஸ்பவரின் பண்பாட்டின் கீழ் கீழ்க்கிட்டு உயிராக விடுவதற்கு சோகமாவதால் அந்த மனம் சுவப்பாடு ஆகியவற்றை அனுபவிக்க முடியாத நிலைமைக்கு சித்திரா கீழ்க்கிட்டுக் காதுகூற 111 புதுகவியைத் தந்தாள்.

(சாதி-கயிடு (இலவாஸன்) மாறவுகந்தத்தினால் தரி
வாத்திறுமடப காவலாகது வேண்டுகன தானுடைய பதவி
விவரம் மலம் வேடுவனறது, அபயாழம் வயிடுவாரக
கட்டறும் விசுவனதது விவியலுடன் எல்லாவதவரும்
விவியலகவகவிட கத்தமான குவகவிவார கத்தவனது
தானுடைய ஆயமகிவிடததத் தோவனறது. ஆயகவால்
கவால் மோகந்ததத் செவியனது ஆகவட்டாசனவதம

[illegible]

* அந்நியர்களிடமிருந்து—தண்டனக்குரிய ஒழிப்பதற்குப் பொது உதவி கொடுக்கப்படுகின்றது.

அ—ஏதே மனம் பிழைத்ததே விருப்பம் தருகின்ற நன்மை பெறாமல் தீயதாய் வந்து தாண்டுகை அமைதிபெறும் பெறாமல் பெறாமல் தருகின்ற உறுதியுறு

கனகாட்சி நிதிநிலைச் செயல்பெண்ணியல் சமுதாயநிலை சங்கராதி
கனகாட்சி சங்கராதிநிலைச் செயல்பெண்ணியல் சமுதாயநிலை நிதிநிலைநிலை
சங்கராதிச் செயல்பெண்ணியல் செயல்பெண்ணியல் செயல்பெண்ணியல் செயல்பெண்ணியல்
செயல்பெண்ணியல் செயல்பெண்ணியல் செயல்பெண்ணியல் செயல்பெண்ணியல்

[illegible]

செய்யாதவனுபொல மஸிபாகமில்லாதவருக்கு மோஷத்தைய
 உடைய செய்தியிலில். எதனுமெனின, மோஷமானது மஸிபாக
 உத்தர விருமபுரிததமயாவென்க இயங்கியதெனல், மஸி
 உத்தர பகாணருதல் பவததததத முடியும். ஆகையின்கருதல்
 கமமத்திதம செலுத மஸி ஒன்று உன்னதெனமுன்னல் மோஷ
 உரிமயான உதப்படகருதின்றது. கயவதெனின, "மஸிப
 பாகம் ஆகாஸல் உலகமாக மேற்பட உத கொண்டு அநத ஆன
 உதரு விருதான வேலுத்தனமயே மெய்கின்றது" என்ப
 தாம். ஆகையின உத்தரத்தலுக்கு மஸிபாகமே இனதபகம
 உத கொண்டுமென்க உதவேண்டுமென்க (௭௭இ)

(௮—௮௭) மஸிபாகது பரிபாகத்தால் தானுதவே நிலிப
 புருட்களையுடைய மோஷத்தைய, குகலானமாக ஆகும். ஆக
 உத மோஷத்திருத உதபிபாதத்ததத கொண்கதலான பவ
 கொண்க பெணபாகரு அது பெருந்தாதென்று உதவின்றா.

(௮௮—௮௯) சேதனசேதனங்கள் பாகம் மகாணுத
 குபட்டனமென உசஸிபகப்பட கருகின்றது. ஆகையின
 உதமர் அந்த ஆன்மாவின் பரிபுத்தபிதம கிள்கத்திபி
 துத கொண்காடர். அது உதபிபாபெ குதத்தர ஆனமாக
 கின் பாககட்டதததப செந்து, சர்வதானகிவிருபயன
 இரண்டுத உதவிபபுக் தோற்ற கிள்கின்றதெனபதம்.

(௯௦) உதத்திருத்தருதத்தொத்திபபிததம, தெர
 திர படாமகிருத்தவிதம் உதத்திபபி கிள்காதென்க. முன்
 ஸர் உதபிப கருகின்றது. ஆகையின பாகமயான கிடத்
 தம் மஸிபாகது திரிபாகவிருத்தலால் படமமுதவிப கோபக
 போல புத்தமயான கருத்தலால் சேதத் தகத்தது ஆகையின
 கலவரே மஸிபகருதலையச் செயது புருட்களருதத் கயவ்
 ருததனமய முதபிபவற்றதத் தோற்றவித்த மோஷத்திருத
 கலவரே ஆகியுத, வேறெவருமார என்க. (௯௦இ ௯௧இ)

(௯—௯௭) எல்லா ஆனமாகருதல், மகாணுத கோபகமே
 மோஷத்திருத கலவரே இருமகிள்கா? அல்லது எவ்வா

பேரம் அபிஷேகத்தை காரணமாக இருக்கின்றாரா? என்பதற்கு இரண்டாவது ஆகமத்தின் சித்தாந்தத்தால் சித்தித்த முறையைக் கூறுகின்றார்.

(எஃஇ) கனகவர், சிருடபிஷாபபத்திலே சகலமான எட்டு அணுகலைத் தவிர இச்சைபால் நிடகனாகளான அநந்தர முதலிய மந்திரோசனர்களாக அதுக்கிரமிக்விந்துகொண்டதாம்.

(உஃஇ) (பின்னர்) சகலர்களான அணுகலை எழுதேகடி யெண்ணுடன கூட எல்லாவற்றையும் விடயனாகளாகுண்டிய னுனத்திரிய சக்திகளின் தோற்றத்தால் நிடகனாகளான மந்திரோசனர்களாகச் செய்கின்றான்பதாம்.

(உஃஇ) சகலர்களான அணுகலை எழுதேகடி யெண்ணுடன கூட பகவானவர் அவ்வாறே நேராக அதுக்கிரமித்து மந்திரோசனர்களாகச் செய்கின்றார்

(அ--க) கனகவர், மந்திரோசனர்களாக இவர்கள் முதல் களாதலால் இவர்களுக்குச் சிவனுடன ஒப்புமையுண்டோ வென்று ஆரணியப்பாடுகரு ஒப்புமைய சிவனுடனென்று கூறுகின்றார்.

(உஃஇ) உருத்திர குடைய சக்தியின் சீழ் மந்திரம் மந்திரோசனரம் என்னும் பெயருடைய இரண்டு தத்துவங்களுக்குக்கின்றன. எதனுலெனில், உண்டானெனவாடிம, உவப்படுவனவாடிமிருக்கின்றவையா லென்பதாம்.

(உரை) உருத்திரனெனது பாமேசுவரனாக் குறித்தது சதவிடையறது ஊழை சிவேயவழி இவ்வெதிரிவென்குறித்தது. இவ்வா சத்தியை விழ வித்தியா வித்தியேயவா ரூபமான இரண்டு தத்துவங்களி ரூபங்களாக அறிந்துகொள்க. வதனா லெனின், "இந்த இரண்டு தத்துவங்களையும் விவந்து இச்சை யினால் வலப்பட்டன" என்று சாத்திரத்தில் உரப்படுத்தலான அந் தச் சிவசத்தியினால் உண்டிபண்ணப்பட்டுத் தமது அதிசயத்தில் ஏவல். இவ்வெனவெனனும் பெருக கிடை கவினநையயர் லெனாக இவ்வாறிடம் உலப்பட்டுத் தன்மயிருத்தலால் சர்வபூதத் தன்மம் உருப்பினும் அதிசயமலமிருப்பது கொண்டு பாமேசுவரனாக யோக்கக் கிரியா சத்தியானது முனையே அமசத்தினால் குறைந்த தெனது அறிவாபடுகின்றது தத்துவம் சங்கரே முதலிய அங் களினும் "வித்தியா வித்தியேயாத தன்மையானது அபா முத்தியா ரும், பாமுத்தியானது விவசாயியானது" என்று உரப்பட்டு உருக்கின்றது முதல்வினனும் துறையிருத்தலால் இவ்வாறாகுந் சதவி தத்துவத்திறகுத சிவிரக சூத் தன்மயிருக்கின்றது. தேசத் தினால் உரப்படும மேனமை தாமதமகன இவர்களுக்கும் கிடைப்பா வதனாலெனின், ஆன்மங்கள் வியாபகர்களாகவா லெனாக, ககளவத்தாலுண்டாகும் மேனமை தாமதமகனே யிவர்களுக்கும் (எசுஇ)

எதிது (கொளவத்தான மேன்மையானிரு பாதுகொண்டே) இவ்வா இரண்டு தத்துவங்களையும்களமாயும், அசத்த மாயவகு மேல் அநிசாரத்தையுடையவாயும் இருத்தலால், கிரியாவகளை உறுஞ் சாத்திரத்தில் தீர்மானிக்க வித்துவான்வரால் அசத்த மாயவகுமேல் இந்த இரண்டு தத்துவங்களையும் சதவின பையருடே ஆலோசிக்கப்படுகின்றன என்பதாம்.

(உரை) விவாபகர்களான இந்த இரண்டு தத்துவங்களையும் அசத்த மாயவகுமேல் அநிசாரத்தையுடையவாயிருத்தலால், கிரிய முதலிய வாரிய களவகங்களினின்று நீக்கி இருத்தலால்

* அமசம்—இவ்விடத்தில் அருத்திருத்தல் மையாய் செப்பது.

லும், அத்தவர்களைப்பற்றிக் கூறஞ் சரத்தரத்தில் அசத்த மாவயக்குமேன சுத்தியின்பொருட்டு ஆலோசிக்கப்பட்டேவண்டு மெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (எனது)

(எனது) (அவ்வாறே) இரண்டாவதாக உண்டான மந்திரர் கள் அனைவரும் ஏவப்படுகின்றவராயும், பதிதனைமையறவராயும் ஆவர். முதலாவதாக உண்டான மந்திரேசுவரர்கள் ஏவுகிற வர்களாயும், பறிகளாயும், மந்திரர்களுக்கேமல இருப்பவர்களாயும் ஆவ்விரைபதாம்.

(உரை) அந்நா முத்திய வித்திபசுவரர்கள் மந்திரர்களுக்கூ பதிகவராயும். மந்திரர்களுக்கு முன் உண்டானவர்களாயும் இருத்தலால், அவர்களை மந்திரர்களுக்கேமல் இருப்பவர்களாக அந்நாடுகளாக மந்திரர்கள் கீழே பிருத்தலாலும், மந்திரேசுவரர்களால் ஏவப்படுகின்றமையாலும் அவர்களுடைய சிரிய சத்திகளுக்கே ஏவபதி கித்தித்தது (எனது)

(எனது) (அதன் விளைவு) பரமோவார கில்களைத் தேர்த்து வித்து, அவற்றின் அணுகுகளைச் சேர்த்து அவ்வணுகளை மாயா காப்பதில் அதிகாரத்தைச் செய்யும் மந்திரேசுவரர்களாக அதுகொடுக்கின்றார்களாதாம்.

(உரை) வித்தியேசுவரர்களை பதிட்டித்து அந்நாமாயி லின்றும் கில முத்திய தத்தனம், புலனம், சரீரம், பெருளாக கொள்ளும் இவ்வறத்தேர்த்துவித்து, அவற்றின் அணுகுகளைக் கணமத்தை யணுகித்துச் சேர்த்து, அந்ந அணுகுகளை மலரிபாகமுடையவரை மாயா கருப்பத்தில் அதிகாரத்தைச் செய்யும் வித்தியேசுவரர்களாகப் பரமோவார தேரே யணுகுகளில் கொள்ளார். (எனது)

(அ—நா) அவர்களின் பெயரையும் தெர்த்தையும்கூறு கின்றார்.

(எனது) மண்டலகளுக்கேபதிகளான எண்மகளையும், அவ்வாறே எண்மாரண குரோதேசர் முதலியோரையும், விசுத்திரர்

முதலிய சத உருத்திராக்ஷையும், தனது இச்சையிணைத்துக்கொடுக்கின்றோரென்பதாம்.

(உரை) ஸ்ரீகண்டருடன கூடின குரோதேசர், எண்மருகருள் முதன்மையாயிருக்கின்றார் தத்துவ சகலாகத்திலும் “மண்டலேசுவரர், ஸ்ரீகண்டர், குரோதேசர்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறே ஊற்றுப்பதிவினாதி நத்திராக்ஷேய மனுக்கொகுகின்றனர். (சுஅதி)

(எகதி) ஆவமர்க்கருக்கு அதுகொரு செயதற பொருட்டு மந்திரர்களை யேவுமினறவர்களுக்க இருப்பதுபற்றி இவர்கள் மந்திரேசுவராகளானவர்கள் மந்திராக்ஷை குமேலிருப்பதுபற்றி மந்திரேசுவரத்தன்மை பிவாடக்குக கண்டவர் தென்பதாம்.

(உரை) இந்த மாலா கருப்பாதிக்காரிகளான மந்திரேசுவர்கள், மந்திரர் மந்திரேசுவர்களுக்கருப்பின்னர்த் தேவனுடையதன்மை யாலும், மாலா கருப்பத்தில் அதிகாரமுடையாயிருத்தலாலும், இவர்கள் மந்திரர்களுக்கும் கீழேயிருப்பினும், ஆசிரியர் முதலாயினாரப்போல பசுக்களுக்கு அதுகொரு செயதற பொருட்டு மந்திராக்ஷை செய்துத்தன்மையால், இவர்கள் மந்திரேசுவராகளாகின்றனர் மந்திரர்களுக்குமேல இவர்களிலமையால், மேலிருக்கும் அகந்தர் முதலியோருக்கு உண்டாம் மந்திரேசுவரத்தன்மை பிவாடக்குக கண்டவர். (எகதி)

(அருதி) அனறியுப மந்திரர்கள், முதலாவது தேவனின் வர்களுக்கும் திடகள்ளாயுமிருக்கின்றனர். இந்த * மந்திரேசுவரர்களை கூறப்பட்ட இலக்கணத்திற்கு மாறுபட்டவர். ஆகையால் இவர்கள் மந்திர தத்துவத்திற்கு கீழே மாலா கருப்பத்தினை அதிகாரத்தைச் செலுத்துபவராக இருக்கின்றவரென்பதாம்.

---

* இவ்விடத்தில் மந்திரேசுவரென்போர், குரோதேசர் முதலிய ஊற்றுப் பதிவெண்மராவர்.

(௨௭௮) மந்திரர்களை டீட்களாக்கலாயும், இந்த மந்திரோசுவர களைச் சகளாக்கலாயும் கூறினதுபற்றி, இவர்களுடைய குறைந்த சத்தி னையுடையவர்களாயிருத்தலால், கீழேயுள்ள மாயா கருபத் திலேயே இவர்களுக்கதிகாரமுண்டு. இவ்வாறு அதிகாரபேத மிருப்பது கொண்டு மந்திரர்கள் மந்திரோசுவரர்களாகிய இவர்களு ளுருவருக்கொருவா சத்தியினால் பேதத்தையடைகின்றனர். மல மறைத்தலாதுண்டாம் பேதம் இவர்களுக்குக் கிடையாது. இவ் வாறே வராத் திகக்காரரும் 'இம்முயற்குமே மேலான ரூபத்தினால் விசேடமற்றிருப்பினும் உறபத்தித்தானத்தின் பெருமை கிடையா யின் பேதத்தால் ஒருவருக்கொருவா விசேடத்தையடைவனர னா' எனது கூறிப்புகுகின்றனர். (௮௦௮)

(௮-௯௧) இந்த மீரபத்திரர் முதலியவர் வந்த அத்தவா வில் இருக்கின்றவர்களைப்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(௮௧௮) சிவசத்தியினுடன் கூடின இவர்கள் மாயாகருப பத்தலத்தொத்தையும், சகலத்தன்மைமையும உடையாயிருத்த லால், மாயாதத்துவத்திற்குக் கீழேயிருக்கின்றனொன்பதாம்.

(௨௭௯) பரதொரு காரணத்தால் அவர்களுடைய மாயா கருபபத்திலுநிகாரமும் சகலத்தன்மையும கூறப்பட வன்வொ, அந்தக் காரணத்தால் பிரமன் முதலியவனார்ப் பேரால் மாயாதத்து வத்திற்குத் கீழிருக்கும் கலை முதலியவற்றினுள்ள புலனாகவரில் இவர்களுக்கின்றனர் எனக. (௮௧௮)

(௮-௯௧) இந்த மந்திரோசுவர் சகளாராகவால், இவர் கள பக்கங்களைப்போல கலை முதலியவற்றால் ஏகதேசமாய விளங் கும ஞானங்கிரியாதத்தினைய யுடையாரிருத்தலபற்றி, மாயா கருபபத்தின் அதிகாரத்ததைச் செய்யும் விடயத்தில் எவ்வாறு சுவ சத்தியுடன் இவர்கள் கூடியிருக்கமுடியுமென்பதாகுத கூறுகின் றார்.

(௮௨-௮௩) கலைகளின் சேர்க்கை இவர்களுக்கிரு. பின்னும் பக்கங்கள் கலைகளுக்கா வசப்படுவதுபோல இவர்கள் வசப்படுவா னக.

(அ-10) மகாத்மாவின் அதிகாரம் நித்தியமே வெள்
பார்க்கு இவ்வெண்ணக் கூறுகின்றார்.

(அ-11) தொழிற்பாடுக்குப் பரதநிராகரணம் மகநோக
சகலமும் மந்திராகரணம் முதலாகவாயினும், இவர்களுடைய அநி
காரம் அளவுக்குப் பிறங்குகின்ற தென்தேசம்.

(அ-12) இவர்கள் முதலாகவாயினும் பசுக்களைப்போல்
தமது இனத்தின் மையத்திற் சந்திப்பில் விலகாமையால் பின்னர்
கூறுபவராய் இவர்களுடைய அதிகாரம் அளவுடன் கூடியே
யிருக்கின்றது. (அ-13)

(அ-14) இனி அநந்தா முதலியோருள்ளும் ஒருவரைக்
குறித்து ஒரு வருஷகாலம் பிரதானத்தன்மை அப்பிரதானத்
தன்மைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(அ-15) அநந்தா முதலியோருக்கு நாயகரான அநந்தர்,
சுதந்திர முதலியோருடைய கூடிச் சுவனத்தில் கூடுகப்பட்டு உற
பதில், நிதி, சங்கரம், சீர்தாளம், அறிக்கைகளெல்லாம் இருத
தியகரகார் செய்கின்றவரென்பதாம்.

(அ-16) இவனை நோக்கிக் கிரியைத்தி விழித்து குறைந்தவ
ரின் அநந்தர் சுவனத்தில் கூடுக. பின் சீருடைய முதலிய நாய
தொழில்களையும் சிவ. நெறவாறுமேயால், அநந்தரை நோக்கிக்
கிரியைத்தி குறைந்த முதலியோர் ஒருநாள் தாழ்த்தியே, 5 சென்னை
ராஜ்யம் முதலியோரை நோக்கி அநந்தர் மெய்யானவரென்
டதற்கு “அவர்களுள் அநந்தர் பசுவைவராவா” எனலும்
பொருளுடைய சந்திரேய பிரமணமாகும். அவ்வாறே ஒருத
மரை நோக்கி சீவோத்தம குறைந்த சத்தியை யுடையவா.
ஆகவே முன்னவரை நோக்கிப் பின்னவருக்குக் குறைந்த தன்
மைப்பைப் பற்றித் துணிகின்றார். (அ-17)

(அ-18) இனி நந்தர்கள் எவ்வளவு காலம் அதிகாரம்
செய்கின்றனர் என்பதைப்பற்றியும் மந்திரிகளுக்குள்ள வேறு
மைப்பைப் பற்றியும் கூறுகின்றார்.

(அ—அக) மந்திரங்களின் முற்பாதிபாயங்களோர், சிருடங்குருப் பின்னர் அதிகாரத்தினை விடுத்தித்தனமையான சிவஞான திட்டிக்கப்பட்டு, அச்சமயம் தடக்குக காரணமான இவ்வ நிச்சை விஞ்ஞ அநுக்கிரகிக்ஷ வேண்டுகமன்று கொண்டு வாய்பட்ட அநுக்கிரகக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்து, அந்நபினனர் அதிகாரத் தைச் செலுத்தி, எகதரவத்தம நமுவாத சில சரபுச்சிபத்தை உலகிகின்றனரென்பதாம்.

(உரை) ஏழு கோடி மந்திரங்களுள் முன்னவர்களால் மூன் தனாககோடி மந்திரங்கள் மண்பரிபாகமுடையவர்கள் இவர்கள் பிறவிநோய் முதலியவற்றால் கேடுறுத்தற்குச் சமசாரக் காரண மெனாற்றுகு சகவாண நோகவி எவ்வள சமசாரத்தினை சேர்க்கை எய்யும் பசுக்களால் ஏவப்படுக்தனமையையும் பொறுத்தற்கு முடி யாதவர்களாயிருக்கின்றோமென்று அறிவித்துக் கொண்டனர். ஆகையால் சகவாணமைய ஏவலால் வித்தி யேசுவர்களுடைய ஆணைய நோக்கத்து சிவசத்தியால் கொண்டுவிடப்பட்ட அணுக் களுகரு, அச்சமயம் தாமே நோக்கக் கருத்தாவாக இருந்து கொண்டும், சகவாண நோக்கத்தாம் கண்ணங்களாக இருந்து கொண்டும், ஈசனதிச்சைநாய யணுசரித்து அநுக்கிரகஞ் செய்த னா, பின்னர் வித்திரமரண அதிகாரத்தைச் செலுத்தி மவசம மிவமென்னும் பாமுத்திநிடையடைத்தனர். (அ—அ—அக)

(அ—கை) இரண்டாவது பாதி மந்திரர்க்குபபதற்குக் கூறு கின்றார்.

(கூஉ) எஞ்சியுள்ள பாதி மந்திரங்கள் தொழிற்பட்டு உயிர் கள் சித்தி முததியடைதற் பொருட்டுப் பரிவாரங்களாக அணுக்க ளையும், இருதய முதலிய அருகவர்களையும், சமயம் வன்னம் சத் தைகளையும், மண்டலங்களையும் பாமசிவன சிருடாடித்தர ரென்ப தாம்.

(உரை) பின்னர் எஞ்சியுள்ள பாதி மந்திரங்கள் தொழிற் படடு அத்தனா உலகத்துளாயர் இத்தமையுடிக் பொருட்டு அருத் மந்திரங்களுக்குப் பரிவாரங்களாக வேறு சில அணுக்களையும்,

இருதய முதலிய அங்கங்களையும், சத்தியின் சேர்க்கையையும், * சம்பரம் எனலும் சத்தவகையையும், மண்டலவகையையும், அந்தரவதா நவநாப முதலிய பூதா ஸ்தானங்களையும் பரிமேசுவரர் செய்தருளினார். (௯௦)

(௯௧) முற்பாதி மந்திரர்கள் அறுக்கொத்ததைச் செய்த வது போல இந்தப் பிற்பாதி மந்திரர்களும் அறுக்கொத்ததைச் செப்பிவற்றனர் என்பார்க்கு அவ்வரலிலை பென்ற கூறுகின் றார்.

(௯௨) பரிவாரங்கள், அவைகள், சம்பரம்என்னு மிவற்று டன் கூடிய அந்த மந்திரர்கள், ஆசாரியரை யதிட்டித்த ஈசனா னால் ஏவப்பட்டனாகளாய், பரிவார முதலியவற்றையிட்டு மோகந்ததை வடைவற்றை ரென்பதாம்.

(௯௩) பரிவார முதலியவற்றுடன் கூடிய இவர்கள் திகைத்து முதலியவற்றில் ஆசாரியரை யதிட்டித்த ஈசனால் ஏவப் படுகின்றமையால் அறுக்கொத்து செய்தற்குத் காண்களாகவே யிருக்கின்றனர். அறுக்கொத்ததைச் செப்பெயர்வாரை ஆசார் என்க (௯௪)

(௯௫) போகமோகந்தன்களைக்கொடுக்கக்கூடிய எஞ்சிய மந்திரேகவர்கள், சகவர்களது சத்தியால் ஏவப்பட்டவர்களாய், தமமு டைய புண்ணத்திற்குக் கீழுள்ள ஆன்மக்களுக்கு அவரவர்களுத் தக்கவாறு அறுக்கொத்ததைச் செய்கின்றனரென்பதாம்.

(௯௬) எஞ்சியவர்களாய் முத்தியரவனாத வித்தியசுவரர் களான வீரபத்திர முதலாயிரோர், சத்திரவகளிற கூறப்பட்ட தமது புண்ணங்களுக்குக் கீழுள்ள ஆன்மக்களுக்கும், தமது புண்ணத்தினுள்ள பிரமண விட்டுணு முதலிய சிலருக்கும் அறுக்கொத் ததைச் செய்யின்றனர். அந்தநா முதலியவர்களைப்போல புண்ணங் களின் கிருட்டி முதலியவற்றைச் செய்யவிலகி (௯௭)

* சம்பரம்— மந்திரர்களை யறிவிக்கும் வாசகமந்திரம்.

(அ-க) மாதிரி மறுதொடர்வரின் அநிகரத்திற்கு என்ன வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறுகின்றார்.

(கா) இந்த உருத்திரர்களுக்கும், நாகுமர முதலியவர்களுக்கும், மாதிரிகளும் அநந்தருடன தமது அதிகாரத்தின் முடிவில் சிவனது ஏவலால் சிவசாயியமான முதலிய படைகளினாலேயேயாம்.

(உரை) நாகுமர முதலியவர்களும், மாதிரிகளும். அவர்களுக்கும் நாயகர்களான பிரபத்திர முதலியவர்களும் ஆகிய அந்நவரும் அநந்தர் எப்பொழுது ஒழிவைவை அளவுகோல் ஆப்பொழுதே ஒன்றாகச் சிவசாயிய ரூபமான மேல்கந்தைப்படைகளினார். இவ்வாறே இவ்வளவதற்கு “அநந்தர் ஒழிவை படைப்படைவதற்கு சகலவாதங்களையும், மகன்களாழிந்தும் அவர்களுக்கும் உருவ கருத்திற்குத் தன்மைக்குக் காரணமாக மேலான ஸ்தானியரென்று கருதப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் ஒன்றாகவே ஒருவராக மேல்கந்தைப்படையுடையவர்களை இவ்வாறே வரையறுக்கவாரும் ‘அநந்தருடைய அதிகாரம் நீங்கிய பின்னர் அதை அநந்தருடைய எதிரானதைச் சூருமரடைந்து அதை அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதன் மூலம் இவ்வாறு முதலிய ஒருவரின் ஒருவரே முதலானவர்களான ஸ்தானத்தையடைந்து அநந்தத்தைச் செலுத்தமுடியவில்லை. இவ்விதம் சென்றபின் தானத்திற்கு அநந்தத்தைச் செலுத்தமுடியாது உருத்திரர்களில் ஒருவரையே படைப்படைவதற்கு நிகரத்தையடைந்த படைகளினாலேயேயாம்.

(கா)

(அ-க) இனி அநந்தர் எப்பொழுது ஒழிவைவை என்னவென்பதைப்பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கா) அநந்தத்தைவரர் இருடமுதலிய ஐந்தொழில்களை யுட்கொண்டு அதன் பின்னர் பரதந்திரதன்மையினதும் விடுபட்டு நிகரத்தையடைந்த படைகளினாலேயேயாம்.

(உரை) அந்நாள் எப்பொழுது அந்த மாவரகம் அதனை
என ஒருடி முதலிய ஐக்கொழிஸ்கோயும் செய்து விட்டன
ரே, அப்பொழுது மாயாசரீலங்களைத்தனம் ஒடுகின்றமையால்
பிரேயசுதந்தம் செப்தவரான அந்தப் பகைய பிரளயத்தின்
ஐரமபத்திலேயே கைவர சரயியமாகிய பாழுத்தியை யடைகின்
றனா. (கூச)

(அ. ௭௭) இவ்வாறுதான் அந்தத் முதலாயினார் ஒடுங்கின
மையால் என்னையினின்றும் வேறு இருடி முதலிய உற்றை
செய்யப் பயன்படும் செய்கின்றாரென்பதற்குக் கூறுகின்றார்

(கூச) இவ்வாறே சென்ற இருடிகளிலும் புருடாகளு
டைய பாசத்தைய பகவான நீக்கினா, இனி வருந்த இருடிக
களிலும் நீக்கப்போகின்றாரென்பதாம்.

(உ. ௭) இவ்வாறு இருடி தொகு முன்னாக உயியவாறு
பிரேயசுதந்தம் தவறாமையினாலே தோற்றுவித்தே புருடாகளுக்
குப் பேரகம் முதலாகிய பகவான மேற்கூற்றைக் காட்டுக
ின்றாரென்பது பொருள். (கூச)

(கூச) இவ்வாறே எவ்வாறு ஆகிரிசாரைப் பற்றுகோடாக
ககொண்டு சாதனங்களாகிய மந்திரங்களால் சாதிக்கக்கூடிய
திகூதாத்திரிணிலேயே தனது சத்தி பதிந்த புருடாகளுக்குப்
பாசங்கள் நீக்கின்றாரெனப் தாம்.

(உரை) ஏமோவாரே ஆசிரியரைப் பற்றுகோடாகக்
கொண்டு மந்திரங்கள் மந்திரேசுவரர்களாகிய இவர்களைப்பற்றித்
தனைப் மலப்பிராகமுடைய ஆன்மகளுக்குத் மந்திரங்களால்
சாதிக்கக்கூடிய திகூதாத்திரிணிலேயே பாசங்களை நீக்கினாரா,
ஞானம்முறைய நீக்கவில்லை, முன்னால் சந்தர்த்துடன்
கூடிய மேற்கூற்றைக் கூறுகின்றென்று மேற்கொள்ளப்பட்ட
ரேகா மனது இவ்வாறு நிர்ணயஞ் செய்யப்பட்டது கூச

1 அந்தச் செய்திவிட்டபொன்பதற்கு அந்தநாள் ய" என்னத்தி
கரும் இவ்வொருவரும் செய்தவிடமென்பது பொருளாகக்கொள்க.

(அ—வை) இவ்வாறுமீன் மரபு மரத்தைக் கடந்த மலபார் பகுதியுடைய அணுகலுக்கு மேலாக மலபார் மீன்பாடாகித் தெனின். ஒவ்வொரு புறங்கீதோடும் ஆசிரியரிருந்தலால் ஆசிரியரைப் பற்றுகிறோடாகக் கொண்ட சகவரணம் அவ்வணுக் கருகாகத் திணைப்பைச் செயது போசுத்ததைத் கொடுக்கின்ற சென்று கூறுகின்ற.

(கௌ-சுஅ) மத்திரேசுவரரே முணைவரன ஆசிரியராவர்
அவர்களுக்கு பிணைவர். உருத்திரர் ஆசிரியராவர், அவர்களுக்கு
பிணைவர் தேவர்கள் ஆசிரியராவர் அவர்களுக்குப் பிணைவர்
முணைவரன ஆசிரியராவர். மத்திரேசுவரர்களால் உருத்திர
களும், உருத்திரர்களால் தேவர்களும், தேவர்களால் மஹா
இருடி சிரேஷ்டர்களும், மஹா இருடி சிரேஷ்டர்களால்
மஹாபுடர்களும், மஹாபுடர்களால் விரைமஹாபுடர்களும் உபதேசித்
தப்பட்டுமுற்றதே பிணைவர முணைவரை ஆசிரியராகக்கொண்ட
வரமவர் பிரமணர்க்கு வகுநாங்கள் நிலைதிருத்தப்பட்டன
எனப்பதாம்.

(உரை) உருத்திரர்கள் என்னும் பத்தத்தில் இவ்விடத்தில் திருகண்டர் முதலாகியவரை கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு துரிதிரர்கள் ஏற்படுகின்றனையால் அவ்வாறுகளால் செய்யப்பட்ட திணைத்திருநல், மரபாமலத்தைக் கடந்தவராயும், சிவசுத்திபதிந வராயும் உரை ஆனமகனாகருந் மேலாகும் ஏற்படுகின்றது.

(4-47-00-2)

(அ—கை.) பிரமணர்களால் வசூலிக்கலின் தருமங்களை நிலைநிறுத்தப்பட்டன என்று கூறப்பட்டதைச் சாதிக்கின்றார்.

400) தீவகம், சரதகம் என்னுமிவற்றிற்கு நான்கு வரு
ணத்திலுமும் அதிகாரிபாவர் ஆகியதன்மைககுப் பிராமணசே
வரியவராவென்பதும்.

(உரை) சாதகம், தீவகம் முதலியவற்றிற்குப் பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களாகிய இவர்கள் அதிகாரிகளாவ

கொண்டு கேட்கப்படுதலால், நான்கு வருஷத்தவரும் அதிகாரியாவர். இவர்களுமிடையே இருபைபையுடையவராயும், மிருதுவான இயல்பையுடையவராயுமுள்ள அந்தண்களை ஆசிரியராவர்¹⁴ என்று சுருதியிருத்தலால் ஆசிரியத்தன்மைக்கு அந்தண்களை உரியவராவதென்க. (கௌ)

(அ—கை) பிராமணர்களுள்ளும் எல்லாப் பிராமணரும் ஆசிரியராகவென்றும் ஆசிரியராதற்கு உரியவராவதென்றும் உறுதினாறு.

(கௌ) திசைகூடைய பெற்ற எவன், திவ்யபெருமானைச் சந்திசுளுடன் கடினவராயும், அநித்தியபதற்குரிய புலனங்களைப் படைபவராயும், போக மோகங்களைச் செய்பவராயும் அறிவின்குறே, அவன் ஆசிரியனாக ஆசிரியத்தன்மையில் ஏவப்பட்டு ஆசிரியனாவென்பதாம்.

(உரை) பாமேசுவரனுக்கு ஞானக்கிரிஸ்தவன் சத்தி பென்றும், அனுகருதமுதலான காங்கனிலி உருத்திர புலனயிருகவுள்ள தத்துவம், புலனம், பூதம், பொருளென்னும் இவையனைத்தும் அநித்தியபங்களுள் பாமேசுவரனுடையதெயென்றும், பசு களுகருப போக மோகங்களைச் செய்பவர் பாமேசுவரனே யென்றும், இவ்வாறு பாமேசுவரனை ஆகம் சமிகைதகனாலறிந்து, விவாகாண்ம தருகமென்றும் இவறாள் அவலிடயத்தில் விபரீத ஞானத்தை நீக்கி, நிச்சயமாகப் பாமேசுவரனைத் திசைகூடையுடைய எவன் அறிவின்குறே, திசைகூடையிலே வேறு ஆன்மாவைப் பெறுதற்பொருட்டும், அருச்சுனை செய்ததற்பொருட்டும் பாமேசுவரனிடே பரவனை செய்கின்றானே, அத்தனாகிய பிராமணன் ஆசிரியனாக ஆசிரியத்தன்மையில் எவப்பட்டு ஆசிரியனாவான், எனையோர் ஆசிரியராகவாட்டா இவ்வாதே “அறிவிலலாதவனும், மடகருமள்ளவனும், ஸயமுள்ளவனும், அன்பில்லாதவனும், தத்துவஞானியல்லாதவனும், கிரியாமாகத்தில பயிற்றி இல்லாதவனும் ஆசிரியனாகக் கொள்ளப்படமாட்டான்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கௌ)

வேத ஆன்மா—சத்தானமா.

திருநாம அறிப்படுவதெனது. ஆங்கிலம் அறிப்படுவது அறிந்துப் புத்திக்கு விடப்படாத வேண்டுமென்ற உடனிகழுகி னத்திற்குமலம் காண்க ஆகவே, பின்னாக் கூறப்படுமாறு தானே பிரகாசிப்பவனான சுவரன் அவ்வாறு புத்திக்கு விடப்படவண்ண.

(1௧௦௨.)

(அ—1௧௧) புருடன புத்திக்கு விடப்படாதிருத்தவகாண்டே யத்ப்புட்படுவதெனது. கபில பிரமத்திற்கும் புத்திக்கு விடப்படா காமல சுவமா அறிப்பப்படவில்லை. ஆகவே கண்ணாடிமேனது புத்திலே ஆசாமலம் விடப்படாதபடியே இவற்றைப் பிரதிபிம்பச் சொககையே பிரகாசிக்கப்பால் புத்தியினால் நிகழக்கூடாது. அனைதரும் அறிப்படுவதெனவென்று சாங்கியர் கூறுவது பொருந்தாமென்று கூறுகின்றார்.

௧௦௩) இத்தகைய புருடனானவன் சாங்கியருடைய புத்திக்குத் திறமையிவ்வற்ற அனுபவிகை : புத்தின் மூலிலும் புருடன் எத்தக் காலத்தல் : தம் விருத்தியிற்றையவனாக அனுபவிகைப்படு கின்றாதின அவனாக காலமென மூலில் பென்பதாம்.

(1௧௦௪) புத்தியிறே நன்றும் புருடபிரதிபிம்பத்தாலுடையது ஁ அறிவெனினுளில்லை. ஆகையால் பிரதிபிம்பத்தைக் கருத்த தது பயனற்றதாகும். (௧௦௩.)

௧௦௪) அனைதரும் அநாம பிரதந்தும்பும், ஆன்ம பிர தத்தை விடப்படாக்கவிகாண்டே பிரகாசத்துக்கும், முறையிற்றிருக்க றுமாயின பிரகாசத்துக்கு விடப்படாபிரத்தல். பிரகாசத்தைச் செயதென்னும் வேறுபாடு பொருத்தம் அவசிய முறைய பாயுணமையால், பிரகாசத்துக்கு விடப்படாபிரத்தல் பிரகாசத் தைச் செயதென்பது பொருத்தமற்றென்பதாம்.

(1௧௦௫) ஆன்மா பிரதிபிம்பருபமாபிரத்தல அத்திரு விடபத்தனமையம் பிரகாசத்தனமையம் மிருக்கவேண்டும். அதை விடப்படாக்க கொண்பிருத்தலால் புத்திப்போதிகத்துக்குப் போத் திருத்தனமையம் நிகழவேண்டும். அவ்வாறு நீங்கள் கொள்ள

விடையாதலால் புத்தியால் விடையாகச் செய்யப்படவே புது
வநியப்படுதல் ஏனென்று உறுது சொகுத்தார்தது (408)

(409) (அந்நியம்) புத்தி போதத்தெரு ஆன்மா விட
யாவின் ஆன்மாவிற்குப் போதவதன்மையும், அதபற்றிப் பரி
ஸ்மர்த்தன்மையும் உடையதும், இதற்கு விபரீதமாகப் புத்த
குப் போத் திருத்தன்மையும் பரிஸ்மர்த்தன்மையும் இருத்தல் வேண்
டும். ஆகவே உன் மதத்துக்கு விரோதப்படுமொபதாம்.

(410) இவ்வாறு ஆன்மா பற்றிக்கு விடயாவின் போத
மொளவிற்குத்தான், விடயவாஸ்தவ்யப்போத பரஸ்மர்த்தன்மையு
ஆன்மாவிற்கு வேண்டு. பற்றிக்கு ஆன்மாவை வற்புத்தன்மை
விருப்பமு உண்டாப்போதத்தன்மையு இருத்தான் தெரிவத்
தன்மையு உண்டென்று கொளவருக. ஆகவே உன்னுடைய
கொளவையாறு உன் மதத்தற்கு விரோதமாயும் ஆகவாய்
போத்தாகித் போதம் வேறு விதமாகப் சொகுதாமையாக,
புதுவ புத்தியை விடயவாகவாதி உது கொண்டு தனது உது
வத்தாலுந்நாயுதிருமென்று கொளவேண்டுக. இவ்வாறு
வின் முறையுப் போத வரீதமாய் * "குறு தத்துவம் பி.நெடு
பருடன ஆயிவ இவ்வாறு விடயவா அறிவே தெத்" பென்று
உதிருத்ததான், தெதிமுதலியபுத்திபோதத்தால் புதுடன் அரி
வப் படுவவருக உதப்பபட்டதே பெனிய, அவ்வாறு உதப்பட
வின். அவ்விடத்தில் அறிவாவதால் உதவிய நருகின்
தது. அவ்வாறெனில், "அ.வி.ய.முது அறிவத்துடைய சொகு
பற்றி இதுயு" எனது வாகவாததால் குறுத்ததால், வி
வாதி பெனதுவின்வாறு விடயவாவையுடைய புத்தி போதத்திற்
விவகர்த்தனமொளவிற்குமபுதுடன் அதவிவதவித்தது கொண்டு
தாமே பிரவாகென ஏன் உது உதப்பபட்டிருக்குமது உண்ட.

(411)

(அ. 411) இது நிதம். ருபின முதவாதினாய் புத்
திக்கு விடயவாகக் கொண்டு அந்நியாது போத உதவாவிட புத்

* போதவரீதம். 3, 40

நிகு விடாமலாகக் கொண்டே அந்நிய வேண்டு கொம்பார்க்கு அவ்வாறு ஏம்பலிபுதலையால் அது பொருததெனக் கூறுகின்றார்.

(300) சோத ரூபமான அந்தக் காணத்தினதெழிலாவது விலக்கு முதலான போல் பாசமாபிசுத்தித்தமையால் மிகக்கவரின் துறியிடத்தருகியுடையதாக ஆவது அவ்வந்தகாரனா னுக்கு அவ்வாறு துருத்தியில் பிரதிபலிப்பானது கத்தியில் துரிதனாகிய போல் பொருத்த மற்றது. காவரனுடைய அமரததக் துரிதாதி பிடிபெயினி, அது மாயக்கமே பாசு கொண்பதாம்.

(301) கண்ணமைய செரு னாத்திலிருத்தே தடுபது னையோ அதுவே பாசமாபு அபபாசத்தின் தன்மையானது புத்தி முதலிய வற்றிற்கிருக்கின்றது. ஆகையால் சிவ ரூபமான மேலான பா முதலியைப் புத்தி போதமவவாது அந்தக்கம. புத்தி பாசமாபிருத்தலைய அளவிடுதற்கு முடியுமாறு விளங்கும். காவரனு இக்கால முதலியவற்றால் அளவிடப்படாதவன். கத்தி முதலியவற்றால் குரியான முதலாகிருந்தாலு பின்பின்பு கட்டாவதுபோல், அத்தவன் காவரனுடைய பிரதிபிம்பம் புத்தியில் விளக்குமென்பது கவனாது உடும். காவரனுடைய ஏகதேசமாகுது பிரதி பிம்பத்தெனவது கொள்கையெனினி, அது மாயக்கமே யாகும் ஏதன்கவனி, பகவான அவ்வாறில்லாதவர்களுடைய ஏக தேசமாய் பிரதி பிம்பிப்பென்பது பொருததாததனினாக, இத்த விடாய்வது ஏவவக் கிதி பொரு இடத்தினும் உறப்பட்டிருக்கின்றது. (302)

(303 304) (அனாதம்) தக்கப்படுவது, தோலி யுடையது என்று தருவகம்பையுடைய பாசனம், தவித்தல் தோலையுடைய செய்தல் எனவும் இவற்றைச் செய்யும் காவரன் அளக்கமாய் தக்ககாமம் கிரகருதனால் தவித்தல் செய்யும் அகவின்புறது அறியாபடுகின்றது. தோலி யுடைய பந்தகோனிக் கட்டைகளால் துன்பம் தோலியுடைய இறதிலை பென்பதாம்.

உள்ள தந்தைப்பிள்ளை, தோள்களில் நாடாப்பிள்ளை நாக்கி
கொடு முத்தியென, தந்தை தோல்க்கிப்படைத் தலையுடையவனாகச்
செய்யும் அக்கினி முத்தியெனநான் நினைக்கிறேன். இன்று
அந்த அக்கினி முத்தியெனவற்றைச் சிவனாகவே செய்கிறானாக
சரணம் உனக்கே. தந்தையாகத் தவறாது அருள் புலத்தாயும்
தேவியியலையுடையவனாகவே தந்தை நிகழ்வான். ஆதலால் அந்தப்
பிள்ளை என்னை நனைக்கிறது. (கரு: 300)

[illegible][illegible]

உரை சிவசுந்தரியுடைய மரபுப்படி நான் எழுதிய பதினாறு
தந்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு திரைப்படம் தயாரிப்பதற்கு முன்பு
செய்யப்பட்ட பி. வி. என். இன் டிராபிங் அங்குலத்தோடு கூறிய
ளர, அகமான புகழ்பெற்றவரே உயர்வாகச் செய்து வருவதை
அப்படி உறுதிப்படுத்தினேன். அவர் கூறியது உண்மை—“நாங்கள் எந்தவாறும்
தந்திரம் இதை உருவாக்கவில்லை. சிவசுந்தரியின் மரபுப்படி
விவரத்தையும், எவ்வாறு அங்குலம் எடுத்தது, அதன் அளவு
பட்டது, அதை சிவசுந்தரியின் மரபுப்படி அங்குலத்தோடு
ஒப்பிட்டு, தான் செய்த தந்திரம் அங்குலம் அளந்துவரவேண்டியது
தான்” என்றார். (தந்திரம் உண்மை)

[illegible]

* ஆன்ம தத்துவமென்பது ஆன்மாவென்னும் பொருள் சூரிதத்து

(உரை ஆகவே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள முதுகிளையத்தில்
முதுகிளையத்திலும், அந்த முதுகிளையத்திலிருந்து வியாணி, பந்த
முதுகிளையத்திலும், (கரு)

புது வாக : ஆயிரம் சுவன சுவரது அழியாபடுவன 6 ன்
பார்க்குக சுவனகரார்

சுருதக மாந்தர லீலகீய ஆன பரிவானது, சிவபூசியானது
சுந்தியுடைய கிணைதநாலு எளவையுடைய ஆற்றுகைய கணகைக
கெதிரைச் சந்தித்திரையானவா, ன் சுயன சிவனைப் பற்றினதற்கு
உதரக.

14. ஈ. சூரிபகிஷாசுரர் தம் கையிலு கண்ணுறு உயிர்களை
கூழியாக உருமாற்றியது. இவ்வுருமாற்றம் உயிர்களை
மாயமாக்கிவிட்டது. இவ்வுருமாற்றம் அனைத்தையும்முற்றிப் பூரண
சுத்திக்குக் கொண்டுவந்தது. இவ்வருமாற்ற அர்த்தங்களுக்கெல்லாம்
வாங்கியும் ஞானரீதியிலே தானாக நடைபயிற்சிகள் மேற்கொண்ட
யவர்களை உரைக்காமல் பத்தியிலேயே உயிர்களை வாய்விட்டுச் சொல்ல
பதிலே உரைக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்பதில் அறிபவன் அறிந்திருப்பது
பலமுண்டி. இவ்வுருமாற்றம் பகரங்கள் பரிசுத்தமானவையாகவும் அருவா
றுத்தவையாகவும் உருமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. அருமயம் உயிர்
வெண்க

(கந-) திருவள்ளூர் தாலுகாவில் அரியலூர் பகுதி இவ
ரைத் தர, பிறகு மூத்தவராக அனாதைகளைப் பெற்றுக்கொள்வது, சமீபத்
தொல்லியல் கல்வெட்டுக்கள்தான் பரிசீலனை செய்து, பிறகு
உண்டாகின்றது என்று எவ்வளவு உண்மையானது என்பதை

உரை : பகவானுடைய பரிசுத்த நெஞ்சு இவ் வாயாதலினால்
உறந்து பகவானைச் சாத்தாக்கொடுத்தல் நிகழ்ந்த பெருமையாகரு
வியலாது உபாநுந் தும். சத்திரானது ஆதர்சம வாயுவென்று நிறு
தற ஏன் எனக் கொண்டு நூத்தலாகப் பராமாயிநென்றது. ஆதற்
மால் சந்நதகம் சத்திச்சிவானும (ஆதமச்சிவானும) பக
வானைப் பற்றிய ஆதிசைவமாதலாகும். (உரை)

(அ—நக) இதற்கு கிடைக்கவில்லை

(கன) மகிழ்ச்சியுடன் இவ்வாறு சந்திப்போம். கிடைக்க
பெறும் தகவல் குறித்து உறுதியாகக் கூறும் அன்புடன் இவ்வாறு
இவ்வாறு சந்திப்போம். இவ்வாறு கூறும் அன்புடன் இவ்வாறு

(உரை) ஸ்வாநுபவா உவமிடத்தும் எகராவதம் அறிந்திருத்தலால் அவா எல்லாவற்றினும் உகனவாகவேயிருக்கின்றா. விருகவகவிடத்தும், மண்டவகவிடத்தும் குசிரியம் கவிடத்தும், விசேடமாய் விளங்கத் தேவாறுவாராக உறப்படுகின்றா. அதற்கொண்டே ஸ்வா உகனவாரம் முதலியன, வீங்கம், மண்டம், ஆசிரியர் உறும் இவ்விடத்துச் செயப்பட்டு, செய்கிறவர்களுடைய பணி புண்டுபண்ணுதற்குத் காரணவாராக ஆகின்றன. இவ்விடங்களிலும் வேர்டுகளிற செயப்பட்டுப் பணி புண்டுபண்ணுதற்குக் காரணவாராக ஆவனவால் இவ்வாதே "ஸக்யானா அகவாபி மந்திர தக்ஷி ருபா உபா சத்தத்தினும், மந்திர பிரபி கவினியுபா கவாஸ் தேவாந் அறிவை புண்டுபண்ணி. புருடாகருத்தவாராகா: குகின்றா ஆகவாபி மந்திரங்களைரு உண்டா இத்த அறிவிகு தனமமவாறு உருதலியவறா அறிவிகுஞ் சத்தவகவி ளும் வேறுகலி விருகக்காத" என்ற எய்வால் மந்திரவாரத் திகவகவியல் உறப்படய் துகின்றத. (உரை)

(ககச) (கவகாநெனில) உயிர்களைப் பத்திரம் சத்திரம்
விபவநிஷ பதந்ததா செத்திரம் வேறுவ கரிபததா
கவா நேனந கிளகததா அககபததததத. கரித்திர
தெவகத நேனந யநிபபததததத தோகவபததத.

(ஈனா) மனிதர்களுள் சிலருடைய சரிமையைத் தேர்வாத காரணத்தினால் உடையதெனவது, புறநூல் காலகவியுடைய பொருள்களை அறிவி: தால் குற்ற நிறை உதிர்வாகின்றது. அவையே மனிதரத்தங்களை எச்சரித்தனாலும், எழுந்தராம மான அகாலகவியின் நியாசத்த மும், எத்தத்தனும் எத்தராம சாதுவிகககககககக கவியை உத்திய தென தென காரி உயக

காண்டவரால், சகவரர் பிரதிமம் முதலியவற்றில் தோன்றமாறு போல மயூர சத்த முதலியவற்றிலும் தோன்றுகின்றபது அறிப்படுகின்றது. (ககச)

(கக-க) இவ்விடத்தில் ஓர் பூர்வபக்கத்தைக் கூறுகின்றார்

(ககரு) அணுகுநிலைப் பந்திரும் பிரகாசமற்ற பாவநறிவும் தன்னையும் பிறப்பொருளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் சகவரன் தோன்றுகிறார். இது எவ்வாறு பொருந்துமென்பதாம்.

(உரை) சடப்பொருளில் (சிவமாகிய) சித்தாரூபத்தின் தோற்றம் பொருந்தாது என்பது பொருள். (ககரு)

(ஆ-க) சடத்தில் சித்தின் தோற்றம் ஏதமமாகாதெனக் கூறுகின்றார்.

(ககக) எரிகுப்படுத தயிலம் முதலியவற்றில் எரிகருந் தீபம் தோன்றுமாறுபோல, சித்தாகிய ஆன்மங்களின் உபகாரத்திற்காக, பிரகாசமற்ற பிரதிமம் முதலியவற்றில் தன்னையும் பிறப்பொருளையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும் சகவரன் தோன்றுகிறார் என்பதாம்.

(உரை) தீப உவமைபய இவ்விடத்தில் உபஸ்க்கணமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, சடமரண மனிதா முதலிய வர்களின் சரீரத்தில், தன்னையும் பிறப்பொருளையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறதாயும் விடப்படுமாறுபிறக்கும் ஆன்மாவானது அறிவு சடப் இருந்த மனிதா முதலியவர்களின் உபகாரத்திற்காகக் கண் மத்திறங்கேற்றவாறு தோன்றுமாறு போல, பரமேசுவரர் பிரதிமம் முதலியவற்றிலும் சித்தரம் முதலியவற்றிலும், மயூர சத்தவகளிலும், பசுக்களின் உபகாரத்திற்காக விசேடமாக விளங்கித் தோன்றுகின்றார். ஆகையால் பிரகாசமற்றவைகளால் சிவன் எவ்வாறு தோன்ற முடியும் எனவாழைக்காது. எனவே, மறவார் களுக்கும் இவ்வாறான ஞானத்தால் சிவரூபப்பெய் வசமாக ஏதொ

(ககக)

(அ.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(க.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(உ.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(க.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(உ.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(அ.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(க.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

(உ.க) திருவள்ளூர் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்
அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக

அதிலையுடையவர்களாக விரும்பத்தக்கது. இது புதிதாக இருக்கத்
தும் இது பழையதாக இருக்கத்தக்கது என்பதும் வேறுபடுவதில்
ஒரு காரியமும் உண்டாகாமற் போய்விடும். ஆகையால் முந்தைய
கருங்குச் சாவனாவுத்தனைமை வந்திரமுண்டு, சாவகருத்திருத்
தன்மை பரமேசுவரனுக்குத்தா லுண்டு என்று ஒப்புக்கொள்ளல்
வேண்டும். (ககஅ)

(அ-கக) இது ஒரு குறையாகவென்று கூறுகின்றார்.

(ககக) மனிதர்கள் விருப்பு வெறுப்புக்களுடன் கூடியிருத்
தலால் அவர்களுக்குச் சமமான ஞானமில்லை. சித்தர்களுக்கோ
சமமான ஞானமிருக்கின்றது. ஆகையால் சமமான ஞானமின்மை
யால் சித்தர்க்குடைய வெவ்வேறான இச்சைகளானது அவர்களுக்குச்
செய்தபாடுதன்பதாம்.

(உரை) பனகளை விருப்புமுதலியவற்றுடன் கூடியிருத்த
லால் அவர்களிடத்தில் வேறுவேறான இச்சைகளுக்கின்றது. அத
னால் அவர்களுக்கு கொள்ளையின் பேதமேற்படுகிறதென்பது
பொருத்தம். (ககஉ)

(அ-கக) சித்தர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(கஉ-ககஉ) சித்தர்களுக்கு விருப்பு முதலிய குறையுகள்
கிடையா. அவர்களுடைய ஞானம் வல்லாவற்றையும் அறியும்.
ஆகையால் அவர்களுக்கு வேறு வேறான இச்சைகள் கிடையா.
சித்தர்களைச் சிவனுடன் சமமான அதிகாரத்தை யுடையவர்களாக
வித்துவரண்கள் கூறுகின்றனர். ஆகையால் ஒரு காரியமும் உண்
டாகவென்று சொல்லக்கூடாதிதன்பதாம்.

(உரை) சித்தர்களையிருக்கின்றமையால் விருப்பு முதலி
யன இல்லாதவர்களாய்வு முறையாக எல்லா விடயங்களையும் அறி
ந்தவர்களாயும், சாவகருத்திருத் தன்மையுடன் கூடியிருத்தலால்
வெவ்வேறு சமமான அதிகாரத்தை யுடையவர்களாயும் இருக்கின்
வனவன்றி அவர்கட்கு அவர்களுக்கே ஞானம்' த்தும் விருப்ப
வெறுப்பு ஏற்படாமைகளால் அப்பொருள் பேதன் கிடையாது.

ஆவையாக ஒரு காரியமும் உண்டாகாதென்ற குறை இவ்விடத்தி-
ல்லை யென்க. (கஉ௦-௧௨௧)

(௮-௧௧) மகாவிதரின் மத்தில முத்தி சித்திக்க-
தென்று கூறுகின்றார்.

(கஉ௨) சர்வ கருத்திருத்தனமை முத்தனுக்கு இவ்விட-
யில் அவன் சரவஞ்ஞகவெனப்படது உண்மையு-
று. சரவ-
கருத்திருத்த தன்மையிலவாத குறைபாடு உண்டாகுது எவ்வாறு
சரவஞ்ஞகவெனப்படாதே அங்ஙனே முத்தன சக-
பாடு என்பதாம்.

(உ௦௦) பரிபூரணமாயிருப்பதே முத்தியாகும். முத்தனு-
க்கு சர்வகருத்திருத் தன்மையிலவையின் சரவஞ்ஞகத் தன்மை
யும் பசுவகுத்யபேரல் இவ்விடத்தில் வேண்டும். (கஉ௨)

(கஉ௩) * சித்தின் தோற்றம், முதலாம் சகவாணகருச சர்வ-
கருத்திருத்தனமை கிருக்கின்றதென்று எவ்வாறு கொள்கின்-
றோமோ, அவ்வாறே சித்தர்களுக்கும் சித்தினே ஏற்றமிருத்த
கால சர்வகருத்திருத் தன்மையுண்டு. இன்னேல் சித்தனுக்குப்
போல் சகவாணகருத சர்வகருத்திருத் தன்மையிலவையால்
வேண்டும் என்பதாம்.

(உ௦௦) சித்தின் தோற்றத்தால் சகவாணகருச சர்வகருத்-
திருத்தனமாயிரு. * இப்போல் சித்தருக்கு மிருக்கின்றது இவ்வி-
யென்று கூறிய சகவாணகருத சர்வ கருத்திருத்தனமை யிலலை
பெற்றுமே. ஆகவே உலகம் உண்டாகாத (கஉ௩)

(கஉ௩) (அவறியும்) கருத்தரின் ஞானககரிபா ரூப-
மான சத்தியில் ஞானமகத்திருத் தோற்றமும் கிரியாமகத்-
திருத்த தோற்றமினமையும் கூறுவது முதற்குத்ப பொருத்த
யிலலை யெனப்படாம்.

உ௦௦ அநதச் சத்தியானது ஞானககரிபா ரூபமாக ஒன்று
கவோபிரதின் மிகன்று ஏன்எனக் கூறப்படமு நுக்கியது. அந்

* சித்தின் தோற்றமென்பது சருவஞ்ஞகத்தன்மை.

தனைய சத்திகர குறாமசத்தில் தோற்றமும் கிரியாமசத்தித்
தோற்றமினமையும ஒபுக்கொளளகடாது எதனுலெனின்,
அவயவமறயிருத்தலாலெனக சதவாதுக்குச் சித்தின தோற்ற
மிருத்தலால் சாவகருத்திருத் தனமை உண்டெனது எவ்வாறு
கொள்கின்றோமோ, அவ்வாறே சித்தர்களுக்கும் சித்தின தோற்ற
மிருத்தலால் சாவகருத்திருத் தனமை கிருக்கின்றதெனது கூறிய
தமது கூறது, சித்தியேசுவரர்கள் விடயத்தில் பொருந்தாது;
அவர்களுடைய சித்தின தோற்றமிருதம சாவகருத்திருத்தன்மை
காணுமபலம் என்று அவர் கூறுவாரயின, அது பொருந்தாது.
எதனுலெனின், அவர்களுடைய சித சத்திகர எடபொழுதும்
தோற்றமில்லாமையாலெனக

(கஉசஇ)

(அ-வக) இனி, புருடாகட்டுக கருத்திருத்தன்மை முன்
னருமிலகெயனக சாவகரபேர கறுவவபாயின அதுவும்
பொருந்தாதெனக கூறுகின்றா.

கஉசஇ சித்தர்களுக்குச் சருவ கருத்திருத் தன்மை உண்
டெனது பேரகசரிசையில் முன்னாச சாநிகபபட்டி நகசிலறது"
கருத்திருத்தன்மையிலை யெனது கூறுவாரயின விடகளுன
முதன எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானககிரிய சத்திகரற
பதவாக ஆயவிடுவன் எனபதாம்.

உரை முன்னாட் போக காரிகையில் சித்தர்களுக்குச் சருவ
திருத்தன்மை உண்டெனது சாநிகபபட்டி நகசிலறது சத்தி
ஞானமுக்கடல் அந்திக கருத்திருத்தன்மைக்குத் தோற்றமிலை
பாயன ஞானகததீபம் தோணமுக்குக்கவெண்ணும். ஆகவே, எல்
லாவற்றையும் விடயமாகக் கொள்ளும் ஞானககிரிய சத்திகரின்
மையால் முதன பதவாகவே ஆயவிடுவன்.

(கஉசஇ)

(அ-வக) இவ்விடத்தில் பிறகுடைய கொள்கையைக்
கூறுகின்றா

(கஉசஇ), சித்தவிடமுள்ள ஞான சத்திகரு எவ்வாறு
தோற்றமிருக்கின்றதோ, அவ்வாறு கருத்திரு சத்திகருத் தோற்ற

முண்டு. ஆனால் சருவகருத்தா இருக்கின்றனென்றெண்ணிச் சித்தன் செய்பவேண்டியவற்றைச் செய்வாமலிருக்கின்றனென்பதாம்.

{உரை} சித்தனிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மை ஞானம் போலன்று. என்கும் சருவ கருத்தா இருக்கின்றமைபாகம் ஈசமாதற்காக அநிகமாகச் செயல்வேண்டுமென்றெண்ணிச் செயல்வேண்டியவற்றைச் செய்வாமலிருக்கின்றான். (கஉ.௧௩இ)

{அ—கை} இதனை மறுக்கின்றார்.

{கஉ.௧௩இ} சித்தனிடத்துள்ள சருவ கருத்திருத்தன்மை யானது எவ்வளவு காரியங்களுக்கும் செயல்படுகின்றதென்பதையாயின சித்தனிடத்து விளங்கித் தோன்றும் கருத்திருத்தன்மைக்கும் பசுவினிடத்து விளங்கித்தோன்றாமிருக்கும் கருத்திருத்தன்மைக்கும் விசேடம் யாதென்பதாம்.

{உரை} சித்தனிடத்திலிருக்கும் கருத்திருத்தன்மை விளங்குமாபிருத்தும் காரியத்தைச் செய்கிறதில்லை என்பதாயின், பசுவினிடமிருக்கும் விளங்குமென்ற கருத்திருத்தன்மையினும் சித்தனிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மைக்கு விசேடம் யாதென்று கூறுவதாக.

{கஉ.௧௪இ}

{அ—கை} இதனை விளக்கக் காட்டுகின்றார்.

{கஉ.௧௪இ} எவ்வளவு காரியங்களுக்கும் செயல்படுதற்காக உண்டான தொழிற்பாடு விளங்குமென்பதும். கிரியைக்கு விளங்குமென்பது. இதனையும் வேறுகே கிடையாது. எவ்வளவுதற்பும் ஆறியுடையாட்டுண்டான ஞானம், ஞானத்துக்கு விளங்குமென்பபொருள் என்பதாம்.

{உரை} பசுவினிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மையினும் சித்தனிடத்துள்ள கருத்திருத்தன்மைக்கு விசேடமாவது, சித்தனிடத்துள்ள ஞானசத்திபோல கருத்திரு சகதியும் எவ்விடத்தும் தொழிற்பாடுடையதென்பதாம்.

{கஉ.௧௫}

(கஉஅடு) இயங்குமே கிரியா சத்தியவந்து எல்லாக் காரி
 உருகவும் செய்கிறதாகக் கொள். அல்லது கிரியா சத்திய
 இல்லாமையுள் ளுயது கொள். அல்லது ஏனா சத்தியம் விளக்க
 மின்பையே மேலாகக் கொள்ளுதல் கொள். அல்லது மேற்கூறிய
 பரமசிவமிடத்துக் குறித்தவையாவது கொள் எனப்படும்.

(கஉஅஈ) சித்தனது கிரியா சத்தி விளக்கமாயிருக்கிறது
 தெனது கொள்கை, அகநிலை எல்லாக் காரியங்களைப்பற்றிச் செய்
 தாகவே தூ புக்கவனங் கவண்டும் விளக்கமாயிருப்பதும் காரி
 பத்திரம் உபயோகிப்பதென்பது கொள்ளின பற்றி யுடத்
 தி. ௩ உயர் சத்தியிலலாதவாறுதான் கிரியா சத்தியில்க
 கொண்டு கொள்ள வேண்டும் கிரியா சத்தி விளக்கத்
 தோன்றியதை யென்று கொள்க. ஏனாகவிரியா கருவிகள்
 ஒன்றாகவல்ல ஓரவசத்தின விளக்கமின்மை மேற்கூறியதை
 கொள்ளவேண்டும். கிரியா சத்தி விளக்கமாயிருப்பது, ஏனா
 சத்தி விளக்கத் தோன்றுவதென்பது, இவையே யோசு
 யுடைய பரமசிவன சாயுபதவிரியாகவாதவாறு முதல்
 னிடத்துப்பால் அகமிடத்துக் கருத்தினைப்பற்றி
 யென்றுவருவதற்குக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறான பகவ
 தாவதுள்ள வாதுகளுமென்பதற்குக் கொள்க வேண்டும் இவ்வி
 டத்து முதலாவது ௩௪௩௩௩ ஓர் குறையில்க. ஆகவான
 சுவருக்குத் தன்னையே சுவரே நிறுத்தி நின்றவன் ௩௪௩௩௩
 சாயுபதவிரியா முதலில்க ஓர் கருவியை வேண்டுமென்று.

(கஉஅஐ)

ஆ (கஉ) இனி, சுவரொன்றுமில்லாதவன் பரமசிவனாக
 முதல் பால் ௩௪௩௩௩வருவதன் உயிரினிடத்து வந்து கருவியை
 பற்றிச் சித்தானதுதான் விவசாயியுண்டென்பது உறுதியாக
 வல்லது கொள்ளுதலெனக் கூறுவதற்கு.

(கஉஅஓ) சித்தனிடத்தில்க ௩௪௩௩௩வருவதன் வந்து கரு
 வியை ௩௪௩௩௩ கொள்க. ௩௪௩௩௩வருவதன் தன்னையுள்ள
 வந்து இவன் குறையின்க அமரம் வந்து கருவியைத்தெனக்
 கொள்க. ஏனா அய்யவதனால் கருவியை இவன் எனப்
 படும்.

(உரை) சித்தனிடத்து ஈசுவர குணங்கள்தான் வந்து கூடுகின்றன என்று கொள்ளின, ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலிய குணங்கள் இல்லாதவனாக ஆவன். குணங்கள் அவயவங்களற்றிருத்தலால் குணங்களின் விகிதேசம் வந்து கூடுகின்றன வென்பதுமே பொருத்தமானது. (உஉ௬இ)

(கஉ௦இ) (ஆனந்தியும்) குணங்கள் தனது குணியைவிட்டு நீங்கி வேறு குணியை உடையது அடைவதென்னும் இத்த முடிவானது உலகை யுடையும் பொருள்களில் விரோதப்படுகின்றது என்பதாம்.

(உரை) குணங்கள் தமது குணியை விட்டு நீங்கி வேறு குணியை அடைகின்றன என்று ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்தில் எல்லாப் பொருளும் எல்லாக் குணங்களையும் உடையவையாக ஆகிவிடும். ஆகவே, சித்தத்தின்படி உயமம் பொருத்தது முத்தள பெத்தனாகவும் பெத்தன முத்தனாகவும் ஆகிவிடுவன. ஆகையால் குணங்களின் சமிக்ஞாந்தி வரது கூடுதல் பொருத்தமானமன்றி அதுகொண்டு சிவசாமி உத்தை யொடபுகுகொள்ளலாகாது (கஉ௦இ)

(அ—கை) வேதாந்திகள் ஆன்மா பரமசிவனிடத் தொடுகு குதவால் சிவசாயிப ஈசுவரன் முதலியவை கூறுகின்றனர் அதுவும் பொருத்தத்தெனக் கூறுகின்றார்.

(கஉகஇ) எவ்வாறு பாம்பென் முன்னாக் கூறப்பட்ட குறையை உடையவனாக இருக்கின்றாரோ அவ்வாறே அவயவிடம் ஒழுகாமடைந்த சித்தனும் குறற்றடைபவனாக ஆவன் என்கு வெளில் சித்தன் சிவனைவிட வேறாயினவையொவ்வையாறாம்.

(உரை) பரமசிவனை *உபாதாச காரணமாகக் கொண்டால் அவனுக்கு அநேக தந்தனாம் முதலிய குறைகள் நேரிடுமென்று † முன்னாக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சித்தநான் பரமசிவனிடத்து ஒழுகத்ததை யடைகின்றனவோ என்று கூறின, பரமசிவன் உபாதாச

* உபாதாசம்—முதல், † அநேகம் உஉ

காரணமாக ஆவண எதனுமெனின், உபநாணகனிறுநா ஒழுக
கம் ஏறபடுமாணகயாலென்க. ஆகவே உபநாண காரணமான
சகவரணுகு அச்சதனத் தன்மை முதலிய குறைகள் ஏறபடு
மாறுபோல, சகவரனினும் வேற்றுமைமேலாகத் தித்தருகரும்
அச்சதனத்தன்மை முதலிய குறைகள் நேரும் ஆகையால்
உககளுடைய மோசும் அத்துவிதமேயாகும் (கூடகஇ)

(கூடகஇ) (அனநியம்) ஒனருமேருகரும் கணபமைய அநி
தலே முதற்குச் சாதனமென்று கூறிய துமது கூறது, தன்
மேசாநு த்திறுலேயே மறுக்கப்பட முருக்கின்றது எதனுமெனின்,
விடுவிகப்படுகிறவன விடுவிகவிறவனெனும் இவாகவருகரு
அபேதத்தன்மை இருக்கின்றமைபற்றி முத்தியே மண்டுகிற
திலையாலாகியாலென்பதாம்.

(உரை) *சகநிய சகநியே வேதமற்ற பிரம்ம ஒன்றே
உண்கம். ஆகையால் பிரம்மமும் முதற்குச் சாதனமென்று
கூறும் இரந்தக கூறும் எனையுடைய தாயர உலகியென்ற கூறும்ப
மேரல் தன் கூற்றுமேயே மறுக்கப்பட வேகியிருக்கின்றது ஒன்
றென்று கொளறுமிடத்தில சாத்ரப சாதனத் தன்மை சித்திக்
கிறகல்லை அவற்றைகொளருநிடத்தில் அச்சுத்தனமை இத்
திகின்றமையால் (ஒனறென்று உபநாணகம்) (கூடகஇ)

(கூடகஇ) (அனநியம்) உபநாணமானது பிரம்மத்தினும்
வேறாக இருந்தற்றுநா பிரம்மத்தோற்படுவது இன்றேறல் ஏற்
படாது. பிரமாணமற்ற அச்சுதம் அநவானகனால் எதிர்க்காகக்
கூறப்படல் வேண்டிமென்பதாம்.

(உரை) பிரம்ம ஒன்றே உண்கவென்பது உககளுகரு
கத்தப் பிரமாணத்தால் திகில்த்திதேர, அந்த பிரமாணம் அசத்
திறமாயின செப்பனத்திற பரக்கப்பட்டது அசத்திறமாவது
மேரல், அசத்திறமான அசத்தப் பிரமாணத்தால் எதற்குமாவது பிர

மம் எவ்வாறு சித்தித்தது. குறித்த பிரமாணம் உண்மையானால், பிரமாணம், அறிபவன், அறிப்பபடும பொருள், அறிவு ஆகிய இவையனைத்தும் உண்மையாதலால் ஒன்றென்பது பொய்யாய்விடும். ஆகவே, அதனை உடையதன் மோகத்தென்பது எவ்வாறு பொருத்தம்? (கருடகு)

(அ—க) சாங்கியர் கொள்கையைக் கூறுகின்றார்.

(கருடகு) இவ் மனத்திற் றிந் தமர் ன் பிரக பரிணாம, சமசாரத்திலுள்ள பிரகங்கியும் விட்டு நீங்கி, எவ்வாறு சைத்தனியிலிலாத கைவலத்தையே மோகம் எனக் கூறுகின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) சதாதிவசம்பந்தமான தேகமே பிரகமாதம். அதன் பிரக ரூபமான பஸ்வது சாவஞ்ஞத் தன்மை முதலிய வற்றின் ரூபமான மோகம் அந்த மோகத்தையும், மிதிரமான விடயங்களை அறிதலைப் பலனாக உடையனவாயும், அந்நிமர் முதலிய எட்டு ஐசுவரியங்கள் ல சாதகப்படுபவையாயிருக்கும் சமசார பேரகங்கியும் விட்டு மிகுந்த கைவலியத்தில ஆசை கொண்டு பிரகிருதியை பிரகரணமாக ஆணம் காசத் தற்குத் தமர் ன் அஞ்ஞாதத் தன்மையையே தங்கட் கு மோகமாகக் சாங்கியர் கொண்டார் புருடார்த்தமாயிலாத அதனிடத்தில் ஒரு வருகும் பிரகிருதற் பொருளாதென்கலை. (கருடகு)

(கருடகு) எவ்வாறெனின்) ஒ சததகனே ' தனது சை தனியத்தை காசம் செய்புமபொருட்டு எந்த வித்தவர்களை ஞானபிரக அபிப்பாசங்களில் முபறசையை பிண்டவியாது பொருள்கள் என்பதாம்.

(உரை) எந்த வித்தவர்கள்தான் தமது ஞானத்தின் காசத்தின் பொருடாகத் தினரென்றும் ஏராளம் பிரகம் முதலிய அபிப்பாசங்களில் முபறசையைச் செய்வார்கள்? (கருடகு)

(கருடகு) (அன்றியும்) விவேகமாவது, குணவசனம் புருட னும் வேறு வேறு தருமத்தோடு கூடியிருத்தவரின் அவற்றின்

சமீபத்தான ஞானமாசும். ஆராய்ந்து பார்க்கில் இது பொருந்து
தெரிவிப்பென்பதாயிற்று.

(உரை காங்கிரசு கொண்ட குணங்களையும் புருடனையும் புருத்தியும் நூலமரணது, குணங்கள் புருடனுக்கு விடிக் கந்தைதர மாட்டுவெனவா? அல்லது புருடன் தானாவே அழி கின்றது என்று ஆராய்ந்து பார்க்கலி பொருத்தவற்றிலுள்ள பெயர்க்.

(கந்தகு)

(கௌ. எ.இ., அவ்வண்ணலுமா முதலாவது பதக்கத்தைக் கொள்ளும்படித் திரு) குணங்களை, கருத்தருத்தன்மை காண்பது கருதுன் கலந்திருத்தல் தன்மை வன்னுமா தீர்மானகாரி, நடபட நவ யாக சாகவளிகளாகின்றோம், புருடனாகிய நீ அவ்வாறில்கினை பெயர்வு புத்தியிலிருந்துதொண்டு புருடனுக்கு அறிவிக்கின்றான் (என்னும் அவ்வா கூறுபெயர்த்து) எனப்படும்.

உரை) சிறைத்திரையனு பரிணாமத்தையடைபதற்காயும், கலப்பிலலாததாயும், அழைக்கப்பட்ட விடயங்களைப்பற்றித் தீர்ப்பும், எதிர்ப்பாயும், அளவுதறியாயிருக்கின்றது. ஆகவே, புத்தியினால் அழைக்கப்பட்ட விடயங்களைத்தான் புருஷன் கிணங்கு. ஆகையால் புத்தியிற்றதற்குக் குணங்கள், நான்கள் கருத்திருத்தனமை முதலிய குணங்களுடன் கூடியிருக்கின்றோம்; புருஷனாகிய ரீயோ அவ்வாறில்லையென்று புருஷுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது இன்பவஸம்பாததாயிருக்கின்றது என்பது அவர் கொள்கை. (கருடாதி)

(அ) ஸ்க இன்னுவி குறித விண்ணின் பெண்பரங்குத கூறு
கொண்டா.

(கூடனா) துறவரது புருஷனக்கு துறவிக்குப்பட்டவன் உறவி சதனமைபிருப்பின், புருஷன் பொன்சை வறப்பவனாவன். மோசனமானது செபவஞ்ஞானத்தால் காணிக்கபடுவதென்பது மிகவும் பொருத்தமற்ற தென்பதாய

(உரை) இவ்வாதே, புருடன் புத்தியின்கூறிய குணங் களைத்தான் அறினொருவனென்று கொள்கின்ற, புத்தியானது அளவிடவருகிடக்கையால் அதில் அளவிலாத குணங்கள் விடாமலான ஆக இவ்வாதே அமலவர்களுக்கும் "கருவபிரமத் திறம குணங்கள் பிரதிபலிக்கவில்லை" என்று கூறுகின்றனர். ஆகவே, ஏதேதேசமான குணங்கள் புத்தியின்கூறாமலென்று கொள ளல வேண்டுக. அவ்வாறு கொண்டால் அதே ஏதேதேச விடப் பாரி ஞானம் தத்துவ ஞானமாயிற்று. எதுபோலெனில், நீலநிலை பெண்டில் ஏதேதேசமான மலை யெனனும் புத்ததால் மாத்நிரம் இமயமில்லையென்கொள்ளுதல் போலொரு அளவாறு கொள்ளு தல் பொய்யுஞ்ஞானமெனப் "ம. பொருந்நானத்தாலே மோகந் முண்டாகாது எதனாலெனில், பிரதந்தாபையாலென்க

(கக அஇ)

(உரை) இத்தகசுணவகை எந்திறுத்தனமை! முதலிய தருமவகை! டைகானவக இந்நகல்களை நான அளவாறில்லை யென்ற இவ்வாறான ஞானமாதப் புருடனுக்கு கொளநம்பத் தில் உத்தமரால் அறியப்பட்டதைய புருடனாகக் கூறென்பது கெடுவென்கொண்டது.

(உரை) த்நெனலொருபுட பொருளைய புருடன் அறிவொன்று கூறும் ஹமது கூற்று, தன்னினும் வேறாகக் குணவகைய புருடன் அறினொருவனென்று கொள்ளுமிடத்தில் மறுக்கப்பட்டுப் போய்விடும். இதுவன்றி, புருடன் குணங்களை ரோக அறிபலிலை; குணவகை புத்தியை ஏதத் தளைய புரு டனுக்கு அறிவகவிலை, முன்னர்க்குரிய ஏதே ரோகிமாமகபால். ஆனால் உம் புருடனெனனும் இவற்றை உள்ள வேறுதனமல்ல மாத்நிரம் குணவகையறிவகவென எம்பையாயின அதையும் பொருளாது

(கக சுஇ)

(கச0 கசக) (எதனாலெனில் தன்னகை வேறு புருடன் வேறு என்பதைக் குணவகை அறிவிககமாட்டா, எதனாலெனில்,

+ முதலிய வன்பதால், காரியங்களுடன் கலந்திருத்தல் என்னும் தர்ப்புக் கொள்வத் தகுந்தது

புத்தியின் இருப்பிடமான குணத்தவத்தினும் வேறாகக் குணங்களிலொமைபாஸ எனக் ஆவமாயும் குணங்களுநரு விடயமாகிற திலைப் பென்று முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்ற தென்பதாம்.

(௨௭௭) குணனை தம்மைப் புருடனுக்கு அறிவிக்கவில்லை யாயினும், குணங்களுக்கும் புருடனுக்குமுள்ள வேறுபாட்டையே யறிவிக்கின்றன என்று கூறுமிடத்தில், தன்னினும் வேறான குணங்களுக்கு வேறுபாட்டையே யறிவிக்கின்றன என்று கூறல வேண்டும். புத்தியினிருப்பிடமான தன்னினும் வேறான குணங்கள் கித்தகங்களிலும். அவற்றிற்கு ஆனமாயும் விடயமாகாது. விடயமாகாமலின், ஆன்மாவிற்குப் பரிணாமத் தன்மையும் போகியதன்மையும் தோன்றாமலும் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறிருக்கக் குணங்கள் தமக்கு விடயமாகாத ஆன்மாவிலிடத்தால் ஆன்மா வேறு குணங்கள் வேறு எனபதை எவ்வாறு அறிவிக்கும் (௧௭௭-௭௭௭)

(௭௭௭௭) ஆனகயால் விவேக விடயமான ஞானம் பொருந்துகிறதிலைப் பென்பதாம்.

(௨௭௭) இவ்வாறு விவேக ஞானம் பொருந்தாமையால் னைவலயத்தையடைதலின் மோகனம் எவ்வாறு பொருத்தும், பொருத்தாது. ஆனகயால் சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலியவற்றின் ரூபமான மோகனத்தையே கீழ்ப்புக்கொள்ளல வேண்டும்.

(௧௭௭௭௭)

(௭—௭௭) சாத்ரத் முதலாவிருடைய மதத்தின் முதத்தையபற்றிக் கூறுகின்றார்.

(௭௭௭௭) கூறப்பட்ட பசு பாச விடயத்தில் சாத்ரத்த தன்மை சாத்ரத்தன்மையான இல்லாமலையால் ஏதிரிகளுடைய மதங்கள் பாசரூபமாக இருக்கின்றன. ஆனகயால் அந்த மதங்களை வித்துவாஸனை அங்குகளெண்ணுகிறபதாம்.

(௨௭௭) பிரமாணத்தால் கித்தித்தனவாயுள்ள கூறப்பட்ட பசு விடயத்தில் சாத்ரத்தியமான முக்கியமாயும் பாச விடயத்தில் பாச நிகத்தனவானவான் அறிவிக்கின்றார் சாத்ரத்தன்மையால்

புத்ர சாஸ்திரிக் கொடுக்கிறதில்லை' அந்த மதங்களில் இன்ன கொளளாய், 'டனிலிஸ்பாதலரன். ஆலகபரன் மேலரன் முதலிஸ்ப திராபுதிரமரகன் அந்த மதங்களை விஸகங்கிலல வேணும்.

(கி.மு. 100)

(க-ந-இ) (அகாசமிருகசேய) பா பாச முதலியவற்றின் விசேடத்தை ஆறகிக, ரூப சகல வாத்நாச கருகக, டாமலிருக்கின்றது. ஈசுவமாண்டு ஏனைய மதவுக்கிறும் விசேட வண்பயினைப் படைத்தாயி. துதல்கள் வந்த வித்துவாறுக்குத்தானு பிரியமாக ஆறிறுகிலை பெனபதாம்

(உள்ள) என்ன சாத்திரங்கள் வரையாச முதியன
அறவே அறிவாரா அல்லவெனென்கலை, (உள்ளவாறநயப்ப
விலை வெண்பது கருத்து.) ஆகையால் இரதிரனா சாத்திர
மனவாற வினகருவதறு அது தந்தை என்ன சாத்திர
களான அறிப்பபபத பெருநி அறிப்பபதாதிருகின்றது.
அதலால் பிரத்தியசம அதுமானபெனதும் பிரமாணவகருந
புற்றினம் படுகின்றது. ஆகையால் இந்தச் சைவாசமய மான
பிரமாணம் பிரத்தியசுத முதிய பிரமாணங்கள் பேரக வகருகரு
தான உடம்பபேரக அகாது. (கருது)

அ-வித) உண்ட ஆகும்படியும் சிவனதுவரை வரவில்லை. அவருடன் விசேஷப்படி எடுத்த சைவர்களுக்கும் சுவாமிநாதர் பிரபலமும் சித்திக்வும் விண்டபடியாகும். க. முகேசுவரர்

(கருநாடக) மத்திய இலக்கு காலவரம்புநீர்த் திட்டம் 1988-ம் ஆண்டு முதலாம் காலப்பகுதியிலுள்ள இலக்கு நிறைவேற்றப் பரிசீலனையைத் தவிர்த்து சாத்திரங்களுடைய ஆண்படிபடி இதர சேவை சாத்திரம் பிரதிநிதியுடைய பிரமாணத்தின்படி விடுவதற்குப் பரிந்துரை.

உரை: இரதச் சாஸன சாதிரத்தால் சிலபு மதவதன் நீக
த டுபிலை ஆசனம் சாதிரத்தால் அந்த மதவதன் சாஸன
பொருள்களை இது அறிவது மதவதன் சாஸனம் மதவதன் சாஸனம்
காசனம் மதவதன் சாஸனம் மதவதன் சாஸனம், ஆகவே, இப்போது

கண்டு மயங்காது) இது வெள்ளியன்று பிப்பியே என்ற ஓரணத்தை யொத்து இந்தச் சைவசாத்திரமுந் தலைய ஏனைப் பதனை யொண்டியோதித்துப் பிரமாணயத்தைக் கெடுத்துக்கொள்ளாது. (கசசஇ)

(அ—நக) ஏனைப் பதங்களுடன் சைவரகவம் கிதோதப் பருதிநிலையென்று கூறுகின்றார்

(கசசடு) இந்தச் சைவசாத்திரமானது ஏனைப் பதனை விடப் பற்றிய அவற்றின் பிரமாணத் தன்மையைக் கெடுக்கிறதிலலை என்பதாம்.

உரை, இந்தச் சைவசாத்திர முபமான பிரமாணமானது ஏனைப் பதனைப் பெரியபுறம் சொல்லுதலுடையன எனது கூறியவை அல்லாது கூறிய ஏனைப் பதனை யுடன விமோதப்படும (எனபது கருத்து) ஆனால் அபபதனை பிராந்தியகூடம் முதலிய வற்றைப்போல சில பொருள்களை யறிவித்தாலும் தமக்குத் தங்கவாறு அடைபத் திருந்ததை அடைபச் செய்கின்றது என்பதுபற்றி அவற்றிற்குப் பிரமாணப்பமுண்டென்று சர்வாகமப் பிரமாணயத்தில் எமமால் கூறுபட்டிருக்கின்றது. (கசசடு)

(கசசஇ) (ஆனாயும) அநக ஆனாயுப் பதன்களில் கூறப்பட்டுள்ள வகுஞ்சொருமறதைச் சைவ சாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றதென்பதாம்.

(உரை) “வகுணக்கவ ஆசாரமகனென்றும் இவற்றின் ஓரணங்களை மனதகரணங் கூத்திக் கூடாது என்ன எனது ஆசாரம் நுகருகதுமொண்டு விவசாத்திரத்திற் கூறியவற்று தினைக் செய்பாடென்பாரீடுகவன் றுமேனது அவன அநக ஆசாரமத்தெய்துந் து கொண்டு சிவநுமத்தினை காக்கவேண்டியு” என்று சொல்லாரும் உறுதிசொல்லார் இந்தச் சைவ சாத்திரம் விவதத்தோடு மு. ல. ௨௩௪௩. ௨௩௪௪ உபபதந்திய ஸுதரித்திய இகருதப் பசனடந்தன்மையடைகிறது விவதத்தையறிந்தவர்களும விவாகம்

விதிவழி அதுவகுத்திருக்கின்றனர். புராணம் இவ்வரசம் முதலிய வற்றிலும் சீவதா, உபமணியு முதலிய மகரிஷிகள சைவசாஸ்திரங்களை அது முதலானவர்களைத் தேடி அப்படுத்திற்று. மகாபாரதத்தில் 'இவர்களுடைய சிவஸித்தத்தின் பரிமேசுவரன் பூசிக்கப்பட்டான் உலகுநிலைவாரு முதலிலும் பூமையில்' எனப்படு முதலிய வாகவ் உதாரண நிகராய் ண்டவர்கள் அசுவத்தாமா ஆகிய இவர்கள் சிவசகம் முதலைய அநந்தத்தத்தாகவும், சுவாஸ்திரத்திலும் பரிமேசுவர ஆரத்தியால் பகவானுள் ளாகத்தேவர அநந்தசகம் பரிமேசுவர காவ பதின்மன அநந்தம் "ஆதிநுஷ்ண" விவராதளதாதத் தவிர வேறு பிரீயம் எனக் கொண்டிருக்கிறது உலக முதலிய எல்லா உலகங்களும் உண்டாகப் போகின்றன இவையியதற்கு சாதேவமலி" எனது உதயபாடி தகனதது அசுறியும் இராமாயணம் காரத்தவிய ண் ரிபுதி எனனும் இவற்றால் "பகதவனனான செங்கன்களால் சிவசுவத்தா உயவ் கட்டுமிக்கின்றன" எனப்பதனால் பிரதிபலிப்புதலிய சுகதாமனன் கூறப்படுகின்றன. சிவருத் திரத்திலும் சுவசகமனனான பரிசுத் தோதபம் கூறப்பட்டுக் கிவதது பரிசுத் தோதபம், இராமாயணம் முதலிய சேந்தத்திய ண் சைவசகம் முதலிய பரிசுத் தோதபம் செய்தனவர்களுடைய படுவதன. சுவதததம் சீவதாசுவதாம முதலிய சுவசகனரி தும், ஆதி"வ ரிசு ரிசு" பகதாசகன்து, சைவசகம் சமாதத் தான ஸ்வசக காவ படுவதது. ஆகையால் சூருதி குவதய மிலி. சுவசகமனன் முதலததகையாடி மிருத்ககிவின. சிவ சிவசகனரால் மாத்யம் அதுடக்குபட வுபிலினை ஆவையால் உண்மதப்படியும் அபிராமாயணயம்விலிபெனக.

(சசுதிது)

(சசுதிது) (அசுறியும்) சைவசாதந்திரத்தினுள்ள பொருள தர் விகட பரமணுகளால் மருதகப்படுவிலி, ஆவையால் அநந்தம் அநந்திரண விகதக சிவருத் தும் இத்தத் சைவ சுவததானக இவற்றவனவான சிவருத் துவகளையப்படல் வேண்டும் எனப்பதாம்.

(உரை) பிரதமராகத்தான்வந்த அதுமனத்தானாவது இந்தச் சாசன சாதாரண மறுக்கப் படுகிறது என்பதைப்பற்றி நான் போர்த்துகீசியருடன் கலப்படியாகவிசேஷித்தே, "அங்கினியினுள் நான் கையெழுத்திட்ட" என்பது முத்திரை வரக்கூடியதாக பிரதமராக சாதாரண போல இது ஆகவில்லை. ஆகவே இதைச் சாசன சாதாரண முற்றம் கிரேக்கியாந்தரப் பரமுத்தங்குக் காரணமாக இருக்காது என்று கேட்கத்தக்கவற்றை அங்கீகரிக்கவும் பிரதமராக சாசன சாதாரணத்தக்கதாக இருக்கின்றது. ஏனைய மதவகாரங்கள் இதைச் சாசன சாதாரண மறுக்கப்படுகிறது (கட்சி)

(காராடி) (வாணியிலுள்ளிய) தேவகலியாணம்... நடுவதாயும்,
சுமங்கலாயும், நீருக்கும் அருகத விலைபு மதவகலாரும் இருந்த நிகரம்
சுதந்தரம் மதுவகலபுதிருநிலையில், விலைபு மதவகலாரும் சிலரூ
பீருதிருநிலையாயும், சுதந்தரமதவகலாரும், சுதந்தரமதவகலாரும்
மதுவகலாரும், சுதந்தரமதவகலாரும், சுதந்தரமதவகலாரும், சுதந்தரமதவகலாரும்

(உயர்) இரணியகரு ஈன் முதலியோர் வேத முதல்பவந
நிறநக கருததககவென்று பெயிரியா கூறுகெய்வன் ஆக
உல வேத முதலியவந்நிறநக கருத்தாகவு இவையெய்ந
கருதாக்கது கெதகனிலும் “வேதாந்தத்திற்குச் செபித
கூன் வேதத்தகத வநித்தவனுக்கே பிருகதகதேறன்” என்று
கருதப்பட்டிருக்கின்றது. எனமுதலென்று மாறுபட்ட வாதந
கிள புது, பகரகச் காத்தொகென உபதேசித்தகனயபரன் ஆக
கடகச சாவஞ்சுந தன்மை கியடயாது அவ்வாதே “பெளத்
தர் சர்வஞ்சுநக இருபரிக கிபலா என சாவஞ்சுநகயப
டக : இந்நவரு சாவஞ்சுநக இருபரிக கெதககயென்
வேதநுணையெனது கெதகககவெனது நிகழாதது” என்று
த்தருககருகெதகன் சாவஞ்சுநகவகத சர்வாளய கருத்தக
கதால செபியபயபட பதககெநக கவககப பெருககபபு
கியபயகக கெதககக கவ்நு கெதககவந்நுயகத சாவநு, நு
கெதகக : உட காத்திரத்தகல ஆத மதககன தேவலியபயபட
படககவபயபட ஆகும். இவ்வாருகவந்நு நிகழ 10கவகத
தேவலியபயபட செபிததகயும் சாவஞ்சுநக தெ

பட்டிருந்தால் பின்னாக கூறப்படுமாறு எல்லா ஆகமபொருள்களையும் விளக்குவதற்கு மந்திர ஏனைய மதங்களுடைய வேத்யமிருக்கும் இருதச் சைவ சாதிரம் ஏனைய மதங்களுடைய எவ்வாறு மறுக்கப்படும். இந்தச் சைவ சாதிரம் எவ்வாறு பொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றதோ ஆவ்வாறு ஏனைய மதங்களை கொள்ள விரும்புபவனாக.

(கசுஅதி-கசுஅதி) இந்தச் சைவ சாதிரமானது எவ்வாறு ஏனைய மதங்களின் விடயப் பயன்கூற்றி அதுவாதம் செய்து கொண்டு தனது விடயம் பயனிலுள்ள விசேடத்தை விளக்கப் படுத்தித் தோ, அவ்வாறு ஏனைய மதங்கள் சைவ சாதிரத்தின் விடயம் பயன் இயற்றா அதுவாதம் செய்து கொண்டு தனது விடயப் பயன்களின் விசேடத்தை விளக்குவதற்கு விடய ஆகையால் இருதச் சைவ சாதிரம் ஏனைய மதங்களுக்கு விடயமாக ஆகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) எவ்வாறு ஏனைய மதங்களின் விடயம் பயனிலுள்ள விடயமாகக் கொண்டு தனது விடயம் பயனிலுள்ள விசேடத்தை அப்போத்கள் புதிது தத்துவத்தினால் சைவர்கள் துணைத்து வற்றினும் இருக்கின்றனர் என்கிறது முதல் வற்றல் அதுவாதம் வல்லவற்றையும் விடயமாகக் கொண்டு விளக்குவதற்கோ, அவ்வாறு ஏனைய மதங்கள் சைவ சாதிரத்தின் விடயம் பயன்களை விடயமாகக் கொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கின்றன. ஆகையால் தமக்கு விடயமாகாத சைவ சாதிரம் அந்த ஆணையி மதங்களால் எவ்வாறு மறுக்கப்படும்.

(கசுஅதி) ஆகையால் சைவ சாதிரத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததும் விளக்கப்படுதலும் ஏனைய மதங்களுக்கு நிச்சயிகரப்படாது இருக்கின்றன. சைவ ஞானத்திற்கு விடயமாயுள்ள பொருள் ஏனைய மதங்களுக்குச் சமமான தன்மைமையுடைய ஞானத்திற்கு விடயமாக ஆகிறதில்லை என்பதாம்.

(உரை) ஏனைய மதங்கள் சைவ ஞானத்திலாவதனால் செய்யப்படாமை பற்றி அதுவாதம் இருக்கின்றமையால் சைவர்களுக்கு

நிற்கு ஸிரோதபாடாமல தத்தம் விடயங்களைப் பண்டிதமுதில்
சைவ சித்தாந்தம் ஆனமுது கொடுக்கின்றது. எதனுலெனின்,
ஊருணாசிரம சூசரங்களை மனதாழும் தரண்டகடடாது எனந
காசலபய பிரமாணமாயிருக்கின்றமையானென்க. சைவர்கமத்
துடன வவவிடத்தல் விவரதவ உரணப்படுகின்றதே, அவவிடத்
தில் விவகங்கைய கொள்வங்கென்க. (ஸிலககடுணந்து மென்
பதீய, எதனுலெனின், நவநிக சந்திரையச செயயினுநு சரி;
செயயிலெனியாடுனம் சரி, சைவ சந்திரை ஸ்ரீணாரல அதுட்
டிககடுணாடும எனநகமபாடுலென. இவனாறவநிச சாலநுந
கல்ல. தவராவ செயய, டட, ஏனென தவகநுந க சமணமன
விவகாணியபுயமடய நுநனத்திற்கு, மசியநுநவத்திற்கு விடயம
கடப பொருந எககாலத்தூம் விடயமாக ஆகறதென்க. (௧௩௦௮)

(௮௦௯) இநதச் சைவசாத்நாம ஸாமிபத்தனையபுடல்
௧.௨. ௩.௪.௫.௬.௭.௮.௯.௧௦.௧௧.௧௨.௧௩.௧௪.௧௫.௧௬.௧௭.௧௮.௧௯.௨௦.௨௧.௨௨.௨௩.௨௪.௨௫.௨௬.௨௭.௨௮.௨௯.௩௦.௩௧.௩௨.௩௩.௩௪.௩௫.௩௬.௩௭.௩௮.௩௯.௪௦.௪௧.௪௨.௪௩.௪௪.௪௫.௪௬.௪௭.௪௮.௪௯.௫௦.௫௧.௫௨.௫௩.௫௪.௫௫.௫௬.௫௭.௫௮.௫௯.௬௦.௬௧.௬௨.௬௩.௬௪.௬௫.௬௬.௬௭.௬௮.௬௯.௭௦.௭௧.௭௨.௭௩.௭௪.௭௫.௭௬.௭௭.௭௮.௭௯.௮௦.௮௧.௮௨.௮௩.௮௪.௮௫.௮௬.௮௭.௮௮.௮௯.௯௦.௯௧.௯௨.௯௩.௯௪.௯௫.௯௬.௯௭.௯௮.௯௯.௧௦௦.௧௦௧.௧௦௨.௧௦௩.௧௦௪.௧௦௫.௧௦௬.௧௦௭.௧௦௮.௧௦௯.௧௧௦.௧௧௧.௧௧௨.௧௧௩.௧௧௪.௧௧௫.௧௧௬.௧௧௭.௧௧௮.௧௧௯.௧௨௦.௧௨௧.௧௨௨.௧௨௩.௧௨௪.௧௨௫.௧௨௬.௧௨௭.௧௨௮.௧௨௯.௧௩௦.௧௩௧.௧௩௨.௧௩௩.௧௩௪.௧௩௫.௧௩௬.௧௩௭.௧௩௮.௧௩௯.௧௪௦.௧௪௧.௧௪௨.௧௪௩.௧௪௪.௧௪௫.௧௪௬.௧௪௭.௧௪௮.௧௪௯.௧௫௦.௧௫௧.௧௫௨.௧௫௩.௧௫௪.௧௫௫.௧௫௬.௧௫௭.௧௫௮.௧௫௯.௧௬௦.௧௬௧.௧௬௨.௧௬௩.௧௬௪.௧௬௫.௧௬௬.௧௬௭.௧௬௮.௧௬௯.௧௭௦.௧௭௧.௧௭௨.௧௭௩.௧௭௪.௧௭௫.௧௭௬.௧௭௭.௧௭௮.௧௭௯.௧௮௦.௧௮௧.௧௮௨.௧௮௩.௧௮௪.௧௮௫.௧௮௬.௧௮௭.௧௮௮.௧௮௯.௧௯௦.௧௯௧.௧௯௨.௧௯௩.௧௯௪.௧௯௫.௧௯௬.௧௯௭.௧௯௮.௧௯௯.௨௦௦.௨௦௧.௨௦௨.௨௦௩.௨௦௪.௨௦௫.௨௦௬.௨௦௭.௨௦௮.௨௦௯.௨௧௦.௨௧௧.௨௧௨.௨௧௩.௨௧௪.௨௧௫.௨௧௬.௨௧௭.௨௧௮.௨௧௯.௨௨௦.௨௨௧.௨௨௨.௨௨௩.௨௨௪.௨௨௫.௨௨௬.௨௨௭.௨௨௮.௨௨௯.௨௩௦.௨௩௧.௨௩௨.௨௩௩.௨௩௪.௨௩௫.௨௩௬.௨௩௭.௨௩௮.௨௩௯.௨௪௦.௨௪௧.௨௪௨.௨௪௩.௨௪௪.௨௪௫.௨௪௬.௨௪௭.௨௪௮.௨௪௯.௨௫௦.௨௫௧.௨௫௨.௨௫௩.௨௫௪.௨௫௫.௨௫௬.௨௫௭.௨௫௮.௨௫௯.௨௬௦.௨௬௧.௨௬௨.௨௬௩.௨௬௪.௨௬௫.௨௬௬.௨௬௭.௨௬௮.௨௬௯.௨௭௦.௨௭௧.௨௭௨.௨௭௩.௨௭௪.௨௭௫.௨௭௬.௨௭௭.௨௭௮.௨௭௯.௨௮௦.௨௮௧.௨௮௨.௨௮௩.௨௮௪.௨௮௫.௨௮௬.௨௮௭.௨௮௮.௨௮௯.௨௯௦.௨௯௧.௨௯௨.௨௯௩.௨௯௪.௨௯௫.௨௯௬.௨௯௭.௨௯௮.௨௯௯.௩௦௦.௩௦௧.௩௦௨.௩௦௩.௩௦௪.௩௦௫.௩௦௬.௩௦௭.௩௦௮.௩௦௯.௩௧௦.௩௧௧.௩௧௨.௩௧௩.௩௧௪.௩௧௫.௩௧௬.௩௧௭.௩௧௮.௩௧௯.௩௨௦.௩௨௧.௩௨௨.௩௨௩.௩௨௪.௩௨௫.௩௨௬.௩௨௭.௩௨௮.௩௨௯.௩௩௦.௩௩௧.௩௩௨.௩௩௩.௩௩௪.௩௩௫.௩௩௬.௩௩௭.௩௩௮.௩௩௯.௩௪௦.௩௪௧.௩௪௨.௩௪௩.௩௪௪.௩௪௫.௩௪௬.௩௪௭.௩௪௮.௩௪௯.௩௫௦.௩௫௧.௩௫௨.௩௫௩.௩௫௪.௩௫௫.௩௫௬.௩௫௭.௩௫௮.௩௫௯.௩௬௦.௩௬௧.௩௬௨.௩௬௩.௩௬௪.௩௬௫.௩௬௬.௩௬௭.௩௬௮.௩௬௯.௩௭௦.௩௭௧.௩௭௨.௩௭௩.௩௭௪.௩௭௫.௩௭௬.௩௭௭.௩௭௮.௩௭௯.௩௮௦.௩௮௧.௩௮௨.௩௮௩.௩௮௪.௩௮௫.௩௮௬.௩௮௭.௩௮௮.௩௮௯.௩௯௦.௩௯௧.௩௯௨.௩௯௩.௩௯௪.௩௯௫.௩௯௬.௩௯௭.௩௯௮.௩௯௯.௪௦௦.௪௦௧.௪௦௨.௪௦௩.௪௦௪.௪௦௫.௪௦௬.௪௦௭.௪௦௮.௪௦௯.௪௧௦.௪௧௧.௪௧௨.௪௧௩.௪௧௪.௪௧௫.௪௧௬.௪௧௭.௪௧௮.௪௧௯.௪௨௦.௪௨௧.௪௨௨.௪௨௩.௪௨௪.௪௨௫.௪௨௬.௪௨௭.௪௨௮.௪௨௯.௪௩௦.௪௩௧.௪௩௨.௪௩௩.௪௩௪.௪௩௫.௪௩௬.௪௩௭.௪௩௮.௪௩௯.௪௪௦.௪௪௧.௪௪௨.௪௪௩.௪௪௪.௪௪௫.௪௪௬.௪௪௭.௪௪௮.௪௪௯.௪௫௦.௪௫௧.௪௫௨.௪௫௩.௪௫௪.௪௫௫.௪௫௬.௪௫௭.௪௫௮.௪௫௯.௪௬௦.௪௬௧.௪௬௨.௪௬௩.௪௬௪.௪௬௫.௪௬௬.௪௬௭.௪௬௮.௪௬௯.௪௭௦.௪௭௧.௪௭௨.௪௭௩.௪௭௪.௪௭௫.௪௭௬.௪௭௭.௪௭௮.௪௭௯.௪௮௦.௪௮௧.௪௮௨.௪௮௩.௪௮௪.௪௮௫.௪௮௬.௪௮௭.௪௮௮.௪௮௯.௪௯௦.௪௯௧.௪௯௨.௪௯௩.௪௯௪.௪௯௫.௪௯௬.௪௯௭.௪௯௮.௪௯௯.௫௦௦.௫௦௧.௫௦௨.௫௦௩.௫௦௪.௫௦௫.௫௦௬.௫௦௭.௫௦௮.௫௦௯.௫௧௦.௫௧௧.௫௧௨.௫௧௩.௫௧௪.௫௧௫.௫௧௬.௫௧௭.௫௧௮.௫௧௯.௫௨௦.௫௨௧.௫௨௨.௫௨௩.௫௨௪.௫௨௫.௫௨௬.௫௨௭.௫௨௮.௫௨௯.௫௩௦.௫௩௧.௫௩௨.௫௩௩.௫௩௪.௫௩௫.௫௩௬.௫௩௭.௫௩௮.௫௩௯.௫௪௦.௫௪௧.௫௪௨.௫௪௩.௫௪௪.௫௪௫.௫௪௬.௫௪௭.௫௪௮.௫௪௯.௫௫௦.௫௫௧.௫௫௨.௫௫௩.௫௫௪.௫௫௫.௫௫௬.௫௫௭.௫௫௮.௫௫௯.௫௬௦.௫௬௧.௫௬௨.௫௬௩.௫௬௪.௫௬௫.௫௬௬.௫௬௭.௫௬௮.௫௬௯.௫௭௦.௫௭௧.௫௭௨.௫௭௩.௫௭௪.௫௭௫.௫௭௬.௫௭௭.௫௭௮.௫௭௯.௫௮௦.௫௮௧.௫௮௨.௫௮௩.௫௮௪.௫௮௫.௫௮௬.௫௮௭.௫௮௮.௫௮௯.௫௯௦.௫௯௧.௫௯௨.௫௯௩.௫௯௪.௫௯௫.௫௯௬.௫௯௭.௫௯௮.௫௯௯.௬௦௦.௬௦௧.௬௦௨.௬௦௩.௬௦௪.௬௦௫.௬௦௬.௬௦௭.௬௦௮.௬௦௯.௬௧௦.௬௧௧.௬௧௨.௬௧௩.௬௧௪.௬௧௫.௬௧௬.௬௧௭.௬௧௮.௬௧௯.௬௨௦.௬௨௧.௬௨௨.௬௨௩.௬௨௪.௬௨௫.௬௨௬.௬௨௭.௬௨௮.௬௨௯.௬௩௦.௬௩௧.௬௩௨.௬௩௩.௬௩௪.௬௩௫.௬௩௬.௬௩௭.௬௩௮.௬௩௯.௬௪௦.௬௪௧.௬௪௨.௬௪௩.௬௪௪.௬௪௫.௬௪௬.௬௪௭.௬௪௮.௬௪௯.௬௫௦.௬௫௧.௬௫௨.௬௫௩.௬௫௪.௬௫௫.௬௫௬.௬௫௭.௬௫௮.௬௫௯.௬௬௦.௬௬௧.௬௬௨.௬௬௩.௬௬௪.௬௬௫.௬௬௬.௬௬௭.௬௬௮.௬௬௯.௬௭௦.௬௭௧.௬௭௨.௬௭௩.௬௭௪.௬௭௫.௬௭௬.௬௭௭.௬௭௮.௬௭௯.௬௮௦.௬௮௧.௬௮௨.௬௮௩.௬௮௪.௬௮௫.௬௮௬.௬௮௭.௬௮௮.௬௮௯.௬௯௦.௬௯௧.௬௯௨.௬௯௩.௬௯௪.௬௯௫.௬௯௬.௬௯௭.௬௯௮.௬௯௯.௭௦௦.௭௦௧.௭௦௨.௭௦௩.௭௦௪.௭௦௫.௭௦௬.௭௦௭.௭௦௮.௭௦௯.௭௧௦.௭௧௧.௭௧௨.௭௧௩.௭௧௪.௭௧௫.௭௧௬.௭௧௭.௭௧௮.௭௧௯.௭௨௦.௭௨௧.௭௨௨.௭௨௩.௭௨௪.௭௨௫.௭௨௬.௭௨௭.௭௨௮.௭௨௯.௭௩௦.௭௩௧.௭௩௨.௭௩௩.௭௩௪.௭௩௫.௭௩௬.௭௩௭.௭௩௮.௭௩௯.௭௪௦.௭௪௧.௭௪௨.௭௪௩.௭௪௪.௭௪௫.௭௪௬.௭௪௭.௭௪௮.௭௪௯.௭௫௦.௭௫௧.௭௫௨.௭௫௩.௭௫௪.௭௫௫.௭௫௬.௭௫௭.௭௫௮.௭௫௯.௭௬௦.௭௬௧.௭௬௨.௭௬௩.௭௬௪.௭௬௫.௭௬௬.௭௬௭.௭௬௮.௭௬௯.௭௭௦.௭௭௧.௭௭௨.௭௭௩.௭௭௪.௭௭௫.௭௭௬.௭௭௭.௭௭௮.௭௭௯.௭௮௦.௭௮௧.௭௮௨.௭௮௩.௭௮௪.௭௮௫.௭௮௬.௭௮௭.௭௮௮.௭௮௯.௭௯௦.௭௯௧.௭௯௨.௭௯௩.௭௯௪.௭௯௫.௭௯௬.௭௯௭.௭௯௮.௭௯௯.௮௦௦.௮௦௧.௮௦௨.௮௦௩.௮௦௪.௮௦௫.௮௦௬.௮௦௭.௮௦௮.௮௦௯.௮௧௦.௮௧௧.௮௧௨.௮௧௩.௮௧௪.௮௧௫.௮௧௬.௮௧௭.௮௧௮.௮௧௯.௮௨௦.௮௨௧.௮௨௨.௮௨௩.௮௨௪.௮௨௫.௮௨௬.௮௨௭.௮௨௮.௮௨௯.௮௩௦.௮௩௧.௮௩௨.௮௩௩.௮௩௪.௮௩௫.௮௩௬.௮௩௭.௮௩௮.௮௩௯.௮௪௦.௮௪௧.௮௪௨.௮௪௩.௮௪௪.௮௪௫.௮௪௬.௮௪௭.௮௪௮.௮௪௯.௮௫௦.௮௫௧.௮௫௨.௮௫௩.௮௫௪.௮௫௫.௮௫௬.௮௫௭.௮௫௮.௮௫௯.௮௬௦.௮௬௧.௮௬௨.௮௬௩.௮௬௪.௮௬௫.௮௬௬.௮௬௭.௮௬௮.௮௬௯.௮௭௦.௮௭௧.௮௭௨.௮௭௩.௮௭௪.௮௭௫.௮௭௬.௮௭௭.௮௭௮.௮௭௯.௮௮௦.௮௮௧.௮௮௨.௮௮௩.௮௮௪.௮௮௫.௮௮௬.௮௮௭.௮௮௮.௮௮௯.௮௯௦.௮௯௧.௮௯௨.௮௯௩.௮௯௪.௮௯௫.௮௯௬.௮௯௭.௮௯௮.௮௯௯.௯௦௦.௯௦௧.௯௦௨.௯௦௩.௯௦௪.௯௦௫.௯௦௬.௯௦௭.௯௦௮.௯௦௯.௯௧௦.௯௧௧.௯௧௨.௯௧௩.௯௧௪.௯௧௫.௯௧௬.௯௧௭.௯௧௮.௯௧௯.௯௨௦.௯௨௧.௯௨௨.௯௨௩.௯௨௪.௯௨௫.௯௨௬.௯௨௭.௯௨௮.௯௨௯.௯௩௦.௯௩௧.௯௩௨.௯௩௩.௯௩௪.௯௩௫.௯௩௬.௯௩௭.௯௩௮.௯௩௯.௯௪௦.௯௪௧.௯௪௨.௯௪௩.௯௪௪.௯௪௫.௯௪௬.௯௪௭.௯௪௮.௯௪௯.௯௫௦.௯௫௧.௯௫௨.௯௫௩.௯௫௪.௯௫௫.௯௫௬.௯௫௭.௯௫௮.௯௫௯.௯௬௦.௯௬௧.௯௬௨.௯௬௩.௯௬௪.௯௬௫.௯௬௬.௯௬௭.௯௬௮.௯௬௯.௯௭௦.௯௭௧.௯௭௨.௯௭௩.௯௭௪.௯௭௫.௯௭௬.௯௭௭.௯௭௮.௯௭௯.௯௮௦.௯௮௧.௯௮௨.௯௮௩.௯௮௪.௯௮௫.௯௮௬.௯௮௭.௯௮௮.௯௮௯.௯௯௦.௯௯௧.௯௯௨.௯௯௩.௯௯௪.௯௯௫.௯௯௬.௯௯௭.௯௯௮.௯௯௯.௧௦௦௦.

(௧௩௧) சைவ சமபந்தமனை நுநனமாநது சைவாநுந
தக் குணாநக ஆனாநகடுந சித்திநகடுநகெனது ஆநக
புணம நனாநக நகசுபபதர யிருகென்றதென்று கூறப்படடி
ருகெனதென தரம.

(௧௩௨) ஆதமனது, சைவ பொருந எனநும இவநந
நபமயிருகெனது. அவநந, தந்திர (சைவ) நபமன
ஆதமன சைவாநுந செயபபடினும், அதன் பொருநான ஸுந
முதலி குணங்கள் பரமேஸ்வரவிடத்துச் சைவாநுந சமபந்தத்
நிபுபபது பநி நித்தியமயிருகெனதெனமனான சைவ சாத்நாத்
திக நிகந்ததெனபாண்டு. அது நற்றிரை சைவ சாத்நாத்
பிரமாணமா நமனவ.

(௧௩௩) (ஆதமனது, சைவ பொருந எனநும இவநந
நபமயிருகெனது சத்தியபுடையதெனநபபது பநிப பந்தான
சைவாநுந ஸிரோதநக ஆதமனது. இநத கரணத்தான
சைவ சாத்நாத்நது அவநந மதநகடுந சமபான பலன

கலைபுடையதினது உறவாகாத இவ்வாறாகவே பயனற்ற குக்குத்தன்மை இதற்கு வவ்வாறு உண்டாகுமென்பதாம்.

(உரை) இந்தச் சைவ சாதிரிம் பயனற்றதாகவாவது, வரைய மதங்களுண்டு சமமான பலனையுடையதாகவாவது, கிரே நிகழ்பதும் பலனையுடையதாகவாவது இருக்கவில்லை. ஆனால் இத்திருப் பிரமாணத் தன்மையுடையது முயலாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. சைவரின் கெடுதலுடையது சுத்தியுடையவரைய இருக்கின்றமைபற்றி அகையாகும் மேலானவரையால் அவரின் சொல்லப்பட்டனாற்றிப் பிரமாணம் உண்டெனது வரைய மதங்களுடன சமானமாக இந்தச் சைவ சாதிரித்தகக் கொண்டாலும் இதன்மேல் ஏறுகக்கொள்ளலாம் ஏனைய மதங் கையும ஏறுகக்கொள்ளலாமெனது கூறலாகுது (கருட இ)

(கருட இ) (சாதனனெனினு) இந்தச் சைவசாதிரிம் வரைய மதங்களுடன சமமான பலனையுடையதாயிருப்பினும் இந்தச் சைவ மதத்தில் திணைப்பினாலேயே முத்தியுண்டாகின்றது. இஃது அவன் உடையதற்குப் புருட்கொரு முத்தியாக கொடுக்கின்ற மையால் இந்தச் சைவ சாதிரித்தகக் கொடுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாம்.

(உரை) அறிவப்பட்ட இஃதுவான சாதனத்தையே நீக்கி விட்டு வந்தத்திற்குக் காணமாயுந் திகழ்மொழியுமுநாகும் சாதனத்தைக் கொள்வதில் எவ்வாறு விடப்படுவது அவ்வாறே “இஃகேயே தென் கிடைகமுமாயின எதற்காக மலைக்குச் செல் வல் வேண்டும்; தனக்கு விருப்பமாய் பெருங் கிடைத்த பின் னா எவ்வாறு முயற்சியை மேற்கொள்வன்” என்று பிறருங் கூறுகின்றனர். (கருட இ)

(கருட இ) எதற்கு சாதிரித்தகத் தொழிற்பாட்டினினமும் விடுபட்ட சித்தியும் மேலானகாயே முத்தியுடையது ஆகவே மைய சாதனமும் காணப்படுகின்றனவே ஆகும். சாதிரித்தகத் தவ்வாறு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

(உரை) வந்தச் சாத்திரத்தினை எல்லாவற்றினும் மேலான பன்ன காணப்படுகின்றதே இந்தச் சாத்திரத்தை எவ்வளவு விரிவாய் சாத்திரங்களைப்பெல்லாம் தள்ளிவிட்டு மேற்கொள்ளமாட்டான். ஆதலால் இந்தச் சாசன சாத்திரமானது ஏனைய மதங்களுடன் சமமான நிலையுடையதாயிருப்பதும், இந்தச் சாத்திரத்தில் பிரவிருத்தியானது செய்யவருகுகளும்; செய்யவேண்டியவற்றையெல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கின்றனவே (கருகரு)

(அ—ஈ) இந்தச் சாசன சாத்திரம் பரமேசுவரனால் செய்யப்பட்டதென்று உரையாசனத்தால் கூறப்படுகின்ற தென்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(கருகரு—கருகரு—கருகரு) பரமேசுவரிடத்திலிருந்து பரமபுராணம் வந்தவையாயும், சாதனத்துடன் கூடியவையாயுமிருந்தும் பிரகாரமோகனம், ஆதிரோய மகரிஷியின் பொருட்டு ஒரு மகரிஷியினால் விசுவரூபனிடம், நாலாயத்தாயும், ஆசிரியராயும், பூர்வாராயும், எல்லா விதமானவற்றுக்கும் கடவாயிருந்தும் உயிரோடு விவசாயியராய் அங்கிரங்கப்பெற்ற சத்திரோகாத சிவசாரிபர் இதறியுடைய சாத்திரத்தையொருங்குச் சாசனமாக இருக்கையாகையே மதங்கத்து அருளிச் செய்தனரென்பதாம்.

(உரை) ஒரு பரமபுராணம் இடைவிடாது சித்திக்கப்படுவதுகொண்டு இந்தச் சாத்திரம் பரமேசுவரனால் செய்யப்பட்டமைபற்றி எல்லா மேன்மைகளுக்கும் காரணமென்றதாய்படுகின்றது. கருகரு—கருகரு—கருகரு)

இவ்வாறு நாலாயன கூட்டின புத்தவரான பட்டாபதி கண்டால் சீடர்களின் கண்ணின் பொருட்டு மோகன காரிகைகளுக்குத் தருக்கமாக விருத்தியாகச் செய்யப்பெற்றது.

மோகனகாரிகை மூலமும்

விருத்தியுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சிவபெருமான் திருவடி வாழ்க.

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீசத்தியோசோதி சிவாசாரியாவியற்றப்பெற்ற
பரமோக்ஷ நிராச காரிகைமூலமும்,

இதற்கு

ஸ்ரீ பட்டராம கண்டராவியற்றப்பெற்ற

விருத்தியுரையும்.

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.)

இரௌரவ கமதஜிஷுண இரண்டரைச் சூத்திரங்களை ஆதர
மமாகக்கொண்டு இதனால் செயல்பட்டுள்ளதன்மையால் முதற்கண்
அந்த இரண்டரைச் சூத்திரங்களையும் கூறுகின்றார்.

இரௌரவ சூத்திரம்.

சரங்கிவாகன மயக்கத்தால் எந்தக்கதிவை அடைந்திருக்கின்
றனரோ, வேதசந்திகள வைதிகமான எந்தக்கதிவைக் கருது
கின்றனரோ, பாஞ்சரத்திரிகளுள் சிலரும், வேதிகளின் பாதஞ்
சுலரைச்சார்ந்தவர்களும், பரமசிவனில் நின்றும் முத்தர்களுக்கூப
பெருமமகூறும் மாதேவவர்களும், முத்தனிடத்தில் * ஞாநி
ருத்தன்மை மாந்திரமன்றிக் கருத்திருத்தன்மையிலகை என்று
கூறும் இருதயப்பிரமாணமுற்றிய நூலகலை இயற்றியவர்களும்,
ஆதித்தன், அகிலவிதேவன் எனவும் இவர்களைச் சாமிம முத்
தியெனக்கூறும் ஆக்கினையதனை இயற்றியவரும், மன வேர்த்தி
மாத்நிரமே மோக்ஷமனது கூறுகின்றவர்களும், முத்தியில் சிவ

* ஞாநிருத்தன்மை-அறிபலனுயிருக்குத்தன்மை.

குணங்களுக்கும் + சங்கிராந்திலுபக் கூறும் ஈ சிகரசந்திராந்தி
வாதிசுளாண பாகபதஸைவாகனம், கருத்திருத்தன்மை உடைமையு
டே முத்திசுளாகூறுவென்றவர்களும, இவர்போன்ற மதமும்
அநெகமோகூவாதி களும் மலமிருப்பதபற்றி முத்தி சிந்திககராத
வர்களாய எந்தஎந்திககதியைக் கூறுகின்றனரோ அவை அனைத்
தும் பொருத்தமற்றவைபாரு மென்பதாம்.

நூல்.

(அவதாரிகை) இதுவரை சிவையனுடைய உச்சியிலுபாயிவென
தனது வலக்கையைவைத்துப் பரிசித்தலாகிய திசைகூடியே பிரதா
னமென்று கூறிவிட்டு, இப்பொழுது திசைகூடியின் பாயனுடைய
அறிவிற்கு அகச்சமையகனிலும், புறச்சமையகனிலும்
கூறப்பட்ட அநேகமுதற்களை அறிவித்தற்பொருட்டு
“சாநகிபரமன் மயககத்தால எகதிககதியை அடைந்திருக்கின்ற
னரோ” எனப்பது முதலாகத்தொடங்கப்பட்ட இவ்வளவாகமத்
தின இரண்டாவசருத்திரககருகரு அநேக காரிகைகளான விசி
வரன பொருளைக் கூறத்தொடங்குகின்றார்

மூலம்.

(அ) திசைகளென்னும் சமஸ்காரத்திற்கு இதுவரை அநேக
சாதனங்கள் கூறப்பட்டன அந்தமேலான திசைகளென்னும் சம
ஸ்காரத்திற்குப் பயனமேயே கூறப்பட்டபொயின்றமைவரல், இப்
பொழுது மெய்மேலான ஆகமங்களில் கூறப்படவுருகரும் அந்தத்
திசைகூடியின் பயன்களைக்கூறுவென்றேன் என்பதாம்.

(உ) திசைகளென்னும் சமஸ்காரத்திற்குப் பாயனென்னுடைய
திருகைகமுதலிய சாதனங்கள் முணனர்க்கூறப்பட்டன சமயந்
தம் இன்னமையையும், பிறிதொரு சாதனத்தின் சோகைகளையும்
விலகி திசைகூ ஒன்றே மேலகத்திற்கு முக்கியகாரணமாகியிருத்
தலால், சிறத்ததான அகதச்சமஸ்காரத்திற்குப் பந்தகன அனை

↑ சங்கிராந்தி-கஞ்சயவாது உகிரன் ஈ சிகரசந்திராந்திவாதி-சிவ
சங்கிராந்தினிதி,

தீதம் நீங்குபிடத்தப விவரங்ககூற படுமாது சிவபெருமானது
 குணமான சரஸவருத்தன்மம் முதலியவற்றின் விளக்கமினனும்
 பரமேஸ்வரத்தின் வெவ்வேறு சமயங்களினுள்ள ஆதமங்களில்
 உற்பட்ட அநேக வேறுபாடுகள் கூறப்படுகின்றன தீர்ப்பு
 யின் யானா மோசத்திறகு வேறுபாடுகளைக் கூறியதால் உண்
 டாம் பட்ட ஆசிரியரே பிரகாணத்தின் முற்றில் கூறுகின்றார்.
 ஆகையது - ஏனைய சமயங்களினுள்ள ஆதமங்களில் கூறப்பட்ட
 சாதனைகளில் சிவியர்களுக்கும்பிரகாணத்தின் உண்டாகாதிருத்தற்
 பொருட்டு னையதாம். (௩)

(௮ -௧௧) இனி முறையாகப் புறமதமோசங்களைக்கூறு
 கின்றார்.

(௩) கேவலத்தன்மையே முத்தியென அது கூங்கியர்க்கின்
 கொள்கை. சத்தவமான சேநாள்களையுடைய விபதேமுத்தியென
 பது சத்தவமுத்தியவாதிகளான கொள்கை. பரமேஸ்வரின்விடத்து
 ஓங்குகேமுத்தியின்பது வேறுபாடுகளுள் சலா கொள்கை
 விசாரத்தாள் கூடிய அவையாகி நதம் முதலியவற்றில் ஓங்கிக்
 மேழத்தியென்பது பரஞ்சாரத்திற்குள்ள கொள்கை என தாம்.

(௨௪) ஆன்மா, கைவலம் எனவும் கேவலத்தன்மை
 அறிந்ருப்பதற்குச்சத்துவ எண்ம, ரஜசு எண்ம, தமீசு எண்ம
 என்னும் முக்குணங். மான பிரகிருதியின் சாகடகரீய கரணம்
 அகதச் சேரணங்களை ஆன்மாவிற்கும் பிரகிருதிக்கும் உள்ள சம்ப
 நிதமாத்திராமிகை கொள்ளுதல் கூடாது எதஞ்சலனில், ஆன்
 மாவும் பிரகிருதியும் விடப் படுபொருள்களையாகவால் வகையியா
 வத்தவரினுள் அந்நித்தமபகதப் பகுதிகு சமஸ்துக் ஆன்மாவின்
 குறத்தலித்தி ரகசுமயகவையாவதீவதீய இவ்வென்பதற்குமுனை
 யாவ னங்க துல்லாநதநி அகாதீய தான போகதர, பிரகிருதி
 போம்பம் எனவும் பிரகிருதி, நடவியேக அறிவின்மைமிய ஆன்
 மாவிற்குக் பிரகிருதிக்கும் உள்ள சம்பந்தம் என்று கொள்ளுதல்
 வேண்டும். எதனிலெனில், விசேக அறிவின்மைபே ஆன்மாவின்
 ரூப் போகதிருத்தனமயாகவபலெனக் இவ்வாதே பெரிதேயர்
 களும் 4 ஆன்மாவிற்குப் போகமனது விசேக அறிவின்மைபே"

கனகநபிசுத்திரம் என்பது அருண்முகம் பிள்ளையார்
எய்துகிறதென, பிரெஞ்சியாறு தயிலை கனகநபிசு
தான் உண்டாய்வு தகவியுள்ளார் அருண்முகம், அருண்முகம்
எய்தும் இவன் முதலிய சிவனின் சோகங்களை, தந்த
கிவாயுள்ளார் 1 மகத் தந்தவும் முதலியவற்றை இவன்
சந்தித்தான் என்பதும் அறிய ஆகலாகிறது உண்டாகாதது
தான் என்பதும் முதலியவற்றைப் போல போலவே 2 4 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70
71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90
91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110
111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130
131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150
151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170
171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190
191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210
211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230
231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250
251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270
271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290
291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310
311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330
331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350
351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370
371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390
391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410
411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430
431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450
451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470
471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490
491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510
511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530
531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550
551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570
571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590
591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610
611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630
631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650
651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670
671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690
691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710
711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730
731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750
751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770
771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790
791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810
811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830
831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850
851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870
871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890
891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910
911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930
931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950
951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970
971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990
991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

1 மகத்தந்தவும் முதலியவற்றை இவன்

2 போல—போலவே

[illegible]

இனி, "பாண்டிநாடு" தலை ஓட்டக்காரை முதல் மனப்பா
திரை சொன்னாள்" என்பதனால் வேறு துணை உறுப்பில் முதல்

! சத்தியம் சத்தியம் அன்புப்பலம்.

சட்டப்பரமம்—தூக்கு துணைதொடர்வற்ற தூக்குப்பதார கிணைத்தல்.

[illegible]

இவ்வாறாகவே, மேலதிகமானதொரு திட்டத்தொன்றை
தொடர் விவரணையாகத் தீர்மானித்தாயும், முன்னாள் உரிமையுடைய
உண்மையான பொருளாட்சிக்குரிய பராமணியத்தை அமைப்பதில்
விவரம் இருந்தும், அத்தொருத்தரால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

முண்டலங்கை விருத்தங்கா, உறவுகிற பண்டங்களுள்
சுந்தரணயனாயினுடைய அருந்தாழிதகல் தோலுண்டை
அறவு உண்டாகாமல் காணாமல் தோன்றுகை கமலாநம்
என்னும் பெயருடைய வேந்தமயம்பகம் காணாநாள் உண்
மாவது இப்பாசகவே நீடித்ததாயிருக்கிறது. "ஆய்வாய்வு
அநிய வேண்டுக." எனவும் சாத்திரங்களுள் உரிய முறையாக
சிறந்ததான உண்டை அறிகுறாய்வு ஆய்வாய்வு இருக்கி
தாய், அநிய வேண்டுக. அங்கு உறவு எதிர்ப்பாய்வு, மயங்குதற்கு
காணாநாள் இருக்க அருந்தாநம் வேண்டுக அறங்குடைய
அதற்கு எல்லா உறவுகளுள் வேகம் உறவு தோன்றுகிறது
உறவு விருத்த பருத்தும் உறவு தகல் உண்மையான
கொண்ட உறவுத்தகல் தோன்றுகை பார்த்து அறவானது
விளக்குகிறது. அங்கு உறவு தோன்றுகை பார்த்து
உறவுத்தகல் மயங்கும் அறங்குடையது இதுவே முத்தியாக இருக்க
தென் இதுமாப்பெட்டிக்குள்ளே

[illegible]

ஆகவே, அங்குள்ளிருந்து வந்த பதிலை வந்த ௭௩ நாட்களுக்கு 70 சதவீதமானபொதுபா. ச. சாத்திரங்கள் கிடைக்கக் கனபதற்குள் பிற்படுத்த

[illegible]

இதையப்படிக்கிட்டு உடம்பொருந்தாத காரணமாகத் தவற இதுவும் கூட நடந்ததும் இதிலே கனம் லஞ்சத் திலே போர்த் தவறாதெனவும், அந்தத் தவற இதுயானது, ரவத் திலேய் கன்னம் கன்னத்திலேயு, கனத்ததனா ரிலேய் தவறாதெனவும் கன்னம் கன்னத்திலேயு, க. கன்ன அபிதயா ருப மார்பு, 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055

* இவ்விதம் செய்து கொடுத்தால் தான் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கும் சட்டம், வரலாற்றுக்குரியது.

மாமக சன்னம இவற்றின் நுட்பமும் பூதங்களின் மூக்கு நிலையாகிய தன்மாதவிகளையும் தூல நிலையிலே பஞ்ச புத்தங் களையும் பரிணமிக்கின்றவை புத்தங்கள், இந்நிலை ரூபங்களாகப் பரிணமிக்கின்றவை இவற்று லீகாகவும் முகதயர்களும் அந்தப் பிரகிருதியே பரிணமிக்கின்றமையால் அது உபபிரகிருதி எனப் படுகின்றது. இவையாவும் "வாஸதேவஸ்துணா உதவாண பரம பிர கிருதி" எனவும் மகாவித்தி நானு ௦ உதிருகின்றன. அந்தப் பாபயிருதியில் அணுகலான ஆன்மாதிகள் அதன் காரியமாக வுட 2 அங்கிய 1௩ வ்யாகரணம் இருக்கின்றன " எனறு பெரீதேவாதிபகம் உறுதவநகர விசாரமஸ்தவ ஸ்ஷயம் துண முண்டி அந்த ௦ 14 உத்தபாக்ய முதற்காரணத்திற்கு உத்த அபிதாத்தி துரிதம் ௦ ௧௨௩ இவற்றுள் தே உரிமபாஸ ச்வாண மாகன தோன நுகர்துண. அத்தாத்த கனமகனினி ராததரண காரிப சீவநயமம் இவ்ஸாத அத்தப பரிமகாரணரண பா பிர உருபயல் உத்தகரீத ஆனமககனரக ௨, மோஷம் வனக் கிரத ஸைய கெட்ட கெளளிக

அவாதிபிரகிருதி ௩ புத்தபிரகிருதி எவ்வாறு தொடரின் பரிமகன முநியப என்னுடைய சரணால் பா பிரகிருதியில் ஒருகத்ததக கூறுகின்ற நகருக் கிருதியுள்ளவர்களால், ௨, அகங்காரம் முதல்கர தத்துவங்களில் ஒருகதிய முதலி ளாகவகருதிவநவர்களாயும் உன்ன தெயுட ரகாகன என்னுட தனின் 11 உதபாக கெளளிக படுகின்றனர் இவ்வாதே சேவந அங்கனியும் 3 ஆத்தியாத் மககனரண ஆத்திகா பிகருத, உபாதரணம், கால ௨, பாகவக ளை மகனகெளயிய, பெயரித்தவன் விடபவகனின் ரகததரண விசாரித துத்திகன சமயாதனம், கரத்தல், நாமம், பிரகடம், இரண எனவும் புகின் ருதித்தந்த உணர்ந்து அதனுள் உண் டாகவவபாப ௨ ௦ துத்திககரபும், விடபவகனின் புகேகின

* த விவரபரிமகபதாரண பா சராததல் உதகதருபவகருத் தும. கெட்டத ௨௦௪ ௨௩௫ ௨ ௨ அங்கியபக விவரபரிமக துதி ருதித்தி து

* ஆத்தியாத்மம் ௨௦௪ ௨ ௩ ௦ ௨௩௫ ௨ ௨

விவரமும் உள்ளது. அதுவே தான். அதுதான் *அடிப்படைக்கானம்* தான். (2)

(3) பரமசிவனுடைய பிரபத கணங்களுள் முதன்மைபுர விருத்தல் முததியென்பது இவர் கொள்கை. முதற்காலத்தில் ஆனமர் கருத்திருத்தனையினிற்ச சருவருந்த தன்மை மாத்ரி சம உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது இவர் கொள்கை. *முத்திககாலத்தில் ஆனமர் கருத்திருத்தனையினிற்ச சருவருந்த தன்மை மாத்ரி சம உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது இவர் கொள்கை. பிரகாசனருக்கு இருபட்டமான ருபிபன், அகலினி எனனும் இவர்களுடைய சாயியமே முததியென்பது இவர் கொள்கை என்பதாம்.

(4) பரமசிவனுடைய பிரபத கணங்களுள் முதன்மைபுர விருத்தல் என்பதனால் வேறு மதத்தைக் கூறுகின்றார் அதாவது—சாணேக்கியம், சாயியமே முதலியவற்றை அடைந்தே முததி என்பதாம் சாணேக்கியமாவது, பரமசிவனுடைய உலகமாய காலத்தில் இருத்தல். சாயியமாவது, பரமசிவனுடைய சாயியத்தில் இருத்தல். பெளத்தத்திலும் *சிவனாகைய அல்லாத விஷய திணைக்களக் மேலதம அடையப்பட்டமட்டாவது அத்தத் திணைக்களக் கணங்களுக்குப் பதிலாயிருக்கும் தன்மை ரூபமான பதத்தான அடையப்படு”மெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க. இத்த மதமே இரேளரவ ருத்திரகாரரால் “பேரக்” என்னும் சொல்லால் அறிவிக்கப்பட்டது.

முத்திககாலத்தில் ஆனமர் கருத்திருத்தனையினிற்ச சருவருந்த தன்மை மாத்ரி சம உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது இவர் கொள்கை. முதற்காலத்தில் ஆனமர் கருத்திருத்தனையினிற்ச சருவருந்த தன்மை மாத்ரி சம உடையவனுயிருக்கின்றனென்பது இவர் கொள்கை. பிரகாசனருக்கு இருபட்டமான ருபிபன், அகலினி எனனும் இவர்களுடைய சாயியமே முததியென்பது இவர் கொள்கை என்பதாம்.

*அடிப்படை—தான் என்பதற்கு வேறுபாடு, கூறுபாடு என்பனம் பார்ப்பது.

[illegible]

[illegible][illegible]

அந்த கருத்திருத்தன்மை முதற்சீலைகள் எழுததன்மையால்
மூலம் விட்டுவிடுவது உடன்கூறும் உடையதாய் உயர் பிரகாச
மாயச் செறித்ததாயும், இவ்வாறே மகிழ்வாய் நிற்கும் எனவும்
தானில் கார் கூறியிருக்கின்றதும், தத்துவ உபநாயக முதலிய
அவ்வாறில் விருத்தி வாய்வு உத்தியோக நோதி விவரமாய்வுதும்
ஆகமக்கருத்தக் கருத்திருத்தன்மையை அடையுத்தாய்வு

1 குடிநீர் முதலியவை—தமிழகத்தில் குடிநீர் முதலியவை.

↑ கெஞ்சாநாடு—சாணாபுரம் என அழைக்கப்பட்டது.

[illegible]

40 ஸ்ரீரத்தினசுந்தரம் அடங்கிய 9 ஸ்ரீரத்தினசுந்தரம்
உடைய தெய்வ கதையை சொல்லுகிற ஸ்ரீரத்தினசுந்தரம்
என்று பெயர் கொண்டிருக்கிற இவ்வாய்வு நூல் உடைய
தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் ஆசனத்துமேல் பாசன முதலிய
பொருள்களையே அடங்கிய கருத்துக்களையும் பாசன
இருக்கா அல்லவா என்பதை அறியத்தக்கபடி சந்திரபாகம்
கருத்துக்குத் தக்கபடியாகவும் என்ன இவ்வாய்வு கருத்தினை
தாமதம் ஆகாமலாகவோ அருமியைச் சந்தித்திருக்கின்றது
ஆகவே இவ்வாய்வு கருத்தினைத் தாமதம் செய்யாமல்
தான் அங்குள்ள ஏகப்பதிகம் தாழ்ப்பாடல்பதிகங்களைத் தாழ்ப்பாடல்
பதிகம் என்கின்றது என்பது அங்குள்ள ஆசனசுந்தரம் முதலிய

* கார்த்திகை—சிவராத்திரி சபைத் தரம்.

மிகுந்தும் செயல்பாடுபடாத இளைப்பாறுதல் சர்வத் துறையிலும், சமூகத்திற்கெல்லாமிடம், 1971இல் ஒரு வலப்படுத்தித் துருத்தியுடையவர் களையுமி இத்தகையதன் வளமு சிலர் உறுதிப்படுத்து.

கிரகசகஸ்ராக இந்நபிமஹா சூரியன், அக்ஷிணி என்
தும இலங்குண்டப சாமிமே முதலிபவபத கொ கொண்டு
வவபதலுள செட்டு நூலததின் முத்திவாக கூறவினரா. சூரி
யன், அக்ஷிணி என்னும் இலங்குண்டப சாமிமே முத்தி என்
பது மெளந்தத்தோடு முதலி கொந்தவளிலும், மகோபபீடதம்
முத்தியி கொந்தவளிலும் செடகபட்டுவினமது. இம்மதம் இன்ன
தா சூத்திரத்திசு ஆகவினவாக கொந்தததை இப்பறிபவாநா என
தும சொல்லால் மறபிடுப்ப்பட்ட நுகவிறதது. (௬)

(ஈ) ஆனால் முதலில் பாடசிலவின் சிந்தனை குறித்த தனது எண்ணம் உருவாக வாய்ப்பு இதுமேயாகும். ஆனால் பாடசிலவின் சிந்தனை நிறைந்த தனது, அப்போது முதல் உருவாகுபது நல்ல கொள்கை உருவாகாததற்கு முறற்பெண் அது சிலர் கொள்கை, சித்தத்துடன் துணை உலக கர்த்தாவாய் இதுமேயுள்ளது, மனோவாய் உதா சிந்தனாபி முதலில் தான் உருவாகுபது சிலர் கொள்கை என தாம்.

[illegible]

வேறு சிலர் இதுவரதும் உற்பலவற்றைய பாதபுரணர்களின் முத்தி அறிவிக்கப்பட்டதென்று கூறுகின்றனர். 79வ்வர் கேவலத்தன்மைபே முத்தி எனலும் சொல்லால் சாகசியாதம் அறிவிக்கப்படலானால், பாதபுரணர் மதமும் அறிவிக்கப்பட்டதனையால், பின்னரும் அபதப்பாதபுரணர் மதத்தைக் கூறின உற்பலது கூறலு எனலும் நூற்றத்தை நீகருஷு பாதபுரணர் என்க. ஏதனால் எனல், சாகசிய மதத்தினும், பாதபுரணர் மதத்தினும் பிரகிருதிபுடன் சோகவகிணயப்பே முத்திபு. ௨௨ ஆதலால், முத்திபுரணர் வேறுதன்மை விடைபாதபுரணர் என்க. இதுபற்றி சாகசியபுரணர், சோகமும் ஒன்பதாறு பொரிபுரணர் கூறுகின்றனர் ஆனால், பாதபுரணர்களையும் சாகசியபுரணர்களும் உள்ள வேறுதன்மை சாதனத்திற்குள் இருக்கின்றது. சாகசியர் கூறுகின்ற முத்திபுரணர் சாதனம் விசேஷபுரணர் ஆக பாதபுரணர் கூறுகின்ற முத்திபுரணர் சாதனம் வேகம், விற்புரணர் மிக விசேஷதன்மையால் இயம்புகின்றது, இவ்வாறு வேறுதன்மை எதுபுரண முத்திபுரணர் இவ்வாறுமுத்திபுரணர் "சாகசிய புரணர்" எனலும் சொல்லால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

புரணர்களதுதரம் முத்திபுரணர் இவ்வாறு தெரளவது எனது தனது, வேறுபுரண மதத்தின முத்திபுரணர் கூறுகின்றது அது உறுது. பாதபுரண மதத்தின முத்திபுரணர் பாதபுரணத்தால் நிகழாத சாதனத்தன்மை முத்திபுரணர் விளக்க முத்திபுரணர், முத்திபுரண முத்திபுரண சாகசியத்தன்மை முத்திபுரண விளக்க மியவாதனவால் ஆக மயினிடத்தில் இருத்தனபெய்ததற்கு. பாதபுரணமல்ல பாதபுரணவெனது இருக்கின்றது பொருள் விளக்க மிவ்வி பிரதது என்பது கருத்து.

முத்திபுரண உலகத்துக்குக் கருத்தானபிரகிருதிபுரணர் எனலும் தொடக்கத்தான மதபுரண மதத்தின முத்திபுரணர் கூறுகின்றது இயம்புதரம் இவ்வாறு முத்திபுரணில் "கருத்திருத்தன்மைபே முத்திபுரணர் கூறுகின்றதுபாதபுரணர்" எனலும் சொல்லால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அது வருமாறு:—ஆள சாகசியபுரணர் அதுக்கிரகம் செய்தபுரணர் இவ் பாதபுரணர் உலகத்தைத் தோற்ற

[illegible]

இரு, சிறுவர் சரீர இடமர் உயரகருடன கூடி நமது, நீர்
புணதநில இநுடபதே முத்தியென நன சிலர் மகிசர்வாக.
நுநாம, கருத் நுநதனனம் என்னும் இலாப, நல காசுமே மிததி
பெனதன சிலர் கொல்கை ஆசைத்தும் தரநாத்தலை முத்தி
பெனதன சிலர் கொல்வாறு எனபதநம்.

[illegible]

* உதாசீனம்—விரும்பு வெறுப்பின்மை.

சுய சீர்திருத்தம் மூலமாகவே தான் சமூக சீர்திருத்தம் கிடைக்க முடியும் என்பதை
 . நம் நாடு அனைத்துத் திரைப்படங்களிலும் கவனிக்கப்பட்ட சரீரேந்-
 திரியங்கள் நியூசும காலத்தின் சிறந்ததொன்றாக மகத்தான திரைப-
 டுமாகிய ம. சி. சுவாமி சரீரேந் திரியங்களைப் பற்றி எழுதிக்கொ-
 டுக்கொண்டிருக்கிறார். இது மீண்டும் அரசாங்கத்தின் முதலிடம் பெற்று
 கொடுக்கப்படும்.

[illegible][illegible]

வேறு சிலர், பூமி முதலிய பூதங்களினாலான அறிவு உண்டாகின்றது, பூதங்கள் நசிக்ஞம் காணத்து அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிவிம நசிக்ஞின்றது. ஆகையால், சாரத்தினுள் தாக்கதல் அனைத்தும் தாக்கதல் என மூடத்தன்மைப்பாடு கூறுகின்றனர். (சு)

(அ—க) இவ்வாறு வெவ்வேறு ஆகமங்களிற் கூறப் பட்ட முத்திகளைக் காட்டியபடி இனி அவற்றைக் கூற முடியுமெனினும்.

(க) மேல்கத்தல் மூடகனான சில வாழ்களால், தமகள் தம்கள் கொள்கையின்படி முத்தியானது கற்பனை செய்யப்பட்டு நிகழின்றது. உண்மையுள்ளவரான பரமசிவனுடைய சாமிய ரூபமான முத்தியானது அவர்களால் அறியப்படவேயில்லை என்பதாம்.

(உரை) அருளுனத்தால் மூடப்பட்ட அறிவென்னும் கண்ணையுடைய அந்தந்த வாழ்களால் பதிகாத்திரம் ஒன்றினால் மாத்திரம் அறியத்தகுந்த உண்மைப் பொருளான பரமசிவனுடைய சாமிய ரூபமான முத்தி என்னும் பபன் அறியப்படவில்லை. ஆகையால், அவர்களுள் மேலே கூறப்பட்டவாறு போலி முத்தி கூட, தம்கள் தம்கள் கற்பனைகளால் கற்பிக்கப்பட்டவையாகும். (உ)

(அ—க) இனி சமரணதாந்திரிகாகன (சித்தாந்த பிரமாண மாகக் கொண்ட ஆகமங்களையே பிரமாணமாகக்கொண்டு, அதன் பொருளை விபரித்தவாகக் கொண்டவர்கள்) கொள்ளும் முத்தியைக் கூறுகின்றனர்.

(ச) சர்வஞானத்தன்மை முதலிய குணங்களின் விளக்க ரூபமான சாமியமே, சர்வஞானத்தன்மையின் உற்பத்தி சகலசரீரி சமரணேசம் என்னும் இம்முன்னு பதங்களுமே நிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது பத்திகளும், வாகுள்களும் விடப் பாகுறது என்பதாம்.

(உரை) சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களின் விளக்க ரூபமான பரமோக்த சாயிபாவது, சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய வற்றின் உற்பத்தி, அவற்றின் சுகிராந்தி, அவற்றின் சமரவேசம், என்னும் இவற்றிற்றம் சிறந்ததாகக் கூறப்படவுருக்கின்றது எவ்வாறெனில், பகவதேவரில் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்களின் மையால், முதலிய பரிவிவசாயிபத்தைக் கூறும் சுருதிரானது, பகவதேவ ஆனமாவின்மீதுப் புறதாகப் பரமசிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் போன்ற குணங்கள் உண்டாகின்றன வென்று கொண்டதற்குப் பொருத்தானதென்றும் அத்தாபத்திப் பிரபானத்தால் உற்பத்தி சாயிபபக்த மானது சிலரால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

வேறு சிலர்களால், ஆடை முதற்பலற்றில் கணதுரிபின் குணமான மனம்படிவதுபோல, பரமசிவனுடைய குணங்களான சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலியவை முதலில் பகவதேவரில் சென்று பொருத்தானதென்று சுகிராந்தி சாயிபபக்தம் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது இவ்வாறு சுகிராந்தி வாதவிமானப் பாகபதற்கேது இவ்வாறு முதற்பற்றில் சுகர சுகிராந்தி வாதி கொள்ளும் சொல்லால் ரூப்பிடப்பட்டனர்.

வேறு சிலர், பரமசிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் அவனிடத்தில் இருந்துகொண்டே, பிரசுரணப் பருடனை பற்றுவதுபோல, முதற்கண் பற்றுகின்றன என்று ஆவேச சாயிப பக்தம் கொள்ளுகின்றனர்.

இவ்வாறான பரமசிவ சாயிப பக்தங்களினும், பின்னர்க் கூறப்படும் * அபிவித்தி சாயிபபக்தமானது புத்திரம வாக் குக்கும் எடபத்து ஆனகயால் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க.

(௭)

* அபிவித்தி—பகவதேவரில் விவகாமவிருத்தம் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முதலிய விவகரித் தோற்றம்

(அ—ஊ) இவ்வாறு வேறு வேறு பாதங்களில் சுதயிடும் முதுகில்க்குடற்பிட்டு இனிமேல் மருள் முறையைக் கைவிட்டு அவற்றை விலக்குகின்றார்.

[illegible]

(உரை) பிரதானத்தை அதுபயித்தல், நாகரகநா புலனத் தில் விரித்தல் எனவும் இரண்டு மகாவிதமாக அந்தைவ அடை வையான உதனுல எனில், உலகத்தில் அதுபயிக்கின்றவர்களு டும, புலனங்களில் வகுப்பவர்களு டும இந்நகரம் தேவதந்தியை முதலிடப்போடுகது அறிவு காணப்படுகின்றதாயினால் என்க ஆனால் அதுபயித்தும் துணைமையானது அறிவு தன்மைபெயர்நீ வேதலில் அத்த அறிவும் தன்மைபெ ஆனமாவதுதான் உதாரணம், அது கலாமதனை பயனாகின்றபயிற்சி, ஆனகலாம், நாகர அடைவென்றது என்பது அவ்வாறு பொருத்தம் எனவாய்ப்ப மின், அவ்வாறுநின்ற அத்த முதல் கலாமதன்மை ஆனமா சேவலுந் துயிருகமென்ற நான் என்று கொண்டுநீரும் வித்தக காரண மானமையால் பிரதானத்தை மாதிரி அறிந்துகொண்டு இந்நகரின்முன் என்று எவ்வாறு கூறமுடியும அறிவுத் தன்மை வடிவிலுளவர் சாவ நன்றை இந்நகரின் முன் வந்து கொள்ளின, அது கரம் கொண்டு மத்தியமாகும் ஆனால் யால் முதலியல் பிரதானத்தை அதுபயித்தவர்களுக்கென்குதனை நான் என்கது அறிவுடையதேயாகும் ஆனதும், இம்மதம் அறிவுடையவென்பது உண்மையே. புலனத்தில் வாகரக செய தல் நபமனை பயனும் அறிவுடையதென்பது பொருத்தது. எதனால் எனில், நீர்ப்பாசனவகமபோல அனுகியான புலனவகனிச் சேர்க்கையானது எவ்வாறு நகிகதும்? எக்காலத்தும் நகிகின்ற திலும் ஆனவால் என்க. இவ்வாறு கூறுதல் பொருத்தது.

[illegible][illegible][illegible]

சாலைக்குள் சாலைக்குத் தவிர தான் அகலிங்கம் இருக்கிறான். அவருக்கு சாலைக்குப் புத்தலென்று அழைக்கிறார்கள். அவருக்குள்ளே, அவருக்குத் தவிரதான் சாலை எல்லாம் இருக்கிறது. துள்ளி அகலிங்கம் எல்லாம் எல்லாம் சாலைக்குள் இருக்கிறார்கள். துள்ளி அகலிங்கம் எல்லாம் எல்லாம் சாலைக்குள் இருக்கிறார்கள்.

[illegible]

(அ-மா) ஆம் மா புகழினொருநின் பாயினொன்று
 சிறந்தவாய்க்கென ஏடுவென்பத உறுவென்று

(40) முதலாவதன் குறையுருபு பரதமந்திரம்
 திரை நாமையுருபின் திரைநதமு பிண்டையிடுக.

அன்றி ம் அயலாறு கொளின் இரண்டுமாத அகத்தத
யெனனுங் முதல நிகழும். அரிதானது பரமேஸ்வரனிடத்துக்
காரணநிசர் என / நித்தனது நிகழினென்று எம்பட்டாம்.

[illegible][illegible]

இவ்விடத்தில் குடிசை கட்டி அதில் வணிகம், சா. சபாநாயகம்
செய்யப்பட்டு வருவதால் இவ்விடத்தை இவ்விடத்தைப் பற்றி

+ சா. அபாயநகரத்தில் உருவாகிய பரிணமிக்கும் சததுடயம்
 இவர் தருமமானது பரிணமிக்கிறது.

* விவரம்—உந்து பீரோ என் னியதே தோஷமில்லை. சிலே 17 ம 19 உத்
தோஷமுள்ள பேரலிவன்

இவ்வாறு 6 பேரடங்கிய குழு அமைந்து 1974-75 ஆம் ஆண்டில்
யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள இலங்கை அரசாங்கத்தின்
தொண்டுகளை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தியது என்று
கூறுவதற்கு உபாயிப்போலிகளின் உதவி

அந்தக் கீழ்ப் பகுதியில், எப்போதும் காப்பகத்தை நோற்றுவதற்குரியவர்களைக் கிராமத்திலிருந்து வரவழைத்து, அப்போதுதான் (அப்போதுள்ளவர்கள் சேரவில்லை) பத்திரத்தைத் தோற்றுவித்து அதைப் பற்றி முடிவெடுப்பவர்களைக் கவனமாக உறுதுணிவுடன் உபயோகப்படுத்துகின்றது.

அந்தக் கிராமச் சத்தியம், எப்பொழுது எல்லாக் காரியங்களுக்கும்போட நேரத் தவிர்த்துவிட்டதோ, அப்பொழுது ஆணையர் கூற(து) என்னா பதவத்தி யறிப்பதற்கு அந்நேரம் முன்புமே நென்று விவரிக் கூறுதற்கு உபாயவாய்வுகண்டது

ஆகையால், கிரியா சகலிக் கே அகத்தந்தை காரிய சூபயாவ உபாதிக்கைய வேறுபாடு மாத்திரத்தாலே வேறுபாடு உண்டாவதிற் றவரின் உண்மையில் டி ராசுமிக்கிட்டு வேறதுமாயிலும் உண்மை யான சாதநிகழ்க்கையந்த பெரிபோகன விஷயத்த மரிபுறம பகரவண் ளாகவாத்தும் பொருத்தமாகவொரு உறையுண்டினை னர் ஆகையால், ஈசன் முதலிய முதலானிக் புது ஸூது சேவாசு ரூபமாய்த் தோன்றிப் இவ்வைவையத்திற் பகரவதுகூடியபயனும பொருள்கொருபுருத்தவகையவநகரத்திற் தாதுதந்ததேதவநத் திற் வேற்றுமையிடைபாது அளவி, படைத்தல் காத்தவமுதலிய ஸூதொழில்களின் வேறுபாட்டைய கழிப்பதற் தருத்த அச தந்த வடிவ மாத்திரத்திற் குத்தான் வேற்றுமையாகுகின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுகின்றபாபின், கொள்ளு மகாரிதா முதலிய னாகளுடைய சாதநிகழ்க்கை போல சாதநொத்திற் வேறதுமைய சிகழ்ந்து ஒன்றொன்று உறிய ஒருங்குடைய முரணுமென்க.

இவ்வாறு ஏதேனும் சித்தனாக்குடி அல்லது முன்னாள் க.ர.ப. வட்ட இல்லம் முதலிய அலுவலகங்களைச் சொல்லாமைமூலம் உருத்

இருந்தன. ௨௩ ஆவது நூல் இவ்வாறு சமஸ்கிருதம், கந்தநூல்
தமிழ்நூல் ஆகியவற்றைக் கந்தநூல் தன்னையிலேயே சாட்டி இவ்வி
தில் பதிகப்பெயரிடப்பட்டுள்ளதற்குரிய இரகசியமாவது

[illegible]

இவ்வாறு முகமே விடைத்த பொருளாவது, சத்தியஸீட மிகுந்த
குறையாக சத்திரத்தையையினும் மிகச் சிறந்த சத்திரத்தையையி
ழுத்தியெனப்படுகின்றது. படவே, தாதம் எனினும் மிகுந்தவா
லதற்க்குப் பட்ட சிறந்தது மிகச் சிறந்தது என்பதுமே வேறு பரட்
தில் பின்னாயினவையெனமுடிந்த முத்தியினை அளவத்தையென்னும்
குறையாகியும், செவ்வியத்தித்திரை கற்பிக்கப்பட்ட வேற்று
வையிலே முதலிது குற்றமும் சிறந்தியிலே ஆகையால் சுவா
சாயத்தையே முதலியாகக் கொள்ளல் வேண்டிய சுவையி
னும் சிறந்த தன்மை முதலியென்பது சொன்னத்தகையதென.

* துவதநாபையது - சத்திவினிடத்திலும் தெந்த தங்கையு மீதே தெந்த தங்கையுபெணமும் வேதமுமேனென்கை, அறிவினது தெந்த தங்கையு க மீதென்கப்பட்டு அங்கையே மேதது செந்த கையு வின்தியேனென்கை.

ஆனால் சதாநிவனிடத்தல் அநுகரிக திரோபவகரணநுகல்
கருத்தாய்விருக்கல் தன்மை நுபமாண இரண்டு பாசனங் இருக்
கெதனவெனது கூறப்படருகுகெற்றதென்பனில், அநுகண்ண
தான் ஆரீழும் அந்தக் கருத்திருத்தன்னம் காதாரண கருத்
திருத்தனமைபோலவந்தி விசேடமாகுளனது, ஆகையால் அது
பாசனம் மிகிறதில்லை; உ. எ.தி சம்பாங்குறறதாவகாரணவக
அவ்வப்ப பகவாகரு கூறியதன் கருத்தென்னியெனில், அநுக
ணத்தால் நிகழ்ந்த வேறதுகாரணங்க கருத்ததுப பசவியிடநிக்
கும சத்திரிய விவங்குந செய்கென் றுன் விவகும் பவனைக் கருநிக்
கூறியுடதெனது இது ஐது போதுமெனின், பொருட்ட
சமஸ்திதாய ஸ்ஞ்ஞம் டர்க்குத்தின் பரடியத்திலு போகட்ட
மெனபதரு முனகின முன்தவரது சதாநிவட்டமென்று
பெருந் சுகரண்கருக்குமாறு போதுமென்க

ஆனகயார், எனலக் சாதிரிங்களுந் நும வரண்பாழ லனாகக்
பாமயினிடயிகாரும் அநுகரிக திரோபவகரண உண்மையி
நகரிகளாகவெனது, அவற்றை நகரிகளாகக் கூறியது உப
சாரமபற்றி யெனதுவு வெளகல வேண்ம இயவது குருவழி
மட்டு செலது அநதக் குருவின உபதேசம் பெருத தனது சந்
பணியால் சாதிரிப்பொ ளின் விபரீதமாகக்கொண்ட விவகரு
டன வாதநடுவொருதல் யானியில் ஆகையால் இமடட்டேடு
இருத வாதத்துத நிறுத்திக்கொளவேனக.

சதாநிவனுக்குப் பகத்தனமையக கூறியதன் கருத்த
யெறுவியதாகக் கூறுகின்றோம். அது வருமாறு —சதாநிவன்
முதலாவதான பா நவபது தீவனகப்பாச னத்தி செபகற்குரிய
(ஆனால்) சதாநிவன் ஐனனும் பொருநாகடயது தீவனது
பெருந் கொண்டால் முனவாக கூறியவாறு உபசா, மெனபது
கொள்ளல்வேகடாம அநுகரவது, தீவனமில் வித்திரபுநத்
துவாததி செயலபடுதற ஆளமவுகவு முனாபெ மலநாகத்
கிகழ்க்கு நோனர் விசேடாகத் து மான நக. கத்தனமையர் க வினக்
கம் மூலம் நக புவய பக வகம் மூலம் யெறுந் திடந் நிகழ்க்து,
சதாநிவத் துவம் சதாநிவத்துவம் சவத்தது திட சதாநிவ முனது

தத்துவங்களை எடைதறகுக் காரணமாகின்றது. அந்தச் சதாசி
வாஸிடத்தில் வலப்படுதன்மை நீகரணமால் ஸச்சுருருபயப்
மலயி:ருபபது பற்றிட பசுத்தன்மை நீங்கவிடும். ஆகையால்
அந்தச் சதாசிவாஸிடத்தில் பசு என்னுஞ் சொல்லுபகாரமென்
பதன்மறி உண்மையாகவே பிரவிருத்திக்கொள்தது.

இதிலேயே விநுத்திகாரரும் நீகரணியை அவாசுர எங்கிருங்
கின்றனச் என்பது முதலான ஸாங்கியவகையில் திசைத் சொப்பம்
இவ் சதாசிவாஸிடத்தில் பாமசிவனின் நீண்டும் உண்மையில் வேற்
புணமயிலுள்ளவால் அகதச் சதாசிவாஸி திதில் பசுத்தன்மை
உபசாரமென்று கூறுவனார்.

முத்திவசை சத்தவசிடத்துப் பாமசிவனினுஞ் சிறந்த தன்மை
விநுநினைந்தெனக் கொள்ளின், இரண்டு விதமாக அவுத்ததை
பெண்ணுந் தம சிகழ்மென்று கூறி, பாமசிவனிடத்தின் காரண
மியறி வலப்படுதன்மை சிகழ்வதது என்பதனால் முதலான
தான அவுத்ததைபக கூட்டுகின்றார். அந்நாது சித்தவ
சிறந்தவவியிருக்கின்றமைகள் பரமமகவாத் தன்மையுடன கூடி
யிருத்தால், பாமசிவனுக்குக் காரணமியற்றினே உலா:படுபவனு
யிருக்குந் தன்மை சிகழ்வதது. இவ்வாறு கொள்ளவில்லை
வாயின சித்தனைச் சிவனினுஞ் சிறந்தவனுக்கெகாண்டது பசு
என்றதாசு. இத்தகைய சித்தனை ஸாமசிவனுக்கு வேறு சித்
தன் வாயமொழுது அநிகவாத் தன்மை சிகழ்வதது இவ்வாதே
மேலுஞ் சொன்ன காரணமறி போடுதெண்ணும் அவுத்ததை
பாவிட சூதம சிகழ்வதது.

(க)

(அ) அத, இத்தகைய பசுத்தன்மை இரண்டு விதமாக அவுத்ததை
என்னும் முதலாம் சிகழ்மென்கூறி அவுத்தனை முதலாவதான
அவுத்தனைபக கூட்டுகின்றார் இன் இரண்டாவதாய் சிகழ்
கூடிய அவுத்தனைபக கூட்டுகின்றார்.

(ஆ) சபாசாரிணை ௧ ௧ சத்தனை சிவனுக்குவனும் மகவாத
சந்திரன் என்பது பபனறையாய் நுண்ணுது. சபாசலம் மலம
மகவாத் தன்மை பபனறையான ௧ ௧ ௧ சத்தனை ௧ ௧ ௧ சபாசல
இது எவ்வாறு சபாசலம் சபாசலம் பபனறையான

(உரை) மோகத்தினால் ஆன உடைய ஆனமாத்களுக்கு, நாம் † நகரங்களைவிட்டுமென்ற முடிவான பயனையுடைய உடனொரு சுவைப்பழுண்டோ, அந்தச் சுவைப்பாணம் பயனற்ற தாய் நீ நிலைத்ததாக (அவ்வத்தைக் குற்றமுடையதாக) ஆதும், ஆகவே, உலகத்தின் ஒருவரும் சமசுரத்திலிருந்து மோகம்மடைவதற்கு முயற்சிகளாட்டாகள்.

மீதமலத்தன்மை மாத்திரத்தால் பசுவானவன் பதிகாரின் ஸூனிலை எனபதனால், மல சகம் மாத்திரம் முத்தி எனவர மதத்தை மறுக்கின்றார். பசு சிற்றறிவை உடையவனுமிருந்த வாலும், நகரவான் பேரறிவை உடையவனாக இருத்தலாலும், பசு பதிகாரின் விவகத்தால் சீரமலத்தை புருடனுக்கு மலம் இல்லாமல் பற்றி ஓரணசத்தமின் அனுபவம் நிகழாமையால், அறிவின் திக் கற்பால் இருக்கக்கூடிய இந்த மோகம் புருடாத்தமர் கின்றதிலை. பின்னாக, நபபடுமாறு போல ஆனமாவிற்கு அறிவுநனமையே இயல்பானபடியால் முதற்காலத்தில் அறிவு இல்லையாயின் ஆன்மாவிற்கு நாகம் எனவும் குறும் நிகழ்கின்ற தென்பது கருத்து இதனாலே எவர்களுக்கு முதற்காலத்தில் தானாகவே ஆத்மாவே நாகமடைந்ததோ அவர்கள் முடாகளுக்கு முன் முதன்மையாயிருந்தனனா என்று வினாக்கூறப்போகின்றார்.

(கக)

(ஆக) இனி, சித்தவிடத்துத்தான கருத்திருத்தன்மை இருக்கின்றது பரமசிவன் உதச்சினைபிரகாசத்தினால் எனவும் மதத்தை மறுக்கின்றார்.

(கஉ) பரமசிவன் என்ன காரணத்தால் கருத்திருத்தன்மை உற்றவனுபிரகாசத்தினால்? காரணங்களின் கூட்டத்தாலுண்டாவே

† நகரங்களை விட்டுமென்ற பதை நகரத் தன்மையில் சிறந்த வஞ்சகவெண்ணெய்ப்பாடக கொள்ளுவென்றும்

நகரத்தின்மை ஒருவரிடத்தும் நிலையாமல் பற்றி முதலாவதான அவதந்தையு, சமசுரம் பயனெய்து விவரமையற்றி இரண்டாவதான அவதந்தையு காட்டியவாரும்.

அச்சத்தால் வானின, அநேக சூரியகலையுதல் துறை வாரதனை
பெரியம வையுமெனவாயின அப்பொழுதும் அந்த அரசன்
இருக்கின்றதே? வாய்ப்பாடும்,

[illegible]

அவவாளுயின நமது மதத்திற்கு வரப்பாடுகளினால் என்று நித்தர்த்தி கூறினார் என்க. *

(அ-க) இனி, கித்தர்த்தி பிரமாணமாகக் கொண்ட நால்களையே பிரமாணமாகக் கொண்டு அந்த நால்களுக்கு விபரிதப் பொருள் கொள்ளும் அகச்சமவ்யாதிகளின் முத்திகளை மறுக்கின்றார்.

(கஉ) ஆணவகவரிடத்தில் சர்வபுருத்தன்மை முதலிய குணங்களுக்கு உற்பத்தியையே கொண்டால், அந்த குணங்களுக்கு அபிதிவிபத்தன்மை சிதமும். பரமசிவனுடைய சர்வவருத்தன்மை முதலியவற்றை ஆவேசமே புருடனிடத்தில் இருக்கிறது தெனில், புருடனுக்குச் சுதந்திரத் தன்மையின்றி அகந்திரத்தன்மை உண்டாயும். பரமசிவனுடைய குணங்களுடைய சர்வபுருத்தன்மை முதலியவை ஆணவகவரிடத்தில் கவமிடாதவற்றை (வந்து பொருளாவதற்கு என்று கொண்டால் இவ்விடத்தில் இருட்டாகத்தம் உற்புட்பாது என்பதாம்.

(கஉ) முதறியே சர்வபுருத்தன்மை முதலிய சிவானந்தனின் சமீபம உற்பத்தியாகின்றவென்பது எவர்களுடைய கொள்கையாகின்றதோ, அவர்கள் மதத்தில் உற்பத்தியை உடையது அறிவை உடையதாதிருக்குமென்று கொள்ளாவிடனால் முதற்கு அறிவுடைமை சிவபுருத்தன்மை பரமசிவனுடைய குணங்களின் ஆவேசமே முத்தி என்று கொண்டால், பேயான ஆவேசிகவடிவப் புருடன அந்தப் பேயைத் தாதுகொண்டிருக்கிறார்களேயன்றி புருடனில் சுதந்திரியைமையே முதறியே சிவசமீபம அறிவை பரமசிவனுடைய குணங்கள் ஆணவகவரிடத்தில் உருவப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றவையே சிவசமீபம உற்புட்பாது என்பதும் உற்புட்பாது இவ்விடத்தில் மறுக்கின்ற கொள்கை.

* விவரம் பரமசிவனின் மகா முகவரி நிலை படைக்கல் முதலிய பொருள்கள் சிவபுருத்தன்மை, அகமயம் 100 உபநிஷதம் பரமசிவன் கதிர்ப்படைத்தல் முதலிய உபநிஷதங்கள் சிவபுருத்தன்மை கொண்டவையாகின்றன.

தெனில், பரமசிவ குணங்களே முத்தியில் வந்து பொருந்துகின்றன எனினும் குணசகிராநிபாணது உண்கருகுப பிரத்திபஞ்சத்தால் நெடிகவகிப்பீல. எதனாலெனில், பரமசிவ குணங்கள் இரத்திரியங்களுக்கும் விடயமாணமையானவை அனுமானப் பிரமாணநிலை சாதிக்கின்றேருமெனில், குணங்களுக்கும் கவகிராநிபை சாதகமும் அனுமானத்திற்கும் திருட்டாந்தமில்லாமல் உடன் நிகழ்ச்சி என்னும் விவரத்தி யறிவற அனுமானம் பொத்தமறநாருமணக.

(௧௩)

அ—க) இந்த அனுமானத்திற்குச் சகிராநி வாரி உறும திருட்டாநந்தலதக கூறுகின்றார்

(௧௪) குருவினிடத்திருக்கும் அறிவானது குருவினுடைய உபதேசத்தால் சீடனிடத்தச் சங்கீரமிப்பதாகக் காணப்படுகின்றது சாத்திரங்களினும் தீரகநு முதலியவற்றால் விஞ்ஞானத்தின சகிராநிபாணது விடுகப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையால் சகிராநி விடபத்தல் அனுமானப் பிரமாணமே சாத்தியத்திற்கு உண்டது எனப்பதாம்.

(௧௫) குருவானவன் தனது அறிவு சீடனிடத்தில் சங்கீரமித்தற்போ நட்டு உபதேசம் செய்கின்றான், அந்த உபதேசத்தால் குருவினுடைய அறிவு சீடனிடத்தில் சங்கீரமிக்கின்றதாக உலகத்தில் காணப்படுகின்றது. சுவாபுமபுவம் முதலிய சாதிரங்களினும் “பரமநாரு அதிகாரமானது உன்னிடத்தில் என்னால் வைக்கப்பட்டதே, அந்த அதிகாரமானது வேகெ டிருவரிடத்தில் வைக்கப்படமுண்ட உன்னால் அனுட்டிக்கத்தகுதது” என்று கூறப்படுகுகின்றது இவ்வாறான சகிராநிபாணது குணங்களுக்கும் சங்கிராநிபைக் கொள்ளவில்லையான பொருத்தமடைததிலில் ஆகையால் உண்கருகுப ஆகாம்களாலும் பிரத்தியகந்தகாலம் திருட்டாநந்தம் எதிர்த்தது (இது குருவபகியிண கூற்று.)

(௧௬)

(அ—க) இதற் கச சத்தாந்தி கூறும சமாநாத்ததைக் கூறுகின்றார்

(௭௫) சங்கிராந்தி பெண்ணும் சொல் ஒலோந்தமயிர்ப்பயி
 னும் பொருளில் வேற்றுமை யிருக்கின்றது. குருவினுடைய
 உபதேசத்தால் சீடனுக்குத் குருவின் அறிவுபோன்ற வேறு
 அறிவு உண்டாகின்றது, அந்தத் குருவினுடைய அறிவானது
 குறையை அடையாமலிருத்தவசம் உண்டாகும்.

(௭௬) குருவினுடைய உபதேசமென னும் நிமித்தத்தால்
 சீடனுடைய புத்தியில் குருவின் அறிவுபோன்ற வேறு விதமான
 அறவே மிகச் சமமாக இருப்பதுபற்றிச் சங்கிரமித்ததுபோல
 உண்டாகின்றது. இவ்வாறன்றிக் குருவினுடைய அறிவே
 நேரே சங்கிரமிக்கின்றதின்கு எதனாலெனின் குருவியிடத்தில்
 அந்த அறிவு குறையைப் படைப்பாமல் இருத்தவாழ்க்கை குருவி
 னுடைய அறிவே சீடனிடத்துச் சங்கரமாகின்றது என்று
 கொள்ளின், சீடனிடத்து அறிவு சங்கிரமித்தமையால் குருவி
 னிடத்து அறிவீனமம் உருபு வணமம் (௭௭)

(௭௮-௮௦) சம்பாபம்புலம் முதலிய சாத்திரங்கள் னும் குரு
 வினுடைய ஆணையால் குருவைப்போல விடாகற்பான முதலிய
 ஸுறில் சத்திரத்தை இருப்பதே அறிவை சங்கிராந்தி உண்டாகி
 சொல்லுகுறி பொருளாக அளவாதே சம்பாபம்புல ஆகம்
 கிருத்தியம் ஆசாரியாபிஷேகப் பிரகாசத்தில் ஆசாரியர் கூறி
 யிருக்கின்றனர் ஆகையால் சங்கிராந்தி வாத்தாந்தர இது நிரூ
 பணமாயாதெனக் கூறுகின்றார்

(௭௯) சங்கிராந்தியில் குருவினுடைய ஆணையால் குரு
 வைப்போல விடாகற்பான முதலியவற்றில் சத்திரத்ததன்மையால்
 மேற்கொள்வதே சங்கிராந்தி என னும் சொல்லுதலால் பொருள்
 ஆகம் இவ்விடமும் தாவரம் அந்தச் சாத்திரத்திலேயே கூறப்
 பட்டிருக்கின்றது என்பதாகும்.

(௮௦) செனிப்படை

(௮௧)

(௮௨-௮௪) சங்கிராந்தி வாதியானவன் குருநி மற்றிதவி
 னுள்ள திருட்டாகத் தாட்டாததக்கவனின் மயக்கததாய் குரு
 சம்பாபம் எதிர்பாராதின, அதனைமு முன்னர்க் கூறிய திருட்
 டாததக்கனிடப்போலவே மறுக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்

(௩௪) அதுபோல முணர்வாக உற்வரதுபோல சரதுகளை நிரதனை செய்வாள் புருடர்களுக்கும் பாவம் உண்டாகின்றது, புண்ணியம் எடுக்கின்றது. சரதுகளை நீர்தனை செய்வது பொறுப்பாய்வு இருப்பவனிடத்தில் இளைய மறுதலை அடைந்திருக்கின்றன. அந்தரவது புண்ணியம் உண்டாகின்றது, பாவம் எடுக்கின்றது என்பதாம்.

(௩௫) இவள் உத்திய மிருதியாகியததை உறுதிச் செய்வது போல அதுகளைச் சரதுகளாகிய இவர்களை நிரதனை செய்வதாலும், பாவம் செயல்களை எடுக்கின்றதாலும், முடிகளுக்குப் பாவம் சுவரிகையின்றது; தன்னிடமிருந்தும் புண்ணியம் எடுக்கின்றது எனவும், சரதுகளிடம் பிரமணாகியும் நீர்தனை செய்வது பொறுமை உடையவனாயும், புண்ணியமாகியதன் சொந்திருப்பவனாயுமுள்ள புருடனிடத்தால் புண்ணியம் சுவரிகையின்றது, பாவம் எடுக்கின்றது எனவும் சுவரிகையின்றது நிருட்டாகத்த உறுவரவாயும், அதுவும் முணர்வாகிய நிருட்டாகத்தவர்களை மறுக்க மறுவதாலும் அவர்களை இவ்விடத்திலும் புண்ணிய பாவங்கள் சுவரிகையின்றது என தற்சுப் பிறதன் புண்ணிய பாவங்கள் உற்பத்தியைப் பொருளாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றி, அவற்றின் சுவரிகையைப் (பற்றுதல் என்பதைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல் உடனது அவ்வாறு கொண்டால் புண்ணியமாகின்றது இந்நதல் மாதந்தி னுத்திய புண்ணியம் சுவரிகையின்றதாய்வு புண்ணியங்களைச் சுவரிகையென்றும் விதிவானது மறுத்ததாக ஆகின்றது. பிரமணத்தவர்களை விற்றதும் விண்ணத்த வாக. (௩௬)

(௩௭) இன்னும் இவ்விடத்தைய உறுதிச் செய்வது.

(௩௮) பாவிகளுடைய கோவையால் தீவறு விதமான மனம் உண்டாகின்றது. அவ்வாறே புண்ணியமாகின்றது செய்கையால் புண்ணியம் உண்டாகின்றது இவ்வாறன்றி வேறு விதமாக சுவரிகையின்றது என்பது சொல்லப்படவில்லை என்பதாம்.

(௩௯) வெளிப்படை.

(௪௦)

(அ-க) இனி, தீபமானது பரிசுத்தகன நரி முதலிய
ஹதிக் கணியியபதாய புதறவநய்த கணப்படுவெற்றதே
கனது சகலராதவாதி உதய திருட்டாத ஆசனகையை மறு
கிள்குள்

(க) தீபத்தினும் கெடாது கிறகு முதலியவற்றின் பிரி
தொரு தீபத்தின் உறபதத்தினால் கொள்ளப்படுவதேயன்றி,
தீபத்தினுடைய சகலராதது கொள்ளப்படுகிறதில்லை இவ்வாறே
பத்திரகரைய கலிசேஷகாணமும் கொண்டிருக்கின்றன என்பதாம்.

(உ) தீபத்தின் கலிசேஷ மாதத்தினின்றும் பிரி பிரி
தான் அகலினி, கட்டு முதலியவற்றை வரி பதானக கணப்படுத
கன முத்திய தீபகலினித்தும் வேறும் உதய பெரியதான் அக
கலியாவது கட்டு முதலியவற்றின் உண்டாகின்றது எனவே,
பொத்தா முதலிய கலிகளும் கொண்டிருக்கின்றன ஆகை
பாம், தீபகலினிகளாவது அதன் வகிதசத்தற்காவது சகலராத
உதயது பொருத்தமற்றது, இவ்வாறு உதயவாறாய கல்தாரி
ரின் வகிதசாவது ஆளையே பதறகின்றது என்ற சகலராத
திருட்டாதமும் மறுகிறதற்குத்தது என்க. (க)

(அ-க) சகலராத வாத உதய வேறுதிருட்டாதத்
ததககதயங்குள்

(க) தீபத்தின் தோன்றா பகலினிடத்தில் அத்
தன்மை என்னும் ஜாதியானது வேறு பகலினிடத்திற் றது சகல
மிக்கிறதாகக் கணப்படுகின்றது என்பதாம்

(உ) அப்பொழுது தோன்றா பகலினிடத்து பகத்
தன்மை என்னும் சகலியை ஜாத்) அப்பொழுதுதான் அறியப்
படுதலாலும், அதற்கு முன்னர் அறியப்படாமையாலும், அப்
பொழுது தோன்றும் பொருள்விடத்தில் அகலினிமை என்னும்
சகலியை (ஜாத், இலி, திரிபாளினிடத்தில் குற்ற அத்
ஜாதிக் குச்சகலராத்) கொள்ளகிளியாயின், அப்பொழுது
தோன்றிய பகலினிடத்து பகததன்மையின் கோணம் பொரு
ததமையாதவாகையால், சிச்சபயாகப் பகத்தன்மைகருச் சகல
ராத்) கொணத் தருத்தது என்க.

(அ-கை) இதற்குச் சித்தார்த்தி கடும் மதுவெழிப்பைக் கூறுகிறார்.

(உ) பசுததன்மையான சாதிபாகக் கொள்ளாமல் * சாதி குடியமாக வலன கொண்டுருக்கின்றாரேனா அவனைக்குறித்து நீ கூறிவது பொருத்தமாய்வுட்கின்றதில்லை என்பதாம்.

(உரை) சாதிக்குச் சங்கிராந்தி என்பது எனக்குருக உடனாய்வு. எதற்கெனினி, பொருளினும் வேறுக ஐநி எனதுந் தன்மையைய நான்கன் கொள்ளாமையால் எனக் சாதிபாகத்தை டைப கொள்கை போல, பொருட்டன்மையற்றி ஒரேவிதமான அன்பையுடைய சாதிருகிராம ஐநிபாணையால், அக்காலத்தில் தோன்றியபசு பொருளினிடத்தில் சங்கிராந்தி கூறுதல் பொருத்தமற்றது அந்தப்பசுபொருளில் மித்தொரு பசுபொருளின் சாதிருகியவனது உறு தற்பாவின்றது எனவே கொள்ளுகின்றோம். ஆகையால், பொருளினும் வேறுக ஐநிபாகக் கொள்ளாதவனைத் துறித்துறுமமால் கூறப்படும் சங்கிராந்தித் திருட்டாந்தம் பொருத்தமற்றதே யாவும்.

(உரு)

(அ-கை) பொருளினும் வேறுக ஐநிபை ஒத்துக்கொள் பவனைக்குறித்துக் கூறுகிறார்.

(உ) தன்ன பற்றுக்கோடணவு விபரபகமாய்ருகும் திருத ஐநிபாணது, பாபதொரு காரணத்தால் வேறுப பற்றுக்கோட்டி. லேபம் தோன்றுகின்றதோ, அந்தக் காரணத்தால் ஐநிபாணது சங்கிராந்திகொளது என்று கொள்ளுதல் கூடாது. ஆவாயிடும, எதற்குச் செல்லுதல் கொள்ளப்பட வில்லையோ அதற்குச்சங்கிராமம் (பற்றுதல்) எவ்வாறு பொருத்தம்? என்பதாம்.

(உரை) ஐநிபாணது எனவும் சொன்று விபரபகமாய் இருக்கின்றது எனவும் பசுதத்தில் சங்கிராந்திவிடவமான ஆசனகையே கிதாநதாவையால், பொருள மாந்திரத்தல் விபரபகமாயிருக்கின்றது ஐநி எனவும் மதத்தைத் தோடீத்து சமாநானம் கூறு

* சாதிருகியம்: சமணவாண பொருள்களினிடத்திருக்கும் தன்மை.

கின்றார் அக்காலத்திலே தோன்றிய பிறிதொருபகுப்பொருளான பற்றுக்கோடிலும் புகுந்தனமை என்னும் ஐந்தி விளக்குகின்றது. ஐந்திப்பென்பது அதனைத் பற்றுக்கோட்டால் விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதானவையாவும், பற்றுக்கோட்டான வடிவம் ஐந்தியை விளக்கஞ் செயலது இயல்பானவையாவும் அதனைப்பித்தொரு ஐந்தியை சங்கராந்தியாக எவ்வாறு கூறுவாயும்? ஐந்தி தன்மை என்பது ஒரு பொருட் சொற்கள் அது யாதானவொரு பொருளைப்பற்றி அதனைவரகவியாபித்திருக்கும், அவ்வாறு இருப்பது எவ்வாறு? பித்தொரு பொருளில் சென்று பற்றும்) அன்றியும் என்பதனால் வேறுவிதமாகவும் சமாதானம் கூறுகின்றார் அஃது பெயர்ப்படை (ஒரு பொருளைப்பற்றி யிருக்கும் தன்மையானது தனித்துச்செல்லாது, தனித்துச் செல்லமாட்டாத் அதற்குச்சென்று பற்றுதல் எவ்வாறு கூறும்.) (உக)

(அ - ஈக) தனித்துச்செல்லமாட்டாத் அருள்பிறப்பொருளுக்கஞ்சங்கராந்தியாக கொண்டால் குற்றம் என்ன என்பதாக ஒரு உறுகின்றார் (மூர்த்தம்-வடிவம் அருமத்தம்-வடிவமில்லாது)

(உகஇ) அருமத்தம் பொருளுக்கும் சங்கராந்தி உண்டென்று கொள்ளுவதினால்கொண்டால் குற்றம் என்ன என்பதாம்

(உகஈ) ஐந்தியைத் திரிணாபந்தமாகவும் அருமத்தமாகவும் அவர்கள் (தோகக்கர்) கொண்டிருக்கின்றமையால், அதற்குச் சங்கரமிக்கக்கூடிய போக்கினை எவ்வாறு க்கும்? அருமத்தம் பொருளுக்கஞ்ச சங்கரமனம் பற்றுதல், உண்டென்பது உககாணியுள்ளதும் இலலை, வித்துவான்கள் கூற்றிலும் இலலை. (உகஇ)

(உக ஈக) இனி, திபத்திரகம் ஐந்திகும் சங்கராந்தியை ஒத்துக்கொண்டு சமாதானம் கூறுவாரா

2.2.) ஐந்திவிதம் தீபத்திலும் குணத்தன்மை இவ்வையானவா, அவற்றைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறியது பயனற்றதாகும் என்பதாம்

(௨௩) சங்கிரகத்தி கித்திப்பதின பொருட்டு தாட்டசங்கித
மான் சாவனாகத் தன்மை முதலியவை குணவகளைகளால்)
குணப்பொருளாயும் சங்கிரகத்திக்குரியதாயும் உள்ள திருட்டரத்
தம் சங்கிரகத்தி வாதியால் தாட்டத்தகத்து ஜாதிகளும் திபத்தித்
தும் சங்கிரகத்திவைத் கொள்ளினும், அவை குணவகளைகளால்
யால், அவற்றைத் திருட்டாரத்தகத்து உத்பது பயனற்றதாகு
மென்பது கருத்து. (௨௨)

(௨௪-௨௬) சங்கிரகத்தி வாதியால் உத்பாடும் பிரிதொரு
திருட்டாரத்ததையும் மறுக்கின்றது.

(௨௬) தேவார தீர்த்தத்தினை சங்கிரகத்தியானது மெய்த்த
முண்டே, அது திரவியாயிராத கலம், கித்தலுடைய
கத்திதேவாரம், திரவியத்திற்குள்ள சங்கிரகத்திக்குரிய சத்தி
(உண்டென்பது) உத்பட டிந்தகமென்று என்பதாம்.

(௨௭) தேவாரமென்னும் பெயருடைய தீர்த்தத்திற்கு அந்
தத் தீர்த்தத்தை உபயோகிக்கும் புருடனுடன் சார்ந்து உண்
னும் பிரிதொரு புருடனிடத்தில் நிலிபமாயிருத்தலுற்றிச சங்
கிரகத்திப் பொருத்தமுண்டேயே திருபு திரவியத் கித்தலு
டைய உத்தியைத் திருபு திரவியமாகக் குறுகியது, கித்தலு
டைய கத்தியேவாவனில் கித்தலுடைய பிரித திரவியத்தின்
குறுகும் அமலுடைய ஆயினால் அவனது மெய்யாயே வந்து
பற்றுகின்றது திரவியத்தினால் பகற்கள மனத்தால் எண்
னத்தலாதவையாயிடுகின்றவையாக, அது உத்பதியே, பிரி
தலுக்கத்தக கித்தலுடைய உத்தியைனும் திருட்டாரத்தத்தைக்
கொண்டு திரவியத்திற்குச் சங்கிரகத்து உண்டெனாத அதுவா
னத்தால் சாதிக்கின்றவையால், இவ்விடத்தில் தேவார தீர்த்த
மென்னும் சொல்லுக்கு வரலுள்ள நீர் என்று பொருள்கொண்
டதால் உத்பது "அந்த வயல் நீர்" என சங்கிரகத்தியானது பிரத்தி
யசுத்தால் அப்பபடுகலால் என்க இவ்வாறே பிரத்தியசுத்
தால் கித்தித்த பொருளில் அலுமாவது பிரமாணமாகின்றதிலுண்
மென்று பெரியோராகளும் உத்தியுக்கின்றனா (௨௨)

(அ-கஉ) இவ்வாறு சமீபமாகத் தாழ்த்தி ஒதுக்கித் தான் திருட்டாடததும் உற முடியாது போகவே, இனி, இதற்குத் தல திறந்த பொருளில் தருட்டாடதமாகவேகாண்டு அவன் செய்யும் புகுவபாஷ்த்தைத் உறுதிக்கு.

(அ-க) குணமாபுள்ள ஸைகன்ஸிபத்திற்கு அடுத்தான உபபொருள்களிடத்து இருப்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. கொள்ளப் பட்டிலையாவின், அந்தச் சட பொருளைச் சொல்லுகல் பிரஸித்தி உண்டாகாது என்பதாம்.

(உ-அ) தேவன் சேத நான் சத்தி குணமாபி துறும் அதற்கு உபபொருள்களிடத்து இருப்பு கொள்ளாது கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது அப்பாறு கொள்ளப் பட்டிலையாவின், அந்தக்கு, உடம்பாகாத உபபொருள்கள் இது உபபததகத் தென்னுட டயிலையுடைய தாவிருக்கியானது உண்டாகாது. ஆகவே, காரியத்ததைச் செயலு காததாக்கிடத்தும் காரிய மாவை செய்கிறது பொருள்களின், தனது தானகொண்புகருகரு இருப்புகொள்ளத் தக்கது என்பது உபபபநிட ஸைதன்ஸிடத் தலைகாப்பபாத (அகலப்பபாத) உபபபொருள்களுத் தெழிநி படுதற்குச் சத்திவின்மையால், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அத ஸ்தான சொருப மத்திரதலை இருப்பு இருப்பினும், ஒன்றுடன் ஒன்றுள்ள கோதகங்களில் (அன்னு ன் கடதன்னை கோதக பதவு) இல்லையாயின, அந்தப் பொருள்கள் சொருப மத்திரத் தில் அந்நாபாட்டிருதும், அந்தத்தது காரியத்ததன்மை குறையுமா விசேடம் இல்லை. உபததததும் குபவனது சத்திரபல் விபாதிக்கப்பட்ட மன முத்திய காரணமான உபபபொருள்களும் விசேடங் காணப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையால் உபபபொரு ளிடத்தும் திரததத் கோதகங்க இருதததததததது (கோதகங்க கெற்றத்தது) கொண்கல் வேண்டி (உ-அ)

(அ-கஉ) இக்கத்திரு சைத்ததலை சமீபமாகத் தாழ்த்தி கொண்ப பொருளை உறுதிக்கு.

(உ-அ) இதை யுத்தியால் தித்தலிடத்திலும் பாமினது குணங்களுகு உபபதததல் உண்டாவது கொண்ப யுத்திததது

செத்தனிடத்தில் செத்தனாதற்கு முன்னிச்சொல்லு இப்பொழுது
நிகழுகாக் கண்ணாடுதவரலு என தாம.

[illegible]

ஆ - நதி! இவ்வாறு சங்கீரமாக வாயிலின் உதயநகரத்தி
இனி வரவருகிற மருகங்கள்நர்

[illegible]

உள்ள தீர்த்து எதிர்ப்புகள் நீர் விடும் உயிர் பற்றிய
குணத்திற்கான மனம் குண்டாவது, அதற்கு கவனமாய்

சடமாயம் இருக்கும் 9-ம் பொருளில் இருக்கின்றதென்று சொல்லுது பொருத்தத்திற்கு சடப பொருள்களிலும் எவ்வகையிலும் உண்மையாக ஒத்துக்கொண்டால், அவற்றிற்கும் கருதத்தன்மையும் ஒத்திருத்தன்மையும் சீதமும் சீதத்தின் எல்லாப்பொருள்களும் சகலமான அந்நாட்டுக்கென்றையாலும், எல்லாச் சடப பொருள்களும் சேதனமகளாகவும் சாபேவாயாகளாகவும் ஆகும் ஆகையால், சூனிகளிலேயே நான் குணவந்து (சூனியாகப் பருகியே) இருக்கிறேனென்று சிகர்த்துட்டம்: (சீதமுமாயமுடன்) கூடிய சீத காரணங்களில்தான் (சூனம்) முகப்பெயர் இல்லாவிடினும் அதை அச்சத்தால் பொருள்களினிடையே சிகரத்திற்கு காரணமாக உபயோகப்படுத்தற்கு நான் (சூனம்) உபயோகப்படுத்தப்படுகிறேன் அடையாளங்களில் இருந்தே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. முகப்பெயர்ப்பத உபயோகத்திற்கும், சத்தப்பெயர் கூடியிருக்கும் தன்மையதான காரணத்தினால் ஆகும். கருத்தா, சத்தியுடன் கூடியிருந்தால் காரியம் சீதப்பெயர்து உடம்பெயர்வாயின் காரியம் சீதத்தினாலும் எனலும் உடம்பாடு ஏதாவதானாலும், சத்தியுடன் கூடியிருக்காத தன்மையானது கருத்தானிடமிடத்திருக்கின்றது அதன்கருத்தினால் சடபப்பா நுகர்வது இருப்பதாகக் கொள்வதில் பயனில்லை. கருத்தானிடையே சீதமாயம் செயப்படுகிற பொருளில் இருப்பதற்கும், அன்று, கருத்தானிடையே சீதமாயின் வாய்வாயால் கொண்டு பொருளினிடத்தின் அமைதல் தோன்றாதெனலும் பற்றி அதைச் செயப்படு பொருளையே சடபப்பா நுகர்ந்தபின் உபயோகப்படுத்தாத உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. (உரு)

(அ-அரு) கருவிகளியாருபயான குணம் சடபப்பா நுகர்வதிலிடத்து இல்லாத எனலும் இவ்விடத்திற்குத் திருட்டாகதன உருவிகளாக.

(உரு) குடி எனலும் தீயின குணமாகது சீதமாயம் 7-ம் திருவெழுத்து எவ்வாறு தன்மையில் வாய்ந்திருக்கிறது, அவ்வாறே சகலமான உபயோகங்களான எவ்வகையிலாகவும் அவ்விடமிருந்தேயுண்டு அசித்தான சடபபொருள்களில் புலப்படாததன் எவ்வாறாக.

(உரை) அது எனபது * தீயின் சிறப்புவுருணமாமும். அந்தக் குணம் தண்ணீர் நுக்குப் பொருந்தாது. அதற்குத் தொண்டால ஐயது பூதங்களாகவும் கலப்பு எனலுமா குறைய நிகழும். பூதநி மூதலிய ஐயது பூதங்களுமா தரித்தல் மூதலிய ஒவ்வொரு தெர ழிலகனா ழுமா, இன்னியனமயாத ஒவ்வொரு குணங்களாலும வேறுவேறுபுப் பிடுகபு. முனிசுறன் ஆகையால் சூடு தண்ணீ ரின் குணமாக ஆகாது. அது தீயிலேயே இருக்கின்றது. தீயின் சேர்க்கையால் தண்ணீரில் தோளாறுகின்றது. அதைத் தண்ணீ ரில் தீபாறுது. நமக்குப் புலப்படா நிருத்திகொண்டு தன்னு குண மான சூட்டினால் தன்னு தொழிலான உதலை எவ்வாறு செய்கின்ற தீதர, அவ்வாறே பாபவிறுதடை குணமும் ஁னக்குப் (குணத் திறகுப் பற்றுதலோடான பாபவிறுதிடம் இரந்துகொண்டே அஃதென்களான பிறசுடப் பொருள்களில் ஆனெகம் வேறது ஁மலிசைச் செய்கின்றது. ஆகையால் சடப்பொருள்களில் பாப விறுதுதடை ய குணம் இருக்கின்றதென்பதன் பீரமாமம் இலகி.

(உரை)

(உரு) ஆலேச பகவதும் அதுட்டான பகவதும் சமவிராதி பகவத்தினும் சிறந்தனவாகும், உறபத்தியுற்றது நரசமதையா தாகையால் என்பதும்.

(உரை) ஆலேச பகவதும், “கருத்திருத்தனம் இருபதி ழும் ஏவப்படுதன்மை இருக்கின்றதினனுமிடத்த”க கூறப் படும் அதுட்டான பகவதும் சிறந்தனவாகும் உறபத்தியுற்றது நரசமதையாது என்பதினால் அந்த இரண்டு பகவத்களிலும் குறந மிலில் எவ்வாறு கூறுகின்றா உறபத்தி யுதடையதுதான நரச மதையும், (சங்கிரகதி பகவத்தில உறபத்தி கொள்ளப்படுமாமை க லால் அது நரசமதையும் என்பது கருதுது.)

(உரை)

(அ.கை) எதனிலெனில், (ஆலேச பகவம் அதுட்டான பக் கம் சங்கிரகதி பகவம் எனலும் மூன்று பகவத்களும் ஒவ்வென்க ஁ருதி அதுதருத காண்ட) கூறுகின்றா

* தீயின் உயாதுகருணம் செமமை மூதலியன

(௨௬) அவ்விடத்திலும் பரமசிவன் தான் தனது குணத்தால் எல்லாவற்றையும் அறிவிக்கிறான், செய்கின்றான். சித்தனானவன் செய்கின்றானிலே. சித்தனிடத்திலே அவனியனுயிருக்கருந்தனமை அறியப்படுதலால் என்பதாம்.

(௨௭) ஆவேச பகவத்க்கு மாதிரிமாதிரி கைகிராந்தி பக்கத்திலும் பரமசிவன் சித்தனோடு கூடியிருந்தும் அவனே (பரமசிவனே) தனது குணங்களால் எல்லாவற்றையும் அறிவிக்கிறான்; எல்லாவற்றையும் செய்கின்றான்; சித்தன் செய்கின்றானிலே. ஒருவனுடைய தெரிவினால் பிரிதெருவன் அறிவின்றவனாகவே செய்கின்றவனாகவே உலகத்தை காணப்படவில்லை யானையான் எனவே. (௨௮)

(௨௯) அந்தப் பரமசிவனுடைய குணத்தின் சேர்க்கையால் சித்தனும் சங்கஞ்ஞானமும் சாவ கருதநாயகமும் ஆகின்றான் (இது ஸ்ரீராம பகி கூற்று) எனில், அவ்வாறாயின, சைதன்யமற்ற சடப்பொருளுக்கும் சாவ என்னத் தன்மை நிகழ்க்கும் என்பதாம்.

(௩௦) அந்தப் பரமசிவனுடைய குணத்தின் சேர்க்கையால் (சித்தனும்) எல்லாவற்றையும் அறிவவும் செய்வவும் சபாந் தனாகின்றான் எனில், அது பொருந்தாது. சடப்பொருள்களின் மானை முதலியவற்றிற்கும் பரமசிவனான அறியப்படுதன்மை இருமதலால் அன்னது குணத்தின் சேர்க்கை இருப்பது பற்றி அவற்றிற்கும் சாவெனத்தன்மை நிகழவேண்டும்.

(௩௧) சமசார நிலையில் ஞானக்கிரியைகள் ஆன்மாக்களுக்கு இல்லாமையால் என்னுண்மையாக வாதத்திற்கு அனுபவமாய் கூறப்படும் உபதேசம் எது உண்டோ அது பொருந்தாது. ஏனான்கிரியைகள் ஆந்தச் சமசார நிலையிலும் ஹ்மியை தகுநிக் தென்பத் தரத்தொடக்கதவைய வெளிப்படையாகக் காணப்படாததால் என்பதாம்.

(உரை.) சமசுகாசினியில் ஆண்டவர்களுர் சாவஞ்சுந்தரர் நம் முதல்வ சாமாததியை இல்லையாகடிவல் எனது முன்னாக உறையப் பட்ட யாதொரு வது உண்டோ, அது பொருத்தமற்றது அந்த ஆள எவருக்குச் சமசுகாசினியிலும் ஸ்ரீரங்கசினியாகத் தெரற்றுகிறதும் காசிய கரணங்கள் (சீர இரத்திரியங்கள்) துருத்தியாவ ஸ்ரீரங்கசினியாகவும் காசியாதினாறும், ஆஸ்யாவஸ்துத் தொறுவர்க்கத்தக சீரம் எங்கிடததும் இருக்கென்றதோ அவனிடத்திலேயே ஆண்ட அர்யபாதினாறார், ஆஸ்யாதிருவிடபத்ததகவும் அறிப்பாதினாறுபோல, ஆளமகனாகருளும் உரைசாரநாயிருக்கத் தன்னாய்க் கியப்பத்ததகமாயும் சித்தந்தனவென்பது கருத்து முன்னரே சித்தந்தக் கடமுதலியவறவரைத் தீரநறுவிகுதும் கரியப மாருசமுதம் முன்னரே மததந்த ஸ்ரீரங்கசினியாகவரின சத்திகரத் தெரற்றுகிறா சித்தந்துண்டிய அருகணமும் (காமயும்), முன்னரே சித்தந்தக் கணமேவந்தி உருவின் சததியைத் தெரறுவிகுதும் சிறப்பறிக அர்யபாதினாறமும்) சித்தந்தநறுவசாபரிந்தும வோகா பதீரகாமம் ஆஸ்ய இருவறநன் சபநுமைபாசு பெருமைவை அண்டந்தக பத்தனாக கருத்தந்த தன்னாகவின் கண்டிருக்கின்றோம் அவனாரே ஆளமகிறகுச் சர்வவ்யத் தன்மைபும் சர்வ கருத்திருத்த தன்னாயும் முன்னரே உரைசனவாகும் (19க)

(அ-நா) இதனால் விவரத்தினைப் பொருள் காணிக் கருவியாகத் திகழுகின்றது.

(ரு.க) முதல்தர எல்லாப் பொருள்களையும் அந்திய சரஸ்வதி சம்பந்தமான உத்தியோக துணைவாரியருகிலிருந்துவருவதற்கு முந்தைய மாவுக்கு சித்தியின்றி சதவர சமத்தின்மை காரணம் தவறு செய்யப் படுமென்பதற்கும்.

(உரை) முதற்கொலத்தலை நகையாடாமலா விகச்சிறந்த துணை
யின சோகையாகல ஆன்மவிரதமு சகலவந்தங்கள்மய சித்தியுபயது
பற்றி நகையாடலு சித்தான ,ரணவகையின விவகலத்தையு மூட்டி
அந்த அநாமாந்தமு நகையாட நகையாடலா உணவகையின நகையாட

எவரால் தடை செய்யப்படும். மறைத்தலைச் செய்யும் பொருளின் செர்க்கையாலும், அப்பொருளின் செர்க்கை இன்னையாலும், இன்னாவின்னுடைய மனங்களுக்கும் விளக்கமும் விளக்கமின்மை யும் சிதழுவனவாகும். அன்றி, செராரு, சேவதமுறம்பால சிதழ வன அல்ல, பரிணாமம் எனலும் குற்றம் திகழ்பவையல்ல, (௩௨)

(அ-௩௧) இவ்வாறு தன்னுடைய பக்கத்தில் (சித்தநதி பக்கத்தில்) சங்கிரகித்து வாழ்பவன் கூறப்பட குற்றத்திற்கு காரண சகலராவது வாழி பக்கத்தில் திகழும் பிறிதொரு குற்றத் தைக் கூறுவனரே.

(௩௩) ஒரு பொருளினுடைய சுணம் பிறிதொரு பொரு ளைப் பற்றுவதாயின், முன் பற்றுக்கோடான பொருளையிட்டுத் தனித்துப் பற்றுத்தாக உலகில் காணப்படவில்லை அவ்வாறு பற்றுதலான முன்பற்றுக்கோடாய் இருந்த பொருள் குண மறந்ததாகும் எனபதாம்.

(௩௪) * சூரபன் முதலியோருக்குச் சகலராகிறானது முன்பு பக்கோட்டிலி. இத்தான் மற்றொரு பற்றுக்கோட்டில் காணப்பட்டு இருக்கின்றது. அதுபோல இவ்விடத்திலும் பரம சிவனுடைய குணங்களுக்கும் சகலராகிறாய்க்கொண்டால் அந்தக் குணங்களுக்கும் தமக்கு முன்பற்றுகோடாக இருந்த பரமசிவனை விட்டுப் பிறிதொருபற்றுக்கோட்டை ஆடையிவண்டும். அங்ங னாலே, முன்பற்றுகோடாக இருந்த பரமசிவன் சகலருக்குத் தன்மை முதலிய குணமற்றவனாக ஆவன் (௩௫)

(அ-௩௬) தீபபிரகாசமானது தனக்குப் பற்றுக்கோடான தீபத்திலிருந்துகொண்டே அந்தத் தீபத்திலும் பிறபொருளினும் சகலராகின்றவாறுபோல, பரமசிவ குணங்களுடன் சகலருக்குத் தன்மை முதலியவையும் எங்கியிருக்கின்றன என்பார்க்குத் கூறு வின்றார்.

* சூரபன் ஒரு ராஜினியையிட்டுத் தான் மற்றொரு இராஜினியைப் பற்று கின்றபடியால் சூரிய சகலராகி காணப்படுகின்றது முதலிய வன்றது ௨௪ இவை பிரகவசனைத் தெள்க.

(௩௬) ஒரு பற்றுக்கொட்டையிட்டுப் பிறிதொரு பற்றுக் கோட்டை அடைவதே பரவுதல் (பற்றுதல்) எனது கொள்கைப் பட்டிருக்கின்றது. பரமசிவ குணத்திற்குப் பரிணாமம் இன்மை யாக அத்தகுப் பரவுதலாக கொள்ளின் அநேக குதந்தகன நீச மும் எனப்பதாய்.

(௩௭) தீபம் ஏற்றியபின்னர் தீபாபிரகாசமானது தனது சூத் பிரகாசத்துக்குத் தடைபாண இருளை நாசம் செயது என வெளிக்கு இடங்காளினும் பரவுகின்றது என்பது, கல்பபிரகாசம் போலத் தீபினு மிகுதல தன்மை இருப்பதுபற்றி அந்தப் பிரகாசத் திருத்தப் பொருத்தமாயிருக்கின்றது. மாமேசுவர குணத்தை யும் அவ்வாறு மிகுண்டால் பரிமாற்றமுண்டாய் மண் முதலியன கூட ரக உலகத்தில் காணப்பட வருத்தல் பற்றி அந்தக் குணத் திருத்தப் பின்னர்க் கூறுபடுமாறு சடத்தன்மை முத்திய சூற்றங் கூட்டம் கிடைமெனாக. (௩௮)

(௩௮) எவ்வதொரு நிலையும் சுவகிராத்தியைக் கொள்ளினும் அந்தச் சுவகிராத்தியின் பிரகாசமானது திரவியப் பொருள்களீ னிடந்து இருக்கின்றதாகத்தான் எல்லா அளவளக்களாலும் சித்த மாயிருக்கின்றது. எனது பொருள்களில் (சுவகிராத்தியானது) மாற்றத்தி் அடைந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதாய்.

(௩௯) இவ்வாறு விவகற்பபட்ட புத்திகளை உடைபலனாக இருக்கும் சுவகிராத்தியைக் கொள்ளும் காந்தி சுவகிராத்தியினுண் டான ஆகை நிலகர்த்தவனாக இருப்பின, அப்பொழுதும் குணமக் காண னுக்கவிரியம் முதலியவற்றால் சிவமுமென்று கூறுபடும கல் பிரகாசத்தானது விசேதமுடையதே ஆகும். இவ்விடத்தில் திர வியப் பொருள்களுக்கத்தான் சுவகிராத்தி பொருத்தமாயிருக்க ின்றது உலகத்திலும் திரவியப் பொருள்களுக்கத்தான் சுவகி

த பரிணாமம் என்பது ஒரு நிலையலிட்டுப் பிறிதொரு நிலைய யாக. தல சுவகிராத்தி என்பது ஏன்றைப் பற்றுதல். பிரகாசத்தினிடத் தும் சிவவிடத்தும் ஒரு நிலைய லிட்டுப் பிறிதொரு நிலைய சடைத் தாகவும் பரிணாமம் காணப்படுதலால் அவற்றிற்குப் பற்றுதலென்றும் சுவகிராத்தி பொருத்தம் என்பது காண்க.

பற்றுக்கோடாகப் பரிமேரிசுக் கூறுவது மிகக் என்னும் குற்ற முடைமையால் பிரமாணமற்றதாகிறது. எவ்வாறெனில், சகலரனுக்குப் பல வேறுவகைப்பட்ட அநேக நிமிசப் பொருள்களின் கூட்டமாயிருக்குந் தன்மைமையும; அவற்றிற் குவவொரு முத்தனிடத்துச் சுவிராத்தியையும், அத் முத்த னுக்கு லாசனமுதலிய குணங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குந் தன்மைமையும; இவற்று அநேகவ கற்பிக்கவேண்டுமாதலின் (பிரமாணமற்றதாகுமெனக்) (௨௬)

(அ-க) சித்தாரத்தின் மோகத்தின் சுவிராத்திவாதி கூறும் குற்றத்தைக் கூறுவனராக.

௩௭) இவ்வாறு குணங்களின் விசக்கமே மோகத்தெனது கொள்கில், அத் மோகத்தானது புருடனைக் கருத்தாவாக உடையதாயிருக்கின்றது. பரிமேரிசு செப்பப்பட்டதாக இல்லை. (இவ்வாறு சுவிராத்திவாதி கூறுவர்) எனில், சுவிராத்தியைக் கொண்டால் மோகம் சம்பவான பரிமேரிசுச் சார்ந்ததாக ஆகின்றது. புருடனைச் சார்ந்ததாக ஆகவில்லை. (இது சித்தார்த்தி கூறு) எனப்படும்.

(௨௮) புருடனுடைய குணங்களே முத்திய காலத்தில் விளக்கமடைகின்றன என்று கொள்கில், “சூனமா அறபத் தருத்தவன்” எனவரிடத்து ஆனமரவுக்குக் கருத்திருத் தன்மை இருபதுபொன் உகங்களும் மோகம் புருடனைக் கருத்தாவாக உடையது எனக் கொண்டப்பட்டதாகின்றது, சகலரன் கருத்தா வென கொள்ளப்பட்டதாகவில்லை. அதனாலெனில், புருடனிடத்து சகலரன்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாமலான என்க. சம்பந்தம் இருப்பின் சுவிராத்தியைக் கொண்டதாயிற்று இவ்வாறு கூறும் சுவிராத்தி வாதியைக் குறித்துச் “சுவிராத்தியைக் கொண்ட” வென்பதனால் சித்தார்த்தி கூறுவதாவது, உன் பக்கத்தினும ஒரு வனம் முத்தனின்குறியில்லை, எவ்வாறெனில், முன்னரே உன்ன பரிமேரிசு குணங்கள் புருடனிடத்துச் சுவிராத்தியின்றமையற்றி மோகத்திற்குப் புருடனுடன் சம்பந்தமில்லை ஆகையால் என்க.

(௨௯)

(அ-கை) என்பதில் மோஷத்திற்குப் பொருட்தன்மைமிகு சம்பவத்தன்மையும் பொருத்தமடைகின்றனவென்று சித்தாந்தி கூற்றைக் கூறுகின்றான்.

(கூ) பெருநாடுமென்பது புருஷன் நறுக்கொடாக உடை யது சம்பவமென்பது சம்பவான பரமசிவனுை செய்பபட்டது. இந்த இரண்டும் விளக்கமாக. மூர பகததில பொருத்த இவற்றை, சகலாராதியில் எவ்வாறு பொருத்தும? என்பதும்.

(கூ-ரை) புருஷன னனனும் செய்பபடுபொருளில் சமவாய சமநீதத்தால் திருத்தலாலும், பரமேசுவரீனாக அருத்தலான்கு கொண்பருத்தலாலும், விழுவாய் செய்பபடுபொருள னனனும் இரண்டு கரணங்களின் சேரகலாகபால், மோஷநாபானது பொருட் பெண்ணும் ஈரம்பலபெண்ணும் வேறுபு வருகக் கூறப்படுகின்றது அனைத்திலுடைய பாகம் தேவத்தத்துடைய பாகம் எனாவை போதுகூட. அனைத்திலுடைய பாகம் எனபதில் அன்மை சொல்படுபொருள், தேவத்தத்துடைய பாகம் எனபதில் தேவத்தனை கூருத்தா) சகலாராதியை கொள்ளிலிலையாயிற் (புரூட ணுக்குக்) கருத்திருத்தனமை பொருத்தலிலை எனபது பொருத்தமற்றது. (கூ-பு)

(அ-கை) சித்தாந்தி பகலமே சிரமய்வரீத் காந்தத்தரு உரிவென்று கூறுகின்றான்

(கூ) விளக்ககூடிய துணைகருநான் விளக்கமானது சித்தநாயிருக்கின்றது. அந்த விளக்கத்தைப் மோஷத்திலும் கெ ஸ்ருணிகேரம். அத்தனிடத்தில் புத்தாடி எவகளால் திருட டர்ந்தம் ஒன்று கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதாம்

(உரை) ஆனம் குணவகருநு விளக்கமானது விளக்கக் கூடிய துணைகருநான் சித்தநாயிருக்கின்றதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனிடே மோஷத்திலும் கொள்ள னாம் இது தான் திருட டர்ந்தத்தை ஒட்டி நுகர்வற்றது துபது

1 வராகம்—விளவை கிழத்தவது.

(சங்கராஜ்) பகவதிற பேசல் தித்தட்டாதம தீதடிக்கொள்ள
வேண்டியதாக இல்லை. (௨௬)

(அ—௩௧) சங்கராஜ் மாற்றி உதவாத உறுதினரு

௨௦) ஆனம குணப்பாது முதற்கிது முன்னரே அந்தமய
கூக காண்ப டடி துகிதிறமடகல், அக முன்னர் அனககம்
முத்தபுணாது என்னுல வகாண்பபயுத்திறகல். அமது
மததிறமய அசத்தனா ஆனம முத்தபுண நிரதகருக மக
காது வகாண்பபடிருககனா எண்பதாம.

(௨௧) நிதா நுகளியவதருக கட உ முதன்யை வினகத
மகடபதுதே அன, உண்பொருளவது அபொருளிய * பித்திப
பிண்புயல வினகருகிறது புகவிட தத்திரே முததககரு
முன் புது கண்ணுடய சணயவது அசத்தமயபுடி உககிடு
கு ருதககல் விவகக கண்ணடதாயும கதறிதருகவதறு.
முத்தபுணிய அகதரு அருக மிகப பித்தமயபுடி, பாபேகவர
துகருக காரகா ம அனகருகதாகக கேடகடபடுகவதறு. ஆனம
யால மகபா கீழ்பிதுயிள குணத்துகமய முத்தபுணுன
குணத்துகமய வேதருகம பிதபதான, முதககிதுயுனா
இககருகத்துக முன்ன? அது அககா கதக ஆனகககா
முத்தபுண வகககத்த காம ககாணகிலை ககாணபது பூபு
(சங்கராஜ்வாதி) பககம் பகபு கதத்திறும ககாணகருககத
தால கததகதி ககாணகா அகாவது, அபது (சங்கராஜ்)
மதககிதுய ருத க அசத்திரே கதருகென்க, பாமகவது
குணககாண சங்கராஜ்ருக உபயுணயிருககிறமயபு கெகக.
(௨௨)

(அ—௩௧) இகத விடபத்திற சங்கராஜ்வாதிய அபி
பிரபத்தகக் கூறிமறுக்கிறார்

* தீததபுணியவது, முன்னரே ததபகிண்பபடி பொரு
கன்க, பிதகா வடபியாக ககருக ததிது, அந்த தீதததத
துகன் ககபது பேசவது

(௪௦) அஃத ஆயயாவாயவ நாமதபாந கத்தநுமுதுக
மொருமென்று (சங்கிரகநிபாதி) உதின், ஆயயயிதூகடப
கணவகன கத்தகணவக வக கொணப்படவின. நீகாநகப
பினதும் ஆயயாவாயவ அகத்திரகன குணக்கிரேயச ௩௩
கனபிநகமொகாந, ஆகவாகக் கவகாநகவாநதும் அயவ கவ
காந கத்தநுமுதுகவகன நன் என் தபாந,

(௪௧) இந்த ஆயயாவாயவ அகத்தநுமுதுக கத்
தநு செபகெத நீகாந முதநிப கவாநுநகடப கத்தநுநக
கத்தநு மொரு பககெதநுநுந கத்தகன கொள்ப பககெ
நுந். படபெ, அயவத நகவகன கன கத்தகனகபகவகப
பொருநககபப கிடபவக கொன்பு நகவகெந் கத்திரக
குணவக ஆயயயிதூகடப முத்திரக முகாந இககிடபவத
கத்தநு பொருநகத ௩ இநககெதந ௩ நுநதப அயநுநத்
தநு ககாநபுந்நு கத்தகன விசவகெகெந் அநகாந ௩
யவ ககாநபு இநுந நீகநுநதபொந நீகவகடபப ௩௩௩
அகநுநகன விசககாநக கெதந ககாநுநிப கத்தகன
கெந நீககத்தநும், அயநந்ந கயகத்தநதநும் கவககாநக
ககாந கத்தி அகத்தி மொருநக இநுந அக நகவகன க்நுந
கத்தகனகபிநகந கவகபகத மதககபட்டா ஆகவாந
குணகன விசககாநககெதந கனநு (௪௨) கத்தநத் தகநுநத்
மொருகத்தமத்தந, அநுநகனக கனநநிபுடகத்தந க
கிரகநி பககத்தந கவககத்தந கத்தி ககாநிநிநகக
கதகெநுந் பககிநிப க்நுந கவகித கவாநகடபக
பிநகவிநகநிநு அயகித அகத்தநகாநமுந பககாந ௩
கிநிநிதும் இநககெந்நுந் முத்திரகிநி அநுநகடப க
கனகநு நுநிதயக கிபகடமுந கககாந ககாந பட
ககெந் ஆகவாக ஆயய கவகாந கத்தநுமுதுகெந்நுந்,
பெத்தநுநிபிந்கபதும் கத்தநுமொருநகெந்நுந். (௪௩)

(௪௪-௪௭) ஆயயககாநக ஆயய நுநகககககக கத்தி
ககக கொணககிதநக, ககக குணக்கெந் கககிரககெ
ககக

௩ கெபெரு அகத்திப பிபிபிநி ககககக் கக ஆககக
ஆயயகிதநு முத்திரக குணகிரக கககெதந கககத.

மாதலில்லைபெண்பாத மறந்துவிட்டிருக்கனா? முதற்பில் பரமசிவ குணங்களை சுவகிரமிகினுதமையால் பரமசிவனுடன் ஐக்கியம் (உருகனால) தெரணப்பட்டதாயிற்றென்பது கருத்து * (௪௨)

(௮—௯) தோழி நீர்வாண வாதிகளுடைய அற்பவன ரூபமான ஆன்மாவாகிய அபயகரும காதத்தைக் கொள்ளும் சர்வ சீரக பகவததை மறக்கின்றாள்.

(௧௦) இளமைப் பருகம் காரணப் பருவங்களின் அறுப ணிக்ஃபப்பட்ட பொருள்களைக் கிழவன நிச்சயமாய் நினைக்கின்றான். ஆனகபரல் பிறப்பு இறப்புகளின் கடுவில் புருடன் நினைப் பற்றவனுக்குக்கின்றன எனபதாம்

(௨௧) இளமை முதலிய பருவங்களின் அறுபவத்தால் புருடன் அவ்ஃபற நினைக்க உரிபவனுக்குமிடத்து அவ்ஃபரிடம் அவ்ஃபற நினைவு காணப்படுதலால் ஆன்மா இரண்டு பருவங் ஃபரிடம் நினைபெற்றவனுக்க கொள்ளப் படுகிறது. உண்ணுதலால் கொள்ளக்கூடிய கணத்தோறும் வெவ்வேறான ஆன்மாவே அறுபணிகின்றதினன்று கொள்ளின, அல்லாது இவ்ஃபதநிர் ணால் அறுபணிக்ஃபப்பட்ட பொருள்கள் மைத்திரணுகது நினைவு க்ஃபறாவ்ஃபறபரல் ஒரு ஆன்மாவால் நினைக்கப் பட்ட பொரு ளில் ப்ஃபிதொரு ஆன்மாவுகது நினைவு க்ஃபறவ்ஃபற கூடாது உலகத்திலே ஒரு காலத்தில் அறுபணிக்ஃபப்பட்ட பொருளின் ப்ஃபிதொரு காலத்தில் நினைவு காணப்படுகின்றது ஆனகபரல் ஆன்மாவுகது நினைத்தககொண்கால் வேண்டும். (இயிர் நிர்ஃப பணி கூற்று) ஆன்மாவை நினைத்த்ஃப பொருளொனக் கூறுகின்ற உலகமாதம் (சித்தாந்தகரணம) அறுபவம் நினைவு எனஃபம்.

* எது கதலில் நின்று பரிணமித்தமோ அது அதனில் ஐக்கியததை உண்டும். உடம் பண்ணில் நின்று பரிணமித்த மண்ணில் ஐக்கியத்தையடைவது போலும். சித்தாந்தத்தின் ஆன்மாவைக் கொணுதல் பரிணாமமாகக் கொள்ஃபற்றினால் ஆனகபரல் முதற் பில் ஐக்கியத்தையுண்டொன்றதலால் சுவகிரமதி மறத்தினால் ஐக்கியமொன்றப்பட்டதாயிற்று. இது பொருத்தமற்றதென்பதாம்.

[illegible][illegible]

† ஸ்ரீராமன் தனது புகழைப் புகழ்ந்ததில்பற்றி அபேதம்.

(அநீதாவது அந்த அனுமானத்திற்குத் திருடாகதம் இல்ல
எனவடிவம்) ஆனால் தீர்த்த ஸ்ராமம் அறிவினம் வேறு
ஆன்மாவை கொள்ளவில்லைப்பின், நீனை எனது தொழில்
கிழாநாலைப்பால், நீனைத் தொழில் நகர வேண்டுவது பற்றி
அருத்தாபத்திப் பிமணத்தால் ஆனபா கொள்ளப்படுகின்ற
வாழ்வு, அதுவும் பொருத்தமறது. எதனாலெனில், நீனைவு என்
துதொழில் நமைய மேலே கூறப்படுது வாசனை மறி)
கிழவின்மறதாவதால் எனது அனற்புக அந்த ஆனமாவது
அனுமானம் சொல்லு என் என்று கூறல் வேண்டி, தீர்த்த
மெனது கூறமுடியாது. தீர்த்தநகரச் சபாசபாருளாக
கொண்டிருத்தலால் எனது தீர்த்த கடமையிலும் சேதமற்றி
சேர்க்கையால் சேதமாயிருக்கின்றது எனில், அது பொரு
தாது சபாசபாருளாக அறிவு பொருளை சேர்க்கையால்
அறிவு தோன்றுதலையன்றிச் சபாசபாருளே அறிவு பொரு
ளாக ஆகின்றதெனில். ஆனமாவில், (தீர்த்தம்) பிரகாசத்தை
செய்கின்றவரால் அதனை ஆனமாவாக ஆகின்றது வேறு
ஆன்மாவால் பயனில்லை. அனுமானம் செயல்பட்ட ஆனம
விற்கும் ஆனமத்தன்மை பொருத்தமறது

பிரகாசப்பொருள் ஆனமாவையும் பிரகாசம் செயல்படும்
பொருளை ஆனமாவிற்கு வேறு பொருளாகவும் கொள்ளல்
வேண்டும். எது தானாவே பிரகாசிக்கின்றதே அதனை ஆன்
மாவாகும். எது அதனால் பிரகாசம் செய்கிறபொருளென்றதே
அது அதற்கு வேறு பொருளாகும். ஆனமப்பொருளுக்கு
பிற பொருளாகும் வடிவமென்பது பிரகாசம் தீர்த்த
கிலிப்பாலின் பிரகாசம் செய்கிறபொருது தீர்த்தது.
ஆனமம் பிரகாசமாயிருக்கும் பொழுது தீர்த்ததற்குப் பிரகா
சம் கொள்ளப்பட வில்லைப்பாக்கால் எனது இவ்வாறு ஆனமம்
பிரகாசம் இவ்வாறும் பற்றி உலகமீளத்திற்கும் வருத்தத்தன்மை
கிழந்துவிடும்.

இனி, ஆனமம் தீர்த்தகிலிப்பாலினும் தீர்த்ததற்குப் பிர
காசப்படுகின்றதெனில், தோற்றம் நாகமுடைய பிர

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

* நான் ஒரு ஆசிரியர் - நான் ஒரு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். நான் ஒரு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்.

தம அநிபவனான் ஆன்மப் பிரகாசத்திற்கு அழிவு விடாது
தெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

எந்தப் புருட ஹக்கு * பிரகாசவம் இருக்கின்றதோ அத்தப்
புருட ஹக்குத்தான் தோற்றமுண்டு எந்தப் புருடன் தோன்று
கின்றானோ அவன் அழிகின்றான் நான் எனவும் அறவிறகோ
எனில், முன்கூட்டிய ரூபமான பிரகாசவமும், பின் இன்னமும்
ரூபமான பிரகாசம் காபாவமும் கூறமுடியாத அநிபவனான
கணத்தோறும் தோன்றுவதாகக் கொண்டு கிடைத்திருக்கின்றது
என்று கூறுதல் பொருத்தது அநிபின் தாம் உதாரணப் பிரகா
சம் இல்லீய் என்பது பொருத்தமென்று பின்னாக கூறப்போகின்
றோம். ஆகையால் தூலசூதுகூடப் பொருத்திருக்காது போல,
கலைத்தொடர்ந்து கணிகப்பட்டு நுகர்களுக்கும் ஒன்றுகொன்று
கொரையிருத்தலால், மின்னல் முதலியவற்றில் கலிக்கத்தக்கவையு
மும், தோன்றியவுடன் அழியுத்தன்மையும் அவ்வகைகளால் கிடை
க்கப்பட்டு, கலைத்திருக்கும் தன்மையால் கிடைக்கின்றவாறு
போல, ஆன்மாவாகிய தன்னிடத்தில் ஆரோபம் உள் கிடை
க்காமலால் உண்மையாகவே யிருக்கும் கலைத்தலானது தோன்றி
வழியும் தன்மையால் கிடைக்கின்றதென்பது பொருத்தமென
றது.

செய்யும் பிரகாசமான பொருள்கள் முன்புந் நிகழ்கின்ற
இவ்வாறாகவால் மயக்க அநிபவாதி என்று கூறப்போகின்
றோம். அவ்வாறால் கிடைக்கப்பட்டபொருள் முன்புந்
இவ்வாறுபொழுது அம்மூலக் வேறுக்ககொள்ளார். ஆனால்
கலைத்தொருங்கு ஒருகாலியத்தையும் செய்யமுடியாமல்
இருத்தலே முன்புந்நிகழ் கூறுதல் நேரமெனின, அது பொருள்
தாது ஒன்றை, உதாரணம் என்கை கிலக்கப்போகின்ற
மையால் முன்புந் ஆக தாக்கடால் என்க

* பிரகாசவம்—பிரகாச தோன்றுதற்கு முன்னுள்ள காலியத்தில்
இன்னம்.

ஆதாயால், நொய விரகாசமாயும், தனது கீழ்த்தன்னை
தேராத காலவாழ்வுக்குச் சாட்சியாயும், நினைத்த பொருளையும,
அறிவித்ததாயும் இருக்கும் ஆளாய்சொந்தத்தில், தன்னையறிதலால்
அவ்வாறு இயல்பாயுள்ள * கருத்திருத்தன்மையானது, தேரில்
கூறப்பட்டு வந்து ஆளாய பிரகாச நிகழத்தக்கதாய் பரமோக்த
கொண்டு, பிறனால் கூறப்பட்ட நினைத்த பொருளான ஆன்மாவின்
இயற்கையாக சாதகமென்ற ஏதாவது கூடவந்திருக்காது என்றிப்பாண்
வதுவாகக் கூறப்பட்டது நினைவானது ஏதாவது கூறப்பட
வில்லை. நினைவோடுவெனில், தனக்கு முன்னிருந்த அனுபவத்தி
னும் வேறுகேவிரிந்துகின்றது வேறுபாட்டும் கிளைப்பவன கேட்கும்
மையால் அங்கு உலகம் அங்கு முன் அனுபவித்தவர்களுக்
கும் (பரமோக்த) நினைத்ததாயும் நினைப்பவனுடைய அனுபவிப்பவனுடைய
வேறுபாட்டால் ஏதாவது கருத்திருத்தலற்றி அந்த உறவுமையாக
கொண்ட உபாயமாய் நினைத்ததும் அனுபவித்ததும் ஒரே
மையாய் இருக்கின்றனவேயன்றி உண்மையில் ஒற்றையாய்விட்டால் இவ
வாறு அந்த அநுபவமாய்வரையுமே இவ்வகத்தகவரையுமே
உளவாய்விதர்களின் மனத்திற்கு மிக வருத்தத்தைத் தரக்கூடிய
அதிருத்தமென அனுபவ விசேஷத்தை இயல்புடைய * ருத்தி
யோகம், (சா.)

(அ. கை) இவ்வாறு பிறப்பு இறப்புக்களின் மெய்க்
பருடன் நினைத்த பொருளாய் இருக்கின்றான் என்று கூறியிருக்கிறார்,
இனி ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே அறிவு உண்டாவதென்று ஏதாவது
கூறப்படுகின்ற கூறாது, பிறப்பிற்கு முன்னரும் அறவன்
இருப்பதைச் சாதித்த மறுக்கின்றார்.

(ச.ச) ஒரு பருடனுக்கு முன்னிருந்து பிறப்பில் அனுபவித்த
கூறப்பட்ட பொருளில், பின்னிருந்து பிறப்பில் அனுபவித்ததாய்விட்டது
நினைவு கிழங்கின்றது. உண்ணுவதற்காகப் பானம் குடித்துக்
குடித்துவராத தெரவின்மையற்ற அந்தக் குழங்கு முன்
நினைவு இருக்கின்றது என்பதாம்.

* கருத்திருத்தன்மை—அனுபவித்ததும் அங்கு நினைத்ததும்
ஒருத்தாய்விருத்தன்மை,

உ.சி

(உரை) சரீரத்தான் கருத்தான ஆதிவ தோனதுகொற
தெனின, அன்ற பிறகு பசியுடைய குழலிக்கு உண்ணுதற்
பொருட்டுப் பாரிசா பருகுதலின் முயற்சியும், பின்னர் அதனை
கொடுத்தும் நீடிப்பு. கொடுத்தும் முதல்பயனாக, உட்கொள்ளு
தற்கு இது உபகரணமாக உபயோகப்படுகிறது. இவ்வாறே பெரி
யோபாலும் “இருநீயிச்செடைய, பெருந் தாவித்தல, காலத்த
தல முதலியவை முயன்றவினறி நீடிப்பு” எனக் கூட்டுநீருகின்
றார். இவ்வித உண்கதலில் காலநேரக்கு சீரவிதமுடிகொண்ட
படுகின்றது. அது முயற்சிபிறப்பின் அகல, அகலியம் இருக்க
வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கின்றது. ஆனால், பாசுரகடவுள
கொட்டாவி முதல்பயனை சரீரத்தின் தாயாய் உயிரின் சாயத்தி
லகதாவ சிகழ்நாது. இவ்வுயிற்றுக்கு உபகரணமாக அமைந்து, அது
பொருத்தது. இவ்வயிற்றுக்கு அருளை (அன்னை) தருதல்
நின்றவையாகக் காணப்படுகின்றமையால் பாசுரகடவுளும் அந்
னையே இவ்வயிற்றுமாயினார். கொட்டாவி முதல்பயனை, பாசு
துளா உட்கொண்ட, கருமமே, சரீர தாயமாய்க்கவால் ஆதினை
விநியங்கவல்லவாய். கொள்ளுதலுடைய அதனைக் கருத்தும்
இதராய்வுதலுடைய முயற்சி விசேடத்தால் சரீரத்தின் குந்தன
வாய்க்கவால், அன்றிதற்கு சரீரத்தின் தாயமாய்க் கொள்ளுதல்
கூடது. அன்ற பிறகு பாசுரகடவுளும் தாயின் தலைகண்
சிறுத்த பாய் வாய்பதிறந்துகொண்டு முயற்சியுடைய பருகு
பெறவர். நிரூபி உண்டாகும் எனக் கருகின்றார்களெனில்,
கருத்தும் பிராணனுக்குத் தலை கோட்டானது கருகின்றனா,
இவ்வாறு வேண்டுவதைக் கொண்டுதற்கும் வேண்டாததை
வினக்குத்தும் காரணமான முயற்சி விசேடம் பாய்க்கவிடம்
காணப்படுகின்றமையால், அவர்களுக்கு இது வேண்டுவது இது
வேண்டாதது என்னும் நிலையு இருக்கின்றதென்றும் அந்த
நிலையுக்குக் காரணமாய் முயற்சி செய்வதில் அதுபயம் இருந்த
தென்றும் அதுபயமாய் செய்கின்றோம்.

(22)

(அ. 10) இவ்விடத்தில் வேறில் உத்திரவாய்
உட்கொண்ட.

(௪௭) மனிதருக்கு கமிசன்களைப் உண்டுபண்ணுகின்ற முயற்சியிதனினால் அறிந்தவர்கள் உலகத்தில் காணப்படுகின்றனர். ஒருவனால் அனுபவிக்கப்பட்ட பொருளின் பிறகுருகளுக்கு கீழ்க் கீழ்க்கொண்டிருக்கின்றனவாதாம்.

(௪௮) சாதிஸ்மார்கள் (கொத்த பிரபலப் தீவிரத்தினவர்கள்) உலகத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்றவர்களை முற்றும் பிறவிடைய மிடையமாகக் கொண்ட தீவிரம், பிரத்தியட்சமமாகக் காணப்படும், அவை அந்தப் புத்தியினால் கீழ்க்கொண்டிருக்கும் ஒருவர்களைக் கொண்ட பொருள் என்ன என்பதற்கு, "ஒருவனால் அனுபவிக்கப்பட்ட" என்ற மெருகத்தால் விடைகொடுக்கின்ற அடையாளம் அப்படியே நினைவு (ஆனவர்களை) ஒரே பதனை கோட்டை உடையவர்களை முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையால் இந்த "நேரங்களுக்கும் அறிபவர்கள் ஆன்மா இருக்கின்றனவென்று நினைத்தது என்க.

(௪௯)

(௮-௧௩) இவ்வாறு முற்பிறவியிலும் அறிபவன் இருக்கின்றான் என்று கொத்தத்தால் பவன என்ன என்பதற்குக் கூற வொன்று.

(௮-௧௪) இவ்வாறுகளை, புருடர்களுக்குப் பிரபல வரிசை யானது அனுபவிக்கவே இருக்கின்றதென்பது புலப்பட்டது அனுபவிக்கப் பொருள் காசமனுபும் என்பதற்குப் பிரமாணம் கிடைப்பது என்பதாம்.

(௮-௧௫) ஒவ்வொரு பிறவியிலும் முன்னிருந்த பிறவியின் வரிசையை முன்னிட்டு முயற்சி காணப்படுதலால், பிறவிச் சேர்க்கை ஆன்மாவிற்கு அனுபவிக்கவே இருக்கின்றது என்பது நினைத்தது ஐந்து பூதங்களினுள் ஒரு பிறவிச் சேர்க்கை கிடைத்ததென்பது இல்லை. (இதனால் அனுபவிக்கப் பிறவிச் சேர்க்கைகள் 11, 12, 13 ஆகிய அனுபவப் பொருள் என்பது கருத்து.) ஆனால் அனுபவிப்பொருள்கள் நினைத்திருக்கின்றமையால், ஆன்மா பொருள் பற்றிற்கும் காசத்திற்கும் உறுதினது சாவகாசமாகப் பொருத்த மிற்றது என "அனுபவிக்கப் பொருள்கள்" என்பதனால் கூற வொன்று "அனுபவிக்கப் பொருள் காசமனுபும் என்பதற்கும்

நிபாணம்" என்பதனால் (ஆன்மாவிற்கு) காசம் இல்லா-
என்பது குறையப்படுகின்றது. ஆகையால் அருதியான பொரு-
ளுக்காக காசம் விடப்படுதல் என்பது உருத்த, எது எது உறபத்தி
புலம்பினோ அது அது அழிவை புலம்பது, கடம்போடும்
என்னும் உட சித்தசெயல், உறபத்துடன் கூடிய பொருள்
கருத்து காசம் நிச்சயம் செல்லப்படுகின்றது. உற்சி-
யத்த பொருள்களுக்கு காசம் கிச்சலிக்கப்படவில்லை, உற்பத்தி
இன்னும் என்னும் தாமஸுடைவது ஆகியவையுள் கழம்பு
கருகின்றது. இஃது இரகசியம்.

அருதியான பொருளும் காசமுடைகின்றது என்பதற்கு ஒரு
பலிக்கு உதிக காறிட தவறு செட புதுவையாயிடு அத்தக
கிரியா காறிட தவறு என்னும் நிபாணம் இருக்கின்றது. அந்நா-
வது, — உத்தப்பொருளுக்கு ஒருமிதமான காசத்தினால் செல-
பு தன்னம் என்பது இயல்பு. அவ்வாறு அதனை இயல்பாக
கொள்ளவில்லைவரின், அந்தப் பொருளுக்குப் பாரதா என
கித்திரை, அவ்விதமான இயல்பு ஒன்றை ஆக. அந்நே-
யெனது உதின், அந்நேக இயல்புபுடைய பொருள்களு-
அந்நேகதவம் உதவிடு செல்லுபுள் உள் பொருள்
கருத்து (கண்டப பொருள்களுக்குத் தெரவிடு செல்லு-
தன்னம் என்னும் ஒரே இரகசியம் காசத்தின் எதிர்த்தம்
அந்த உள் பொருள்கள் கருகின்றதமபால் கருகின்றதில்
எல்லாக் காசத்தினால் காசம் வேண்டி வேண்டி வே-
காசத்தினால் காசம் காசத்தின் உண்டாதல் என்னும்
குறையும் கருகும். காசத்தின் உண்டு பண்ணுதல் என்னும்
இயல்பு அப்பொருளும் இருக்கின்றதமபால் முறையே காசம்
காசம் தேற்றும் இல்லையாம். அந்நேகம், இன்னதொழி-
இன்னவல்லத்தின் கருகின்றதென நிபாணம் இல்லையாம்
அதாவது இரண்டாவது கருத்தும் முதற்கருத்தினால்
இப்பே இருக்குமாயின், இரண்டாவது கருத்தும் முத-
கருத்தின்பாலேயே காசத்தின் உண்டாதல் வேண்டி
முதற்கருத்தின் செயல்படுவதென உற இரண்டாவது கரு-
தின் செயல் வேண்டி இரண்டாவது கருத்தின் செயல்

வேண்டியவற்றை முதலாளத்தின் சொத்து வேண்டும். இவ்வுடைய நிலையினால் என்னும் முதலாளத்தினரையாவது, ஓரேகிதமான இயல்புடைய பொருளாகிய நீர் உபயத்தின் காரியமாகவே உண்டு. என்னுதலும் முதலாள உண்டு. என்னுதலும் சொருந்தாளாயினால், வேறுவிதமாக உண்டு. என்னுதல் முடிபவையாவது, காரியத்தினால் சொருந்தலால் என்னும் இயல்பு உண் பொருளாகாத பொருளாகிவிடுவதென்று உன் பொருளாகிய நீர் உபயகரிக்காத நீர்தின் உபயகரிக்கவல்லவாயினால் உன் அபாயபொருளாகிய (கணிதப் பொருள்களில்) முதலாளத்தின் தன்மை, உன் பொருள்கள் கணிதப்பொருள்களாகப் பித்தினால்.

இவ்வாறு உள்-பாட நூல்களை மணிகுடி பொருளாகக் கொள்ளுக, முற்கண்டிருப்பன உள்-பாடநா முற்கண்டதன் காரியத்தைச் செயதுகூட்டு மென்கொளறு. மேற்கண்டபடியான ஒரு பாட நூலுக்கு உள் பாடிக் கதைக் கொடுக்கிறது இவ்வாறு மூன்றாம் அனுபவிகையாடுகின்ற காரியத்தைச் செய்வதை என்னும் ஆர்த்தக் கிரிமைக்கு ஒருவிதமான நூதமுயல்வையாகும் ஆகையால் ஆர்த்தகேசியா கருத்திருத்தனையபே ஆகமா விறகு காசாரம் என்க ளா தற்று. மேலான பாடம் ஆதலால் ஆக மா வரச் முடையது எனப்படும் எதிர்த்தது (இவ் பூர பக்கம்).

அனாதை கடனில் பெருந்தகம் அர்ப்பணம் ஆன்மா
 திரிந்த மரபுமரபுகளே அர்ப்பணம் அனாதைமரபால் வளம். அனாதி
 உடம் ஆன்மாவைத் தவிர்ப்பு நனுவல் நனுவலால் அது எந்த
 கனவதல் தெனளி : நனவனத்தல் நனவனத்தல், ஏனோனத்
 தில் தென்தகம் நனவால் வளவால் நனவால் நனவால் நனவால்
 வள ஆரவன் பெருந்தகமடைய நனவால் நனவால் ஆன்மாவை
 நனவால் நனவால் நனவால் நனவால் நனவால்

ஆனால் சிலந்த பொருள் என்னும் மயகத ஆதிவாசகன் விசயம் சிவபெருந்தெய்வம், அது பொருத்தது, தன்விடத்தி லேயே தவறு மயகம் உண்டாவது ஆகவாய் என்ற, ஆக வே, ஆகவாய் சிலந்தபொருளாகக் கொள்ளுகிறபடியின்

என கிணைப் பொருத்தமாயினால், ஏனோ பொருளாய் இருக்க
மேன்பு என்னும் அனுமானம் பிழைமையானது, சித்தப்பொரு
ளுக்கு ஈசனம் உண்டென்பதற்குப் பிழைமையாகக் கருபாட்ட
வாயித்ததை விழுதததல் எனப்பதற்கு கீழோதமாய் இருக்கிற
தது.

ஆயின், சித்தப் பொருளுக்குத் தொழிலைச் செய்யுந்தன்
மை எனனும் அத்தகை பிரிவைப் பொருதுகொள்ளலினை எனப்
பதற்குச் சமாதானம் ஏனைய என்ன, அவ்வாறு உதவது பொரு
தாது, எதனுமினைய, சித்தப் பொருளுக்குக் காரியத்தையென
வருத்தமாம் எனனும் இயல்பு ஒன்றாயினும் அது தொகுதினைக்
கின் சன்னிதானத்திற்கான காரியத்தாத் தொகுதியெனறது.
துணைக்கருவிகள் இயல்பிலிடத்து அதற்குக் காரியத்தையென
வருத்தமாம் எனனும் இயல்பு இருக்கும் காரியத்தைத் தொகு
தியெனறதிலினை ஆகையால் முறையே காரியங்களைச் செய்க
தது எனப்பதற்கு ஒரு குறையும இவ்வித வாதமாம் என்க.

ஆனால், முனைக்குக் காரணமான இயல்பினையுடைய உயி
ரென்னும் கீத்தானது, பூம் முதலிய துணைகளின் சன்னிதானத்
தில் தனக்குச் சமாதானமாய் இருக்கும் இயல்பையினும் (காரண
பருமையிருப்பினும்) முனைப்பத் தொகுதியெனறது, கித்தம்,
சமாதானம் உடையதாய் இருப்பினும், இயல்பையிருப்பினும்
(காரணபருமையிருக்கும்) துணையானது முனைவாததொகு
தியெனறது சமாதானபருமையிருந்தால் அத்தகு துணையின் சன்
னிதானத்தினும் முனைப்பத் தொகுதியெனறது (துணையின்
சன்னிதானத்தினும் துணையின் சன்னிதானத்தின் உயி
ரையெனறதிலுள்ள கித்தானது முனைவாத் தொகுதியையுடைய
இருத்தமாம் என்க. துணையின் சன்னிதானத்தினும் கித்தங்கு
சமாதானபருமையிருக்கின்றது, இத்த கீத்த ஏனேயென
இயல்பினையுடையதாய் இருத்தமாம், கித்தங்குச் சமாதான
பருமையிருந்து, துணையினிடமிருந்து சமாதானத்தை அடை

கிடைத்த எண்ண, முன்னர சமீபத்திலும் இன்னமும் பின்பு அடைய
கின்றது என்பதை, இரோலாபின் வேதாந்தமையாரால் சொல்லுகின்ற
வேதாந்தம் உத்தமது சொல்லா நான் சொல்லுகின்ற வேதாந்தம், இவ
ரோடும் உத்தம மூல பங்கேதுக்கூட சமீபத்திலும் உருவமு

[illegible]

தூய்யின் தன்மதி இயல்பாயின் காரிதம் உண்டாகலாம்
 பாடி, காரியத்தை உண்புண்டாதுதன்மை அப்படி இயல்
 பிதான் உண்டாக இயல்பை உகரணப்படுத்தித்தான் உதவிய
 பாயக, அப்பிபுதும் தூய்யின் கணினிதாயத்திலு காரியதி
 தைத உண்டாக்கலாம் எனலாம் ஒரே இயல்பின்மூலப்பதா
 கை இருக்கின்றது. அந்த இயல்பே தூய்யின் கணினிதாயத்தி
 தும் இருக்கின்றது சூதகாரம், இயல்பை வேறதன்மையின
 டாத, உள் பொருளாகது, மூன்று காரத்திலும் இயல்பின்
 இயல்பின் திதும் காரத்தினதற்கும், காரியம் உண்டாகலாம்

[illegible][illegible]

சான்றாகியிருந்தும் முயற்சியை மேற்கொடுத்ததும் கூடும் அநேக விதங்களால் நூல்களின் சுவைநாடி நல்ல அநேக காரியங் களைத் தொற்றுவித்தல் எனவும் இடையே இருத்தலால் என்க (புதிதானது நீதிக்கு உழுததென்பதற்கடியும், நீயாயு நடிசெய்து னடையடி இவ்வாறே பிறரை நேரிடுக. ஏனையவற்றை நோற் றுவிகருவ மனநாடிபடம்) அவசகாரணம் இயல்பின் வேறறகைய னிடையாக உருபே லுமெனின், அழித்தல், சமைத்தல், உண்ணு தல் முதலிய அநேக உதாழ்வகருக சக காததகாரண வசத் திப்பை ஒருபுதுகமே, அந்தவகத் தெய்வகாரண கத் துணைகரு விகளான அரியன் பதலியவறு வசாரணி தாரததில், அழித்தல் முதலில் அந்தத்தத் காரிய நகர்தத் தொற்றுத்தல் இயல்பா பிருகதிவறுதையபரன், அசதம் தா ப்லகன் வேறறகைய ப்லகம் இயல்பிவ வேறறகம் இன்ன அசதத் தா ப்லகன் முதறபாய் நிகழ்கின்றவாறு தெரண மமன்க

அன்றையது துரை தீரவன ஏ திரிகளை எரித்தலு ஏனென
காலம் அன்றைய செபதல் பிரகாசம் செபதல் முந்திய அநேக
தொழில்களைச் செய்வதை ஐரே இடையிடையதற்கு உதவியால்
கொண்டிருப்பதில் தெளிவு வேறுபாட்டால் இப்போது வேறு
பாடு கொண்டிருப்பது தெரியுமா இப்போது நமது அநேக
தொழில்களை உண்டிப்பின் பின்னர் விநாயக சபை நம்பரன் இங்
கிடம் சிறு அருள் வேலை கொள்ளாததற்கு எதிர்ப்பு
நிலைத்திருப்பதால் உயர்வாருக்கு அந்த அருள் துணை
கருவியோடு சமனானதால் அந்நகரத்தினால் அருள்நா
காரியங்களைச் செய்வது உண்டாம் இப்போது நமது அந்நகரத்தினால்
கருவியோடு சமனானதால் மனநிலை வேறுபாட்டால் முந்திய
காரியங்களைத் தீர்த்துவிடும் பொருளாகின்றது ஆதலால்,
நினைத்தபடியால் அந்நகரத்தினால் கருத் துணைமை இருப்பது
பற்றிக் குற்றமில்லை வேறுபாட்டால் பொருளாகின்றது அந்நகர
திரியகருத் துணைமை இருப்பதற்கு குற்றமிருக்காது.
கருவிகளால் அந்நகரத்தினால் அந்நகரத்தினால் பொருள
தன்மை எவ்வாறோபது காலம் ஆகமியை உண்டா
காணில் விநாயக விசாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அங்கிடம்

கண்டுதொள்ள, குறையில்லாமைவால் பிரத்தியட்சந்தரால் செறிந்த உள் பொருள்களின் சித்தத்தன்மை ஒன்றாறும் மறுகவர்ப்புடைய தேவரம், எவற்றிற்கு நரசமடையும் எனப்படும் வடிவமையுடைய பிரமணத்தால் கீழ்த்திருக்கின்றதே அவற்றிற்கு நரசமுண்டு. எவற்றிற்குப் பிரமாணத்தால் வயி செங்குகவினையோ அல்ல நரசமடையா. ஆகையால் ஆன்மாவிற்கு அந்தநகரிகளாகத் திருத்தன்மை இருப்பதும் நரசமடையும் என்பது இவ்வாறு நரசபிணமை சித்தித்தது.

இவ்வாறு கூறிவராதால் ஆன்மாவானது அந்தந்த விடயங்களின் சான்றிதானாவதனால் அந்தந்த விடயங்களை அந்தவிடயமும் ஒரே விதமான இயல்பின் படிவதாயிருக்கலால் கட அறிவிற்கு முன் கடத்தை அந்நி ம இயல்பு இல்லாமைவாய் ஆன்மாவிற்கு அறியுத்தன்மையிலும் உறவும் இருப்பதாகக் கூறப்பட்ட குறமும் நீக்கப்பட்டது.

ஆகையால் அறிவு ரூபமான ஆன்மா நரசமற்றதானகலா மும் அறிவர்ப்பும் பொருள் இருத்தலாலும், முத்தியின் ஆன்மாவாக மும் அறிவர்ப்பும் பொருளாகும் நரசமடையா அந்நி, ஆன்மா சான்றிதானாவது இருக்கின்றாமைவது பொருத்தமாய் நக வினதது. மறைத்தலைச் செய்யும் இயல்பினைப்படிவ மலம், களமம், மலைய எனப் பெயர்கொண்ட அந்தநகரங்களை முத்திக் கவத்தில் நீக்குவதன், ஆகையால் ஆன்மா மறைப்பினர் அறப்பண ரூபவிற்குவின்றது, இவ்வாறே "செதானது (ஆன்மா வானது) சேதம் பிரகட ரூபாய் நகவெனது. பரசகளை இயல்பாயும் * ஆகத்துவகவையுமிருக்கின்றது இவற்றின் நரசத் தில் ஆன்மா சோடியானது எல்லாப் பொருள்களையும் அந்நிது கொண்டு அறிவற்று இருக்கின்றது" என்று பெரிபேர்களும உரியிருக்கின்றனர்.

(சை)

(அ -க) இவ்வாறு முத்தியின் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நரசத்தைக்கடவும் மதத்தை உறுத்துகிறது, இனி, முத்தியின்

ஆய்வாய்க்கூற வருத்திநுத் தன்மையும ஞானமும் இலகில் என
ஐய மதத்தல மறுகிவீணார்.

(சை) முத்தியை ஞானகரீபர வரம, ஈவண ஆகமங்க
மோதும் ஸ்ரீராம படுதலான கொள்கைதல் உடாது சததப
பொருளான சைவானிடத்தில் துறவறை சித்தியாய்க்க கண்டித் தத்
தனாம் யதவிவிரயம் து.தபாநகர விலகல படுவதெனது எனப
தாய்.

உரை, 'அந் வதுகூடப் அந்வுதரும் தீர்த்தபயனுடை, ௧)
தீர்த்தபயம் வரம உடை வு' எனது சொதரமவனான முத்தி
யிக ஞானகரீபரவன ஆய்க் கண்ணப பகவத விலக்காய், உது
விலகல் ஆகாரங்கீளாதும் மாத மூட வரநூல்கொள்கைதல்
பொருத்தமறது து.தபாநகர, 'சைவநித சம்பந்த சித்திரை ஒரு
வனுடை சொதரமவனது தனதுவ கருவிகைய தெறத்தல
உபவரம' எனது ௧ சிவபாகவாக உருவிகுக்கின்றனா து.தபி
ஞானகரீபரவன து.தபாநகர அருத்தநை தீர்த்தவன அந்வு
ஞான து.தபி. ஆகவடவ, உ.தபி.சை முத்தியை அருவ
து.தபி வகை கொள்க உருவநை சததபாநகர, 'சததபபொரு
ளான சைவானிடத்தில்' எனதத் தொ கருத்தலக் விடைகது
கிணரா ஈவணப பரமண்களாகதும் சித்தித்திருக்கின்றம
பறந்த சததபப பொருளான பரமணர், ததில் பரமண்களைய
கலை சித்தபரமக கண்டித் ததல, உருவபபப உ.தபியல
(அருவியத்தல து.தபி உகல மருவியபடுகின்றது. இதன
கருத்தலவது - சொன்கைர் உருவககருக்கநை வரந்வு
கருவியநகர் சைவன வந்தும உபவரகருத் தீர்த்தபந்வுபெ
அருவியனும் ஆகமந்வுபதத்திலுபே அடக்கல் கருவியன்மும்,
வேறு பொருளாக உருவந்வு ஆகமவன்கருத் வரைய
பொருள்கள் உருவ, பொருளும் மிக வேறுதலுடைய உரு
துருத்தலபகவக, சைவப உபவரக ஆகமந்வுபதத்தின
அடக்கபதகக கெளசலிவகையின அது வேறு தீர்த்த
மருவிய அருவது வேறு பதார்த்தபகவிய ஆகமவன்மும்,
ஆய்வ, பதார்த்தவகை ஆரு வந்து, தீர்த்தவகை து.தபி
வந்தும கொண்டது பொருத்தது.

சுவரப் பொருளுக்கு ஆன்ம நிரவியத்தின் அடக்கங்கொள்
லோம். அதனால் எனக்கினைவையுடைய, உறுதிநீரம்
வாதத்திற்குப் பற்றுக்கொடான முத்திரைமாக்ககர சர்வஞ்ஞத்
தன்மை, சாவ கருத்திற்குத் தன்மை உடைய, ஆன்மத்
தன்மை, தாமத தீர்வுகளின் இன்மையின் இருக்கின்றமை
யால், சுவரன் போலும் எனவும் அது என்னத்தினாலும் ஞானக்
கிரியை நிகழ்த்துகின்றது கிலகதாபட்டது. தர்மதர்ம இன்மை
யானது சர்வஞ்ஞத்தன்மை சாவ கருத்திற்குத் தன்மையுடைய சா
வரவிடத்தில் உட்கொண்டு மற்றிருக்கின்றமை யால் அந்தத்
தாமத தாமத இன்மை முதலானவை கிளிடத்தும் இருப்பது
மற்றி முத்திரைமாக்ககர சர்வஞ்ஞத்தன்மை, சாவ கருத்திற்குத்
தன்மை உடையவர்களுக்கும், சாவ சுவரனாகிய ஆன்மதன்மை,
ஆன்மதன்மை, முத்திரை ஞானகிரியைகளுக்கு நிகழ்த்துகொள்
வதால் பொருத்தமற்றது. (சவ)

(அ-ஊ) இனி அவ்விவரிதாதம் முதலிய விகாரமுடைய
பொருள்களினிடத்து ஒடுகதமே முத்திரைமாக்ககரத்தின் பாருச
ரத்திரை முதலியவர்களுடைய மதக்களை மறுக்கின்றார்

(அ-அ) முதற் காரணவகையில் ஒடுக்க மடைந்த ஆன்மக்
கருவுக்கு பின்னும் நிரம்புதலானது உண்டாகின்றது. என்னு
மெனின, காரணத்தின் அநிகரத்தில் ஒடுக்கத்தை அடைந்தவா
கை பின்னும் நிரம்புகின்றவர்களிட இருக்கின்றனர் ஆனவால்
என்பதாம்.

(உ-அ) சீவரன்மாக்கன், காரியப்பொருள்களால் இருத்த
லால், காரியப் பொருளைய இல்லாததாயும் மறுக்கின்றார். என்
னும் பெயர் கொண்டவையிருக்கும் பரமகாரணப் பொருளில்
கூட முதலிய வற்றிற்கு மனனிற்போல் ஒடுகதமே மேலாக
மென்றது இருக்கட்டும். ஆகவே, அந்த ஆன்மக்களுக்குப்
பிரளயத்திற்குப் பின்னர் இருப்பின் ஆரம்பத்தில் பின்னும் சம
காரணம் பற்றுதல் உண்டாகும். இத்தகு காரணத்தை
“வதனிலையி” என்றொடுக்கத்தாற் கூறுகின்றார். காரணத்
தின் அநிகரமாவது பின்னும் காரிய ரூபமாய் மாதத் தகுந்த

[illegible][illegible]

அந்தக் காலகட்டப் போது நான் செய்திருந்தேன், அது திருத்தமாக இருந்தது.

• பிரிபந்தங்களை கட்டாவிட்டால் குதாசம் அடைக்கப்படும் என்ற கருத்து மூலம் கடும் மூலக்கப் பிரிபந்தங்களைப் பின்பற்றும் மக்களை குதாசம் அடைக்கக் கொண்டு தஞ்சாவூரில் போனார்கள்.

மூன்றாம் அல்லமே மரிதமும இவ்வாறு இருக்கின்றன
பற்றி, சிவாமாக்களாக இருக்க இயலாது, அந்தக் கார
ணம் பொருள் அந்தத் தன்மைபை உடைவதில்லை. ஆகவே,
சிவாமாக்கள் அந்நிலைத் தோற்றவடிவம் ஆகும், கார
ணத்திலிருந்து முடிவாகத் தோன்றுவதற்குரியபொருள் செய
கின்ற சிவாமா காரணப் பொருளில் அந்நிலைபடாத வடிவ
முடைய வனாதற்குரியதான எண்ணி, அப்பொழுது காரணம்
தன்மைகளை ஆனந்தன் ஆனந்தபாச உவகையால் உத்பயநி
மதத்தில் (விளம்பித்தலே உயிர்) ஆனந்தபாச என்னும் மி
தொரு சூத்திரம் கீழ்க் இவ்விலக்கிய விவரம் “என
களாகத் முத்தியில் ஆனந்தபாசம் நிகழுகின்றதே. அவர்கள்
மூலமாகத் திகழ்வதவர்கள்” என்கின்ற உத்பயநிமதன்

அவ்வாறான, உத்பயநிமதன் உத்பயநிமதன் கார
ணத்தில் இருக்க உவகையால் இவ்விவரத்திலும், காரணப்
பொருள்களால் எவ்வாறு இருக்கின்றன பற்றி நுகர்ந்து
ஆனந்தபாசம், இவ்விவரம் முதற் காரணத்தில் இருக்கின்ற
வடிவம் திருக்கமுடியும் என்கின்ற “ஒருக்காரன் அடைந்தவர்கள்
மீண்டும் திருக்கின்றனர்” என்கின்ற விவரம் உத்பயநிமதன், சீ
உத்பயநிமதன் உத்பயநிமதன் பொருளாக, மயக்கத்தால்
இவ்வாறு உத்பயநிமதன். அந்நிலைபாசம் முதற் கார
ணத்திலிருந்து அந்நிலை அந்நிலைபாசம் முதற் காரணம்
முதற் காரணம் காரணம் என்கின்ற தோற்றம். உத்பயநிமதன்
இவ் பொருள்களாக இருக்க முதற் காரணம் பொருள்களாக
பொருள், உத்பயநிமதன் முதற் காரணம் பொருள்களாக இருக்க
முதற் காரணம் பொருள்களாக இருக்க.

அதன்படி, காரணத்தின் விவரத்தான காரணம் அந்நிலை
அந்நிலைபாசம் என்கின்ற இவ்விவரம் தொடர் பட இருக்கின்ற
அந்நிலை காரணம் அந்நிலை அந்நிலைபாசம் முதற் காரணம்
மேண்டும் தாபநிமதன் மயக்கத்தன்மைபை நிகர்க்கச் செயல்
படவாதவாறுபாசம், அந்நிலைபாசம், அந்நிலைபாசம் முதற் காரணம்
உத்பயநிமதன் பொருள் நிகர்க்கவென்பது மீள்கின்ற முடி

வாது. ஆகவே, காரணப் பொருளில் துருபாகம் அறிவு ரூபம். மற்றொரு பக்கம் அறிவாமை ரூபம் என்று கூறுவோ மெனில், அவ்வாறு கூறின், காரணப்பொருளும் அவயவத்துடன கூடியதாகும் ஆகையால், அத்தக்காரணப் பொருளுக்குத் தடம் முதலியவற்றிற்குப்போல காரியத் தன்மை கிகழும். கிகழலே, அதற்கும் ஒரு காரணம் வேண்டப்பட்டு முன்னதாக கூறியவாறுபோல வாயினிற் ஓடல என்னும் ரூபமும் கிகழும் என்க.

அன்றிப்பும், சிவானமர்க்கள காரியப்பொருள்கள ஆகையால் அவற்றிற்குத் காரணமாகப் பாப்பிரகிருதி கித்தித்த தென்னில் அது பொருந்தாது சிவான்மர்க்கள அந்நிலைப்பொருள்கள ஆகையால், அவர்களுடைய காரியத்தன்மையே கிடைப்பா தென்க.

எது, எதனால் தொடரப்பட்டிருக்கின்றதோ, அது, அதனால் ஈடாய் காரியமாய் இருத்தல் வேண்டும். (கூடம், மற்றொரு தொடர்புபட்டு மண்ணின் காரியமாய் இருத்தல் போலும்) ஆகவே, (காரணத்தினுடைய) அதனின் தொடர்ச்சி ஆனமாதிரி இருப்பது பற்றி ஆனமாவை அதன் காரியமாய்க் கொள்ளல் வேண்டுமென்று கூறி இருக்கின்றோம் எனில், அதுவும் பொருத்தமற்றது. ஆனமாகவிடத்துத் தொடர்ச்சி எனப்படுத சம்பவிகின்றதில்லை ஆகையால் என்க.

அறிவுக்கு விடயமான செயப்படுபொருளில் அறிபவனு ஈடாய் தொடர்ச்சியானது மொருத்தம். ஆனமாவே அறிபவன் ரூபமாய் இருக்கின்றது. ஆகையால் தானே தனக்கு விடயமாகின்றதில்லை; தன்னிடத்தில்தனக்குத் தொழில் கெழாததாய்க் காலம் என்க. ஆனமாவே அறிபவன் ரூபமாய் பிரத்தியக் கவன தவரல் (உள்ளே இருக்கும் பொருளாய்) எக்காலத்தும் விளங்குமின்றென்னது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இஃது இருக்கட்டும்.

அறிவப்படும் பொருளின் தொடர்ச்சி அறிவப்படும் பொருளினிடத்துக் கண்ணப்படும். முன்னரின் தொடர்ச்சி கடத்தித்

கூண்படிமொது போதும்) அந்நியம் பொருளான ஆனமாவின் தொடர்ச்சியானது, அந் தன்ரு மாய ஆன மின் துறக்கத்தைத் தவிர்ப்பு படலமேயுண்டாம். அந்நத்தொடர்ச்சி அநேக ஆன மாகக்கூடிய கிளக்கத்தை விட மாயமாகக் காண்பதாயும், ஒரு ஆனமாவின் இயல்பை அறியுந் அறிவின், பிறதென்ற ஆனமாவை அந்நியம் அறியுந்நத பிற ஆனமாகக் கூறுதற்கும் வேறு கூடப் புகழிபன் போல பிற பொருளாயிருத்தலாக் என்க. மகாபடி பிரகாசம்கொண்ட ஆனமாகக்கொரு ஒன்றை வென்று சகலநீர்த்தனிப்பை நீருதல்களை விட (1) நீருதல்களையென மகாண்டல ஆனமாகக்கொரு மகாண்டலும் கூறுதற்குத்தனமாக நீருதல் பின்புடும். ஒவ்வொரு ஆன மாகக்கொரு கல்லு ஆனம ககையுடைய சேருமன்றாக, அவர் கூற அந்நியம் கூறுதற்குத்தனமாக நீருதல்களையுடைய எனப்படி ஒவ்வொரு ஆனமாக தனத்தனப்பே தொடர்புபிரகாசமாய் இருத்தலால் எந்த ஆனமாகக்கொண்ட ஆனமாவின் பின்புதத் தொடர்ச்சி நிகழும்? நீருதல் தெனறி (2)

இப்பொருளின் மகாபடி ஆன மகாண்டலுக்கு எல்லா ஆன மாகக்கொண்ட அந்நியம் மகா நாரக இருக்கின்றமையால், சகல ஆனமாய் தொடர்ச்சி ஆனமாகக்கொண்டது இருக்கின்றது எனில், அது பொருந்தாது சகலமுள்ளுண்ட மகாவ இலக்கணத்தான் பிறநீர்த்துறக்கம் மகாவால் என்க, சகலமான பிற ஆனமாகக்கொண்டு வேறுபாட்டில் அறியுந் அந் தன்ரு மாய (3) காக்கின்ற னால், (ஆனமாகக்கொண்ட கலந்த கொண்டு அவற்றை அறிவிக்கின்ற என்றிடி) ஆனமாகக்கொண்ட, சகலமுள்ளுண்ட ஆனமாகக்கொண்டது மகாவாயுடைய தொடர்ச்சி நிகழத்தென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சகலமொன்றிதது சகலமுள்ளுண்ட தன்மைக்குத்தலால் விபீத மான வேறொரு அறியுந்நது உண்டாகக்கூட அந்நியம் அறியுந்நது தன்மை ஆனமாய், சகலமுள்ளுண்ட மகாவால், பிற ஆன மாகக்கொண்டு தொடர்புபட்டது சொருபுண்டமாயுடைய, மகாவால் அந்நியம் அறியுந்நது மகாவால் ஆனமாகக்கொண்ட ஒன்றொன்றாக வேறுபாட்டில் உண்டாகக்கூட, தொடர்ச்சிக்கு

விடயமாகிய அந்த நகரமும் அப்பெயரிலேயுள்ள ஆகையால்
ஒரு விடயம் குற்றமும் இல்லை என்பது

இதுமாதிரி ஆகைய அனுபவத்திற்கு விடயமாக * அது
மேலமாய இந்நகரத்தென்று உதாரணம் பொருத்தது.
அனுபவத்தொழிய அனுபவத்தால், அனுபவத்திற்கு விடய
மாக அனுபவமும் வேருண்டாக, பாதாவது ஒரு ஆகையால்
இத ஆகையால் தவறாமல் வேறு பொருளால், நன்றிக்கு வேற்
பாடம் உடையதாகத்தான் அனுபவத்தொழிய வேண்டுமெ
னவே ஆகையால் (பொருத்தமான வேறுபாட்டினால்தான்
பத.) அனுபவத்திற்கு விடயமாக உதாரண பொருத்தமற்ற
தற்குமேல்

ஆகையாகத்தான் தொடர்ச்சி இல்லாததில், சத்தம் (உள்
பொருள் இருக்காததால்) என்னுதற்குமத்தான் ஆகையால்
தொடர்புடையதானால், அது அசத்தாபொருளாகவேண்டும்;
சத்தம் என்பது தருமத்தான் தொடர்புடையதானால் தொடர்ச்சி
பொருள் என்று உதாரணமும் வந்தால், அவ்வாறன்று. ஆக
யாகவேலித்திலிருந்தும் சத்தத்தன்மம், சத்தம் என்பது தரு
மத்தான் தொடர்பான சத்தத்தன்மம். அன்றி, பொருள்
யாகவே சத்தம் இருக்கின்றமையால், சத்தத்தன்மம் இருக்கின்
தால் சத்தத்தொருமை, பொருளாகப்பொருள் பொருள் என்க
பாடமேனும் சத்தம் சத்தம் என்க தருமத்தின் தொட
ர்ப்புடைய சத்தத்தன்மம் உண்டாக வேண்டத்தக்கதெனில்,
காரியத்தானால் உதாரண ஆகையால் என்க அன்றி, பொருள்மே
சத்தம் என்று வேண்டினால் வேண்டிய வேண்டியே, காரியம்
உண்டாகத்தான் உதாரணம் உதாரணம் பொருத்தமற்றது.

ஆகவே, சத்தம் என்குதற்குமத்தான் ஆகையாகவேலித்ததில்
உதாரணம் உதாரணம் என்குதற்குமத்தான், ஆகையால் சத்தம் என்குதற்கு
தொருமில்லை என்பது ஆகையாகவேலித்தமையால், அந்த ஆகையால்
காரியத்தால் அந்த மனத்துடன் தொடர்பு அடைந்ததும் உண்
வது உதாரணம் உதாரணம், உதாரணம் உதாரணம் உதாரணம் உதாரணம்

* உதாரணம் உதாரணம் அப்பெயரில் உள்ளது.

தின் தொடர்ச்சியை ஆண்டவுக்கும் பொருள்படு அகலாமை
எனவே? அநேக பொருள்களில் ஒருவிதமான சொல்லின்
பிரகிருத்திகளு ஒரு பொருளின் தொடர்ச்சியானது காரணமல்ல,
மாநுதலிய சொற்களுக்கு அநேக ரூபமான பொருள்களினும்
பிரகிருத்தி காணப்பட்டிருக்கின்றனவாய் எனக், (மாமேனதும்
ஒரு சொல், ம, பலா, புளி முதலிய பல பொருள்களில் பிர
கிருத்திகளும எனப்பட.) பாகன் (பாகல் செய்கின்றவன்)
எனவது சொல்லுக்கு யோகபந்தமாக (காணத்தால்) பிர
கிருத்தி காணப்பட்டிருக்கின்றது. (பாகல் செய்யுங் காரணம்
பற்றி பாகல் செய்கின்றவன் எனப்படுகின்றான் எனப்பட.) அது
யோகமே ஆனால் சத்தாபிருக்கும் காரணமற்ற சத்தம், பொரு
கொண்டத சம்பந்திக்கின்றமையால் நுறமிக்கி வளம்.

மேலு கூறியபடியே சமாதானம் கூறுகின்றேன் என்ற
தொடர்ச்சியாக ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்களில் பிர
கிருத்தி இல்லாமலினும், ஒப்புமைகளாக காரணமாகவொன்று
ஒரு சொல்லுக்கு அநேக பொருள்களில் பிரகிருத்தி இருக்கி
றது. உபம எனதும் ஒரு சொல்லுக்கு அநேக உபபொருள்
களில் பிரகிருத்தி இருப்பதுபோல கடம் எனவது சொல்லுக்கு
பொருளான கடத்தலிருக்கும் அளவையப் பொறுப்பேய் எனவ
கடமைவிதம் அளவையப்பொறு இருக்கின்றமையால், அளவ
அளந்திறும் உபம எனதும் ஒரு சொல் பிரகிருத்திக்கின்றது.
நூலும், கடம் எனதும் சொல் கடத்தலையும் எனதும் சாதின
தொடர்ச்சி பற்றி எல்லாக் கடங்களினும் பிரகிருத்திக்கின்ற
தென்கண், அப்பொழுது கடங்கள் கடத்தலையுமில்லாத
தேவரின் இருக்கேனென்கும். அளவ மண்ணிலிருந்துதான்
தோன்றுகின்றது. ஆகவான் ஒப்புமை எனபது மேலது. தொ
டர்ச்சி என்பது மேலது ஓர் மை எனாதே சாமானியமாக
(இரீ) எனவது சொல்லால் இவ்விடத்தில் கூறப்படுகின்றது.
அதன் சேரலை, இதற்கு கடம் இதுவும் கடம் எனது ஒரு
சொல்லான பாவதலாக கூறுகற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது
அதற்கு விசுவாசம் கூடாதது அளவையால் கடத்தலற்றதில்.
கடத்தலும் அளவையால் கூறுகின்றவது வளம். முதலில் இது

கனிவந்த உடம் மந்தும அறிவு உண்டாததிலும் சூகசபாஸ்
எனவு. அதுபோலவே மண்ணின் காரியமான கப்பலாபிதும்
(இளம்போர் கையிதான் பாத்நோத்திலும்) குப்பும இம்மை
கான் உடம் எனதும் அறிவு கீழறிவ்ந்திலும். குப்புமபுண்டப
எத்தாபொருளில் ஒவ்வொரு அகப்பகதேதும் தனது(காரணத்
திலு)சொருபத்திறகுத் தொடச்சி யிருக்கிறதே. அந்தக் கார
ணப்பொருளுகரு அந்தக் காரியப்பொருளில் தொடச்சி எனது
கற்பபடுகின்றது. அத்தத் தொடச்சிதான் அந்நக பொருள்
கருகந்த காரணம் ஏனது எனது பொருளதந்தக் காரணமா
யிருக்கிறதது.

இவ்வாறே உககத்தில் ஒன்று. இ் ஒன்று திராசகரிநகரத
உடம், காரணம், (காரண) கப்பலா முதலிய காரியவகரிதும்.
அவறதன் அவயவகனான கருத்தா முதலியவற்றிலும், மண்
னின் தொடச்சி இருப்பதுபற்றி அந்தக் உட முதலியவற்றிற்கு
மண்ணின் கார்யத்தனமை உட்கிழாசெவாயச் சித்தித்திருக்கிற
தது சூகசபால தொடச்சியும் துபுமபும வெவவேறுதும்.
(அந்தாவது, காரணத்தின் சொருபம் காரியம் அந்தத்திலும்
இருப து கதாடச்சி எனதும், கார்யகன பலவற்றினதும் ஒவ
வெவனதும் பலவருகானகயான பணவன் ஒது காரியத்திலும்
இருப்பது ஒப்புமம் எனதும் உதயாபுயக.)

இவ்விடத்திற்கு நவவான சூகசபாஸிதத்தத் தொடச்சி
இளவாயிலும், ஒப்புமம் பற்றியே சூகசபாஸிதத்தக் கரு
விதபவன காரண கப்பலா சூகசபாஸிதத்தம் பிரகிருததிறதற்கு
கிறதது சூகசபால, நுநிதமான குத்தாறியகம். இது
பற்றியே கருத்தி காரணம், “செவனம் அனவககனம் சயமன
காரியப உடைபவர்கன். அத்தர் காரியானது காரணங்களுக
தனான சூகசபாலயே ஆனும்” எனது கறி இருக்கிறதனா.
(அந்தாவது சித்திருகனதும் காரியான கவனம் சூகசபாலும் ஒப
புமம் உடைபர் எனதவாரும்.)

ஆனும் அபயாபுமம் பொருளப இவ்விடத் அகர்யவகரி
டத்தது ௨ காரணம் நவவான அகர்யமுதபும எனில், அபுத

உண்மையே. ஆயினும், ஆன்மாவகவரிடத்து ஆன்மா என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாயிருக்குந்தன்மைக்கு ஆன்மாவடையேற்றமும் இல்லாதிருப்பதுபோல் அநிக வேற்றுமை இல்லாமம் பற்றி கியவகாரத்துக்காக உபசாரமாக; ஒப்புமையாகக் கொள்கின்றோம். உண்மையில் கொள்ளவில்லை என்க. வேதங் களிலும் இஃதென்று இஃதென்று என்று ஆனமான அறிவுத்தகை தாமக்கறி இருக்கின்றது. ஆகையால், * ஒப்புமையைக்கூறியது உபசாரம் பற்றிக் குறமறநதாகும் என்க.

இவ்வாறு சேதனமாயும் முதற்காரணமாயும் பரமாரண ததை ஒத்துக்கொண்டாலும் அதனிடத்தில ஒடுக்கமே முத்தி என்பதைக் குறித்து மீண்டும் திருமபுதல நிகழுகின்றதென்னும் குறமம் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறே முணங்குகூறப்பட்ட பிராணன் அகவகாரம் முதலியவற்றில ஒடுக்கத்தைக்கூறும் தெளடக்க முத்திய வாத் தனும் மறுக்கப்பட்டன. மீண்டும் திருமபுதல என்னும் குறமம் நிகழுகின்றமையால் என்க, (சாஅ)

{அ—கை} இனி, பரமாரணமிடத்து ஒடுக்கம் முத்தி என் னும் மத்ததை மறுக்கின்றார்

{சாசு} வேதாந்தத்தில் பரமாரணமாதற்கு முதற்காரணமாயி ருத்தல் உண்டென்பது பிரித்தமாயிருக்கின்றது முதற்காரணத் தில் ஒடுக்கமடைத்தவனுக்கு முன்போல் திருப்புதல நிக்சு மாக நிகழுகின்றது என்பதாம்.

{உ—கா} பரமாரண எல்லா உலகத்திற்கும் முதற்காரண மாய் இருக்கின்றன என்பது வேதாந்தங்களில் பிரித்தமாய் இருக்கின்றது. அந் முதற்காரணத்தில் ஒடுக்கத்தை அதை நந வர்களுக்கும், அந்த முதற்காரணத்தில் நின்ற முன்போல் திரும் புதல நிக்சுமாய் நிகழுகின்றது ஆகவே, வேதாந்தமாதத்தில் முணங்க கூறப்பவாது பேதருடைய எல்லா உலகங்களுட அகி த்தையால், (அஞ்ஞனத்தால் தோன்றுகின்றமையற்ற அகத்தி

* ஒப்புமை—இஃதெனக் கூட்டப்படவது.

உதயம் இரத்தினத்தாள் அதுபற்றி, உலகமெங்குமே ஈரீயத்
தருமை இவள் குலமெனத், அனாதரத்ரு முத்தவாணமாய் பூ
வாணமாயவக் கொண்டது முத்தவாணமெனத் எவ்வாறு அந்
நடையும் ஸாரி, உதயமெனும்.

அதற்குப் தாமதமாகவருமா? எதிர்ப்பதின் பொரு
பயனாக மாது! வளஞ்சூரிடத்திற், அந்நிஞகைய இருக்கும்
தாமதமே எதிர்ப்பதற்கு இல்லாமல் அந்த இல்லத்தினி
யையாக் கடவு முத்தியென்றிரு அசம்பவத்தைய இருப்பின
தது, கடவு முத்தியென அறிப்பதும் பொருள்வரைய இருக்க
வருமா? அந்நிஞகைய இருக்கையால் வரல், இங்
னத்திற் பெரியோர்களுள் "எதற்கு? ஏதெனவோ? அறிப்பதி
தலிலியோ" என்பதற்கு உதிகிருக்கின்றது, பெரியோ
ர்க்குத்தெரியவோ அத்தொடர்புருவாகவோ வேற்றாக மாந்
திரத்தாள் போனவா செபதல் தவறு, வேற்றாக எப்பிடு
கின்றமையால், அதற்குத்தக்கவாகவோ வரவோ வேற்றத்தவாகவோ
விரோதம் வரல் உதவியென்பதும், வித்தவாக்கவோ அதுவ
தித்தவா வரவோ வர பெருவாகவோ அதுவ வேற்றத்த
வாகவோ விவோதலின் அசம்பவத்தா வித்தவா தருவோ
தாமதமாக வரல், இவ்விருவோடு.

பாடப் பொருளாக அறிவிப்பதென அறிந்ததும் பாண்டிய
ரூபாகினை நோக்கி, தன் ரூபமாகினை நோக்கி சேரவிடாமல்
பாண்டியரால், அகல உணர்வையே பெருக்கித் தூர, அகநெயர்
அருளுக ரூபமாகக் கிடைக்கின்றன. அகநெயர் தந்த நெய்
ரூபமாகத் தன்னை இத்தன்மையத்தெய்து கிருஷ்ணம் செய்வதற்கு
பாண்டியேயாம். தன்னை சிவரூபம் சேர்ப்பதற்கெனவே நூலாற்
தினம் நெய் உட. ஆகையால் அநிகரூபமாகப் பொருளுக இரு அநி
யென்றும் புறே இவையு உடைமையால் சேத்துத்தன்மை தானு
களை மெய்தித்தருவதென்றவையால் அசத்தத் தன்மையதற்கு எர
னவைய சேர்தல் கிரேதெய்தல். இவையிதற்கில் ஆரவத்தம்
-தருதது. அந்நவத புருடதருவையிதன்பவைய (புதித

புதிதாகத் தோன்றும் அறிவை) உண்டுபண்ணுவது பிரயாணமாக
 விளக்கப்படும். அந்தப் பிரயாணமாகது, அறிந்ததை என்னும்
 அபிப்பிராயத்தான் (காணாய் கலியாண்) கணையப்பட்டு இருந்ததை
 பற்றி, விநியோகத்தில் ஞான சிவமுதலான உள் பொருள்வகையின் இயல்
 வையிடுபவையென்பதில் சாத்திய மிக்கவையுடன் கூடியிருந்
 தவையின், உள்பொருளாகக் காத்தெடுத்து வைத்திருந்
 துள்பொருளாகக் காத்திருந்த உள்பொருள் என்ன? உள்பொருள்
 உள்பொருள் என்ற அறிவையிடுபவது உள்பொருள் 'ஞான
 மந்த, அந்த, புருஷனாகக் காத்தெடுத்து இருக்கின்றது
 உள்பொருளாகக் காத்தெடுத்துவகையினையாகக், அபிப்பிராய
 களிடத்த ஐயம் கிடைய. இவ்வபிப்பிராயம் என்ற நிச்சயப்ப
 திருக்காதவையான பிரயாணமும், பாதமாயான பிரயாணமும் இன்ன
 வையாக ஐயத்தான் நிபந்தனையிடுகின்றன. அந்தென்னும்
 நிச்சயம் கிடைய. ஆகையால், உள்பொருளின் இயல்பை ஆராய
 வபுருத்த அந்தின் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதாயிற்று. ஆகவே,
 இவ்வபிப்பிராயம், பொருள், கிருத்தம் ஞானம் அறிவையுடைய
 ஐயத்தான் "இருக்கின்றதே பற்றி அந்தென்னும் நிச்சயம்
 இவ்வகை என்ற சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே, உள்பொருள்வகையிடத்த ஆராய்ச்சி செய்யத்
 தவறாம இருக்கின்றதே எனின், ஞானவகையிடத்த ஞானமே
 உள்பொருளாகக் காத்தெடுத்துவகையினையாக அதுவகையுடன்
 அந்திற்றது அந்திப்பதன்மை கிடைய. ஆகவே, நிச்சயமான
 பொருள் அந்தியறிவையுடையதென்பதற்குப் பிரயாணமும் இருந்
 தவையின், பிரயாணமே சத்தியம், பேதமற்றதும் அந்தியறிவையுடன்
 என்ற கருவியான சத்தியமும் அந்தென்னும் நிச்சயம்
 இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றதெனின், அது பொருளாகது.
 பிரயாணமாகக் இருக்கின்றதென்பதற்கு, கருவியுடையவகையான சத்தி
 யவகையின் இருத்தலையே பிரயாணமே சத்தியம் என்ற அந்தி
 யம் ஞானமேயுடையது அந்தென்னும் நிச்சயம் பிரயாணம்
 என்றும் இருத்தல் உண்மையாகவாயினால் உடையதாயிருத்த
 வாக் உள்பொருள்.

ஆகும், கருதி வைப்பவரையும் அசத்தியமாகவே கொள்
கின்றோமெனில், அப்பொழுது அந்தக் கருதியைவிடக்கூடிய
பிரமாணத்தன்மை இல்லைவரும். ஆகவே, பிரமத்திற்குச் சத்தி
பத்தன்மை சித்திப்பதிதும் பேதகருகரு அசத்தியத்தன்மை
சித்திப்பதிதும் கருதியாகவிடக்கூடிய வேறான பிரமாணம்
உறவேண்டுமே, மிகு மகன் என்ற அறிவுபோல பிரமாணம்
அசத்தியமாயிருப்பதில்லை ஆகையால், இவ்வாறு வேறுபிரமாண
த்திதும் விசுவகிடைகா கிழைய கிழைய, அகவந்த (காம,
இன்றி ஓடல்) என்னும் குற்றம் கிழையதன்மையால் சத்திய
மான பிரமத்திற்கு அத்துமையம் சித்தியுதினில், உண்மையாக
வேபேதத்தன் சத்தியமாவையால் அகவ அத்துமைய இயல்பு
உடையவன் என்பதில் எவருக்கு எவகிடத்தி பிரமாணமாகிருக
கின்றன பிரமாணம், பிரமேயம்மனின் பிரமாணமாவது தன்மை
தன்மை காரணமாய் கொண்டுத்தன்மைமென்க, இவ்வு
உண்மையே.

ஆயினும், பாயத்தத்தி பிரமாணம், பிரமேயம் என்பன
அகித்ததபாச உறவேயுடைய அசத்தியமாய் இருக்கென
எனில், மிகவந்துப் இருக்கின்றது. அதனே ஆராயத்தக்கது.
பிரமாணங்கள் அசத்தியமாகென்னும் உண்மையே இது கிச்ச
பழம் அசத்தியமாயும், உவ்வும் அறிவப்படன அசத்தியம்
அசத்தியமே. இவ்வு சத்திய என்னும் அறிவுபோதுமென்க.
இவ்வாறுகே, பாயபிரமமும் அசத்தியமே ஆகும். ஆகவே,
பொருளின்மை ரூபமான ரூபிலமே வேதத்திற்குப் பொருள்
என்று புத்தியான உவ்வும் கொள்கப்பட்டதென்றது. கரு
தியாகவிடவன் அகித்திய ரூபமான இருக்கும் கித்தகரு
உயரவர்க்காய் இருக்கென என்ன, இது சாயத்தியமில்லாத
கைக்கென வயற்றக்கூபகூத்து, பிரமாணங்கள் அசத்தியம்
காயின் என்னவ யெனாச்சிபத்திற்கு கிராமம். பிரமாணங்கள்
சத்தியமாகாயின் தன்மைபக்கமே பிரமாணிக்கின்றது அபேதம்
கொள்கின்ற என்னவ பிரமரூபமானவையால் எவருக்கு என்
என்ன செப்பமுடியும்? பிரமாண பாயமாய்வுக்கு அகித்தத

யாக் டாக்ஷன் வயதிலிருந்திலை, கம்பகமான சொப்பன அந்நு
எனையதரதபும மயகமாய் ஆமயிடுகின்றது. தனவிடத்தில்
கவகம வள நிலை. ஆகம் யாவது கொவிதுறான பொருவ
னதுதனய்ப் தோன்றி மயகத்திற்று கிடையவருத்தில்க்கெய்
வது அந்நெனதும் துரை இயகபுதடய பொருவ, தான் வய
வது கிளக்குகின்றது அங்நா நுகரே இருக்கின்றது கவமநி
க்சமயம் பொருவதற்கு மயகம் இயகபுதடயவது. மயகம்
இயங்கி இருவின் கவம் பிரகாசம் ஆகின்றநிலை. ஆகையால்,
தனவி அந்நிலை மயகம் கிழங்குமெனவென வந்தே.

ஆகம் வேந்துமயவது பிர ஆக்யக்கரை அனாமதம்
செவ்வதமயவது, கவம் கிளக்கததும் கிற்றத்தாய
உண்மயவாரே இருக்கின்றது. கருதியும் “பிரகாசகின்ற
அனவித்தொட்காரே கவமம் பிரகாசகின்றது. அனதுமடய
பிரகாசத்தாக் கவமம் பிரகாசகின்றது.” என்று உதவிய
தது.

ஆகும், பேதமவது ஒன்று கிற்றொக்கின் இக்கமயின்
கிற்றவதது கிருவயிடுவதமயவது, மாத்நிபக்யவது
உன்பொருவ கிளகிடயவகம் செவ்வருத்தமயவது பேதம்,
மாத்நிபக்யவதம் கவமது உடும். பெரிவாரவது “பித்திப
க்யம் கிற்றுகுமயவக் கிளக்காரென்றது உதவியுறது” சொக்
கறி இருக்கின்றதெனிய, அது பொருந்தது. பேதமவது
ஒன்று கிற்றொக்கின் இக்கமயின் கவம் ததது கிருவயிடு
நிலை. அகந், பேதம் கிற்றத்தததது ஒன்றிவிடத்துப் பிரி
தெனதிக இக்கம அந்நு கிழங்கின்றது. பேதநிலை கவமம்
ஒன்றி கிழங்குமயின், உதவியுறதமயிடததில் இக்கம் உதவியுற
எனையதததும் கவமம் இருக்குமயின் கவம் வேனபுதவன்
புத்ததததததததத கவம் இருத்ததம் வேனபுத தத்தததததத
என்பது எவ்விடத்திலும் மாத்நிபக்யவதத்தி பிரகாசம் அபிரை
மனவிடுவத பிரகாச கவமிடுவததிலை ஆகையால், கவமம் தம்
கிழங்கு கிற்றியமயவது, மாத்நிபக்யவதம் கிற்றத்த பேதத்
திற்று சொக்கத்தததததத அனதுமாத்நிபக்யவதம் கவமது
கிழங்கு மயவது ?

இனி, பேரம சத்தியம்விருகட்டும் இருப்பதும் இந்தப் பிரபஞ்சம் பிரமத்தை முதற்காரணமாக உடைபது என்னும் கருதியால் பிரமம் முதற்காரணமென்று கொள்ளினாலும் ஒன்றி, இதனைக் குறித்தித்தான் இவ்விடத்தில் கிருத்திகாரால் குறும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்குறித்தையே முதற் காரணத் திய ஓடுகைய அடைந்தவனுக்கு முன் பேரம இருப்பதன் சிச்சய மாய் நிகழ்கின்றது என்பதனை கூறுகின்றார். (சக)

(அ—க) பிரமத்திற்கு ஆனந்தம், சொருபம் என்று கருதியல் ரெக்கப்படுகின்றமைபால், ஆனந்தவடிவத்தோடு இருப்பதல் சிகழாது. தாவடிவத்திற்குத் திருப்புதல் இருப்பது பாயாஷ்மாவில் ஓடுகையடைந்த சூக்குமவடிவங்களுக்குத் திருப்புதல் உண்டென்பது சொருத்தமறத்தென்பார்களுக்கது கின்றது.

(இ) நேர பண்டத்கேன! அந்தப்பரப்பிரமத்தில் உண்மையில் கிருஞ்ஞானமத்தியமான ஆனந்தம் என்பது இல்லை. அல் முதலிய முதற்காரணம் இவ்வாறு காணப்படவில்லை ஆகையால் என்பதாம்.

(உரை) நேர கிதவயான்கேன! (முதற்காரணமாகக்கூறும்) அந்தப்பரப்பிரமத்தினிடத்தில் கிருஞ்ஞானமானது உண்மையில் இல்லை, ஆனது முதலியவற்றிற்கு முதற்காரணங்களான அல் முதலியவற்றிற்குப் பேரம முதற்காரணத்தன்மை இருத்தலானாக. (இ)

(அ—க) 9-ம் தலை விருதான மாத்நிரமாதக் கூறுகின்ற கருதிகளின் கருத்தென்றை என்னார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(இ) புனைத்தன்மைக்கு உட்பட்டதாயும், அதுபற்றிப் புனைத்தல் இருக்கின்றதாயும் உளையாப்பிரமத்திற்கு கிருஞ்ஞான ரூபமாயிருக்காததன்மை உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. புனைத்தில் வசித்துக்கொண்டிப் பேரகத்தை அனுபவித்தல் கொண்டிருக்கலும் ஆன்மாத்களுக்கு கிருஞ்ஞானம் முதலியவன் சொருபமாய் இருக்கின்றது என்பதாம்.

(உரை) போகத்தை அளிப்பதின் பொருட்டுப்புகள ரூப மாய்ப்பரிணமித்திருக்கும் பரப்பிரமத்திற்கு விஞ்ஞானம் சம்பவிக்-
காலிடினும், புலனத்திலிருந்து அனுபவித்தகொண்டு இருக்கும்-
ஆன்மாவைஞ்ஞானப்பரிணாமம் சேர்ச்சை இருப்பதுபற்றி உபசார
மாயப்பரப்பிரமம் விஞ்ஞானரூபமென்று உதப்பட்டதாகச்சுருதி
களுக்குப் பொருள் கொள்ளத்தகுந்தது. எதுபோலுமெனின்,
கட்டிலகன் கத்துவென்று என்றவிடத்து, சடரூபகன்களின்
கட்டிலகனில் கத்துவ நிகழாமையால், கட்டிலில் கீற்றிருக்கும்
ஜனகன் கத்துவென்று என்றும் பொருளில் உபசாரமாய்க்-
கட்டிலகன் கத்துவென்று என்று கூறுவது போலுமென்க.
புலனத்தில வரிவென்ற போகமொன்று ஆன்மாவைஞ்ஞானம்
மூலமாய் இருக்கின்றது. பிரமத்திற்கு விஞ்ஞானம்
மூலமாய் இல்லை. (ருக)

(அ-கஉ) ஆனால், அவ்விதமான புலனங்களை அடைதலே
என்களுக்கு மேலாகவும் என்பார்க்குக் கூறுகின்றார்.

(ருஉ) புலனத்திற்கு நரசம் காணப்பட்டிருத்தலால், அந்
தபுலனம் நரசமடையுமிடத்து அதனை அனுபவிக்கின்றவர்களுக்-
கும் நரசம் நிகழாமையால் அவ்விதமான மேலாகம் நிலையத்-
தது என்பதாம்.

(உரை) புலன நரசத்தால் புலனத்திலிருந்து போகங்களை
அனுபவிக்கும் போகத்தாக்களுடைய நரசரூபஅறியப்பட்டிருத்த
லால் புலனத்தை அடைந்தவரைய அந்த மேலாகமும் நிலையத்
தென்க. (ருஉ)

(அ-கஉ) இவ்வாறுபரிணாமமினிடைத்து ஒடுககூட மே
லும் என்னும் பக்தத்தை மறுத்து, இனி, எவ்வளவும் மேலாகம்
என்னும் (சர்வவியர்) பக்தத்தை மறுக்கின்றார்.

(ருஉ) ரூபத்தையுத்திற்கு மேல் அனுபவிக்கத்தகுந்த
கண்மங்களுக்கு உபலத்திபின்மையால் நரசம் இவ்வாறுமற்றிக்-
காலியாகக் கூடும் கைவலம் பொருத்தமற்றது என்பதாம்.

[illegible]

ஆனால், “தேவ அந்தரூ” ஐரோப்பியர்களது கண்கள் கம்பளியோடு மூடியவர்கள் செய்கிறதே” என்று தேவதீர தாண்டியதென்றால், சாந்தியை மூர்த்தமாகக் கொண்ட காமகண்டியின் என்று எண்ணுதல் உடையதென்றதெனின், சாந்தியை ஐரோப்பியரது, குரூப புருடன் என்னும் இரத்தினம் தேவதையைய அந்நிய அறிமுகம்நீதிம பவரூபமென்பது. அந்தரூபத்தையத்திரகு தோதுவதத்தவகண்டியமயங்க கொண்ட காமகண்டியை வசமையதற்குச் சமந்தியினினை. ஆனால், நான்செருமிய தொழிற்சாலை இலாபமயவதற்கு, புத்தி மூலிய காமகண்டிய தொழிற்சாலைக்குவதிகந்தவமயவ குரூபத்தையத்திரகு மேல் காமகண்டிய தொழிற்சாலைகண்டியமயவ காமகண்டிய கிரகமய

எனில், இந்தவேளையி் பொருதாது. ஆன்மாவிறுடைய காணக் கவிய தொழிற்பாடுக்கு நுணத்தின் விதாழிற்பாடு காணம் மனது. அன்றி, புண்ணிய பாவங்கல்த கன்மக்களே காணம். கும, இவ்வாது “சரிக்கல விடபலகை, காணக்களாயி இவை அனைத்தமகன்மத்தால தோன் றுகின்றன” என்றுவெறுதல்கலி தும உறப்பட்டிருகலென்றன உறப்பட்ட கலமகன் குணத்த தத்தத கீகலி ஆன்மக்களுக்கு இருக்கின்றன. அதற்கு, காணக்கலித் தொழிற்பாடு இருக்கின்றது. ஆகையால் பொத் திருத்தலமை இவ்வி னவபது ஆசலகை மாத்நிரமேலகலி உண் மையி் பொருத்ததன்மை இருக்கின்றது. ஆகவே, கெலகத் தன்மை பொருத்தமற்றது. ஆகல சாக்லி அறிலக் கிகிருத்தி யலடத்தது எதலெலித், குணத்தத்தலம கலாபுலன் பொருத் தலருப பொதலாண்ய இருகலய பொருத்ததன்மைமதான் கிகிருத்திபடைத்திருக்கின்றது, கெடுகுணது கிகிருத்திபடைய லிவ்வி னக். (106)

(அ—க) இலி, சாக்லிபர்குண சில்குடைய மதத்தை அதுசரித்த “லலகக் கன்மக்களுக்கும பொருத்தால் காலத் திக ழும” ன்னது ஆசலகலைய உடுத்தக்கலி அதற்கு கிலட உறு கிக்குர்.

(107) ஸல்லக் கன்மக்கலும ஒரு பிறகிலயத்தால் செய் கின்றனலெலித், அவலாதன்று, முதறகலாணத்தின் ஒடுகலமடை கின்றதலகக் கெடகபடுகின்றலமலால். கெதத்திலும இலநித் தன்மை முதலிலயத்கைப் பலருகலெண்ட கன்மக்கன் லென் வேது பிறகிலய உண்டுபன்னுலென்றலென்று உறபபடருக் கின்றது ன்பதலம்.

(108) இல்குலகத்தி் பிறத்த இறக்கும் கடுகி் செயபப் பட்ட முகலிலயலயம் அழக்லிலயலயம் ஁ள்ள புண்ணிய பாவக கட்டகலாணத்தலம மானகலத்த வெலிபபட்டு க்ளக்லி, ஒரே கலத்தின் கிருத்திலயலடத்து ஒரு பிறகிலயத்தால் செயகின்றன. மதுபிறகிலய பலததருததலகக் கன்மம் எஞ்லிபிருத்த பித்

தொகுதிநிலைப் பரப்பளவுகளைப்பற்றியும், எதிரொளிக்கும் அளவுகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பதால், அந்த அளவுகளைப்பற்றி (பரப்பளவு, எதிரொளிக்கும் அளவு) பரந்த அளவுகளைப்பற்றி விடையெழுத்துகள் எழுதினார்கள். அந்த அளவுகளைப்பற்றி விடையெழுத்துகள் எழுதினார்கள்.

[illegible]

வேறு பிரதிகை உண்டுபெற்றிருந்தன. ஒன்றுகொன்று மாறுபட்டன பயன்களைத் தருகின்ற கன்மங்கள் ஒரே காலத்தில் விதிகைய உண்டுபண்ணப்பட்டன. அனுபவநிலைத் கன்மம் கனோ கன்கமோட்டா. ஆகையால் கிச்சலமாத் து நிரலியின் பயனைத் தருததொருடன கன்மங்கள் ஒரேயாற்றுகலென் டிருக்கின்றனவென்று கொள்கலெய்ந்து. கொள்கலே, ஒரே நிரலியில் கன்மங்களின் அனுபவத்தொரு உறுமயாதம் பொருத்த மந்தது. இவ்வாறே பெரியோருளும், "ஒரே காலத்திற் கன் மங்கள் கன்க்தமளின் ஒரு கன்மமும் நிலையாக இருப்பதில்லை; சாத்வீகத்தில் உற்பபட்ட கன்மம் அந் தம அனுபவிகலெய்ந்து கன்கின்றன" என்ற கூறிருக்கின்றனர்.

இதனவையுங் கூறிவந்ததன செய்ப்பட்ட காரியத்தை உடைய பிராந்த கன்கமே சம்பவிகலெய்ந்துகலெய்க உற்பபட்ட தானியதே கலெய், (காசகிதான பன்கத்தருகின்றதேயன்றிக் கன்மம் பன்கத் தருகின்றதாபு பெறப்படலெய்வே என்பது கருத்த) எவன இவ்வாறு மாறுபட்ட கூறியிருந்தே (கூறியிலே கன்கபு) அன்றி, தனது பன்கை செய்கின்ற தாமதர்ம ருபன்க புருகன்கமளிகின்றதானும் * ஓர் கருத்தது * சமன காரத்தம மாதலும் செய்பத்தகது. இவ்வாறே உலகத்தில் பருடனுடைய உலகம் முதலிய தொழில்கள ஸ்மிகதத் சமன் காரத்தத் செய்கின்றனவாக காணப்பட்டிருக்கின்றன. கன்மம் புருடனாக செய்பபட்டதே அந்ம. இவ்வா சமனகாரமோ தன்னுடைய பரிபாகத்தைத் துண்பாக்கலெய்ந்து விவ விடத் தத் தன்கருத தன்கபுபுள திவிதான கன்மபலின் அனு பவிகலெய்ந்து அந் அனுபவத்தன் முற விஞ்ஞம, விவவிடத் துச விதத் புலன்களில் பன்க அனுபவிகலெய்ந்து அந்

* பரிபுரின் என்பது துவிட தன் தாமதர்மகலெய்ந்து கன்க கன்கரு இருபிடமன புறிகலெய் குறித்தது.

† சமனகாரமென்பது துவிடத்தின் காரணமென குறித்தது. மாத் திர சமன்கத் பன்கத் செய்கலெய்ந்து து விடபப து. கன்மத் ததர்மக புரு ஸ்மிக உலகம் கன்கபுபுள.

அனுபவத்தின் முடிவிலும, ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாது
பயன் குடமான கன்மகன்களின் துணைபுத் துணையாகக்கொண்
டாவது, அல்லது தனிபாகவாவது, யாதாவொரு பிறவியில்
ஒரு சம்பவத்தின் புதுதயைப்போல் புதுடனுதரப பயனைக்
கொடுக்கும் * ஆகையால் கனமகன்களின் பரிபாகத்திலுள்ள வேத்
துணையானது நிற்றறியுடையுண்களால் திச்சிடுக்கமுடையாததா
ரும். ஆகவே, மது பிறவியில் பயனைத்தரும் கனமம் இருக்கின்ற
மைபற்றி சாங்கிய முத்தர்களின் கேவலத்தன்மையு முணத்தன்மை
தோடு கூடினதாய நமமால் கூறப்பட்ட கேவலத்தன்மையே
ஆகும். (௫௪)

(௮—௯) உங்கள் சைவாகமங்களிலும் ஆன்மாவிற்குத்
கேவலமாய இருக்குதன்மை கேட்கப்படுகின்றது, அஃது என்
வாது என்பார்க்குத் உறுதியுறா.

(௧௦) அஃகுட்ட மாதிரி புலனத்தில் பசவுகரு விஞ்ஞா
னம், யோகம், சக்சிபாகம், யோகம் என்னும் இவற்றின் ஒன்று
துண்டான கனம் நாகத்தால் கேவலமாய இருக்குத்தன்மை
நிகழுகின்றது என்பதாம்.

(௧௧) அஃகுட்ட மாதிரி என்னும் பெயர்கொண்ட
வாகத்தானவான கலாதத்துவ புலனத்தில் மையை புருடன் என்
னும் இவற்றின் விவேகத்தை விடப்பவாகக்கொண்ட விஞ்ஞானத்
திருநாவது, பிரதநியாகாரம் முதலிய எட்டு அநகவகாரம் உப
கரிககப்பட்ட சித்தஜயம் என்னும் யோகத்திலுள்ளது, மாயை
புருட விவேகத்தின் பவஞ்சிய சக்சிபாகத்திலுளவது, எவ்வாறு
சகவரணச் சார்த்தென்று கருதி நகவான் பொருட்டு அர்ப்ப

* வாகையானது திரிசு என்மமென்னும் பாஷத்தின் பரிணாம புண்
ணிபற்றிய பரிணாமம் துபபலிசையெண்டாத சம்பவத்தில், மாறுபட்ட
புண்ணியபாக பவன்களே, புண்ணிய பவன்களாததரும் முயற்சியைத்
துணையாகக் கொண்டு மண் ணுலகத்திலும், துவ்விரண்டின் பரிணைத்
தனத்தது அஃகுட்டிச்சிடுக்கெண்டின் முயற்சியைத் துணையாகக் கொள்ளுது
வாகையே மாதிரித்தால் கரகத்திலும் சவாகத்திலும், முன்னதியிட்டு
நித் மெண்டரும் புதுதயைப்போல் பரிணைத்தருமெனக் கூறியவாரும்.

அம்மதிசெய்யப்பட்ட எல்லாக் கண்மக்களுக்கும் அன்றின் பரணை விடப்பமாக்கெவ்வாறு அதுபயத்தினாலாவது எல்லாக் கண்மக்களும் கிண்கிலே, பேரக் திருத்தன்மையின் முடிவைக் காரணமாகக் கொண்டு கைவலயம் கிழங்கினதது. அது அங்குட்ட மாத் திர புலவத்திலேவதான் கிழங்கு; உன்னுடைய முத்தியில் கிழங்குபோல அன்று. (திரு)

(அ-ஊ) ஆனால், அந்த கைவலயமே எங்களுடைய மோகமாதும் எனமர்க்கும் கூறுகின்றார்.

(திரு) முதற்காரணத்தில் ஒடுகை என்னும் முத்தியாகு நான்குமையா குணங்கள் நரசம்மடதல் பற்றி முத்தியின் பயன் ஆனம் நரசமாக ஆகின்றது என்பதாம்.

(உரை) அங்குட்ட மாத் திரபுணத்தில் முத்தியாகக் கொள்ளப்பட்ட அந்தக் கைவலயமும் ஆன்மாவக்கு மலம் இருத்த லாதும, மலமாத் திரம உடைய விருநான்கு நிலையப்போல சர்வவருத்தன்மையும் சர்வ கருத்திருத்தன்மையும் இல்லாமை உடைய முத்தியாகவது. முதற்காரணமான பிரதிபலிப்பின் ஒடுக் கை என்னும் உவமை மோகம் ஆன்மநரசமாகவே ஆகின்றது. (திரு)

(அ-ஊ) இவ்வாறு சாங்கிய பகதந்தைக் குறமுடைய தாகச் செயதுவிட்டு அலை முடிபபதின் பொருடும் எல்லா வாரி கிலையும் குறித்துக் கூறுகின்றார்.

(திரு) எவர்களுக்கும் தன்னுடைய ஆன்மாவும் நரசம்மட தின்றதே அவர்கள் முடாகவாறு மிகச் சிறந்தவர்களாகின்றனர் கிரகச்சந்திர சந்திரா திகள அறிவாகவாறு பண்டிதர்களாக என்னும் கின்றவர்களாயிருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) இவ்வாறு வாரிகின்ற எவர்க லாதிருளும் முட் களின் முதன்மைபாபுள்ளவர்கள் ஆகையால் சீரேபதை விருப்பதின் தவகளாவது அதுககுத்திருந்தவர்களாகவாறு எவர்க ளுக்கும் கிரேயச இல்லாத ஆளம் நரசத்திலாவது, அகநருச்

சமமானதிலாவது, இது மிகச் சிறியது என்னும் நிச்சயம் நிகழ வின்றதோ அவர்களுடைய அந்த மோகம் புருஷார்த்தமற்றது என்பது அருந்து. அநீதாவது—அறிவு அறிவப்படும்பொருள், அறிபவன் என்னும் இவை இல்லாமைப்பால் எல்லாவற்றினருடைய மேஷமும் ஆன்ம காசத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது அறிவின் தோற்றம் பாமோக்யமாகையால் என்க. ஆனால் சகலார்த்தி யாதிகள் கூறும் முத்தியில் ஆன்மநாசம் இவர்க ளைப்பாசுரு அறிவாருள்ள பண்டிதர்களுரை எண்ணுகின்றவர்களுக்கிருக்கின்றனர் என்பதனால் விடை கூறுகின்றார்.

சிலை என்பதற்கு சத்தி என்பது பொருள் முத்தியில் சத் திச்சுச் சகலார்த்தியைக் கூறுகின்றவா பண்டிதரல்லாதவர்களே யாவர் இது முத்தியாகாதென்பது மேலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற தது அநீதாவது * பாமினனே அவநிடத்திலும் எல்லாவற் றையும் செய்வனரோ அறிவனரோ எனற விடத்தில் என்க. (இள)

(அ—கை) அவவாருபின், எல்லா மோக்ய சாத்திரங்களும் மேலே கூறப்பட்டவாறு மறுக்கப்படுதலாலும், ஒன்றோடொ ணது மாறுபடுதலாலும் அவற்றிற்குப் பிராமாணியம் இல்லையோ என்பார்க்கு உண்டென்று கூறுகின்றார்.

(இஅ) அன்னியர்களுக்கு அளகம் முதலான மேலான தத் துவகுகள் கூறப்படாமைப்பால் பொருளின் குறைவிற்கும்கூட தங் னையிருக்கின்றது. ஆகையால் அன்னியமதவகளை அறிந்தவா மாபலையக் கூடவாமைபற்றி உலகங்களிலே இருக்கின்றனர் என்பதாம்.

(உரை) எல்லாப் பிரமாணவகையும் எல்லாவற்றையும் விடய மாகக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. சில விடயங்களை விளக்குகின்ற பிரத்தியக்ய முதலியவைபோல் எரிய உலகங்களும் பிராமாணியங்களை ஆகும். அவற்றிற்குச் சில விடயவ களை அறிவிக்குத் தன்மை உண்டென்பது எல்லாநென்பார்க்கு.

* சிலேசு என் உக,

“அரகதத்துவம் முதலிய மேலான தத்துவங் கூறப்படாந்
யாவ்”¹ என்பதனால் விடை கூறுகின்றார். அரகதத்துவம் முதலிய
வகைகள் தத்துவக் கூட்டங்களுக்கும் கூறாமையால் அவைகளுக்காக
சில விடயங்களை அடங்குதல்மையே திருக்கின்றது இவ்
வாறாயின், விரைவ ஆகமங்களுக்கும் அடங்கப்படுகிறது யாதா என்
பாரகது, “ஆகமபரம் மாயையாகக் கடைபிடிப்பதற்கு” என்பதனால்
விடை கூறுகின்றார். அரகதத்துவம் முதலிய மேலான தத்து
வங்களை ஒரு அவாகளால் அறிப்பாட்டமையால் மாயாதத்து
வத்திற்குக் கீழே அந்நவாயுடைய அனாயிமத்தத்தைக் காந்த
முத்தர்கள் தத்துவவழியிலுள்ள புதுக்கூட்டங்களில் ஒடுக்க
மடைகதிருக்கின்றனர் என்கின்றாருக்கு எந்த எந்தத் தத்துவ
புதுதலில் ஒடுக்கம் என்னும் விடயத்தை ஆகமப் பிரமாணியை
என்னும் தாண்டியம் விதிவாயாக கூறியிருக்கின்றோம் (105)

(அ—க) ஞான சாண்டத்திலுள்ள விடயங்களை முடித்
தக்காட்டுகின்றார்.

(106) இவ்வாறு வாதிகளால் கூறப்பட்ட பதங்களைத்
தாம் அவதாரம் சாதனங்களில் மாற்றிக்கொடுக்கும் பிரகிருத்தி
உண்டாகின்றமே என்னும் பதனைக் கருத்தாகக் கொண்டுமே நமமால்
கூறப்பட்டன என்பதாம்.

(உரை) சிலர் வாதிகளுக்கும் சிவசம்பந்தாபுஷா முத்தி
நுபங்களைப் பதங்களைத்தும் கருத்தாகக் கூறப்பட்டன.
அநவாயுத்தம் ஏதன் கொண்டு மறுக்கப்பட்டனவெனின்,
முத்திப் பதங்களுக்குச் சாதனமான சாதனங்களை சிவசம்ப
தெய்வமால் தாழ்ந்த பதனில் பிரகிருத்திக்கின்றனர், சிவசம்ப
(மேலான முத்திபத) விருமபுஷைவாதிகள் * அபேகவியைச்
சேதந்தால் இவ்விடத்திற்குள் (சித்தார்த்த சாதனத்திற்குள்)
பிரகிருத்திக்கத்தக்கது சிறந்த மேலான இத்தொழுவன் அடை
பட்டிருக்கின்ற தாகையால் என்க (106)

* அபேகவியைச் சேதம்—இவையின்மை நீக்குதல். தது சம்பந்தம்
உண்மை என்பபடுப.

பரமோக்ஷ நிராசகாரிகை.

சுருக

(அ-சு) விபரங்களைப்போல செய்தவா இந்த விபரங்களை
எம் தளனில் செய்யப்பட்டதென் 'தைப பற்றக் கூறுவாரா'

(சு) 'இம் ஐதமவதன் அனைத்திலும் கூறப்பட்ட மோக்ஷம்
களை மறுக்கின்ற இத்தகை அரிகைகள் மிக அனுகூல அறியத்தக்க
விடபங்களை உடையவ்வாய் இருத்தலால் சிற்றந்நீள உடைய
வர்களுடைய பிரவேசிக்க முடிபரமலி.ருக்கின்றமைபற்றி நாசாயனை
கண்டிரை புதலவரான பட்டராமகண்டர், திசைக்குமுறையாய்
இவ்வளவு விருத்தியை இயற்றியவருடைய அரும்துறையேதெய இந
தக் காரிகைகளுக்கு வியாக்கியானத்தை விதிவாகச் செய்தனர்

(ச-0)

பரமோக்ஷ நிராசகாரிகை மூலமும்

வீரத்தியுரையும்

முற்றுப்பெயரம்.

அஷ்டப்பிரகாரணம் முற்றுப்பெற்றது.

சீவபெருமான் தீருவடி வாழ்க.

—0000—

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௪௮	அவசரித்து	அவம்சரித்து
௬	௫	முதற்காணாமையும்	முதலாகக் காணாமையும்
௫	௭௦	முன்னு இரத்தினங்களுக்கும்	சில முன்னுபயத்திற்கும்
௭	௨௨	அநியாயபடாததாயும்	அநியாயபடாததாயும்
௯	௯௯	பின்	பின்
௧௧	௨௬	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௨௮	செய்யப் பத்திரத்து	செய்யவேண்டுக
௧௦	௯	அவ்வையதிலும்	அவ்வையத்திலும்
௧௧	௧௦௦	அந்தச்	அந்தந்தச்
௧௧	௨௬	காத்திரு	காத்திரு
௧௨	௨	அந்தச்	அந்தந்தச்
௧௩	௨	அந்த	அந்தியும்) அந்த
௧௧	௨௬	அந்தியும்	ஏதும் காணாம
௧௧	௨௮	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௨௯	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௦	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௧	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௨	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௩	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௪	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௫	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௬	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௭	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௮	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௩௯	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௦	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௧	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௨	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௩	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௪	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௫	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௬	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௭	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௮	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௪௯	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது
௧௧	௫௦	செய்திருந்தது	செய்திருந்தது

பக்கம்.	வரி.	பிறி.	நிருத்தம்.
ககச	௬	கிடம்	காசியமான கிடம்
ககடு	௭	வினங்குவின்ஞர்	எப்பொழுதும் வினங்குவின் ஞர்
ககச	௭௬	விந் துவை	வித் து
கக௪	௨௨	சாந்தி	சாத்தி
கக௬	௧	காரியத்தை	எந்தக்காரியத்தை
க௨௭	௫	சுரோதகடன்	சுரேத நெசரூபமான முகத் துடன்
௭	௭	பிரபு	சுந்தரபிரபு பிரபு
௭௭௭	௭௭௭	ஆன்மாவையுடையவர்	ஆன்மாவிற்குடையவர்
௭௭௭	௭	விசியாய	விசியாய
௭௭௭	௭௭௭	அத்தம்	எல்லாததன்மத்தனின்கொடும் விஞ்ஞானமேவயத் தன் மத்தும் காரணமாகிருத் தன்மம், அத்தம்
௭	௭௭	திருவையிலு	திருவை முத்தவிய வறநின்
௭௭	௭௭	அவ்விடத்துத்	அவ்விடத்தினிற்
௭௭௭	௭௭	வற்ற	யின்வந்த
௭	௭௭	வற்ற	யின்வந்த
௭௭௭	௭௭	முதலியோவையுள்	முதலியோவையுள்
௭௭௭	௭௭	செழிற்	செழிற்.
௭௭௭	௭௭௭	செவ்வின் து	செவ்வின் து
௭௭௭	௭௭௭	சூப	செவ்வின் து
௭௭௭	௭௭௭	மதுப்பு	மதுப்பு
௭௭௭	௭௭௭	முண்டம்	முண்டம்
௭௭௭	௭௭௭	குணங்களினின்றும்	குணங்களின்
௭	௭௭௭	சத்தம்	அவ்வந்த சத்தம்
௭௭௭	௭௭௭	விசியைகள்	இந்திரியங்கள்
௭௭௭	௭௭௭	விசியைகளின்	விசியைகளின்
௭௭௭	௭௭௭	காரியங்களை	காரியங்களுக்கும்
௭௭௭	௭௭௭	அதுபோல இவ்விடத்து	ஆகையால்
௭௭௭	௭௭௭	அகங்காரத்தின் பிரபந்தி	அகங்காரத்தின் பிரபந்தி
௭௭௭	௭௭௭	எனம்	வியபிரபந்தம்
௭௭௭	௭௭௭	படுகிறதின்	படுகிறதின்
௭	௭௭௭	சத்தம்	சத்தம்
௭	௭௭௭	சத்தம்	சத்தம்

பகுதி	வரி	பிழை	திருத்தம்
கசுடு	௮	உள்ளிருக்கும்	பிறிதொரு
	௨௬	காண்ப	கோட்ப
கசுடு	௨	இந்த	துது
	௧௭	அகங்கர	அதற்குக் காண்பு அகம்
			காந
கசுடு	௨	ஆதலால்	ஆதலால் விவகர விவகரிக்கும்
			பது பற்றி
கசுடு	௧௨	தனக்கு	தமக்கு
கசுடு	௨	கவனம்	வகனம்
கசுடு	௨௭	வது	வது
௩	௨௭	காணத்தால்	காணத்தால் கெண்ட ஆக
			காவி
கசுடு	௨௨	தன்மரத்தினால்	பிரகாச மறந்ததும் தாமதம்
			பும உன் தன்மரத்தினால்
௩	௨௨	இந்த	துது
௩	௨௭	விடத்து	கோடத்து
கசுடு	௧௭	பொருள்	பலியுண்டபொருள்
	௨௬	நாதலால்	சாதலால்
கசுடு	௨	அறியும	அறிபவன்
கசுடு	௧	இதற்குத் தன்மை	இதற்குத் தன்மை
	௨௭	யதற்கும	பத்தால்
கசுடு	௧௭	குணத்தினால்	புத்தித்தினால்
கசுடு	௭	புழும	புழுங்கும
௩	௧௭	துடன்	தால்
கசுடு	௨௭	இராச	இராச
கசுடு	௨௭	அறிவிற்கும்	அறிபவன்
கசுடு	௧௭	பொருத்தால்	புத்திக்குப்பொருத்தால்
	௨௭	கவனம்	பட்சிவனம்
கசுடு	௧௭	மாநிலம்	மாநிலம்
கசுடு	௨௭	பிரதிபலிக்கும்	பிரதிபலிக்கும்
கசுடு	௭	பிரதிபலிக்கும்	பிரதிபலிக்கும்
௩	௨	இதற்குத் தன்மை	இதற்குத் தன்மை
௩	௨	விவகரம்	விவகரித
௨௭	௮	மலத்தன்மை	மலத்தோடு கூடியிருக்கும்
			தன்மை
	௨	அதற்குத் தன்மை	அதற்குத் தோடு கூடியிருக்கும்
			தன்மை
௨	௮	மலத்தன்மை	மலத்தோடு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உருதி	உரு	செய்யுள்	செய்யப்படுங்
உருதி	உரு	காண்க	காண்க
உருதி	உரு	பண்ணு	பண்ணு
11	உரு	குண்டலி	குண்டலி
உருதி	உரு	தேவந்து	அறி
உருதி	உரு	தேவந்து	அறிப்படு
உருதி	உரு	இது அழகத்தனது	வியத்தி
உருதி	உரு	தெனச்	தெனச்
உருதி	உரு	தனது	தனது
உருதி	உரு	தன்	தன்
11	உரு	பிரகிருதி	பிரகிருதி
உருதி	உரு	பொத்திரு	பொத்திரு
உருதி	உரு	பிரகிருதி	பிரகிருதி
உருதி	உரு	முதர்க்காரணம்	முதர்க்காரணம்
உருதி	உரு	இன்றது	இன்றது
உருதி	உரு	உலகத்தோற்றம்	உலகத்தோற்றம்
உருதி	உரு	இவ்வாறன்றி ஒரே	ஒரே
உருதி	உரு	நிஷிஷயமாயும்	நிஷிஷயமாயும்
உருதி	உரு	மில்லாதவரையும்	மில்லாத அறிவுடையவரையும்
உருதி	உரு	கலைபின்	கலைபின்
11	உரு	விரும்புநெறிவின்	விரும்புநெறிவின்
உருதி	உரு	காரண	காரண
100	உரு	பொருள்	பொருள்
உருதி	உரு	செய்யுறநா	செய்யுறநா
11	உரு	செய்ய	செய்ய
உருதி	உரு	விசேடமாய்	அனுக்கிரகம் செய்வதென
உருதி	உரு	முத்தர	முத்தர
உருதி	உரு	அபேதத்தன்கம்	அபேதம்
உருதி	உரு	செய்ய	செய்யுறநா
உருதி	உரு	படுகனவாயும்	படுகனவாயும்
உருதி	உரு	செய்யுற	செய்யுற
உருதி	உரு	செய்யுற	செய்யுற
உருதி	உரு	பிரகிருத்தியானது	பிரகிருத்தியானது
உருதி	உரு	சந்திரியானது	சந்திரியானது

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௪௮	௧௬	இரு	இரு
	௧௭	இன்றித	இன்றிதே
௧௪௮	௧௮	பிரதிப	தீய்வுறு சங்கிரகம்பிககத்
			தை ம.தூத்து பிரதிப
௧௮௦	௪	நினைவு	நித்தத்தின் காரியமான
			நினைவு
௧௮௧	௧௬	வன்ப்பாடு	காசம்மொன்னப்படு
௧௮௧	௮	விசுழ்த்த	நிகழ்த்ததாயும்
௧௮௧	௧௦	பண்ணப்பட்ட	பண்ணப்பட்டதாயுமுன்ன
௧௮௧	௧௦	பிறனுடைப	பிறனுடைய
௧௮௧	௧௧	கடந்த	கடந்த
௧௮௧	௧௧	கடம்	நிதர்வது கடம்
௧௮௧	௧௦	அப்பிரா	அப்பிர
	௧௧	மண	மண
௧௮௧	௧௦	வின்றதாக	வின்றவவாக
௧௮௧	௧௮	மேரகூழம்	மேரகூழம்
௧௮௮	௧	தத்துவம்	தத்துவங்கள்
௧௮௮	௧	படகை	படகை
௧௮௮	௧	ஒன்	ஒன்மும்

தேவனோட்டை சிவாகம சித்தாந்த பரிபாஸை சங்கத்து
வெளியீடு.

க. சிவாச்சுதனுசத்திரிகை (நாகரம்) விலை	ரூ.	௧	௦	௦
உ. மூன்று பிரகாணங்கள் (நாகரம்) விலை	ரூ.	௧	௦	௦
ங. ஐந்து பிரகாணங்கள் (நாகரம்) விலை	ரூ.	௨	௦	௦
ச. மதங்கபராமேசுவரம், ஞானபாதம் (நாகரம்)	ரூ.	௧	௦	௦
சி. மூன்று பிரகாணம் (தமிழ்) விலை	ரூ.	௧	௦	௦
சு. சம்பந்திஜாலி (சொந்தம்) விலை	ரூ.	௦	௪	௦
ஊ. சைவ பூஷணம் (கிரந்தஸ்ரீமதம் தமிழ்) சிவாகமபாஸமம்)	ரூ.	௧	௦	௦
ஆ. சைவசித்தாந்த பரிபாஸை (நாகரம்)	ரூ.	௦	௮	௦
ஈ. சிவாச்சுதனு சந்திரிகை (தமிழ்)	ரூ.	௧	௮	௦
க௦. ஐந்து பிரகாணம் (தமிழ்)	ரூ.	௨	௦	௦
உபயோக பந்த விலாசம் (சொந்தம்)				
தேவாங்களுடன் (வேறு பதிப்பு)	ரூ.	௨	௦	௦

அச்சிடுக்கும் நூல்கள்.

மி. சித்திர விருத்திதிரிகை (நாகரம்)
சைவசித்தாந்த பரிபாஸை (தமிழ்)

குறிப்பு:—அஷ்டப்பிரகாணம் நாகரம் தொகுதி இரண்டும் ஒன்றாகவும், தமிழ் தொகுதி இரண்டும் ஒன்றாகவும் மிக அழகாக வடிவம் கொண்டு செல்லப்பெற்றிருக்கின்றன.

நாகரம் விலை ரூ. ௨ ௮ ௦
தமிழ் விலை ரூ. ௩ ௦ ௦